

Bijlage 1: Paraplubestemmingsplan behoud omgevingskwaliteiten

Redengevende omschrijvingen Beeldbepalende panden (orde 2), december 2023

Adres	Ensemble met	Redengevende omschrijving
Aagje Dekenstraat 1 t/m 19	Hofdijkstraat 46 t/m 60, Aagje Dekenstraat 1 t/m 19, Jacob Geelstraat 8 t/m 20, Betje Wolffstraat 2 t/m 14	Drie blokken met in totaal 32 geschakelde eenlaags arbeiderswoningen, gebouwd in 1924 in opdracht van de Woningbouwvereniging Eigen Woning naar een ontwerp in een sobere zakelijk-expressionistische trant van architectenbureau Meyran & Ten Broeke. De woningen werden gebouwd op een terrein tussen de Aagje Dekenstraat, Jacob Geelstraat, Betje Wolffstraat en de Hofdijkstraat in de Amsterdamsebuurt. Het gebied dat de Amsterdamsebuurt buurt zou worden was eeuwenlang als weiland in gebruik met boerderijen lagen langs de Zomervaat. In 1839 was door de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij (HIJSM) de spoorlijn naar Amsterdam aangelegd, en werkplaatsen verrezen direct noordelijk daarvan. Voor de werknemers werd vanaf eind 19de eeuw de Amsterdamsebuurt aangelegd. De HIJSM leende hiervoor geld aan de woningbouwverenigingen. De buurt werd dicht bebouwd, met arbeiderswoningen aan smalle straten, met weinig ruimte voor tuintjes of openbaar groen. De blokken met eenlaags woningen hebben bakstenen gevels (kruisverband) en worden gedekt door een mansardedak met rode pannen. De in het voordakvlak aanwezige dakkapellen onder lessenaarsdak zijn jongere toevoegingen, ter vervanging van oorspronkelijk twee andere typen dakkapellen. De dakkapellen in het achterdakvlak zijn op punten vernieuwd. De gevels zijn verlevendigd met subtiel expressief siermetselwerk. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd zijn. Tussen de entrees is steeds een trapeze-vormige gevelopening uitgevoerd met een opvallend forse bakstenen lekdorpel. Boven alle gevelopeningen in de voorgevel is een rollaag uitgevoerd. De ondiepe voortuintjes worden door een laag bakstenen muurtje van de openbare weg gescheiden. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm met mansardedak en de eenvoudige maar met zorg vormgegeven gevels in zakelijk-expressionistische trant uit 1924. Tevens van belang als redelijk gaaf en goed herkenbaar voorbeeld van een woningbouwproject met arbeiderswoningen uit het eerste kwart van de 20ste eeuw in de Amsterdamsebuurt. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme, kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Ambachtstraat 1		School voor lager onderwijs (de Bavinckschool), gebouwd in 1930 in opdracht van de Vereniging 'Groen van Prinsterer'. Het was de vierde school voor lager onderwijs op gereformeerde grondslag voor de vereniging. Het ontwerp in zakelijk-expressionistische trant werd geleverd door architect J.J. Verhagen Jzn. in het deel van de Woonbuurten Noord dat grotendeels in de periode 1925-1950 tot stand kwam. Het schoolgebouw ligt op een rechthoekig perceel dat aan de noordzijde begrensd wordt door de Ambachtstraat, aan de oostzijde door de Rechthuisstraat en aan de zuidzijde door de Vosterman van Oyenstraat, in het deel van de Woonbuurten Noord dat grotendeels in de periode 1925-1950 tot stand kwam. De school heeft een samengestelde plattegrond en bestaat feitelijk uit een entreegebouw met twee vleugels met klaslokalen en een inmiddels op punten gewijzigd gymlokaal. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in Vlaams verband. De daken zijn gedekt met geglazuurde gesmoorde pannen, hebben een fors houten overstek en zijn voorzien van brede plat gedekte dakkapellen. Door de verspringende goothoogtes is (met name in de voorgevel aan de Ambachtstraat) een levendig gevelbeeld ontstaan. In het dakvlak boven de voorgevel is een forse bakstenen schoorsteen opgenomen. De entree in een portiek met luifel is hier opgenomen in een door de goot stekend en plat gedekt risaliet. De gevelopeningen bevatten veelal op punten gewijzigde en vernieuwde invullingen. De oorspronkelijke bakstenen terreinafscheiding langs het schoolplein aan de Rechthuisstraat is in opzet nog aanwezig, echter zonder opgemetselde pilasters en hiertussen opgenomen hekwerken. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofd- en kapvorm en de vormgeving in zakelijk-expressionistische trant. Het schoolgebouw uit 1930 vormt een markant en beeldbepalend element in de buurt en is

		illustratief voor de groei en ontwikkeling van de woonbuurten Noord in het tweede kwart van de 20ste eeuw.
Ampzingstraat 1 ZW, Ampzingstraat 1 RD, Ampzingstraat 3 ZW, Ampzingstraat 3 RD		Blok met twee geschakelde boven-benedenwoningen uit 1907 in eenvoudige overgangsarchitectuur, gebouwd binnen één project naar ontwerp van architect A. Rinkema. Het blok ligt aan de oostzijde van de Ampzingstraat in de Leidsevaartbuurt, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De woningen behoren tot de vroege woonbebouwing in de buurt en vormen een belangrijk deel van de gevelwand tussen de Schreveliusstraat en de Lourens Costerstraat. Het blok telt twee bouwlagen en heeft een afgeplat dak met schuin dakvlak aan de voorzijde. De achtergevel is drie bouwlagen hoog en het schuine voordakvlak is gedekt met rode Tuiles du Nord. Rechts en links in de voorgevel is een topgevelrisaliet uitgevoerd onder een aankappend zadeldakje. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in halfsteens verband boven een uitgemetselde grijze bakstenen plint. De entrees van de boven-benedenwoningen zijn opgenomen in de risalieten en bevatten deels gewijzigde houten paneeldeuren onder een enkelruits bovenlicht (soms gevuld met glas-in-lood. De oorspronkelijk houten invullingen van de vensters (H- of T-schuiframes) zijn soms op detailniveau gewijzigd of geheel vernieuwd. De gevelopeningen zijn voorzien van gepleisterde hoekblokken en hebben aan de bovenzijde een gemetselde hanenkam met gepleisterde aanzet- en sluitstukken of een gemetselde segmentboog met gepleisterde aanzetstukken. De twee topgeveltjes hebben een afgeronde afsluiting met uitzwenkende schouders. Waardering: Van belang als karakteristiek projectmatig gebouwd en in hoofdvorm gaaf blok van twee geschakelde boven-benedenwoningen uit 1905 in overgangsarchitectuur. Het ensemble behoort tot de vroege woonbebouwing in de Leidsevaartbuurt. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld met topgevelrisalieten en materialisering uit 1905.
Amsterdamsevaart 144 t/m 148	Amsterdamsevaart 144 t/m 148	Blokje van drie geschakelde eenlaags arbeiderswoningen uit omstreeks 1900, gebouwd als één bouwproject in overgangsarchitectuur. De Amsterdamsevaart vormt de noordgrens van de Amsterdamsebuurt. Het gebied dat de Amsterdamsebuurt buurt zou worden was eeuwenlang als weiland in gebruik met boerderijen lagen langs de Zomervaat. In 1839 was door de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij (HJSM) de spoorlijn naar Amsterdam aangelegd, en werkplaatsen verzezen direct noordelijk daarvan. Voor de werknemers werd vanaf eind 19de eeuw de Amsterdamsebuurt aangelegd. De HJSM leende hiervoor geld aan de woningbouwverenigingen. De buurt werd dicht bebouwd, met arbeiderswoningen aan smalle straten, met weinig ruimte voor tuintjes of openbaar groen. Het blokje van drie woningen telt één bouwlaag onder een plat dak met schuin dakschild met rode kruispannen aan de voorzijde. De gevel aan de achterzijde is hoger opgetrokken om omvat twee bouwlagen. In het naar het noorden gekeerde voordakschild is boven elke woning een dakkapel met fronton opgenomen. Opmerkelijk is hoe voor de voorgevel het lagere oude straatniveau nog aanwezig is. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. Het metselwerk is verlevendigd met speklagen en accenten in gele verblendsteen. Per woning bevat de voorgevel twee vensters met op punten gewijzigde of vernieuwde meerruits ramen en een entree met gewijzigde invulling onder een meerruits bovenlicht. Boven alle gevelopeningen is een anderhalf steens strek uitgevoerd. De voorgevel wordt afgesloten door een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm en kapvorm met dakkapellen, de in overgangsarchitectuur uitgevoerde voorgevel. Tevens van belang als markant en redelijk gaaf voorbeeld van projectmatige woningbouw voor arbeiders uit omstreeks 1900. Het blok speelt bovendien een zeer beeldbepalende rol aan dit deel van de Amsterdamsevaart en vormt een goed historisch ensemble met de woningen op nrs. 152-158.

Amsterdamsevaart 152 t/m 156	Amsterdamsevaart 152 t/m 156	Half vrijstaand blokje van drie geschakelde eenlaags arbeiderswoningen uit omstreeks 1895, gebouwd binnen één project. De Amsterdamsevaart vormt de noordgrens van de Amsterdamsebuurt. Het gebied dat de Amsterdamsebuurt buurt zou worden was eeuwenlang als weiland in gebruik met boerderijen lagen langs de Zomervaart. In 1839 was door de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij (HIJSM) de spoorlijn naar Amsterdam aangelegd, en werkplaatsen verrezen direct noordelijk daarvan. Voor de werknemers werd vanaf eind 19de eeuw de Amsterdamsebuurt aangelegd. De HIJSM leende hiervoor geld aan de woningbouwverenigingen. De buurt werd dicht bebouwd, met arbeiderswoningen aan smalle straten, met weinig ruimte voor tuintjes of openbaar groen. Het blokje van drie woningen telt één bouwlaag onder een met rode tuiles du nord gedekt zadeldak. In het voordakvlak zijn enkele jongere dakvensters opgenomen. Opmerkelijk is hoe voor de voorgevel het lagere oude straatniveau nog aanwezig is. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. Per woning bevat de voorgevel een venster en een toegang. Deze gevelopeningen bevatten houten invullingen die op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Boven alle gevelopeningen is een anderhalf steens strek uitgevoerd. De voorgevel wordt afgesloten door een fries en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm en kapvorm, de sobere als lijstgevel uitgevoerde voorgevel met oorspronkelijke gevelopeningen. Het blok met drie geschakelde arbeiderswoningen is tevens van belang als markant en redelijk gaaf voorbeeld van projectmatige sobere woningbouw voor arbeiders uit omstreeks 1895. De woningen spelen bovendien een beeldbepalende rol aan dit deel van de Amsterdamsevaart en vormen een goed historisch ensemble met de woningen op nrs. 144-148 en 158.
Amsterdamsevaart 158		Half vrijstaande eenlaags (arbeiders)woning uit omstreeks 1895. De Amsterdamsevaart vormt de noordgrens van de Amsterdamsebuurt. Het gebied dat de Amsterdamsebuurt buurt zou worden was eeuwenlang als weiland in gebruik met boerderijen lagen langs de Zomervaart. In 1839 was door de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij (HIJSM) de spoorlijn naar Amsterdam aangelegd, en werkplaatsen verrezen direct noordelijk daarvan. Voor de werknemers werd vanaf eind 19de eeuw de Amsterdamsebuurt aangelegd. De HIJSM leende hiervoor geld aan de woningbouwverenigingen. De buurt werd dicht bebouwd, met arbeiderswoningen aan smalle straten, met weinig ruimte voor tuintjes of openbaar groen. De woning telt één bouwlaag onder een mansardedak met omlopende schilden, gedekt met rode kruispannen. In het voordakvlak is een niet oorspronkelijke dakkapel opgenomen. Opmerkelijk is hoe voor de voorgevel het lagere oude straatniveau nog aanwezig is. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband, en bevat twee vensters en een toegang. De houten invullingen van deze gevelopeningen zijn op detailniveau gewijzigd of vernieuwd. Boven elke opening is een anderhalf steens strek uitgevoerd. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, fries en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm en kapvorm, de sobere als lijstgevel uitgevoerde voorgevel met oorspronkelijke gevelopeningen. Het pand is tevens van belang als markant en redelijk gaaf voorbeeld van sobere woningbouw voor arbeiders uit omstreeks 1895. De woning speelt bovendien een beeldbepalende rol aan dit deel van de Amsterdamsevaart en vormt een goed historisch ensemble met de woningen op nrs. 144-148 en 152-156.
Amsterdamsevaart 192		Vrijstaand woonhuis genaamd Johanna (oorspronkelijk met koetshuis met paarden- en koestalling) uit 1912 in overgangsarchitectuur. De Amsterdamsevaart vormt de noordgrens van de Amsterdamsebuurt. Het gebied dat de Amsterdamsebuurt buurt zou worden was eeuwenlang als weiland in gebruik met boerderijen lagen langs de Zomervaart. In 1839 was door de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij (HIJSM) de spoorlijn naar Amsterdam aangelegd, en werkplaatsen verrezen direct noordelijk daarvan. Voor de werknemers werd vanaf eind 19de eeuw de Amsterdamsebuurt aangelegd. De HIJSM leende hiervoor geld aan de woningbouwverenigingen. De buurt werd dicht bebouwd, met arbeiderswoningen aan smalle straten, met weinig ruimte voor tuintjes of openbaar groen. Binnen deze opzet met seriematige arbeiderswoningen vormt het onderhavige vrijstaande pand een opvallend element. De vrijstaande woning heeft bovendien een sterk naar voren springende rooilijn ten opzichte van de overige aan dit deel van de Amsterdamsevaart gelegen woonbebouwing. Het pand telt twee bouwlagen onder een plat dak. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in

		kruisverband. De rechter zijgevel is geheel gepleisterd. Het metselwerk van de voorgevel is verlevendigd met gepleisterde speklagen en gemetselde hanenkammen en strekken. De speklagen lopen door over de geheel blind uitgevoerde linker zijgevel. De voorgevel heeft een asymmetrische opzet met rechts een iets risalerend geveldeel dat wordt afgesloten door een boven de goot uitstekende beëindiging met uitgemetselde hoekpilasters. Het rechter geveldeel is in de eerste bouwlaag voorzien van een 3-zijdige bakstenen erker en wordt afgesloten door een dakoverstek op klossen met houten bakgoot en kroonlijst. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd zijn. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met plat dak en de opzet en detaillering van de gevels in overgangsarchitectuur. Tevens vanwege de markante vrijstaande ligging met sterk naar voren liggende rooilijn ten opzichte van de omliggende bebouwing. Tussen deze overwegend jongere omliggende bebouwing vormt het pand een beeldbepalend element.
Amsterdamsevaart 274		Voormalige halte Rijksstraatweg (RSW) uit 1911 aan de spoorlijn Aalsmeer – Haarlem, onderdeel van de Haarlemmerspoorlijnen, oorspronkelijk gelegen in grotendeels onbebouwd gebied dat behoorde tot de toenmalige gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude. De lijn werd in 1935 gesloten en al snel opgebroken, waarna er ruimte ontstond voor de verbreding van de rijksstraatweg Amsterdam – Haarlem die nu aan de noordzijde van het pand loopt. Het voormalige haltegebouw werd uitgevoerd in overgangsarchitectuur. Het heeft een samengestelde plattegrond en is deels eenlaags en deels tweelaags onder een samengestelde kap gedekt met geglazuurde rode kruispannen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een uitgemetselde plint met natuurstenen dekljst. De naar het noordoosten gekeerde voorgevel heeft een asymmetrische opzet met tweelaags topgevel met vakwerk in de geveltop, met links daarvan een eenlaags geveldeel en rechts een terugspringend tweelaags geveldeel met forse met pannen gedekte houten luifel met houten korbelen op natuurstenen kraagstenen tegen de eerste bouwlaag. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. In het als topgevel uitgevoerde geveldeel is een tegeltableau met de tekst 'RIJKSSTRAATWEG' aanwezig. De recht gesloten geveldelen worden afgesloten door een houten bakgoot op klossen met gootlijst. Ter plaatse van de topgevels heeft de kap een overstek dat is afgewerkt met houten windveren. Boven diverse gevelopeningen zijn natuurstenen aanzet- en sluitstenen verwerkt in de strek. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld uit 1911 in overgangsarchitectuur. Tevens van belang als nog goed als zodanig herkenbaar haltegebouw (halte Rijksstraatweg) van de spoorlijn Aalsmeer – Haarlem, onderdeel van de Haarlemmerspoorlijnen. Het pand vormt een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Amsterdamsevaart.
Amsterdamsevaart 278		Vrijstaand pand in Delftse School trant, in 1936 gebouwd als bewaarderswoning bij de begraafplaats van de Nederlands Israëlitische gemeente. Het pand ligt aan de westzijde van de begraafplaats, aan de zuidzijde van de Amsterdamsevaart. De begraafplaats werd opgericht in de periode 1887-1889 en is beschermd als gemeentelijk monument. Het pand omvat één bouwlaag met zolder onder een met gesmoorde romaanse pannen gedekt zadeldak met de nok evenwijdig aan de voorgevel. Centraal in het voordakvlak is een bescheiden plat gedekte dakkapel met twee 4-ruits ramen opgenomen. Beide kopgevels eindigen in een uitgemetselde schoorsteen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (halfsteens verband) boven een geschilderde plint. De naar het noorden gekeerde voorgevel heeft een symmetrische opzet met centraal in de gevel de woningtoegang onder een houten luifel. Daarboven is een bovenlicht met 4-ruits raam uitgevoerd. Aan weerszijden van de entree een houten kruisvenster met 4-ruits ramen met glas-in-lood en 2-ruits bovenlichten met glas-in-lood. Deze vensters worden in beide kopgevels herhaald. In de geveltop van beide gevels is een 3-delig venster met 4-ruits ramen opgenomen. De voorgevel wordt afgesloten door een houten bakgoot op klossen en een geprofileerde gootlijst. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm en de kapvorm, en vanwege de vormgeving van de gevels in Delftse Schooltrant. Het pand is bovendien van belang als in hoofdvorm en detaillering gaaf voorbeeld van een bewaarders/beheerderswoning,

		gebouwd in 1936 bij de naastgelegen Nederlands Israëlitische begraafplaats (GM), waarmee het een goed ensemble vormt.
Amsterdamsevaart 8, Amsterdamsevaart 8 A, Amsterdamsevaart 8 A RD, Amsterdamsevaart 8 B, Amsterdamsevaart 8 B RD	Amsterdamsevaart 8, 8A-ZW, 8A-RD, 8B-ZW, 8B-RD	Café met twee bovenwoningen uit omstreeks 1880, gebouwd in een neorenaissance trant. Het pand is gelegen aan de zuidzijde van de Amsterdamsevaart aan de noordelijke rand van de Amsterdamsebuurt, nabij de aansluiting op de Gedempte Herensingel/Oostersingelgracht. Hier maakt het pand deel uit van een gesloten gevelwand met een diversiteit aan panden uit verschillende periodes. Het pand omvat twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak. In het voordakvlak zijn twee dakkapellen opgenomen met klauwstukken en een gebroken fronton. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en in de gemetselde segmentbogen en strekken boven de gevelopeningen zijn gepleisterde aanzet- en sluitstenen opgenomen. In de eerste bouwlaag is een pui uitgevoerd die wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf, fries en cordonlijst. Geheel rechts en links in de pui zijn de toegangen tot de twee bovenwoningen opgenomen. Tussen deze toegangen zijn twee etalagevensters met bovenlichten opgenomen. Het linker etalagevenster is gekoppeld aan de (café)toegang. De diverse gevelopeningen bevatten houten invullingen die overwegend op punten gewijzigd of vernieuwd zijn. De voorgevel wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf en fries en een houten bakgoot met kroonlijst op gesneden consoles. Waardering: Van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als karakteristiek en nog goed als zodanig herkenbaar voorbeeld van een bedrijfspand met bovenwoningen uit de periode omstreeks 1888 en als beeldbepalend historisch element aan dit deel van de Amsterdamsevaart.
Amsterdamstraat 55	Parochie van H. Joannes de Doper.	Toren uit 1925-1926, behorend tot de in 1973 gesloopte RK kerk Johannes de Doper uit 1904. Bij de toren staat tegenwoordig een kort na 1973 gebouwd kerkelijk centrum. De toren staat aan de oostzijde van de Amsterdamsestraat, in het hart van de Amsterdamsebuurt. Het gebied dat de Amsterdamsebuurt buurt zou worden was eeuwenlang als weiland in gebruik met boerderijen lagen langs de Zomervaat. In 1839 was door de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij (HIJSM) de spoorlijn naar Amsterdam aangelegd, en werkplaatsen verzezen direct noordelijk daarvan. Voor de werknemers werd vanaf eind 19de eeuw de Amsterdamsebuurt aangelegd. De HIJSM leende hiervoor geld aan de woningbouwverenigingen. De buurt werd dicht bebouwd, met arbeiderswoningen aan smalle straten, met weinig ruimte voor tuintjes of openbaar groen. De onderhavige toren vormt nu samen met de nabijgelegen bebouwing van de R.K. Jongensschool St Franciscus Xaverius het laatste tastbare relict van de historische en in opdracht van de R.K. parochie St. Johannes de Doper gerealiseerde bebouwing op dit terrein tussen de Amsterdamsestraat, Nagtzaamstraat en Teylerplein. De vierkante toren is opgetrokken in baksteen boven een getrappt uitgemetselde plint. Het metselwerk is onder de spitsboog galmgaten in alle vier de zijden voorzien van langgerekte blindnissen met decoratief siermetselwerk. De toren wordt bekroond door een vierzijdige spits met kruis en weerhaan, en aan elke zijde een steekkap waarin het uurwerk is opgenomen. De spits wordt gedekt door leien in maasdekking. In de zuidzijde van de toren is een toegang, opgenomen in een gemetselde omlijsting die overgaat in de uitgemetselde plint. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofdvorm en kapvorm, de karakteristieke en verzorgde uitvoering van de gevels met siermetselwerk uit 1925-1926, naar ontwerp van de welbekend architect Jan Stuyt. Het object is tevens van belang als nog goed als zodanig herkenbare kerktoren uit 1925-1926 en als het laatste tastbare overblijfsel van de op deze locatie gelegen R.K. kerk St. Johannes de Doper (inmiddels gesloopt). De toren is bovendien een belangrijk landmark.

Anjelierstraat 1, Anjelierstraat 2	Anjelierstraat 1 en 2, Jasmijnstraat 2 t/m 8, 10 t/m 16, Van Oosten de Bruijnstraat 172, Resedastraat 43	Twee blokken van in totaal 12 woningen uit 1931, gebouwd als aanvulling op het tuindorp-complex Bloemenbuurt uit 1924. De woningen begrenzen het tuindorp aan de noordzijde. Het complex Bloemenbuurt ligt aan de noordzijde van de Pijlsaan in de Leidsevaartbuurt en bestaat uit geknikte straten en semigesloten bouwblokken. Het werd is ontworpen als één architectuureenheid waarbij ook groen een grote rol speelde. De Leidsevaartbuurt is een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De blokken met geschakelde bescheiden eengezinswoningen zijn eenlaags en zijn uitgevoerd in een eenvoudige traditionele baksteenarchitectuur met erkers en subtiel expressionistische accenten, en hebben een met donkere pannen gedekt zadeldak. Het groene karakter van het buurtje wordt versterkt door de aanwezigheid van openbaar groen (bomen, plantsoenen) en private voortuintjes. De gevelopeningen bevatten houten invullingen met glas-in-lood die vaak nog oorspronkelijk zijn. De in de voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn vernieuwd. Waardering: Van belang als aanvulling uit 1931 op de karakteristiek en in hoofdvorm en opzet gaaf woningbouwcomplex (de zgn. Bloemenbuurt) uit 1924, gebouwd volgens het tuindorp-principe met semi-gesloten eenlaags bouwblokken in geknikte straten met schuurtjes en veel privé-groen (haagjes) en openbaar groen. Het buurtje heeft een hoge stedenbouwkundige waarde. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (schuurtjes, erfafscheidingen) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Anjelierstraat 7 t/m 31 en 6 t/m 36	Dahliastraat 1 t/m 27 en 2 t/m 44, Anjeliersstraat 7 t/m 31 en 6 t/m 36, Resedastraat 1 t/m 41, Seringenstraat 1 t/m 23 en 2 t/m 20, Pijlsaan 2 t/m 32, Papaverstraat 1 t/m 13 en 2 t/m 22, Van Oosten de Bruijnstraat 179 t/m 195 en 146 t/m 224, Karel van Manderstraat 99 t/m 109, Zonnebloemstraat 58, 60	Complex (Bloemenbuurt) van 182 woningen uit 1924, gebouwd door het Gemeentelijk Woningbedrijf en opgezet als tuindorp inclusief schuurtjes en heggen. Het complex ligt aan de noordzijde van de Pijlsaan in de Leidsevaartbuurt en bestaat uit geknikte straten en semigesloten bouwblokken. Het werd is ontworpen als één architectuureenheid waarbij ook groen een grote rol speelde. De Leidsevaartbuurt is een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De blokken met geschakelde bescheiden eengezinswoningen zijn eenlaags en zijn uitgevoerd in een eenvoudige traditionele baksteenarchitectuur met subtiel expressionistische accenten (zoals verticaal metselwerk), en hebben een met rode pannen gedekt zadeldak. Op de hoeken en in het midden van de bouwblokken zijn stedenbouwkundige accenten uitgevoerd, in de vorm van topgevels met haakse zadeldaken. Vrijwel alle voortuintjes zijn voorzien van een lage ligusterhaag. Het groene karakter van het buurtje wordt versterkt door de aanwezigheid van openbaar groen (bomen, plantsoenen). De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd zijn. De in de voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn vernieuwd. Waardering: Van belang als karakteristiek en in hoofdvorm en opzet gaaf woningbouwcomplex (de zgn. Bloemenbuurt) uit 1924, gebouwd volgens het tuindorp-principe met semi-gesloten eenlaags bouwblokken in geknikte straten met schuurtjes en veel privé-groen (haagjes) en openbaar groen. Het buurtje heeft een hoge stedenbouwkundige waarde. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (schuurtjes, erfafscheidingen) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).

Anslinstraat 1 t/m 3		Dubbele woning gelegen aan de oostzijde van de Anslinstraat in het Garenkokerskwartier. Het pand werd gebouwd in 1924 als onderdeel van een groter bouwplan dat ook een blok met vier geschakelde woningen (waarvan één winkelwoning) omvatte aan de Zijlweg. De dubbele woning Anslinstraat 1-3 vormt daar nog een redelijk gaaf onderdeel van. Het pand werd gebouwd in een zakelijk-expressionistische trant en sluit daarmee goed aan op de bebouwing van het woningbouwcomplex Rosehaghe in de straat (RM). Het Garenkokerskwartier dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. De dubbele woning omvat twee bouwlagen onder een plat dak. De voorgevel is opgetrokken in baksteen en heeft een symmetrische indeling, met een iets risalerende middenpartij met bakstenen erkers met balkon. Aan weerszijden van het risaliet zijn de woningtoegangen opgenomen onder een houten luifel, met zijlichten en bovenlichten en een houten paneeldeur. De gevelopeningen bevatten overwegend houten invullingen die op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De boven- en zijlichten van de entrees en de bovenlichten in de erker zijn voorzien van glas-in-lood. De voortuin wordt voor beide woningen afgesloten door een eenvoudig smeedijzeren spijlenhekwerk met boogjes. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm met plat dak en de karakteristieke vormgeving en detaillering van de voorgevel in zakelijk-expressionistische trant. Het pand sluit daarmee goed aan op de in deze straat gelegen zakelijk-expressionistische bebouwing van het als rijksmonument beschermde woningbouwcomplex Rosehaghe.
Assendelverstraat 36		Het op de zuidwestelijke hoek van de kruising van de Assendelverstraat met de Oost-Indiëstraat gelegen herenhuis uit omstreeks 1890, gebouwd in eenvoudige baksteen architectuur met neoclassicistische elementen. Door de forse tweelaags hoofdvorm onder zadeldak, de sobere maar statige vormgeving met symmetrische gevelindeling (voorgevel) en kroonlijst en de prominente hoekligging vormt het pand een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de straat. De overige bebouwing aan de Assendelverstraat bestaat voornamelijk uit wat kleinschaliger en veelal projectmatige woonbebouwing uit dezelfde periode, afgewisseld met enkele kleine winkel- of bedrijfspandjes. Het hoekpand heeft een rechthoekige plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een zadeldak. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband met snijvoeg. De symmetrisch ingedeelde voorgevel bevat centraal in de eerste bouwlaag de entree, met aan weerszijden twee vensters. In de tweede bouwlaag zijn drie vensters aanwezig. De invullingen van de gevelopeningen zijn deels vernieuwd. Boven de gevelopeningen in deze gevel is een opvallende hanenkam uitgevoerd. De voorgevel wordt afgesloten door een kroonlijst met smeedijzeren sierankers in het fries en een houten bakgoot met geprofileerde kroonlijst. De als puntgevel uitgevoerde rechter zijgevel aan de Oost-Indiëstraat bevat in de eerste bouwlaag één venster met gewijzigde invulling. In de tweede bouwlaag is een hijsluik met dubbele houten deuren met raam met roedenverdeling aanwezig. Aan weerszijden hiervan een venster met stolpraam met roedenverdeling. In de geveltop bevindt zich een rond venster met stalen raam. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke forse tweelaags hoofdvorm onder zadeldak, de statige vormgeving van de voorgevel met symmetrische indeling, opvallende hanenkammen boven de gevelopeningen en afsluiting met kroonlijst. Door de hoofdvorm en vormgeving valt het pand op temidden van kleinschaliger woonbebouwing uit dezelfde periode. Het object speelt bovendien een sterk beeldbepalende rol in dit deel van de straat door de prominente hoekligging.
Badelochstraat 25 t/m 45 en 58 t/m 64	Muiderslotweg 165-229, 164-236, Jephthaplein 93, 95, 97, 99, Badelochstraat 25-45, 58-64, Dullaertstraat 1 RD, 1 ZW, 2 RD, 2 ZW, Roskamstraat 42 RD, 42 ZW, 63 RD, 63 ZW, Roemer Visscherstraat 180 RD, 180 ZW	Grootschalig ensemble van woningen, bouwjaar 1947-1948, architect G.H.M. Holt. In eigendom van Ymere. Ensemble van drielaagse en eenlaagse woningen. Relatief vroeg naoorlogs, toen er nog materiaalschaarste was en er weinig arbeidskrachten waren. De zeer sobere architectuur lijkt dat te weerspiegelen. Het ensemble, in opdracht van de katholieke woningbouwvereniging St. Bavo ontworpen door de nationaal vermaarde (eveneens katholieke) architect Holt, bestaat uit twee delen.

		Langs de Muiderslotweg een sterke eenheid door stedenbouwkundige groepering, met een groot deel van de stroken aan weerszijden van een hoofdas in gestaffelde bouw; in een zaagtandverkaveling, met diagonale plaatsing van de stroken ten opzichte van de hoofdas van de straat. Door deze oriëntatie met de woonkamers op het zuidwesten en de relatief grote vensters, een toonbeeld van licht, lucht en ruimte. De zaagtand wordt expressief gemaakt door opeenvolging van driehoekige plantsoenen voor de stroken. Het complex heeft aan begin en eind stedenbouwkundige motieven: aan noordwestzijde korte stroken als introductie, en aan zuidoostzijde een strook die naar buiten wijkt, als een trechter. In stedenbouwkundig opzicht met die hoofdas ook onderdeel van een lange doorgaande hoofdweg centraal door de buurt, het Vondelkwartier. Op het achterterrein een speeltuin, mogelijk oorspronkelijk onderdeel van het complex. In nationaal opzicht afwijkend zijn de opvallende erkers, die bij enkele stroken op de begane grond zijn gesitueerd. De oorspronkelijk stalen kozijnen zijn vervangen. Het complex vormt een eenheid met de rij woningen aan het Jephtaplein en Badelochstraat, dat heel anders is gerealiseerd en traditioneler oogt door de eenlaagse bouwwijze opgemetseld uit baksteen, afgedekt door een zadeldak met rode pannen. De geschakelde ouderenwoningen langs de Badelochstraat vormen een gebogen wand. Langs het Jephtaplein een kort strookje als pleinwand. De regelmatige plaatsing van vensters en deuren geeft een grote samenhang aan het geheel. Wekt de indruk van tuindorpbewoning, door de woningtypologie, en de eenvoudige, traditionele architectuur. Tevens door de stedenbouwkundige groepering, waarbij door middel van plaatsing van woonstroken samenhangende buurten worden gecreëerd. Het rode pannendak en de regelmatig geplaatste rij gemetselde schoorstenen zijn onderdeel van de compositie en gevelbeeld. Stedenbouwkundig van belang vanwege de gevarieerde planopzet met grondgebonden en portiekwoningen, binnen een zorgvuldig ontworpen ruimtelijk plan. Verschillende ontsluitingen van woningen en de combinatie van gemeenschappelijke en privé-buitenruimtes geven de buurt ondanks de eenvoudige uitwerking een goede basiskwaliteit; vanwege de opvallende ligging aan de hoofdas door een buurt, het Vondelkwartier; en vanwege de markante gestaffelde verkaveling. Heeft architectuurhistorische waarde als onderdeel van het oeuvre van de nationaal bekende architect G.H.M. Holt. Heeft cultuurhistorische waarde als uitdrukking van eenvoudige architectuur van de vroege, naoorlogse jaren in een periode van schaarste, met aandacht voor gezondheid en hygiëne in woningbouw; vanwege het opdrachtgeverschap waarbij een katholieke woningbouwvereniging samenwerkte met een katholieke architect.
Badhuisstraat 10 t/m 22	Badhuisstraat 10 t/m 22	Reeks van zeven geschakelde bescheiden middenstandswoningen uit 1898 in een sobere neorenaissance trant. Het blok maakt deel uit van de zuidelijke gesloten gevelwand van de Badhuisstraat, met overwegend geschakelde tweelaags woningen uit de periode 1895-1925. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen grotendeels uit proeftuinen van verschillende tuinders. Het terrein werd gemeenschappelijk beheerd en had één ingang. Er werden bollen en bloemen geteeld, waaronder rozen. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. De woningen tellen 2 bouwlagen onder een over alle woningen doorlopend mansardedak gedekt met gesmoorde pannen. In het voordakvlak is ter plaatse van elke woning een dakkapel met klauwstukken en kroonlijst aanwezig. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen. Boven de gevelopeningen zijn bakstenen segmentbogen uitgevoerd, voorzien van een gepleisterde sluitsteen. De vensters bevatten soms nog oude enkelruits schuiframen of T-schuiframen. De gevel wordt afgesloten door een architraaf, fries en houten bakgoot met geprofileerde lijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags

		hoofdvorm met doorlopend marsardedak, de repeterende dakkapellen met kroonlijst en klauwstukken in het voordakvlak, de oorspronkelijke gevelindeling en de eenvoudige maar subtiële detaillering in neorenaissance trant. Het blok vormt een beeldbepalend historisch element in dit deel van de Badhuisstraat en is een redelijk gaaf voorbeeld van geschakelde woonhuisbebouwing bedoeld voor de lagere middenstand in het Rozenprieel uit de periode rond 1900.
Bakkerstraat 2 B, Bakkerstraat 2 C, Bakkerstraat 2 D, Bakkerstraat 2 E	Bakkerstraat 2-B t/m 2-E	Winkel-woonhuis uit 1913, gebouwd naar een ontwerp in overgangsarchitectuur van W.J. Nelissen. Het pand ligt aan de zuidzijde van de Bakkerstraat, in het uiterst westelijke deel van de straat, nabij de aansluiting op de Voorhelmstraat, in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen grotendeels uit proeftuinen van verschillende tuinders. Het terrein werd gemeenschappelijk beheerd en had één ingang. Er werden bollen en bloemen geteeld, waaronder rozen. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het pandje is tweelaags onder een afgeplat dak met schuin dakschild aan de voorzijde, gedekt met rode kruispannen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband). Het metselwerk is verlevendigd met banden in gele verblendsteen, rollagen en strekken boven de gevelopeningen. In de voorgevel is een risaliet onder aankappend schilddakje uitgevoerd. Dit risaliet heeft in de eerste bouwlaag de opzet van een 3-zijdige erker. De gevelopeningen bevatten overwegend gewijzigde of vernieuwde invullingen. In het risaliet nog bovenlichten met meerruits ramen. De oorspronkelijk eenlaags aanbouw tegen de linker zijgevel is gewijzigd tot tweelaags aanbouw met afgeplat dak. De voorgevel wordt afgesloten door een houten bakgoot met geprofileerde lijst op houten klossen. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met aankappend risaliet, rode kruispannen-dekking en vormgeving in overgangsarchitectuur uit 1913. Ondanks de uitbreiding aan de linker zijde vormt het pand een markant object aan dit deel van de Bakkerstraat. Het is bovendien een in hoofdvorm nog goed herkenbaar voorbeeld van een winkel-woonhuis uit het eerste kwart van de 20ste eeuw.
Bakkumstraat 2, Bakkumstraat 4,	Bakkumstraat 2 t/m 4, Zijlstraat 14B	Voormalige bedrijfsbebouwing, in eerste opzet daterend uit omstreeks 1900 en behorend bij bakkerij Paul C. Kaiser met winkel aan de Zijlstraat. In 1956 is de bakkerij in eigendom van firma H.J. Carels en wordt de bedrijfsbebouwing aan de Bakkumstraat grotendeels vernieuwd tot het huidige volume in een zakelijk-traditionele trant. In 1986 is het gebouw nog in gebruik als koekmagazijn en banketbakkerij. Daarna wordt het gebruikt als winkel en magazijn van een kringloopwinkel. Ook tegenwoordig heeft het grotendeels nog deze functie. Aan de noordzijde van de onderhavige bebouwing staat de als gemeentelijk monument beschermde schoorsteen van de voormalige bakkerij. Het grotendeels tweelaags pand heeft een samengestelde plattegrond onder plat dak. De gevel aan de Bakkumstraat is opgetrokken in baksteen in Noors verband. Uiterst links (ter plaatse van de linker vier traveeën) was het pand oorspronkelijk eenlaags en is er tijdens een recente verbouwing in passende stijl een verdieping toegevoegd. De gevelopeningen bevatten overwegend de uit 1956 daterende invullingen met stalen roedenramen. De gevel volgt de loop van de Bakkumstraat waardoor er op enkele plaatsen een lichte knik in de gevel aanwezig is. De gevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een eenvoudige houten daklijst. Waardering: Van belang vanwege de hoofdzakelijk tweelaags hoofdvorm met plat dak en de vormgeving van de gevel in zakelijk-traditionele trant. Tevens van belang als nog goed als zodanig herkenbare bedrijfsbebouwing, behorend bij de in 1956 sterk gemoderniseerde broodfabriek van H.J. Carels, waarvan de naastgelegen schoorsteen en de winkelbebouwing aan de Zijlstraat beschermd zijn als gemeentelijk monument.

Barendsestraat 5		Omstreeks 1900 gebouwd winkel-woonhuis, vermoedelijk ter vervanging (of het resultaat van een verbouwing) van een bestaande eenlaags arbeiderswoning uit 1889. Deze was oorspronkelijk onderdeel van een rijtje van vijf. De voorgevel werd uitgevoerd in een neoclassicistische trant. Het pand vormt ook tegenwoordig het middelste pand in een blokje van 5 panden, gesitueerd aan de noordzijde van de Barendsestraat in het Rozenprieel, nabij de aansluiting op de Lange Poellaan en Korte Poellaan. De Barendsestraat ligt in de westelijke helft van de grotendeels in het laatste kwart van de 19de en het eerste kwart van de 20ste eeuw tot stand gekomen wijk Rozenprieel. Het pand omvat twee bouwlagen en de voorgevel is uitgevoerd als topgevel. In de eerste bouwlaag is een houten winkelpui met gecanneleerde pilasters en een hoofdgestel uitgevoerd, met een zandstenen borstwering en gevat tussen zandstenen hoekblokken. Boven deze pui is de gevel opgetrokken in baksteen (kruisverband). De twee vensters in de tweede bouwlaag en het venster in de geveltop bevatten op punten gewijzigde houten invullingen. Boven deze vensters zit een anderhalf steens strek met natuurstenen aanzet- en sluitstenen. De sluitstenen zijn geornamenteerd. De gevel wordt afgesloten door een geprofileerde natuurstenen dekljst en de top wordt bekroond door een uitgemetselde pilaster op een geornamenteerde kraagsteen. De pilaster wordt afgesloten door een natuurstenen timpaan. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met topgevel, het markante gevelbeeld met indeling en detaillering uit omstreeks 1900 in neoclassicistische trant en de houten winkelpui. Het pand is een nog goed als zodanig herkenbaar winkel-woonhuis uit omstreeks 1900 en vormt een opvallend en beeldbepalend element in dit deel van de Barendsestraat.
Barendsestraat 6 A		Uit het laatste kwart van de 19de eeuw daterend arbeidershuisje, gebouwd in een sobere neoclassicistische trant. Het pandje is markant gesitueerd op een achterterrein dat bereikbaar is via een smal straatje vanaf de Barendsestraat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied zuidelijk van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen vooral uit proeftuinen van verschillende tuinders. Er werden onder andere rozen geteeld. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het pandje omvat één bouwlaag onder een met rode pannen gedekt zadeldak. In het oostelijke dakvlak is een niet oorspronkelijke dakkapel opgenomen. De naar het oosten gerichte voorgevel is opgetrokken in baksteen en bevat twee vensters met enkelruits schuifraam onder een 3-ruits bovenlicht. Daartussen is de toegang opgenomen. Boven de gevelopeningen is een anderhalf steens strek uitgevoerd. De gevel wordt afgesloten door een architraaf, fries en bakgoot met geprofileerde lijst. Waardering: Van belang vanwege de eenlaags hoofdvorm met eenvoudige lijstgevel uit het laatste kwart van de 19de eeuw. Het pandje is markant gesitueerd op een binnenterrein ten zuiden van de Barendsestraat en vormt hier een opvallend historisch element.

Beelslaan 16		Vrijstaand landhuisje uit 1927, gebouwd naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van architect Maurits Plate. De woning ligt aan de oostzijde van de Beelslaan in het villagegebied Zuid. De woonhuisbebouwing aan deze zijde van de laan bestaat overwegend uit vrijstaande of geschakelde middenstandswoningen en villa's uit de periode van het interbellum. Binnen dit ensemble speelt Beelslaan 16 met zijn opvallende hoofdvorm met hoge bakstenen schoorsteen een sterk beeldbepalende rol. Het pand omvat één bouwlaag op een samengestelde plattegrond en wordt gedekt door een zadeldak met gesmoorde pannen. Aan de voorzijde is de woning voorzien van een sterk risalerend element met asymmetrische topgevel onder aankappend zadeldak, met op de rechter hoek een hoge bakstenen schoorsteen. De gevels van de woning zijn opgetrokken in baksteen in wildverband en de gevelopeningen bevatten houten invullingen, waarbij de vensters zijn voorzien van roedenramen. De formele entree is opgenomen in de linker zijmuur van het risalerende geveldeel. De topgevel van het risalerende geveldeel wordt afgesloten door een rollaag en houten windveer, terwijl de rechts gesloten geveldelen aan weerszijden hiervan zijn voorzien van een mastgoot in beugels. Waardering: Van belang vanwege de markante eenlaags hoofdvorm met zadeldak en topgevelrisaliet met steekkap en hoog opgemetselde schoorsteen. Met zijn subtiele expressieve hoofdvorm is het landhuisje uit 1927 een zeer karakteristiek en beeldbepalend element aan dit deel van de Beelslaan.
Berckheydestraat 17 t/m 19, Berckheydestraat 21 ZW, Berckheydestraat 21 RD, Berckheydestraat 23 ZW, Berckheydestraat 23 RD	Berckheydestraat 17 t/m 19, 21-ZW t/m 23-ZW, 21-RD t/m 23-RD	Blok met vier geschakelde tweelaags panden uit omstreeks 1900 in een sobere neorenaissance trant, bestaand uit een winkel met bovenwoning (hoekpand), en drie boven-benedenwoningen. Het ensemble ligt aan de westzijde van de Berckheydestraat in de Frans Halsbuurt ten noorden van de Haarlemse binnenstad. Het hoekpand (hoek met Soutmanstraat) met voormalige winkelruimte heeft een afgeschuinde hoek waarin de (voormalige) winkeltoegang is opgenomen. De panden tellen twee bouwlagen onder twee gedeelte mansardekappen met omlopende schilden, gedekt met vernieuwde gesmoorde pannen. In het naar de Berckheydestraat gerichte voordakvlak is per pand een op punten gewijzigde dakkapel met kroonlijst opgenomen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband en het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen, gemetselde segmentbogen boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag en een gemetselde strek boven de vensters in de tweede bouwlaag. De indeling van de gevel van nr. 19 is ter plaatse van de eerste bouwlaag geheel gewijzigd. De invullingen van de gevelopeningen zijn eveneens op punten gewijzigd of vernieuwd. Behalve de voormalige winkeltoegang in de afgeschuinde hoek herinneren ook de aan weerszijden hiervan aanwezige brede etalagevensters nog aan de oorspronkelijke winkelfunctie in dit pand. De gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een gepleisterde architraaf en fries en een geprofileerde baggoot met gootlijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met kap, de vormgeving in sobere neorenaissance trant en vanwege de markante hoekafwerking met afgeschuinde hoek (in overeenstemming met de overige hoekpanden aan de kruising met de Soutmanstraat). Tevens van belang als een in hoofdvorm nog redelijk gaaf en herkenbaar voorbeeld van een in particulier beheer gerealiseerd bouwproject met boven-benedenwoningen en een winkel uit omstreeks 1900, bedoeld voor de lagere middenstand.

Bernard Zweersstraat 1	Bernard Zweersstraat 1, Dirk Schäferstraat 3	Schoolgebouw uit 1929, gebouwd als R.K. Meisjesschool voor lager onderwijs en R.K. School voor voorbereidend onderwijs naar ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van architectenbureau Willem Robbers. Opdrachtgever was het R.K. Parochiaal Kerkbestuur van de H. Johannes de Doper te Haarlem. De school ligt even ten zuiden van de Zomervaat in het noordoostelijke deel van de grotendeels tijdens het interbellum tot stand gekomen Slachthuisbuurt. Het schoolgebouw heeft een U-vormige plattegrond en omvat overwegend één bouwlaag. Alleen het centrale bouwdeel in de naar de Bernard Zweersstraat gekeerde voorgevel is tweelaags uitgevoerd. Het centrale deel in de naar de Zomervaat gekeerde gevel is iets hoger opgetrokken dan de flankerende geveldelen. De gevels zijn uitgevoerd in baksteen (halfsteens verband) boven een iets donkerder trasraam afgesloten door een rollaag. Boven de diverse gevelopeningen is een rollaag uitgevoerd en de gevels worden afgesloten door band met verticaal metselwerk. Het schoolgebouw wordt gedekt door een in goothoogte en nokhoogte variërend samengesteld schilddak met gesmoorde pannen en een overstek. De in diverse dakvlakken opgenomen platte dakkapellen dateren uit de bouwtijd. De formele entree is opgenomen in een portiek centraal in de voorgevel aan de Bernard Zweersstraat. De veelal samengestelde vensters bevatten houten invullingen (met overwegend ramen met ladderroeden). Vier vensters in deze voorgevel zijn iets verlaagd. Een tweede formele entree bevindt zich in de zijde aan de Dirk Schäferstraat, eveneens in een portiek. Het schoolplein wordt aan deze zijde van de straat gescheiden door een bakstenen muur. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke een- en tweelaag hoofdvorm op U-vormige plattegrond met samengesteld schilddak en het markante gevelbeeld in zakelijk-expressionistische trant uit 1929. Tevens van belang als een gaaf en nog goed als zodanig herkenbaar schoolgebouw uit de periode van het interbellum. Het pand is ook tegenwoordig nog als school in gebruik. De school speelt een beeldbepalende rol aan de Zomervaat, de Bernard Zweersstraat en de Dirk Schäferstraat.
Betje Wolffstraat 1 t/m 11	Betje Wolffstraat 1 t/m 11	Het blok met zes geschakelde woningen dat hier in 1924 werd gebouwd door de Coöperatieve Bouwvereniging voor Gemeentepersoneel, is in 1947 herbouwd door Woningstichting Het Oosten in zakelijk-expressionistische trant. De Betje Wolffstraat ligt in het zuidelijke deel van de Amsterdamsebuurt. Het gebied dat de Amsterdamsebuurt buurt zou worden was eeuwenlang als weiland in gebruik met boerderijen lagen langs de Zomervaat. In 1839 was door de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij (HIJSM) de spoorlijn naar Amsterdam aangelegd, en werkplaatsen verzezen direct noordelijk daarvan. Voor de werknemers werd vanaf eind 19de eeuw de Amsterdamsebuurt aangelegd. De HIJSM leende hiervoor geld aan de woningbouwverenigingen. De buurt werd dicht bebouwd, met arbeiderswoningen aan smalle straten, met weinig ruimte voor tuintjes of openbaar groen. Het blok met geschakelde woningen telt twee bouwlagen onder een plat dak met overstek. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (halfsteens verband) en de direct aan de straat gelegen voorgevel is voorzien van een risalerende middenpartij, geflankeerd door een erker. Rond de vensters in de tweede bouwlaag is subtiel expressief siermetselwerk uitgevoerd en boven en onder de vensters zit een rollaag. De entrees zijn twee aan twee uitgevoerd onder een gedeelde houten luifel. Boven deze luifel zit een laag bovenlicht. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die (met uitzonderingen van de voordeuren) veelal op detailniveau gewijzigd of vernieuwd zijn. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met plat dak met overstek en het gevelbeeld in subtiel zakelijk-expressionistische trant uit 1947. Tevens van belang als markant herbouw-project uit de naoorlogse periode. Het blok met geschakelde woningen vormt een beeldbepalend element aan de Betje Wolffstraat.

Betje Wolffstraat 2 t/m 14	Hofdijkstraat 46 t/m 60, Aagje Dekenstraat 1 t/m 19, Jacob Geelstraat 8 t/m 20, Betje Wolffstraat 2 t/m 14	Drie blokken met in totaal 32 geschakelde eenlaags arbeiderswoningen, gebouwd in 1924 in opdracht van de Woningbouwvereniging Eigen Woning naar een ontwerp in een sobere zakelijk-expressionistische trant van architectenbureau Meyran & Ten Broeke. De woningen werden gebouwd op een terrein tussen de Aagje Dekenstraat, Jacob Geelstraat, Betje Wolffstraat en de Hofdijkstraat in de Amsterdamsebuurt. Het gebied dat de Amsterdamsebuurt buurt zou worden was eeuwenlang als weiland in gebruik met boerderijen lagen langs de Zomervaat. In 1839 was door de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij (HIJSM) de spoorlijn naar Amsterdam aangelegd, en werkplaatsen verzezen direct noordelijk daarvan. Voor de werknemers werd vanaf eind 19de eeuw de Amsterdamsebuurt aangelegd. De HIJSM leende hiervoor geld aan de woningbouwverenigingen. De buurt werd dicht bebouwd, met arbeiderswoningen aan smalle straten, met weinig ruimte voor tuintjes of openbaar groen. De blokken met eenlaags woningen hebben bakstenen gevels (kruisverband) en worden gedekt door een mansardedak met rode pannen. De in het voordakvlak aanwezige dakkapellen onder lessenaarsdak zijn jongere toevoegingen, ter vervanging van oorspronkelijk twee andere typen dakkapellen. De dakkapellen in het achterdakvlak zijn op punten vernieuwd. De gevels zijn verlevendigd met subtiel expressief siermetselwerk. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd zijn. Tussen de entrees is steeds een trapeze-vormige gevelopening uitgevoerd met een opvallend forse bakstenen lekdorpel. Boven alle gevelopeningen in de voorgevel is een rollaag uitgevoerd. De ondiepe voortuintjes worden door een laag bakstenen muurtje van de openbare weg gescheiden. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm met mansardedak en de eenvoudige maar met zorg vormgegeven gevels in zakelijk-expressionistische trant uit 1924. Tevens van belang als redelijk gaaf en goed herkenbaar voorbeeld van een woningbouwproject met arbeiderswoningen uit het eerste kwart van de 20ste eeuw in de Amsterdamsebuurt. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme, kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Bilderdijkstraat 1 RD, Bilderdijkstraat 3, Bilderdijkstraat 5 RD, Bilderdijkstraat 5 ZW, Bilderdijkstraat 7 RD, Bilderdijkstraat 7 ZW, Bilderdijkstraat 9 RD, Bilderdijkstraat 9 ZW, Bilderdijkstraat 11 RD, Bilderdijkstraat 11 ZW, Bilderdijkstraat 13 RD, Bilderdijkstraat 13 ZW, Bilderdijkstraat 15 RD, Bilderdijkstraat 15 ZW, Bilderdijkstraat 17 RD, Bilderdijkstraat 17 ZW, Bilderdijkstraat 19 RD, Bilderdijkstraat 19 ZW	Bilderdijkstraat 1ZW t/m 19ZW, 1RD t/m 19RD, Langendijkstraat 2A	Blok met tien geschakelde panden, bestaand uit acht boven-benedenwoningen en twee winkel-woonhuizen (de twee hoekpanden), gebouwd voor de lagere middenstand omstreeks 1895 in een eenvoudige maar verzorgde eclectische trant. Het ensemble vormt de gesloten gevelwand aan de oostzijde van de Bilderdijkstraat in het Garenkokerskwartier, tussen de Schermerstraat en de Langendijkstraat . De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. De geschakelde woningen omvatten twee bouwlagen, onder een plat dak met een met pannen gedekt schuin dakschild aan de voorzijde. Beide hoeken zijn afgeschuind uitgevoerd. De voorgevel is voorzien van enkele door de goot stekende en iets risalerende topgevels onder steekkap. De tussen deze steekkappen uitgevoerde kleine dakkapellen met zadeldakje en sierspantje behoren tot de oorspronkelijke opzet. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een hardstenen plint. Het metselwerk is verlevendigd met speklagen en cordonlijst. In de gemetselde segmentbogen boven de gevelopeningen zijn aanzet- en sluitstenen opgenomen en in de boogvelden is subtiel siermetselwerk uitgevoerd. De voorgevel wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf, een fries met siermetselwerk en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm en het karakteristieke gevelbeeld in eclectische trant uit omstreeks 1895. Het ensemble vormt een beeldbepalend onderdeel van het historische straatbeeld van de Bilderdijkstraat. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer projectmatig gebouwd blok geschakelde boven-benedenwoningen uit de periode rond 1900.

Bilderdijkstraat 21 RD, Bilderdijkstraat 21 ZW Bilderdijkstraat 23 RD, Bilderdijkstraat 23 ZW, Bilderdijkstraat 25, Bilderdijkstraat 27 RD, Bilderdijkstraat 27 ZW	Bilderdijkstraat 21ZW t/m 27ZW, 21RD t/m 27RD	Blok met vier geschakelde boven-benedenwoningen voor de lagere middenstand, gebouwd omstreeks 1895 in eclectische trant. Het ensemble vormt het noordelijke deel van de gesloten gevelwand aan de oostzijde van de Bilderdijkstraat tussen de Schermerstraat en de Brouwerskade in het Garenkokerskwartier. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. De geschakelde woningen omvatten twee bouwlagen onder een afgeplat dak waarvan de schuine dakschilden gedekt zijn met gesmoorde tuiles du nord. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) en is op de hoek met de Schermerstraat voorzien van een afgeschuinde hoek. Boven deze hoek en ook op drie plaatsen in de naar de Bilderdijkstraat gerichte gevel is een door de goot stekend bakstenen dakhuis onder zadeldak uitgevoerd. Het metselwerk van de gevel is verlevendigd met gepleisterde speklagen en in de gemetselde segmentbogen en strekken is een gepleisterde sluitsteen opgenomen. In de boogvelden boven de vensters is siermetselwerk in rode en gele verblendsteen uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten overwegend nog houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf, een bakstenen fries met siermetselwerk en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm onder afgeplat dak met door de goot stekende dakhuisen en afgeschuinde hoek, en het karakteristieke gevelbeeld in eclectische trant uit omstreeks 1895. Het ensemble vormt een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand aan dit deel van de Bilderdijkstraat. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer projectmatig gebouwd blok geschakelde boven-benedenwoningen uit de periode rond 1900.
Bilderdijkstraat 24 t/m 26	Bilderdijkstraat 24 t/m 26	Blok met twee geschakelde woningen voor de lagere middenstand, gebouwd omstreeks 1895 in eclectische trant. Het ensemble maakt deel uit van de gesloten gevelwand aan de westzijde van de Bilderdijkstraat in het Garenkokerskwartier. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. De geschakelde woningen omvatten twee bouwlagen, oorspronkelijk onder een plat dak. Sinds 2009 is de linker woning (nr. 26) voorzien van een kap. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een hardstenen plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen, en in de gemetselde segmentbogen en strekken is een gepleisterde sluitsteen met diamantkop opgenomen. In de boogvelden is siermetselwerk uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten overwegend houten invullingen die op detailniveau gewijzigd of vernieuwd zijn. De woningtoegangen zijn gevat in een houten omlijsting met pilasters en bevinden zich in het midden van de gevel in een met een hoofdstel bekroond risaliet. Boven elke toegang is een houten balkon uitgevoerd. Aan weerszijden van dit risaliet wordt de voorgevel afgesloten door een gepleisterde architraaf, een fries met siermetselwerk en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm en het karakteristieke gevelbeeld in eclectische trant uit omstreeks 1895. Het ensemble vormt een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand aan dit deel van de Bilderdijkstraat. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer projectmatig gebouwd blok geschakelde boven-benedenwoningen uit de periode rond 1900.

Bilderdijkstraat 28 t/m 30	Bilderdijkstraat 28 t/m 30	Blok met twee geschakelde woningen voor de lagere middenstand, gebouwd omstreeks 1895 in overgangsarchitectuur. Het ensemble maakt deel uit van de gesloten gevelwand aan de westzijde van de Bilderdijkstraat in het Garenkokerskwartier. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. De geschakelde woningen omvatten twee bouwlagen, oorspronkelijk onder een plat dak. Sinds 2009 is het blok voorzien van een kap. De voorgevel is opgetrokken in roodbruine baksteen (kruisverband) boven een donkere bakstenen plint met waterlijst. Het metselwerk is verlevendigd met gemetselde speklagen (en hoekaccenten ter plaatse van de risalieten) in een lichtrode verblendsteen, die aansluiten op de natuurstenen aanzetstenen van de gemetselde segmentbogen en strekken boven de gevelopeningen. In de boogvelden is subtiel siermetselwerk opgenomen. De gevelopeningen bevatten overwegend houten invullingen die op detailniveau gewijzigd of vernieuwd zijn. De voorgevel wordt afgesloten door een gemetselde architraaf in lichtrode verblendsteen, een bakstenen fries met accenten in lichtrode verblendsteen en houten bakgoot op klossen met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm en het karakteristieke gevelbeeld in overgangsarchitectuur uit omstreeks 1895. Het ensemble vormt een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand aan dit deel van de Bilderdijkstraat. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer projectmatig gebouwd blok geschakelde boven-benedenwoningen uit de periode rond 1900.
Bilderdijkstraat 29 RD, Bilderdijkstraat 29 ZW Bilderdijkstraat 31 RD, Bilderdijkstraat 31 ZW Bilderdijkstraat 33	Bilderdijkstraat 29ZW t/m 33ZW, 29RD t/m 33RD	Blok met drie geschakelde boven-benedenwoningen voor de lagere middenstand, gebouwd omstreeks 1895 in eclectische trant. Het ensemble maakt deel uit van de gesloten gevelwand aan de oostzijde van de Bilderdijkstraat tussen de Schermerstraat en de Brouwerskade in het Garenkokerskwartier. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. De geschakelde woningen omvatten twee bouwlagen onder een afgeplat dak met schuin dakvlak aan de voorzijde. Dit dakvlak is gedekt met gesmoorde tuiles du nord en links uit het midden van elke boven-benedenwoning is een houten dakkapel onder zadeldakje met overstek aanwezig. Twee van de drie dakkapellen heeft nog een sierspantje. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een hardstenen plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en in de gemetselde strekken zijn gepleisterde aanzet- en sluitstenen opgenomen. De gevelopeningen bevatten overwegend nog houten invullingen, met in de vensters veelal enkelruits schuifraam onder een 3-ruits bovenlicht. De voorgevel wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf, een bakstenen fries met siermetselwerk en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm onder afgeplat dak met houten dakkapellen onder zadeldakje, en het karakteristieke gevelbeeld in eclectische trant uit omstreeks 1895. Het ensemble vormt een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand aan dit deel van de Bilderdijkstraat. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer projectmatig gebouwd blok geschakelde boven-benedenwoningen uit de periode rond 1900.

Bilderdijkstraat 35 RD, Bilderdijkstraat 35 ZW	Brouwerskade 55ZW, 55RD en Bilderdijkstraat 35ZW, 35RD	Ensemble van twee geschakelde panden uit omstreeks 1895, bestaand uit een winkel-woonhuis (hoekpand) en een boven-benedenwoning voor de lagere middenstand. Het blok werd gebouwd in een eclectische trant en vormt de zuidelijke beëindiging van de oostelijke gesloten gevelwand aan de Bilderdijkstraat in het Garenkokerskwartier. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het ensemble telt twee bouwlagen onder een afgeplat dak met rode tuiles du nord gedekt schuin dakschild aan Bilderdijkstraat en de Brouwerskade. In de gevel aan de Brouwerskade is een door de goot stekend dakhuis met plat dak aanwezig en op de afgeschuinde hoek en in de naar de Bilderdijkstraat gerichte gevel is een door de goot stekend dakhuis onder zadeldakje uitgevoerd. De gevels zijn opgetrokken in rode baksteen boven een donkerder trasraam. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen die rond de gevelopeningen overgaan in de aanzetstenen van de gemetselde segmentbogen en strekken. De gevelopeningen bevatten overwegend houten invullingen die soms op detailniveau gewijzigd zijn. De voorgevel van het blok (ook aan de Brouwerskade) wordt afgesloten door een band in gele verblendsteen en een uitgemetselde tandlijst onder een houten kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm onder afgeplat dak, en het karakteristieke gevelbeeld in eclectische trant uit omstreeks 1895. Het ensemble vormt een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand aan dit deel van de Bilderdijkstraat. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer projectmatig gebouwd blok geschakelde boven-benedenwoningen uit de periode rond 1900.
Bilderdijkstraat 36 t/m 38	Bilderdijkstraat 36 t/m 38	Blok met twee geschakelde woningen voor de lagere middenstand, gebouwd omstreeks 1895 in eclectische trant. Het ensemble maakt deel uit van de gesloten gevelwand aan de westzijde van de Bilderdijkstraat in het Garenkokerskwartier. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. De geschakelde woningen omvatten twee bouwlagen, oorspronkelijk onder een plat dak. Sinds 2008 is het blok voorzien van een kap. De voorgevel is opgetrokken in rode baksteen (kruisverband) boven een grijze bakstenen plint. Het metselwerk is verlevendigd met gemetselde speklagen in een donkere baksteen, die overgaan in de gemetselde accoladevormige segmentbogen en in de strekken boven de gevelopeningen. In de boogvelden van de linker woning is siermetselwerk in verblendsteen aanwezig. De gevelopeningen bevatten overwegend houten invullingen die op detailniveau gewijzigd of vernieuwd zijn. Ter plaatse van elke woning is de voorgevel voorzien van een twee traveeën breed risaliet. De voorgevel wordt afgesloten door een gemetselde architraaf, een bakstenen fries en uitgemetselde tandlijsten onder een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm en het karakteristieke gevelbeeld in eclectische trant uit omstreeks 1895. Het ensemble vormt een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand aan dit deel van de Bilderdijkstraat. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer projectmatig gebouwd blok geschakelde boven-benedenwoningen uit de periode rond 1900.

Bilderdijkstraat 40 t/m 44	Bilderdijkstraat 40 t/m 44	Blok met drie geschakelde woningen voor de lagere middenstand, gebouwd omstreeks 1895 in eclectische trant. Het ensemble maakt deel uit van de gesloten gevelwand aan de westzijde van de Bilderdijkstraat in het Garenkokerskwartier. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. De geschakelde woningen omvatten twee bouwlagen, oorspronkelijk onder een plat dak. Sinds 2007 is het blok voorzien van een kap. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een bakstenen plint met waterlijst in rode en oranje verblendsteen. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen, en in de gemetselde strekken en segmentbogen boven de gevelopeningen is een gepleisterde sluitsteen opgenomen. In de boogvelden is siermetselwerk in verblendsteen aanwezig. De gevelopeningen bevatten overwegend nog houten invullingen die op detailniveau gewijzigd of vernieuwd zijn. De entrees van de woningen zijn steeds opgenomen in een risalerend geveldeel dat wordt afgesloten door een fronton. Boven de entree van de middelste woning is een houten balkon uitgevoerd. De voorgevel wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf, een bakstenen fries met subtiel siermetselwerk en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm en het karakteristieke gevelbeeld in eclectische trant uit omstreeks 1895. Het ensemble vormt een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand aan dit deel van de Bilderdijkstraat. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer projectmatig gebouwd blok geschakelde boven-benedenwoningen uit de periode rond 1900.
Bilderdijkstraat 46 t/m 52	Bilderdijkstraat 46 t/m 52	Blok met vier geschakelde woningen voor de lagere middenstand, gebouwd omstreeks 1895 in eclectische trant. Het ensemble maakt deel uit van de gesloten gevelwand aan de westzijde van de Bilderdijkstraat in het Garenkokerskwartier. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. De geschakelde woningen omvatten twee bouwlagen onder een plat dak. Nummer 50 is voorzien van een jonge kap. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een bakstenen plint met hardstenen waterlijst. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en een cordonlijst, en in de gemetselde strekken en segmentbogen boven de gevelopeningen zijn gepleisterde aanzet- en sluitstenen opgenomen. In de boogvelden is siermetselwerk in rode en oranje verblendsteen aanwezig. De gevelopeningen bevatten overwegend nog houten invullingen die op detailniveau gewijzigd of vernieuwd zijn. De entrees van de woningen zijn steeds opgenomen in een risalerend geveldeel. De voorgevel wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf, een bakstenen fries en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm onder plat dak en het karakteristieke gevelbeeld in eclectische trant uit omstreeks 1895. Het ensemble vormt een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand aan dit deel van de Bilderdijkstraat. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer projectmatig gebouwd blok geschakelde boven-benedenwoningen uit de periode rond 1900.

Bilderdijkstraat 54 t/m 60	Brouwerskade 57, Bilderdijkstraat 54 t/m 60	Ensemble van vijf geschakelde panden, bestaand uit vier middenstandswoningen en één winkel-woonhuis (hoekpand) uit omstreeks 1895. De panden werden gebouwd in een eclectische trant en vormen de zuidelijke beëindiging van de westelijke gesloten gevelwand aan de Bilderdijkstraat in het Garenkokerskwartier. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het ensemble van vijf panden telt twee bouwlagen onder een plat dak met schuin dakschild aan de achterzijde. Ter plaatse van nr. 56 is een moderne kap aangebracht. De gevels zijn opgetrokken in rode baksteen (kruisverband) boven een donkerder trasraam. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen die rond de gevelopeningen overgaan in de aanzetstenen van de gemetselde segmentbogen en strekken. De formele entrees van de woningen aan de Bilderdijkstraat zijn opgenomen in een risaliet dat wordt afgesloten door een kroonlijst met fronton. De gevelopeningen bevatten overwegend houten invullingen die soms op detailniveau gewijzigd zijn. De voorgevel van het blok (ook aan de Brouwerskade) wordt afgesloten door een band in gele verblendsteen en een uitgemetselde tandlijst onder een houten kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm onder plat dak, en het karakteristieke gevelbeeld in eclectische trant uit omstreeks 1895. Het ensemble vormt een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand aan dit deel van de Bilderdijkstraat. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer projectmatig gebouwd blok geschakelde boven-benedenwoningen uit de periode rond 1900.
Bisschop Callierstraat 7 t/m 21 en 7-I t/m 21-I	Jos. Cuypersstraat 3 t/m 19 en 3-I t/m 19-I, Bisschop Callierstraat 7 t/m 21 en 7-I t/m 21-I, Jan Stuytstraat 1 t/m 15 en 1-I t/m 15-I	Drie tweelaags bouwblokken met portiekwoningen voor bejaarden, gebouwd in 1955-1956 naar ontwerp van architectenbureau Pierre Cuypers (jr.) in sobere traditionalistische baksteenarchitectuur. Ze werden gebouwd in opdracht van de R.K. Coöp. Bouwvereniging St. Josef. De blokken liggen aan de Jan Stuytstraat, de Bisschop Callierstraat en de Jos. Cuypersstraat en vormen samen een U-vorm rond een ruim plantsoen. Het ensemble ligt aan de westelijke zijde van de Bisschop Bottemannneplein, tegenover de Kathedrale basiliek St. Bavo in het noordoosten van de Leidsevaartbuurt. In deze buurt werden vooral arbeiders- en middenstandswoningen gebouwd in de eerste helft van de 20ste eeuw. Tevens is er wat bedrijvigheid langs het spoor. De bouwblokken omvatten twee bouwlagen onder een met pannen gedekt zadeldak. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in klezorverband. De toegangen tot de portieken zijn voorzien van een uitgemetselde omlijsting. Boven de vensters, waarvan de invullingen grotendeels zijn vernieuwd, is een rollaag uitgevoerd. De zijgevels van de blokken met geschakelde portiekwoningen zijn uitgevoerd als tuitgevel. De lange voor- en achtergevels worden afgesloten door een houten bakgoot op klossen. Deze wordt in de achtergevel onderbroken door een iets hoger uitgevoerd en aan alle zijden open risaliet. Hierin zijn de balkons (verdieping) of terrassen (begane grond) opgenomen. Het bouwblok aan de Bisschop Callierstraat is middels een tuinmuur met doorgang naar het achterterrein verbonden met het blok aan de Jos. Cuypersstraat en het blok aan de Jan Stuytstraat. Dit binnenterrein is vanaf de Bisschop Bottemannneplein geheel vrij toegankelijk. Waardering: Van belang als markant tweelaags complex van bejaardenwoningen (in de vorm van portiekwoningen) uit 1955-1956 naar ontwerp van architectenbureau Pierre Cuypers (jr.) in een voor die tijd kenmerkende sobere traditionalistische baksteenarchitectuur. Het ensemble van drie bouwblokken vormt bovendien een zeer karakteristiek stedenbouwkundig element aan de westelijke zijde van de Kathedrale basiliek St. Bavo en speelt een sterke beeldbepalende rol binnen zijn directe omgeving.
Blinkertlaan 2 t/m 48, 15 t/m 53	Blinkertlaan 15 t/m 53, 2 t/m 48	Ensemble van in totaal 44 bejaardenwoningen (11 blokken van vier geschakelde woningen). Het complex werd gebouwd, samen met het naastgelegen verzorgingstehuis, in 1954 door architect H. T. Zwiers in traditionele

		trant. De 11 blokken zijn zeer markant gesitueerd naast de Beatrixschool in de noordoosthoek van de Ramplaan. De blokken met geschakelde woningen omvatten één bouwlaag onder een met donkere pannen gedekt zadeldak. Op de nok bakstenen schoorstenen, die ter plaatse van de kopgevels een tuitvormige beëindiging vormen. Het groene karakter van het buurtje wordt versterkt door de aanwezigheid van openbaar groen (bomen, plantsoenen) en private voortuintjes. De achtertuinen worden door hagen afgescheiden. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm met zadeldak, de markante complexmatige opzet met relatie tot elkaar en de Beatrixschool. Eenvoudig maar met zorg uitgevoerde gevelbeeld in traditionalistische trant uit 1954. De woningen werden gebouwd als huisvesting voor ouderen en zijn ook tegenwoordig nog als zodanig in gebruik. Het complex vormt een sterk beeldbepalend element in de noordoosthoek van de Ramplaan. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (erfafscheidingen) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating). Bovendien is de samenhang tussen bejaardenwoningen, de school en de gezinswoningen zeer typerend voor de wederopbouwgedachte.
Bloemhofstraat 1		Voormalig tehuis uit 1911 van de katholieke St. Martha Vereniging voor de opvang van tijdelijk werkeloos geworden meisjes. Het pand ligt aan de noordzijde van de Bloemhofstraat en vormt hier de westelijke afsluiting van de verder gesloten gevelwand met overwegend tweelaags geschakelde woonhuisbebouwing uit dezelfde periode. De Bloemhofstraat ligt in het westelijke deel van het grotendeels in het laatste kwart van de 19de en het eerste kwart van de 20ste eeuw tot stand gekomen wijk Rozenprieel. Het pand omvat drie bouwlagen onder een samengestelde kap gedekt met gesmoorde pannen, en werd uitgevoerd in overgangsarchitectuur. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een hardstenen plint en gepleisterde borstwering met waterlijst. De linker vensteras is uitgevoerd als topgevelrisaliet. De gevel is verlevendigd met accenten in rode verblendsteen en twee cordonlijsten. Boven de vensters in de tweede en derde bouwlaag is een gepleisterde latei aanwezig. De gevelopeningen bevatten overwegend vernieuwde invullingen. De voorgevel wordt ter plaatse van het risaliet afgesloten door een bescheiden overstek op klossen, afgewerkt met een houten windveer. Het rechts hierop aansluitende geveldeel wordt afgesloten door een houten bakgoot met geprofileerde lijst, geplaatst op geprofileerde consoles. Waardering: Van belang vanwege de markante drielaags hoofdvorm met samengestelde kap, het gevelbeeld in overgangsarchitectuur met gepleisterde lateien en accenten in rode verblendsteen. Het pand vormt een beeldbepalend historisch element aan dit deel van de Bloemhofstraat. Tevens van belang als voormalig tehuis van de katholieke St. Martha Vereniging.
Bloemhofstraat 3 ZW, Bloemhofstraat 3 RD, Bloemhofstraat 3 A, Bloemhofstraat 3 B	Bloemhofstraat 3A, 3B, 3ZW, 3RD	Boven-benedenwoning uit omstreeks 1911, gebouwd in overgangsarchitectuur. Het pand maakt deel uit van de gesloten gevelwand met overwegend geschakelde boven-benedenwoningen uit dezelfde periode, aan de noordzijde van de Bloemhofstraat in het Rozenprieel. De Bloemhofstraat ligt in het westelijke deel van het grotendeels in het laatste kwart van de 19de en het eerste kwart van de 20ste eeuw tot stand gekomen wijk Rozenprieel. Het pand omvat drie bouwlagen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een hardstenen plint. De gevel is verlevendigd met gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de gemetselde strekken boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag, gepleisterde hoekblokken rond de vensters, gepleisterde cordonlijsten en gepleisterde latei en kroonlijstje boven de vensters in de tweede bouwlaag en gepleisterde accenten onder de door consoles gedragen bakgoot met lijstwerk. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De dubbele entree dateert uit 1936. Tot die tijd deelden de boven- en benedenwoning een vestibule achter één toegang. Waardering: Van belang vanwege de markante drielaags hoofdvorm en het karakteristieke gevelbeeld in overgangsarchitectuur met gepleisterde details. Het pand vormt een beeldbepalend element binnen de historische woonhuisbebouwing aan de noordzijde van de Bloemhofstraat. Samen met de belendende bebouwing uit dezelfde periode vormt het een sterk ensemble.

Bloemhofstraat 5 RD, Bloemhofstraat 5 ZW	Bloemhofstraat 5ZW, 5RD	Boven-benedenwoning uit omstreeks 1911, gebouwd in overgangsarchitectuur. Het pand maakt deel uit van de gesloten gevelwand met overwegend geschakelde boven-benedenwoningen uit dezelfde periode, aan de noordzijde van de Bloemhofstraat in het Rozenprieel. De Bloemhofstraat ligt in het westelijke deel van het grotendeels in het laatste kwart van de 19de en het eerste kwart van de 20ste eeuw tot stand gekomen wijk Rozenprieel. Het pand omvat drie bouwlagen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een hardstenen plint. De gevel is verlevendigd met gepleisterde lateien boven de gevelopeningen in de eerste en tweede bouwlaag, gepleisterde boogvelden onder de gemetselde segmentbogen in de eerste en tweede bouwlaag, gepleisterde cordonlijsten en gepleisterde latei en kroonlijstje boven de vensters in de tweede bouwlaag en 'vakwerk' in de derde bouwlaag. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De dubbele entree dateert uit 1956. Tot die tijd deelden de boven- en benedenwoning een vestibule achter één toegang. De voorgevel wordt afgesloten door een houten bakgoot met geprofileerde lijst op geprofileerde klossen. Waardering: Van belang vanwege de markante drielaags hoofdvorm en het karakteristieke gevelbeeld in overgangsarchitectuur met gepleisterde details. Het pand vormt een beeldbepalend element binnen de historische woonhuisbebouwing aan de noordzijde van de Bloemhofstraat. Samen met de belendende bebouwing uit dezelfde periode vormt het een sterk ensemble.
Bloemhofstraat 7		Boven-benedenwoning uit omstreeks 1911, gebouwd in overgangsarchitectuur. Het pand maakt deel uit van de gesloten gevelwand met overwegend geschakelde boven-benedenwoningen uit dezelfde periode, aan de noordzijde van de Bloemhofstraat in het Rozenprieel. De Bloemhofstraat ligt in het westelijke deel van het grotendeels in het laatste kwart van de 19de en het eerste kwart van de 20ste eeuw tot stand gekomen wijk Rozenprieel. Het pand werd gebouwd als enkel woonhuis, en is in 1935 verbouwd tot boven-benedenwoning. De in die periode gerealiseerde dubbele toegang is inmiddels weer gewijzigd tot enkele toegang. De woning omvat drie bouwlagen en een zolder. De voorgevel, voorzien van een topgevel, is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een hardstenen plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen, gepleisterde lateien boven de gevelopeningen in de eerste en derde bouwlaag, aanzet- en sluitstenen in de bakstenen strek boven de vensters in de tweede bouwlaag, gepleisterde hoekblokken rond de vensters en diamantkoppen tussen de eerste en tweede bouwlaag. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die deels zijn gewijzigd of vernieuwd. Van de in 1935 daterende dubbele entree is de linker inmiddels gewijzigd tot venster. De topgevel wordt afgesloten door het houten dakoverstek op klossen en gemetselde consoles, en is in de top voorzien van een sierspant. Waardering: Van belang vanwege de markante drielaags hoofdvorm met topgevel, en het karakteristieke gevelbeeld in overgangsarchitectuur met diverse gepleisterde details. Het pand vormt een beeldbepalend element binnen de historische woonhuisbebouwing aan de noordzijde van de Bloemhofstraat. Samen met de belendende bebouwing uit dezelfde periode vormt het een sterk ensemble.

Bloemhofstraat 9 ZW, Bloemhofstraat 9 A, Bloemhofstraat 9 B	Bloemhofstraat 9A, 9B, 9ZW	Boven-benedenwoning uit omstreeks 1911, gebouwd in overgangsarchitectuur. Het pand maakt deel uit van de gesloten gevelwand met overwegend geschakelde boven-benedenwoningen uit dezelfde periode, aan de noordzijde van de Bloemhofstraat in het Rozenprieel. De Bloemhofstraat ligt in het westelijke deel van het grotendeels in het laatste kwart van de 19de en het eerste kwart van de 20ste eeuw tot stand gekomen wijk Rozenprieel. Het pand werd gebouwd als enkel woonhuis, en is in 1938 verbouwd tot boven-benedenwoning. De huidige dubbele entree dateert dan ook uit die periode. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een hardstenen plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen, aanzet- en sluitstenen in de strekken, cordonlijsten en gepleisterde lateien (derde bouwlaag). Een band in gele verblendsteen tussen de tweede en derde bouwlaag en de strekken in oranje verblendsteen in de eerste bouwlaag vormen een kleurrijk accent. Centraal in de tweede bouwlaag is een geornamenteerd balkon met smeedijzeren hekwerk aanwezig. De gevelopeningen bevatten deels gewijzigde of vernieuwde invullingen. De in 1938 gerealiseerde toegangen bevatten nog de oorspronkelijke voordeuren. De gevel wordt afgesloten door een fors houten overstek met bakgoot en lijstwerk, gedragen door houten korbelen. Waardering: Van belang vanwege de markante drielaags hoofdvorm en het karakteristieke gevelbeeld in overgangsarchitectuur met diverse gepleisterde details, accenten in verblendsteen en de opvallende afsluiting met korbelen. Het pand vormt een beeldbepalend element binnen de historische woonhuisbebouwing aan de noordzijde van de Bloemhofstraat. Samen met de belendende bebouwing uit dezelfde periode vormt het een sterk ensemble.
Bloemveldlaan 1 t/m 3	Bloemveldlaan 1 t/m 3	Dubbele woning, gebouwd in 1925 in zakelijk-expressionistische trant in opdracht van W. Roose. Het pand ligt aan de westelijke zijde van de Bloemveldlaan en kijkt aan de voorzijde uit op het plantsoen aan de kruising met de Ooster Tuindorpslaan. Dit zuidwestelijke deel van het Ramplaankwartier kwam grotendeels in het eerste kwart van de 20ste eeuw tot stand en werd opgezet als tuindorp, bedoeld voor arbeiders en de middenstand. De dubbele woning omvat twee bouwlagen onder een met rode tuiles du Nord gedekt schilddak. In het voordakvlak is een bakstenen schoorsteen uitgevoerd. De gevels van de dubbele woning zijn opgetrokken in baksteen in halfsteens verband, boven een trasraam. Het metselwerk van de voorgevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een decoratieve band met verticaal metselwerk, onder het forse houten dakoverstek met bakgoot. Beide woningen zijn in de zijgevel voorzien van een ondiepe erker met balkon. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Bij de rechter woning zijn nog ramen met ladder-roedenverdeling aanwezig. De vensters zijn voorzien van een bakstenen lekdorpel en worden aan de bovenzijde afgesloten door een steens strek, die bij de vensters in de tweede bouwlaag overgaat in de band met verticaal metselwerk aan de bovenzijde van de voorgevel. De entrees van de twee woningen zijn opgenomen in de voorgevel onder een gezamenlijke houten luifel. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld uit 1925 in zakelijk-expressionistische trant. De dubbele woning vormt door de opvallende hoofdvorm met fors schilddak een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Bloemveldlaan en aan het plantsoen aan de kruising met de Ooster Tuindorpslaan. Het vormt bovendien samen met de overige woonbebouwing uit dezelfde periode een waardevol ensemble.

Bloemveldlaan 10 t/m 14	Bloemveldlaan 10 t/m 14	Blok van drie geschakelde woningen, gebouwd in 1925 naar ontwerp in Amsterdamse Schooltrant door J.P. Meijer. Het blok ligt aan de oostelijke zijde van de Bloemveldlaan. Dit zuidwestelijke deel van het Ramplaankwartier kwam grotendeels in het eerste kwart van de 20ste eeuw tot stand en werd opgezet als tuindorp, bedoeld voor arbeiders en de middenstand. Het blok van drie woningen heeft een symmetrische opzet en omvat één bouwlaag onder een samengestelde mansardekap gedekt met rode tuiles du Nord. De achtergevel is over twee bouwlagen opgetrokken. De dakkapellen in zowel het voordakvlak als in de twee dakvlakken boven de zijgevels hebben gewijzigde invullingen. Ze dateren in opzet wel uit de bouwtijd. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in halfsteens verband, boven een donkerder trasraam. Centraal in deze gevel is een door de goot stekend topgevelrisaliet uitgevoerd, over de volle breedte van de middelste woning. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal gewijzigd of vernieuwd zijn. De entree van de middelste woning is opgenomen in het risaliet. De entrees van de twee hoekwoningen bevinden zich in de zijgevels. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld uit 1925 in Amsterdamse School trant. Het blok met drie woningen vormt door de opvallende hoofdvorm met forse kap en topgevelrisaliet een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Bloemveldlaan. Het vormt bovendien samen met de overige woonbebouwing uit dezelfde periode een waardevol ensemble.
Bloemveldlaan 16 t/m 20	Bloemveldlaan 16 t/m 20	Blok van drie geschakelde woningen, gebouwd in 1925 naar ontwerp in Amsterdamse School trant door architect J. Martijnse in opdracht van Tj. de Hoop. Martijnse ontwierp ook een aantal woonhuizen voor deze opdrachtgever aan de Ramplaan. Het blok ligt aan de oostelijke zijde van de Bloemveldlaan. Dit zuidwestelijke deel van het Ramplaankwartier kwam grotendeels in het eerste kwart van de 20ste eeuw tot stand en werd opgezet als tuindorp, bedoeld voor arbeiders en de middenstand. Het blok van drie woningen heeft een symmetrische opzet en omvat één bouwlaag onder een samengestelde mansardekap gedekt met rode tuiles du Nord. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in halfsteens verband, boven een donkerder trasraam. Centraal in deze gevel is een hoger (over twee bouwlagen) recht gesloten geveldeel uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd of vernieuwd zijn. Boven de vensters zit een rollaag en aan de onderzijde is een bakstenen lekdorpel uitgevoerd. De rondboog entree van de middelste woning is opgenomen in de voorgevel. De entrees van de twee hoekwoningen bevinden zich in de zijgevels, in een wat hoger uitgevoerd geveldeel. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld uit 1925 in Amsterdamse School trant. Het blok met drie woningen vormt door de opvallende hoofdvorm met forse kap en door de goot stekend hoger opgetrokken geveldeel een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Bloemveldlaan. Het vormt bovendien samen met de overige woonbebouwing uit dezelfde periode een waardevol ensemble.
Bloemveldlaan 2 t/m 8	Bloemveldlaan 2 t/m 8	Blok van vier eengezinswoningen, gebouwd in 1924 in zakelijk-traditionele trant naar ontwerp van architect J. Martijnse. Het blok ligt aan de oostelijke zijde van de Bloemveldlaan en kijkt aan de voorzijde uit op het plantsoen op de kruising met de Ooster Tuindorpslaan. Dit zuidwestelijke deel van het Ramplaankwartier kwam in het eerste kwart van de 20ste eeuw tot stand en werd opgezet als tuindorp, bedoeld voor arbeiders en de middenstand. Het blok heeft een symmetrische opzet en omvat twee bouwlagen onder een flauw hellend schilddak gedekt met rode tuiles du Nord. Centraal op de nok is één bakstenen schoorsteen opgenomen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in halfsteens verband, boven een donkerde trasraam. De indeling van de voorgevel is steeds per woning gespiegeld. De gevelopeningen bevatten houten invullingen (oorspronkelijk met roedenramen op de verdieping en in de zijlichten in de eerste bouwlaag) die soms op detailniveau gewijzigd zijn. De vensters op de verdieping sluiten aan de bovenzijde aan op het dakoverstek (met bakgoot) op klossen. Onder deze vensters loopt een rollaag door over de gehele gevel. Boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag is een strek uitgevoerd. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld in zakelijk-traditionele trant uit 1924. Het pand neemt aan de kruising met plantsoen een sterk beeldbepalende positie in.
Bloemveldlaan 5 t/m 9, 9A	Bloemveldlaan 5 t/m 9, 9A	Ensemble van twee dubbele woningen, gebouwd in 1925 in Amsterdamse School trant in opdracht van J. van de Veen en A. Rumpit. De twee dubbele woningen liggen aan de westelijke zijde van de

		Bloemveldlaan en kijken aan de voorzijde uit op het plantsoen op de kruising van de Bloemveldlaan met de Ooster Tuindorplaan. Dit zuidwestelijke deel van het Ramplaankwartier kwam grotendeels in het eerste kwart van de 20ste eeuw tot stand en werd opgezet als tuindorp, bedoeld voor arbeiders en de middenstand. Beide dubbele woningen omvatten twee bouwlagen onder een met rode tuiles du Nord gedekt mansardedak. De zijgevels van beide blokken zijn lager uitgevoerd (eenlaags). De in de bovenste delen van de kap uitgevoerde dakkapellen behoren niet tot de oorspronkelijke opzet. De gevels van de woningen zijn uitgevoerd in baksteen in halfsteens verband, boven een trasraam. De tegen de zijgevels uitgevoerde toegangsportieken zijn een latere toevoeging. Elke woning is in de voorgevel voorzien van een ondiepe 3-zijdige erker. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Enkele ramen bevatten nog de oorspronkelijke ladder-roedenverdeling. De vensters zijn voorzien van een bakstenen lekdorpel en worden aan de bovenzijde afgesloten door een anderhalf steens strek. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld uit 1925 in Amsterdamse School trant. De twee identiek uitgevoerde dubbele woningen vormen door de opvallende hoofdvorm met forse kap een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Bloemveldlaan en het plantsoen aan de kruising met de Ooster Tuindorplaan. Het vormt bovendien samen met de overige woonbebouwing uit dezelfde periode een waardevol ensemble.
Bloemveldlaan 9B, Bloemveldlaan 15	Bloemveldlaan 9B en 15	Dubbele woning, gebouwd in 1925 in Amsterdamse School trant in opdracht van D.A. Appelboom. Het pand ligt aan de westelijke zijde van de Bloemveldlaan. Dit zuidwestelijke deel van het Ramplaankwartier kwam grotendeels in het eerste kwart van de 20ste eeuw tot stand en werd opgezet als tuindorp, bedoeld voor arbeiders en de middenstand. De dubbele woning omvat twee bouwlagen onder een met rode tuiles du Nord gedekt mansardedak. De zijgevels zijn lager uitgevoerd (eenlaags) onder een naar beneden doorgetrokken dakvlak. De in de bovenste delen van de kap uitgevoerde dakkapel en dakvensters behoren niet tot de oorspronkelijke opzet. De gevels van de dubbele woning zijn uitgevoerd in baksteen in halfsteens verband, boven een trasraam. Beide woningen zijn in de voorgevel voorzien van een 3-zijdige erker onder plat dak. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De vensters zijn voorzien van een bakstenen lekdorpel en worden aan de bovenzijde afgesloten door een steens strek. Het boven- en zijlicht van de in de voorgevel opgenomen entrees bevat decoratief glas-in-lood. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld uit 1925 in Amsterdamse School trant. De dubbele woning vormt door de opvallende hoofdvorm met forse kap een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Bloemveldlaan. Het vormt bovendien samen met de overige woonbebouwing uit dezelfde periode een waardevol ensemble.
Brouwerskade 15 t/m 17	Brouwerskade 15 t/m 17	Blokje met twee geschakelde woningen uit omstreeks 1904 in sobere neorenaissance trant, gelegen binnen de gesloten gevelwand aan de Brouwerskade aan de noordzijde van de Brouwersvaart in het Garenkokerskwartier. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Het blokje was oorspronkelijk plat gedekt en is in 1924 voorzien van een kap, waar tegenwoordig twee dakterrassen in zijn opgenomen. Het blok telt twee bouwlagen onder een afgeplat dak met een met rode tuiles du nord gedekt voordakvlak. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) en heeft bij beide woningen dezelfde indeling. Deze bestaat per woning uit een risaliet waarin de formele entree met daarboven een venster zijn opgenomen en links daarvan twee vensters in elke bouwlaag. De gevelopeningen bevatten overwegend houten invullingen die op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Het metselwerk van de voorgevel is verlevendigd met gepleisterde speklagen, gepleisterde lateien en gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de strekken boven diverse gevelopeningen. De gevel wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf, bakstenen fries met gepleisterde velden en

		een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met afgeplat dak, vanwege de subtiële detaillering van de voorgevel in sobere neorenaissance trant, als typisch voorbeeld van een twee geschakelde woningen uit de periode rond 1900 en als onderdeel van het historische straatbeeld van de Brouwerskade.
Brouwerskade 19		Woonhuis uit 1903 in sobere neorenaissance trant, gelegen binnen de gesloten gevelwand aan de Brouwerskade aan de noordzijde van de Brouwersvaart in het Garenkokerskwartier. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Het pand telt twee bouwlagen onder een afgeplat dak met een met gesmoorde kruispannen gedekt voordakvlak. In dit voordakvlak is een inmiddels sterk versoberde dakkapel opgenomen. De drie travéeën brede voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband). Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen, een gepleisterde cordonlijst en gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de gemetselde segmentbogen boven de gevelopeningen. In de boogvelden onder deze segmentbogen is sober siermetselwerk uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten gewijzigde en vernieuwde invullingen. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met afgeplat dak, vanwege de subtiële detaillering van de voorgevel in sobere neorenaissance trant, als typisch voorbeeld van een woning uit de periode rond 1900 en als onderdeel van het historische straatbeeld van de Brouwerskade.
Brouwerskade 25 RD, Brouwerskade 25 ZW, Brouwerskade 27 RD, Brouwerskade 27 ZW, Brouwerskade 29 RD, Brouwerskade 29 ZW, Brouwerskade 31 RD, Brouwerskade 31 ZW, Brouwerskade 33 RD, Brouwerskade 33 ZW, Brouwerskade 35 RD, Brouwerskade 35 ZW,	Brouwerskade 25RD t/m 35RD, 25ZW t/m 35ZW	Blok met zes geschakelde boven-benedenwoningen uit 1905 in overgangsassarchitectuur, gelegen binnen de gesloten gevelwand aan de Brouwerskade aan de noordzijde van de Brouwersvaart in het Garenkokerskwartier. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Het blok omvat drie bouwlagen onder plat dak. De voorgevel van het blok is opgetrokken in baksteen (kruisverband) en het metselwerk is verlevendigd met diverse details in oranje en gele verblendsteen en accenten in groen geglaazuurde baksteen. De levendigheid van de gevel wordt versterkt door risaliërende en terugliggende geveldelen en door de daklijst gestoken bescheiden topgevelaccenten. De gevelopeningen bevatten grotendeels gewijzigde en vernieuwde invullingen. De entrees zijn steeds per twee gekoppeld en opgenomen onder een korfboog. De gevelopeningen bevatten grotendeels gewijzigde en vernieuwde invullingen. Waardering: Van belang vanwege de drielaags hoofdvorm met plat dak en levendig opgezette voorgevel met risaliërende en uitgemetselde geveldelen en door de daklijst gestoken bescheiden topgevelaccenten, vanwege de levendige en kleurrijke detaillering en als typisch en gaaf voorbeeld van een projectmatig gebouwd blok

		geschakelde boven-benedenwoningen uit de periode rond 1900. Tevens van belang als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het historische straatbeeld van de Brouwerskade.
Brouwerskade 37 RD, Brouwerskade 37 ZW Brouwerskade 39 RD, Brouwerskade 39 ZW, Brouwerskade 41 RD, Brouwerskade 41 ZW Brouwerskade 41 A, Brouwerskade 41 B	Brouwerskade 37RD t/m 41RD, 37ZW t/m 41ZW	Blok met drie geschakelde boven-benedenwoningen uit 1905 in overgangsarchitectuur, gelegen binnen de gesloten gevelwand aan de Brouwerskade aan de noordzijde van de Brouwersvaart in het Garenkokerskwartier. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Het blok omvat drie bouwlagen onder plat dak. De voorgevel van het blok is opgetrokken in baksteen (kruisverband) en het metselwerk is verlevendigd met accenten in oranje verblendsteen, gepleisterde lateien en aanzetstenen en details in groen geglaazuurde baksteen. De levendigheid van de gevel wordt versterkt door risaliërende en terugliggende geveldelen. De gevelopeningen bevatten grotendeels gewijzigde en vernieuwde invullingen. De voorgevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een gepleisterde architraaf, een gemetseld fries (beiden onderbroken door een risalië) en een kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de drielaags hoofdvorm met plat dak en levendig opgezette voorgevel met risaliërende en uitgemetselde geveldelen, vanwege de subtiële detaillering en als typisch voorbeeld van een projectmatig gebouwd blok geschakelde boven-benedenwoningen uit de periode rond 1900. Tevens van belang als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het historische straatbeeld van de Brouwerskade.
Brouwerskade 43		Woonhuis uit 1905 in subtiële overgangsarchitectuur, gelegen binnen de gesloten gevelwand aan de Brouwerskade aan de noordzijde van de Brouwersvaart in het Garenkokerskwartier. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Het pand telt twee bouwlagen onder een plat dak. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband met snijvoeg) en heeft een asymmetrische opzet met rechts een licht risaliërend en hoger opgetrokken geveldeel. Het risalië bevat de formele entree van de woning en wordt afgesloten door een getoogde gevelbeëindiging met boogfries. Links van dit risalië wordt de gevel afgesloten door een architraaf, een gemetseld fries en een houten kroonlijst. De gevelopeningen bevatten gewijzigde en vernieuwde invullingen. Boven de gevelopeningen zijn gemetselde strekken met gepleisterde details aangebracht. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met plat dak en asymmetrisch opgezette voorgevel, vanwege de subtiële detaillering van de voorgevel, als typisch voorbeeld van een woning uit

		de periode rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het historische straatbeeld van de Brouwerskade.
Brouwerskade 45 RD, Brouwerskade 45 ZW, Brouwerskade 47 RD, Brouwerskade 47 ZW, Brouwerskade 49	Brouwerskade 45RD t/m 47RD, 45ZW t/m 47ZW, 49	Blok met drie geschakelde boven-benedenwoningen uit omstreeks 1895, gebouwd in eenvoudige maar kleurrijke overgangsarchitectuur. Het ensemble ligt aan de noordzijde van de Brouwerskade in het Garenkokerskwartier, waar het deel uit maakt van de gesloten gevelwand. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het linker pand telt twee bouwlagen onder een plat dak en de twee rechter panden omvatten drie bouwlagen onder plat dak. De uniform vormgegeven en gedetailleerde voorgevel van het blok is opgetrokken in rode baksteen (kruisverband) boven een plint in grijze verblendsteen. Het metselwerk is verder verlevendigd met banden in oranje en donkerrode verblendsteen. Deze verblendsteen is ook toegepast in de strekken en segmentbogen boven de gevelopeningen. Er is subtiel siermetselwerk uitgevoerd in de boogvelden onder de segmentbogen. De gevelopeningen bevatten oorspronkelijk houten invullingen. Deze zijn bij diverse openingen vernieuwd of gewijzigd. De voorgevel wordt afgesloten door een uitgemetselde architraaf, een fries met subtiel siermetselwerk en een houten kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags en drielaags hoofdvorm met plat dak, en het karakteristieke gevelbeeld in kleurrijke overgangsarchitectuur uit omstreeks 1895. Het ensemble vormt een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand aan dit deel van de Brouwerskade. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer projectmatig gebouwd blok geschakelde boven-benedenwoningen uit de periode rond 1900.
Brouwerskade 51 ZW, Brouwerskade 51 RD, Brouwerskade 51 A, Brouwerskade 51 B Brouwerskade 53	Brouwerskade 51RD, 51ZW, 51A, 53	Blokje met twee geschakelde woningen uit omstreeks 1895, gebouwd in een eenvoudige maar kleurrijke overgangsarchitectuur. Het ensemble bestaat uit een eenlaags woning met plat gedekte aanbouw en een tweelaags boven-benedenwoning. De woningen vormen de westelijke afsluiting van de gesloten gevelwand aan de noordzijde van de Brouwerskade tussen de Bilderdijkstraat en de Coornhertstraat, in het Garenkokerskwartier. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het linker pand is eenlaags en is voorzien van een plat dak met een met gesmoorde tuiles du nord gedekt schuin dakvlak aan de voorzijde. Het rechter pand is tweelaags onder een met gesmoorde tuiles du nord gedekt afgeplat schilddak. In beide voordakvlakken is een plat gedekte dakkapel aanwezig. De voorgevel van het ensemble is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een plint in grijze verblendsteen. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen (die boven de gevelopeningen overgaan in een latei) en boven de gevelopeningen zijn segmentbogen of gebogen strekken uitgevoerd in rode verblendsteen. In enkele boogvelden is kleurrijk decoratief tegelwerk zichtbaar. De gevelopeningen bevatten overwegend op punten gewijzigde of vernieuwde invullingen. De gevel wordt boven beide panden afgesloten door een gemetselde getande architraaf, een gemetseld fries en een houten geprofileerde kroonlijst die wordt gedragen door uitgemetselde hoekconsols. Waardering: Van belang vanwege de markante eenlaags en tweelaags hoofdvorm met afgeplat dak, en het karakteristieke gevelbeeld in kleurrijke overgangsarchitectuur uit omstreeks 1895. Het ensemble vormt een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand aan dit deel van

		de Brouwerskade. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer projectmatig gebouwd blok geschakelde boven-benedenwoningen uit de periode rond 1900.
Brouwerskade 55 RD, Brouwerskade 55 ZW	Brouwerskade 55ZW, 55RD en Bilderdijkstraat 35ZW, 35RD	Ensemble van twee geschakelde panden uit omstreeks 1895, bestaand uit een winkel-woonhuis (hoekpand) en een boven-benedenwoning voor de lagere middenstand. Het blok werd gebouwd in een eclectische trant en vormt de zuidelijke beëindiging van de oostelijke gesloten gevelwand aan de Bilderdijkstraat in het Garenkokerskwartier. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het ensemble telt twee bouwlagen onder een afgeplat dak met rode tuiles du nord gedekt schuin dakschild aan Bilderdijkstraat en de Brouwerskade. In de gevel aan de Brouwerskade is een door de goot stekend dakhuis met plat dak aanwezig en op de afgeschuinde hoek en in de naar de Bilderdijkstraat gerichte gevel is een door de goot stekend dakhuis onder zadeldakje uitgevoerd. De gevels zijn opgetrokken in rode baksteen boven een donkerder trasraam. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen die rond de gevelopeningen overgaan in de aanzetstenen van de gemetselde segmentbogen en strekken. De gevelopeningen bevatten overwegend houten invullingen die soms op detailniveau gewijzigd zijn. De voorgevel van het blok (ook aan de Brouwerskade) wordt afgesloten door een band in gele verblendsteen en een uitgemetselde tandlijst onder een houten kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm onder afgeplat dak, en het karakteristieke gevelbeeld in eclectische trant uit omstreeks 1895. Het ensemble vormt een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand aan dit deel van de Bilderdijkstraat. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer projectmatig gebouwd blok geschakelde boven-benedenwoningen uit de periode rond 1900.

Brouwerskade 57	Brouwerskade 57, Bilderdijkstraat 54 t/m 60	Ensemble van vijf geschakelde panden, bestaand uit vier middenstandswoningen en één winkel-woonhuis (hoekpand) uit omstreeks 1895. De panden werden gebouwd in een eclectische trant en vormen de zuidelijke beëindiging van de westelijke gesloten gevelwand aan de Bilderdijkstraat in het Garenkokerskwartier. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het ensemble van vijf panden telt twee bouwlagen onder een plat dak met schuin dakschild aan de achterzijde. Ter plaatse van nr. 56 is een moderne kap aangebracht. De gevels zijn opgetrokken in rode baksteen (kruisverband) boven een donkerder trasraam. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen die rond de gevelopeningen overgaan in de aanzetstenen van de gemetselde segmentbogen en strekken. De formele entrees van de woningen aan de Bilderdijkstraat zijn opgenomen in een risaliet dat wordt afgesloten door een kroonlijst met fronton. De gevelopeningen bevatten overwegend houten invullingen die soms op detailniveau gewijzigd zijn. De voorgevel van het blok (ook aan de Brouwerskade) wordt afgesloten door een band in gele verblendsteen en een uitgemetselde tandlijst onder een houten kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm onder plat dak, en het karakteristieke gevelbeeld in eclectische trant uit omstreeks 1895. Het ensemble vormt een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand aan dit deel van de Bilderdijkstraat. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer projectmatig gebouwd blok geschakelde boven-benedenwoningen uit de periode rond 1900.
Brouwersplein 12 t/m 19	Brouwersplein 12 t/m 19	Het bouwblok met acht geschakelde woningen uit 1920 vormt een belangrijk deel van de noordelijke afsluiting van het Brouwersplein, op de hoek met de Gasthuislaan, in de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het blok is onderdeel van een groter bouwplan van in totaal 74 woningen aan het Brouwersplein, de Rollandstraat, de Gasthuislaan, de Olycanstraat, de Van Loostraat en de Westerstraat, naar ontwerp van architecten Tjeerd Kuipers en Arnold Ingwersen in opdracht van woningstichting Patrimonium. Dezelfde architecten waren in opdracht van Patrimonium ook verantwoordelijk voor het ontwerp voor de woningen in de Patrimoniumbuurt in de Transvaalwijk. Het blok aan het Brouwersplein werd uitgevoerd in een karakteristieke traditioneel-zakelijke bouwstijl met elementen uit de Amsterdamse School. Opvallend zijn de markante rondboogportieken met daarboven een door de goot stekende topgevel, het forse pannendak met overhoeks geplaatste bakstenen schoorstenen en overstek, en expressief metselwerk. In de oorspronkelijke opzet waren de veelal gekoppelde vensters voorzien van roedenramen. Deze zijn tegenwoordig vervangen door enkelruits ramen. De aanwezige dakkapellen in het voordakvlak dateren niet uit de bouwtijd, maar zijn wel op de locaties van de oorspronkelijke dakkapellen geplaatst. De woningen zijn steeds gespiegeld ten opzichte van elkaar. Alleen ter plaatse van de uiterst rechter woning (nr. 12) is gekozen voor een naar voren springende en hogere hoekoplossing, die weer aansluit op de naar voren liggende rooilijn van het naastgelegen blok. In het geveldeel tussen de twee topgevels is een gevelsteen aanwezig met de tekst: 'Woningstichting Patrimonium'. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm met forse kap en twee door de goot stekende topgevels, de in sterke mate beeldbepalende ligging aan de noordzijde van het Brouwersplein, het karakteristieke traditioneel-zakelijke ontwerp met expressieve Amsterdamse School elementen uit 1920 van architecten Kuipers en Ingwersen. Tevens van belang als wezenlijk onderdeel van een groter bouwplan van in totaal 74 woningen in de Leidsebuurt voor woningstichting Patrimonium.

Brouwersstraat 4 RD, Brouwersstraat 4 ZW, Brouwersstraat 6, Brouwersstraat 8 RD Brouwersstraat 8 ZW, Brouwersstraat 10 RD, Brouwersstraat 10 ZW, Brouwersstraat 12 RD, Brouwersstraat 12 ZW Brouwersstraat 14 RD, Brouwersstraat 14 ZW	Brouwersstraat 4ZW, 4RD, 6, 8ZW t/m 14ZW, 8RD t/m 14 RD	Het pand met boven- en benedenwoning werd gebouwd omstreeks 1885 aan de zuidzijde van de Brouwersstraat in een neoclassicistische trant. Hier maakt het deel uit van de gesloten gevelwand met voornamelijk vergelijkbare tweelaags panden bedoeld voor de middenstand, tussen de Leidsevaart en de Jan Nieuwenhuijzenstraat. De Brouwersstraat loopt van de Leidsevaart in het oosten naar de Westerstraat in het westen en maakt deel uit van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het pand omvat twee bouwlagen onder een met gesmoorde pannen gedekt mansardedak. In het voordakvlak is een houten dakkapel met fronton en klauwstukken opgenomen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband en is tegenwoordig geheel geschilderd. Boven de gevelopeningen zijn gemetselde segmentbogen uitgevoerd, voorzien van een gepleisterde sluitsteen met diamantkop. Links in de eerste bouwlaag bevinden zich de twee woningtoegangen met houten deur (links gewijzigd) onder een enkelruits bovenlicht. Rechts in de eerste bouwlaag zijn twee venster met T-schuifraam opgenomen. De invullingen van de drie vensters in de tweede bouwlaag zijn gewijzigd. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf met fries en tandlijst onder een houten kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met lijstgevel onder mansardedak, en het markante gevelbeeld met detaillering en materialisering uit circa 1885. Het is een goed voorbeeld van woningbouw voor de middenstand uit omstreeks 1885. Het pand vormt een aardig ensemble met de overige historische tweelaags woonbebouwing aan deze zijde van de Brouwersstraat.
Brouwersstraat 16		Het pand met bedrijfsruimte op de begane grond en bovenwoning werd gebouwd omstreeks 1885 aan de zuidzijde van de Brouwersstraat in een neoclassicistische trant. Tegenwoordig is de begane grond ook in gebruik als woning. Het voormalige bedrijfskarakter is echter behouden gebleven. Aan deze zijde van de straat maakt het deel uit van de gesloten gevelwand met voornamelijk vergelijkbare tweelaags panden bedoeld voor de middenstand, tussen de Leidsevaart en de Jan Nieuwenhuijzenstraat. De Brouwersstraat loopt van de Leidsevaart in het oosten naar de Westerstraat in het westen en maakt deel uit van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het pand omvat twee bouwlagen onder een met rode pannen gedekt mansardedak. In het voordakvlak is een nieuwe brede houten dakkapel opgenomen. De voorgevel is geheel gepleisterd, en in de eerste bouwlaag deels voorzien van schijnvoegen. De gevel is verder voorzien van geprofileerde waterlijst, cordonlijst en gepleisterde omlijstingen rond de gevelopeningen. Zowel in de eerste als in de tweede bouwlaag is een gepleisterde band met decoratieve gestucte (bloem)knoppen opgenomen. Onder de cordonlijst boven de eerste bouwlaag zijn drie driepasmotieven aangebracht. De gevel wordt afgesloten door een architraaf met geblokt fries, tandlijst en kroonlijst op geprofileerde consoles. Links in de eerste bouwlaag bevindt zich de entree van de bovenwoning met houten paneeldeur onder een enkelruits bovenlicht. Rechts hiervan is een bredere bedrijfstoegang met dubbele houten deuren met ruit onder een 4-ruits bovenlicht. Geheel rechts in de eerste bouwlaag een venster met T-schuifraam onder een 2-ruits bovenlicht. De drie vensters in de tweede bouwlaag bevatten een H-schuifraam onder een bovenlicht met glas-in-lood. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met lijstgevel onder mansardedak, en het markante gevelbeeld met detaillering en materialisering uit circa 1885 in neoclassicistische stijl. Het is een goed voorbeeld van woningbouw met bedrijfsruimte voor de middenstand uit omstreeks 1885. Het pand vormt een aardig ensemble met de overige historische tweelaags woonbebouwing aan deze zijde van de Brouwersstraat.

Brouwersstraat 30 RD, Brouwersstraat 30 ZW	Brouwersstraat 30ZW en 30RD	Het tweelaags winkelwoonhuis werd omstreeks 1882 gebouwd op de zuidwestelijke hoek van de Brouwersstraat met de Jan Nieuwenhuijzenstraat. Hier vormt het de gaafste van vier vergelijkbare hoekoplossingen aan deze kruising. De Brouwersstraat loopt van de Leidsevaart in het oosten naar de Westerstraat in het westen en maakt deel uit van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het pand omvat twee bouwlagen onder een met rode pannen gedekt mansardedak en heeft een naar de kruising gekeerde afgeschuinde hoek. Sinds 1911 bevindt de winkeltoegang zich in deze afgeschuinde hoek. De twee etalagevensters dateren ook uit deze periode. De gevels van het pand zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband. Het linker deel van de naar de Jan Nieuwenhuijzen straat gerichte gevel is ter plaatse van de eerste bouwlaag op een zeker moment gewijzigd, getuige het metselwerk in halfsteens verband. De naar de Brouwersstraat gekeerde voorgevel bevat geheel rechts de entree voor de bovenwoning. Links hiervan zit het in 1911 aangebrachte etalagevenster met enkelruits raam en 9-ruits bovenlicht met geel kathedraalglas onder een puibalk met rozetten. Dit etalagevenster wordt in de naar de Jan Nieuwenhuijzenstraat gekeerde zijgevel herhaald met een 6-ruits bovenlicht. Links van dit etalagevenster zitten twee niet oorspronkelijke vensters. De zijgevel is ter hoogte van de tweede bouwlaag blind uitgevoerd. In de voorgevel zijn ter hoogte van de tweede bouwlaag drie vensters met T-schuifraam uitgevoerd. Dit venster wordt op de afgeschuinde hoek herhaald. In deze hoek is in de eerste bouwlaag de winkeltoegang opgenomen (in de huidige situatie dichtgezet) onder een enkelruits bovenlicht met kathedraalglas. De voorgevel (inclusief afgeschuinde hoek) wordt afgesloten door een architraaf, fries en geprofileerde kroonlijst. Waardering: Van belang als in hoofdvorm gave tweelaags als winkelwoonhuis uitgevoerd hoekpand met mansardedak en afgeschuinde hoek uit omstreeks 1882 met 'gemoderniseerde' etalagevensters uit 1911. Het pand vormt een sterk en beeldbepalend stedenbouwkundig element aan de kruising en binnen zijn directe omgeving. De oorspronkelijke functie van winkelwoonhuis is bovendien nog duidelijk afleesbaar.
Brouwersstraat 68 t/m 70	Brouwersstraat 68 t/m 70	Het dubbele tweelaags winkelwoonhuis Brouwersstraat 68-70 werd omstreeks 1887 gebouwd aan de zuidzijde van de Brouwersstraat in neorenaissance trant. Hier maakt het deel uit van een binnen één project gebouwde gevelwand (nr. 68 t/m 92) tussen de Oranjeboomstraat en de Voorzorgstraat. Dit bouwproject bestond uit twee dubbele winkelwoonhuizen (nr. 68-70 en 90-92), één enkel winkelwoonhuis (nr. 80) en acht eenlaags arbeiderswoningen. De winkelwoonhuizen hebben een kleine voorwaartse verspringing in de rooilijn en fungeren met hun tweelaags opzet met topgevel als een stedenbouwkundig accent in de gevelwand. De Brouwersstraat loopt van de Leidsevaart in het oosten naar de Westerstraat in het westen en maakt deel uit van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het winkelwoonhuis op nr. 68-70 omvat twee bouwlagen onder een zadeldak. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband en uitgevoerd als tuitgevel. De topgevel wordt afgesloten door een uitgemetselde rollaag en een gemetselde pilaster. De eerste bouwlaag wordt visueel van de tweede bouwlaag gescheiden door een overhoekse muizentand. De gevel heeft een symmetrische indeling met geheel rechts en geheel links een entree met gewijzigde houten deur onder een bovenlicht met glas-in-lood. Tussen deze entrees twee etalagevensters met twee gekoppelde H-schuif ramen met bovenlicht met glas-in-lood. Deze vensters zijn gevat in een houten omlijsting met pilasters en kroonlijst. In de tweede bouwlaag zijn twee vensters met gewijzigde stolpraam en enkelruits bovenlicht opgenomen. Boven deze vensters en boven de entrees is een anderhalf steens strek met gepleisterde aanzet en sluitstenen uitgevoerd. De sluitstenen zijn geornamenteerd en ter plaatse van de entrees voorzien van een gebeeldhouwde kop. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm met tuitgevel en zadeldak en de opzet als dubbel winkelwoonhuis. Het pand is een gaaf onderdeel van een bescheiden reeks geschakelde eenlaags arbeiderswoningen met tweelaags accenten uit één bouwproject uit omstreeks 1887. Het pand is ook van belang vanwege het markante gevelbeeld met detaillering en materialisering uit deze periode. Met name de twee etalagevensters met omlijsting vormen een bijzonder element in deze gevel.

Brouwersvaart 98, Brouwersvaart 98A, Brouwersvaart 98B, Brouwersvaart 100 A, Brouwersvaart 100 A RD, Brouwersvaart 100 B RD	Brouwersvaart 98, 98A, 98B en 100A, 100A-RD, 100B-RD	Voormalig winkelwoonhuis uit het laatste kwart van de 19de eeuw, nu geheel woonhuis, gelegen aan de zuidzijde van de Brouwersvaart op de oostelijke hoek met de Oranjeboomstraat. De Brouwersvaart vormt de noordgrens van de aan het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het pand kreeg een voorgevel in markante neorenaissance trant en heeft een rechthoekige plattegrond met afgeschuinde hoek. Het geheel omvat twee bouwlagen onder een met rode Romaanse pannen gedekt mansardedak, met in het voordakvlak een houten dakkapel onder zadeldak. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband met snijvoeg boven een hardstenen plint. Het metselwerk van de als lijstgevel uitgevoerde voorgevel is verlevendigd met gepleisterde accenten, zoals aanzet- en sluitstenen in de segmentbogen boven de gevelopeningen en speklagen. In de kroonlijst, maar ook in de boogvelden boven de gevelopeningen is subtiel siermetselwerk uitgevoerd in rode en gele verblendsteen. De representatieve en naar de Brouwersvaart gerichte voorgevel heeft een asymmetrische indeling met geheel links de entree met houten paneeldeur met ruiten onder een enkelruits bovenlicht. Rechts hiervan twee venster met T-schuifraam onder een bovenlicht met glas-in-lood. Het rechter venster was vermoedelijk oorspronkelijk de toegang tot de winkel op de begane grond. In de tweede bouwlaag links een venster met T-schuifraam onder een bovenlicht met glas-in-lood en rechts hiervan een 3-delig venster met in het centrale deel een T-schuifraam en in het bovenlicht en zijlichten glas-in-lood. In de afgeschuinde hoek, op de overgang naar de Oranjeboomstraat is zowel in de eerste als in de tweede bouwlaag een venster met enkelruits schuifraam onder een bovenlicht met glas-in-lood opgenomen. De voorgevel wordt afgesloten door een geprofileerde kroonlijst met siermetselwerk in het fries. De aan de Oranjeboomstraat gelegen rechter zijgevel is voorzien van staafankers en heeft een meer gesloten en ondergeschikt karakter. Het bevat in het rechter deel twee vensters met enkelraam onder een gedeeld bovenlicht met glas-in-lood en twee kleinere vensters, waarvan de bovenste gevuld is met een stolpraam met glas-in-lood. Deze zijgevel wordt afgesloten door een eenvoudige geprofileerde lijst. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm met afgeschuinde hoek, de beeldbepalende hoekligging aan de Brouwersvaart en Oranjeboomstraat, karakteristiek gevelbeeld en materialisering uit het laatste kwart van de 19de eeuw. Het vormt een aardig ensemble met het linker naastgelegen pand nr. 100A. Markant onderdeel van de historische bebouwing langs de Brouwersvaart dat herinnert aan de oorspronkelijke bedrijvigheid aan de vaart.
Brouwersvaart 106 RD, Brouwersvaart 106 ZW, Brouwersvaart 106 A RD	Brouwersvaart 106A, 106-ZW, 106-RD	Het aan de rechter zijde vrijstaande pand is gelegen aan de zuidzijde van de Brouwersvaart op de oostelijke hoek met de Oranjeboomstraat. De Brouwersvaart vormt de noordgrens van de aan het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het geheel werd gebouwd in 1907 als bergplaats met kantoor en twee bovenwoningen, met daarachter nog bergplaatsen en een paardenstal, voor J. van Wijk, handel in brandstoffen, schelpen en grint. Architect J.A. Traanberg leverde het ontwerp voor het pand in eclectische trant met elementen uit de Jugendstil. Het pand heeft een samengestelde plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een plat dak met lessenaarsdak boven de voorgevel. In dit dakvlak, dat gedekt is met gesmoorde kruispannen, zijn twee bakstenen dakkapellen met trapgeveltje opgenomen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband. Het metselwerk van de als lijstgevel uitgevoerde voorgevel is verlevendigd met hardstenen accenten rond de vensters en de begane grond wordt van de verdieping gescheiden door een gepleisterde lijst en een cordonlijst. Binnen deze lijst was de bedrijfsnaam opgenomen. De voorgevel bevat ter plaatse van de eerste bouwlaag zowel geheel links als geheel recht een toegang tot de bovenwoningen met houten paneeldeur met ruiten en een bovenlicht. Links uit het midden is een venster met enkelruits schuifraam en bovenlicht. Rechts uit het midden is de oorspronkelijke brede bedrijfsingang naar rechts vergroot. In de tweede bouwlaag bevinden zich zes vensters met enkelruits schuifraam en 15-ruits bovenlicht. Tussen deze vensters zijn muurankers in Jugendstil vormgeving zichtbaar. De voorgevel wordt afgesloten door een kroonlijst met subtiel siermetselwerk in het fries en een door geornamenteerde klossen gedragen bakgoot. De rechter zijgevel is zichtbaar vanaf de openbare weg en is geheel blind uitgevoerd. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm met brede voorgevel, de beeldbepalende ligging aan de Brouwersvaart, karakteristiek gevelbeeld

		en materialisering uit het begin van de 20ste eeuw. Markant onderdeel van de historische woonhuis- en bedrijfsbebouwing langs de Brouwersvaart dat herinnert aan de oorspronkelijke bedrijvigheid aan de vaart.
Brouwersvaart 108 A, Brouwersvaart 108-RD	Brouwersvaart 108-RD, 108A	Het (voormalige) bedrijfspand met woningen ligt aan de zuidzijde van de Brouwersvaart op de westelijke hoek met de Assendelverstraat. De Brouwersvaart vormt de noordgrens van de aan het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het geheel werd gebouwd in 1900 in een sobere eclectische trant met rechts op de begane grond een bakkerij, links op de begane grond een woning en op de verdieping twee bovenwoningen. De oorspronkelijke gecombineerde functie van wonen en bedrijvigheid is ook nu nog duidelijk herkenbaar. Het pand heeft een samengestelde plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een met de nok evenwijdig aan de straat gelegen mansardedak met gesmoorde kruispannen. De naar de Brouwersvaart gekeerde representatieve voorgevel is uitgevoerd als lijstgevel. De gevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. Boven de vensters is een steens segmentboog aanwezig met subtiel siermetselwerk in het boogveld. In de eerste bouwlaag bevinden zich drie vensters met vernieuwde enkelruits ramen en enkelruits bovenlicht. Tevens zijn hier de drie naast elkaar gelegen toegangen tot de woningen met houten paneeldeur met ruiten en sierroosters onder een enkelruits bovenlicht. Rechts van de woningtoegangen is een brede (voormalige) bedrijfstoegang met dubbele houten paneeldeuren en een 5-ruits bovenlicht. Boven de toegangen is een stalen I-profiel puibalk aanwezig. De houten kozijnen rond de toegangen zijn voorzien van subtiel decoratief snijwerk. De eerste bouwlaag wordt door een nagenoeg gevelbreed gepleisterd naamljst met de tekst "Verhuizingen J van Zijtveld Berging voor Inboedels". In de tweede bouwlaag zijn zes vensters opgenomen, waarvan de rechter drie nog de oorspronkelijke invulling met T-schuifraam en enkelruits bovenlicht hebben. De linker drie zijn naar oorspronkelijk voorbeeld vernieuwd (draaikiep). De naar de Assendelverstraat gerichte linker zijgevel is na een inkorting van het pand (waarbij de oorspronkelijke hoek met afschuining werd verwijderd) geheel gewijzigd en vernieuwd. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm met brede voorgevel, de beeldbepalende hoekligging aan de Brouwersvaart, karakteristiek gevelbeeld en materialisering uit het begin van de 20ste eeuw. Markant onderdeel van de historische woonhuis- en bedrijfsbebouwing langs de Brouwersvaart dat herinnert aan de oorspronkelijke bedrijvigheid aan de vaart.
Brouwersvaart 114 RD, Brouwersvaart 114 ZW, Brouwersvaart 116 ZW, Brouwersvaart 116 A, Brouwersvaart 116 B, Brouwersvaart 116 C	Brouwersvaart 114-ZW, 114-RD en 116-ZW, 116A t/m 116C	Het (voormalige) bedrijfspand met woningen ligt aan de zuidzijde van de Brouwersvaart op de westelijke hoek met de Waldeck Pyrmontstraat. De Brouwersvaart vormt de noordgrens van de aan het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het object werd als winkel met woningen gebouwd omstreeks 1900 in een sobere eclectische trant. Het pand heeft een samengestelde plattegrond met afgeschuinde hoek en omvat twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak, waarvan de schuine dakschilden gedekt zijn met gesmoorde kruispannen. Boven de voorgevel, de zijgevel en boven de schuine hoek is een dakkapel met klauwstukken en kroonlijst met fronton aanwezig. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband. Het metselwerk wordt verlevendigd met gepleisterde speklagen. Boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag is een latei met profilering aangebracht en de bovenhoeken van deze openingen zijn afgeschuind. De kozijnen van zowel de gevelopeningen in de eerste bouwlaag als in de tweede zijn voorzien van een vellingkantje. Boven de openingen in de eerste bouwlaag is een gemetselde segmentboog en boogveld met subtiel siermetselwerk uitgevoerd, en boven de openingen in de tweede bouwlaag zit een strek. In de naar de Brouwersvaart gerichte voorgevel zijn in de eerste bouwlaag drie woningtoegangen opgenomen met houten paneeldeur met ruiten onder een bovenlicht met glas-in-lood. Links in deze gevel is een breed etalagevenster. De overige drie vensters in deze bouwlaag bevatten een schuifraam (enkel of T-schuif) onder een bovenlicht met glas-in-lood. In de afgeschuinde hoek is in de eerste bouwlaag de (voormalige) winkeltoegang opgenomen onder een enkelruits bovenlicht. In de eerste bouwlaag van de linker zijgevel aan de Waldeck Pyrmontstraat bevinden zich drie vensters met enkel schuifraam onder een bovenlicht met glas-in-lood en een breed etalagevenster. De vensters in de tweede bouwlaag (vijf in de voorgevel, één in de hoek en vier in de linker zijgevel) bevatten alle een T-schuifraam onder een enkelruits bovenlicht. De gevels worden aan de

		bovenzijde afgesloten door een kroonlijst met geprofileerde bakgoot. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm met brede voorgevel, de beeldbepalende hoekligging aan de Brouwersvaart, karakteristiek gevelbeeld en materialisering uit omstreeks 1900. Markant onderdeel van de historische woonhuis- en bedrijfsbebouwing langs de Brouwersvaart dat nog herinnert aan de oorspronkelijke bedrijvigheid aan de vaart.
Brouwersvaart 12		Het eenlaags woonhuis ligt aan de zuidzijde en in het uiterst westelijke deel van de Brouwersvaart, in het deel te westen van de Burgemeester Rampstraat. De Brouwersvaart vormt de noordgrens van de aan het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het pandje dateert uit de pre-stedelijke fase van het gebied, uit het midden van de 19de eeuw, met mogelijk een oudere kern. Aan de oostelijke zijde van het pand is een doorgang naar het achtergelegen terrein waar omstreeks 1880 arbeiderswoningen werden gerealiseerd. Het pandje omvat één bouwlaag onder een met pannen gedekt zadeldak. De gevels zijn wit gepleisterd boven een zwarte gepleisterde plint. De naar de Brouwersvaart gerichte voorgevel bevat twee vensters met 12-ruits schuifraam, naast een toegang met houten paneeldeur met ruit en een enkelruits bovenlicht met levensboom. Tussen de twee vensters is een smeedijzeren gevelanker zichtbaar waarop (recent) het jaartal 1757 is aangebracht. De geveltop is in de huidige situatie geheel voorzien van een verticale houten betimmering. In deze geveltop bevindt zich nog een venster met stolpraam en enkelruits bovenlicht. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm met zadeldak, de beeldbepalende half vrijstaande ligging aan de Brouwersvaart, karakteristiek gevelbeeld en materialisering. Het vormt een goed ensemble met het nabijgelegen pand nr. 16. Markant onderdeel van de oudere historische bebouwing langs de Brouwersvaart, verwijzend naar de pre-stedelijke fase van het gebied.
Brouwersvaart 122		Het omstreeks 1900 als bedrijfspand met kantoorruimte, magazijnen en (wagen)bergplaatsen opgerichte pand ligt aan de zuidzijde van de Brouwersvaart. De Brouwersvaart vormt de noordgrens van de aan het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het object heeft een rechthoekige plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een met rode pannen gedekt afgeplat schilddak. De naar de Brouwersvaart gerichte en vijf vensterassen brede voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een hardstenen plint. De gevel heeft een voornaam karakter met uitgemetselde hoekpilasters en een risaliet ter plaatse van de entree (links uit het midden) en wordt afgesloten door een kroonlijst. Boven de vensters is een gemetselde segmentboog uitgevoerd, met in het boogveld subtiel siermetselwerk. De entree in het risaliet bevat een dubbele houten paneeldeur onder bovenlicht. Ter hoogte van de tweede bouwlaag is hierboven een grote gevelopening (mogelijk een voormalig hijsluik) met dubbele houten paneeldeuren onder een bovenlicht. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm met brede voorgevel met risaliet en hoekpilasters, de beeldbepalende ligging aan de Brouwersvaart, karakteristiek gevelbeeld en materialisering uit omstreeks 1900. Markant onderdeel van de historische woonhuis- en bedrijfsbebouwing langs de Brouwersvaart dat nog herinnert aan de oorspronkelijke bedrijvigheid aan de vaart.

Brouwersvaart 124		Het rond 1890 gebouwde huis in neorenaissance trant ligt aan de zuidzijde van de Brouwersvaart op de westelijke hoek met de Eendrachtstraat. De Brouwersvaart vormt de noordgrens van de aan het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. In de oorspronkelijke opzet was er vermoedelijk sprake van een boven- en benedenwoning, met een dubbele deurpartij in de voorgevel. Het pand heeft een samengestelde plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak. In het naar de Brouwersvaart gerichte dakvlak is een sterk gewijzigde dakkapel aanwezig met fronton. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband. Het metselwerk van de als lijstgevel uitgevoerde voorgevel is verlevendigd met gepleisterde speklagen, in rode verblendsteen uitgevoerde segmentbogen met gepleisterde aanzet- en sluitstenen boven de gevelopeningen. In de boogvelden is subtiel geel-rood siermetselwerk aangebracht. De drie vensterassen brede voorgevel bevat links in de eerste bouwlaag een entree met gewijzigde invulling. Rechts hiervan zitten twee vensters, die in de tweede bouwlaag drie maal herhaald worden. Ook deze vensters bevatten een geheel gewijzigde invulling met enkelruits raam onder een enkelruits bovenlicht. De voorgevel wordt afgesloten door een kroonlijst met geprofileerde bakgoot. De aan de Eendrachtstraat gelegen linker zijgevel heeft een vrij gesloten karakter, met gietijzeren sierankers ter hoogte van de verdiepingsvloer en de zoldervloer. De gevelopeningen in deze gevel bevatten gewijzigde invullingen, met uitzondering van het ronde venster in de tweede bouwlaag. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm met brede voorgevel, de beeldbepalende hoekligging aan de Brouwersvaart, karakteristiek levendig gevelbeeld en materialisering uit omstreeks 1890. Markant onderdeel van de historische bebouwing langs de Brouwersvaart. Vormt bovendien een goed ensemble met het rechter belendende pand op nr. 122.
Brouwersvaart 126 A RD, Brouwersvaart 126 A ZW, Brouwersvaart 126 RD, Brouwersvaart 126 ZW	Brouwersvaart 126-ZW, 126-RD, 126A-ZW, 126-RD	Het in neorenaissance stijl gebouwde pand ligt aan de zuidzijde van de Brouwersvaart op de oostelijke hoek met de Eendrachtstraat. De Brouwersvaart vormt de noordgrens van de aan het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het pand werd in 1892 gebouwd als dubbel woonhuis voor de heren M. en P. Boons, naar ontwerp van architecten Roog en van den Ban uit Haarlem. Al in 1911 werd de tweelaags aanbouw onder plat dak gerealiseerd over de gehele lengte van de rechterzijgevel, ten behoeve van een werkplaats. Het geheel heeft een samenstelde plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak gedekt met gesmoorde pannen. Zowel links als rechts in het voordakvlak zit een forse bakstenen dakkapel met kroonlijst, fronton en klauwstukken. De gevels van het pand zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband (gevelwerk van nr. 126 ZW is geschilderd). Het metselwerk van de voorgevel, boven een hardstenen plint, is verlevendigd met cordonlijsten, gepleisterde hoekblokken rond de gevelopeningen en gepleisterde aanzet- en sluitstenen boven de vensters. De gevel is aan de bovenzijde afgesloten door een kroonlijst met decoratieve diamantkoppen in het fries en een geprofileerde gootlijst aan de bakgoot. De naar de Brouwersvaart gerichte voorgevel heeft een symmetrische opzet met centraal in de eerste bouwlaag de oorspronkelijke toegang tot de doorgang naar het achterterrein. Deze bevat een houten paneeldeur met ruiten onder een enkelruits bovenlicht. De twee oorspronkelijke woningtoegangen rechts en links in de gevel zijn opgenomen in een ondiep portiek en bevatten een houten paneeldeur met ruit en sierrooster onder een enkelruits bovenlicht. Alle vensters bevatten een T-schuifraam en een enkelruits (rechter helft) of 3-ruits (linker helft) bovenlicht. De aanbouw tegen de zijgevel bevat aan de zijde van de Brouwersvaart een terugliggende entree met zijlichten en daarboven een venster met T-schuifraam en enkelruits bovenlicht. De gevelopeningen in de naar de Eendrachtstraat gerichte zijgevel bevatten grotendeels gewijzigde invullingen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm met brede voorgevel, de beeldbepalende hoekligging aan de Brouwersvaart, karakteristiek levendig gevelbeeld en materialisering uit omstreeks 1892. Markant onderdeel van de historische bebouwing langs de Brouwersvaart. De aanbouw uit 1911 (gebouwd als werkplaats) herinnert nog aan de oorspronkelijke bedrijvigheid aan de vaart.

Brouwersvaart 128, Brouwersvaart 128 A, Brouwersvaart 128 B, Brouwersvaart 130, Brouwersvaart 130 A, Brouwersvaart 130 B, Brouwersvaart 132, Brouwersvaart 132 A, Brouwersvaart 132 B	Brouwersvaart 128, 128A, 128B, 130, 130A, 130B, 132, 132A, 132B	Markant blok in traditionele baksteenarchitectuur met drie benedenwoningen en zes bovenwoningen uit 1939. Het geheel ligt aan de zuidzijde van de Brouwersvaart. De Brouwersvaart vormt de noordgrens van de aan het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het object heeft een rechthoekige plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een fors zadeldak (nok evenwijdig aan de voorgevel) met overstek en gedekt met gesmoorde Oud Hollandse pannen. In het naar de Brouwersvaart gekeerde voordakvlak zijn zes houten dakkapellen onder zadeldakje opgenomen, met fronton en bescheiden klauwstukken. Op de nok vier bakstenen schoorstenen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in halfsteens verband. De naar de Brouwersvaart gekeerde brede voorgevel bevat ritmisch geplaatste gekoppelde vensters en enkelruits ramen en (grotendeels nog met glas-in-lood gevulde) bovenlichten, en gekoppelde entrees met houten paneeldeuren met 4-ruits raam en glas-in-lood bovenlichten onder een kroonlijstje. Deze voorgevel wordt afgesloten door een fors houten overstek. Aan de linkerkant van het pand is een steeg. De aan deze steeg gelegen kopgevel heeft een vrij gesloten karakter met een venster in de eerste en in de tweede bouwlaag, en twee getoogde vensters in de geveltop. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm met brede voorgevel en fors zadeldak, de beeldbepalende hoekligging aan de Brouwersvaart, karakteristiek gevelbeeld en materialisering uit 1939. Markant onderdeel van de historische woonbebouwing langs de Brouwersvaart, daterend uit de periode van het interbellum.
Brouwersvaart 144 RD, Brouwersvaart 144 ZW, Brouwersvaart 146	Brouwersvaart 144-ZW, 144-RD en 146	Het uit het laatste kwart van de 19de eeuw daterende en half vrijstaande pand in neoclassicistische trant ligt aan de zuidzijde van de Brouwersvaart. De Brouwersvaart vormt de noordgrens van de aan het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Door de opvallende naar voren springende rooilijn en de markante afgeschuinde hoek aan de oostelijke zijde neemt het pand een sterk beeldbepalende positie in. Het gebouw was in ieder geval in het eerste kwart van de 20ste eeuw al in gebruik als café met woningen. Het pand heeft een samengestelde plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een samengestelde kap. Opvallend is de afgeschuinde noordoostelijke hoek met entree voor het café. De gevels zijn geheel gepleisterd en ter plaatse van de naar de Brouwersvaart gekeerde voorgevel voorzien van schijnvoegen. De café-toegang in de afgeschuinde hoek is opgenomen in een geprofileerde omlijsting met kroonlijst. De voorgevel bevat verder in de eerste bouwlaag een uit de jaren 1930 daterend breed (café)venster, twee woningtoegangen en twee vensters met (T- of enkelruits)schuifraam en bovenlicht. De vensters in de tweede bouwlaag bevatten een T-schuifraam en enkelruits bovenlicht. De gevel wordt afgesloten door een kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm met brede voorgevel en afgeschuinde hoek en verspringende rooilijn, de beeldbepalende ligging aan de Brouwersvaart, karakteristiek gevelbeeld en materialisering uit het laatste kwart van de 19de eeuw. Markant onderdeel van de historische woonhuis- en bedrijfsbebouwing langs de Brouwersvaart dat nog herinnert aan de oorspronkelijke bedrijvigheid aan de vaart. De linker helft van het pand is ter plaatse van de begane grond ook nu nog in gebruik als café.
Brouwersvaart 152		Vrijstaande trafo uit 1938 in karakteristieke Amsterdamse Schoolstijl, gelegen aan de zuidzijde van de Brouwersvaart en nabij de aansluiting op de Leidsevaart. De Brouwersvaart vormt de noordgrens van de aan het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het transformatorhuisje werd destijds gebouwd ten behoeve van de achtergelegen (inmiddels gesloopte) bedrijfsbebouwing van de Algemeene Vereeniging van Bloembollen Cultuur aan de Leidsevaart. Het gebouwtje heeft een rechthoekige plattegrond en omvat één bouwlaag onder een steil zadeldak (nok haaks op de Brouwersvaart) gedekt met gesmoorde Romaanse pannen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in staand verband. De naar de Brouwersvaart gekeerde kopgevel is voorzien van betonnen schouderstukken. Deze gevel bevat een iets uit het midden geplaatste toegang met stalen vouwdeur. Centraal in de geveltop zijn twee verticale ventilatieopeningen, voorzien van zes horizontale betonnen liggers. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm met markant steil zadeldak, de beeldbepalende ligging aan de Brouwersvaart, het karakteristiek gevelbeeld met detaillering en materialisering uit het 1938. Markant onderdeel van de historische woonhuis- en bedrijfsbebouwing langs de

		Brouwersvaart en tastbaar restant van de inmiddels gesloopte bedrijfsbebouwing van de Algemeene Vereeniging van Bloembollen Cultuur aan de Leidsevaart. Het object herinnert aan de oorspronkelijke bedrijvigheid aan de Brouwers- en Leidsevaart en is illustratief voor de ontwikkelingen in de elektriciteitsvoorziening.
Brouwersvaart 16, Brouwersvaart 16A	Brouwersvaart 16, 16A	De dubbele woning ligt aan de zuidzijde en in het uiterst westelijke deel van de Brouwersvaart, in het deel te westen van de Burgemeester Rampstraat. De Brouwersvaart vormt de noordgrens van de aan het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het pandje werd rond 1895 gebouwd als dubbele arbeiderswoning. Aan de westelijke zijde is een doorgang naar het achtergelegen terrein waar omstreeks 1880 al arbeiderswoningen waren gerealiseerd. De aan de oostelijke zijde gelegen buurpanden hebben een sterk terugliggende rooilijn. Het pand omvat één bouwlaag onder een met gesmoorde Oud Hollandse pannen gedekt zadeldak met de nog evenwijdig aan de voorgevel. In het voordakvlak zijn twee dakkapellen met fronton en klauwstukken opgenomen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband en wordt afgesloten door een architraaf, fries en houten bakgoot met kroonlijst. Deze voorgevel bevat twee vensters met 15-ruits schuifraam en twee toegangen met houten deur met roedenraam onder een enkelruits bovenlicht. Boven de gevelopeningen is steeds een anderhalf steens strek uitgevoerd. Ter hoogte van de zoldervloer zijn gietijzeren gevelankers zichtbaar. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm met evenwijdig aan de straat geplaatst zadeldak, de beeldbepalende en grotendeels vrijstaande ligging aan de Brouwersvaart, het karakteristiek gevelbeeld en materialisering. Het vormt een goed ensemble met het nabijgelegen pand nr. 12. Markant onderdeel van de historische bebouwing langs de Brouwersvaart.
Brouwersvaart 46, Brouwersvaart 48, Brouwersvaart 48 A, Brouwersvaart 48 B, Brouwersvaart 48 C, Brouwersvaart 48 D	Brouwersvaart 46 en 48, 48A t/m 48D	Eenlaags pand onder een met pannen gedekt mansardedak (nok haaks op de straat), gelegen aan de zuidzijde van de Brouwersvaart in de gevelwand tussen de Rampstraat en de Oranjeboomstraat. De Brouwersvaart vormt de noordgrens van de aan het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het in zijn huidige vorm rond 1900 tot stand gekomen pand (mogelijk met een oudere kern) maakt hier deel uit van een gevelwand met overwegend jongere woon- en bedrijfsbebouwing. Het pandje werd vermoedelijk opgericht als woonhuis met werkplaats. In de jaren 1940 was hier een meubelmakerij gevestigd (op het achter terrein). Het pand vormt een goed ensemble met de naastgelegen (voormalige) werkplaats op nr. 46. Tussen beide panden is een doorgang naar het achter terrein. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband. Het metselwerk is verlevendigd met accenten in gele verblendsteen en groen geglaazuurde baksteen (speklagen, segmentbogen, lekdorpels en lijstwerk). De naar de Brouwersvaart gekeerde voorgevel heeft een asymmetrische indeling met links een entree met paneeldeur en bovenlicht met glas-in-lood. Links hiervan twee vensters met enkelruits schuifraam en bovenlicht met glas-in-lood. In de geveltop is een venster met stolpraam opgenomen onder een bovenlicht met glas-in-lood. Daarboven is een uitsparing in het metselwerk waarin een (bedrijfs)naam is opgenomen. De indeling van de rechter zijgevel is in de jaren 1940 tot stand gekomen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm, de beeldbepalende ligging aan de Brouwersvaart, karakteristiek gevelbeeld en materialisering van rond 1900. Het vormt een aardig ensemble met het naastgelegen pand nr. 46. Markant onderdeel van de historische bebouwing langs de Brouwersvaart dat herinnert aan de oorspronkelijke bedrijvigheid aan de vaart.

Buitenrustlaan 2	Rustenburgerlaan 60 en Buitenrustlaan 2	Prominent op de hoek van de Rustenburgerlaan met de Buitenrustlaan gelegen dubbele middenstandswoning uit 1928, naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van architect J. Verhagen jr. Het dubbele pand maakt hier deel uit van de grotendeels in de periode van het interbellum tot stand gekomen woonhuisbebouwing van de Buitenrustlaan. Het pand heeft een samengestelde plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een hoge samengestelde kap met overstek en forse bakgoot, gedekt met geglazuurde gesmoorde pannen. Het dubbele woonhuis heeft bakstenen gevels (staand verband) en een geheel symmetrisch uitgevoerde opzet en gevelindeling met erkers, verspringende geveldelen en in hoogte verspringende gootlijn. Op de nok van het dak een bakstenen schoorsteen en in zowel het noordelijke als het zuidelijke dakvlak is een platgedekte dakkapel opgenomen. De entrees bevinden zich in de zijgevels onder een houten luifel. De voorgevel is uitgevoerd als topgevel met boven de twee erkers een balkon. De gevelopeningen bevatten houten invullingen met soms op detailniveau gewijzigde invullingen. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm, met geheel symmetrische opzet en gevelindeling, erkers, topgevel, overstek met forse bakgoot, en detaillering in zakelijk-expressionistische trant. Het pand neemt met zijn prominente hoekligging een zeer beeldbepalende positie in. Het is bovendien een goed voorbeeld van een dubbele middenstandswoning uit de periode van het interbellum.
Buitenrustlaan 21 t/m 23	Buitenrustlaan 21 t/m 23	Forse dubbele middenstandswoning uit 1927, uitgevoerd in een zakelijk-expressionistische trant. Het pand werd gebouwd in opdracht van en door de heer J. Klerk. De dubbele woning ligt aan de westelijke zijde van het Zuider Buiten Spaarne en aan de oostzijde van de Buitenrustlaan, waar het deel uit maakt van de grotendeels uit het interbellum daterende lintbebouwing. Het pand omvat twee bouwlagen onder een samengestelde kap gedekt met geglazuurde roodbruine pannen. In diverse dakvlakken is een hoge bakstenen schoorsteen opgenomen en enkele kleine plat gedekte dakkapellen (voordakvlak één, achterdakvlak twee). De voorgevel is opgetrokken in baksteen (grotendeels Vlaams verband) en heeft een asymmetrische opzet met links uit het midden een topgevel (grotendeels in blokverband). De rechter woning is vrij recent voorzien van een plat gedekte eenlaags aanbouw in de voorgevel. Diverse in hoogte verspringende geveldelen. De formele entree van deze rechter helft (nr. 23) is opgenomen in een rondboog portiek. Daarboven is een driezijdige erker uitgevoerd. De formele entree van de linker woning (nr. 21) bevindt zich in de linker zijgevel. De gevelopeningen bevatten overwegend houten invullingen die soms op punten zijn gewijzigd of vernieuwd. De gevels worden rondom afgesloten door een zinken mastgoot in beugels. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm met topgevel en in hoogte verspringende geveldelen onder een hoge samengestelde kap en het gevelbeeld in zakelijk-expressionistische trant uit 1927. Tevens van belang als karakteristiek voorbeeld van een dubbele middenstandswoning uit de periode rond 1925 en als markant en beeldbepalend onderdeel van de lintbebouwing aan het Zuider Buiten Spaarne en de Buitenrustlaan.
Buitenrustlaan 25		Even ten noorden van het als rijksmonument beschermde huis Buitenrustlaan 29 (Vlietsorg) gelegen vrijstaand landhuis uit 1925, genaamd Kalisari. Het pand werd gebouwd in opdracht van de heer D.J.A. Westerveld, naar een ontwerp in zakelijk-traditionele trant van architect G. Friedhoff. De woning staat aan de westelijke zijde van de Zuider Buiten Spaarne, waar het deel uit maakt van de grotendeels in het interbellum tot stand gekomen lintbebouwing aan de oostzijde van de Buitenrustlaan. Het pand omvat twee bouwlagen onder een met rode verbeterde Hollandse pannen gedekt zadeldak. Centraal op de nok is een opvallende trapeze-vormige bakstenen schoorsteen uitgevoerd. Het pand heeft rechts in de voorgevel een eenlaags uitbouw onder zadeldak, waarin een rondboogportiek is opgenomen. De uitbouw loopt door tegen de rechter zijgevel, onder een lessenaardak. De gevels van het huis zijn opgetrokken in baksteen (halfsteens verband). Het metselwerk is ter plaatse van de hiervoor genoemde uitbouw wit geschilderd. De gevelopeningen bevatten houten invullingen (veelal met roedenramen). De voorgevel sluit aan de bovenzijde af met een forse houten bakgoot. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met zadeldak en eenlaags uitbouw met portiek, het eenvoudige maar met zorg vormgegeven gevelbeeld in zakelijk-traditionele trant uit 1925 naar ontwerp van architect G. Friedhoff. Tevens van belang als karakteristiek

		voorbeeld van een voor de hogere klasse gebouwde woning uit de periode rond 1925 en als markant en beeldbepalend onderdeel van de lintbebouwing aan het Zuider Buiten Spaarne en de Buitenrustlaan.
Buitenrustlaan 27		Even ten noorden van het als rijksmonument beschermde huis Buitenrustlaan 29 (Vlietsorg) gelegen vrijstaand landhuis uit 1925-1926. Het pand werd gebouwd in opdracht van de heer C. Brouwer, naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van architecten J.W.E. Buys en J.B. Lürsen. De woning staat aan de westelijke zijde van de Zuider Buiten Spaarne, waar het deel uit maakt van de lintbebouwing aan de oostzijde van de Buitenrustlaan. Het pand omvat één bouwlaag onder een hoge zolderverdieping. Het hoge zadeldak is gedekt met rode pannen en heeft in beide zijdakvlakken een door de goot stekend en plat gedekt dakhuis, waarboven nog een lage dakkapel met plat dak is uitgevoerd. Op de nok een bakstenen schoorsteen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen en de naar de Buitenrustlaan gekeerde en symmetrisch opgezette voorgevel is voorzien van een centraal tegen de gevel uitgevoerd toegangsportaal met balkon (met gepotdekselde delen). Het toegangsportaal bevat de formele toegang tot de woning. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms enkel op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Boven de gevelopeningen is een rollaag aangebracht en de puntgevel wordt ook afgesloten door een rollaag. De zijgevels worden afgesloten door een houten bakgoot (aan weerszijden van het dakhuis) die omhoeft over de voor- en achtergevel. Waardering: Van belang vanwege de markante eenlaags hoofdvorm met hoge kap en het gevelbeeld in zakelijk-expressionistische trant uit 1925-1926. Tevens van belang als karakteristiek voorbeeld van een middenstandswoning uit de periode rond 1925 en als markant en beeldbepalend onderdeel van de lintbebouwing aan het Zuider Buiten Spaarne en de Buitenrustlaan.
Burgemeester Rampstraat 2-4, Burgemeester Rampstraat 2 RD, Burgemeester Rampstraat 4 A, Burgemeester Rampstraat 4 B	Burgemeester Rampstraat 2RD, 2-4, 4A, 4B	Het vrijstaande pand werd in 1927 gebouwd aan de westzijde van de straat naar ontwerp van J.L. de Graaff als bedrijfspand met woonruimtes (twee werkplaatsen en twee bovenwoningen). Ook het aan de rechterzijde gelegen hoekwoning Brouwerskade 22 behoorde tot het bouwplan. Deze woning is inmiddels sterk gewijzigd, waardoor de samenhang met het bedrijfspand met bovenwoningen ontbreekt. Het in zakelijk-expressionisme uitgevoerde pand omvat drie bouwlagen. De gevels zijn opgetrokken in gele baksteen (Vlaams verband in de eerste bouwlaag, kettingverband in de tweede en derde bouwlaag) boven een lage plint in rode baksteen. De linker zijgevel is geheel gepleisterd. De voorgevel heeft een symmetrische indeling met in de eerste bouwlaag een inrijdeur met houten vouwdeuren met ruiten aan weerszijde van een centraal geplaatst ondiep paraboolboog portiek met twee woningentrees. Deze entrees bevatten een houten deur met raam met roedenverdeling. In de tweede bouwlaag zijn twee ondiepe erkers boven een naar voren springende borstwering opgenomen. Tussen deze erkers bevinden zich twee vensters. In de derde bouwlaag is een reeks van zes vensters opgenomen, omgeven door een iets uitgemetseld kader. De oorspronkelijke laddervormige roedenverdeling in deze ramen is verdwenen. De voorgevel wordt afgesloten door een rij gevelpannen, ingeklemd tussen iets opgaande bakstenen hoekpilasters. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke vrijstaande hoofdvorm met drie bouwlagen en plat dak. Tevens van belang vanwege de markante symmetrische opzet, zakelijk-expressionistische vormgeving en detaillering van de voorgevel, met paraboolvormige ingangsportiek, vensterreeksen en ondiepe erkers, en subtiel uitgevoerde velden in het metselwerk. Het pand is bovendien een goed en nog duidelijk als zodanig herkenbaar voorbeeld van een bedrijfspand met bovenwoningen uit 1927.
Burgwal 32, Burgwal 34 RD	Burgwal 32, 34-RD	Dubbel woonhuis uit omstreeks 1890, gebouwd in een sobere eclectische trant. In 1918 werd de voorgevel ter plaatse van de eerste bouwlaag gewijzigd en werden twee bedrijfstoegangen tussen de twee bestaande woningtoegangen gerealiseerd. De dubbele woning werd daarmee gewijzigd in een dubbele bedrijfswoning. In 1954 zijn beide panden op de begane grond samengevoegd en werden de twee bedrijfstoegangen gewijzigd in de huidige enkele brede bedrijfstoegang. Deze verbouwing geschiedt in opdracht van de NV Melkinrichting "De Landbouw". De bedrijfsruimte op de begane grond is tegenwoordig (in ieder geval sinds 1973) in gebruik als plantenwinkel. Op de verdieping zijn nog steeds twee bovenwoningen. Het pand ligt aan de westzijde van de door de Spaanwouderbuurt lopende historische Burgwal. Tot het begin van de 17de eeuw werd deze straat vooral bewoond door mensen

		die actief waren in de scheepsbouw. Door de aanleg van de trekvaart richting Amsterdam rond 1630 veranderde dit en werden er aan de Burgwal steeds meer activiteiten ontwikkeld gericht op passanten. Het gebouw omvat twee bouwlagen onder een plat dak. De als lijstgevel uitgevoerde voorgevel is opgetrokken in baksteen en geheel witgeschilderd. De twee woningtoegangen met bovenlicht bevatten een gewijzigde voordeur. De hiertussen gesitueerde brede bedrijfstoegang bevat vier geschakelde houten deuren met raam met roede. De vier vensters in de tweede bouwlaag zijn voorzien van H-schuifraam. Boven deze vensters is een strek uitgevoerd met gepleisterde sluitsteen. De voorgevel wordt afgesloten door een geprofileerde architraaf, een fries en geprofileerde kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met lijstgevel in eenvoudige eclectische trant. Tevens van belang als karakteristiek, herkenbaar en nog als zodanig in gebruik zijnde historisch bedrijfspand met twee bovenwoningen. Het pand heeft sinds 1918 een bedrijfsfunctie op de begane grond en herinnert nog op levendige wijze aan de oorspronkelijke bedrijvigheid aan de Burgwal.
Byzantiumstraat 74, Slachthuisstraat 55	Byzantiumstraat 74, Slachthuisstraat 55	Schoolgebouw (Juliana van Stolbergschool) uit 1929, gelegen op een ruim perceel aan de noordzijde van de Slachthuisstraat, tussen de Saracenenstraat en de Byzantiumstraat. Het pand werd gebouwd in een zakelijk-expressionistische trant en ligt midden in de grotendeels tijdens het interbellum tot stand gekomen Slachthuisbuurt. Het schoolgebouw omvat diverse eenlaags en tweelaags bouwdelen met een in hoogte verspringende goot- en nokhoogte, onder met rode pannen gedekt schilddak of zadeldak. Deze bouwdelen met kap worden soms afgewisseld met kleine en wat hoger uitgevoerde platgedekte bouwdelen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in Noors verband met hier en daar subtiel sober expressief siermetselwerk accenten. De gevelopeningen bevatten houten invullingen (soms nog met ladder roedenverdeling) die deels gewijzigd of vernieuwd zijn. De gevels worden afgesloten door een fors dakoverstek met bakgoot en gootlijst. Het aan de Slachthuisstraat en de Byzantiumstraat gelegen schoolplein wordt van de openbare weg gescheiden door een lage bakstenen muur met hoger opgemetselde hekposten waartussen spijlenhekwerken zijn geplaatst. Waardering: Van belang vanwege de gave hoofdvorm met verschillende op elkaar aansluitende bouwdelen met eigen kap, het gevelbeeld in karakteristieke zakelijk-expressionistische trant uit 1929, en als typisch voorbeeld van een schoolgebouw uit de periode van het interbellum. Het gebouw neemt een bijzondere en beeldbepalende positie in aan de Slachthuisstraat, de Byzantiumstraat en de Saracenenstraat.

Christiaan Huygensplein 10 t/m 15	Kamerlingh Onnesstraat 2A, 2B, Christiaan Huygensplein 10 t/m 15, Professor van der Waalstraat 1	Blok met tien middenstandswoningen, gelegen aan de zuidzijde van het Christiaan Huygensplein, gebouwd in 1929 naar ontwerp van architect J. de Boer in Amsterdamse Schoolstijl. Opdrachtgever was de N.V. De Eerste Bouwmaatschappij "Veerstraat" en de N.V. Nederlandse Trust tot Exploitatie van Onroerende Goederen. Eerder ontwierp De Boer voor de laatste N.V. ook een blok woningen aan de oostzijde van het Christiaan Huygensplein. Net als dat blok maakte ook het onderhavige blok woningen deel uit van het uitbreidingsplan Haarlem Zuidwest. Het geheel bestaat uit twee in rooilijn verspringende hoekwoningen met verspringende nokhoogte, waartussen twee gespiegelde woningen zijn opgenomen aan weerszijden van een centrale weer in rooilijn verspringende middenpartij met twee boven-benedenwoningen. De twee bovenwoningen in het centrale bouwdeel zijn toegankelijk via een parabolvormig portiek in het midden van de gevel. Hierboven is een balkon uitgevoerd. De twee woningtoegangen van nr. 9 en 11 en die van 14 en 15 zijn opgenomen in een rondboogvormige uitsparing, gevuld met verticaal metselwerk. Opvallende elementen in het bouwblok zijn verder de forse dakoverstekken en behalve de verspringende rooilijn en nokhoogtes, ook de verspringende gootlijn. De in baksteen (kruisverband) opgetrokken gevels hebben een iets uitgemetselde plint die wordt afgesloten door een tegellijst. Het metselwerk is verder verlevendigd met slanke banden in gesinterde steen of uitgemetselde baksteen. Het dakoverstek met bakgoot wordt op diverse plaatsen onderbroken door een op punten gewijzigde plat gedekte dakkapel. Voor de nrs. 10 en 11 en voor de nrs. 14 en 15 is een laag bakstenen muurtje met ezelsrug uitgevoerd, die weer aansluit op de naar voren gelegen rooilijn van de hoekwoningen en het centrale geveldeel. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die nagenoeg overal gewijzigd zijn. De twee hoekwoningen zijn boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag voorzien van een geprofileerde en omhoekende houten luifel. Waardering: Van belang als opvallend stedenbouwkundig element in Amsterdamse Schoolstijl aan het Christiaan Huygensplein; het blok uit 1929 vormt de zuidelijke gevelwand van dit plein. Door de opvallende eenlaags hoofdvorm met in rooilijn verspringende geveldelen, de verspringende kapvorm, nokhoogte en gootlijn, alsmede door de markante vormgeving met dakoverstekken, luifels, parabolvormig portiek en subtiel expressief metselwerk vormt het blok een zeer beeldbepalend element aan dit plein en in het buurtje.
Churchillaan 1		Vrijstaand landhuis uit 1952, gebouwd in traditionalistische trant in opdracht van jonkheer B.G. van Styrum naar ontwerp (1951) van architect B.B. Dolstra. Het pand ligt aan de noordzijde van de Churchillaan in het villapark Zuiderhout, nabij de aansluiting op de Zuiderhoutlaan. Het behoort hier tot de naoorlogse invullingen van de villawijk. Het pand bestaat uit een tweelaags rechthoekig hoofdvolume met een bescheiden niet oorspronkelijke maar in passende stijl uitgevoerde eenlaags aanbouw onder zadeldak tegen de noordgevel, en een in de loop der tijd op passende wijze vergrootte garage onder zadeldak met ongelijke dakschilden tegen de noordoostelijke hoek van het pand. Het rechthoekige hoofdvolume wordt gedekt door een zadeldak met op de nok een bakstenen schoorsteen. Alle daken zijn voorzien van gemêleerde gesmoorde pannen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in Vlaams verband boven een donkerder trasraam. De meeste gevelopeningen bevatten nog de oorspronkelijke stalen ramen en deuren met roedenverdeling en diverse vensters in de eerste bouwlaag zijn voorzien van houten persiënnes. Onder de vensters is een bakstenen lekdorpel uitgevoerd, erboven een rollaag. De formele entree bevindt zich centraal in de voorgevel en is opgenomen in een natuurstenen omlijsting. Rechts naast de entree zit een gevelsteen met de naam 'Bezuidenhout'. Beide kopgevels hebben uitgemetselde schouders en worden afgesloten door een uitgemetselde bakstenen rand. De recht gesloten gevels (voor- en achtergevel) worden afgesloten door het dakoverstek en een mastgoot. Voor de linker zijgevel is een uit de bouwtijd daterend terras aanwezig met windschermen op een lage bakstenen voetmuur. Waardering: Van belang vanwege de gave tweelaags hoofdvorm met zadeldak, twee lagere aanbouwen en een terras, en vanwege traditionalistische vormgeving met bakstenen gevels, pannendak en gevelopeningen met stalen invullingen met roedenverdeling. Het landhuis uit 1952 is een beeldbepalend element aan dit deel van de Churchillaan en is een goed voorbeeld van een naoorlogse invulling in deze verder vooral tijdens het interbellum bebouwde deel van de villawijk Zuiderhout.

Churchillaan 62		Vrijstaande villa uit 1924 in zakelijk-traditionele trant. Het pand ligt aan de oostzijde van de Churchillaan, waar het deel uit maakt van de historische villabebouwing in het Villagegebied Zuid. De villa heeft een rechthoekige plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een met rode pannen gedekt rode Tuiles du Nord. In het noordelijke dakvlak is een bakstenen dakhuis onder plat dak opgenomen, ter plaatse van het trappenhuis. In de overige dakvlakken is een plat gedekte houten dakkapel uitgevoerd en op de nok staan twee bakstenen schoorstenen. Zowel rechts in de voorgevel als rechts in de rechter zijgevel zit in de eerste bouwlaag een 3-zijdige erker. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in halfsteens verband en de gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De vensters in de linker zijgevel zijn allen voorzien van decoratief glas-in-lood. Dit geldt ook voor het bovenlicht en de zijlichten van de rondboogvormige entree met luifel in de voorgevel. Boven de entree zit een kalkzandstenen gevelsteen met naam. Dit materiaal komt ook terug links van de entree bij de brievenbus. De gevels worden rondom afgesloten door een dubbele uitgemetselde rollaag en het houten dakoverstek met bakgoot op geprofileerde klossen. Waardering: Van belang vanwege de gave tweelaags hoofdvorm met schilddak en dakhuis, en vanwege zakelijk-traditionalistische vormgeving met bakstenen gevels, pannendak, erkers, de opvallende rondboog entree met luifel en subtiele details (zoals eenvoudige metselwerkdetails en glas-in-lood). De villa uit 1924 is een beeldbepalend element aan dit deel van de Churchillaan, waar het deel uit maakt van de grotendeels tijdens het interbellum tot stand gekomen villabebouwing van het Villagegebied Zuid.
Clovisstraat 6 t/m 26	Dietsveld 1 t/m 39, Clovisstraat 6 t/m 26	Twee blokken met in totaal 50 geschakelde middenstandswoningen, gebouwd in 1935 naar een ontwerp in zakelijk-traditionele trant van architect H. Tuninga. Tot het totale bouwplan, dat tot stand kwam in opdracht van de N.V. v/h Gebr. van de Pol, behoorden ook nog een reeks woningen (van een iets ander type) en een winkelwoonhuis iets verder naar het noorden in de wijk, aan de Romeinenstraat. De onderhavige 50 woningen zijn verdeeld in twee blokken die feitelijk de oostelijke en westelijke gevelwand vormen aan het driehoekige groenelement, het Dietsveld. Het bouwblok aan de oostzijde heeft een verspringing in de rooilijn ter plaatse van de overgang naar de Clovisstraat in het noorden en in het zuiden. Het complex ligt in de zuidpunt van het aan de noordzijde van de Jan Gijzenvaart gelegen deel van woonbuurten Noord uit de periode 1925-1955. De woningen omvatten twee bouwlagen onder een met gesmoorde pannen gedekt zadeldak met overstek op klossen. In het voordakvlak is bij elke woning een kleine plat gedekte dakkapel aanwezig. Op de nog forse bakstenen schoorstenen. De voorgevel van beide blokken is opgetrokken in baksteen in halfsteens verband. Elke woning is naast de woningtoegang met houten pergola-accent en laag bovenlicht voorzien van een 3-zijdige plat gedekte erker. Aan weerszijden van de erker een bakstenen plantenbak. Het brede venster in de tweede bouwlaag is bij diverse woningen nog voorzien van de oorspronkelijke vier 4-ruits ramen. De gevelopeningen van de woningen bevatten overwegend nog houten invullingen, die soms op punten zijn gewijzigd of vernieuwd. De ondiepe voortuintjes worden afgesloten door een laag bakstenen muurtje tussen hoger opgemetselde hekposten. Bij diverse woningen is de oorspronkelijke ronde stalen buis tussen deze hekposten nog aanwezig. Waardering: Van belang vanwege de gave tweelaags opzet onder zadeldak met per woning een bescheiden plat gedekte dakkapel in het voordakvlak en een bakstenen schoorsteen op de nok. Het blok aan de oostzijde van het Dietsveld heeft een markante verspringing in de kap en rooilijn om de overgang naar de Clovisstraat te accentueren. Tevens van belang vanwege het redelijk gave gevelbeeld van de woningen in zakelijk-traditionele trant en de grotendeels nog aanwezige erfafscheidingen van de voortuintjes. Beide blokken spelen als gevelwanden aan het Dietsveld een belangrijke stedenbouwkundige rol. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme, kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).

Coltermanstraat 8 Coltermanstraat 10 RD, Coltermanstraat 10 ZW, Coltermanstraat 12 RD, Coltermanstraat 12 ZW, Coltermanstraat 14 ZW, Coltermanstraat 14 A, Coltermanstraat 14 B	Coltermanstraat 8, 10ZW t/m 14ZW, 10RD t/m 12RD, 14A, 14B	Blok met vier geschakelde boven-benedenwoningen uit omstreeks 1895, gebouwd in een eclectische trant. Het ensemble ligt aan de westzijde van de Coltermanstraat in het Garenkokerskwartier, waar het de zuidelijke afsluiting vormt van de gesloten gevelwand tussen de Duvenvoordestraat en de Pieter Kiesstraat. Het Garenkokerskwartier dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het blok omvat twee bouwlagen onder een mansardekap gedekt met gesmoorde pannen. In het naar de Coltermanstraat gekeerde voordakvlak zijn plat gedekte dakkapellen met een fronton en klauwstukken opgenomen. Een enkele dakkapel is op punten gewijzigd. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met accenten in een zwarte verblendsteen. Boven alle gevelopeningen is een segmentboog of strek uitgevoerd. In de boogvelden zit subtiel siermetselwerk. De gevelopeningen bevatten houten invullingen (die op punten gewijzigd of vernieuwd zijn) met veelal glas-in-lood in de bovenlichten. De voorgevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een uitgemetselde tandlijst en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van particuliere geschakelde woningbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld in dit deel van de Coltermanstraat.
Coltermanstraat 2 A, Coltermanstraat 2 B RD, Coltermanstraat 2 B ZW	Coltermanstraat 2A, 2B-ZW, 2B-RD	Blok met twee geschakelde boven-benedenwoningen uit omstreeks 1900, gebouwd in een eclectische trant. Het ensemble ligt aan de westzijde van de Coltermanstraat in het Garenkokerskwartier en de voorgevel vormt de markante knik in de straat. Het Garenkokerskwartier dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het blok omvat twee bouwlagen onder een afgeplat dak met schuin dakvlak aan de voorzijde. Dit dakvlak is gedekt met rode kruispannen en bevat twee houten dakkapellen met verticale topgevelbetimmering onder een zadeldakje. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met speklagen in gele en grijze verblendsteen. Deze komt ook terug in de aanzet- en sluitstenen in de segmentbogen boven de gevelopeningen. In de boogvelden is subtiel siermetselwerk uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten overwegend houten invullingen die veelal zijn gewijzigd of vernieuwd, met uitzondering van de T-schuiframes links in de tweede bouwlaag. De geknikte voorgevel wordt afgesloten door een architraaf in gele verblendsteen en een gemetseld fries met accenten in gele verblendsteen, onder een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van particuliere geschakelde woningbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld in dit deel van de Coltermanstraat. Dit wordt versterkt door de markante knik in de voorgevel.

Coltermanstraat 2 RD		Hoekpand uit 1921 in nieuw-historiserende trant, gebouwd als schilderwerkplaats bij het pand Coltermanstraat 2 ZW voor eigenaar G.W. Vet. Het pand ligt aan de oostzijde van de Coltermanstraat op de hoek met de Duvenvoordestraat, in het Garenkokerskwartier. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het pand omvat twee bouwlagen onder een later aangebrachte kap. Aan de linker zijde van het pand is een bescheiden plaats/steeg die aan de straatzijde wordt afgesloten door een bakstenen muur met poort. De gevels van het hoekpand zijn opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag is een anderhalf steens strek uitgevoerd. De naar de Coltermanstraat gerichte voorgevel heeft een symmetrische opzet met centraal in beide bouwlagen een brede gevelopening met dubbele deuren en bovenlicht. De gevelopeningen in beide gevels bevatten houten invullingen (de vensters met roedenramen) die op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De gevelopeningen in de tweede bouwlaag sluiten aan de bovenzijde aan op het gepleisterde fries met houten bakgoot en kroonlijst op consoles. Waardering: Het pand is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als nog goed als zodanig herkenbaar voorbeeld van een bedrijfspand uit 1921 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld in dit deel van de Coltermanstraat en de Duvenvoordestraat.
Coltermanstraat 2, Coltermanstraat 2 C	Coltermanstraat 2, 2C	Pand uit omstreeks 1900 in sobere eclectische trant, mogelijk gebouwd in opdracht van G.W. Vet die ook het naastgelegen bedrijfspand (nr. 2 RD) liet bouwen in 1921. Het pand ligt aan de westzijde van de Coltermanstraat, net voor een knik in de verder gesloten gevelwand. Het wordt door een plaats/steeg gescheiden van het (voormalige) bedrijfspand op nr. 2 RD. Het Garenkokerskwartier dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het pand omvat twee bouwlagen onder een samengestelde kap gedekt met gesmoorde pannen. De asymmetrisch opgezette voorgevel is opgetrokken in baksteen (in de huidige situatie geschilderd) boven een hardstenen plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en boven de diverse gevelopeningen zit een anderhalf steens strek. Het linker deel van de voorgevel is uitgevoerd als topgevelrisaliet met in de geveltop een rondboogvenster. De driezijdige erker in de tweede bouwlaag rechts in de gevel dateert uit 1932. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel wordt afgesloten door het houten dakoverstek op klossen. Waardering: Van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van particuliere woningbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld in dit deel van de Coltermanstraat. Het vormt bovendien een aardig ensemble met het naastgelegen (voormalige) bedrijfspand uit 1921, nr. 2 RD.

Coltermanstraat 4 t/m 6	Coltermanstraat 4 t/m 6	Blok met twee geschakelde boven-benedenwoningen (tegenwoordig twee enkele woningen) uit omstreeks 1895 in een sobere neorenaissance trant. Het ensemble ligt aan de westzijde van de Coltermanstraat in het Garenkokerskwartier, waar het deel uit maakt van de gesloten gevelwand. Het Garenkokerskwartier dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het blok omvat twee bouwlagen onder een plat dak met schuin dakschild (gedekt met rode kruispannen) aan de voorzijde. In dit dakvlak is links een dakkapel met fronton en klauwstukken opgenomen. De dakkapel links hiervan is gewijzigd. De symmetrisch opgezette voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gemetselde plint met hardstenen dekrand. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de bakstenen segmentbogen en hanenkammen boven de gevelopeningen. In de boogvelden is subtiel siermetselwerk aangebracht. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die op diverse punten gewijzigd of vernieuwd zijn. Beide woningtoegangen hebben een geheel vernieuwde invulling. Centraal in de gevel is een in het metselwerk verzonken zinken hemelwaterafvoer opgenomen. De voorgevel wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf, een bakstenen fries en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van particuliere geschakelde woningbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld in dit deel van de Coltermanstraat.
Coornhertstraat 2 t/m 4	Coornhertstraat 2 t/m 4	Blok met twee geschakelde herenhuizen, gelegen aan de westzijde van de Coornhertstraat in het Garenkokerskwartier. Het blok werd gebouwd omstreeks 1895 in een neorenaissance trant. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Het blok omvat twee bouwlagen en een zolder onder een plat dak met schuin pannengedekt dakschild aan de straatzijde. In dit dakschild zijn twee dakkapellen onder zadeldakje met klauwstukken, fronton en makelaar opgenomen en twee kleine dakkapellen met zadeldakje. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen, cordonlijst en aanzet- en sluitstukken in de gemetselde strekken. De gevel wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf, een gemetseld fries met gepleisterde velden en een houten bakgoot met kroonlijst. De gehele voorgevel is in totaal zes vensterassen breed en ter plaatse van de vensterassen met de toegang is een risaliet uitgevoerd. Ter plaatse van dit risaliet wordt de bakgoot gedragen door geprofileerde consoles. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Waardering: Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van seriematige woningbouw uit de periode rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld.

Coornhertstraat 26 RD, Coornhertstraat 26 ZW, Coornhertstraat 28, Coornhertstraat 30 A, Coornhertstraat 30, Coornhertstraat 32, Coornhertstraat 34	Coornhertstraat 26RD, 26ZW, 28, 30A, 30 t/m 34	Blok met vijf geschakelde panden, bestaande uit vier woningen en een winkel met bovenwoning, gebouwd omstreeks 1895 voor de lagere middenstand in een sobere, maar met zorg vormgegeven eclectische trant. Het ensemble vormt de gesloten gevelwand aan de westzijde van de Coornherstraat in het Garenkokerskwartier, tussen de Brouwerskade en de Schermerstraat. Het (voormalige) winkel-woonhuis op nr. 26 heeft een afgeschuinde hoek. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. De geschakelde woningen omvatten twee bouwlagen, onder een met gesmoorde kruispannen gedekt mansardedak. In het voordakschild is bij elke bovenwoning een houten dakkapel met kroonlijstje en pilasters uitgevoerd. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. De gevel is ter plaatse van nrs. 28 en 32 licht risalerend uitgevoerd. Alle geveldelen zijn voorzien van een doorlopende cordonlijst en in de strekken en segmentbogen boven de gevelopeningen is een gepleisterde sluitsteen (in de risalieten met aanzetstenen) aangebracht. In de risalieten boogvelden met kleurrijk siermetselwerk. De gevelopeningen bevatten overwegend houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, fries en bakgoot met kroonlijst op gesneden consoles. De afgeschuinde hoek is verbijzonderd met een balkon boven de voormalige winkeltogang en in het dakvlak is hier een forse dakkapel met wangen aangebracht. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm en het karakteristieke gevelbeeld in eclectische trant uit omstreeks 1895. Het ensemble vormt een beeldbepalend onderdeel van het historische straatbeeld van de Coornhertstraat. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer projectmatig gebouwd blok geschakelde boven-benedenwoningen met winkel-woonhuis uit de periode rond 1900.
Coornhertstraat 6 t/m 8	Coltermanstraat 6 t/m 8	Blok met twee geschakelde herenhuizen, gelegen aan de westzijde van de Coornhertstraat in het Garenkokerskwartier. Het blok werd gebouwd omstreeks 1895 in een neorenaissance trant. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Het blok omvat twee bouwlagen en een zolder onder een plat dak met schuin pannengedekt dakschild aan de straatzijde. In dit dakschild is de boven twee over beide bouwlagen doorlopende driezijdige erkers in de voorgevel een forse dakkapel met klauwstukken opgenomen. De derde dakkapel geheel rechts in het voordakvlak behoort niet tot de oorspronkelijke opzet. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen, cordonlijst en aanzet- en sluitstukken in de gemetselde strekken, en is in de huidige situatie geheel wit geschilderd (niet oorspronkelijk). De gevel wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf, een gemetseld fries met subtiel siermetselwerk en een houten bakgoot met kroonlijst. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Waardering: Het blok is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van seriematige woningbouw uit de periode rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld.

Cornelissteeg 11		Winkel-woonhuis uit omstreeks 1880 (oudere kern). Het pand maakt deel uit van de gesloten gevelwand aan de noordzijde van de Cornelissteeg in de binnenstad van Haarlem. De bebouwing aan deze zijstraat van de Grote Houtstraat bestaat voornamelijk uit (op punten gewijzigde) woonhuis-, en winkel-woonhuisbebouwing uit dezelfde periode. Samen met het naastgelegen winkel-woonhuis op nr. 13 (GM) vormt het pandje een markant historisch en beeldbepalend ensemble. Het pandje omvat twee bouwlagen onder een met gesmoorde pannen gedekt schilddak. In het voordakvlak is een dakkapel met fronton opgenomen. De voorgevel is boven de symmetrisch opgezette winkelpui met pilasters en kroonlijst opgetrokken in baksteen (kruisverband) en geschilderd. De twee etalagevensters bevatten 12-ruits ramen en in het bovenlicht boven de centraal in de pui uitgevoerde entree is een snijraam opgenomen. De twee vensters in de tweede bouwlaag bevatten een 9-ruits schuifraam en zijn aan de bovenzijde voorzien van een anderhalf steens strek. De voorgevel wordt afgesloten door een geprofileerde architraaf, een fries en een bagoot met geprofileerde gootlijst op geprofileerde consoles. Waardering: Van belang vanwege de hoofd- en kapvorm met dakkapel met fronton in het voordakvlak, en vanwege het karakteristieke gevelbeeld in sobere neoclassicistische trant met houten symmetrisch ingedeelde winkelpui met roedenramen en vensters met meerruits schuiframen. Het pand is een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand aan de noordzijde van de Cornelissteeg en vormt samen met het buurpand (nr. 13) een waardevol historisch ensemble aan deze straat.
Crayensterlaan 70 t/m 72	Crayensterlaan 70 t/m 72	Twee onder een kap woningen, 1950, architect F.C.M. Robbers. Het hoofdvolume is uit rode baksteen opgemetseld, in hoofdzakelijk een bouwlaag met zolder, afgedekt door een zadeldak met rode pannen. Het hoofdvolume is met de lengteas evenwijdig aan de weg georiënteerd. De twee-onder-een-kap woning is in hoofdzaak symmetrisch-spiegelbeeldig opgebouwd, zodat het sterk als een eenheid overkomt met identieke elementen als een lager uitgebouwd volume met zelfstandige kap voor als garage, gemetselde schoorsteen in kopgevel en op scheiding, een kleine dakkapel met kap. De stijl heeft kenmerken van een traditionele en landelijke stijl, wat blijkt uit bijvoorbeeld het eenvoudige rechthoekige baksteenvolume en gevelindeling met houten vensters. Rondom een particuliere tuin. Laag houten tuinhok aan straat met doorgangen naar entrees. Gebouwd in een buurt met vrijstaande woningen uit verschillende bouwperiodes aan een gebogen straat. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de ligging in een buurt met vrijstaande woningen, op een eigen kavel, langs gebogen straten. Heeft architectuurhistorische waarde vanwege de traditionele stijkenmerken, tot uitdrukking komend in gevelcompositie, baksteentoepassing en detaillering. Heeft cultuurhistorische waarde als uitdrukking van een twee-onder-een-kap woning voor de hogere inkomensgroepen in Haarlem.
Dahliastraat 1 t/m 27, 2 t/m 44	Dahliastraat 1 t/m 27 en 2 t/m 44, Anjelijsstraat 7 t/m 31 en 6 t/m 36, Resedastraat 1 t/m 41, Seringenstraat 1 t/m 23 en 2 t/m 20, Pijlsaan 2 t/m 32, Papaverstraat 1 t/m 13 en 2 t/m 22, Van Oosten de Bruijnstraat 179 t/m 195 en 174 t/m 224, Karel van Manderstraat 99 t/m 109, Zonnebloemstraat 58, 60	Complex (Bloemenbuurt) van 182 woningen uit 1924, gebouwd door het Gemeentelijk Woningbedrijf en opgezet als tuindorp inclusief schuurtjes en heggen. Het complex ligt aan de noordzijde van de Pijlsaan in de Leidsevaartbuurt en bestaat uit geknikte straten en semigesloten bouwblokken. Het werd is ontworpen als één architectuureenheid waarbij ook groen een grote rol speelde. De Leidsevaartbuurt is een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De blokken met geschakelde bescheiden eengezinswoningen zijn eenlaags en zijn uitgevoerd in een eenvoudige traditionele baksteenarchitectuur met subtiel expressionistische accenten (zoals verticaal metselwerk), en hebben een met rode pannen gedekt zadeldak. Op de hoeken en in het midden van de bouwblokken zijn stedenbouwkundige accenten uitgevoerd, in de vorm van topgevels met haakse zadeldaken. Vrijwel alle voortuintjes zijn voorzien van een lage ligusterhaag. Het groene karakter van het buurtje wordt versterkt door de aanwezigheid van openbaar groen (bomen, plantsoenen). De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd zijn. De in de voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn vernieuwd. Waardering: Van belang als karakteristiek en in hoofdvorm en opzet gaaf woningbouwcomplex (de zgn. Bloemenbuurt) uit 1924, gebouwd volgens het tuindorp-principe met semi-gesloten eenlaags bouwblokken in geknikte straten met schuurtjes en veel privé-groen (haagjes) en openbaar groen. Het buurtje heeft een hoge stedenbouwkundige

		waarde. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (schuurtjes, erfafscheidingen) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
De Clercqstraat 74 t/m 76	Leidseplein 46, 46A, 46B en 48ZW en 48RD, De Clercqstraat 74 t/m 76	Het blok met drie geschakelde panden werd omstreeks 1900 gebouwd aan de westzijde van het Leidseplein, als onderdeel van de melkinrichting 'De Toekomst'. Het deel links van nr. 46 is inmiddels gesloopt. In het hoekpand was als winkelwoonhuis opgezet met kantoor en de panden Leidseplein 46 en 48 waren opgericht als bedrijfsruimte met bovenwoning. Het Leidseplein ligt in het oostelijke deel van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Rond het Leidseplein verrezen in de periode 1890-1910 vooral bouwblokken met voorname woningen, bedoeld voor (hogere) middenstand. Het blok omvat twee bouwlagen onder een met gesmoorde kruispannen gedekt mansardedak. Het hoekpand is voorzien van een afgeschuinde hoek met een in de goot geplaatst dakhuis met topgeveltje. De huidige in het voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn niet oorspronkelijk. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. Het metselwerk is verlevendigd met een cordonlijst, gepleisterde speklagen en aanzet- en sluitstenen in de segmentbogen boven de gevelopeningen. Decoratief tegelwerk in de boogvelden. De voormalige bedrijfstoegangen zijn nog herkenbaar in de naar het Leidseplein gekeerde voorgevel en ook de etalagevensters in het hoekpand verwijzen nog naar de oorspronkelijke functie van de tegenwoordig geheel als woningen ingerichte panden. De invullingen van de gevelopeningen zijn veelal gewijzigd of op detailniveau vernieuwd. Zowel boven de etalagevensters als in het geveldeel met de voormalige bedrijfstoegangen is een breed gepleisterd veld zichtbaar, waarin vermoedelijk de bedrijfsnaam was opgenomen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met mansardedak en afgeschuinde hoek. Tevens van belang als voormalige en nog goed als zodanig herkenbare bedrijfsruimte en winkel met bovenwoningen, opgericht door de Melkinrichting 'de Toekomst', en vanwege de vormgeving in sobere neorenaissance trant. Het ensemble vormt een onlosmakelijk onderdeel van de historische bebouwing uit de periode 1890-1910 rond het Leidseplein.
Denys van Hullelaan 15 t/m 43, 32 t/m 34		Woningbouwcomplex uit 1935, bestaand uit 17 eengezinswoningen in zakelijk-expressionistische trant. De woningen werden gebouwd door J. Roosens Bouwbedrijf N.V. naar ontwerp van de in Amsterdam gevestigde architect A. Vogel. De Denys van Hullelaan ligt in het noordelijke deel van het Ramplaankwartier, ten oosten van de noord-zuid lopende Ramplaan. Het Ramplaankwartier is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. De woningen behoren tot de uitbreidingen die vanaf 1927 plaatsvonden, nadat Haarlem het gebied annexeerde. Het ensemble bestaat uit één blok met twee woningen, en drie blokken met vijf woningen. De bouwblokken omvatten één bouwlaag onder een met gesmoorde pannen gedekt zadeldak met bakstenen schoorstenen op de nok. De in het voordakvlak opgenomen plat gedekte dakkapellen behoren tot de oorspronkelijke opzet en zijn veelal op detailniveau gewijzigd of vernieuwd. De aanwezige dakvensters zijn jongere toevoegingen. De voorgevels zijn opgetrokken in baksteen in halfsteens verband boven een door een rollaag afgesloten trasraam. Per woning is de voorgevel voorzien van een entree met houten paneel deur met 4 ruiten en zijlichten onder een latei, en een rechthoekige erker waarboven een 3-delig bovenlicht is uitgevoerd. Aan weerszijden van de erker en de entrees zijn vaste bakstenen plantenbakken aanwezig. De voorgevel wordt afgesloten door het houten overstek van het dak met bakgoot, gedragen door houten klossen. De voortuinen worden van de openbare weg gescheiden door een lage bakstenen voetsmuur met ijzeren buis (deze buis is soms niet meer aanwezig) tussen hoger opgemetselde bakstenen hekposten. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm van de woonblokken en het karakteristieke zakelijke-expressionistische gevelbeeld. Het complex is bovendien een goed voorbeeld van een vooroorlogse uitbreiding in het Ramplaankwartier na de annexering van het gebied door Haarlem in 1927. De woningen bepalen in sterke mate het straatbeeld aan de Denys van Hullelaan.

Denys van Hullelaan 2	Hospeslaan 1 t/m 9, 9A, 9B, 15, 2 t/m 12, Denys van Hullelaan 2, Lambrecht van Dalelaan 4 t/m 34, 1 t/m 9, 9A, 9B, 15 t/m 19	Het woningbouwcomplex met 41 eengezinswoningen werd gebouwd in 1924 door de Coöperatieve Bouwvereniging "Ons Huis" in Overveen naar ontwerp in Amsterdamse Schooltrant van de in Den Haag gevestigde architect J. Scholtens. De woningen liggen aan de Hospeslaan, Denys van Hullelaan en Lambrecht van Dalelaan in het Ramplaankwartier. Het Ramplaankwartier is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. De woningen dateren uit de periode waarin de verstedelijking van het gebied al goed op gang is. Het ensemble bestaat uit eenlaags woningen: één enkele woning, negen blokken met vier woningen en twee blokjes met twee woningen. De blokken met woningen hebben een symmetrische opzet onder een met rode of gesmoorde pannen gedekt mansardedak. De in het voordakvlak aanwezige platgedekte dakkapellen behoren tot de oorspronkelijke opzet en zijn veelal op detailniveau gewijzigd of vernieuwd. Dit geldt ook voor de houten invullingen van de gevelopeningen in de in baksteen (kruisverband) opgetrokken voorgevels. Bij enkele woningen zijn de gevels wit geschilderd (niet oorspronkelijk). De vensters zijn voorzien van bakstenen lekdorpels en boven de gevelopeningen is een doorlopende band met expressief verticaal metselwerk aangebracht. Bij de blokken met vier woningen zijn de hoekwoningen uitgevoerd met een naar voren springende rooilijn. Deze verspringing is ook zichtbaar in de kap. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm van de in 1924 binnen één bouwproject gebouwde woningen. Tevens vanwege het karakteristieke gevelbeeld in Amsterdamse Schooltrant met subtiele expressieve details. Het ensemble is bovendien een goed voorbeeld van complexmatige bebouwing in een periode dat de verstedelijking van het Ramplaankwartier volop in gang was.
Dietsveld 1 t/m 39	Dietsveld 1 t/m 39, Clovisstraat 6 t/m 26	Twee blokken met in totaal 50 geschakelde middenstandswoningen, gebouwd in 1935 naar een ontwerp in zakelijk-traditionele trant van architect H. Tuninga. Tot het totale bouwplan, dat tot stand kwam in opdracht van de N.V. v/h Gebr. van de Pol, behoorden ook nog een reeks woningen (van een iets ander type) en een winkelwoonhuis iets verder naar het noorden in de wijk, aan de Romeinenstraat. De onderhavige 50 woningen zijn verdeeld in twee blokken die feitelijk de oostelijke en westelijke gevelwand vormen aan het driehoekige groenelement, het Dietsveld. Het bouwblok aan de oostzijde heeft een verspringing in de rooilijn ter plaatse van de overgang naar de Clovisstraat in het noorden en in het zuiden. Het complex ligt in de zuidpunt van het aan de noordzijde van de Jan Gijzenvaart gelegen deel van woonbuurten Noord uit de periode 1925-1955. De woningen omvatten twee bouwlagen onder een met gesmoorde pannen gedekt zadeldak met overstek op klossen. In het voordakvlak is bij elke woning een kleine plat gedekte dakkapel aanwezig. Op de nog forse bakstenen schoorstenen. De voorgevel van beide blokken is opgetrokken in baksteen in halfsteens verband. Elke woning is naast de woningtoegang met houten pergola-accent en laag bovenlicht voorzien van een 3-zijdige plat gedekte erker. Aan weerszijden van de erker een bakstenen plantenbak. Het brede venster in de tweede bouwlaag is bij diverse woningen nog voorzien van de oorspronkelijke vier 4-ruits ramen. De gevelopeningen van de woningen bevatten overwegend nog houten invullingen, die soms op punten zijn gewijzigd of vernieuwd. De ondiepe voortuintjes worden afgesloten door een laag bakstenen muurtje tussen hoger opgemetselde hekposten. Bij diverse woningen is de oorspronkelijke ronde stalen buis tussen deze hekposten nog aanwezig. Waardering: Van belang vanwege de gave tweelaags opzet onder zadeldak met per woning een bescheiden plat gedekte dakkapel in het voordakvlak en een bakstenen schoorsteen op de nok. Het blok aan de oostzijde van het Dietsveld heeft een markante verspringing in de kap en rooilijn om de overgang naar de Clovisstraat te accentueren. Tevens van belang vanwege het redelijk gave gevelbeeld van de woningen in zakelijk-traditionele trant en de grotendeels nog aanwezige erfafscheidingen van de voortuintjes. Beide blokken spelen als gevelwanden aan het Dietsveld een belangrijke stedenbouwkundige rol. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme, kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).

Dinkelstraat 4		De hoofopzet van deze school aan de Dinkelstraat is opgebouwd uit twee vleugels, opgemetseld uit baksteen, in een en twee bouwlagen met zadeldak. Gemetselde schoorsteen is onderdeel van compositie. Relatief open straatgevels, met regelmatig geplaatste vensters afgewisseld door gesloten toiletblokken langs de gangzijde, en eveneens open pleingevels met de lokaalvensters. De stijl van deze eenvoudige school vertoont kenmerken van een traditionele stijl, die tot uitdrukking komt in afwisseling in metselwerk, betonnen constructieve elementen en houtwerk met gootklossen langs goot. De typologie van een gangschool, een gebruikelijke typologie, met leslokalen ontsloten via een gang aan een zijde, komt tot uitdrukking in het gevelbeeld. Kenmerkend voor de naoorlogse periode is dat in de wand tussen lokaal en gang veel glas is toegepast, zodat de lokalen tweezijdig veel natuurlijk daglicht krijgen. Bovendien is een doorzicht mogelijk door de hele vleugel. De gymzaal en nevenfuncties zijn in een apart volume, dwars geplaatst ten opzichte van de lokalenvleugel, aan een andere straat gesitueerd, zodat het sporten andere onderwijsactiviteiten minder stoort. Is gebouwd op de hoek van een centrale doorgaande weg door de woonbuurt, de Generaal Spoorlaan, en een zijstraat de buurt in, de Dinkelstraat. Het oeuvre van Van Kempen bevat een groot aantal scholen, waaronder de vm. lagere school aan Plesmanplein 8 (GM) en de middelbare school aan de Planetenlaan 3-5 (hoog gewaardeerd). Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de samenstelling van volumes, de omarming van het schoolplein en de ligging op een hoek langs een buurtontsluitingsweg, de Generaal Spoorlaan. Heeft architectuurhistorische waarde, als uitdrukking van een traditionele stijl, die tot uitdrukking komt in gevelcompositie en materiaalgebruik. Heeft cultuurhistorische waarde, als schoolgebouw, met een herinneringswaarde aan het gebouw voor bewoners uit de omgeving.
Dirk Schäferstraat 3	Bernard Zweersstraat 1, Dirk Schäferstraat 3	Schoolgebouw uit 1929, gebouwd als R.K. Meisjesschool voor lager onderwijs en R.K. School voor voorbereidend onderwijs naar ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van architectenbureau Willem Robbers. Opdrachtgever was het R.K. Parochiaal Kerkbestuur van de H. Johannes de Doper te Haarlem. De school ligt even ten zuiden van de Zomervaat in het noordoostelijke deel van de grotendeels tijdens het interbellum tot stand gekomen Slachthuisbuurt. Het schoolgebouw heeft een U-vormige plattegrond en omvat overwegend één bouwlaag. Alleen het centrale bouwdeel in de naar de Bernard Zweersstraat gekeerde voorgevel is tweelaags uitgevoerd. Het centrale deel in de naar de Zomervaat gekeerde gevel is iets hoger opgetrokken dan de flankerende geveldelen. De gevels zijn uitgevoerd in baksteen (halfsteens verband) boven een iets donkerder trasraam afgesloten door een rollaag. Boven de diverse gevelopeningen is een rollaag uitgevoerd en de gevels worden afgesloten door band met verticaal metselwerk. Het schoolgebouw wordt gedekt door een in goothoogte en nokhoogte variërend samengesteld schilddak met gesmoorde pannen en een overstek. De in diverse dakvlakken opgenomen platte dakkapellen dateren uit de bouwtijd. De formele entree is opgenomen in een portiek centraal in de voorgevel aan de Bernard Zweersstraat. De veelal samengestelde vensters bevatten houten invullingen (met overwegend ramen met ladderroeden). Vier vensters in deze voorgevel zijn iets verlaagd. Een tweede formele entree bevindt zich in de zijde aan de Dirk Schäferstraat, eveneens in een portiek. Het schoolplein wordt aan deze zijde van de straat gescheiden door een bakstenen muur. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke een- en tweelaag hoofdvorm op U-vormige plattegrond met samengesteld schilddak en het markante gevelbeeld in zakelijk-expressionistische trant uit 1929. Tevens van belang als een gaaf en nog goed als zodanig herkenbaar schoolgebouw uit de periode van het interbellum. Het pand is ook tegenwoordig nog als school in gebruik. De school speelt een beeldbepalende rol aan de Zomervaat, de Bernard Zweersstraat en de Dirk Schäferstraat.
Doverstraat 1 t/m 13, 4 t/m 12	Doverstraat 1 t/m 13, 4 t/m 12	Twee bouwblokken met respectievelijk vijf (noordzijde Doverstraat) en zeven (zuidzijde Doverstraat) geschakelde woningen, gebouwd in 1941 als onderdeel van een omvangrijker bouwproject met in totaal 31 woningen. De overige woningen werden gerealiseerd aan de Lorentzkade en Terheidenstraat. Opdrachtgever van het project was W. Thunnissen. Het ontwerp in Delftse Schoolstijl werd geleverd door G.A. Loogman. Door de opmerkelijke vormgeving met tuitgevels neemt het blok binnen dit omvangrijkere project een bijzondere positie in. De Doverstraat is gelegen in het Houtvaartkwartier, een buurt met vooral

		arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. Beide bouwblokken omvatten anderhalve bouwlaag onder een zadeldak. Zowel in het voordakvlak als in het achterdakvlak zijn door de goot stekende tuitgevels uitgevoerd, die aankappen op de hoofdkap. Het dak is gedekt met rode pannen en op de nok zijn bakstenen schoorstenen uitgevoerd. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (kettingverband) boven een donker trasraam. Boven de vensters is een strek uitgevoerd. De entrees zijn opgenomen in kunststenen of betonnen omlijsting. Daarboven is een getoogd bovenlicht met roedenraam met glas-in-lood uitgevoerd. De invullingen van de entrees zijn soms vernieuwd. Dat geldt ook voor de invullingen van de vensters; deze zijn soms op detailniveau gewijzigd. Aan weerszijden van de tuitgevels wordt de voorgevel afgesloten door een houten bakgoot op klossen. De in de topgevels opgenomen vensters zijn grotendeels voorzien van houten luiken en boven in de geveltop is een rond blindvenster opgenomen. De voortuintjes worden door een laag bakstenen muurtje met rollaag van de openbare weg gescheiden. Waardering: Van belang vanwege de markante anderhalf laags hoofdvorm met zadeldak en door de goot stekende tuitgevels met een op de hoofdkap aankappend zadeldak, en vanwege het opvallende gevelbeeld in karakteristieke Delftse Schoolstijl. De twee bouwblokken vormen een zeer beeldbepalend ensemble binnen een omvangrijker woningbouwproject uit 1941 en hebben dan ook een belangrijke stedenbouwkundige waarde.
Dr. Leijdsstraat 1		Bescheiden woonhuisje uit 1908, gebouwd in eclectische trant. Het pandje vormt de westelijke afsluiting van de verder overwegend tweelaags uitgevoerde noordelijke gevelwand van de Dr. Leijdsstraat, tussen de Schoterweg en de Generaal Cronjéstraat, in de grotendeels in de periode 1895-1910 bebouwde Transvaalbuurt. Het pand omvat één bouwlaag onder een afgeplat dak met schuin dakschild (gedekt met bruine geglaazuurde kruispannen) aan de straatzijde. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het linker deel van de voorgevel is uitgevoerd als topgevel met sierspant en steekkap. Rechts van deze topgevel is het dakvlak voorzien van een dakkapel onder zadeldakje met sierspantje. Het metselwerk van de voorgevel is verlevendigd met gepleisterde speklaag en gepleisterde aanzetstenen in de strekken boven de gevelopeningen. De vensters bevatten gewijzigde houten invullingen. De entree rechts in de gevel is voorzien van een bescheiden houten luifeltje onder het bovenlicht en heeft smalle zijlichten. Ook de invulling van deze entree is op punten vernieuwd. Onder het venster in de topgevel is een houten plantenbak met geprofileerde lijst uitgevoerd en rechts van de topgevel wordt de voorgevel afgesloten door een houten bakgoot op klossen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm met afgeplat dak met schuin dakschild en dakkapel aan de straatzijde, asymmetrisch vormgegeven voorgevel in eclectische trant met topgevel met sierspantje. Het pandje is een beeldbepalend onderdeel binnen de verder overwegend tweelaags uitgevoerde noordelijke gevelwand uit dezelfde periode aan dit deel van de Dr. Leijdsstraat.
Dr. Leijdsstraat 2 t/m 4	Dr. Leijdsstraat 2 t/m 4	Blokje met twee geschakelde woningen uit 1908, gebouwd in een eclectische trant. De twee woningen vormen de westelijke afsluiting van de zuidelijke gevelwand aan de Dr. Leijdsstraat, tussen de Schoterweg en de Generaal Cronjéstraat in de grotendeels in de periode 1895-1910 bebouwde Transvaalbuurt. Het blokje omvat twee bouwlagen onder een samengestelde kap, gedekt met rode Tuiles du Nord. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband en is ter plaatse van beide woningen voorzien van een topgevelrisaliet met steekkap. In de eerste bouwlaag van het risaliet is een driezijdige erker uitgevoerd. De topgevel van de linker woning (nr. 4) is voorzien van een getrapte beeindiging en de topgevel van de rechter woning (nr. 2) wordt afgesloten door een overstek met schijnsfantje. De entree van deze woning met boven- en zijlicht is gevat onder een segmentboog in oranje verblendsteen met een hardstenen sluitsteen en een boogveld met subtiel siermetselwerk. Deze detaillering komt ook terug boven de balkontoegang in de topgevel. Links van deze topgevel wordt de gevel afgesloten door een fors houten overstek op klossen. De entree van nr. 4 is voorzien van een houten luifeltje en wordt boven het bovenlicht afgesloten door een hanenkam met natuurstenen aanzet- en sluitstenen. Deze detaillering wordt herhaald boven de balkontoegang in de topgevel. Aan weerszijden van de entree is een smal rondboog zijlicht uitgevoerd. De houten bakgoot op klossen links van de topgevel wordt onderbroken door een door de

		goot stekend venster. De gevelopeningen van de woningen bevatten houten invullingen die overwegend op punten zijn gewijzigd of vernieuwd. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm met samengestelde kap met steekkapjes ter plaatse van de twee topgevelrisalieten, en de in eclectische trant en per woning op verschillende wijze gedetailleerde voorgevel. Het blokje met twee woningen is een beeldbepalend onderdeel binnen de verder vrij sober uitgevoerde zuidelijke gevelwand aan dit deel van de Dr. Leijdsstraat.
Dr. Schaepmanstraat 284	Dr. Schaepmanstraat 284, Prins Bernhardlaan 2, 2A t/m W	Kantoorgebouw Handelspoort, op de hoek Prins Bernhardlaan en de Amsterdamsevaart, 1969-1970, architect Niesten. Gebouw staat ook bekend als 'Bougiegebouw' en als 'Bosch-gebouw', vanwege de bougiereclame op het dak. Op de luifel naam 'Handelspoort'. Opvallend gelegen kantoorgebouw, uit twee delen met een breed horizontaal volume als plintbebouwing, en erboven in min of meer een zelfstandig tweede volume een kantooortoren. De grote portalen op het dak, die doorlopen door de gevels, zorgen voor een hangend (zwevend) volume en creëren lichtheid in de massaopbouw. In de huidige plint een entree met een collectieve functie. In de zes lagen hoge kantooortoren rondom bandvensters bekroond op het dak met een metalen 'kroon'. De architectuurstijl is naoorlogs modernisme, uitstralend de eigentijdse zakelijkheid van het moderne bedrijf dat er destijds in gevestigd was. Vooral in het lage plintvolume zorgvuldige detaillering met slanke kozijnen, bandvensters en grote glasvlakken (vliesgevel), die een zekere luxe en klasse uitstralen. Bij de entree een bordes verbijzonderd met vaste beeldende kunst (abstracte bronzen vorm). Cultuurhistorisch zeldzaam is de oude reclame van de vonkende bougie als bekroning op het dak, een 'Bosch-bougie'. Later is de gevel gerenoveerd. Het hoogbouwdeel is aangepast en is in gebruik als woonruimtes. In de plint is een restaurant gevestigd. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de markering van de hoek van een buurt, als landmark bij de stadsentree. Heeft architectuurhistorische waarde vanwege de typologie met collectieve plint en standaardeenheden in toren; en de uitgesproken naoorlogs modernistische stijl, met vliesgevel en vaste beeldende kunst; de reclame van de vonkende bougie die mogelijk nog uit de bouwtijd is. Heeft cultuurhistorische waarde als uitdrukking van de eigentijdse moderne zakelijkheid van het bedrijf.
Duinsstraat 1 t/m 5, 2 t/m 6	Theemsstraat 60 t/m 78, Duinsstraat 1 t/m 5, Duinsstraat 2 t/m 6	Het bouwblok met geschakelde woningen vormt een significant deel van een woningbouwproject uit 1939 met in totaal 16 woningen in Delftse Schoolstijl door G.A. Loogman, in opdracht van W. Thunnissen. Het vormt de gesloten gevelwand, waarvan de rooilijn halverwege sterk verspringt, aan de oostzijde van de Theemsstraat. (De woningen Theemsstraat 88 t/m 94 zijn afzonderlijk beschreven en Theemsstraat 80 t/m 86 zijn i.v.m. wijzigingen niet opgenomen in deze selectie). Het hoekpand (winkel-woonhuis) Theemsstraat 60-Duinsstraat 2-6 behoort tot hetzelfde bouwproject. De Theemsstraat en Duinsstraat zijn gelegen in het Houtvaartkwartier, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De woningen omvatten twee bouwlagen onder zadeldaken en hebben een verspringende gootlijn en nokhoogte. Het levendige gevelbeeld wordt verder versterkt door de toepassing van risalerende topgevels ter plaatse van de verspringing in de rooilijn en op de noordelijke hoek van het blok. Beide hoekpanden zijn bovendien voorzien van in hoogte verspringende geveldelen. Aan de Duinsstraat (beide zijden) gaat het hoekpand over in eenlaags aanbouwen/bedrijfsruimte/garages en een afsluitend tweelaags pakhuisje met tuitgevel. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in Noors verband boven een donker trasraam. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd. De vensters zijn voorzien van een afgeronde houten lekdoorpel en de woningtoegangen met bovenlicht zijn opgenomen in een omlijsting met bescheiden luifel-element op klossen. Ter plaatse van de tweelaags tussenwoningen is de voorgevel voorzien van een driezijdige erker. Deze recht gesloten geveldelen sluiten af met een houten bakgoot op klossen. De topgevels zijn voorzien van een uitgemetselde pilaster als tuit. Waardering: Van belang vanwege de markante samengestelde hoofdvorm met in hoogte verspringende geveldelen, verspringende rooilijn, verschillende goot- en nokhoogtes en samengesteld zadeldak. Tevens van belang vanwege het opvallende levendige gevelbeeld in karakteristieke Delftse Schoolstijl. De panden vormen samen een zeer

		opvallend en beeldbepalend element in deze straat en binnen een groter woningbouwproject uit 1939.
Dullaertstraat 1 RD, Dullaertstraat 1 ZW, Dullaertstraat 2 RD, Dullaertstraat 2 ZW,	Muiderslotweg 165-229, 164-236, Jephthaplein 93, 95, 97, 99, Badelochstraat 25-45, 58-64, Dullaertstraat 1 RD, 1 ZW, 2 RD, 2 ZW, Roskamstraat 42 RD, 42 ZW, 63 RD, 63 ZW, Roemer Visscherstraat 180 RD, 180 ZW	Grootschalig ensemble van woningen, bouwjaar 1947-1948, architect G.H.M. Holt. In eigendom van Ymere. Ensemble van drielaagse en eenlaagse woningen. Relatief vroeg naoorlogs, toen er nog materiaalschaarste was en er weinig arbeidskrachten waren. De zeer sobere architectuur lijkt dat te weerspiegelen. Het ensemble, in opdracht van de katholieke woningbouwvereniging St. Bavo ontworpen door de nationaal vermaarde (eveneens katholieke) architect Holt, bestaat uit twee delen. Langs de Muiderslotweg een sterke eenheid door stedenbouwkundige groepering, met een groot deel van de stroken aan weerszijden van een hoofdas in gestaffelde bouw; in een zaagtandverkaveling, met diagonale plaatsing van de stroken ten opzichte van de hoofdas van de straat. Door deze oriëntatie met de woonkamers op het zuidwesten en de relatief grote vensters, een toonbeeld van licht, lucht en ruimte. De zaagtand wordt expressief gemaakt door opeenvolging van driehoekige plantsoenen voor de stroken. Het complex heeft aan begin en eind stedenbouwkundige motieven: aan noordwestzijde korte stroken als introductie, en aan zuidoostzijde een strook die naar buiten wijkt, als een trechter. In stedenbouwkundig opzicht met die hoofdas ook onderdeel van een lange doorgaande hoofdweg centraal door de buurt, het Vondelkwartier. Op het achterterrein een speeltuin, mogelijk oorspronkelijk onderdeel van het complex. In nationaal opzicht afwijkend zijn de opvallende erkers, die bij enkele stroken op de begane grond zijn gesitueerd. De oorspronkelijk stalen kozijnen zijn vervangen. Het complex vormt een eenheid met de rij woningen aan het Jephthaplein en Badelochstraat, dat heel anders is gerealiseerd en traditioneler oogt door de eenlaagse bouwwijze opgemetseld uit baksteen, afgedekt door een zadeldak met rode pannen. De geschakelde ouderenwoningen langs de Badelochstraat vormen een gebogen wand. Langs het Jephthaplein een kort strookje als pleinwand. De regelmatige plaatsing van vensters en deuren geeft een grote samenhang aan het geheel. Wekt de indruk van tuindorpbebouwing, door de woningtypologie, en de eenvoudige, traditionele architectuur. Tevens door de stedenbouwkundige groepering, waarbij door middel van plaatsing van woonstroken samenhangende buurten worden gecreëerd. Het rode pannendak en de regelmatig geplaatste rij gemetselde schoorstenen zijn onderdeel van de compositie en gevelbeeld. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de gevarieerde planopzet met grondgebonden en portiekwoningen, binnen een zorgvuldig ontworpen ruimtelijk plan. Verschillende ontsluitingen van woningen en de combinatie van gemeenschappelijke en privé-buitenruimtes geven de buurt ondanks de eenvoudige uitwerking een goede basiskwaliteit; vanwege de opvallende ligging aan de hoofdas door een buurt, het Vondelkwartier; en vanwege de markante gestaffelde verkaveling. Heeft architectuurhistorische waarde als onderdeel van het oeuvre van de nationaal bekende architect G.H.M. Holt. Heeft cultuurhistorische waarde als uitdrukking van eenvoudige architectuur van de vroege, naoorlogse jaren in een periode van schaarste, met aandacht voor gezondheid en hygiëne in woningbouw; vanwege het opdrachtgeverschap waarbij een katholieke woningbouwvereniging samenwerkte met een katholieke architect.
Duvenvoordestraat 8 t/m 10	Duvenvoordestraat 8 t/m 10	Blok met twee geschakelde herenhuizen uit omstreeks 1895 in sobere neorenaissance trant. De woningen liggen aan de westzijde van de Duvenvoordestraat in het Garenkokerskwartier, waar ze deel uit maken van een gesloten gevelwand met voornamelijk geschakelde woningen uit het einde van de 19de eeuw. Het Garenkokerskwartier dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het blok met geschakelde woningen omvat twee bouwlagen onder een met gesmoorde kruispannen gedekt mansardedak. In het voordakvlak zijn twee dakkapellen met fronton en klauwstukken opgenomen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een hardstenen plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de gemetselde segmentbogen en hanenkammen boven de

		gevelopeningen. In de boogvelden is decoratief metselwerk opgenomen. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf en fries met spiegelvelden en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde herenhuishoudbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Duvenvoordestraat.
Duvenvoordestraat 13 RD, Duvenvoordestraat 13 ZW	Duvenvoordestraat 13ZW, 13RD	Winkel-woonhuis uit omstreeks 1895 in een sobere neorenaissance trant, prominent gelegen aan de oostzijde van de Duvenvoordestraat op de hoek met de Roosveldstraat. De bebouwing aan de Duvenvoordestraat bestaat vooral uit projectmatig gebouwde reeksen geschakelde herenhuizen uit de periode rond 1900. Het Garenkokerskwartier dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Het pand omvat twee bouwlagen onder een met gesmoorde pannen gedekt mansardedak. In het dakvlak boven de afgeschuinde hoek van het pand bevindt zich een dakkapel met klauwstukken. De overige in de kap aanwezige dakkapellen zijn jongere toevoegingen. De gevels van het pand zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de hanekammen of korf- en rondbogen boven de gevelopeningen. De (voormalige) winkeltoegang bevindt zich in de afgeschuinde hoek met aan weerszijden een korfboog-vormig etalagevenster. De woningtoegang in uitgevoerd in de naar de Duvenvoordestraat gekeerde gevel. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Waardering: Het pand is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van een winkelwoonhuis uit omstreeks 1900 en als beeldbepalend en karakteristiek onderdeel van het historische straatbeeld van de Duvenvoordestraat. Dit wordt versterkt door de prominente hoekligging.
Duvenvoordestraat 15 RD, Duvenvoordestraat 15 ZW, Duvenvoordestraat 17	Duvenvoordestraat 15ZW, 15RD, 17	Blok met twee geschakelde woningen (één enkele woning en één boven-benedenwoning) in een neorenaissance trant uit omstreeks 1895, gelegen aan de oostzijde van de Duvenvoordestraat en op de hoek met de Garenkokerskade in het Garenkokerskwartier. De bebouwing aan deze straat bestaat vooral uit projectmatig gebouwde reeksen geschakelde herenhuizen uit de periode rond 1900. Het Garenkokerskwartier dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Het blok telt twee bouwlagen onder een afgeplat dak. Het schuine voordakvlak is gedekt met gesmoorde pannen en bevat in totaal drie dakkapellen met pilasters en kroonlijst. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een hardstenen plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en aanzet- en sluitstenen in de segmentbogen boven de gevelopeningen. In de boogvelden is subtiel siermetselwerk uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die in de loop der tijd op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel wordt afgesloten door een condronlijst, een fries met decoratieve spiegelvelden en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde herenhuishoudbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het historische straatbeeld van de Duvenvoordestraat.

Duvenvoordestraat 19 RD, Duvenvoordestraat 19 ZW,	Garenkokerskade 3, Duvenvoordestraat 19ZW, 19RD	Prominent op de oostelijke hoek van de Duvenvoordestraat en de Garenkokerskade gelegen winkel-woonhuis uit omstreeks 1900 in overgangsarchitectuur. Het Garenkokerskwartier dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Het markante samengestelde pand telt twee tot drie bouwlagen onder een samengestelde kap. De afgeschuinde hoek wordt bekroond door een door de goot stekend vierkant torenvormig element. Deze hoek is verder verbijzonderd met een houten hangende erker in de tweede bouwlaag. De gevels van het pand zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een hardstenen plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en rond de gevelopeningen van de (voormalige) winkel zijn accenten in een geglazuurde baksteen aangebracht. Boven de overige gevelopeningen zit een anderhalf steens strek. De gevels zijn in de huidige toestand geheel grijs geschilderd, met uitzondering van de accenten in geglazuurde baksteen. De winkeltoegang is opgenomen in een rondboog, terwijl de twee etalagevensters met meerruits bovenlicht worden afgesloten door een geknikte korfboog. De overige gevelopeningen bevatten veelal gewijzigde of vernieuwde invullingen. De gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een dubbele overhoekse muizentand en uitgemetselde banden. Deze worden onderbroken door de hoektoren, een dakhuis en het drie bouwlagen tellende geveldeel. Waardering: Het pand is van belang vanwege de markante en forse hoofdvorm, de detaillering, de bijzondere stijkenmerken en als typisch voorbeeld van een winkel-woonhuis in overgangsarchitectuur uit de tijd rond 1900. Voorts is het pand van belang vanwege de prominente en zeer beeldbepalende hoekligging met hangende erker en torenvormig element, en als onderdeel van het karakteristieke straatbeeld aan dit deel van de Duvenvoordestraat en Garenkokerskade.
Duvenvoordestraat 21 t/m 31	Duvenvoordestraat 21 t/m 31	Blok met vijf geschakelde middenstandswoningen uit omstreeks 1895, gebouwd in particulier beheer in een eclectische trant. De woningen maken deel uit van de gesloten gevelwand aan de oostzijde van de Duvenvoordestraat in het Garenkokerskwartier. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het blok omvat twee bouwlagen onder een plat dak. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Ter plaatse van de woningen op nr. 23, 27 en 31 is de gevel licht risalerend uitgevoerd en wordt deze afgesloten door gemetselde kantelen. De voorgevel is ter plaatse van de woningen op nr. 25 en 29 recht gesloten en ter hoogte van de tweede bouwlaag voorzien van pleisterwerk met schijnvoegen. De gevelopeningen van deze twee woningen zijn opvallend vormgegeven met rondboog en een segmentboog. De gevelopeningen van de overige woningen zijn voorzien van een segmentboog. Elke woning is voorzien van een balkon op consoles of korbelen (het balkon van nr. 23 is grotendeels vernieuwd). De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Waardering: Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde middenstandswoningbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Duvenvoordestraat.

Duvenvoordestraat 32, Duvenvoordestraat 32 A, Duvenvoordestraat 32 B, Duvenvoordestraat 32 C, Duvenvoordestraat 32 D	Duvenvoordestraat 32, 32A t/m 32D	Blok geschakelde woningen uit 1932, bestaand uit vier woonhuizen, één bovenwoning en twee garages en gebouwd in een zakelijk-expressionistische trant in opdracht van E. Bellaart. Het blok ligt aan de westzijde van de Duvenvoordestraat in het Garenkokerskwartier en nabij de Delftbrug over de Garenkokersvaart, waar het de noordelijke afsluiting van de gesloten gevelwand vormt. Het Garenkokerskwartier dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het blok omvat twee bouwlagen (drie aan de achterzijde) onder een met gesmoorde pannen gedekte samengestelde kap. In het naar de Duvenvoordestraat gekeerde dakvlak zijn twee plat gedekte dakkapellen opgenomen. Een derde bevindt zich in het naar de Garenkokerskade gekeerde dakvlak. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (halfsteens verband) en is geheel links voorzien van een topgevel. Alle gevelopeningen zijn voorzien van een anderhalf steens strek en bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Diverse bovenlichten bevatten nog glas-inlood. De gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een rollaag in een donkere baksteen en het forse houten dakoverstek. Waardering: Van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de karakteristieke stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde woningbouw uit de tijd rond 1930 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Duvenvoordestraat.
Duvenvoordestraat 41 RD, Duvenvoordestraat 41 ZW, Duvenvoordestraat 43 RD, Duvenvoordestraat 43 ZW, Duvenvoordestraat 45 RD, Duvenvoordestraat 45 ZW, Duvenvoordestraat 47 RD, Duvenvoordestraat 47 ZW	Duvenvoordestraat 41ZW t/m 47ZW, 41RD t/m 47RD	Blok met vier geschakelde boven-benedenwoningen uit omstreeks 1895, gebouwd in een eclectische trant. Het ensemble maakt deel uit van de gesloten gevelwand aan de oostzijde van de Duvenvoordestraat in het Garenkokerskwartier. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het blok omvat twee bouwlagen onder een afgeplat dak met schuin dakvlak (gedekt met kruispannen) aan de voorzijde. In dit schuine dakvlak is boven elke boven-benedenwoning een op punten gewijzigde plat gedekte dakkapel opgenomen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een plint in grijze en gele verblendsteen. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de gemetselde hanenkammen, segmentbogen en strekken boven de gevelopeningen. De boogvelden onder de segmentbogen zijn voorzien van decoratief tegelwerk. Ter plaatse van de twee middelste boven-benedenwoningen is de gevel licht risalerend uitgevoerd. De gevelopeningen in de eerste bouwlaag van dit risaliet zijn voorzien van een kroonlijstje. Alle gevelopeningen in de tweede bouwlaag van het blok hebben een lekdorpel op consoles. De gekoppelde toegangen van de boven- en benedenwoningen worden van elkaar gescheiden door een houten pilaster met cannelures. De diverse gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel van het blok wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf, een gemetseld fries en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde woningbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Duvenvoordestraat.
Duvenvoordestraat 71 RD, Duvenvoordestraat 71 ZW, Duvenvoordestraat 73 RD, Duvenvoordestraat 73 ZW	Duvenvoordestraat 71ZW t/m 73ZW, 71RD t/m 73RD	Blok met twee geschakelde boven-benedenwoningen uit omstreeks 1895 in eclectische trant. Het ensemble maakt deel uit van de gesloten gevelwand aan de oostzijde van de Duvenvoordestraat in het Garenkokerskwartier. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. De twee boven-benedenwoningen omvatten twee bouwlagen onder een afgeplat dak met schuin dakschild aan de voorzijde (gedekt met gesmoorde

		kruispannen). In dit schuine dakvlak zijn twee dakkapellen met sierspantje onder een zadeldakje opgenomen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een hardstenen plint. Het metselwerk is verlevendigd met speklagen in oranje en gele verblendsteen. In de gemetselde segmentbogen boven de gevelopeningen is een sluitsteen in oranje en gele verblendsteen opgenomen. In het overgrote deel van de boogvelden boven de gevelopeningen is nog decoratief tegelwerk aanwezig. De gevelopeningen (met uitzondering van de twee vensters geheel rechts in de eerste bouwlaag) bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf in gele en grijze verblendsteen, een bakstenen fries met velden met overhoeks siermetselwerk en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde woningbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Duvenvoordestraat.
Duvenvoordestraat 75 RD, Duvenvoordestraat 75 ZW, Duvenvoordestraat 77 RD, Duvenvoordestraat 77 ZW	Duvenvoordestraat 75ZW t/m 77ZW, 75RD t/m 77RD	Blok met twee geschakelde boven-benedenwoningen uit omstreeks 1895 in eclectische trant. Het ensemble maakt deel uit van de gesloten gevelwand aan de westzijde van de Duvenvoordestraat in het Garenkokerskwartier, tussen de Coltermanstraat en de Nicolaas van der Laanstraat. Het Garenkokerskwartier dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. De twee geschakelde boven-benedenwoning omvatten twee bouwlagen onder een afgeplat dak met schuin dakvlak (gedekt met gesmoorde kruispannen) aan de voorzijde. De voorgevel van het ensemble is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een hardstenen plint. Beide panden zijn voorzien van een door de goot stekend dakhuis met trapgeveltje. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en boven de gevelopeningen zijn bakstenen segmentbogen of strekken uitgevoerd. In de boogvelden subtiel siermetselwerk. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Naast het door de goot stekende trapgeveltje wordt de voorgevel afgesloten door een houten bakgoot met kroonlijst op houten klossen. Hier onder zijn velden met overhoeks siermetselwerk uitgevoerd. Waardering: Het blok is van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde woningbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld in dit deel van de Duvenvoordestraat.
Duvenvoordestraat 87	Johan van Vlietstraat 75 t/m 79, Duvenvoordestraat 87	Blok van vier geschakelde panden uit omstreeks 1890, bestaand uit drie herenhuizen (Johan van Vlietstraat 75-77-79) en een winkelwoonhuis (Duvenvoordestraat 87). Het ensemble ligt aan de (zuid)westzijde van de Johan van Vlietstraat en op de hoek met de Duvenvoordestraat, in het Garenkokerskwartier. Links van nr. 79 wordt het blok door een steeg gescheiden van een reeks gemeentelijke monumenten, gebouwd in dezelfde periode. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het ensemble telt twee bouwlagen en de voorgevel met risalerende geveldelen is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en cordonlijst. In de gemetselde segmentbogen boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag zijn gepleisterde aanzet- en sluitstenen aanwezig en de strek boven de vensters in de tweede bouwlaag is een gepleisterde sluitsteen opgenomen. In de boogvelden is siermetselwerk uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die (deels) gewijzigd of vernieuwd zijn. Ter plaatse van het hoekpand is in de gevels een etalagevenster opgenomen. De gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een gepleisterd architraaf, een bakstenen fries met gepleisterde accenten en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Het blok is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde

		woonhuisbouw voor de middenstandsklasse uit de tijd rond 1890 en als onderdeel van het historische straatbeeld van de Johan van Vlietstraat. Door de aanwezige etalagevensters in het hoekpand is de oorspronkelijke winkelfunctie nog helder afleesbaar.
Edisonstraat 1 t/m 21	Edisonstraat 1-21 en Leidsevaart 418-430	Twee blokken met arbeiderswoningen, in totaal 18 in eenvoudige maar karakteristieke overgangsarchitectuur. Eén blok van zeven geschakelde woningen aan de Leidsevaart en één blok met 11 geschakelde woningen aan de zuidzijde van de Edisonstraat. De Edisonstraat en dit deel van de Leidsevaart maken deel uit van de Leidsevaartbuurt, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. Beide blokken werden binnen één bouwproject gebouwd (1907) in opdracht van de Coöperatieve Bouwvereniging "Nooit Gedacht", naar ontwerp van J. van Helden. De twee blokken met woningen omvatten twee bouwlagen onder een plat dak. Op enkele plaatsen is een dakopbouw gerealiseerd. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een uitgemetselde bakstenen plint, afgewerkt met een afgeschuinde rollaag. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en tussen de eerste en tweede bouwlaag is een geprofileerde cordonlijst uitgevoerd. Boven de gevelopeningen is in een afwijkende rode baksteen een segmentboog, ontlastingsboog (beide met gepleisterde sluitsteen met diamantkop) of strek uitgevoerd. Door de toepassing van een iets hoger opgetrokken gevelafsluiting op de hoeken (aan Leidsevaart en Edisonstraat) en in het midden van de blokken (aan de Edisonstraat) én de toepassing van iets hoger uitgevoerde topgevelaccenten in het middendeel van de blokken (aan de Leidsevaart en Edisonstraat) hebben de betrekkelijk eenvoudig uitgevoerde bouwblokken toch een voorname uitstraling. De gevelafsluitingen zijn zorgvuldig vormgegeven en voorzien van subtiel siermetselwerk. De recht gesloten delen zijn afgewerkt met gevelpannen en op de hoeken van de verhoogde gevelafsluitingen zijn accenten met een decoratieve witte bol geplaatst. In het centrale topgevelaccent van het blok aan de Leidsevaart is het jaartal 1907 opgenomen. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd. In de boogvelden boven de gevelopeningen is subtiel siermetselwerk uitgevoerd. Waardering: Van belang als bescheiden maar karakteristiek woningbouwcomplex uit het begin van de twintigste eeuw, uitgevoerd in overgangsarchitectuur in opdracht van de Coöperatieve Bouwvereniging "Nooit Gedacht", naar ontwerp van J. van Helden. Opvallend in beide blokken zijn de tweelaags hoofdvorm met plat dak en de markant vormgegeven en ritmisch verspringende gevelafsluitingen. Het complex vormt een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Leidsevaart en aan de Edisonstraat.
Edisonstraat 2 t/m 32	Edisonstraat 2-32 en Leidsevaart 408-416	Woningbouwproject uit omstreeks 1907 van in totaal 21 woningen, met een langgerekt bouwblok aan de noordzijde van de Edisonstraat en een bescheiden bouwblok aan de westelijke zijde van de Leidsevaart. De eenlaags woningen werden uitgevoerd in overgangsarchitectuur met aan de neorenaissance ontleende elementen en topgevelaccenten waartussen dakkapellen met sierspant en zadeldakje in het dakvlak zijn opgenomen. De Edisonstraat en dit deel van de Leidsevaart maken deel uit van de Leidsevaartbuurt, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De bouwblokken omvatten één bouwlaag onder een gezamenlijk met rode pannen gedekt mansardedak met aankappende zadeldakjes ter plaatse van de topgevelrisalieten en dakkapellen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een uitgemetselde plint met afsluitende rollaag. Het metselwerk is verder verlevendigd met gepleisterde speklagen, gepleisterde sluitsteen met diamantkop in de in rode verblendsteen uitgevoerde segmentbogen en een geprofileerde gepleisterde architraaf. De invullingen van de gevelopeningen zijn veelal op detailniveau gewijzigd of vernieuwd. In enkele boogvelden is nog subtiel siermetselwerk zichtbaar. In de twee buitenste topgevels van het bouwblok aan de Leidsevaart is een gevelsteen met het jaartal 1905 opgenomen (in het rechter pand leesbaar, in het linker niet). Waardering: Van belang als bescheiden woningbouwcomplex uit het begin van de twintigste eeuw, uitgevoerd in levendige overgangsarchitectuur. Opvallend zijn de eenlaags hoofdvorm met mansardedak, en de ritmiek van de gevels met diverse aankappende topgevelrisalieten met verschillende beëindigingen, de dakkapellen met sierspantje en aankappend zadeldakje en de repeterende gevelindeling. Het complex vormt een

		sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Leidsevaart en aan de Edisonstraat.
Eemstraat 15	O.L. vrouw van de Zeven Smarten en St. Bavoparochie	Schoolgebouw uit 1930 (St. Bavoschool), gebouwd als lagere school voor jongens in opdracht van het R.K. kerkbestuur van de St. Bavo Parochie en ter vervanging van het oude schoolgebouw aan het huidige Jan Gijzenpad. Het nieuwe schoolgebouw werd uitgevoerd in een zakelijk-expressionistische trant naar ontwerp van architecten Jac. P. Dessing en C.J. van Erp. Het pand ligt aan de noordzijde van de Eemstraat en op de westelijke hoek met de Rijnstraat. Hier maakt het deel uit van de bebouwing van het R.K. Mariakerk complex ten zuiden van de school. Het gebouw heeft een L-vormige plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een samengestelde kap gedekt met rode pannen. In het zuidelijke dakvlak is een langgerekte en platgedekte dakkapel opgenomen. Deze wordt herhaald (echter minder breed) in het oostelijke dakvlak. De zuidoostelijke hoek is getrapt inspringend vormgegeven met tot 3 bouwlagen opgetrokken gevels. De gevels van de school zijn uitgevoerd in baksteen in Noors verband. De brede vensters van de klaslokalen bevatten houten invullingen die op passende wijze zijn vernieuwd. De gevelopeningen in de getrapt inspringende hoek bevatten nog wel de oorspronkelijke houten invullingen met roedenverdeling. Deze ramen zijn ter plaatse het trappenhuis nog gevuld met glas-in-lood. In het rechter deel van deze inspringende hoek bevindt zich de formele toegang in een plat gedekt portiek. Tegen het linker geveldeel van de inspringende hoek is de naamaanduiding St. Bavo zichtbaar. De gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een fors houten overstek met bakgoot. Het terrein van de school wordt aan de zuid- en oostzijde afgesloten door een lage op punten gewijzigde bakstenen muurtje met ezelsrug. Ter hoogte van de achtergevel (noord) gaat dit muurtje over in wat nog resteert van de oorspronkelijke erfafscheiding, een lage bakstenen muur met rollaag tussen hoger opgemetselde vierkante pilasters. Het tussen de pilasters opgenomen hekwerk (en poort) is vernieuwd. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm (tweelaags L-vormige plattegrond onder samengestelde kap met fors overstek en plat gedekte dakkapellen en getrapt in springende hoek met entree in plat gedekt portiek), en vanwege de vormgeving in zakelijk-expressionistische trant. Het schoolgebouw is een beeldbepalend element aan dit deel van de Eemstraat en vormt samen met de overige nog resterende door de St. Bavo Parochie opgerichte bebouwing in de buurt een waardevol ensemble.
Eemstraat 56	O.L. vrouw van de Zeven Smarten en St. Bavoparochie	Eenlaags pand, gebouwd in traditionalistische trant in 1934 als verenigingsgebouw van St. Franciscus Liefdewerk (een vereniging tot bevordering van de godsdienstige, zedelijke en maatschappelijke verheffing van geestelijk onverzorgde jongens volgens katholieke beginselen). Het ontwerp werd geleverd door architecten J.B. Wesselingh en Jaq. Van Velsen. Het gebouwtje ligt aan de oostzijde van de Eemstraat en op de noordelijke hoek met de Lingestraat, in de Woonbuurten Noord uit de periode 1925-1955. Het pand omvat één bouwlaag onder een zadeldak met rode pannen. Het zuidoostelijke deel van het gebouw heeft getrapt verspringende geveldelen onder lessenaarsdak (onderste geveldelen) en een zadeldak. Dit leidt in de zuidoostelijke kopgevel tot een topgevel met smallere top. Tegen de naar de Lingestraat gerichte zijgevel is links een bescheiden erker onder zadeldakje uitgevoerd en centraal tegen de naar de Eemstraat gerichte kopgevel staat een ondiep portiek onder zadeldakje. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in Noors verband. De gevelopeningen bevatten veelal op punten gewijzigde of vernieuwde invullingen en zijn aan de bovenzijde voorzien van een rollaag. De vensters in de naar de Lingestraat gerichte gevel zijn in de huidige situatie afgeplaat, met uitzondering van de drie ronde vensters in het zuidoostelijke deel. Voor deze gevel langs is een lage bakstenen plantenbak uitgevoerd die voor de naar de Eemstraat gerichte kopgevel overgaat in een muurtje met afgeronde hoek. De recht gesloten gevels van het gebouwtje worden afgesloten door een mastgoot en beide topgevels door vlechtingen in het metselwerk en het houten dakoverstek. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke en gave hoofd- en kapvorm en de sobere maar met zorg vormgeving en detaillering van de gevels. Ondanks wijzigingen op detailniveau is de functie van verenigingsgebouw van een religieuze instelling (St. Franciscus Liefdewerk). Het gebouw neemt een beeldbepalende positie in aan de Eemstraat en de Lingestraat.

Eksterlaan 97 t/m 205	Eksterlaan 97 t/m 205, Vergierdeweg 110	Fors blok met portiekwoningen en een winkel-woonhuis met pakhuis, gebouwd in de periode 1948-1950 door bouwondernemer W. Thunnissen en naar ontwerp in traditionalistische trant met Delftse School elementen van architect G.A.M. Looman. Het blok maakt deel uit van een omvangrijker bouwplan dat ook de bouw van de aan de achterzijde gelegen eengezinswoningen (Palamedesstraat) omvatte. Het onderhavige blok met portiekwoningen en winkelwoonhuis met pakhuis vormt een in het oog springende gevelwand aan de noordzijde van de Eksterlaan, een doorgaande weg binnen het Vondelkwartier in de Woonbuurten Noord uit de periode 1925-1955. Het blok heeft een drielaags middendeel dat wordt geflankeerd door een risaliërend rechthoekig torenvormig element met een aan twee zijden open portiek in de eerste bouwlaag, en vervolgens een tweelaags bouwdeel. De rooilijn van dit tweelaags bouwdeel springt iets naar voren ten opzichte van die van het drielaags middendeel. Het geheel wordt gedekt door een zadeldak met rode pannen en forse bakstenen schoorstenen op de nok. De in het voordakvlak van de tweelaags bouwdeelen aanwezige dakkapellen zijn op punten gewijzigd of vernieuwd. De beëindiging van het westelijke deel van het blok wordt gevormd door een haaks op de portiekwoningen aansluitend en sterk risaliërend drielaags winkelwoonhuis onder zadeldak (eveneens haaks) met een tweelaags pakhuis aan de Vergierdeweg. De gevels van het complex zijn opgetrokken in baksteen in Noors verband en de woningtoegangen zijn opgenomen in een getoogd portiek met een kunststenen omlijsting. Hierboven is een balkon uitgevoerd. De kunststenen accent komt ook terug in het portiek en op de hoeken van de twee torenvormige elementen. De gevelopeningen bevatten oorspronkelijk houten invullingen met roedenramen. Deze zijn nu veelal gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door het houten overstek met bakgoot op klossen. De indeling van de winkelpui met luifel aan beugels op de oostelijke hoek van het blok is nog intact. De invullingen van de gevelopeningen zijn ook hier op punten gewijzigd. De voorgevel van het blok wordt voorafgegaan door voortuinen die voorzien zijn van lage bakstenen muurtjes met ezelsrug. Waardering: Van belang vanwege de deels tweelaags en deels drielaags hoofdvorm onder met rode pannen gedekt zadeldak, waarbij het centrale drielaags bouwdeel wordt geflankeerd door een sterk risaliërend torenvormig element en de linker hoek wordt geaccentueerd door een risaliërende topgevel met winkelpui en luifel. Tevens van belang vanwege het traditionalistische gevelbeeld met elementen uit de Delftse School. Het langgerekte blok met lage tuinmuurtjes aan de straatzijde vormt een sterk beeldbepalend element en een belangrijke gevelwand aan dit deel van de Eksterlaan.
Elswoutslaan 1		Vrijstaande villa uit 1901 in nieuw-historiserende trant, gelegen aan de zuidzijde van de Elswoutslaan en Duinlustweg, nabij de aansluiting op de Ramplaan en aan de noordrand van het Ramplaankwartier. Het pand werd in particuliere opdracht ontworpen door een tot nu toe onbekende architect, waarschijnlijk tegelijk met de naastgelegen villa Ramplaan 2. De villa kijkt uit op het aan de noordzijde van de wijk gelegen Brouwerskolkpark. Het Ramplaankwartier is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. De villa heeft een samengestelde plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een met gesmoorde tuiles du nords gedekt samengestelde kap. De gevels zijn opgetrokken in baksteen boven een uitgemetselde plint met deklijst. Het metselwerk is verlevendigd met 'speklagen' in rode baksteen en boven de gevelopeningen in de voorgevel (noord) is in dezelfde rode baksteen een segmentboog uitgevoerd. In de hieronder gelegen boogvelden is decoratief mozaïekwerk opgenomen. De gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een houten bakgoot met kroonlijst. In de voorgevel (noord) is een over twee bouwlagen doorlopende driesijdige erker uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten houten invullingen (veelal H-schuiframes). Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld in nieuw-historiserende trant en als onderdeel van de historische vrijstaande woonhuis- en villabebouwing aan de noordrand van het Ramplaankwartier uit het begin van de twintigste eeuw. Samen met de naastgelegen villa Elswoutslaan 1 uit dezelfde periode (en vermoedelijk

		van dezelfde architect) vormt het pand een zeer beeldbepalend element.
Emmaplein 2 t/m 6	Emmaplein 2-6 en Leidsevaart 212-216	Markant blok met zes eengezinswoningen uit 1921, zeer beeldbepalend gesitueerd op de zuidelijke hoek van het Emmaplein en de Leidsevaart, uitkijkend op de St. Bavo basiliek. Het ensemble werd gebouwd in opdracht van de firma Anderson, Henneman en M. Jansen uit Amsterdam in een opvallende zakelijk-expressionistische trant. Het Emmaplein ligt in het noordelijke deel van de Leidsevaartbuurt, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. Het deels aan het Emmaplein en deels aan de Leidsevaart gelegen blok heeft een zeer afwisselend gevelbeeld met verspringende gootlijn (deels eenlaags en deels tweelaags), balkons en luifels en een samengestelde kap gedekt met rode Tuiles du Nord. De voorgevel van het blok is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een donker trasraam. De gezamenlijke voorgevel heeft een levendige uitstraling door de toepassing van meanderend siermetselwerk in een donkere baksteen, opvallende gemetselde rondbogen rond de entrees en uitgemetselde balkons met bakstenen balustrade en houten luifel. Dit afwisselende karakter wordt versterkt door verspringende geveldelen en in hoogte verschillende gootlijn. Ter plaatse van de woningen op nr. 4 en 6 zijn in de tweede bouwlaag twee 3-zijdige erkers uitgevoerd, in plaats van een balkon. De gevelopeningen van het blok bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd. De invullingen van de gevelopeningen ter plaatse van nr. 4 en 6 zijn nog grotendeels oorspronkelijk, met roedenramen. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm van het blok met zes woningen met omhoekende gevel. Tevens vanwege het karakteristieke en levendige gevelbeeld in opvallende zakelijk-expressionistische trant uit 1921. Het ensemble vormt een zeer beeldbepalend element aan dit deel van het Emmaplein en de Leidsevaart.
Emmaplein 38 RD, Emmaplein 38 ZW, Emmaplein 40 RD, Emmaplein 40 ZW, Emmaplein 42 RD, Emmaplein 42 ZW, Emmaplein 44 RD, Emmaplein 44 ZW	Emmaplein 38ZW-44ZW, 38RD t/m 38RD, Karel van Manderstraat 2ZW, 2RD	Blok met vijf geschakelde boven-benedenwoningen, gebouwd als één project in 1915, in nieuw-historiserende trant. Het ensemble ligt aan de westzijde van de Karel van Manderstraat en kijkt grotendeels uit over het Emmaplein aan de overzijde van de straat. Het Emmaplein en de Karel van Manderstraat maken deel uit van de Leidsevaartbuurt, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. Het blok met boven-benedenwoningen vormt een belangrijk onderdeel van de gesloten gevelwand aan de westzijde van de straat, tussen de Jan Schreveliusstraat en de Jan Stuytstraat. Het blok telt twee bouwlagen onder een samengestelde kap met steekappen ter plaatse van de vijf door de goot stekende topgevels in de voorgevel. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een donker trasraam. Ter plaatse van de topgevels is een driezijdige erker uitgevoerd over beide bouwlagen. Deze eindigt in een balkon met bakstenen balustrade met siermetselwerk. De vensters bevatten houten invullingen, veelal enkelruits ramen of stolpramen met bovenlichten met glas-in-lood, die soms op detailniveau zijn gewijzigd. De woningtoegangen bevatten de oorspronkelijke houten paneeldeuren onder een bovenlicht met overwegend glas-in-lood. De topgevels worden afgesloten door vlechtingen en geprofileerde windveren. De recht gesloten geveldelen zijn afgewerkt met een houten overstek op klossen bagoot en kroonlijst. Waardering: Van belang als karakteristiek projectmatig gebouwd en in hoofdvorm gaaf blok van vijf geschakelde boven-benedenwoningen uit 1915 in nieuw-historiserende trant. Het ensemble vormt met zijn markante tweelaags hoofdvorm met topgevel accenten en over twee bouwlagen doorlopende driezijdige erkers een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Karel van Manderstraat en het Emmaplein. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld met topgevelrisalieten en materialisering uit 1915.
Engelszstraat 8 t/m 10	Engelszstraat 8 t/m 10	Vrijstaande dubbele middenstandswoning uit 1928, gebouwd in opdracht van dhr. D.A. Appelboom naar ontwerp in zakelijk-traditionele trant van architect H. Tuninga. Het pand ligt aan de zuidzijde van de Engelszstraat, nabij de aansluiting op het Santpoorterplein. De bebouwing aan deze straat en aan het Santpoorterplein bestaat vooral uit geschakelde middenstandswoningen uit de interbellumperiode. De dubbele woning omvat twee bouwlagen onder een met roodbruine geglazuurde pannen gedekt schilddak met overstek. Boven de voorgevel is geheel rechts en geheel links het dakvlak lager doorgetrokken en voorzien van een plat gedekte dakkapel. Centraal in het voordakvlak is

		een brede plat gedekte dakkapel opgenomen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (halfsteens verband). Ter plaatse van de plint is een donkere baksteen toegepast. Het tweelaags opgetrokken centrale deel van de voorgevel wordt aan beide zijden begeleid door een hoog opgemetselde schoorsteen. Een derde schoorsteen bevindt zich op de nok. Het centrale geveldeel bevat twee over beide bouwlagen doorlopende 3-zijdige erkers, eveneens uitgevoerd in een donkere baksteen. Het eenlaags geveldeel aan weerszijden hiervan bevat de formele entree met zijlicht, onder een bescheiden houten luifel. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Boven het erkervenster in de eerste bouwlaag is een sierbetonnen latei uitgevoerd. De voorgevel wordt afgesloten door het dakoverstek met bakgoot. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm onder schilddak met in hoogte verschillende geveldelen in de symmetrisch ingedeelde voorgevel, en vanwege het karakteristieke gevelbeeld in zakelijk-traditionele trant naar ontwerp van architect H. Tuninga. De dubbele woning is een beeldbepalend element aan dit deel van de Engelszstraat en vormt een goed ensemble met de overige woonhuisbebouwing aan deze straat en het Santpoorterplein uit dezelfde periode.
Esschilderstraat 43 RD		De half vrijstaande bergplaats met bovenwoning werd gebouwd in 1927 in opdracht van de heer D. Zonneveld, naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van architect Huib Tuninga. Het pand was onderdeel van een groter bouwplan dat ook de bouw van tien geschakelde woningen aan de nabijgelegen H.J. Koenenstraat omvatte. Tegenwoordig is het gehele gebouw in gebruik als woning. De voormalige bergplaats met bovenwoning ligt met een sterk terug liggende rooilijn aan de oostzijde van de Esschilderstraat, nabij de aansluiting op de Twijnderslaan. Het pand omvat twee bouwlagen onder een met rode pannen gedekt mansardedak. In het rechter dakvlak zijn een bakstenen schoorsteen en een plat gedekte dakkapel opgenomen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (halfsteens verband) en boven diverse gevelopeningen is expressief siermetselwerk uitgevoerd. De toegang tot de bovenwoning is rechts in de voorgevel uitgevoerd. De oorspronkelijke brede bedrijfstoegang links hiervan is gewijzigd in twee toegangen met enkele deur en bovenlicht. Ter hoogte van de tweede bouwlaag is een brede houten hangende erker aangebracht op consoles. Ter plaatse van de zolder bevat de voorgevel een breed venster met gekoppelde ramen. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. In de geveltop is boven het zoldervenster decoratief expressief siermetselwerk zichtbaar. De voorgevel wordt afgesloten door een rollaag. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met mansardedak en het karakteristieke gevelbeeld in zakelijk-expressionistische trant uit 1927. Tevens van belang als nog goed als zodanig herkenbaar bedrijfspand met bovenwoning uit 1927. Het pand vormt een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Esschilderstraat.
Esschilderstraat 48 t/m 52	Esschilderstraat 48 t/m 52	Reeks van drie geschakelde arbeiderswoningen uit 1887 in eclectische trant. Het ensemble ligt aan de westzijde van de Esschilderstraat, waar het de zuidelijke afsluiting vormt van de gesloten gevelwand tussen de Twijnderslaan en de Rustenburgerlaan. Het vierde pand in de reeks, nr. 46 is inmiddels sterk gewijzigd. Het ensemble omvat één bouwlaag onder een gedeelde mansardekap gedekt met gesmoorde Oud Hollandse pannen. In het voordakvlak zijn nog twee oude plat gedekte dakkapellen met pilasters, kroonlijst en tandlijstje aanwezig. De voorgevel is opgetrokken in baksteen boven een gepleisterde plint en het metselwerk is ter plaatse van de gemetselde speklagen en de anderhalf steens strekken voorzien van accenten in gele verblendsteen. De getoogde gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een architraaf, fries en houten bakgoot met kroonlijst. Deze is ter plaatse van nr. 48 nog voorzien van een tandlijst. Waardering: Van belang vanwege de eenlaags hoofdvorm met mansardedak en het oorspronkelijke gevelbeeld in eclectische trant uit 1887. Tevens van belang als redelijk gaaf voorbeeld van geschakelde woningbouw voor arbeiders uit het laatste kwart van de 19de eeuw.
Flevoplein 15 t/m 18	Flevoplein 15 t/m 18, Ijsselstraat 8 t/m 14, Reggestraat 1 t/m 15	Complex uit 1948 met drie blokken met in totaal 16 geschakelde woningen, gebouwd in een eenvoudige traditionalistische Delftse School trant door het Gemeentelijk Woningbedrijf en naar ontwerp van architect H. Korringa. De bescheiden woningen liggen op een terrein aan de oostzijde van de Reggestraat in het westelijke deel van de

		Woonbuurten Noord waarvan de bebouwing grotendeels in de periode 1925-1955 tot stand kwam. De blokken met geschakelde bescheiden woningen omvatten één bouwlaag onder een met rode pannen gedekt zadeldak met bakstenen schoorstenen op de nok. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in halfsteens verband. De oostelijke woning van zowel het blok aan het Flevoplein als van het blok aan de IJsselstraat is voorzien van een sobere klokgevel en heeft een dwars geplaatste kap. De in het voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn veelal op punten gewijzigd of vernieuwd, net als de invullingen van de gevelopeningen. De woningtoegangen zijn opgenomen in een omlijsting. De rooilijn van het blok aan de Reggestraat volgt de knik in de straat. De voorgevels van de blokken worden afgesloten door een goot op klossen. De twee klokgevels binnen het complex worden afgesloten door een rollaag met kunststenen aanzetstenen en dekplaten. De ondiepe voortuintjes van het blok aan de Reggestraat worden aan de straatzijde afgesloten door een lage ligusterhaag. Ook de tuinmuren van IJsselstraat 14 en Flevoplein 18 zijn zorgvuldig meeontworpen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofd- en kapvorm en het eenvoudige maar met zorg vormgegeven gevelbeeld in traditionalistische Delftse School trant met twee opvallende klokgevelaccenten. Ondanks vernieuwingen op detailniveau vormt het ensemble, dat gebouwd werd door het Gemeentelijk Woningbedrijf een karakteristiek voorbeeld van vroeg naoorlogse woningbouw. Het complex vormt bovendien een beeldbepalend onderdeel van een buurtje met een tuindorp-achtige opzet. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme en kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen).
Floresstraat 47		Kerkgebouw (Bethelkerk) uit 1924, gebouwd voor de Christelijk Gereformeerde Gemeente naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van architectenbureau H.J.W. Meyran-A. ten Braeke te IJmuiden. Het gebouw was tot 1980 in gebruik als kerk, en vanaf 2015 als woonruimte. Het kerkgebouw ligt aan de noordzijde van de Floresstraat, op de oostelijke hoek met de Ternatestraat, in de Transvaalbuurt. De gevels van het kerkgebouw en de op de zuidwestelijke hoek hiervan geplaatste vierkante toren zijn opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een in verticaal metselwerk uitgevoerde bakstenen plint. De naar de Floresstraat gekeerde kopgevel van de kerk is voorzien van twee bakstenen steunberen en subtiel expressief siermetselwerk in de vorm van banden en velden met verticaal metselwerk. Dit verticale metselwerk komt ook terug in de topgevel aan de Ternatestraat. De toren wordt aan de bovenzijde afgesloten door een band met getand metselwerk. De vensters van zowel de kerk als de toren bevatten gewijzigde invullingen, zijn aan de bovenzijde voorzien van een anderhalf steens strek en hebben een forse bakstenen lekdorpel. Het kerkgebouw wordt gedekt door een hoog zadeldak met rode Tuiles du Nord en de vierkante toren is voorzien van een 8-zijdige spits gedekt met rode shingles. Deze spits wordt bekroond door een windhaan. De zijgevels van het kerkgebouw worden aan de bovenzijde afgesloten door een band met getrappt verspringend metselwerk. Waardering: Van belang vanwege de markante en gave hoofdvorm van het kerkgebouw met zadeldak en vierkante toren met 8-zijdige torenspits, en het karakteristieke gevelbeeld in eenvoudige maar met zorg vormgegeven zakelijk-expressionistische trant. Ondanks de functiewijziging is het oorspronkelijke karakter goed behouden gebleven. Het kerkgebouw met toren uit 1924 vormt een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Floresstraat.
Frederik Hendriklaan 42 t/m 44	Frederik Hendriklaan 42-44	Dubbele middenstandswoning uit 1959, gebouwd naar een ontwerp in shake hands stijl van architect C. Brakel uit Haarlem. De geschakelde woning ligt in het oostelijke deel van het villagebied Zuid, aan de oostelijke zijde van de Frederik Hendriklaan. De woonhuisbebouwing aan deze laan kwam overwegend tot stand in de naoorlogse periode, met hier en daar jongere invullingen. De dubbele woning valt vooral op door de markante tweelaags hoofdvorm met twee verspringende bouwvolumes. De dubbele woning heeft een samengestelde plattegrond en bestaat feitelijk uit twee verspringend ten opzichte van elkaar geplaatste rechthoekige volumes met twee bouwlagen, elk onder een met gesmoorde pannen gedekt zadeldak. Tegen de linker zijgevel van de linker woning staat een plat gedekte bakstenen eenlaags aanbouw (bijkeuken) die op een zeker moment is uitgebreid met een eenlaags

		garage. De tegen de rechter zijgevel van de rechter woning geplaatste eenlaags aanbouw onder plat dak is een jongere toevoeging. De gevels van de dubbele woning zijn uitgevoerd in baksteen in wildverband. Zowel de noordelijke als de zuidelijke kopgevel zijn uitgevoerd als tuitgevel en eindigen in een forse bakstenen schoorsteen. De voorgevel van nr. 44 is ter plaatse van de tweede bouwlaag voorzien van een verticale houten betimmering. De gevelopeningen van beide woningen bevatten soms op detailniveau gewijzigde invullingen. De in rooilijn verspringende voorgevel wordt afgesloten door een bakgoot op ijzeren beugels. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm met twee rechthoekige verspringende hoofdvolumes onder zadeldak met bakstenen schoorstenen en eenlaags bakstenen aanbouw, en het karakteristieke gevelbeeld in shake handsstijl. Door de eenvoudige maar met zorg gekozen gevelindeling, de verticale betimmering en de verspringing in de voorgevels is een afwisselend en levendig gevelbeeld ontstaan. De dubbele woning uit 1959 vormt dan ook een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Frederik Hendriklaan.
Frederik Hendriklaan 50		Vrijstaand woonhuis, 1953, architect D. Dondorp. Woonhuis, het hoofdvolume is uit baksteen opgemetseld, in hoofdzakelijk een bouwlaag met zolder, afgedekt door een zadeldak met donkergrijze pannen. Het hoofdvolume is met de lengteas haaks op de weg georiënteerd. Aan een zijde een pad naar entree en bijgebouw en rondom een tuin. Laag gemetseld tuinmuurtje aan straat. De stijl heeft kenmerken van een traditionele, min of meer landelijke stijl, door lage eenvoudige volume en gevelindeling. In beide kopgevels een gemetselde schoorsteen. Aan straatzijde een asymmetrische loggia. Bij vensters houten luiken. De gevel is witgeschilderd. Gebouwd in een buurt met vrijstaande woningen uit verschillende bouwperiodes aan een gebogen straat. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de ligging in een buurt met vrijstaande woningen, op een eigen kavel, langs gebogen straten. Heeft architectuurhistorische waarde vanwege de traditionele stijl, met zorgvuldig vormgegeven associaties van een landelijke architectuur. Heeft cultuurhistorische waarde als uitdrukking van vrijstaande woonhuizen voor de hogere inkomensgroepen in Haarlem.
Gaelstraat 18		Bescheiden eenlaags woonhuis uit omstreeks 1895 in eclectische trant, gesitueerd in de zuidelijke gesloten gevelwand van de Gaelstraat in het Garenkokerskwartier. De bebouwing aan deze straat bestaat grotendeels uit reeksen (veelal projectmatig gebouwde) eenlaags (arbeiders)woningen uit dezelfde periode, waarvan een deel de status van gemeentelijk monument heeft. Het Garenkokerskwartier dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Het pand omvat één bouwlaag onder een plat dak met schuin dakvlak (gedekt met leien) aan de voorzijde. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband en is voorzien van een door de goot stekend topgevelrisaliet. Het metselwerk van de voorgevel is verlevendigd met gepleisterde speklagen, en gepleisterde accenten rond de gevelopeningen en in de in rode verblendsteen uitgevoerde segmentbogen. In de boogvelden is subtiel siermetselwerk uitgevoerd. De gevelindeling is op punten gewijzigd. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die op punten vernieuwd of gewijzigd zijn. Waardering: De woning is van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm met topgevelrisaliet, de kapvorm en de detaillering in eclectische trant, als typisch voorbeeld van arbeiderswoningbouw uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het karakteristieke straatbeeld van de Gaelstraat.
Garenkokerskade 3	Garenkokerskade 3, Duvenvoordestraat 19ZW, 19RD	Prominent op de oostelijke hoek van de Duvenvoordestraat en de Garenkokerskade gelegen winkel-woonhuis uit omstreeks 1900 in overgangsarchitectuur. Het Garenkokerskwartier dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die

		de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Het markante samengestelde pand telt twee tot drie bouwlagen onder een samengestelde kap. De afgeschuinde hoek wordt bekroond door een door de goot stekend vierkant torenvormig element. Deze hoek is verder verbijzonderd met een houten hangende erker in de tweede bouwlaag. De gevels van het pand zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een hardstenen plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en rond de gevelopeningen van de (voormalige) winkel zijn accenten in een geglaazuurde baksteen aangebracht. Boven de overige gevelopeningen zit een anderhalf steens strek. De gevels zijn in de huidige toestand geheel grijs geschilderd, met uitzondering van de accenten in geglaazuurde baksteen. De winkeltoegang is opgenomen in een rondboog, terwijl de twee etalagevensters met meerruits bovenlicht worden afgesloten door een geknikte korfboog. De overige gevelopeningen bevatten veelal gewijzigde of vernieuwde invullingen. De gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een dubbele overhoekse muizentand en uitgemetselde banden. Deze worden onderbroken door de hoektoren, een dakhuis en het drie bouwlagen tellende geveldeel. Waardering: Het pand is van belang vanwege de markante en forse hoofdvorm, de detaillering, de bijzondere stijkenmerken en als typisch voorbeeld van een winkel-woonhuis in overgangsarchitectuur uit de tijd rond 1900. Voorts is het pand van belang vanwege de prominente en zeer beeldbepalende hoekligging met hangende erker en torenvormig element, en als onderdeel van het karakteristieke straatbeeld aan dit deel van de Duvenvoordestraat en Garenkokerskade.
Garenkokerskade 11 RD, Garenkokerskade 11 ZW, Garenkokerskade 13, Garenkokerskade 13 A, Garenkokerskade 13 B	Garenkokerskade 11ZW, 11RD, 13, 13A, 13B	Blok met twee benedenwoningen en drie bovenwoningen uit 1932 in zakelijk-expressionistische trant, gelegen aan de noordzijde van de Garenkokerskade. Het pand maakt hier deel uit van de gesloten gevelwand die veelal bestaat uit woonbebouwing uit omstreeks 1900 en enkele jongere invullingen uit de periode van het interbellum. Het blok werd gebouwd in opdracht van de N.V. Ripperda naar ontwerp van architect H. Korringa. Ook het bedrijfspand met bovenwoningen en onderdoorgang naar het achterliggende bedrijfsterrein op nr. 19 behoorde tot dezelfde firma Ripperda. Het Garenkokerskwartier dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het blok omvat twee bouwlagen, met rechts uit het midden een drielaags en door de goot stekende topgevel waarnaast een balkon is uitgevoerd. Het geheel wordt gedekt door een forse samengestelde kap met gesmoorde Oud Hollandse pannen. In het voordakvlak, links van de topgevel, is een brede plat gedekte dakkapel opgenomen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (wildverband) met een verdiepte voeg, boven een donkerder trasraam. De vijf woningtoegangen zijn per twee en per drie naast elkaar uitgevoerd, onder een doorlopende houten luifel. De bovenlichten met glas-in-lood zijn boven deze luifels aangebracht. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd. Twee vensters in de eerste bouwlaag bevatten nog de oorspronkelijke ladderroeden in de zijlichten. Boven de gevelopeningen is een rollaag uitgevoerd. De gevel wordt afgesloten door het houten dakoverstek met bakgoot. Waardering: Van belang vanwege de markante asymmetrische hoofdvorm (tweelaags met drielaags topgevel) en opvallende dakkapellen, en vanwege het karakteristieke gevelbeeld in zakelijk-expressionistische trant uit 1932. Het blok vormt een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand en het historische straatbeeld aan dit deel van de Garenkokerskade. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer gebouwd project uit de interbellum periode.
Garenkokerskade 27 t/m 29	Garenkokerskade 27 t/m 29	Middenstandswoning uit omstreeks 1895, oorspronkelijk gebouwd als eenlaags woning en als onderdeel van een project geschakelde woningen in overgangsarchitectuur in opdracht van de Coöperatieve Bouwvereniging Wilhelmina. De woning is in 1914 opgehoogd met een verdieping. Het pand ligt aan de noordzijde van de Garenkokerskade waar het deel uit maakt van de gesloten gevelwand tussen de Stuverstraat en de Duvenvoordestraat. Het Garenkokerskwartier dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk

		particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het pand omvat twee bouwlagen onder een met rode pannen gedekt zadeldak en een plat dakvlak aan de voorzijde. De voorgevel is opgetrokken in rode baksteen boven een gele gemetselde plint die is afgesloten door een rollaag met rode en grijze verblendsteen. Het metselwerk is verder verlevendigd met banden in gele en grijze verblendsteen. Boven de gevelopeningen is een bakstenen segmentboog uitgevoerd. De boogvelden bevatten kleurrijk siermetselwerk. Centraal in de tweede bouwlaag is een driezijdige hangende erker uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd of vernieuwd zijn. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, een fries en een houten bakgoot met kroonlijst, die wordt gedragen door gesneden consoles. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm en het markante gevelbeeld in overgangsarchitectuur uit omstreeks 1895. Tevens van belang als onderdeel van projectmatig tot stand gekomen ensemble bescheiden middenstandswoningen uit de periode rond 1900. Het pand vormt samen met deze bebouwing uit hetzelfde project een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Garenkokerskade.
Gasthuislaan 117 A		Het aan de oostzijde van de Gasthuislaan gelegen pand vormt hier de noordelijke afsluiting van de gevelwand tussen De Clerqstraat en Brouwerstraat. Het pand werd omstreeks 1890 gebouwd, vermoedelijk als bedrijfspand met bovenwoning, getuige de brede voormalige (inrij)toegang in de eerste bouwlaag. Waarschijnlijk was er aanvankelijk sprake van een eenlaags pand. Getuige het afwijkende metselverband op de verdieping is het omstreeks 1900-1910 opgehoogd. Het tweelaags pand met mansardedak en brede voorgevel valt op in dit deel van de Gasthuislaan, waar verder overwegend kleine eenlaags arbeiderswoningen (waarvan een aantal is opgehoogd tot tweelaags met plat dak) uit dezelfde periode zijn uitgevoerd. De voorgevel is opgetrokken in baksteen en het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen. De gevel bevat in de eerste bouwlaag geheel rechts een woningtoegang met houten deur onder een enkelruits bovenlicht. Links in de gevel is een bredere toegang met vernieuwde invulling. Ter hoogte van de tweede bouwlaag bevat de voorgevel vier vensters, waarvan de twee buitenste zijn voorzien van een vernieuwde invulling. De twee daartussen gelegen vensters bevatten een T-schuifraam en een enkelruits bovenlicht met structuurglas. Boven de gevelopeningen is een gemetselde segmentboog uitgevoerd. De voorgevel wordt afgesloten door een houten bakgoot op houten klossen. In het naar de straat gekeerde dakvlak is een houten dakkapel onder lessenaarsdak. Waardering: Van belang vanwege de markante brede tweelaags hoofdvorm met evenwijdig aan de voorgevel geplaatst mansardedak, waardoor het pand een in het oog springend element vormt in het straatbeeld aan dit deel van de Gasthuislaan, waar verder overwegend bescheiden arbeiderswoningen staan. Het pand is ook van belang vanwege het karakteristiek gevelbeeld met detaillering en materialisering uit omstreeks 1890-1910. De bredere (voormalige) bedrijfstoegang in de eerste bouwlaag herinnert nog aan de oorspronkelijke gecombineerde bedrijfs- woonhuisfunctie.

Gasthuislaan 180, Gasthuislaan 180 RD	Gasthuislaan 180, 180-RD	Het drielaags pand werd omstreeks 1890 gebouwd als bedrijfspand met bovenwoning. In 1975 is de bestaande inrijdeur in de eerste bouwlaag verbreed naar de huidige opening (oorspronkelijke strek boven deze gevelopening herinnert nog aan oorspronkelijke opening) Deze opening is nu geheel voorzien van een nieuwe pui. De Gasthuislaan maakt deel uit van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het pand is in het zuidelijke deel van de Gasthuislaan gesitueerd, en vormt met zijn markante drielaags hoofdvorm een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand aan de oostzijde van de straat tussen de Leidsestraat en de Kolkstraat. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. In de huidige situatie is de gevel ter plaatse van de eerste bouwlaag geschilderd. Rechts in deze bouwlaag bevinden zich twee enkele toegangen waarvan de rechter (ingang bovenwoning) nog een oorspronkelijke paneeldeur en bovenlicht met glas-in-lood bevat. De invulling van de linker ingang is gewijzigd. Links in de gevel is de verbrede voormalige bedrijfsingang opgenomen met geheel vernieuwde invulling. Zowel in de tweede als in de derde bouwlaag zijn drie vensters met T-schuifraam opgenomen. De bovenlichten van de vensters in de tweede bouwlaag bevatten nog glas-in-lood. Boven alle gevelopeningen is een strek uitgevoerd. De gevel wordt afgesloten door een houten kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de opvallende drielaags hoofdvorm met plat dak. De overige bebouwing in de straat is veelal een- of tweelaags. Tevens van belang als nog als zodanig herkenbaar voormalig bedrijfspand met bovenwoning uit het einde van de 19de eeuw. Met name de detaillering van de toegang en de vensters van de woning op de verdieping is nog vrij oorspronkelijk. Ondanks de wijziging van de brede bedrijfstoegang herinnert het pand nog aan de oorspronkelijke (kleinschalige) bedrijvigheid in dit deel van de wijk.
Gasthuislaan 182 RD, Gasthuislaan 182 ZW	Gasthuislaan 182ZW, 182RD	Winkelwoonhuis uit 1905, gelegen aan de westelijke zijde van de Gasthuislaan en op de noordelijke hoek met de Kolkstraat. Hier vormt het (voormalige) winkelwoonhuis de zuidelijke afsluiting van het westelijke bouwblokje tussen de Kolkstraat en de Leidsestraat. De van noord naar zuid lopende Gasthuislaan maakt deel uit van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Met zijn markante afgeschuinde hoek en oorspronkelijke gevelindeling met uit de bouwtijd daterende etalagevensters speelt het pand een beeldbepalende rol in dit deel van de Gasthuislaan. Het pand omvat twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak waarvan de dakschilden zijn gedekt met gesmoorde kruispannen. Boven de afgeschuinde hoek is een dakkapel met fronton, kroonlijst en gecanneleerde hoekpilasters uitgevoerd. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband. In de huidige situatie is het metselwerk ter hoogte van de eerste bouwlaag geschilderd. Boven de vensters is een hanekam uitgevoerd met accenten in oranje verblendsteen. In het gemetselde fries onder de gevelafsluitende houten bakgoot met kroonlijst zijn accenten in gele verblendsteen aangebracht. In de naar de Gasthuislaan gekeerde voorgevel is een fors etalagevenster (met gewijzigd raamd) opgenomen, gevat in een houten omlijsting met gecanneleerde pilasters en geprofileerde kroonlijst. Een kleine versie van dit etalagevenster wordt herhaald in de naar de Kolkstraat gerichte gevel. De toegang in de afgeschuinde hoek en de toegang in de gevel aan de Gasthuislaan bevatten een vernieuwde deur onder een enkelruits bovenlicht. Ook de invulling van de drie vensters in de eerste bouwlaag aan de Kolkstraat zijn vernieuwd. De vensters in de tweede bouwlaag bevatten in beide gevels en in de afgeschuinde hoek een enkelruits schuifraam met bovenlicht met glas-in-lood. Waardering: Van belang als markant en nog duidelijk als zodanig herkenbaar winkelwoonhuis uit 1905. Teven vanwege de opvallende hoekligging en de karakteristieke vormgeving en detaillering uit 1905. Opvallende elementen zijn de tweelaags hoofdvorm met kap, de afgeschuinde hoek met dakkapel met fronton, de in houten geornamenteerde omlijstingen gevatte etalagevensters en de subtiele detaillering van de gevels. Het winkelwoonhuis speelt een sterke beeldbepalende rol in het gevelbeeld aan dit deel van de Gasthuislaan.

Gasthuislaan 184 RD, Gasthuislaan 184 ZW, Gasthuislaan 186 RD, Gasthuislaan 186 ZW, Gasthuislaan 188 RD, Gasthuislaan 188 ZW, Gasthuislaan 190 RD, Gasthuislaan 190 ZW,	Gasthuislaan 184ZW t/m 190ZW, 184RD t/m 190RD	Het in hoofdvorm gave blok met drie boven-benedenwoningen en één winkel met bovenwoning met afgeschuinde hoek op de hoek van de Gasthuislaan met de Kolkstraat werd omstreeks 1905 gebouwd als één project. Het hoekpand was oorspronkelijk opgezet als winkel met bovenwoning, maar is tegenwoordig ook in gebruik als boven-benedenwoning. De Gasthuislaan maakt deel uit van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het blok woningen omvat twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak. In het naar de straat gekeerde dakvlak, boven de afgeschuinde hoek van nr. 184 en boven 188, zijn nog twee oorspronkelijke dakkapellen onder zadelkdakje aanwezig. De overige dakkapellen zijn jongere toevoegingen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband en voorzien van accenten in gele verblendsteen (speklagen, accenten in de segmentbogen en hanenkammen boven de gevelopeningen en accenten in het fries). Ter plaatse van nr. 188 is de voorgevel tegenwoordig geschilderd. De gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een uitgemetselde architraaf, bakstenen fries en een houten baggoot met kroonlijst. De vensters bevatten overwegend gewijzigde invullingen met enkelruits raam onder een bovenlicht. De boven-benedenwoningen op nr. 186, 188 en 190 hebben een gekoppelde entree. Alleen in het hoekpand met markante afgeschuinde hoek is de toegang van de bovenwoning opgenomen in de naar de Gasthuislaan gekeerde gevel en bevindt de toegang tot de benedenwoning (oorspronkelijk winkel) zich in de afgeschuinde hoek. In de boogvelden boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag van het blok is subtiel siermetselwerk aanwezig. Waardering: Van belang als karakteristiek en in hoofdvorm gaaf blok met boven-benedenwoningen en een (voormalige) winkel met bovenwoning uit omstreeks 1905, gebouwd binnen één project. Het blok vormt met zijn afgeschuinde hoek en subtiel detaillering van de gevels een beeldbepalend element aan dit deel van de Gasthuislaan. Tevens van belang vanwege gevelbeeld met uit 1905 daterende gevelindeling en subtiel detaillering.
Gasthuislaan 48 t/m 52	Gasthuislaan 48 t/m 52	Bescheiden bouwblok van drie geschakelde woningen, gelegen aan de westelijke zijde van de Gasthuislaan, in de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het blokje is onderdeel van een groter bouwplan van in totaal 74 woningen aan het Brouwersplein, de Rollandstraat, de Olycanstraat, de Van Loostraat en de Westerstraat. Het ontwerp werd geleverd door architecten Tjeerd Kuipers en Arnold Ingwersen, in opdracht van woningstichting Patrimonium. Dezelfde architecten waren in opdracht van Patrimonium ook verantwoordelijk voor het ontwerp voor de woningen in de Patrimoniumbuurt in de Transvaalwijk. Het onderhavige blokje aan de Gasthuislaan werd uitgevoerd in een karakteristieke traditioneel-zakelijke bouwstijl met elementen uit de Amsterdamse School. De naar de Gasthuislaan gekeerde voorgevel heeft een asymmetrische indeling met links een hoger opgetrokken geveldeel (ter plaatse van de woning op nr. 52) dat aansluit op de tweelaags bebouwing aan de linkerzijde van het blokje. De rest van de gevel is eenlaags uitgevoerd. De toegangen van de linker en middelste woningen zijn gekoppeld en gevat in een gemetselde omlijsting. De toegang tot de rechter woning heeft geen bijzondere accentuering. Opvallende elementen zijn verder het forse mansardedak met rode pannendekking en de subtiel expressieve detaillering in het metselwerk van de gevels. In de oorspronkelijke opzet waren de vensters (ook in de dakkapellen) voorzien van roedenramen. Deze zijn tegenwoordig vervangen door enkelruits ramen. De woningen zijn steeds gespiegeld ten opzichte van elkaar uitgevoerd. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm met forse kap en door de goot stekend hoger opgetrokken geveldeel links. Het blok werd tegelijk gebouwd met het blok aan de oostzijde van de achtergelegen Van Loostraat en vormt hiermee een waardevol ensemble. Tevens van belang vanwege het karakteristieke traditioneel-zakelijke ontwerp met expressieve Amsterdamse School elementen uit 1920 van architecten Kuipers en Ingwersen. Het blok vormt een wezenlijk onderdeel van een groter bouwplan van in totaal 74 woningen in de Leidsebuurt voor woningstichting Patrimonium.

Generaal Cronjéstraat 147 RD	Julianapark 14 en Generaal Cronjéstraat 147 RD	Hoekpand uit 1906, gebouwd in overgangsarchitectuur. In de oorspronkelijke opzet bevatte het pand een winkel en woning in de begane grond en een woning op de verdieping. Tegenwoordig is de gehele begane grond in gebruik als horeca en is er op de verdieping een woning. Het gebouw ligt aan de zuidzijde van het Julianapark, op de hoek met de Generaal Cronjéstraat in de grotendeels in de periode 1895-1910 bebouwde Transvaalbuurt. Het hoekpand vormt de noordelijke afsluiting van de overwegend winkel-woonhuis bebouwing uit omstreeks 1900 aan de Generaal Cronjéstraat. Achter het pand staat een in 1916 gerealiseerde wagenbergplaats onder plat dak, met de voorgevel gericht naar het Julianapark. Het hoekpand omvat twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak gedekt met gesmoorde kruispannen. Op de afgeschuinde hoek is het pand voorzien van een hangende houten erker onder hoog opgetrokken schilddak met decoratief dakkapel-element. In het naar het Julianapark gekeerde dakvlak is een bakstenen dakkapel met fronton aanwezig. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (kruisverband) en het metselwerk is ter plaatse van de eerste bouwlaag in de huidige situatie wit geschilderd. Het metselwerk is verlevendigd met speklagen in gele en oranje verblendsteen die ter plaatse van de gevelopeningen overgaan in de segmentbogen. In de boogvelden zit decoratief tegelwerk. De gevelopeningen bevatten grotendeels gewijzigde op punten vernieuwde invullingen. De gevel van de voormalige wagenbergplaats heeft in de eerste bouwlaag een op punten gewijzigde gevelindeling (inrijdeur is een venster geworden, venster rechts hiervan is een enkele toegang geworden). De gevelopeningen bevatten vernieuwde invullingen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met afgeplat schilddak, afgeschuinde hoek met hangende erker onder hoog opgetrokken schilddakje en de in hoofdvorm nog herkenbare voormalige wagenbergplaats. Tevens vanwege het markante gevelbeeld in overgangsarchitectuur. Het winkel-woonhuis vormt een sterk beeldbepalend element op de hoek van het Julianapark en de Generaal Cronjéstraat en is illustratief voor de toenemende bewinkeling van het gebied in het begin van de 20ste eeuw.
Generaal De la Reijstraat 2	Paul Krugerstraat 41A t/m 41Z, Generaal De la Reijstraat 2	St. Elisabeth en Barbara kerk, een driebeukige kruisbasiliek uit 1906, gebouwd overgangsarchitectuur met neogotische en expressionistische elementen, naar ontwerp van architect A. Bruning voor de R.K. parochie van de H.H. Elisabeth en Barbara. De parochie werd gesticht door de Zusters Franciscanessen van het St. Lucia gesticht te Bennebroek. Bij de kerk werden ook een kosterswoning, een pastorie en school met zusterhuis gebouwd, waarmee het nog steeds een markant ensemble vormt. De kerk is in 2001 verbouwd tot appartementencomplex. De gevels van de kerk zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband. De kap van de hoofd- en dwarsbeuk is gedekt met grijze leien in maasdekking. De diverse aanwezige dakvensters en inpandige balkons zijn jongere toevoegingen. De zijbeuken zijn plat gedekt. Hierop is tegenwoordig een dakterras aanwezig. Beide zijbeuken worden aan de zuidzijde afgesloten door een 5-zijdig torenvormig element met een 8-zijdige spits (eveneens met leien gedekt). De hoeken van beide torens zijn uitgevoerd in een rode verblendsteen. De zuidgevel van de middenbeuk, waarin ook de hoofdingang is opgenomen, wordt geflankeerd door overhoeks geplaatste en boven de goot uit stekende gemetselde steunberen. De gevelopeningen zijn overwegend spitsboogvormig en bevatten veelal op punten gewijzigde of vernieuwde invullingen (met uitzondering van de oorspronkelijke houten deuren en glas-in-lood invullingen in de bovenlichten in de zuidgevel). De zijgevels van de zijbeuken zijn voorzien van uitgemetselde en door de goot stekende pilasters. De westelijke kopgevel van de dwarsbeuk is in de hoge plint voorzien van twee niet oorspronkelijke openingen. De diverse geveldelen van de kerk wordt aan de bovenzijde afgesloten door een band met expressief siermetselwerk. Waardering: Van belang vanwege de markante en zeer herkenbare hoofd- en kapvorm en vanwege het karakteristieke gevelbeeld in overgangsarchitectuur met elementen uit de neogotiek en het expressionisme. De kerk vormt een belangrijk en zeer beeldbepalend onderdeel van het in 1906 door de R.K. parochie van de H.H. Elisabeth en Barbara gebouwde complex met kerk, pastorie en school met zusterhuis.

Generaal De la Reijstraat 4	Parochie van H.H. Elisabeth en Barbara	Kosterswoning, uit omstreeks 1906. De woning kwam vrijwel tegelijk met de naastgelegen St. Elisabeth en Barbara kerk en school met zusterhuis tot stand, naar ontwerp van A. Bruning in een subtiële overgangsarchitectuur met expressionistische en Jugendstil elementen. Het pand omvat drie bouwlagen onder een plat dak. De drie traveeën brede voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband en de gevelopeningen bevatten houten invullingen. De formele entree bevindt zich rechts in de gevel, met een houten paneeldeur met ruit en sierrooster onder een bovenlicht met glas-in-lood. Deze bovenlichten met glas-in-lood komen ook terug boven de twee vensters links van de entree, met T-schuifraam. De vensters op de verdiepingen bevatten eveneens T-schuiframen, onder een 3-ruits bovenlicht. Onder alle vensters is een hardstenen lekdoorpel aanwezig. Boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag is een segmentboog uitgevoerd boven een boogveld met subtiel siermetselwerk. Boven de vensters in de tweede en derde bouwlaag zit een strek. Ter hoogte van de verdiepingvloeren zijn sierlijke Jugendstil smeedijzeren gevelankers aanwezig. De voorgevel wordt afgesloten door een band met expressief siermetselwerk en een houten kroonlijst tussen uitgemetselde hoekpilasters. Waardering: Van belang vanwege de gave hoofdvorm en detaillering in subtiële overgangsarchitectuur met Jugendstil en expressionistische elementen. De voormalige kosterswoning uit omstreeks 1906 vormt een onlosmakelijk onderdeel van het door de R.K. parochie van de H.H. Elisabeth en Barbara gebouwde complex met kerk, pastorie en school met zusterhuis uit 1906, en speelt samen met de belendende bebouwing een zeer beeldbepalende rol aan de Generaal de la Reijstraat.
Generaal De La Reijstraat 6A-01 t/m 6A-23,	Generaal De la Reijstraat 6A-01 t/m 6A-23, Kloosterstraat 34-001 t/m 34-0026	Voormalige St. Lucaschool, vanaf 1906 in verschillende fases (1906, 1912 en 1920) tot stand gekomen, gebouwd door de R.K. parochie van de H.H. Elisabeth en Barbara. Het ontwerp in overgangsarchitectuur met subtiële expressionistische en Jugendstil details werd geleverd door architect A. Bruning die ook verantwoordelijk was voor het ontwerp van de nabijgelegen St. Elisabeth en Barbara kerk met pastorie en kosterswoning. De oorspronkelijke hoofdgevel aan de Kloosterstraat is ter plaatse van het middendeel ter hoogte van de tweede bouwlaag sterk gewijzigd en vernieuwd. De vleugel links van dit middendeel heeft inmiddels plaats gemaakt voor een nieuw appartementencomplex. De rechter vleugel is nog wel in zijn geheel aanwezig en heeft een lange gevel aan de Generaal de la Reijstraat. Het nog resterende schoolgebouw heeft een L-vormige plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een plat dak. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband, en zijn met name aan de bovenzijde voorzien van subtiel expressief siermetselwerk. De oorspronkelijke hoofdentree in de gevel aan de Kloosterstraat is opgenomen in een getrapte gemetselde omlijsting met parabool- en rondboog. De overige entrees zijn gevat in een segmentboog-omlijsting, waarvan die rond de entree rechts in de gevel aan de Gen. de la Reijstraat is uitgevoerd in hardsteen. Het geveldeel ter plaatse van deze entree wordt afgesloten door een gepleisterd veld met daarin de tekst 'opgericht – 1906', waarmee wordt verwezen naar het oprichtingsjaar van de school. Ter plaatse van de eerste bouwlaag zijn de vensters van de school voorzien van een segmentboog en een boogveld met subtiel siermetselwerk. De vensters in de tweede bouwlaag worden afgesloten door een strek. Uitzondering hierop vormen de brede vensters in het uiterst rechter deel van de school aan de Gen. de la Reijstraat, welke zijn afgewerkt met een hoge strek. Alle vensters zijn voorzien van een hardstenen lekdoorpel, en de meeste gevelopeningen bevatten op punten gewijzigde of vernieuwde invullingen. In alle geveldelen zijn smeedijzeren gevelankers met Jugendstil vormgeving zichtbaar. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met plat dak en detaillering van de gevels in subtiële overgangsarchitectuur met Jugendstil en expressionistische elementen. Het schoolgebouw uit 1906 vormt een onlosmakelijk onderdeel van het door de R.K. parochie van de H.H. Elisabeth en Barbara gebouwde complex met kerk, pastorie en school met zusterhuis uit 1906, en speelt een zeer beeldbepalende rol aan de Generaal de la Reijstraat en de Kloosterstraat.

Geweerstraat 46 t/m 48	Geweerstraat 46 t/m 48	Blokje van twee geschakelde woningen uit omstreeks 1907, gelegen aan de oostzijde van de Geweerstraat in de Leidsevaartbuurt, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. Het ensemble van twee woningen maakt hier deel uit van de gesloten gevelwand aan de oostzijde van de straat, met verder voornamelijk eenlaags arbeiderswoningen (tegenwoordig veelal opgehoogd met een verdieping) met eenvoudige lijstgeveltjes uit dezelfde periode. De twee onderhavige woningen vallen dan ook op met de als topgevels uitgevoerde voorgevels. Beide woningen omvatten één bouwlaag en hebben een haaks op de voorgevel uitgevoerd en met pannen gedekt mansardedak. De gespiegeld uitgevoerde voorgevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is op de overgang van de eerste bouwlaag naar de zolder verbijzonderd met een gepleisterde geprofileerde lijst. In de segmentbogen (eerste bouwlaag) en strek (zolderverdieping) boven de gevelopeningen zijn gepleisterde aanzet- en sluitstenen uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten op detailniveau vernieuwde of gewijzigde invullingen (met name ter plaatse van nr. 48). In de boogvelden boven de gevelopeningen van nr. 46 is subtiel siermetselwerk/mozaïekwerk zichtbaar. Waardering: Van belang vanwege de markante eenlaags hoofdvorm met topgevels en haaks op de voorgevel geplaatste mansardekappen. De in hoofdvorm gave woningen behoren tot de vroege woonbebouwing van de Leidsevaartbuurt en vormen een beeldbepalend element aan de Geweerstraat.
Gijsbrecht van Aemstelstraat 174 t/m 182, 199 t/m 237	Gijsbrecht van Aemstelstraat 174 t/m 182, 199 t/m 237, Palamedesstraat 1 t/m 49, 2 t/m 68, Van Baerlestraat 1 t/m 49, 2 t/m 52	Woningcomplex uit 1948 met in totaal 101 geschakelde woningen in diverse bouwblokken, en gebouwd in Delftse School in een tuindorp-opzet. De onderhavige woningen aan de Gijsbrecht van Aemstelstraat, Palamedesstraat en Van Baerlestraat zijn gebouwd door de Coöperatieve Woningbouwvereniging voor Gemeente Personeel naar een ontwerp van architect H. Tuninga. Het complex ligt in het Vondelkwartier, in het noordelijke deel van de in de periode 1925-1955 tot stand gekomen Woonbuurten Noord. De woningen (van verschillende types) hebben allemaal een vergelijkbare eenlaags opzet onder zadeldak, met haaks in de reeksen geplaatste topgevelaccenten met steekkap in het midden van de straten, en een vergelijkbare vormgeving, detaillering en materialisering. Zo zijn de gevels opgetrokken in baksteen in halfsteens verband met subtiel siermetselwerk boven de entrees en als afsluiting van de voorgevels, en vlechtingen en uitkragende schouders ter plaatse van de met een tuit uitgevoerde topgevels. De daken zijn gedekt met rode pannen en voorzien van brede bakstenen schoorstenen op de nok. De woningen aan de Gijsbrecht van Aemstelstraat zijn uitgevoerd met een door de goot stekend dakhuis in de voorgevel onder een aankappen zadeldak. De bij de overige woningen aanwezige dakkapellen in het voordakvlak zijn veelal vernieuwd. Dit geldt ook voor de invullingen van de gevelopeningen van de woningen. De recht gesloten geveldelen worden afgesloten door een bakgoot. Waardering: Van belang vanwege de opzet volgens tuindorp-principe, de karakteristieke eenlaags hoofd- en kapvorm en het eenvoudige maar met zorg vormgegeven gevelbeeld in Delftse School trant. Ondanks vernieuwingen op detailniveau vormt het ensemble, dat gebouwd werd door de Coöperatieve Woningbouwvereniging voor Gemeentepersoneel een karakteristiek voorbeeld van vroeg naoorlogse woningbouw. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (schuurtjes, ritme, kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).

Gilles Schoolmeesterlaan 2 t/m 16, 18 t/m 34	Pieter Wantelaan 2-16, 18-34, Gilles Schoolmeesterlaan 2-16, 18-34, Jan de Mijterlaan 1-17, 2-32, Jan Bontelaan 1-27, 2-16, Willem Buyslaan 2-20	Complex drive-in-woningen en eengezinswoningen, 1955-58, architect Brakel en Buma. Het complex eengezinswoningen en drive-in-woningen geeft uitdrukking aan toenemend autobezit in de naoorlogse jaren. Bij drive-in-woningen is de individuele stalling van de auto onderdeel van het woningontwerp, waarbij de stalling van de particuliere auto inpandig plaatsvindt. Op de begane grond waren oorspronkelijk slaapkamers, op de verdieping keuken, slaapkamer en woonkamer. Daarmee een kenmerkende drive-in-woning typologie. Daarnaast is geëxperimenteerd met woonblokken waarbij de woningen om en om toegankelijk zijn, zodat voortuin naast achtertuin ligt en gepoogd werd levendigheid te combineren met privacy. Onderdeel van het complex is een openbaar speelpad, waar juist het kindveilig spelen de ruimte krijgt. Dit alles is gevat in een heldere modernistische architectuur en materialisering, waardoor een samenhangend complex wordt gevormd. Kenmerkend zijn hierbij de rechthoekige bouwblokken van twee en drie lagen met doorlopende dakranden, die onderbroken worden door schijfvormige schoorstenen die voor ritmering en herkenbaarheid van de individuele woning zorgen. Daarnaast is de gevelindeling met een grote pui over twee lagen met een houten borstwering op de verdieping en de smalle bandvensters tbv de badkamers en ook de portiekentrees en patibalkons karakteristiek. Door gegroeide individualisering van de woningen is de architectonische eenheid van het ensemble niet meer intact. Wijzigingen zoals alternatief kleurgebruik, alternatieve gevelindelingen t.p.v. voordeuren, garages en puien en het gebruik van moderne materialen voor kozijnen en overheaddeuren, hebben de samenhang van het ensemble als architectonische eenheid gedeeltelijk verstoord. Typologisch en stedenbouwkundig is deze buurt van belang in de ontwikkeling van de woningbouw. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de opzet van de woonblokken en de inrichting van de openbare ruimte in afstemming op woningtypologie, waarbij autobezit en spelen zijn geïntegreerd in het ensemble. Heeft positieve architectuurhistorische waarde vanwege de typologie van de drive-in-woningen en de kwaliteit van het architectonisch ontwerp in naoorlogs modernistische stijl. Heeft positieve cultuurhistorische waarde als uitdrukking van naoorlogse seriematige woningbouw voor de hogere inkomens in Haarlem, en toegenomen belang van particulier autobezit in de woonwijken.
Godfried van Bouillonstraat 1 RD t/m 51 RD, Godfried van Bouillonstraat 1 ZW t/m 51 ZW	Godfried van Bouillonstraat 1ZW t/m 51ZW, 1RD t/m 51RD, Kruisochtstraat 68, 68RD, 70ZW, 70RD, 72, 74RD-76RD, 74ZW-76ZW, 78, 80ZW, 80RD en Slachthuisstraat 75ZW t/m 99ZW, 75RD t/m 99RD, 103	Onderdeel van een omvangrijk en in twee fases tot stand gekomen (1924 en 1926) woningbouwcomplex uit 1926 in expressionistische trant met diverse typen woningen, gebouwd in opdracht van woningbouwvereniging 'Ons Belang'. Het ontwerp werd geleverd door architecten Oostenbroek en Welsenaar. De drie onderhavige bouwblokken met geschakelde boven-benedenwoningen liggen aan de noordzijde van de Godfried van Bouillonstraat, aan de westzijde van de Kruisochtstraat (beide uitkijkend over het Oosterpark) en aan de noordzijde van de Slachthuisstraat, in de grotendeels tijdens het interbellum tot stand gekomen Slachthuisbuurt. De eveneens tot dit woningproject behorende tweelaags bouwblokken aan de Nijlstraat zijn reeds gemeentelijk monument. De bouwblokken omvatten drie bouwlagen onder een plat dak. De blokken hebben een in hoogte verspringende gootlijn en zijn voorzien van risalerende geveldelen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (halfsteens verband). De woningtoegangen zijn veelal opgenomen in een ondiep portiek (in het blok aan de Kruisochtstraat overwegend niet) met een betonnen latei en luifel. Boven deze luifel is opgaand en uitgemetseld expressief metselwerk aangebracht onder betonnen sluitstenen. De gevelopeningen bevatten overwegend geheel gewijzigde en vernieuwde invullingen. Boven de vensters is een steens rollaag uitgevoerd en de gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een band met verticaal metselwerk. Waardering: Van belang vanwege de gave drielaags hoofdvorm met plat dak en de expressieve vormgeving van de gevels uit 1926. De blokken vormen een sterk beeldbepalend element in de buurt en in het bijzonder aan het Oosterpark. Het ensemble is tevens van belang als onderdeel van een omvangrijker woningbouwproject uit 1924-1926 met verschillende typen woningen, gebouwd door woningstichting 'Ons Belang', waarvan een deel reeds beschermd is als gemeentelijk monument (Nijlstraat e.o.). De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (

		ritme, kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen).
Goltziusstraat 11 t/m 13	Goltziusstraat 11 t/m 13, Van der Vinnestraat 31	Blokje met drie geschakelde bescheiden middenstandswoningen uit 1921 in een sobere neorenaissance trant, gebouwd in particulier beheer (G. Swart). Het ensemble vormt de oostelijke gevelwand tussen de Verspronckweg in het zuiden en de Van der Vinnenstraat in het noorden. Samen met de overige projectmatig tot stand gekomen woonbebouwing aan deze straat uit het eerste kwart van de 19de eeuw vormen de woningen een markant ensemble. Het blok telt aan de straatzijde twee bouwlagen en aan de achterzijde één. Het geheel is gevat onder een kap met geknikt en lager doorgetrokken dakschild aan de achterzijde. Beide dakvlakken zijn gedekt met rode pannen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband en het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen. Boven de gevelopeningen is een strek uitgevoerd en de vensters zijn voorzien van een bakstenen lekdorpel. De entree van de linker woning is opgenomen in de zijgevel aan de Van der Vinnestraat. Deze hoekwoning is in 1922 voorzien van een winkeltoegang in de afgeschuinde hoek in de eerste bouwlaag. De flankerende vensters zijn destijds gewijzigd in twee etalagevensters. De gevelopeningen bevatten overwegend houten invullingen die in de loop der tijd enkel op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Enkele bovenlichten van vensters bevatten nog glas-in-lood, net als enkele boven- en zijlichten van woningtoegangen (nr. 11 en 13). De naar de Goltziusstraat gekeerde voorgevel wordt afgesloten door een houten bakgoot op geprofileerde klossen. Deze bakgoot wordt aan de rechter zijde begeleid en in het midden onderbroken door uitgemetselde pilastertjes. Waardering: Van belang vanwege de deels tweelaags en deels eenlaags hoofdvorm onder een kap met ongelijke dakschilden, met afgeschuinde noordelijke hoek, en het eenvoudige maar met zorg vormgegeven gevelbeeld in sobere neorenaissance trant. Het blok met drie geschakelde woningen voor de lagere middenstand is een goed voorbeeld van een bescheiden en in particulier beheer gerealiseerd bouwproject uit het eerste kwart van de 19de eeuw in de Woonbuurten Noord 1880-1950.
Goltziusstraat 26	Verspronckweg 44 t/m 50, Goltziusstraat 26	Bouwproject uit 1922-1923 dat een blok van vier geschakelde middenstandswoningen aan de noordzijde van de Verspronckweg omvat en één woning aan de westzijde van de Goltziusstraat. De woningen werden gebouwd in opdracht van de heer W. Swart in een zakelijk-traditionele trant, waarbij de woning aan de Goltziusstraat werd voorzien van expressionistische details. Het ensemble ligt in de zuidrand van de grotendeels in de periode 1880-1950 tot stand gekomen woonbuurten Noord (Kleverpark). De vier geschakelde woningen aan de Verspronckweg omvatten twee bouwlagen, elk onder een eigen met rode pannen gedekt schilddak (zadeldak beëindiging boven achtergevel), en steekkapje ter plaatse van de topgevel beëindiging in de voorgevel. De voorgevels zijn opgetrokken in baksteen (kruisverband) en hebben een asymmetrische opzet met links een topgevel met in de eerste bouwlaag een 3-zijdige erker met balkon. De woningtoegangen rechts van de erker zijn voorzien van bovenlicht en zijlichten (deels nog met glas-in-lood) en een luifel. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De voorgevels worden afgesloten door het overstek met houten bakgoot op klossen. De woning aan de Goltziusstraat is eveneens tweelaags, echter onder plat dak. Ook de voorgevel van deze woning, die de zuidelijke afsluiting vormt van de westelijke gevelwand in deze straat, heeft een asymmetrische opzet met links een topgevel-beëindiging. De asymmetrie wordt verder versterkt door een markante verspringing in de rooilijn. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband). Hierbinnen zijn subtiele expressionistische metselwerk details aangebracht. De boven- en zijlichten in de eerste bouwlaag bevatten glas-in-lood. De gevelopeningen bevatten verder houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met kap aan de Verspronckstraat en met plat dak aan de Goltziusstraat en het karakteristieke gevelbeeld in eenvoudige maar met zorg vormgegeven zakelijk-traditionele trant met topgevel accenten en erkers. De vier woningen aan de Verspronckweg vormen een beeldbepalend onderdeel

		van de vrijwel aaneengesloten gevelwanden van deze belangrijke wijkweg, waarin in de eerste decennia van de 20ste eeuw grote woningen in diverse kleine projecten werden gerealiseerd. Ook de woning Goltziusstraat 26 uit hetzelfde project verkeert in hoofdvorm in een gave staat en is met zijn subtiel expressief gedetailleerde gevel met verspringing in de rooilijn een beeldbepalend element in de straat.
Gortestraat 7 t/m 9	Gortestraat 7 t/m 9	Vermoedelijk in eerste opzet uit omstreeks 1800 daterend bedrijfspandje met woonhuis. In het laatste kwart van de 20ste eeuw werd het pand en zijn voorgevel naar de huidige toestand gewijzigd. Daarbij bleef de oorspronkelijke hoofdvorm en opzet behouden. Het pand ligt aan de noordzijde van de Gortestraat in de Haarlemse binnenstad, temidden van met name in de jaren 1970 (stadsherstel) sterk vernieuwde bebouwing. Samen met een paar nog resterende historische bouwwerken herinnert het pand aan de oorspronkelijke historische situatie aan deze straat. Het gebouw heeft een rechthoekige plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een met rode pannen gedekt schilddak. In het naar de Gortestraat gekeerde voordakvlak is een markante dakkapel met fronton op gesneden consoles opgenomen. De in neoclassicistische trant uitgevoerde voorgevel is geheel gepleisterd en voorzien van schijnvoegen. De indeling van de gevel in de eerste bouwlaag (met brede garagedeur) kwam in de jaren 1990 tot stand. Ter hoogte van de tweede bouwlaag bevatten de twee vensters een vernieuwde invulling binnen een geprofileerde gepleisterde omlijsting. De voorgevel wordt afgesloten door een geprofileerde architraaf, een eenvoudig fries en een bakgoot met geprofileerde gootlijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met schilddak en symmetrisch ingedeelde lijstgevel in sobere neoclassicistische trant. Hoewel het pand in de loop der tijd op punten gewijzigd en vernieuwd is, bleef het historische karakter behouden. Het pand, in eerste opzet uit omstreeks 1800, vormt samen met de overige nog resterende historische bebouwing aan de Gortestraat een waardevol historisch ensemble.
Graafschapstraat 1 t/m 17	Graafschapsstraat 1 t/m 17, Keizer Karelstraat 6 t/m 48	Twee blokken met in totaal 31 geschakelde woningen uit 1922, naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van A.M.J. Sevenhuijsen. Het bouwblok is onderdeel van een omvangrijker woningbouwproject (in totaal 57 woningen en een winkelwoonhuis) in opdracht van de Haarlemse woningstichting Vooruitgang. Een blok van negen geschakelde woningen ligt aan de noordzijde van de Graafschapstraat, tussen de Schalkwijkkerstraat en de Keizer Karelstraat. Het blok met 22 woningen ligt aan de westzijde van de Keizerkarelstraat. Het ensemble maakt hier deel uit van de grotendeels in de periode van het interbellum tot stand gekomen woonhuisbebouwing van de Slachthuisbuurt. De onderhavige woningen omvatten twee bouwlagen onder een plat dak. De twee buitenste woningen van beide blokken zijn voorzien van een licht risalerende topgevel en worden gedekt door een mansardedak met rode pannen. Dit stedenbouwkundige accent wordt in het lange blok aan de Keizer Karelstraat nog tweemaal herhaald in de rij, ter plaatse van

		nrs. 34-36 en nrs. 16-18. De voorgevels van beide blokken zijn opgetrokken in drie verschillende kleuren baksteen in halfsteens verband. De horizontale geleding die door de toepassing van de drie kleuren baksteen ontstaat wordt onderbroken door uitgemetselde schoorstenen. De gevelopeningen bevatten overwegend gewijzigde of vernieuwde invullingen. De entrees zijn voorzien van een bovenlicht en een bescheiden luifeltje ter hoogte van het kalf. Boven de vensters in de eerste bouwlaag is decoratief verticaal metselwerk aanwezig. De overige vensters zijn voorzien van een steens rollaag en hebben een bakstenen lekdorpel. Tussen de twee topgevels is steeds een afwerking van gepotdekselde houten delen aangebracht. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm onder plat dak met opvallende topgevelaccenten met mansardekap en risalerende schoorstenen, en het gevelbeeld in karakteristieke zakelijk-expressionistische trant naar ontwerp van A.M.J. Sevenhuijsen. Tevens als markant voorbeeld projectmatige woningbouw uit de periode van het interbellum, gebouwd in opdracht van woningstichting Vooruitgang. Beide blokken vormt een sterk beeldbepalend element in dit deel van de Slachthuisbuurt. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme en kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Graafschapstraat 19 t/m 45	Graafschapstraat 19 t/m 45, Hofmeijerstraat 1 t/m 35, 4 t/m 36, Karolingenstraat 6 t/m 14, Keizer Karelstraat 3 t/m 31, Paus Leostraat 1 t/m 41, 2 t/m 18, Pepijnstraat 2 t/m 42	Acht blokken met in totaal 119 geschakelde woningen uit 1924, naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van A.M.J. Sevenhuijsen. Het bouwblok is onderdeel van een woningbouwproject in opdracht van de Haarlemse woningstichting Vooruitgang. De blokken verschillen subtiel van elkaar in architectuur, maar hebben een sterke stedenbouwkundige samenhang en eenheid in kleur en ritme (dakkapellen, deuren en schoorstenen). Het ensemble maakt hier deel uit van de grotendeels in de periode van het interbellum tot stand gekomen woonhuisbebouwing van de Slachthuisbuurt. De woningen omvatten een bouwlaag onder een mansardedak met rode pannen en twee bouwlagen onder een plat dak. De woningen met twee bouwlagen vormen de stedenbouwkundige accenten in de straten. De voorgevels zijn opgetrokken in verschillende kleuren baksteen in halfsteens verband. In de jaren 70 zijn er kozijnindelingen en dakkapellen gewijzigd in een aantal staten. Waardering: Van belang vanwege de markante eenlaags hoofdvorm onder mansardedak met rode pannen en tweelaags hoofdvorm onder plat dak met opvallende topgevelaccenten en risalerende schoorstenen, en het gevelbeeld in karakteristieke zakelijk-expressionistische trant naar ontwerp van A.M.J. Sevenhuijsen. Tevens als markant voorbeeld projectmatige woningbouw uit de periode van het interbellum, gebouwd in opdracht van woningstichting Vooruitgang. De blokken vormen een sterk beeldbepalend element in dit deel van de Slachthuisbuurt. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme en kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).

Graafschapstraat 2, Graafschapstraat 2 A	Schalkwijkerstraat 117 t/m 145, Graafschapstraat 2, Graafschapstraat 2 A	Blok met geschakelde boven-benedenwoningen, gebouwd in 1931 naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van A.M.J. Sevenhuijsen. Het bouwblok is onderdeel van een omvangrijker woningbouwproject (in totaal 109 woningen) in opdracht van woningbouwvereniging Onze Woning. Het object ligt aan de oostzijde van de Schalkwijkerstraat die aan de oostzijde van het Zuider Buiten Spaarne loopt, in de grotendeels tijdens de periode van het interbellum tot stand gekomen Slachthuisbuurt. Het blok omvat twee bouwlagen onder een samengestelde kap met geknikte dakvlakken, gedekt met rode pannen. In de naar de Schalkwijkerweg gekeerde gevel wordt de forse bakgoot op diverse plaatsen onderbroken door een door de goot stekend dakhuis aan weerszijden van een uitgemetselde schoorsteen. Het linker deel van de voorgevel is uitgevoerd als topgevelrisaliet. De winkelpui in de eerste bouwlaag is vervangen door een venster. De detaillering van de door de goot stekende dakhuisen is sterk vernieuwd. De toegangen van de woningen zijn geclusterd uitgevoerd, in reeksen van vijf, onder een gezamenlijke luifel met bovenlichten. Ook de hierboven uitgevoerde vensters vormen samen een reeks van vijf vensters, gevat in een houten omlijsting. De invullingen van de gevelopeningen zijn veelal gewijzigd. Het hoekpand aan de Graafschapstraat (oorspronkelijke een winkel met bovenwoning) heeft in de zijgevel een in hoogte verspringende gootlijn. Ook aan deze zijde is het oorspronkelijke etalagevensters vervangen door een kleiner venster. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofdvorm met door de goot stekende en risalerende schoorstenen met aan weerszijden een dakhuis en een haaks op de hoofdmassa geplaatst hoekpand (winkelwoonhuis), en het gevelbeeld in karakteristieke zakelijk-expressionistische trant naar ontwerp van A.M.J. Sevenhuijsen. Tevens als markant voorbeeld van een blok geschakelde boven-benedenwoningen met winkelwoonhuis, gebouwd in opdracht van woningstichting 'Onze Woning'. Het blok neemt een beeldbepalende positie in aan dit deel van de Schalkwijkerweg.
Graafschapstraat 47 t/m 59	Graafschapstraat 47 t/m 59, Karolingenstraat 16 t/m 76, Paus Leostraat 26 t/m 32, Pepijnstraat 1 t/m 49, 13A	Ensemble met in totaal 77 geschakelde woningen en 1 kantoor uit 1921, naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van A.M.J. Sevenhuijsen. Het bouwblok is onderdeel van een woningbouwproject in opdracht van de Haarlemse woningstichting Onze Woning. De blokken hebben een sterke stedenbouwkundige samenhang en eenheid in kleur en ritme (dakkapellen, deuren en schoorstenen). Het ensemble maakt hier deel uit van de grotendeels in de periode van het interbellum tot stand gekomen woonhuisbebouwing van de Slachthuisbuurt. De woningen omvatten een bouwlaag onder een mansardedak met rode pannen afgewisseld met twee bouwlagen onder een plat dak. De woningen met twee bouwlagen vormen de stedenbouwkundige accenten in de straten. De voorgevels zijn opgetrokken in verschillende kleuren baksteen in halfsteens verband. In de jaren 80 zijn er kozijnindelingen en dakkapellen gewijzigd in een aantal staten. Waardering: Van belang vanwege de markante eenlaags hoofdvorm onder mansardedak met rode pannen afgewisseld met tweelaags hoofdvorm onder plat dak met opvallende topgevelaccenten en risalerende schoorstenen, en het gevelbeeld in karakteristieke zakelijk-expressionistische trant naar ontwerp van A.M.J. Sevenhuijsen. Tevens als markant voorbeeld projectmatige woningbouw uit de periode van het interbellum, gebouwd in opdracht van woningstichting Onze Woning. De blokken vormen een sterk beeldbepalend element in dit deel van de Slachthuisbuurt. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme en kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).

Haarlemmermeerstraat 2 A	Herensingel 179 A t/m 179 F, Haarlemmerstraat 2 A	In eerste opzet vermoedelijk omstreeks 1886 gebouwd pand. Het was oorspronkelijk onderdeel van een gesloten gevelwand met historische bebouwing langs de Herensingel. Met de realisatie van de Haarlemmermeerstraat vormt het gebouw nu de noordelijke afsluiting van de gevelwand tussen de Schalkwijkerstraat en de Haarlemmermeerstraat. In de periode van het interbellum is het gebouw op punten gewijzigd en vernieuwd. De oorspronkelijke historische tweelaags hoofdvorm onder hoog schilddak bleef echter behouden. De in het achterdakhak aanwezige plat gedekte dakkapel is een jongere toevoeging. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (halfsteens verband) in een neoclassicistische trant en voorzien van twee in de tweede helft van de 20ste eeuw aangebrachte winkelpuien. De getoogde vensters in de tweede bouwlaag zijn voorzien van gewijzigde roedenramen met bovenlicht. Boven deze vensters is een anderhalf steens strek uitgevoerd. De voorgevel wordt afgesloten door een gepleisterd fries en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met schilddak en lijstgevel en als tastbaar en nog goed als zodanig herkenbaar relict van de historische bebouwing aan de Herensingel.
Heinsiuslaan 1		Vrijstaande villa, gebouwd in 1925 in zakelijk-traditionele trant. De forse villa ligt aan de noordzijde van de Johan de Wittlaan, op de hoek met de Heinsiuslaan en in het villagegebied Zuid ten zuiden van het Haarlemmerhout. Het pand heeft een samengestelde plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een met gesmoorde pannen gedekt schilddak met steekkap ter plaatse van een tweelaags aanbouw (oorspronkelijk eenlaags serre) tegen de westgevel. In de dakhakken van de hoofdkap zijn platgedekte dakkapellen opgenomen en in het westelijke dakhak is tevens een bakstenen schoorsteen uitgevoerd. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband en zijn voorzien van subtiele metselwerkdetails, zoals een gevel afsluitend uitgemetseld fries en steens rollaag boven diverse vensters. In de zuidgevel is een 3-zijdige erker over twee bouwlagen uitgevoerd (oorspronkelijk alleen in de eerste bouwlaag) en centraal in oostgevel een risaliet opgenomen. In dit risaliet bevindt zich de formele entree van de woning met zijlichten, onder een brede luifel. Het risaliet wordt onder het dakoverstek van de hoofdkap afgesloten door een eigen overstek. De grote vensterpartij boven de entree is een jongere wijziging. De overige oorspronkelijke gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De gevels worden rondom afgesloten door het houten dakoverstek met bakgoot. Waardering: Van belang vanwege de forse tweelaags hoofdvorm met schilddak, risaliet met toegangspartij, en 3-zijdige erker en een serre, en vanwege de opzet en detaillering van de gevel in zakelijk-traditionele trant. De villa uit 1925 vormt een sterk beeldbepalend element op de hoek van de Heinsiuslaan met de Johan de Wittlaan.
Helmbrekersteeg 11, Helmbrekersteeg 11 A, Helmbrekersteeg 11 B, Helmbrekersteeg 13	Helmbrekersteeg 11, 11A, 11B en 13	Fors pakhuis uit omstreeks 1920, gelegen aan de noordzijde van de Helmbrekersteeg de Haarlemse binnenstad. De bebouwing aan dit straatje bestaat veelal uit pandjes met een bedrijf- en ambachtsfunctie, gecombineerd met wonen uit omstreeks 1900 en de eerste decennia van de 20ste eeuw. Binnen deze veelal kleinschalige bebouwing neemt het onderhavige pand door zijn brede drie bouwlagen tellende voorgevel en evenwijdig hierop geplaatste kap een in het oog springende positie in. Het gebouw heeft tegenwoordig grotendeels een woonfunctie. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. De twee brede bedrijfstoegangen onder gepleisterde latei herinneren nog aan de oorspronkelijke pakhuis/bedrijfsfunctie. De linker toegang bevat een geheel vernieuwde invulling, terwijl de rechter nog voorzien is van (oorspronkelijk vouwbare?) houten deuren met 3-ruits raam. Tussen deze brede toegangen zijn nog een toegang met houten deur onder een bovenlicht en een rondboog venster opgenomen. Zowel in de tweede als in de derde bouwlaag zijn zeven vensters opgenomen, veelal voorzien van vernieuwde invullingen, onder een strek. Ter hoogte van de verdiepingsvloeren zijn staafankers zichtbaar. De voorgevel wordt afgesloten door een zinken bakgoot in beugels. Waardering: Van belang vanwege de forse drielaags hoofdvorm onder evenwijdig aan de voorgevel geplaatst mansardedak en als nog goed als zodanig herkenbaar pakhuis uit omstreeks 1920. Samen met de overige aan deze steeg gelegen bedrijf- en ambachtsbebouwing vormt het pand een markant historisch ensemble.

Hendrik Figeeweg 1C t/m 1G	Hendrik Figeeweg 1C t/m 1G	Voormalig kantoorgebouw met woning van de Haarlemse machinefabriek Figeë, gebouwd in 1927 naar ontwerp in zakelijke / Nieuwe Haagse School trant van architect A. de Maaker. Het gebouw is vrijstaand gesitueerd op een terrein aan de oostzijde van het Noorder Buiten Spaarne. Het pand heeft een rechthoekige plattegrond en omvat deels twee en deels drie bouwlagen. Het tweelaags gedeelte wordt gedekt door een zadeldak met rode pannen, voorzien van bakgoten. Het drielaags gedeelte is plat gedekt en heeft in hoogte verspringende en in- en uitspringende geveldelen en een hangende erker in de westgevel. De gevels van het voormalige kantoorgebouw met woning zijn opgetrokken in baksteen (kruisverband). Tegen de zijgevels staan enkele niet oorspronkelijke plat gedekte eenlaags aanbouwen. De gevelopeningen bevatten overwegend op punten gewijzigde of vernieuwde invullingen. De vensters in de zijgevels zijn opgenomen in verdiepte velden. In de diverse geveldelen zijn horizontale banden met verticaal metselwerk opgenomen en de verspringende geveldelen van het drielaags bouwdeel worden afgesloten door een band met donker verticaal metselwerk. De entree in de westgevel is opgenomen in een (kunst)stenen of betonnen omlijsting. De entree in de oostgevel is eenvoudiger vormgegeven. Deze als topgevel uitgevoerde kopgevel bevat ter hoogte van het trappenhuis nog vensters met stalen invullingen, en wordt afgesloten door vlechtingen in het metselwerk. Waardering: Van belang vanwege de markante drielaags en tweelaags hoofdvorm met zadeldak en plat dak, de verspringende geveldelen, oorspronkelijke gevelindeling en de vormgeving in zakelijke / Nieuwe Haagse School trant. Het pand is tevens van belang als nog goed als zodanig herkenbaar kantoorgebouw met woning uit 1927 van de Haarlemse Machinefabriek Figeë.
Hendrik Figeeweg 1M t/m 1Z	Hendrik Figeeweg 1M t/m 1Z	Voormalige fabriekshal van de Haarlemse Machinefabriek (voorheen Gebr. Figeë) uit 1916. De hal werd gebouwd als grofbankwerkerij, en ter uitbreiding van de bestaande hallen op deze locatie. Feitelijk is van deze uitbreiding alleen de representatieve westgevel aan het Noorder Buiten Spaarne behouden gebleven. Zowel de noordelijke en zuidelijke kopgevel als de oostelijk hierop aansluitende oudere hallen zijn grotendeels vernieuwd. De naar het westen gekeerde gevel is 12 traveeën breed en is opgetrokken in baksteen in kruisverband. Het licht hellende dak is per travee voorzien van een zadeldakvormige lichtstraat. De traveeën worden van elkaar gescheiden door uitgemetselde pilasters. Tussen pilasters is steeds een forse getoogde vensterpartij opgenomen, waaronder tegenwoordig niet oorspronkelijke bedrijfstoegangen aanwezig zijn onder een daartoe aangebrachte betonnen latei. De invullingen van de oorspronkelijke vensterpartijen zijn vernieuwd. In de vijfde travee van rechts was in de oorspronkelijke opzet een hoge en brede toegang aanwezig. Deze is vervangen door een invulling zoals in de andere traveeën. Dit geldt ook voor de oorspronkelijke toegang in de derde travee van links. Boven alle getoogde vensterpartijen zit een gemetselde segmentboog met natuurstenen aanzetstenen. De traveeën worden aan de bovenzijde afgesloten door een uitgemetselde lijst en tandlijst onder een (kunst)stenen lijst met consoles. Geheel boven in de uitgemetselde pilasters is een forse gietijzeren gevelanker aanwezig. Het geheel wordt afgesloten door een moderne daklijst. Waardering: Van belang vanwege de hoofdvorm onder flauw hellend dak met lichtstraten, de langgerekte 12 traveeën brede westgevel met forse getoogde vensterpartijen tussen uitgemetselde pilasters en subtiel detaillering. Het pand is tevens van belang als nog goed als zodanig herkenbare fabriekshal uit 1916 van de Haarlemse Machinefabriek Figeë die begin 20ste eeuw een sterke groei doormaakte.
Herensingel 157 RD, Herensingel 157 ZW, Herensingel 159 RD, Herensingel 159 ZW, Herensingel 161 RD, Herensingel 161 ZW, Herensingel 163 RD, Herensingel 163 ZW	Romolenstraat 6ZW t/m 10ZW, 6RD t/m 10RD, Herensingel 157ZW t/m 163ZW, 157RD t/m 163RD	Twee blokken met in totaal zeven boven-benedenwoningen uit 1935-1939 naar ontwerp van B. Ooms in zakelijk-traditionele trant. Een blok van drie geschakelde boven-benedenwoningen ligt aan de zuidwestelijke zijde van de Romolenstraat en een blok van vier geschakelde boven-benedenwoningen (hoekpand als winkel-woonhuis) ligt aan de zuidoostelijke zijde van de Herensingel, in de meest westelijke hoek van de Amsterdamsebuurt. Het gebied dat de Amsterdamsebuurt buurt zou worden was eeuwenlang als weiland in gebruik met boerderijen lagen langs de Zomervaart. In 1839 was door de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij (HIJSM) de spoorlijn naar Amsterdam aangelegd, en werkplaatsen verzezen direct noordelijk daarvan. Voor de werknemers werd vanaf eind 19de eeuw de Amsterdamsebuurt aangelegd. De HIJSM leende hiervoor geld aan de woningbouwverenigingen. De buurt werd dicht bebouwd, met arbeiderswoningen aan smalle straten, met weinig ruimte voor tuintjes

		of openbaar groen. De onderhavige woningen werden vermoedelijk gebouwd ter vervanging van oudere arbeiderswoningen op deze locatie. Beide blokken tellen twee bouwlagen onder een zadeldak met gesmoorde pannen. In het voordakvlak plat gedekte dakkapellen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (halfsteens verband) boven een donker trasraam. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De entrees met houten luifel en houten deur onder een reeks kleine bovenlichten zijn opgenomen in een stenen of gepleisterde omlijsting. De twee etalagevensters in het hoekpand zijn gevat in een travertin omlijsting. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met zadeldak met plat gedekte dakkapellen en het markante gevelbeeld in zakelijk-traditionele trant uit de periode 1935-1939. Het ensemble geschakelde boven-benedenwoningen (met voormalige winkel op de hoek) vormt een beeldbepalend element aan dit deel van de Herensingel en de Romolenstraat.
Herman Robbersstraat 8 t/m 30	Karel Doormanlaan 69 t/m 117, Herman Robberstraat 8 t/m 30	Complex portiekwoningen, appartementen en atelierwoning, 1953-1957, architect Brakel en Buma. Complex van woningen van verschillende typen, rond een collectieve hof (oorspronkelijk). Gebouwd in opdracht van woningbouwvereniging 'Tuinwijk-Noord'. Bestaande uit 37 middenstandswoningen, waarvan 12 eengezinshuizen, 24 portieketagewoningen en 1 atelierwoning (de paarse stroken op bovenstaande afbeelding). Duidelijk voorbeeld van naoorlogse woningdifferentiatie in een uniek vormgegeven ensemble. De portieketagewoningen zijn gegroepeerd met vier woningen per portiek. De gevel van het complex is zeer plastisch vormgegeven. De balkons en dakluifels steken als volumes sterk uit, expressief gestut door betonnen dragers. De twee bouwlagen hoge eengezinswoningen aan de Herman Robbersstraat hebben per twee eenheden een gezamenlijke open portiek. De atelierwoning (Karel Doormanlaan 117) op een van de koppen heeft een afwijkende schuine vorm. Dit volume sluit de hof af. Op die wijze is een uniek vormgegeven blok ontstaan, met meerdere typologieën, waarbij wel seriematige bouw is toegepast, maar als asymmetrische compositie van het gehele complex. Compositorisch zijn de gevels zorgvuldige en zeer plastische composities van baksteen velden, vensterpuien en boeiborden en muurdammen. Ook de oorspronkelijk collectieve binnenhof is voor deze typologie woningen niet gebruikelijk. De bergingen in de inmiddels opgedeelde hof zijn oorspronkelijk. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de samenhangende vormgeving, door de afstemming van woningtypologie op bouwhoogte en complexonderdelen en inrichting van de buitenruimte; is een samenhangend blok met een unieke en afwisselende vormgeving. Heeft architectuurhistorische waarde vanwege de bouwstijl in de vorm van een naoorlogs modernisme, tot uitdrukking komend in onder meer de gevelindeling en detaillering. Heeft cultuurhistorische waarde als een kleinschalige herkenbare woonbuurt, binnen een grotere buurt.
Hertzogstraat 7, 7A, 7B, 9 t/m 37	Hertzogstraat 7, 7A, 7B, 9 t/m 37	Blok met geschakelde boven-benedenwoningen en een bergplaats uit 1932, gebouwd in opdracht van J.B. Roemers in een zakelijke / Nieuwe Haagse School trant. Het blok vormt een belangrijk onderdeel van de gesloten gevelwand aan de noordzijde van de Hertzogstraat, op een terrein tussen het Noorder Buiten Spaarne in het oosten en de in de periode 1895-1910 gebouwde Transvaalbuurt. Het blok omvat twee bouwlagen onder een samengestelde kap, waarvan de schuine dakvlakken zijn gedekt met geglazuurde gesmoorde verbeterde Hollandse pannen. De voorgevel is opgetrokken in gele baksteen (halfsteens verband met verdiepte lintvoegen) boven een plint in rode baksteen. Het forse dakoverstek met bakgoot wordt onderbroken door hoog opgaande en uitgemetselde bakstenen schoorstenen. In het dakvlak aan weerszijden van deze schoorstenen zijn platgedekte (en op punten gewijzigde en vernieuwde) dakkapellen opgenomen. De woningtoegangen zijn opgenomen in portieken met schuine zijde onder gedeelte lateien en de eerste bouwlaag wordt van de tweede gescheiden door een (kalkzand)stenen band. De gevelopeningen bevatten veelal op punten gewijzigde of vernieuwde invullingen. Ter plaatse van de rechter woning van het blok is de voorgevel voorzien van een topgevel met steekkap. De bergplaats in het uiterst linker deel van het blok is nog herkenbaar aan de brede toegang met bovenlicht. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met kap met fors overstek, door de goot stekende bakstenen schoorstenen en topgevelrisaliet met steekkap, en het markante gevelbeeld in zakelijk /

		Nieuwe Haagse School trant met metselwerk met verdiepte lintvoegen, opvallende toegangsportieken en een opvallende horizontale geleiding die wordt onderbroken door de hoge uitgemetselde schoorstenen. Tevens van belang als redelijk gaaf voorbeeld van een tijdens het interbellum gerealiseerd blok boven-benedenwoningen voor de lagere middenstand.
Hertzogstraat 18		Tweelaags pand gebouwd in 1930 als werkplaats voor het vervaardigen van borstels en kwasten, in opdracht van de heer D.J. Weijers. Het eenvoudig opgezette pand werd gebouwd in een sobere zakelijk-expressionistische trant en ligt (oorspronkelijk) vrijstaand aan de zuidzijde van de Hertzogstraat, op een terrein tussen het Noorder Buiten Spaarne in het oosten en de in de periode 1895-1910 gebouwde Transvaalbuurt. De stegen aan weerszijden van het pand zijn inmiddels grotendeels bebouwd. De voormalige borstel- en kwastenfabriek heeft een rechthoekige plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een plat dak. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (halfsteens verband). Boven de gevelopeningen is een rollaag uitgevoerd en aan de onderzijde zijn ze voorzien van lekdorpeltegels. De gevelopeningen bevatten houten invullingen, waarvan de vensters zijn gevuld met 6-ruits draairamen of 8-ruits schuiframen en de toegang een houten deur met ruitje bevat. De gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een reeks rode keramische gevelpannen. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met plat dak, en het markante gevelbeeld uit 1930 in zakelijk-expressionistische trant met grotendeels oorspronkelijke gevelopeningen en invullingen. Tevens van belang als redelijk gaaf voorbeeld van een tijdens het interbellum gerealiseerde werkplaats, waarvan ook nu de oorspronkelijke bedrijfsfunctie nog helder afleesbaar is. Samen met het naastgelegen (voormalige) bedrijfsgebouw op nr. 20-22 vormt het pand een sterk ensemble.
Hertzogstraat 20 RD, Hertzogstraat 20 ZW, Hertzogstraat 22 RD, Hertzogstraat 22 ZW	Hertzogstraat 20ZW t/m 22ZW, 20RD t/m 22RD	Tweelaags bedrijfspand met twee bovenwoningen, gebouwd omstreeks 1942 in Delftse Schoolstijl. Het pand ligt aan de zuidzijde van de Hertzogstraat, op een terrein tussen het Noorder Buiten Spaarne in het oosten en de in de periode 1895-1910 gebouwde Transvaalbuurt. De stegen aan weerszijden van het gebouw zijn inmiddels grotendeels bebouwd. Het gebouw heeft een rechthoekige plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een evenwijdig aan de straat geplaatst zadeldak gedekt met gesmoorde pannen. In het voordakvlak zijn twee forse dakkapellen onder zadeldak opgenomen. Beide kopgevels (rechter en linker zijgevel) zijn uitgevoerd als tuitgevel met uitgemetselde schouders en in de tuit is een schoorsteen opgenomen. Een derde schoorsteen bevindt zich in het midden van de kap. De gevels zijn uitgevoerd in baksteen (halfsteens verband) en de gevelopeningen bevatten houten invullingen, die grotendeels uit de bouwtijd dateren. De voorgevel heeft een symmetrische indeling met centraal in de gevel twee forse getoogde bedrijfstoegangen met deuren met roedenramen. Boven deze toegangen zit een gemetselde segmentboog met aanzetstenen. De twee woningtoegangen bevinden zich uiterst links en rechts in de eerste bouwlaag en zijn gevat in een geprofileerde stenen omlijsting, onder een gemetselde segmentboog met boogveld. Beide bevatten een paneeldeur met diagonaal geleed roedenraam. De zes vensters in de tweede bouwlaag bevatten 9-ruits schuiframen. De voorgevel wordt afgesloten door een houten bakgoot op klossen. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met plat zadeldak, en het markante gevelbeeld uit omstreeks 1942 in Delftse Schoolstijl met grotendeels oorspronkelijke gevelopeningen en invullingen. Tevens van belang als redelijk gaaf voorbeeld van een tijdens het interbellum gerealiseerd bedrijfsgebouw met bovenwoningen, waarvan ook nu de oorspronkelijke functie nog helder afleesbaar is. Samen met het naastgelegen (voormalige) bedrijfsgebouw op nr. 18 vormt het pand een sterk ensemble.

Hofdijkstraat 33 t/m 53	Kinkerstraat 2 t/m 24, Hofdijkstraat 33 t/m 53, Zomerkade 153 t/m 159, Zomerkade 169 t/m 183	Woningbouwproject met in totaal 35 geschakelde woningen uit 1928 in bouwblokken gelegen aan de westzijde van de Kinkerstraat, de zuidzijde van de Hofdijkstraat en aan de Zomerkade, in de Amsterdamsebuurt. De woningen werden gebouwd voor 'ouden van dagen' in opdracht van het Gemeentelijk Woningbedrijf, naar ontwerp in sobere zakelijk-expressionistische trant. De Van Zeggelenbuurt ligt even ten zuidoosten van de Amsterdamsebuurt en werd vooral vanaf omstreeks 1925 bebouwd met arbeiders- en middenstandswoningen. De reeds bestaande pre-stedelijke bebouwing aan de Zomervaat bleef hier en daar behouden. De blokken met geschakelde woningen omvatten één bouwlaag onder een met (vernieuwde) rode pannen gedekt zadeldak. Centraal in het langgerekte blok aan de Kinkerstraat is een topgevel uitgevoerd. Deze topgevel wordt even uit het midden in het blok aan de Hofdijkstraat herhaald, met een onderdoorgang. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (halfsteens verband) en de voorgevel grenst direct aan de openbare ruimte, zonder voortuin. Alleen de woningen aan de Zomerkade hebben een bescheiden voortuin. De entrees zijn uitgevoerd als rondboog en bevatten een houten voordeur met expressieve detaillering. Alle gevelopeningen bevatten houten invullingen die ter plaatse van de vensters veelal gewijzigd en vernieuwd zijn. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm met zadeldak en vanwege het markante gevelbeeld in sobere zakelijk-expressionistische trant uit 1928. De woningen zijn nog een redelijk gaaf voorbeeld van projectmatig gebouwde geschakelde woningen voor ouderen uit de periode van het interbellum en vormen een beeldbepalend ensemble in dit deel van de Van Zeggelenbuurt. De woningen hebben een sterke relatie met de Oosterkerk uit 1926.
Hofdijkstraat 46 t/m 60	Hofdijkstraat 46 t/m 60, Aagje Dekenstraat 1 t/m 19, Jacob Geelstraat 8 t/m 20, Betje Wolffstraat 2 t/m 14	Drie blokken met in totaal 32 geschakelde eenlaags arbeiderswoningen, gebouwd in 1924 in opdracht van de Woningbouwvereniging Eigen Woning naar een ontwerp in een sobere zakelijk-expressionistische trant van architectenbureau Meyran & Ten Broeke. De woningen werden gebouwd op een terrein tussen de Aagje Dekenstraat, Jacob Geelstraat, Betje Wolffstraat en de Hofdijkstraat in de Amsterdamsebuurt. Het gebied dat de Amsterdamsebuurt buurt zou worden was eeuwenlang als weiland in gebruik met boerderijen langs de Zomervaat. In 1839 was door de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij (HJSM) de spoorlijn naar Amsterdam aangelegd, en werkplaatsen verreesen direct noordelijk daarvan. Voor de werknemers werd vanaf eind 19de eeuw de Amsterdamsebuurt aangelegd. De HJSM leende hiervoor geld aan de woningbouwverenigingen. De buurt werd dicht bebouwd, met arbeiderswoningen aan smalle straten, met weinig ruimte voor tuintjes of openbaar groen. De blokken met eenlaags woningen hebben bakstenen gevels (kruisverband) en worden gedekt door een mansardedak met rode pannen. De in het voordakvlak aanwezige dakkapellen onder lessenaarsdak zijn jongere toevoegingen, ter vervanging van oorspronkelijk twee andere typen dakkapellen. De dakkapellen in het achterdakvlak zijn op punten vernieuwd. De gevels zijn verlevendigd met subtiel expressief siermetselwerk. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd zijn. Tussen de entrees is steeds een trapeze-vormige gevelopening uitgevoerd met een opvallend forse bakstenen lekdorpel. Boven alle gevelopeningen in de voorgevel is een rollaag uitgevoerd. De ondiepe voortuintjes worden door een laag bakstenen muurtje van de openbare weg gescheiden. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm met mansardedak en de eenvoudige maar met zorg vormgegeven gevels in zakelijk-expressionistische trant uit 1924. Tevens van belang als redelijk gaaf en goed herkenbaar voorbeeld van een woningbouwproject met arbeiderswoningen uit het eerste kwart van de 20ste eeuw in de Amsterdamsebuurt. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme, kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Hofmeijerstraat 1 t/m 35, 4 t/m 36	Graafschapstraat 19 t/m 45, Hofmeijerstraat 1 t/m 35, 4 t/m 36, Karolingenstraat 6 t/m 14, Keizer Karelstraat 3 t/m 31, Paus Leostaat 1 t/m 41, 2 t/m 18, Pepijnstraat 2 t/m 42	Acht blokken met in totaal 119 geschakelde woningen uit 1924, naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van A.M.J. Sevenhuijsen. Het bouwblok is onderdeel van een woningbouwproject in opdracht van de Haarlemse woningstichting Vooruitgang. De blokken verschillen subtiel van elkaar in architectuur, maar hebben een sterke stedenbouwkundige samenhang en eenheid in kleur en ritme (dakkapellen, deuren en schoorstenen).

		Het ensemble maakt hier deel uit van de grotendeels in de periode van het interbellum tot stand gekomen woonhuisbebouwing van de Slachthuisbuurt. De woningen omvatten een bouwlaag onder een mansardedak met rode pannen en twee bouwlagen onder een plat dak. De woningen met twee bouwlagen vormen de stedenbouwkundige accenten in de straten. De voorgevels zijn opgetrokken in verschillende kleuren baksteen in halfsteens verband. In de jaren 70 zijn er kozijnindelingen en dakkappelen gewijzigd in een aantal staten. Waardering: Van belang vanwege de markante eenlaags hoofdvorm onder mansardedak met rode pannen en tweelaags hoofdvorm onder plat dak met opvallende topgevelaccenten en risalerende schoorstenen, en het gevelbeeld in karakteristieke zakelijk-expressionistische trant naar ontwerp van A.M.J. Sevenhuijsen. Tevens als markant voorbeeld projectmatige woningbouw uit de periode van het interbellum, gebouwd in opdracht van woningstichting Vooruitgang. De blokken vormen een sterk beeldbepalend element in dit deel van de Slachthuisbuurt. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme en kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Hoofmanstraat 2 t/m 4		Dubbele woning gelegen aan de westzijde van de Hoofmanstraat in het Garenkokerskwartier. Het pand werd gebouwd in 1925 als onderdeel van een groter bouwplan dat ook een blok met vier geschakelde woningen (waarvan één winkelwoning) omvatte aan de Zijlweg. De dubbele woning Hoofmanstraat 2-4 vormt daar nog een redelijk gaaf onderdeel van. Het pand werd gebouwd in een zakelijk-expressionistische trant en sluit daarmee goed aan op de bebouwing van het woningbouwcomplex Rosehaghe in de straat (RM). Het Garenkokerskwartier dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. De dubbele woning omvat twee bouwlagen onder een plat dak. De voorgevel is opgetrokken in baksteen en heeft een symmetrische indeling. De middenpartij van de gevel is iets hoger opgetrokken en voorzien van subtiel expressief siermetselwerk. Beide woningen zijn in de voorgevel voorzien van een driezijdige bakstenen erker met balkon. In de gemetselde balustrade van het balkon is een gevelsteen met naam opgenomen (links 'Jaco', rechts 'De Instuif'). Tussen deze erkers bevinden zich de twee woningtoegangen met houten paneeldeur en houten luifel, zijlichten en bovenlichten. De gevelopeningen bevatten overwegend houten invullingen die op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De openingen ter plaatse van het balkon bevatten geheel gewijzigde kunststof invullingen. De voorgevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een strekkenlaag en een gevelpan. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm met plat dak en de karakteristieke vormgeving en detaillering van de voorgevel in zakelijk-expressionistische trant. Het pand sluit daarmee goed aan op de in deze straat gelegen zakelijk-expressionistische bebouwing van het als rijksmonument beschermde woningbouwcomplex Rosehaghe.

Hospeslaan 1 t/m 9, 9A, 9B, 2 t/m 12	Hospeslaan 1 t/m 9, 9A, 9B, 15, 2 t/m 12, Denys van Hullelaan 2, Lambrecht van Dalelaan 4 t/m 34, 1 t/m 9, 9A, 9B, 15 t/m 19	Het woningbouwcomplex met 41 eengezinswoningen werd gebouwd in 1924 door de Coöperatieve Bouwvereniging "Ons Huis" in Overveen naar ontwerp in Amsterdamse Schooltrant van de in Den Haag gevestigde architect J. Scholtens. De woningen liggen aan de Hospeslaan, Denys van Hullelaan en Lambrecht van Dalelaan in het Ramplaankwartier. Het Ramplaankwartier is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. De woningen dateren uit de periode waarin de verstedelijking van het gebied al goed op gang is. Het ensemble bestaat uit eenlaags woningen: één enkele woning, negen blokken met vier woningen en twee blokjes met twee woningen. De blokken met woningen hebben een symmetrische opzet onder een met rode of gesmoorde pannen gedekt mansardedak. De in het voordakvlak aanwezige platgedekte dakkapellen behoren tot de oorspronkelijke opzet en zijn veelal op detailniveau gewijzigd of vernieuwd. Dit geldt ook voor de houten invullingen van de gevelopeningen in de in baksteen (kruisverband) opgetrokken voorgevels. Bij enkele woningen zijn de gevels wit geschilderd (niet oorspronkelijk). De vensters zijn voorzien van bakstenen lekdorpels en boven de gevelopeningen is een doorlopende band met expressief verticaal metselwerk aangebracht. Bij de blokken met vier woningen zijn de hoekwoningen uitgevoerd met een naar voren springende rooilijn. Deze verspringing is ook zichtbaar in de kap. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm van de in 1924 binnen één bouwproject gebouwde woningen. Tevens vanwege het karakteristieke gevelbeeld in Amsterdamse Schooltrant met subtiele expressieve details. Het ensemble is bovendien een goed voorbeeld van complexmatige bebouwing in een periode dat de verstedelijking van het Ramplaankwartier volop in gang was.
Houtmanpad 2		De vrijstaande villa uit 1902 ligt aan de zuidzijde van het Houtmanpad, langs de noordrand van het Ramplaankwartier waar het aan de voorzijde uitkijkt op de Brouwersvaart en Overveen. Het pand werd gebouwd voor de familie Bijvoet (actief in de bloembollenteelt) naar een ontwerp in Chaletstijl door een tot nu toe onbekende architect. Voor dezelfde familie werd even naar het oosten in 1894 ook een villa gebouwd, Houtmanpad 4-5A-5B. Het Ramplaankwartier is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. De onderhavige villa dateert dan ook uit de vroegste fase van de verstedelijking van het gebied. De villa heeft een samengestelde plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een samengestelde kap. De gevels zijn geheel gepleisterd en worden bovenlangs afgesloten door 'vakwerk'. De naar het noorden gekeerde voorgevel heeft een asymmetrische opzet met rechts een licht risalerend geveldeel met topgevel. Tegen dit geveldeel staat in de eerste bouwlaag een houten 3-zijdige houten erker waarop een rechthoekig balkon is uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd, veelal onder segmentbogen in schoon metselwerk. In het linker geveldeel van de voorgevel is de naam 'Byduin' opgenomen in een cartouche van gestileerde bloemen. De entree is opgenomen in een risalerend geveldeel in de linker zijgevel. Tegen de rechter zijgevel is een houten serre uitgevoerd. De gevelopening in de voorgevel zijn voorzien van houten luiken. Waardering: Van belang vanwege de vrijstaande ligging, de markante hoofd- en kapvorm en vanwege het karakteristieke gevelbeeld uit 1902 in Chaletstijl. Het pand is tevens van belang als villa opgericht door de in de regio bekende familie Bijvoet, actief in de bloembollenteelt en behoort tot de vroegste fase van de verstedelijking van het gebied. Het pand vormt een sterk beeldbepalend element aan het Houtmanpad.

Houtmanpad 4, Houtmanpad 5 B	Houtmanpad 4, 5B	Forse vrijstaande villa uit 1894 in eclectische trant, gelegen aan de zuidzijde van het Houtmanpad langs de noordrand van de bebouwing van het Ramplaankwartier. De villa werd hier gebouwd in opdracht van de familie Bijvoet (actief in de bloembollenteelt) naar ontwerp van architecten Roog en Van der Ban uit Haarlem. Het Ramplaankwartier is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. De onderhavige villa dateert dan ook uit de vroegste fase van de verstedelijking van het gebied. De villa heeft een samengestelde plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een samengestelde kap gedekt met (niet oorspronkelijke) bitumen shingles. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een uitgemetselde plint met dekljst en het metselwerk is verlevendigd met accenten in rode verblendsteen en uitgemetselde cordon- en waterlijsten. De naar het noorden gekeerde voorgevel heeft een asymmetrische opzet met links uit het midden een 3-zijdig risaliet. Dit risaliet is in de kap voorzien van een bakstenen dakkapel met klauwstukken. De gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een gemetselde architraaf, een fries met siermetselwerk en een houten bakgoot met kroonlijst. De entree met houten paneel deur met ruiten en bovenlicht met glas-in-lood bevindt zich links van het risaliet in een ondiep getoogd portiek. Ook de overige gevelopeningen in de voorgevel zijn voorzien van een segmentboog en een klein boogveld met subtiel siermetselwerk. De vensters in de eerste bouwlaag bevatten een enkelruits schuifraam en bovenlicht met glas-in-lood en de vensters in de tweede bouwlaag zijn voorzien van een T-schuifraam met enkelruits bovenlicht. De voortuin wordt van het Houtmanpad gescheiden door een eenvoudig smeedijzeren spijlenhekwerk. Waardering: Van belang vanwege de vrijstaande ligging, de markante en forse hoofd- en kapvorm en vanwege het karakteristieke gevelbeeld uit 1894 in eclectische trant. Het pand is tevens van belang als villa opgericht door de in de regio bekende familie Bijvoet, actief in de bloembollenteelt en behoort tot de vroegste fase van de verstedelijking van het gebied. Het pand vormt een sterk beeldbepalend element aan het Houtmanpad.
Houtplein 10 RD, Houtplein 10 ZW, Houtplein 10 A, Houtplein 10 B Houtplein 12,	Templiersstraat 97 t/m 99, 103 t/m 107, Houtplein 10ZW t/m 10RD, 12	Twee geschakelde herenhuizen uit omstreeks 1885, gebouwd in een neorenaissance trant. Het ensemble werd samen met buurpand nr. 8 in één worp tot stand en maakt deel uit van een gesloten gevelwand aan de westzijde van het Houtplein, tussen de Tempeliersstraat en de Raamsingel even ten noorden van het Frederikspark. Deze gevelwand bestaat voornamelijk uit herenhuizen uit de periode 1880-1900 waarvan de eerste bouwlaag veelal gewijzigd is tot winkel. Ook de twee onderhavige panden werden in het licht van deze ontwikkeling in de eerste bouwlaag gewijzigd. Nummer 8 kreeg in de periode van het interbellum een nieuwe pui en nummer 10 werd recenter nog gewijzigd. Beide panden omvatten twee bouwlagen onder een afgeplat dak met schuin dakschild aan de voorzijde. Op dit dakschild kapt het steekkapje van de links in de voorgevel van nr. 12 uitgevoerde topgevelrisaliet aan. Rechts van deze topgevel zit een kleine gewijzigde dakkapel. Centraal in het voordakvlak van nr. 10 is een door de goot stekend dakhuis uitgevoerd met topgevel en lijstwerk. De voorgevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband en het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen, cordonlijst, spiegelvelden in borstweringen onder vensters en aanzet- en sluitstenen in de strekken boven de gevelopeningen. Door nieuw pleisterwerk is deze detaillering bij de voorgevel van nr. 10 niet meer zichtbaar. De expressionistisch vormgegeven pui van nr. 12 heeft een afgeschuinde hoek en brede etalagevensters onder een strook met bovenlichten. Hierboven bevat de voorgevel in de tweede bouwlaag en in het topgevelrisaliet gevelopeningen met op punten gewijzigde houten invullingen. De veelal gewijzigde gevelopeningen in de voorgevel van nr. 10 bevatten vernieuwde invullingen. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met afgeplat dak met schuin dakvlak aan de voorzijde, met topgevelrisaliet met steekkap en dakhuis. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld in neorenaissance trant en als nog goed als zodanig herkenbare herenhuizen uit omstreeks 1885. Samen met het buurpand nr. 8 dat in dezelfde periode tot stand kwam vormen beide panden een sterk beeldbepalend en historisch element aan dit deel van het Houtplein. De interbellum pui ter plaatse van nr. 12 is een tastbare herinnering aan een ontwikkeling die deze herenhuisebebouwing in de

		eerste decennia van de 20ste eeuw doormaakte, namelijk de transformatie naar een (gedeeltelijke) winkel- of horecafunctie.
Houtplein 16, Houtplein 16 A	Houtplein 16, 16A	Dubbel herenhuis uit omstreeks 1880, gebouwd in een neoclassicistische trant. Het hoekpand vormt de noordelijke afsluiting van een ensemble van drie herenhuizen uit dezelfde periode, gelegen aan de westelijke zijde van het Houtplein. De eerste bouwlaag werd omstreeks 1900 gewijzigd tot winkel/horeca en is in de loop der tijd sterk gewijzigd. Het hoekpand omvat twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak met gesmoorde pannen. In het voordakvlak zijn twee gewijzigde dakkapellen opgenomen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. Boven de geheel gewijzigde pui in de eerste bouwlaag is de gevel voorzien van gepleisterde pilasters (op de hoeken en als accent boven de oorspronkelijke entree in de eerste bouwlaag). De getoogde vensters in de tweede bouwlaag bevatten enkelruits schuiframen met een bovenlicht met overwegend glas-in-lood. Boven de vensters is een anderhalf steens strek uitgevoerd met een gepleisterde sluitsteen. De voorgevel wordt afgesloten door een geprofileerde architraaf, een fries met spiegelvelden en een geprofileerde kroonlijst. Deze afsluiting (echter zonder de spiegelvelden) loopt door over de zijgevel aan de Tempeliersstraat. Waardering: Van belang vanwege de forse tweelaags hoofdvorm onder afgeplat schilddak. Tevens van belang vanwege het gevelbeeld in neoclassicistische trant en als nog goed als zodanig herkenbaar dubbel herenhuis uit omstreeks 1880. Het pand vormt een markant historisch ensemble met de overige uit dezelfde periode daterende herenhuisbebouwing in deze gevelwand aan het Houtplein, in bijzonder met de naastgelegen panden nrs. 18 en 20, welke omstreeks 1900 veelal een winkelfunctie kreeg in de eerste bouwlaag.
Houtplein 18, Houtplein 18 A, Houtplein 18 B, Houtplein 18 C, Houtplein 18 D, Houtplein 18 E	Houtplein 18, 18A t/m 18E	Markant herenhuis uit omstreeks 1880 (vermoedelijk met iets oudere kern), gebouwd in een neoclassicistische trant en voorzien van een opvallende in- en uitzwenkende voorgevel. Het vormt het middelste pand van een ensemble van drie herenhuizen uit dezelfde periode, gelegen aan de westelijke zijde van het Houtplein. De eerste bouwlaag werd omstreeks 1900 gewijzigd tot winkel en is in de loop der tijd sterk gewijzigd. Het pand omvat twee bouwlagen onder een schilddak met gesmoorde pannen. In het voordakvlak is een dakkapel met pilasters en fronton opgenomen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. Boven de gewijzigde pui in de eerste bouwlaag bevat de voorgevel vensters met een gewijzigde invulling. Geheel rechts in de eerste bouwlaag is nog een oude entree aanwezig, voorzien van een omlijsting met gecanneleerde pilasters en een kroonlijst. De voorgevel wordt afgesloten door een geprofileerde architraaf, een fries en een geprofileerde kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de forse tweelaags hoofdvorm onder schilddak, met opvallend in- en uitzwenkende voorgevel. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld in neoclassicistische trant en als nog goed als zodanig herkenbaar herenhuis uit omstreeks 1880. Het pand vormt een markant historisch ensemble met de overige uit dezelfde periode daterende herenhuisbebouwing aan het Houtplein, in bijzonder met de naastgelegen panden nrs. 16 en 20, welke omstreeks 1900 veelal een winkelfunctie kreeg in de eerste bouwlaag.
Houtplein 2, Houtplein 2 0001, Houtplein 2 0002	Houtplein 2, 2-0001, 2-0002	Herenhuis uit omstreeks 1890, gebouwd in een neorenaissance trant. Het pand maakt deel uit van een gesloten gevelwand aan de westzijde van het Houtplein, tussen de Tempelierstraat en de Raamsingel even ten noorden van het Frederikspark. Deze gevelwand bestaat voornamelijk uit herenhuizen uit de periode 1880-1900 waarvan de eerste bouwlaag veelal gewijzigd is tot winkel. Zo ook bij het onderhavige pand waarvan in 1921 de oorspronkelijke indeling met toegang en twee vensters werd vervangen door een winkelpui. In de huidige situatie is er een geheel moderne pui aanwezig in de eerste bouwlaag. Het pand omvat twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak. In het voordakvlak is een door de goot stekend bakstenen rijk gedetailleerd dakhuis met klauwstukken, kroonlijst en opvallende frontonbekroning uitgevoerd. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband en is voorzien van gepleisterde speklagen die ter plaatse van de bovenlichten van de vensters in de tweede bouwlaag overgaan in een omlijsting met kroonlijstje. Boven deze vensters is een segmentboog in rode verblendsteen uitgevoerd. In de boogvelden subtiel siermetselwerk. Deze vensters bevatten T-schuiframen in houten kozijnen met vellingkantje. Het gedeelde venster in het dakhuis heeft een op detailniveau gewijzigde invulling en wordt afgesloten door segmentboog in rode verblendsteen met gepleisterde aanzet- en sluitstukken. De voorgevel wordt aan weerszijden van het

		dakhuis afgesloten door een architraaf, een fries met diamantkoppen en een door geprofileerde consoles gedragen bakgoot met gootlijst. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaag hoofdvorm onder afgeplat schilddak. Tevens van belang vanwege het gevelbeeld in neorenaissance trant en als nog goed als zodanig herkenbaar herenhuis uit omstreeks 1890. Het pand vormt een markant historisch ensemble met de overige uit dezelfde periode daterende herenhuisbebouwing in deze gevelwand aan het Houtplein.
Houtplein 20, Houtplein 20 RD	Houtplein 20, 20-RD	Markant tweelaags pand uit omstreeks 1880 (in hoofdopzet reeds aanwezig in 1862), gebouwd in een neoclassicistische trant. Het hoekpand vormt de zuidelijke afsluiting van een ensemble van drie herenhuizen uit dezelfde periode, gelegen aan de westelijke zijde van het Houtplein. De eerste bouwlaag was in 1916 in gebruik als rijtuigenberging en werd dat jaar gewijzigd tot twee winkels. De fraai gedetailleerde pilasters en kroonlijst van de pui herinneren nog aan deze fase. Het hoekpand omvat twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak met gesmoorde pannen. De in de diverse dakvlakken aanwezige dakkapellen zijn niet oorspronkelijk. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband en is boven de op punten gewijzigde winkelpui voorzien van een licht risalerende middenpartij en gepleisterde geblokte hoekpilasters. De in deze bouwlaag opgenomen vensters bevatten enkelruits schuiframen met bovenlicht met eenvoudig glas-in-lood. De voorgevel wordt afgesloten door een geprofileerde architraaf, een fries met subtiel siermetselwerk en een houten bakgoot met geprofileerde gootlijst. De linker zijgevel is boven de deels nog uit het eerste kwart van de 20ste eeuw daterende pui met glas-in-lood bovenlichten geheel gepleisterd en voorzien van schijnvoegen. De drie vensters in de tweede bouwlaag van deze gevel bevatten gewijzigde houten invullingen. Op de achtergevel sluiten eenlaags pakhuisjes uit omstreeks 1895 aan met bakstenen gevels (aan het Wijde Geldelozepad) met accenten in gele verblendsteen. Waardering: Van belang vanwege de forse tweelaags hoofdvorm onder afgeplat schilddak. Tevens van belang vanwege het gevelbeeld in neoclassicistische trant en als voormalige rijtuigenberging met bovenwoning uit omstreeks 1880 (in eerste opzet vermoedelijk ca. 1860). Het object onderging begin 20ste eeuw een transformatie naar winkel-woonhuis, waarvan de restanten van de winkelpui in de eerste bouwlaag nog een tastbare herinnering zijn. Het pand vormt een markant historisch ensemble met de overige uit dezelfde periode daterende herenhuisbebouwing aan het Houtplein, in bijzonder met de naastgelegen panden nrs. 16 en 18, welke omstreeks 1900 veelal een winkelfunctie kreeg in de eerste bouwlaag.
Houtplein 3		Bescheiden middenstandswoning uit omstreeks 1880, gebouwd in een eenvoudige neoclassicistische trant. De eerste bouwlaag is omstreeks 1900 verbouwd tot winkel. De winkelpui is tegenwoordig geheel gewijzigd. Het pand ligt aan de oostzijde van het Houtplein, waar het deel uit maakt van de gesloten gevelwand tussen de Gasthuissingel in het noorden en het Frederikspark in het zuiden. Samen met het buurpand nr. 5 uit dezelfde periode en het hoekpand nr. 1 (verbouwd omstreeks 1900) vormt het een sterk historisch ensemble aan dit deel van het Houtplein. Het pand omvat twee bouwlagen onder een mansardedak. De nagenoeg tot de nok van het dak opgetrokken voorgevel is uitgevoerd in baksteen in kruisverband en wordt afgesloten door een architraaf, fries en een bakgoot met gootlijst. De vensters in de tweede bouwlaag en ter hoogte van de kap bevatten gewijzigde houten invullingen. Boven deze vensters zit een anderhalf steens strek. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm onder mansardedak. Tevens van belang vanwege het gevelbeeld in neoclassicistische trant en als nog goed als zodanig herkenbare middenstandswoning uit omstreeks 1880. Het pand vormt een markant historisch ensemble met de overige uit dezelfde periode daterende herenhuisbebouwing in deze gevelwand aan het Houtplein, welke omstreeks 1900 veelal een winkelfunctie kreeg in de eerste bouwlaag.
Houtplein 4 RD		Herenhuis uit omstreeks 1880, gebouwd in een neoclassicistische trant. Het pand maakt deel uit van een gesloten gevelwand aan de westzijde van het Houtplein, tussen de Tempelierstraat en de Raamsingel even ten noorden van het Frederikspark. Deze gevelwand bestaat voornamelijk uit herenhuizen uit de periode 1880-1900 waarvan de eerste bouwlaag veelal gewijzigd is tot winkel. Zo ook bij het onderhavige pand waarvan in 1921 de oorspronkelijke indeling met toegang en twee vensters werd vervangen door een winkelpui. In de huidige situatie is er een geheel

		moderne pui aanwezig in de eerste bouwlaag. Het pand omvat twee bouwlagen onder een plat dak. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband en is voorzien van gepleisterde speklagen, cordonlijst en waterlijst. Boven de vensters zit een gemetselde strek met gepleisterde sluitsteen. De vensters bevatten houten invullingen (T-schuiframes). De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, fries met guirlandes en een door geprofileerde en gecanneleerde consoles gedragen bakgoot met gootlijst. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaag hoofdvorm onder plat dak. Tevens van belang vanwege het gevelbeeld in sobere neoclassicistische trant en als nog goed als zodanig herkenbaar herenhuis uit omstreeks 1880. Het pand vormt een markant historisch ensemble met de overige uit dezelfde periode daterende herenhuisbebouwing in deze gevelwand aan het Houtplein.
Houtplein 5, Houtplein 5 RD	Houtplein 5, 5RD	Herenhuis uit omstreeks 1880, gebouwd in een eenvoudige neoclassicistische trant. De eerste bouwlaag is omstreeks 1900 verbouwd tot winkel. In de huidige situatie zijn de bovenlichten van een in 1937 aangebrachte pui nog aanwezig. De rest van de winkelpui is geheel gewijzigd. Het pand ligt aan de oostzijde van het Houtplein, waar het deel uit maakt van de gesloten gevelwand tussen de Gasthuissingel in het noorden en het Frederikspark in het zuiden. Samen met het buurpand nr. 3 uit dezelfde periode en het hoekpand nr. 1 (verbouwd omstreeks 1900) vormt het een sterk historisch ensemble aan dit deel van het Houtplein. Het pand omvat drie bouwlagen onder een met bitumen shingles gedekt mansardedak. In het voordakvlak is een vergrootte dakkapel opgenomen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband en wordt afgesloten door een architraaf, fries met decoratieve velden en een bakgoot met gootlijst. De vensters in de tweede en derde bouwlaag bevatten houten invullingen met 6-ruits schuiframes. Boven deze vensters zit een anderhalf steens strek. De pui in de eerste bouwlaag heeft onder de lage bovenlichten met diagonaal glas-in-lood een geheel moderne invulling. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke drielaags hoofdvorm onder mansardedak. Tevens van belang vanwege het gevelbeeld in neoclassicistische trant en als nog goed als zodanig herkenbaar herenhuis uit omstreeks 1880. Het pand vormt een markant historisch ensemble met de overige uit dezelfde periode daterende herenhuisbebouwing in deze gevelwand aan het Houtplein, welke omstreeks 1900 veelal een winkelfunctie kreeg in de eerste bouwlaag.
Houtplein 6, Houtplein 6 RD	Houtplein 6, 6-RD	Herenhuis uit omstreeks 1885, gebouwd in een eenvoudige neoclassicistische trant. Het pand maakt deel uit van een gesloten gevelwand aan de westzijde van het Houtplein, tussen de Tempelierstraat en de Raamsingel even ten noorden van het Frederikspark. Deze gevelwand bestaat voornamelijk uit herenhuizen uit de periode 1880-1900 waarvan de eerste bouwlaag veelal gewijzigd is tot winkel. Zo ook bij het onderhavige pand waarvan in 1912 de oorspronkelijke indeling met toegang en twee vensters werd vervangen door een winkelpui. In de huidige situatie is er een geheel moderne pui aanwezig in de eerste bouwlaag. Het pand omvat drie bouwlagen onder een afgeplat schilddak. In het voordakvlak zit een op punten gewijzigde dakkapel met hijsbalk. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. De getoogde vensters in de tweede en derde bouwlaag bevatten houten invullingen (schuiframes) die op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De vensters zijn opgenomen in een geprofileerde omlijsting. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, fries en houten bakgoot met geprofileerde gootlijst op rijk geornamenteerde consoles. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke drielaags hoofdvorm onder afgeplat schilddak met dakkapel in het voordakvlak. Tevens van belang vanwege het gevelbeeld in sobere neoclassicistische trant en als nog goed als zodanig herkenbaar herenhuis uit omstreeks 1885. Het pand vormt een markant historisch ensemble met de overige uit dezelfde periode daterende herenhuisbebouwing in deze gevelwand aan het Houtplein.
Houtplein 8, Houtplein 8 A		Herenhuis uit omstreeks 1885, gebouwd in een neorenaissance trant (en in één worp met buurpanden nr. 10 en 12). Het pand maakt deel uit van een gesloten gevelwand aan de westzijde van het Houtplein, tussen de Tempelierstraat en de Raamsingel even ten noorden van het Frederikspark. Deze gevelwand bestaat voornamelijk uit herenhuizen uit de periode 1880-1900 waarvan de eerste bouwlaag veelal gewijzigd is tot winkel. Het onderhavige pand heeft echter in de eerste bouwlaag nog de oorspronkelijke gevelindeling, waardoor het herenhuiskarakter goed herkenbaar behouden is gebleven. Het pand omvat twee

		bouwlagen onder een afgeplat dak met schuin dakschild aan de voorzijde. Op dit dakschild kapt het steekkapje van de rechts in de voorgevel uitgevoerde topgevelrisaliet aan. Links van deze topgevel zit een kleine dakkapel met tentdakje en overstek. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband en het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen, cordonlijst, spiegelvelden in borstweringen onder vensters en aanzet- en sluitstenen in de strekken boven de gevelopeningen. De entree is opgenomen in een portiek met harstenen plint en stoep en wordt afgesloten door een geornamenteerd hoofdstel. Hierboven is een balkon op geprofileerde consoles uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Boven de vensters is een geprofileerde latei uitgevoerd. De voorgevel wordt links van de topgevelrisaliet afgesloten door een architraaf, fries met trigliefen en spiegelvelden en een houten bakgoot met gootlijst op klossen. De topgevel heeft een gewijzigde tuitvormige afsluiting en wordt geleed door twee uitgemetselde pilasters op geprofileerde consoles. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met schuin dakvlak aan de voorzijde, met topgevelrisaliet met steekkap en dakkapel. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld in neorenaissance trant en als nog goed als zodanig herkenbaar herenhuis uit omstreeks 1885. Door de nog aanwezige oorspronkelijke gevelindeling en rijke detaillering vormt het pand een sterk beeldbepalend en historisch element aan dit deel van het Houtplein.
Hyacintenlaan 1 t/m 5	Hyacintenlaan 1 t/m 5	Blok met drie geschakelde herenhuizen, gebouwd in 1914 in rationalistische trant. Het ensemble ligt aan de oostzijde van de Hyacintenlaan in de buurt Zijlweg-west, nabij de aansluiting op de Zijlweg. Het blok omvat twee bouwlagen onder een samengestelde kap. De brede dakkapel in het voordakvlak ter plaatse van de middelste woning is een jongere toevoeging. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een trasraam. In de voorgevel zijn twee risalerende topgevels met steekkap uitgevoerd. De twee in deze geveldelen uitgevoerde toegangen zijn opgenomen in een rondboog portiek. Hierboven is een inpandig balkon uitgevoerd, voorzien van een smeedijzeren balkonhekwerk. Het geveldeel van de middelste woning ligt terug en heeft in de tweede bouwlaag een gewijzigd balkon. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Boven de vensters is een anderhalf steens strek uitgevoerd. De geveltop van de topgevelrisalieten is gepleisterd en geheel bovenin voorzien van een verticale houten betimmering. Opvallend is verder de naar voren springende rooilijn ten opzichte van de zuidelijk van het pand gelegen jongere woonbebouwing aan deze zijde van de straat. Waardering: Van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering van het blok geschakelde herenhuizen, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van projectmatige kleinschalige woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1910 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Hyacintenlaan.
Hyacintenlaan 51 t/m 55	Hyacintenlaan 51 t/m 55	Blokje met drie geschakelde eengezinswoningen, gebouwd in 1925 in zakelijk-expressionistische trant. Het ensemble ligt aan de oostzijde van de Hyacintenlaan in de buurt Zijlweg-west, nabij de aansluiting op de Tulpenkade. Het blok omvat één bouwlaag onder een samengestelde kap met rode pannen. Centraal in de in baksteen opgetrokken voorgevel (halfsteens verband) is een topgevelrisaliet met steekkap uitgevoerd. Het metselwerk van het risaliet loopt door in de uitgemetselde plint van de beide hoekwoningen van het blok. Dit motief wordt herhaald in beide zijgevels. De platgedekte dakkapellen met vier 4-ruits ramen, geplaatst aan weerszijde van de steekkap behoren tot de oorspronkelijke opzet. Alle drie de woningen zijn in de voorgevel voorzien van een ondiepe erker. De entree van de middelste woning is opgenomen in de voorgevel en die van de hoekwoningen bevinden zich in de zijgevels. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Waardering: Van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering van het blok geschakelde herenhuizen, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van projectmatige kleinschalige woonhuisarchitectuur uit de tijd van het interbellum en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Hyacintenlaan.

IJsselstraat 8 t/m 14	Flevoplein 15 t/m 18, IJsselstraat 8 t/m 14, Reggestraat 1 t/m 15	Complex uit 1948 met drie blokken met in totaal 16 geschakelde woningen, gebouwd in een eenvoudige traditionalistische Delftse School trant door het Gemeentelijk Woningbedrijf en naar ontwerp van architect H. Korringa. De bescheiden woningen liggen op een terrein aan de oostzijde van de Reggestraat in het westelijke deel van de Woonbuurten Noord waarvan de bebouwing grotendeels in de periode 1925-1955 tot stand kwam. De blokken met geschakelde bescheiden woningen omvatten één bouwlaag onder een met rode pannen gedekt zadeldak met bakstenen schoorstenen op de nok. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in halfsteens verband. De oostelijke woning van zowel het blok aan het Flevoplein als van het blok aan de IJsselstraat is voorzien van een sobere klokgevel en heeft een dwars geplaatste kap. De in het voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn veelal op punten gewijzigd of vernieuwd, net als de invullingen van de gevelopeningen. De woningtoegangen zijn opgenomen in een omlijsting. De rooilijn van het blok aan de Reggestraat volgt de knik in de straat. De voorgevels van de blokken worden afgesloten door een goot op klossen. De twee klokgevels binnen het complexje worden afgesloten door een rollaag met kunststenen aanzetstenen en dekplaten. De ondiepe voortuintjes van het blok aan de Reggestraat worden aan de straatzijde afgesloten door een lage ligusterhaag. Ook de tuinmuren van IJsselstraat 14 en Flevoplein 18 zijn zorgvuldig meeontworpen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofd- en kapvorm en het eenvoudige maar met zorg vormgegeven gevelbeeld in traditionalistische Delftse School trant met twee opvallende klokgevelaccenten. Ondanks vernieuwingen op detailniveau vormt het ensemble, dat gebouwd werd door het Gemeentelijk Woningbedrijf een karakteristiek voorbeeld van vroeg naoorlogse woningbouw. Het complex vormt bovendien een beeldbepalend onderdeel van een buurtje met een tuindorp-achtige opzet. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme en kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen).
Indischestraat 190, Indischestraat 190 A, Indischestraat 190 B, Indischestraat 190 C	Indischestraat 190, 190A t/m 190B	Evangelisatielokaal (Noorderkapel) met bovenwoning, gebouwd in 1939 in opdracht van de Evangelische Gemeente Zuiderkapel. Het ontwerp in traditionalistische trant is afkomstig van architect A. Brand. In 1955 kwam het pand in bezit van de Doopsgezinde Gemeente Haarlem, die de naam veranderde in Mennokapel. Het pand ligt aan de oostzijde van de Indischestraat, precies op het punt waar de straat naar het oosten buigt en tegenover de aansluiting op de Minahassastraat. Door de knik in de straat heeft het pand een samengestelde plattegrond en een geknikte gevel aan de straatzijde. Het pand is tweelaags onder een samengesteld zadeldak gedekt met gesmoorde pannen. De gevels en kap van het zuidelijke deel (waarin ook de entree is opgenomen) zijn lager uitgevoerd dan die van het noordelijke deel. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in Vlaams verband. De entree van de kapel en de bovenwoning zijn opgenomen in het getoogde portiek in het rechter deel van de gevel. De overige vensters in dit geveldeel zijn eveneens getoogd. De vensters in de eerste bouwlaag van het linker geveldeel zijn ook getoogd afgewerkt. De vensters in de tweede bouwlaag zijn recht gesloten. De gevelopeningen bevatten veelal op punten gewijzigde of vernieuwde invullingen. De voorgevel wordt afgesloten door een zinken mastgoot op houten klossen. Het pand is tegenwoordig niet meer in gebruik als kapel. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm met geknikte voorgevel. Tevens van belang vanwege het karakteristieke sobere gevelbeeld in traditionalistische trant en als nog goed als zodanig herkenbaar evangelisatielokaal/kapel met bovenwoning uit de vooroorlogse periode. Het pand is illustratief voor de sterke groei en ontwikkeling van de woonbuurten Noord in de vooroorlogse periode. Het lokaal fungeerde in de beginperiode als bijkerk voor de Evangelische Gemeente Zuiderkapel.

Jacob Geelstraat 8 t/m 20	Hofdijkstraat 46 t/m 60, Aagje Dekenstraat 1 t/m 19, Jacob Geelstraat 8 t/m 20, Betje Wolffstraat 2 t/m 14	Drie blokken met in totaal 32 geschakelde eenlaags arbeiderswoningen, gebouwd in 1924 in opdracht van de Woningbouwvereniging Eigen Woning naar een ontwerp in een sobere zakelijk-expressionistische trant van architectenbureau Meyran & Ten Broeke. De woningen werden gebouwd op een terrein tussen de Aagje Dekenstraat, Jacob Geelstraat, Betje Wolffstraat en de Hofdijkstraat in de Amsterdamsebuurt. Het gebied dat de Amsterdamsebuurt buurt zou worden was eeuwenlang als weiland in gebruik met boerderijen lagen langs de Zomervaart. In 1839 was door de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij (HIJSM) de spoorlijn naar Amsterdam aangelegd, en werkplaatsen verrezen direct noordelijk daarvan. Voor de werknemers werd vanaf eind 19de eeuw de Amsterdamsebuurt aangelegd. De HIJSM leende hiervoor geld aan de woningbouwverenigingen. De buurt werd dicht bebouwd, met arbeiderswoningen aan smalle straten, met weinig ruimte voor tuintjes of openbaar groen. De blokken met eenlaags woningen hebben bakstenen gevels (kruisverband) en worden gedekt door een mansardedak met rode pannen. De in het voordakvlak aanwezige dakkapellen onder lessenaarsdak zijn jongere toevoegingen, ter vervanging van oorspronkelijk twee andere typen dakkapellen. De dakkapellen in het achterdakvlak zijn op punten vernieuwd. De gevels zijn verlevendigd met subtiel expressief siermetselwerk. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd zijn. Tussen de entrees is steeds een trapeze-vormige gevelopening uitgevoerd met een opvallend forse bakstenen lekdorpel. Boven alle gevelopeningen in de voorgevel is een rollaag uitgevoerd. De ondiepe voortuintjes worden door een laag bakstenen muurtje van de openbare weg gescheiden. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm met mansardedak en de eenvoudige maar met zorg vormgegeven gevels in zakelijk-expressionistische trant uit 1924. Tevens van belang als redelijk gaaf en goed herkenbaar voorbeeld van een woningbouwproject met arbeiderswoningen uit het eerste kwart van de 20ste eeuw in de Amsterdamsebuurt. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme, kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Jacques Perklaan 2 t/m 24, Jacques Perklaan 2 I t/m 24 I Jacques Perklaan 2 II t/m 24 II Jacques Perklaan 26 t/m 48 Jacques Perklaan 26 I t/m 48 I Jacques Perklaan 26 II t/m 48 II Jacques Perklaan 50 t/m 60	Jacques Perklaan 2-24, 26-48, 50-60, Willem Klooslaan 11-21, Van Collemstraat 16-30, 13-31, 32-42	Dit zorgvuldig gedetailleerde wooncomplex heeft veel elementen die van cultuurhistorische waarde zijn. Ensemble van velden met meerdere bebouwingsstroken die samen een woonbuurt vormen, rond een plantsoen (de paarse stroken op bovenstaande afbeelding). De woonstroken zijn in hoofdzaak vier bouwlagen hoog met een plat dak. Seriematige bouw met zorgvuldige details. De gevels zijn opgemetseld met een donkere baksteen voor de plint en een lichtere baksteen voor de drie bouwlagen erboven en een daklijst. De betonnen vloer boven de plint is zichtbaar in de gevel en vormt een lijst die het geheel samenbindt, zelfs om de hoek buigend naar de zijgevel en de pergola en garages. In de plint in pandige garages, en naast de stroken geschakelde garageboxen, zodat het autogebruik integraal onderdeel is van het wonen. De gevel is een zorgvuldige en levendige compositie van kleine en grote balkons, open gedeeltes en meer gesloten delen, inspringen en uitspringen, grote glasvlakken en zeer kleine vensters, hijsbalk en balkonstut als lijn, balkonvloer als plaat en metselwerk als wand. De entrees zijn verbijzonderd door een betonnen uitbouw met cirkelvormige openingen en schuine contour. Gebouwd in opdracht van woningbouwvereniging De Kleine Middenstander. Ondanks enkele individuele wijzigingen nog een goede samenhang vertonend. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de ensemblewerking als groep van meerdere stroken met woningen, pergola's en garageboxen rond een groene hof, met herkenbare en identieke vormgeving die gezamenlijk een woonbuurt vormt. Heeft architectuurhistorische waarde vanwege de kenmerken van de architectuur in een naoorlogse modernistische stijl, die tot uitdrukking komt in onder meer de gevelindeling en detaillering. Ook van waarde vanwege de architectonische kwaliteit van de afwisselende compositie van ensemble en gevelindeling. Oogt nog samenhangend en gaaf. Heeft cultuurhistorische waarde als uitdrukking van de naoorlogse seriematige bouw met een zorgvuldige vormgeving en relatief kleinschalige toepassing waardoor een samenhangende buurt is ontstaan.

Jan Bontelaan 1 t/m 27, 2 t/m 16	Pieter Wantelaan 2-16, 18-34, Gilles Schoolmeesterlaan 2-16, 18-34, Jan de Mijterlaan 1-17, 2-32, Jan Bontelaan 1-27, 2-16, Willem Buyslaan 2-20	Complex drive-in-woningen en eengezinswoningen, 1955-58, architect Brakel en Buma. Het complex eengezinswoningen en drive-in-woningen geeft uitdrukking aan toenemend autobezit in de naoorlogse jaren. Bij drive-in-woningen is de individuele stalling van de auto onderdeel van het woningontwerp, waarbij de stalling van de particuliere auto inpandig plaatsvindt. Op de begane grond waren oorspronkelijk slaapkamers, op de verdieping keuken, slaapkamer en woonkamer. Daarmee een kenmerkende drive-in-woning typologie. Daarnaast is geëxperimenteerd met woonblokken waarbij de woningen om en om toegankelijk zijn, zodat voortuin naast achtertuin ligt en gepoogd werd levendigheid te combineren met privacy. Onderdeel van het complex is een openbaar speelpad, waar juist het kindveilig spelen de ruimte krijgt. Dit alles is gevat in een heldere modernistische architectuur en materialisering, waardoor een samenhangend complex wordt gevormd. Kenmerkend zijn hierbij de rechthoekige bouwblokken van twee en drie lagen met doorlopende dakranden, die onderbroken worden door schijfvormige schoorstenen die voor ritmering en herkenbaarheid van de individuele woning zorgen. Daarnaast is de gevelindeling met een grote pui over twee lagen met een houten borstwering op de verdieping en de smalle bandvensters tbv de badkamers en ook de portiekentrees en patiobalkons karakteristiek. Door gegroeide individualisering van de woningen is de architectonische eenheid van het ensemble niet meer intact. Wijzigingen zoals alternatief kleurgebruik, alternatieve gevelindelingen t.p.v. voordeuren, garages en puien en het gebruik van moderne materialen voor kozijnen en overheaddeuren, hebben de samenhang van het ensemble als architectonische eenheid gedeeltelijk verstoord. Typologisch en stedenbouwkundig is deze buurt van belang in de ontwikkeling van de woningbouw. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de opzet van de woonblokken en de inrichting van de openbare ruimte in afstemming op woningtypologie, waarbij autobezit en spelen zijn geïntegreerd in het ensemble. Heeft positieve architectuurhistorische waarde vanwege de typologie van de drive-in-woningen en de kwaliteit van het architectonisch ontwerp in naoorlogs modernistische stijl. Heeft positieve cultuurhistorische waarde als uitdrukking van naoorlogse seriematige woningbouw voor de hogere inkomens in Haarlem, en toegenomen belang van particulier autobezit in de woonwijken.
Jan de Mijterlaan 1 t/m 17, 2 t/m 32	Pieter Wantelaan 2-16, 18-34, Gilles Schoolmeesterlaan 2-16, 18-34, Jan de Mijterlaan 1-17, 2-32, Jan Bontelaan 1-27, 2-16, Willem Buyslaan 2-20	Complex drive-in-woningen en eengezinswoningen, 1955-58, architect Brakel en Buma. Het complex eengezinswoningen en drive-in-woningen geeft uitdrukking aan toenemend autobezit in de naoorlogse jaren. Bij drive-in-woningen is de individuele stalling van de auto onderdeel van het woningontwerp, waarbij de stalling van de particuliere auto inpandig plaatsvindt. Op de begane grond waren oorspronkelijk slaapkamers, op de verdieping keuken, slaapkamer en woonkamer. Daarmee een kenmerkende drive-in-woning typologie. Daarnaast is geëxperimenteerd met woonblokken waarbij de woningen om en om toegankelijk zijn, zodat voortuin naast achtertuin ligt en gepoogd werd levendigheid te combineren met privacy. Onderdeel van het complex is een openbaar speelpad, waar juist het kindveilig spelen de ruimte krijgt. Dit alles is gevat in een heldere modernistische architectuur en materialisering, waardoor een samenhangend complex wordt gevormd. Kenmerkend zijn hierbij de rechthoekige bouwblokken van twee en drie lagen met doorlopende dakranden, die onderbroken worden door schijfvormige schoorstenen die voor ritmering en herkenbaarheid van de individuele woning zorgen. Daarnaast is de gevelindeling met een grote pui over twee lagen met een houten borstwering op de verdieping en de smalle bandvensters tbv de badkamers en ook de portiekentrees en patiobalkons karakteristiek. Door gegroeide individualisering van de woningen is de architectonische eenheid van het ensemble niet meer intact. Wijzigingen zoals alternatief kleurgebruik, alternatieve gevelindelingen t.p.v. voordeuren, garages en puien en het gebruik van moderne materialen voor kozijnen en overheaddeuren, hebben de samenhang van het ensemble als architectonische eenheid gedeeltelijk verstoord. Typologisch en stedenbouwkundig is deze buurt van belang in de ontwikkeling van de woningbouw. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de opzet van de woonblokken en de inrichting van de openbare ruimte in afstemming op woningtypologie, waarbij autobezit en spelen zijn geïntegreerd in het ensemble. Heeft positieve architectuurhistorische waarde vanwege de typologie van de drive-in-woningen en de kwaliteit van het architectonisch ontwerp in naoorlogs modernistische stijl. Heeft positieve cultuurhistorische waarde als

		uitdrukking van naoorlogse seriematige woningbouw voor de hogere inkomens in Haarlem, en toegenomen belang van particulier autobezit in de woonwijken.
Jan Gijzenkade 149 t/m 161	Romeinenstraat 1, Jan Gijzenkade 149 t/m 161	Blok met acht geschakelde middenstandswoningen uit 1935 naar een ontwerp in zakelijk-traditionele trant van architect H. Tuninga. Het ensemble ligt aan de oostzijde van de Jan Gijzenkade en de Jan Gijzenvaart en heeft een markante verspringende rooilijn ter plaatse van de twee rechter woningen op de hoek met de Romeinenstraat. De geschakelde woningen vormen samen de gesloten gevelwand aan deze zijde van de straat, tussen de Romeinenstraat in het zuiden en de Roerdompstraat in het noorden. De bebouwing in deze Woonbuurten Noord kwam overwegend in de periode 1925-1955. De woningen omvatten twee bouwlagen onder een met gesmoorde pannen gedekt zadeldak met een dakkapel onder zadeldak (per woning) in het voordakvlak en bakstenen schoorstenen op de nok. De kap verspringt ter plaatse van de twee rechter woningen. Deze woningen zijn in de voorgevel voorzien van een rechthoekige bakstenen erker met balkon. De overige woningen hebben een houten erker op bakstenen borstwering. De twee hoekwoningen zijn in de zijgevel voorzien van een eenlaags uitbouw onder zadeldak. De gevelopeningen bevatten overwegend houten invullingen (ter plaatse van nr. 157 geheel vervangen door kunststof) die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Enkele vensters bevatten nog de uit de bouwtijd daterende roedenramen en diverse woningtoegangen nog de oorspronkelijke houten voordeur. De voortuinen worden van de straat gescheiden door een lage bakstenen voetmuur tussen brede bakstenen hekposten, waartussen een stalen buis is opgenomen (op enkele plaatsen niet meer aanwezig). Het perceel van beide hoekwoningen is aan de achterzijde afgesloten door een afgeronde bakstenen tuinmuur, die aansluit op een bakstenen garage onder zadeldak. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofdvorm met twee bouwlagen, aan de rechter zijde verspringende rooilijn en kap en hoge zadeldaken met bakstenen schoorstenen en dakkapellen onder zadeldak. Tevens vanwege het karakteristieke en op subtiele wijze gedetailleerde gevelbeeld in zakelijk-traditionele trant. Het blok met geschakelde middenstandswoningen, twee garages en bakstenen tuinmuurtjes vormt een beeldbepalend element aan dit deel van de Jan Gijzenkade.

Jan Gijzenkade 179, Jan Gijzenkade 179 A Jan Gijzenkade 181, Jan Gijzenkade 181 A Jan Gijzenkade 181 B, Jan Gijzenkade 183, Jan Gijzenkade 185	Jan Gijzenkade 179, 179A, 181, 181A, 181B, 183 t/m 185, Rijksstraatweg 317 t/m 329	Blok met winkelwoonhuizen en middenstandswoningen uit 1935, gebouwd naar ontwerp van architect H. Tuninga in zakelijk-traditionele trant met elementen uit de Delftse School. Het ensemble ligt in de Woonbuurten Noord en vormt de zuidelijke stedenbouwkundige afsluiting van de bebouwing aan de westzijde van de Rijksstraatweg en de oostzijde van de Jan Gijzenkade, waar deze grenzen aan de Jan Gijzenvaart. Het complex bestaat uit een fors tweelaags bouwdeel met een gebogen naar de kruising gerichte voorgevel en een gebogen kap. Op de achterzijde van dit markante hoekpand sluit rechts en links een rij geschakelde tweelaags middenstandswoningen aan. Het hoekpand wordt gedekt door een zadeldak met niet oorspronkelijke grijze bitumen shingles. In het gebogen voordakvlak zijn zes plat gedekte dakkapellen opgenomen. De aan de achterzijde op het hoekpand aansluitende bouwdelen zijn eveneens tweelaags met zadeldak, maar lager uitgevoerd. Bovendien is er nog een verspringing in de nok van de twee bouwdelen die de aansluiting vormen tussen het hoekpand en de geschakelde middenstandswoningen. De zadeldaken van de woningen zijn gedekt met pannen (overwegend gesmoord en met name aan de zijde Jan Gijzenkade gewijzigd of vernieuwd), en op de nok zijn bakstenen schoorstenen uitgevoerd. In het voordakvlak van enkele woningen is nog de oorspronkelijke bescheiden dakkapel met twee draairamen aanwezig. De gevels van het complex zijn uitgevoerd in baksteen in Noors verband. Het gebogen hoekpand bevat in de eerste bouwlaag twee op punten gewijzigde winkelpuien onder een over de zijgevels omhoekende betonnen luifel. Boven de luifel zitten lage bovenlichten. De gevelopeningen van zowel het hoekpand als de aan de Jan Gijzenkade hierop aansluitende woningen bevatten veelal op punten gewijzigde invullingen. De entrees van deze woningen zijn gevat in een omlijsting waarboven een bovenlicht is uitgevoerd. De entrees van de woningen aan de Rijksstraatweg zijn voorzien van een subtiële gemetselde omlijsting met kroonlijst, met daarboven een rond bovenlicht met gietijzeren ornament. Deze woningen zijn bovendien uitgevoerd met een 3-zijdige erker. De gevelopeningen bevatten veelal nog houten invullingen met roedenverdeling in de bovenlichten en zijn enkele op detailniveau gewijzigd of vernieuwd. De voortuinen worden hier van de Rijksstraatweg gescheiden door een lage bakstenen muurtje en stalen buis tussen hoger opgemetselde hekposten. De gevels van het ensemble worden afgesloten door het dakoverstek met bakgoot op klossen. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm, met opvallend gepositioneerd en gebogen hoekpand en aan de achterzijde hierop aansluitende iets lager uitgevoerde geschakelde woningen, en vanwege de karakteristieke vormgeving en detaillering in zakelijk-traditionele trant met elementen uit de Delftse School. Het complex speelt een sterk beeldbepalende rol aan dit deel van de Rijksstraatweg en Jan Gijzenkade, nabij de kruising met de Jan Gijzenvaart.
Jan Gijzenkade 188 t/m 204	Jan Gijzenkade 188 t/m 204	Blok met vijf geschakelde panden met elk een benedenwoning en twee bovenwoningen, uit 1933. Het ensemble werd gebouwd in een zakelijk-traditionele trant naar ontwerp van A.J.C. Voorvelt. Het blok ligt aan de westelijke zijde van de Jan Gijzenkade en de Jan Gijzenvaart op de hoek met de Hodsonstraat, in de grotendeels in de periode 1925-1955 bebouwde Woonbuurten Noord. Het blok omvat twee bouwlagen onder een zadeldak gedekt met rode pannen. Zowel in het voordakvlak als in het achterdakvlak zijn plat gedekte dakkapellen opgenomen en op de nok zijn bakstenen schoorstenen uitgevoerd. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in halfsteens verband en is voorzien van over twee bouwlagen doorlopende 3-zijdiger erkers die afgesloten worden door een plat dakje met bakgoot. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De woningtoegangen van de boven-benedenwoningen zijn steeds gekoppeld uitgevoerd, net als het hierboven in de tweede bouwlaag aanwezige venster. De voorgevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door het houten dakoverstek met bakgoot. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met zadeldak, dakkapellen en schoorstenen en het sobere maar met zorg vormgeven gevelbeeld met erkers in zakelijk-traditionele trant. Het blok met geschakelde woningen uit het interbellum vormt een beeldbepalend element aan dit deel van de Jan Gijzenkade.

Jan Gijzenkade 206 t/m 228	Jan Gijzenkade 206 t/m 228	Blok met geschakelde woningen (vier benedenwoningen en acht bovenwoningen) uit 1934, gebouwd in een zakelijk-traditionele trant. Het blok ligt aan de westelijke zijde van de Jan Gijzenkade en de Jan Gijzenvaart op de noordelijke hoek met de Hodsonstraat, in de grotendeels in de periode 1925-1955 bebouwde Woonbuurten Noord. Het blok omvat twee bouwlagen onder een zadeldak gedekt met rode pannen. Zowel in het voordakvlak als in het achterdakvlak zijn plat gedekte dakkapellen opgenomen en op de nok zijn bakstenen schoorstenen uitgevoerd. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in halfsteens verband en de vier benedenwoningen zijn voorzien van een 3-zijdige plat gedekte erker. De woningtoegangen zijn steeds gekoppeld per twee uitgevoerd en gevat onder een gezamenlijke geprofileerde houten lijst op uitgemetselde pilasters. Deze pilasters komen ook terug aan weerszijde van de erkers. Daarboven zit een bovenlicht. De vensters bevatten houten invullingen met veelal enkelruits raam onder een meerruits bovenlicht (soms nog voorzien van glas-in-lood). De voorgevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een forse houten bakgoot op klossen. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met zadeldak, dakkapellen en schoorstenen en het sobere maar met zorg vormgeven gevelbeeld met vier eenlaags erkers in zakelijk-traditionele trant. Het blok met geschakelde woningen uit het interbellum vormt een beeldbepalend element aan dit deel van de Jan Gijzenkade.
Jan Gijzenkade 230 t/m 236, Jan Gijzenkade 230 I t/m 236 I, Jan Gijzenkade 230 II t/m 236 II	Jan Gijzenkade 230-1 t/m 236-1, 230-2 t/m 236-2	Blok met 12 portiekflatwoningen uit 1954, gebouwd door het Gemeentelijk Woningbedrijf. Het ontwerp in shake handsstijl werd geleverd door architect A. Zandstra. Het gebouw ligt aan de westelijke zijde van de Jan Gijzenkade en de Jan Gijzenvaart, in de grotendeels in de periode 1925-1955 bebouwde Woonbuurten Noord. Aan beide zijde van het blok is een smalle steeg die aan de weg afgesloten wordt door een houten poort opgenomen in een bakstenen muurtje met diagonaal siermetselwerk. Het flatgebouw omvat drie bouwlagen onder een flauw hellend en met rode pannen gedekt zadeldak. Op de nok zijn drie bakstenen schoorstenen uitgevoerd. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (rode baksteen in de eerste en tweede bouwlaag en boven een betonnen band gele baksteen in de derde bouwlaag) en is gevat tussen twee uitgemetselde hoekpilasters. De twee iets terugliggende entrees tot de portieken zijn opgenomen in een omlijsting met twee uitgemetselde 'geblokte' pilasters onder een betonnen lijst. Het hierboven aanwezige trappenhuis venster is voorzien van een betonnen omlijsting. De gevelopeningen bevatten nog de oorspronkelijke indelingen en invullingen en zijn hier en daar enkel op detailniveau vernieuwd of gewijzigd. De voorgevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een forse houten bakgoot. Waardering: Van belang vanwege de drielaags hoofdvorm met flauw hellend zadeldak en schoorstenen en het sobere maar met zorg vormgeven en gedetailleerde gevelbeeld in shake handsstijl. Het blok portiekwoningen uit de naoorlogse periode vormt een beeldbepalend element aan dit deel van de Jan Gijzenkade.
Jan Gijzenkade 244 t/m 258	Rijksstraatweg 250a, 250 RD en 250 ZW, Jan Gijzenkade 244 t/m 258	Bouwproject uit 1939 met diverse geschakelde woonhuizen en winkelwoonhuizen aan de Rijksstraatweg en omhoekend naar de Jan Gijzenkade, waarvan de panden Jan Gijzenkade 244 t/m 258 en Rijksstraatweg 250A, 250 RD en 250 ZW nog zeer karakteristiek zijn. Het ontwerp in zakelijk-traditionele trant werd geleverd door architect Fred. M. Kramer. Het ensemble vormt feitelijk de noordelijke afsluiting van de bebouwing aan de oostelijke zijde van de Rijksstraatweg grenzend aan de Jan Gijzenvaart. Het blok bestaat uit verschillende bouwdelen, waarvan het bouwdeel op de hoek met de Jan Gijzenkade drie bouwlagen omvat en de aan weerszijden hierop aansluitende bouwdelen twee bouwlagen tellen. De voorgevels van de verschillende bouwdelen verspringen licht ten opzichte van elkaar. Door deze wisselende rooilijn en verspringende goot- en nokhoogtes is een levendig gevelbeeld ontstaan. Alle bouwdelen hebben een met rode pannen gedekt zadeldak, veelal voorzien van enkele plat gedekte dakkapellen en met bakstenen schoorstenen op de nok. De voorgevels zijn opgetrokken in baksteen (halfsteens verband) en de gevelopeningen bevatten overwegend nog houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De woningtoegangen in de gevels aan de Jan Gijzenkade zijn opgenomen in een bescheiden omlijsting net als de woonkamervensters in de eerste bouwlaag van de woningen op nr. 244 t/m 252. Het hoekpand is voorzien van karakteristieke etalagevensters en het pand Rijksstraatweg 250 ZW-250 RD bevat nog een grotendeels authentieke winkelpui met luifel. De twee kopgevels van het 3-laags

		bouwdeel op de hoek zijn voorzien van een tuitvormige afsluiting. Alle recht gesloten geveldelen worden afgesloten door een houten bakgoot. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofdvorm met twee en drie bouwlagen, verspringende rooilijn, goothoogtes en nokhoogtes, hoge zadeldaken met bakstenen schoorstenen en overwegend plat gedekte dakkapellen. Tevens vanwege het karakteristieke en op subtiele wijze gedetailleerde gevelbeeld in zakelijk-traditionele trant. Het blok met woonhuizen en winkelwoonhuizen vormt een beeldbepalend element aan dit deel van de Jan Gijzenkade en de Rijksstraatweg en een belangrijke stedenbouwkundige afsluiting van de bebouwing aan beide straten.
Jan Gijzenkade 409 t/m 415	Van Moerkerkenstraat 1-19, 4-48, Nico van Suchtelenstraat 1-19, 2-18, P.C. Boutensstraat 2-22, Jan Gijzenkade 409-415 Vormt ensemble met eengezinswoningen en garages.	Complex met zes stroken portieketagewoningen, 1955, architect H. Tuninga. In eigendom van Pré Wonen. Het complex portieketagewoningen is opgebouwd als een aantal stempels, bestaande uit twee evenwijdige woonblokken aan weerszijden van een collectieve groene hof, gecombineerd met een eenlaagse randbebouwing. De stroken zijn opgebouwd uit een plint (met bergingen), drie woonlagen en een kleinere vierde woonlaag daarboven, met een (verspringende) daklijst op twee niveaus. Duidelijke entreezone met luifel en transparant trappenhuis daarboven, geheel gevat in een betonkader. Balkons met name geclusterd in seriematige groepen en op de bovenste bouwlaag als terugliggend dakterras. Aan de kopse kant zijn de stroken een bouwlaag lager en is eveneens een portiekentree. Aan de Jan Gijzenkade een eenlaagse bebouwing (kantoor en dokterspraktijk). Tussen de woningen een groene hof met een semi-openbare verzorgde tuin. Het complex heeft een sterke samenhang door die bebouwing rond hoven, en de herhaling van eenheden. Door de plasticiteit van de gevels en ruimtelijke opbouw van de wooneenheid heeft het ensemble een levendige expressie. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege het ensemble van drie herhaalbare eenheden, van steeds twee stroken op een veld met hof. De stedenbouwkundige samenhang, massaopbouw en plasticiteit van de bebouwing is van belang. Heeft architectuurhistorische waarde, vanwege de stijkenmerken in een naoorlogs modernistische stijl, die tot uitdrukking komt in de gevelindeling. Ook van waarde vanwege de architectonische kwaliteit van de afwisselende bouwhoogte en ruimtelijke gevelindeling. Oogt nog samenhangend en gaaf. Heeft cultuurhistorische waarde als voorbeeld van een woonbuurt met een collectieve hoven.
Jan Gijzenpad 3		Het huidige gebouw is oorspronkelijk gebouwd in 1906 als schoolgebouw voor de St. Bavoschool en gebouw voor de R.K. Volksbond. Het gebouw werd uitgevoerd in sobere overgangsarchitectuur en lag midden in de weilanden tussen Schoten en de buurtschap Santpoort-Zuid, zodat de kinderen van beide gemeenschappen lopend langs de Jan Gijzenkade de school konden bereiken. Later werd het pand een jeugdherberg en tegenwoordig is het in gebruik als hostel. Ook nu ligt het complex nog in het groen, echter dicht tegen de snelweg N208. Aan de noordzijde kijkt het uit op de Jan Gijzenvaart. Achter het oude complex staat een forse moderne uitbreiding. Het gebouw heeft een samengestelde plattegrond en omvat feitelijk drie eenlaags bouwdelen onder een afzonderlijke met rode Tuiles du Nord gedekte kap. Het bouwdeel evenwijdig aan de Delftlaan wordt gedekt door een schilddak met wolfeind aan de noordzijde en de twee haaks hierop aansluitende bouwdelen hebben elk een zadeldak met ook een dakschild boven de aansluiting op het hiervoor genoemde westelijke bouwdeel. De gevels van het complex zijn witgepleisterd met schijnvoegen die speklagen en segmentbogen suggereren. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd, soms met behoud van de oorspronkelijke raamindeling met roeden (met name in de bovenlichten). De gevels worden afgesloten door een houten bakgoot op klossen en de naar het noorden gerichte kopgevel is voorzien van houten windveren. Waardering: Van belang vanwege markante samengestelde eenlaags hoofdvorm met drie bouwdelen, elk onder een afzonderlijke kap, en het eenvoudige doch met zorg vormgegeven gevelbeeld in sobere overgangsarchitectuur uit 1906. Tevens is er sprake van een belangrijke cultuurhistorische waarde als oorspronkelijk schoolgebouw voor de St. Bavoschool en gebouw voor de R.K. Volksbond.

Jan Nieuwenhuijzenstraat 16		Voormalig winkel-woonhuisje uit omstreeks 1890 gelegen aan de westzijde van de Jan Nieuwenhuijzenstraat tussen de Leidsestraat en de Zuid Brouwersstraat. De Jan Nieuwenhuijzenstraat maakt deel uit van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. In 1910 wordt het bestaande eenlaags winkelwoonhuis op deze locatie voorzien van de huidige voorgevel in expressionistische trant. Inmiddels is het destijds aangebrachte etalagevenster weer gewijzigd in twee vensters. Het pandje is tegenwoordig geheel in gebruik als woning. Het pand omvat één bouwlaag onder een met rode pannen gedekt mansardedak. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. De gevel beëindiging is voorzien van uitgemetselde pilasters en een deklaag in oranje verblendsteen. Onder de inmiddels gepleisterde puibalk in de eerste bouwlaag is een toegang met gewijzigde deur en meerruits bovenlicht opgenomen, naast twee gewijzigde vensters met enkelruits raam en meerruits bovenlicht. Ter hoogte van de zolderverdieping bevat de gevel een venster met stolpraam en enkelruits bovenlicht. Waardering: Van belang vanwege de markante eenlaags hoofdvorm met mansardedak en expressief vormgegeven voorgevel uit 1910. Opvallende elementen zijn de uitgemetselde pilasters en de decoratieve gevel beëindiging in oranje verblendsteen. De inmiddels gepleisterde puibalk boven de eerste bouwlaag herinnert nog aan de oorspronkelijke winkelfunctie.
Jan Nieuwenhuijzenstraat 19 B	Jan Nieuwenhuijzenstraat 19 B, Leidsestraat 25 RD, 25 ZW	Het hoekpand werd in 1910 gebouwd als bakkerij met bovenwoning. Het voormalige winkelwoonhuis ligt op de noordoostelijke hoek van de kruising van de Leidsestraat met de Jan Nieuwenhuijzenstraat en heeft een afgeschuinde hoek. Deze wordt geaccentueerd door een door de goot stekend dakhuis met trapgeveltje. Tegenwoordig is het pand geheel in gebruik als woonhuis. De Leidsestraat en de Jan Nieuwenhuijzenstraat maken deel uit van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het pand omvat twee bouwlagen onder een afgeplat dak met omlopende schilden, gedekt met gesmoorde kruispannen. In beide naar de straat gerichte gevels is een oorspronkelijke dakkapel onder lessenaarsdakje aanwezig. De gevels zijn opgetrokken in baksteen en ter plaatse van de eerste bouwlaag in de huidige opzet gepleisterd. Ter hoogte van de tweede bouwlaag zijn gepleisterde speklagen zichtbaar. De voormalige winkeltoegang in de afgeschuinde hoek is gewijzigd in een venster, en ook de tweede gevelopening van links in de naar de Jan Nieuwenhuijzenstraat gerichte gevel is gewijzigd van toegang naar venster. De toegang rechts hiervan was oorspronkelijk een venster. Ook in de naar de Leidsestraat gerichte gevel het venster naast het etalagevenster gewijzigd in een toegang. De invullingen van de gevelopeningen in deze eerste bouwlaag zijn verder grotendeels vernieuwd, met uitzondering van het etalagevenster in de naar de Leidsestraat gerichte gevel. Deze bevat een enkelruits raam onder een 7-ruits bovenlicht met gekleurd glas. Boven beide etalagevensters, aan weerszijden van de afgeschuinde hoek is nog een puibalk met rozetten zichtbaar. De vensters in de tweede bouwlaag bevatten nog de oorspronkelijke T-schuiframes onder meerruits bovenlichten (deels nog met groen glas). Het linker geveldeel aan de Jan Nieuwenhuijzenstraat is geheel gepleisterd en lager uitgevoerd (met plat dak). In dit geveldeel zit nog een voormalig hijsluik met meerruits bovenlicht, herkenbaar aan de nog aanwezige hijsbalk. Waardering: Van belang als markant tweelaags hoekpand met afgeschuinde hoek, voorzien van dakhuis met trapgeveltje. Ondanks diverse wijzigingen is het pand ook van belang als nog goed als zodanig herkenbaar winkel-woonhuis uit 1910, met etalagevensters onder puibalk. De gevelopeningen in de tweede bouwlaag bevatten bovendien grotendeels nog de oorspronkelijke invullingen uit 1910. Samen met het aan de overzijde van de kruising gelegen winkel-woonhuis Leidsestraat 20 vormt het pand een waardevol ensemble.

Jan Nieuwenhuijzenstraat 25 B	Leidsestraat 18A, 20, 20RD en Jan van Nieuwenhuijzenstraat 25B	Complex uit 1922, gebouwd als wijklokaal met conciërgewoning in opdracht van de Nederlandse Hervormde Wijkvereniging "Wijk II". Het aan de Leidsestraat gelegen bouwdeel fungeerde als kliniek, spreekkamer en leerkamer met een conciërgewoning op de verdieping. Dit tweelaags bouwdeel is middels een gang verbonden met het achterliggende eenlaags wijkgebouw met plat dak. Het ensemble ligt aan de zuidzijde van de Leidsestraat. Het op het binnenterrein gelegen wijkgebouw is geadresseerd aan de Jan Nieuwenhuijzenstraat (nr. 25B). Het aan de straat gelegen half vrijstaande pand telt twee bouwlagen onder een met rode kruispannen gedekt mansardedak. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband en boven de gevelopeningen is een rollaag uitgevoerd. Bakstenen lekdorpels. De gevelopeningen hebben houten invullingen, veelal nog gevuld met roedenramen en soms op detailniveau gewijzigd. De naar de straat gerichte topgevel wordt afgesloten door een houten overstek op klossen en een windveer. Boven in de topgevel is een expressief vormgegeven metselwerk detail aanwezig. De entree van het pand bevindt zich in de linker zijgevel en bevat een paneeldeur met zij- en bovenlichten. Deze gevel wordt afgesloten door een houten bakgoot met gootlijst. Het op het archterterrein gelegen wijkgebouw is eenlaags onder plat dak en heeft een meer uitgesproken expressionistische detaillering. Waardering: Van belang als relatief gaaf behouden gebleven complex uit 1922 in expressieve trant, dat werd gebouwd wijklokaal en conciërgewoning in opdracht van de Nederlandse Hervormde Wijkvereniging "Wijk II". De overige bebouwing in de Leidsestraat bestaat vooral uit woonbebouwing uit de periode 1880-1910. Het geheel vormt dan ook een opvallend en markant ensemble aan dit deel van de Leidsestraat.
Jan Pieterszoon Coenlaan 2		Nutsgebouw uit 1956 in traditionalistische trant met functionalistische elementen, gebouwd als wijkcentrale voor telefoonkabels door architect B.J.J.M. Stevens. Het gebouw ligt aan de noordzijde van de Jan Pieterszoon Coenlaan en grenst aan de westzijde aan de spoorlijn Haarlem – Uitgeest. Hier ligt het aan de westelijke rand van de woonbuurt De Krim, waarvan de bebouwing hoofdzakelijk in de naoorlogse periode tot stand kwam. Het gebouw heeft een hoofdzakelijk L-vormige opzet en omvat één bouwlaag boven een souterrain. De twee haaks op elkaar aansluitende bouwdelen zijn gedekt met een met gesmoorde pannen gedekt schilddak. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (Vlaams verband). De naar de Jan Pieterszoon Coenlaan gekeerde voorgevel is acht travéeën breed en wordt voorafgegaan door een lage bakstenen muurtje. In de rechter travée is enkel een klein venster opgenomen. De tweede travée van links bevat de formele entree in een ondiep portiek. De overige zes travéeën naar links bevatten een gekoppeld venster enkelruits boven- en onderramen. Deze worden door een gesloten paneel van elkaar gescheiden. Onder elk van deze vensters is een kleiner souterrainvenster aanwezig. De gevelopeningen (met uitzondering van de souterrainvensters) zijn voorzien van een betonnen omlijsting. Zowel boven als onder deze vensters is een rollaag uitgevoerd. Boven de toegang is een bronzen kunstwerk aanwezig (twee bellende mensen aan weerszijden van een wereldbol waarop een verbindende derde persoon is uitgebeeld). De gevels worden afgesloten door een forse uit betonnen prefab-elementen bestaande geprofileerde lijst waarin de goot is opgenomen. Waardering: Van belang vanwege de gave hoofd- en kapvorm en de vormgeving van de gevels in traditionalistische trant met functionalistische elementen. Het pand is een karakteristiek voorbeeld van een nutsgebouw uit de naoorlogse periode en is illustratief voor de ontwikkeling van de telefonie in deze periode.

Jan Stuytstraat 1 t/m 15 Jan Stuytstraat 1 t/m 15 l	Jos. Cuypersstraat 3 t/m 19 en 3-l t/m 19-l, Bisschop Callierstraat 7 t/m 21 en 7-l t/m 21-l, Jan Stuytstraat 1 t/m 15 en 1-l t/m 15-l	Drie tweelaags bouwblokken met portiekwoningen voor bejaarden, gebouwd in 1955-1956 naar ontwerp van architectenbureau Pierre Cuypers (jr.) in sobere traditionalistische baksteenarchitectuur. Ze werden gebouwd in opdracht van de R.K. Coöp. Bouwvereniging St. Josef. De blokken liggen aan de Jan Stuytstraat, de Bisschop Callierstraat en de Jos. Cuypersstraat en vormen samen een U-vorm rond een ruim plantsoen. Het ensemble ligt aan de westelijke zijde van de Bisschop Bottemannneplein, tegenover de Kathedrale basiliek St. Bavo in het noordoosten van de Leidsevaartbuurt. In deze buurt werden vooral arbeiders- en middenstandswoningen gebouwd in de eerste helft van de 20ste eeuw. Tevens is er wat bedrijvigheid langs het spoor. De bouwblokken omvatten twee bouwlagen onder een met pannen gedekt zadeldak. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in klezoorverband. De toegangen tot de portieken zijn voorzien van een uitgemetselde omlijsting. Boven de vensters, waarvan de invullingen grotendeels zijn vernieuwd, is een rollaag uitgevoerd. De zijgevels van de blokken met geschakelde portiekwoningen zijn uitgevoerd als tuitgevel. De lange voor- en achtergevels worden afgesloten door een houten bakgoot op klossen. Deze wordt in de achtergevel onderbroken door een iets hoger uitgevoerd en aan alle zijden open risaliet. Hierin zijn de balkons (verdieping) of terrassen (begane grond) opgenomen. Het bouwblok aan de Bisschop Callierstraat is middels een tuinmuur met doorgang naar het achterterrein verbonden met het blok aan de Jos. Cuypersstraat en het blok aan de Jan Stuytstraat. Dit binnenterrein is vanaf de Bisschop Bottemannneplein geheel vrij toegankelijk. Waardering: Van belang als markant tweelaags complex van bejaardenwoningen (in de vorm van portiekwoningen) uit 1955-1956 naar ontwerp van architectenbureau Pierre Cuypers (jr.) in een voor die tijd kenmerkende sobere traditionalistische baksteenarchitectuur. Het ensemble van drie bouwblokken vormt bovendien een zeer karakteristiek stedenbouwkundig element aan de westelijke zijde van de Kathedrale basiliek St. Bavo en speelt een sterke beeldbepalende rol binnen zijn directe omgeving.
Jansweg 33, Jansweg 35	Jansweg 33-35	Winkel-woonhuis uit omstreeks 1890, gebouwd in neorenaissance trant. Het pandje ligt aan de oostzijde van de Jansweg, ten zuiden van het Centraal Station Haarlem. Hier maakt het deel uit van een gesloten gevelwand met het monumentale Hofje van Staats (1730) en verder voornamelijk tweelaags bebouwing uit omstreeks 1900 met winkelfunctie op de begane grond. Vermoedelijk is het als woonhuis gebouwde pand begin 20ste eeuw voorzien van een winkelpui. Het pand omvat twee bouwlagen onder een met bitumen shingles gedekt afgeknot schilddak met omlopende schilden. In het voordakvlak is een dakkapel met fronton en klauwstukken uitgevoerd. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een op punten gewijzigde pui tussen hardstenen hoekpilasters. Het metselwerk van de voorgevel is verlevendigd met gepleisterde speklagen en gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de anderhalf steens strekken. Centraal in de tweede bouwlaag is een hangende erker met kroonlijst uitgevoerd op subtiel geornamenteerde ijzeren dragers. Het venster aan weerszijden van deze erker bevat houten invullingen die op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De gevel wordt afgesloten door een geprofileerde architraaf, een bakstenen fries met gepleisterde details en een houten bakgoot met geprofileerde gootlijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met afgeknot schilddak met dakkapel en lijstgevel in neorenaissance trant uit omstreeks 1890. Het pand is begin 20ste eeuw voorzien van een winkelpui, waar beide hoekpilasters nog van resteren, en herinnert daarmee nog op levendige wijze aan de oorspronkelijke bedrijvigheid en de toenemende 'bewinkeling' in de binnenstad van Haarlem in het begin van de 20ste eeuw.

Jasmijnstraat 2 t/m 8, 10 t/m 16	Anjelierstraat 1 en 2, Jasmijnstraat 2 t/m 8, 10 t/m 16, Van Oosten de Bruijnstraat 172, Resedastraat 43	Twee blokken van in totaal 12 woningen uit 1931, gebouwd als aanvulling op het tuindorp-complex Bloemenbuurt uit 1924. De woningen begrenzen het tuindorp aan de noordzijde. Het complex Bloemenbuurt ligt aan de noordzijde van de Pijlslaan in de Leidsevaartbuurt en bestaat uit geknikte straten en semigesloten bouwblokken. Het werd is ontworpen als één architectuureenheid waarbij ook groen een grote rol speelde. De Leidsevaartbuurt is een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De blokken met geschakelde bescheiden eengezinswoningen zijn eenlaags en zijn uitgevoerd in een eenvoudige traditionele baksteenarchitectuur met erkers en subtiel expressionistische accenten, en hebben een met donkere pannen gedekt zadeldak. Het groene karakter van het buurtje wordt versterkt door de aanwezigheid van openbaar groen (bomen, plantsoenen) en private voortuintjes. De gevelopeningen bevatten houten invullingen met glas-in-lood die vaak nog oorspronkelijk zijn. De in de voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn vernieuwd. Waardering: Van belang als aanvulling uit 1931 op de karakteristiek en in hoofdvorm en opzet gaaf woningbouwcomplex (de zgn. Bloemenbuurt) uit 1924, gebouwd volgens het tuindorp-principe met semi-gesloten eenlaags bouwblokken in geknikte straten met schuurtjes en veel privé-groen (haagjes) en openbaar groen. Het buurtje heeft een hoge stedenbouwkundige waarde. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (schuurtjes, erfafscheidingen) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Jephtaplein 93 t/m 99	Muiderslotweg 165-229, 164-236, Jephtaplein 93, 95, 97, 99, Badelochstraat 25-45, 58-64, Dullaertstraat 1 RD, 1 ZW, 2 RD, 2 ZW, Roskamstraat 42 RD, 42 ZW, 63 RD, 63 ZW, Roemer Visscherstraat 180 RD, 180 ZW	Grootschalig ensemble van woningen, bouwjaar 1947-1948, architect G.H.M. Holt. In eigendom van Ymere. Ensemble van drielaagse en eenlaagse woningen. Relatief vroeg naoorlogs, toen er nog materiaalschaarste was en er weinig arbeidskrachten waren. De zeer sobere architectuur lijkt dat te weerspiegelen. Het ensemble, in opdracht van de katholieke woningbouwvereniging St. Bavo ontworpen door de nationaal vermaarde (eveneens katholieke) architect Holt, bestaat uit twee delen. Langs de Muiderslotweg een sterke eenheid door stedenbouwkundige groepering, met een groot deel van de stroken aan weerszijden van een hoofdas in gestaffelde bouw; in een zaagtandverkaveling, met diagonale plaatsing van de stroken ten opzichte van de hoofdas van de straat. Door deze oriëntatie met de woonkamers op het zuidwesten en de relatief grote vensters, een toonbeeld van licht, lucht en ruimte. De zaagtand wordt expressief gemaakt door opeenvolging van driehoekige plantsoenen voor de stroken. Het complex heeft aan begin en eind stedenbouwkundige motieven: aan noordwestzijde korte stroken als introductie, en aan zuidoostzijde een strook die naar buiten wijkt, als een trechter. In stedenbouwkundig opzicht met die hoofdas ook onderdeel van een lange doorgaande hoofdweg centraal door de buurt, het Vondelkwartier. Op het achterterrein een speeltuin, mogelijk oorspronkelijk onderdeel van het complex. In nationaal opzicht afwijkend zijn de opvallende erkers, die bij enkele stroken op de begane grond zijn gesitueerd. De oorspronkelijk stalen kozijnen zijn vervangen. Het complex vormt een eenheid met de rij woningen aan het Jephtaplein en Badelochstraat, dat heel anders is gerealiseerd en traditioneler oogt door de eenlaagse bouwwijze opgemetseld uit baksteen, afgedekt door een zadeldak met rode pannen. De geschakelde ouderenwoningen langs de Badelochstraat vormen een gebogen wand. Langs het Jephtaplein een kort strookje als pleinwand. De regelmatige plaatsing van vensters en deuren geeft een grote samenhang aan het geheel. Wekt de indruk van tuindorpbebouwing, door de woningtypologie, en de eenvoudige, traditionele architectuur. Tevens door de stedenbouwkundige groepering, waarbij door middel van plaatsing van woonstroken samenhangende buurten worden gecreëerd. Het rode pannendak en de regelmatig geplaatste rij gemetselde schoorstenen zijn onderdeel van de compositie en gevelbeeld. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de gevarieerde planopzet met grondgebonden en portiekwoningen, binnen een zorgvuldig ontworpen ruimtelijk plan. Verschillende ontsluitingen van woningen en de combinatie van gemeenschappelijke en privé-buitenruimtes geven de buurt ondanks de eenvoudige uitwerking een goede basiskwaliteit; vanwege de opvallende ligging aan de hoofdas door een buurt, het Vondelkwartier; en vanwege de markante

		gestaffelde verkaveling. Heeft architectuurhistorische waarde als onderdeel van het oeuvre van de nationaal bekende architect G.H.M. Holt. Heeft cultuurhistorische waarde als uitdrukking van eenvoudige architectuur van de vroege, naoorlogse jaren in een periode van schaarste, met aandacht voor gezondheid en hygiëne in woningbouw; vanwege het opdrachtgeverschap waarbij een katholieke woningbouwvereniging samenwerkte met een katholieke architect.
Johan de Wittlaan 19		Fors vrijstaand landhuis met garage uit 1950, gebouwd in een traditionalistisch ontwerp van architect B.J.J.M. Stevens uit Haarlem. Het pand ligt aan de zuidzijde van de Johan de Wittlaan en in het villagegebied Zuid ten zuiden van het Haarlemmerhout, op een ruim driehoekig perceel. Dit perceel wordt aan de straatzijde begrensd door een lage bakstenen muurtje met ezelsrug. Het huis heeft een rechthoekige plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een met gesmoorde pannen gedekt zadeldak met overstek. Op de naar het oosten gekeerde gevel sluit een L-vormige eenlaags aanbouw onder samengesteld schilddak, aan waarin ook de garage is opgenomen. Op de nok en in het voordakvlak van de hoofdkap van het landhuis is een niet oorspronkelijke dakopbouw aanwezig, en in het achterdakvlak zijn twee bakstenen schoorstenen uitgevoerd. De gevels van de woning en aanbouw zijn uitgevoerd in baksteen in Vlaams verband. De naar het westen gekeerde voorgevel is zes traveeën breed. De drie linker traveeën zijn opgenomen in een terugliggend geveldeel, waardoor er op de begane grond een overdekt terras is en op de verdieping een inpandig balkon. De vensters in het rechter geveldeel zijn voorzien van houten persiënnes. Deze worden herhaald bij de gevelopeningen in de kopgevels (met uitzondering van de kleine vensters). De gevelopeningen bevatten overwegend invullingen met roedenverdeling. De formele toegang in de voorgevel is opgenomen in een betonnen of stenen omlijsting en boven en onder de vensters is een rollaag uitgevoerd. In de kopgevel van de eenlaags aanbouw (garage) is een dubbele houten garagedeur aanwezig. Waardering: Van belang vanwege de forse en gave tweelaags hoofdvorm met zadeldak en L-vormige eenlaags aanbouw (met garage) onder samengesteld schilddak, en vanwege traditionalistische vormgeving met bakstenen gevels, pannendak en roedenramen met persiënnes. Het landhuis met garage en lage bakstenen erfafscheiding uit 1950 vormt een sterk beeldbepalend element aan dit de Johan de Wittlaan.
Johan van Vlietstraat 75 t/m 79	Johan van Vlietstraat 75 t/m 79, Duvenvoordestraat 87	Blok van vier geschakelde panden uit omstreeks 1890, bestaand uit drie herenhuisen (Johan van Vlietstraat 75-77-79) en een winkelwoonhuis (Duvenvoordestraat 87). Het ensemble ligt aan de (zuid)westzijde van de Johan van Vlietstraat en op de hoek met de Duvenvoordestraat, in het Garenkokerskwartier. Links van nr. 79 wordt het blok door een steeg gescheiden van een reeks gemeentelijke monumenten, gebouwd in dezelfde periode. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het ensemble telt twee bouwlagen en de voorgevel met risalerende geveldelen is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en cordonlijst. In de gemetselde segmentbogen boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag zijn gepleisterde aanzet- en sluitstenen aanwezig en de strek boven de vensters in de tweede bouwlaag is een gepleisterde sluitsteen opgenomen. In de boogvelden is siermetselwerk uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die (deels) gewijzigd of vernieuwd zijn. Ter plaatse van het hoekpand is in de gevels een etalagevenster opgenomen. De gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een gepleisterd architraaf, een bakstenen fries met gepleisterde accenten en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Het blok is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw voor de middenstandsklasse uit de tijd rond 1890 en als onderdeel van het historische straatbeeld van de Johan van Vlietstraat. Door de aanwezige etalagevensters in het hoekpand is de oorspronkelijke winkelfunctie nog helder afleesbaar.

Johan van Vlietstraat 86 t/m 88	Johan van Vlietstraat 86 t/m 88	Blok met twee geschakelde herenhuizen in eclectische trant uit omstreeks 1890. In het linker pand is in 1966 een brede onderdoorgang naar het achtergelegen terrein gerealiseerd. Het ensemble maakt deel uit van de gesloten gevelwand aan de noordoostelijke zijde van de Johan van Vlietstraat in het Garenkokerskwartier. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het blok omvat twee bouwlagen onder een plat dak met een met rode kruispannen gedekt schuin dakvlak aan de voorzijde. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) en is ter plaatse van beide woningen voorzien van een iets risalerend en door de goot stekend dakhuis onder zadeldakje. In de eerste bouwlaag is een waterlijst uitgevoerd en onder de gevelopeningen in de eerste bouwlaag zit een cordonlijst. Boven de diverse gevelopeningen is een bakstenen segmentboog aanwezig, in de eerste bouwlaag voorzien van een gepleisterde sluitsteen. In de boogvelden is subtiel siermetselwerk opgenomen. Centraal in de gevel is een in het metselwerk opgenomen zinken hemelwaterafvoer uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten op punten gewijzigde of vernieuwde invullingen. De voorgevel wordt afgesloten door een uitgemetselde band onder een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Het blok is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw voor de middenstandsklasse uit de tijd rond 1890 en als onderdeel van het historische straatbeeld van de Johan van Vlietstraat.
Jos. Cuypersstraat 3 t/m 19, Jos. Cuypersstraat 3 t/m 19 I	Jos. Cuypersstraat 3 t/m 19 en 3-I t/m 19-I, Bisschop Callierstraat 7 t/m 21 en 7-I t/m 21-I, Jan Stuytstraat 1 t/m 15 en 1-I t/m 15-I	Drie tweelaags bouwblokken met portiekwoningen voor bejaarden, gebouwd in 1955-1956 naar ontwerp van architectenbureau Pierre Cuypers (jr.) in sobere traditionalistische baksteenarchitectuur. Ze werden gebouwd in opdracht van de R.K. Coöp. Bouwvereniging St. Josef. De blokken liggen aan de Jan Stuytstraat, de Bisschop Callierstraat en de Jos. Cuypersstraat en vormen samen een U-vorm rond een ruim plantsoen. Het ensemble ligt aan de westelijke zijde van de Bisschop Bottemanneplein, tegenover de Kathedrale basiliek St. Bavo in het noordoosten van de Leidsevaartbuurt. In deze buurt werden vooral arbeiders- en middenstandswoningen gebouwd in de eerste helft van de 20ste eeuw. Tevens is er wat bedrijvigheid langs het spoor. De bouwblokken omvatten twee bouwlagen onder een met pannen gedekt zadeldak. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in klezorverband. De toegangen tot de portieken zijn voorzien van een uitgemetselde omlijsting. Boven de vensters, waarvan de invullingen grotendeels zijn vernieuwd, is een rollaag uitgevoerd. De zijgevels van de blokken met geschakelde portiekwoningen zijn uitgevoerd als tuitgevel. De lange voor- en achtergevels worden afgesloten door een houten bakgoot op klossen. Deze wordt in de achtergevel onderbroken door een iets hoger uitgevoerd en aan alle zijden open risaliet. Hierin zijn de balkons (verdieping) of terrassen (begane grond) opgenomen. Het bouwblok aan de Bisschop Callierstraat is middels een tuinmuur met doorgang naar het achterterrein verbonden met het blok aan de Jos. Cuypersstraat en het blok aan de Jan Stuytstraat. Dit binnenterrein is vanaf de Bisschop Bottemanneplein geheel vrij toegankelijk. Waardering: Van belang als markant tweelaags complex van bejaardenwoningen (in de vorm van portiekwoningen) uit 1955-1956 naar ontwerp van architectenbureau Pierre Cuypers (jr.) in een voor die tijd kenmerkende sobere traditionalistische baksteenarchitectuur. Het ensemble van drie bouwblokken vormt bovendien een zeer karakteristiek stedenbouwkundig element aan de westelijke zijde van de Kathedrale basiliek St. Bavo en speelt een sterke beeldbepalende rol binnen zijn directe omgeving.

Julianapark 14	Julianapark 14 en Generaal Cronjéstraat 147 RD	Hoekpand uit 1906, gebouwd in overgangsarchitectuur. In de oorspronkelijke opzet bevatte het pand een winkel en woning in de begane grond en een woning op de verdieping. Tegenwoordig is de gehele begane grond in gebruik als horeca en is er op de verdieping een woning. Het gebouw ligt aan de zuidzijde van het Julianapark, op de hoek met de Generaal Cronjéstraat in de grotendeels in de periode 1895-1910 bebouwde Transvaalbuurt. Het hoekpand vormt de noordelijke afsluiting van de overwegend winkel-woonhuis bebouwing uit omstreeks 1900 aan de Generaal Cronjéstraat. Achter het pand staat een in 1916 gerealiseerde wagenbergplaats onder plat dak, met de voorgevel gericht naar het Julianapark. Het hoekpand omvat twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak gedekt met gesmoorde kruispannen. Op de afgeschuinde hoek is het pand voorzien van een hangende houten erker onder hoog opgetrokken schilddak met decoratief dakkapel-element. In het naar het Julianapark gekeerde dakvlak is een bakstenen dakkapel met fronton aanwezig. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (kruisverband) en het metselwerk is ter plaatse van de eerste bouwlaag in de huidige situatie wit geschilderd. Het metselwerk is verlevendigd met speklagen in gele en oranje verblendsteen die ter plaatse van de gevelopeningen overgaan in de segmentbogen. In de boogvelden zit decoratief tegelwerk. De gevelopeningen bevatten grotendeels gewijzigde op punten vernieuwde invullingen. De gevel van de voormalige wagenbergplaats heeft in de eerste bouwlaag een op punten gewijzigde gevelindeling (inrijdeur is een venster geworden, venster rechts hiervan is een enkele toegang geworden). De gevelopeningen bevatten vernieuwde invullingen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met afgeplat schilddak, afgeschuinde hoek met hangende erker onder hoog opgetrokken schilddakje en de in hoofdvorm nog herkenbare voormalige wagenbergplaats. Tevens vanwege het markante gevelbeeld in overgangsarchitectuur. Het winkel-woonhuis vormt een sterk beeldbepalend element op de hoek van het Julianapark en de Generaal Cronjéstraat en is illustratief voor de toenemende bewinkeling van het gebied in het begin van de 20ste eeuw.
Julianapark 68		Tweelaags hoekpand (café met bovenwoning), gebouwd in 1906 in overgangsarchitectuur. Het pand is markant en beeldbepalend gesitueerd op de zuidoostelijke hoek van het Soendaplein, waar de Schoterweg, Pijnboomstraat, Soendastraat en Julianapark samen komen. De Schoterweg vormt hier de westelijke afsluiting van de grotendeels in de periode 1895-1910 bebouwde Transvaalbuurt. In 1909 is het oostelijke deel van de naar het noorden gekeerde gevel voorzien van de huidige getoogde pui. Het achterliggende pand deed tot dan dienst als melklokaal en werd dat jaar bij het naastgelegen café in het hoekpand betrokken (als biljartzaal). In 1923 is dit deel van het pand voorzien van een tweede bouwlaag. Het hele hoekpand heeft nu een min of meer L-vormige plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een plat dak. De gevel is in de huidige situatie witgepleisterd, met uitzondering van de hardstenen plint en het wit-groene metselwerk in verblendsteen van de hoekpui. Deze hoekpui met zijn brede getoogde etalagevensters en getoogde ingang op de afgeschuinde hoek (alle met glas-in-lood bovenlichten) vormt samen met de eerder genoemde in 1909 gerealiseerde pui in de noordgevel een belangrijke blikvanger op deze prominente hoek. De vensters in de tweede bouwlaag bevatten geheel vernieuwde invullingen. De gevels worden afgesloten door uitkragende rand waarop nog aanzetten van pilastertjes aanwezig zijn. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met afgeschuinde hoek en plat dak. Tevens vanwege de nog aanwezige markante getoogde winkelpuien en het opvallende wit-groene metselwerk in de eerste bouwlaag. Het café met bovenwoning is markant gesitueerd op een prominente hoek en vormt een sterk beeldbepalend element.

Kamerlingh Onnesstraat 2 A, Kamerlingh Onnesstraat 2 B	Kamerlingh Onnesstraat 2A, 2B, Christiaan Huygensplein 10 t/m 15, Professor van der Waalstraat 1	Blok met tien middenstandswoningen, gelegen aan de zuidzijde van het Christiaan Huygensplein, gebouwd in 1929 naar ontwerp van architect J. de Boer in Amsterdamse Schoolstijl. Opdrachtgever was de N.V. De Eerste Bouwmaatschappij "Veerstraat" en de N.V. Nederlandse Trust tot Exploitatie van Onroerende Goederen. Eerder ontwierp De Boer voor de laatste N.V. ook een blok woningen aan de oostzijde van het Christiaan Huygensplein. Net als dat blok maakte ook het onderhavige blok woningen deel uit van het uitbreidingsplan Haarlem Zuidwest. Het geheel bestaat uit twee in rooilijn verspringende hoekwoningen met verspringende nokhoogte, waartussen twee gespiegelde woningen zijn opgenomen aan weerszijden van een centrale weer in rooilijn verspringende middenpartij met twee boven-benedenwoningen. De twee bovenwoningen in het centrale bouwdeel zijn toegankelijk via een paraboolvormig portiek in het midden van de gevel. Hierboven is een balkon uitgevoerd. De twee woningtoegangen van nr. 9 en 11 en die van 14 en 15 zijn opgenomen in een rondboogvormige uitsparing, gevuld met verticaal metselwerk. Opvallende elementen in het bouwblok zijn verder de forse dakoverstekken en behalve de verspringende rooilijn en nokhoogtes, ook de verspringende gootlijn. De in baksteen (kruisverband) opgetrokken gevels hebben een iets uitgemetselde plint die wordt afgesloten door een tegellijst. Het metselwerk is verder verlevendigd met slanke banden in gesinterde steen of uitgemetselde baksteen. Het dakoverstek met bakgoot wordt op diverse plaatsen onderbroken door een op punten gewijzigde plat gedekte dakkapel. Voor de nrs. 10 en 11 en voor de nrs. 14 en 15 is een laag bakstenen muurtje met ezelsrug uitgevoerd, die weer aansluit op de naar voren gelegen rooilijn van de hoekwoningen en het centrale geveldeel. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die nagenoeg overal gewijzigd zijn. De twee hoekwoningen zijn boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag voorzien van een geprofileerde en omhoogkende houten luifel. Waardering: Van belang als opvallend stedenbouwkundig element in Amsterdamse Schoolstijl aan het Christiaan Huygensplein; het blok uit 1929 vormt de zuidelijke gevelwand van dit plein. Door de opvallende eenlaags hoofdvorm met in rooilijn verspringende geveldelen, de verspringende kapvorm, nokhoogte en gootlijn, alsmede door de markante vormgeving met dakoverstekken, luifels, paraboolvormig portiek en subtiel expressief metselwerk vormt het blok een zeer beeldbepalend element aan dit plein en in het buurtje.
Kamperstraat 1 RD, Kamperstraat 1 ZW Kamperstraat 1 A RD, Kamperstraat 1 A ZW Kamperstraat 3	Kamperstraat 1-ZW, 1-RD, 1A-ZW, 1A-RD, 3	Blok met drie geschakelde boven-benedenwoningen uit 1899, gebouwd in een neorenaissance trant. Het ensemble ligt aan de oostzijde van de Kamperstraat in het Rozenprieel, waar het de noordelijke afsluiting vormt van de gesloten gevelwand met overwegend boven-benedenwoningen en enkele winkel-woonhuizen uit dezelfde periode. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied zuidelijk van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen vooral uit proeftuinen van verschillende tuinders. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het blok met drie geschakelde boven-benedenwoningen omvat twee bouwlagen onder een met gesmoorde pannen gedekt schilddak met geknikte dakschilden. In het voordakvlak zijn drie gewijzigde dakkapellen opgenomen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de met rode verblendsteen uitgevoerde segmentbogen boven de gevelopeningen. In de boogvelden is siermetselwerk opgenomen. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De woningtoegangen zijn steeds per twee gekoppeld uitgevoerd. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, een gemetseld fries en een houten bakgoot met gootlijst op geornamenteerde consoles. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met geknikt schilddak en de in neorenaissance trant uitgevoerde lijstgevel. Het blokje met drie geschakelde boven-benedenwoningen is een historisch en beeldbepalend element aan dit deel van de Kamperstraat, waar het ook

		een goed ensemble vormt met de overige historische woonhuis- en winkel-woonhuis bebouwing uit dezelfde periode.
Kamperstraat 10, Kamperstraat 10 A Kamperstraat 12, Kamperstraat 12 A	Kamperstraat 10 t/m 12, 10A t/m 12A	Dubbele boven-benedenwoning uit omstreeks 1885, gebouwd in een sobere neoclassicistische trant. De rechter helft is voorzien van een neoclassicistische winkelpui, mogelijk daterend uit de bouwtijd of kort daarna. Het dubbele pand maakt deel uit van de gesloten gevelwand aan de westzijde van de Kamperstraat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied zuidelijk van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen vooral uit proeftuinen van verschillende tuinders. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het pand omvat twee bouwlagen en de als lijstgevel uitgevoerde voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een hardstenen plint. Boven de getoogde gevelopeningen zit een gemetselde segmentboog. De vensters bevatten enkelruits of T-schuiframes. Enkele bovenlichten zijn gevuld met glas-in-lood. De neoclassicistisch gedetailleerde winkelpui heeft een symmetrische indeling met vernieuwde invullingen in de etalagevensters en de toegang. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, fries en houten bakgoot met geprofileerde gootlijst. In het voordakvlak zijn twee dakkapellen met pilasters en fronton opgenomen. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met brede lijstgevel, dakkapellen en winkelpui in neoclassicistische trant. Het object vormt een historisch en beeldbepalend onderdeel van de gevelwand aan dit deel van de Kamperstraat. De winkelpui is bovendien illustratief voor de toenemende bewinkeling aan dit deel van de straat rond 1900. Het pand vormt samen met de overige historische woonhuis- en winkel-woonhuis bebouwing uit deze periode aan de Kamperstraat een goed ensemble.
Kamperstraat 11 Kamperstraat 13 RD, Kamperstraat 13 ZW, Kamperstraat 15, Kamperstraat 15 A, Kamperstraat 17 RD, Kamperstraat 17 ZW, Kamperstraat 19 RD, Kamperstraat 19 ZW	Kamperstraat 11ZW t/m 13ZW, 11RD t/m 13RD, 15 en 17ZW t/m 19ZW, 17RD t/m 19RD	Blok met vijf geschakelde boven-benedenwoningen uit 1900, gebouwd in een neorenaissance trant. In de eerste bouwlaag zijn in de eerste helft van de 20ste eeuw bij diverse benedenwoningen etalagevensters of een winkelpui aangebracht. Het blok ligt aan de oostzijde van de Kamperstraat waar het onderdeel is van een gesloten gevelwand. Nummer 19 heeft een afgeschuinde hoek en vormt de zuidelijke afsluiting van het blok, op de hoek met de Linschotenstraat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied zuidelijk van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen vooral uit proeftuinen van verschillende tuinders. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het blok met vijf geschakelde panden omvat twee bouwlagen onder een kap met genikte dakschilden. Boven de afgeschuinde hoek is een op punten versoberd bakstenen dakhuis aanwezig. De overige nog aanwezige dakkapellen zijn sterk vernieuwd. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en in de gemetselde segmentbogen en hanenkammen boven de gevelopeningen zitten gepleisterde aanzet- en sluitstenen. De invullingen van de gevelopeningen zijn soms gewijzigd of vernieuwd. De winkelpui van nr. 15, met portiek en glas-in-lood bovenlichten werd aangebracht in 1925. De winkelpui van nr. 19 dateert vermoedelijk uit het begin van de 20ste eeuw. De voorgevel van het blok wordt afgesloten door een architraaf, een fries met tegelwerk en een houten bakgoot met gootlijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met afgeschuinde hoek en kap met geknikte dakschilden, en vanwege de in neorenaissance trant uitgevoerde lijstgevel met etalagevensters en puin uit de eerste helft van de 20ste eeuw. Het blokje is een historisch en beeldbepalend element aan dit

		deel van de Kamperstraat, waar het ook een goed ensemble vormt met de overige historische woonhuis- en winkel-woonhuis bebouwing uit dezelfde periode.
Kamperstraat 14		Eenvoudig vormgegeven boven-benedenwoning uit omstreeks 1900, markant gelegen in de knik in de gevelrooilijn aan de westzijde van de Kamperstraat in het Rozenprieel. Het pand maakt hier deel uit van een gesloten gevelwand met overwegend boven-benedenwoningen (soms met winkelruimtes in de begane grond) uit dezelfde periode. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied zuidelijk van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen vooral uit proeftuinen van verschillende tuinders. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het pand omvat twee bouwlagen onder een zadeldak met gesmoorde pannen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen. De licht getoogde gevelopeningen bevatten houten invullingen (T-schuiframes ter plaatse van de vensters) die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Boven de openingen is een gemetselde segmentboog uitgevoerd. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, fries en houten bakgoot met geprofileerde gootlijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met zadeldak, de sober vormgegeven lijstgevel uit omstreeks 1900 met grotendeels oorspronkelijke gevelindeling en materialisering. Het pand vormt een goed ensemble met de overige uit dezelfde periode daterende woonhuisbebouwing in dit deel van de Kamperstraat. De beeldwaarde wordt versterkt door de markante ligging in de knik in de rooilijn van de Kamperstraat.
Kamperstraat 20, Kamperstraat 20 A, Kamperstraat 20 B	Kamperstraat 20, 20A-20B	Winkel-woonhuis uit 1892 (waarschijnlijk oorspronkelijk middenstandswoning), gebouwd in neorenaissance trant. Op de begane grond is begin 20ste eeuw al een winkel ingericht. De huidige pui dateert uit 1920 en liep oorspronkelijk ook door over de gevel van linker buurpand op nr. 22. Het pand ligt aan de westzijde van de Kamperstraat, waar het deel uit maakt van de gesloten gevelwand met overwegend boven-benedenwoningen (soms met winkelruimtes in de begane grond) uit dezelfde periode. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied zuidelijk van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen vooral uit proeftuinen van verschillende tuinders. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het pand omvat twee bouwlagen onder een met rode pannen gedekt schilddak met geknikte dakschilden. In het voordakvlak is een bakstenen dakkapel met speklagen, fronton en klauwstukken uitgevoerd. Boven de uit 1920 daterende pui, met rechts de woningtoegang en links in een portiek de voormalige winkeltoegang, is de gevel opgetrokken in baksteen (kruisverband). Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen, die boven de vensters aansluiten op gebogen bakstenen strekken met gepleisterde sluitsteen. De vensters in deze bouwlaag bevatten H-schuiframes in kozijnen met vellingkantje. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, een gemetseld fries met gepleisterde spiegelvelden en een houten bakgoot met gootlijst op geornamenteerde consoles. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met schilddak met geknikte dakschilden en markante dakkapel, de in neorenaissance trant uitgevoerde lijstgevel, en de winkelpui uit 1920. Het pand vormt een goed ensemble met de overige uit dezelfde periode daterende bebouwing in dit deel van de Kamperstraat. De winkelpui is bovendien illustratief voor de toenemende bewinkeling aan dit deel van de straat begin 20ste eeuw. Het pand vormt samen met de overige historische woonhuis- en winkel-

		woonhuis bebouwing uit deze periode aan de Kamperstraat een goed ensemble.
Kamperstraat 30 t/m 32	Kamperstraat 30 t/m 32	Dubbel eenlaags woonhuis uit omstreeks 1882, gebouwd in een neoclassicistische trant. Het pand ligt aan de westzijde van de Kamperstraat, waar het deel uitmaakt van de gesloten gevelwand met verder overwegend tweelaags panden. De Kamperstraat loopt van noord naar zuid, dwars door het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied zuidelijk van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen vooral uit proeftuinen van verschillende tuinders. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het blokje met twee eenvoudige woningen omvat één bouwlaag onder een met rode pannen gedekt schilddak. In het voordakvlak zitten drie houten dakkapellen, deels met oorspronkelijke details (pilastertjes, kroonlijstje). De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. De twee woningtoegangen zijn gevat in een omlijsting met pilasters en hoofdgewel en boven de vensters zit een anderhalf steens strek. De vensters bevatten op punten gewijzigde enkelruits schuiframen met glas-in-lood bovenlichten. Ook in het bovenlicht van de toegangen is glas-in-lood opgenomen. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, fries en bakgoot met geprofileerde gootlijst. Waardering: Van belang vanwege de markante eenlaags hoofdvorm en kapvorm, het sobere maar met zorg vormgegeven en gedetailleerde gevelbeeld in neoclassicistische trant. Het blokje met twee woningen vormt een historisch en beeldbepalend element aan dit deel van de Kamperstraat, waar het straatbeeld verder bepaald wordt door overwegend tweelaags woonhuisbebouwing uit omstreeks 1900 en enkele jongere invullingen.
Kamperstraat 5 ZW, Kamperstraat 5 A, Kamperstraat 5 B, Kamperstraat 7 RD, Kamperstraat 7 ZW, Kamperstraat 9 RD, Kamperstraat 9 ZW	Kamperstraat 5A, 5B, 5ZW t/m 9ZW, 7RD t/m 9RD	Blok met drie geschakelde boven-benedenwoningen uit 1899, gebouwd in een neorenaissance trant, met veelal in de eerste helft van de 20ste eeuw tot stand gekomen etalagevensters met gekoppelde ramen in de eerste bouwlaag. Het blok vormt onderdeel van de gesloten gevelwand aan de oostzijde van de Kamperstraat in het Rozenprieel, met overwegend vergelijkbare bebouwing uit dezelfde periode. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied zuidelijk van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen vooral uit proeftuinen van verschillende tuinders. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het blok met drie geschakelde panden omvat twee bouwlagen onder een kap met geknikte dakschilden, gedekt met gesmoorde pannen. In het voordakvlak zijn drie dakkapellen opgenomen waarvan de rechter met fronton nog oorspronkelijk is. De voorgevel is opgetrokken in baksteen boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met 'speklagen' in gele en grijze verblendsteen. Deze gekleurde accenten komen ook terug in de sluitstenen in de gemetselde segmentbogen boven de gevelopeningen en in het siermetselwerk in de boogvelden. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, een fries met subtiel siermetselwerk en een houten bakgoot met gootlijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met kap met geknikte dakschilden en de in neorenaissance trant uitgevoerde lijstgevel met kleurrijke accenten in verblendsteen. Het blokje met drie geschakelde boven-benedenwoningen met etalagevensters uit de eerste helft van de 20ste eeuw is een historisch en beeldbepalend element aan dit deel van de Kamperstraat, waar het

		ook een goed ensemble vormt met de overige historische woonhuis- en winkel-woonhuis bebouwing uit dezelfde periode.
Kamperstraat 62, Kamperstraat 62 RD	Schneevoogtstraat 13ZW t/m 15ZW, 13RD t/m 15RD en Kamperstraat 62 en 62RD	Blok van drie geschakelde boven-benedenwoningen met café ruimte op de hoek uit omstreeks 1900, gebouwd in een sobere neorenaissance trant en gelegen aan de noordzijde van de Schneevoogtstraat. Hier vormt het de oostelijke afsluiting van de gesloten gevelwand aan deze zijde van de straat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen vooral uit proeftuinen van verschillende tuinders. Er werden onder ander rozen geteeld. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het blok omvat twee bouwlagen onder drie mansardedaken en heeft rechts een afgeschuinde hoekoplossing. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en in de gemetselde segmentbogen en strekken boven de gevelopeningen zitten gepleisterde aanzet- en sluitstenen. De entrees aan de Schneevoogtstraat zijn per twee opgenomen in een portiek met tegellambrisering. De gevelopeningen bevatten houten invullingen (vensters met veelal enkelruits of T-schuiframes, soms met glas-in-lood bovenlicht) die hier en daar op punten gewijzigd of vernieuwd zijn. De gevels worden afgesloten door een gepleisterde architraaf, fries en houten bakgoot met geprofileerde lijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met mansarde kappen, de oorspronkelijke gevelindeling en de detaillering van de gevel in sobere neorenaissance trant. Het blok vormt een beeldbepalend historisch element in dit deel van de Schneevoogtstraat en is een redelijk gaaf voorbeeld van geschakelde woonhuisbebouwing (boven-benedenwoningen) bedoeld voor de lagere middenstand in het Rozenprieel uit omstreeks 1900. Het vormt een goed ensemble met de overige woonhuisbebouwing uit dezelfde periode in deze straat.
Karel Doormanlaan 69 t/m 117	Karel Doormanlaan 69 t/m 117, Herman Robberstraat 8 t/m 30	Complex portiekwoningen, appartementen en atelierwoning, 1953-1957, architect Brakel en Buma. Complex van woningen van verschillende typen, rond een collectieve hof (oorspronkelijk). Gebouwd in opdracht van woningbouwvereniging 'Tuinwijk-Noord'. Bestaande uit 37 middenstandswoningen, waarvan 12 eengezinshuizen, 24 portieketagewoningen en 1 atelierwoning (de paarse stroken op bovenstaande afbeelding). Duidelijk voorbeeld van naoorlogse woningdifferentiatie in een uniek vormgegeven ensemble. De portieketagewoningen zijn gegroepeerd met vier woningen per portiek. De gevel van het complex is zeer plastisch vormgegeven. De balkons en dakluifels steken als volumes sterk uit, expressief gestut door betonnen dragers. De twee bouwlagen hoge eengezinswoningen aan de Herman Robbersstraat hebben per twee eenheden een gezamenlijke open portiek. De atelierwoning (Karel Doormanlaan 117) op een van de koppen heeft een afwijkende schuine vorm. Dit volume sluit de hof af. Op die wijze is een uniek vormgegeven blok ontstaan, met meerdere typologieën, waarbij wel seriematige bouw is toegepast, maar als asymmetrische compositie van het gehele complex. Compositorisch zijn de gevels zorgvuldige en zeer plastische composities van baksteen velden, vensterpuien en boeiborden en muurdammen. Ook de oorspronkelijk collectieve binnenhof is voor deze typologie woningen niet gebruikelijk. De bergingen in de inmiddels opgedeelde hof zijn oorspronkelijk. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de samenhangende vormgeving, door de afstemming van woningtypologie op bouwhoogte en complexonderdelen en inrichting van de buitenruimte; is een samenhangend blok met een unieke en afwisselende vormgeving. Heeft architectuurhistorische waarde vanwege de bouwstijl in de vorm van een naoorlogs modernisme, tot uitdrukking komend in onder meer de gevelindeling en detaillering. Heeft cultuurhistorische waarde als een kleinschalige herkenbare woonbuurt, binnen een grotere buurt.

Karel van Manderstraat 99 t/m 109	Dahliastraat 1 t/m 27 en 2 t/m 44, Anjelijsstraat 7 t/m 31 en 6 t/m 36, Resedastraat 1 t/m 41, Seringenstraat 1 t/m 23 en 2 t/m 20, Pijlsaan 2 t/m 32, Papaverstraat 1 t/m 13 en 2 t/m 22, Van Oosten de Bruijnstraat 179 t/m 195 en 176 t/m 224, Karel van Manderstraat 99 t/m 109, Zonnebloemstraat 58, 60	Complex (Bloemenbuurt) van 182 woningen uit 1924, gebouwd door het Gemeentelijk Woningbedrijf en opgezet als tuindorp inclusief schuurtjes en heggen. Het complex ligt aan de noordzijde van de Pijlsaan in de Leidsevaartbuurt en bestaat uit geknikte straten en semigesloten bouwblokken. Het werd is ontworpen als één architectuureenheid waarbij ook groen een grote rol speelde. De Leidsevaartbuurt is een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De blokken met geschakelde bescheiden eengezinswoningen zijn eenlaags en zijn uitgevoerd in een eenvoudige traditionele baksteenarchitectuur met subtiel expressionistische accenten (zoals verticaal metselwerk), en hebben een met rode pannen gedekt zadeldak. Op de hoeken en in het midden van de bouwblokken zijn stedenbouwkundige accenten uitgevoerd, in de vorm van topgevels met haakse zadeldaken. Vrijwel alle voortuintjes zijn voorzien van een lage ligusterhaag. Het groene karakter van het buurtje wordt versterkt door de aanwezigheid van openbaar groen (bomen, plantsoenen). De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd zijn. De in de voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn vernieuwd. Waardering: Van belang als karakteristiek en in hoofdvorm en opzet gaaf woningbouwcomplex (de zgn. Bloemenbuurt) uit 1924, gebouwd volgens het tuindorp-principe met semi-gesloten eenlaags bouwblokken in geknikte straten met schuurtjes en veel privé-groen (haagjes) en openbaar groen. Het buurtje heeft een hoge stedenbouwkundige waarde. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (schuurtjes, erfafscheidingen) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Karel van Manderstraat 2 RD, Karel van Manderstraat 2 ZW	Emmaplein 38ZW-44ZW, 38RD t/m 38RD, Karel van Manderstraat 2ZW, 2RD	Blok met vijf geschakelde boven-benedenwoningen, gebouwd als één project in 1915, in nieuw-historiserende trant. Het ensemble ligt aan de westzijde van de Karel van Manderstraat en kijkt grotendeels uit over het Emmaplein aan de overzijde van de straat. Het Emmaplein en de Karel van Manderstraat maken deel uit van de Leidsevaartbuurt, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. Het blok met boven-benedenwoningen vormt een belangrijk onderdeel van de gesloten gevelwand aan de westzijde van de straat, tussen de Jan Schreveliusstraat en de Jan Stuytstraat. Het blok telt twee bouwlagen onder een samengestelde kap met steekappen ter plaatse van de vijf door de goot stekende topgevels in de voorgevel. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een donker trasraam. Ter plaatse van de topgevels is een driezijdige erker uitgevoerd over beide bouwlagen. Deze eindigt in een balkon met bakstenen balustrade met siermetselwerk. De vensters bevatten houten invullingen, veelal enkelruits ramen of stolpramen met bovenlichten met glas-in-lood, die soms op detailniveau zijn gewijzigd. De woningtoegangen bevatten de oorspronkelijke houten paneeldeuren onder een bovenlicht met overwegend glas-in-lood. De topgevels worden afgesloten door vlechtingen en geprofileerde windveren. De recht gesloten geveldelen zijn afgewerkt met een houten overstek op klossen bakgoot en kroonlijst. Waardering: Van belang als karakteristiek projectmatig gebouwd en in hoofdvorm gaaf blok van vijf geschakelde boven-benedenwoningen uit 1915 in nieuw-historiserende trant. Het ensemble vormt met zijn markante tweelaags hoofdvorm met topgevel accenten en over twee bouwlagen doorlopende driezijdige erkers een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Karel van Manderstraat en het Emmaplein. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld met topgevelrisalieten en materialisering uit 1915.
Karolingenstraat 6 t/m 14	Graafschapstraat 19 t/m 45, Hofmeijerstraat 1 t/m 35, 4 t/m 36, Karolingenstraat 6 t/m 14, Keizer Karelstraat 3 t/m 31, Paus Leostraat 1 t/m 41, 2 t/m 18, Pepijnstraat 2 t/m 42	Acht blokken met in totaal 119 geschakelde woningen uit 1924, naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van A.M.J. Sevenhuijsen. Het bouwblok is onderdeel van een woningbouwproject in opdracht van de Haarlemse woningstichting Vooruitgang. De blokken verschillen subtiel van elkaar in architectuur, maar hebben een sterke stedenbouwkundige samenhang en eenheid in kleur en ritme (dakkapellen, deuren en schoorstenen). Het ensemble maakt hier deel uit van de grotendeels in de periode van het interbellum tot stand gekomen woonhuisbebouwing van de Slachthuisbuurt. De woningen omvatten een bouwlaag onder een mansardedak met rode pannen en twee bouwlagen onder een plat dak. De woningen met twee bouwlagen vormen de stedenbouwkundige

		accenten in de straten. De voorgevels zijn opgetrokken in verschillende kleuren baksteen in halfsteens verband. In de jaren 70 zijn er kozijnindelingen en dakkapellen gewijzigd in een aantal staten. Waardering: Van belang vanwege de markante eenlaangs hoofdvorm onder mansardedak met rode pannen en tweelaags hoofdvorm onder plat dak met opvallende topgevelaccenten en risalerende schoorstenen, en het gevelbeeld in karakteristieke zakelijk-expressionistische trant naar ontwerp van A.M.J. Sevenhuijsen. Tevens als markant voorbeeld projectmatige woningbouw uit de periode van het interbellum, gebouwd in opdracht van woningstichting Vooruitgang. De blokken vormen een sterk beeldbepalend element in dit deel van de Slachthuisbuurt. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme en kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Karolingenstraat 16 t/m 76	Graafschapstraat 47 t/m 59, Karolingenstraat 16 t/m 76, Paus Leostraat 26 t/m 32, Pepijnstraat 1 t/m 49, 13A	Ensemble met in totaal 77 geschakelde woningen en 1 kantoor uit 1921, naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van A.M.J. Sevenhuijsen. Het bouwblok is onderdeel van een woningbouwproject in opdracht van de Haarlemse woningstichting Onze Woning. De blokken hebben een sterke stedenbouwkundige samenhang en eenheid in kleur en ritme (dakkapellen, deuren en schoorstenen). Het ensemble maakt hier deel uit van de grotendeels in de periode van het interbellum tot stand gekomen woonhuisbebouwing van de Slachthuisbuurt. De woningen omvatten een bouwlaag onder een mansardedak met rode pannen afgewisseld met twee bouwlagen onder een plat dak. De woningen met twee bouwlagen vormen de stedenbouwkundige accenten in de straten. De voorgevels zijn opgetrokken in verschillende kleuren baksteen in halfsteens verband. In de jaren 80 zijn er kozijnindelingen en dakkapellen gewijzigd in een aantal staten. Waardering: Van belang vanwege de markante eenlaangs hoofdvorm onder mansardedak met rode pannen afgewisseld met tweelaags hoofdvorm onder plat dak met opvallende topgevelaccenten en risalerende schoorstenen, en het gevelbeeld in karakteristieke zakelijk-expressionistische trant naar ontwerp van A.M.J. Sevenhuijsen. Tevens als markant voorbeeld projectmatige woningbouw uit de periode van het interbellum, gebouwd in opdracht van woningstichting Onze Woning. De blokken vormen een sterk beeldbepalend element in dit deel van de Slachthuisbuurt. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme en kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).

Karolingenstraat 2	Slachthuisstraat 22ZW t/m 56ZW, 22RD t/m 56RD, 58, Karolingenstraat 2	Blok met 31 geschakelde boven-benedenwoningen (12 benedenwoningen, 18 bovenwoningen en een winkel met magazijn en bovenwoning) uit 1926, gebouwd in Amsterdamse School trant. Het blok werd gebouwd door de Haarlemsche Woningstichting 'Vooruitgang' naar ontwerp van architect A.M.J. Sevenhuijsen. Het ensemble ligt aan de zuidzijde van de Slachthuisstraat in de grotendeels tijdens het interbellum tot stand gekomen Slachthuisbuurt. Het ensemble vormt hier voor een groot deel de gesloten gevelwand tussen de Karolingenstraat en de Keizer Karelstraat. Het hoekpand aan de Karolingenstraat is uitgevoerd als winkel met bovenwoning. Het blok omvat twee bouwlagen onder een fors zadeldak met gebroken dakschild aan de voorzijde. De gootlijn wordt steeds repeterend onderbroken door een plat gedekt dakhuis aan weerszijden van een forse uitgemetselde en hoog opgaande schoorsteen. Het hoekpand aan de Karolingenstraat heeft een haaks op deze hoofdkap aansluitende kap (marsarde) met rechts in de naar de Slachthuisstraat gekeerde voorgevel eveneens een forse hoog opgaande schoorsteen. De gevels zijn opgetrokken in gele baksteen (halfsteens verband) met accenten in bruine baksteen (plint en schoorstenen). Het winkelwoonhuis op de hoek is grotendeels in bruine baksteen opgetrokken, met de gele baksteen als accentkleur. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die deels zijn gewijzigd of vernieuwd. De woningtoegangen van de boven-benedenwoningen zijn steeds gekoppeld uitgevoerd, onder een gedeelde luifel en bovenlichten. Het winkelwoonhuis op de hoek is in de eerste bouwlaag voorzien van een luifel boven het etalagevenster en de entree (in beide gevels). In de zijgevel is nog een markant parabool-vormige gevelopening opgenomen, vermoedelijk de toegang tot het (voormalige) magazijn van de winkel. De gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een houten bakgoot. Waardering: Van belang vanwege de redelijk gave en markante hoofdvorm met door de goot stekende en risalerende schoorstenen met aan weerszijden een dakhuis en een haaks op de hoofdmasa geplaatst hoekpand (winkelwoonhuis), en het gevelbeeld in karakteristieke Amsterdamse Schoolstijl uit 1926 naar ontwerp van A.M.J. Sevenhuijsen. Tevens als markant voorbeeld van een blok geschakelde boven-benedenwoningen met winkelwoonhuis, gebouwd in opdracht van woningstichting 'Vooruitgang'. Het 'blok neemt een beeldbepalende positie in aan de Slachthuisstraat.
Keizer Karelstraat 6 t/m 48	Graafschapsstraat 1 t/m 17, Keizer Karelstraat 6 t/m 48	Twee blokken met in totaal 31 geschakelde woningen uit 1922, naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van A.M.J. Sevenhuijsen. Het bouwblok is onderdeel van een omvangrijker woningbouwproject (in totaal 57 woningen en een winkelwoonhuis) in opdracht van de Haarlemse woningstichting Vooruitgang. Een blok van negen geschakelde woningen ligt aan de noordzijde van de Graafschapstraat, tussen de Schalkwijkerstraat en de Keizer Karelstraat. Het blok met 22 woningen ligt aan de westzijde van de Keizerkarelstraat. Het ensemble maakt hier deel uit van de grotendeels in de periode van het interbellum tot stand gekomen woonhuisbebouwing van de Slachthuisbuurt. De onderhavige woningen omvatten twee bouwlagen onder een plat dak. De twee buitenste woningen van beide blokken zijn voorzien van een licht risalerende topgevel en worden gedekt door een mansardedak met rode pannen. Dit stedenbouwkundige accent wordt in het lange blok aan de Keizer Karelstraat nog tweemaal herhaald in de rij, ter plaatse van nrs. 34-36 en nrs. 16-18. De voorgevels van beide blokken zijn opgetrokken in drie verschillende kleuren baksteen in halfsteens verband. De horizontale geleding die door de toepassing van de drie kleuren baksteen ontstaat wordt onderbroken door uitgemetselde schoorstenen. De gevelopeningen bevatten overwegend gewijzigde of vernieuwde invullingen. De entrees zijn voorzien van een bovenlicht en een bescheiden luifeltje ter hoogte van het kalf. Boven de vensters in de eerste bouwlaag is decoratief verticaal metselwerk aanwezig. De overige vensters zijn voorzien van een steens rollaag en hebben een bakstenen lekdorpel. Tussen de twee topgevels is steeds een afwerking van gepotdekselde houten delen aangebracht. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm onder plat dak met opvallende topgevelaccenten met mansardekap en risalerende schoorstenen, en het gevelbeeld in karakteristieke zakelijk-expressionistische trant naar ontwerp van A.M.J. Sevenhuijsen. Tevens als markant voorbeeld projectmatige woningbouw uit de periode van het interbellum, gebouwd in opdracht van woningstichting Vooruitgang. Beide blokken vormt een sterk beeldbepalend element in dit deel van de Slachthuisbuurt. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het

		complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme en kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Keizer Karelstraat 3 t/m 31	Graafschapstraat 19 t/m 45, Hofmeijerstraat 1 t/m 35, 4 t/m 36, Karolingenstraat 6 t/m 14, Keizer Karelstraat 3 t/m 31, Paus Leostraat 1 t/m 41, 2 t/m 18, Pepijnstraat 2 t/m 42	Acht blokken met in totaal 119 geschakelde woningen uit 1924, naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van A.M.J. Sevenhuijsen. Het bouwblok is onderdeel van een woningbouwproject in opdracht van de Haarlemse woningstichting Vooruitgang. De blokken verschillen subtiel van elkaar in architectuur, maar hebben een sterke stedenbouwkundige samenhang en eenheid in kleur en ritme (dakkapellen, deuren en schoorstenen). Het ensemble maakt hier deel uit van de grotendeels in de periode van het interbellum tot stand gekomen woonhuisbebouwing van de Slachthuisbuurt. De woningen omvatten een bouwlaag onder een mansardedak met rode pannen en twee bouwlagen onder een plat dak. De woningen met twee bouwlagen vormen de stedenbouwkundige accenten in de straten. De voorgevels zijn opgetrokken in verschillende kleuren baksteen in halfsteens verband. In de jaren 70 zijn er kozijnindelingen en dakkapellen gewijzigd in een aantal staten. Waardering: Van belang vanwege de markante eenlaags hoofdvorm onder mansardedak met rode pannen en tweelaags hoofdvorm onder plat dak met opvallende topgevelaccenten en risalerende schoorstenen, en het gevelbeeld in karakteristieke zakelijk-expressionistische trant naar ontwerp van A.M.J. Sevenhuijsen. Tevens als markant voorbeeld projectmatige woningbouw uit de periode van het interbellum, gebouwd in opdracht van woningstichting Vooruitgang. De blokken vormen een sterk beeldbepalend element in dit deel van de Slachthuisbuurt. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme en kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Kennemerstraat 1		Eenlaags woonhuis uit omstreeks 1900 in eenvoudige eclectische trant, en oorspronkelijk behorend bij de voormalige fabriek voor metaalwerken, kunstbronsgieterij en koperslagerij van J.K.C. Sneltsjes. Het pand sluit aan de noordzijde aan op de nog aanwezige fabrieksbebouwing. De woning ligt aan de westzijde van de Kennemerstraat in de Frans Halsbuurt, waar de bebouwing (veelal arbeiders- en middenstandswoningen) grotendeels in de jaren 1880-1905 tot stand kwam. De woning is half vrijstaand en omvat één bouwlaag onder een mansardedak gedekt met (vernieuwde) gesmoorde pannen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een gepleisterde plint. De naar de weg gekeerde gevel bevat twee getoogde vensters met H-schuifraam. Beide vensters zijn voorzien van een strek met accenten in een lichtere steen. Rechts van deze vensters, en feitelijk in de voorgevel van het naastgelegen voormalige fabrieksgebouw is een in de periode 1910-1915 gerealiseerde toegang. De linker zijgevel wordt begeleid door een steeg en is de feitelijke voorgevel van de woning met entree. Deze entree bevindt zich links uit het midden met aan de linker zijde twee vensters en aan de rechter zijde drie vensters, waarvan de twee uiterst rechts zijn dichtgezet. De in totaal zes gevelopeningen zijn getoogd en voorzien van een strek met gepleisterde en geornamenteerde sluitsteen. De gevelopeningen van de woning bevatten houten invullingen die op punten zijn gewijzigd of vernieuwd. De gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een houten architraaf, fries, tandlijstje en bagoot met geprofileerde gootlijst. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm met mansardedak en de nog redelijk gave vormgeving in eenvoudige eclectische trant. De relatie met het naastgelegen voormalige fabrieksgebouw is nog helder afleesbaar in de naar de Kennemerstraat gerichte gevel.
Kennemerstraat 1 A,	Schotersingel 21, 21A, 23-ZW t/m 29-ZW, 23-RD t/m 29-RD, 29A, 29B en Kennemerstraat 1A	Blok met vijf geschakelde boven-benedenwoningen uit 1900, waarvan het pand op de hoek is uitgevoerd als winkel met bovenwoning. Het ensemble ligt aan de noordzijde van de Schotersingel met het winkelwoonhuis op de westelijke hoek met de Kennemerstraat in de Frans Halsbuurt. De panden omvatten twee bouwlagen onder een gezamenlijke mansardekap gedekt met gesmoorde kruispannen. De in het voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn sterk vernieuwd. De voorgevel in eclectische trant is opgetrokken in baksteen in kruisverband en het metselwerk is verlevendigd met speklagen in grijze en gele verblendsteen. Deze kleurige accenten worden herhaald in een sluitsteen boven de entrees en in de gevelafsluitende band met uitgemetselde tandlijsten. Met uitzondering van het hoekpand met

		winkel zijn de woningtoegangen per twee in de gevel uitgevoerd. Het hoekpand is voorzien van een in de jaren '30 gewijzigde pui met de entree op de afgeschuinde hoek onder een bakstenen hangende erker. De gevelopeningen bevatten op punten gewijzigde of vernieuwde invullingen. Boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag is een gemetselde segmentboog uitgevoerd met een boogveld met mozaïekwerk. Boven de vensters in de tweede bouwlaag zit een anderhalf steens strek. De gevel wordt afgesloten door een houten bakgoot met gootlijst op geprofileerde klossen. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met mansardekap, met afgeschuinde hoek, hangende erker en winkelpui. Tevens van belang vanwege het gevelbeeld in eclectische trant met kleurrijke accenten in gele en grijze verblendsteen. Het blok geschakelde boven-benedenwoningen is een redelijk gaaf voorbeeld van een in particulier beheer tot stand gekomen woningbouwproject uit omstreeks 1900 in de Frans Halsbuurt en vormt een beeldbepalend element aan dit deel van de Schotersingel.
Kinderhuissingel 1 B		Onderstation voor elektrische tractie op het stationsemplement, gebouwd in 1926 in opdracht van de Hollandsche IJzeren Spoorweg Maatschappij in zakelijk-expressionistische trant. Het gebouw is vrijstaand gesitueerd aan de Kinderhuissingel aan de noordwestelijke rand van het Garenkokerskwartier, ten zuiden van de spoorlijn en te noorden van de Garenkokersvaart en Garenkokerskade. Even ten oosten van het gebouw staat het voormalige hoofdgebouw Seinwezen (GM) van de HIJSM uit 1914-1915. Het pand heeft een rechthoekige plattegrond en omvat deels één en deels twee bouwlagen onder platte betonnen daken. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kettingverband en worden aan de bovenzijde afgesloten door een betonnen deklijst op betonnen klossen. Aan de zuidoostelijke zijde van het gebouw is een bordes dat wordt gedekt door een bescheiden betonnen luifel. Op dit bordes worden toegangen tot de transformator ruimtes (met stalen deuren) afgewisseld door gemetselde muurdelen met dichtgemetselde vensters. Ook nagenoeg alle andere vensters (veelal voorzien van een betonnen latei) zijn in de huidige situatie dichtgemetseld, maar nog goed als zodanig herkenbaar. Waardering: Van belang als essentieel onderdeel van het seinwezen van de Hollandsche IJzeren Spoorweg Maatschappij en als nog goed als zodanig herkenbaar onderstation uit 1926 in zakelijk-expressionistische trant. Het gebouw vormt bovendien een sterk beeldbepalend element aan dit westelijke deel van de Garenkokerskade en een sterk historisch ensemble met het nabijgelegen en als GM beschermde hoofdgebouw van het Seinwezen.
Kinderhuissingel 2 A		Eenlaags vrijstaand pand, gebouwd in 1932-1933 in zakelijk-expressionistische trant als kantoor met bergplaats voor de N.V. Hoenderdos Brandstoffenhandel. Het pandje ligt aan de westzijde van de Kinderhuissingel en nabij het ijzeren spoorwegviaduct (1906, RM) over de Kinderhuissingel in het noordelijke deel van het Garenkokerskwartier. Hier vestigden zich vanaf het midden van de 19de eeuw diverse bedrijven met fabrieken en werkplaatsen. Zo staat even ten westen van het pandje het voormalige pakhuis van de Hollandse IJzeren Spoorweg Maatschappij uit 1895 (RM). Even naar het westen staat nog de voormalige loods van de brandstoffenhandel (Kinderhuissingel 2D-2E) uit het einde van de 19de eeuw. Het Garenkokerskwartier dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Het pand omvat één bouwlaag op een samengestelde plattegrond onder een samengesteld schilddak met overstek, gedekt met gesmoorde pannen. De gevels zijn opgetrokken in gele baksteen (Vlaams verband) boven een trasraam in oranje baksteen. In het naar het oosten gerichte dakvlak is een lage plat gedekte dakkapel opgenomen. De gevelopeningen bevatten deels uit de bouwtijd en deels uit de naoorlogse periode daterende invullingen. Met name de naar het oosten gerichte voorgevel heeft een representatief uiterlijk met grote vensters en een brede entree (gewijzigd in naoorlogse periode) met trapje. Waardering: Van belang vanwege de markante eenlaags hoofdvorm en de kapvorm en de uitvoering in zakelijk-expressionistische trant. Tevens van belang vanwege de nog duidelijk herkenbare oorspronkelijke functie als kantoor

		met berging uit 1932-1933. Als voormalig kantoor van de N.V. Hoenderdos Brandstoffenhandel heeft het pandje een belangrijke cultuurhistorische waarde. Het gebouw vormt bovendien een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Kinderhuissingel.
Kinderhuissingel 60 RD, Kinderhuissingel 60 ZW Kinderhuissingel 62	Kinderhuissingel 60ZW, 60RD, 62	Blok met twee geschakelde herenhuizen uit omstreeks 1895. De rechter woning is uitgevoerd als boven-benedenwoning. Het blok is uitgevoerd in een sobere neorenaissance trant en ligt aan de westzijde van de Kinderhuissingel in het Garenkokerskwartier, uitkijkend op het Kenaupark. Het Garenkokerskwartier dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Het blok omvat twee bouwlagen onder een met gesmoorde pannen gedekt mansardedak. In het voordakvlak zijn drie dakkapellen met fronton en bescheiden klauwstukken opgenomen, waarvan de rechter aan weerszijden is voorzien van een moderne uitbreiding. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen, cordonlijst en aanzet- en sluitstenen in de gebogen hanenkammen boven de gevelopeningen in de tweede bouwlaag. Boven de getoogde gevelopeningen in de eerste bouwlaag is een strek uitgevoerd. Op de linker hoek van de gevel en tussen de tweede en derde vensteras van links zit een uitgemetselde pilaster. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn vernieuwd of gewijzigd. In enkele bovenlichten is glas-in-lood opgenomen. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, fries, tandlijst en houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en sobere detaillering, als typisch voorbeeld van geschakelde woonhuisbouw uit de tijd rond 1895 en als beeldbepalend onderdeel van het representatieve en historische straatbeeld van de Kinderhuissingel.
Kinkerstraat 2 t/m 24	Kinkerstraat 2 t/m 24, Hofdijkstraat 33 t/m 53, Zomerkade 153 t/m 159, Zomerkade 169 t/m 183	Woningbouwproject met in totaal 35 geschakelde woningen uit 1928 in bouwblokken gelegen aan de westzijde van de Kinkerstraat, de zuidzijde van de Hofdijkstraat en aan de Zomerkade, in de Amsterdamsebuurt. De woningen werden gebouwd voor 'ouden van dagen' in opdracht van het Gemeentelijk Woningbedrijf, naar ontwerp in sobere zakelijk-expressionistische trant. De Van Zeggelenbuurt ligt even ten zuidoosten van de Amsterdamsebuurt en werd vooral vanaf omstreeks 1925 bebouwd met arbeiders- en middenstandswoningen. De reeds bestaande pre-stedelijke bebouwing aan de Zomervaat bleef hier en daar behouden. De blokken met geschakelde woningen omvatten één bouwlaag onder een met (vernieuwde) rode pannen gedekt zadeldak. Centraal in het langgerekte blok aan de Kinkerstraat is een topgevel uitgevoerd. Deze topgevel wordt even uit het midden in het blok aan de Hofdijkstraat herhaald, met een onderdoorgang. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (halfsteens verband) en de voorgevel grenst direct aan de openbare ruimte, zonder voortuin. Alleen de woningen aan de Zomerkade hebben een bescheiden voortuin. De entrees zijn uitgevoerd als rondboog en bevatten een houten voordeur met expressieve detaillering. Alle gevelopeningen bevatten houten invullingen die ter plaatse van de vensters veelal gewijzigd en vernieuwd zijn. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm met zadeldak en vanwege het markante gevelbeeld in sobere zakelijk-expressionistische trant uit 1928. De woningen zijn nog een redelijk gaaf voorbeeld van projectmatig gebouwde geschakelde woningen voor ouderen uit de periode van het interbellum en vormen een beeldbepalend ensemble in dit deel van de Van Zeggelenbuurt. De woningen hebben een sterke relatie met de Oosterkerk uit 1926.
Kleine Houtweg 30		Half vrijstaand bescheiden herenhuis, gebouwd in een sobere neoclassicistische trant en in eerste opzet mogelijk daterend uit de eerste helft van de 19de eeuw. Het pand ligt aan de westzijde van de Kleine Houtweg en aan de zuidoostelijke rand van het Frederikspark (1832 en 1862), direct naast een zijingang van het park. Het is niet ondenkbaar dat het pand oorspronkelijk een relatie had met het park of met het nabijgelegen Paviljoen Welgelegen. Het huis omvat twee bouwlagen onder een met rode pannen en rode bitumen shingles gedekt mansardedak. In het 3-zijdige voordakvlak is een dakkapel met

		fronton opgenomen. De voorgevel is uitgevoerd in baksteen (handvorm in kruisverband) en vier traveeën breed. De twee buitenste traveeën zijn uitgevoerd als afgeschuinde hoek. Tegen de linker afgeschuinde hoek is in de eerste bouwlaag de entree geplaatst, binnen een omlijsting met pilasters en kroonlijstje. De vensters bevatten houten invullingen die op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Boven de vensters zit een anderhalf steens strek. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, fries en bakgoot met geprofileerde gootlijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met markante afgeschuinde hoeken, de voorgevel in handvormsteen en sobere neoclassicistische detaillering. Tevens van belang vanwege de situering aan de zuidoostelijke rand van het Frederikspark. Samen met het belendende pand Kleine Houtweg 32-34 vormt het bescheiden herenhuis een waardevol historisch ensemble.
Kleine Houtweg 32 t/m 34	Kleine Houtweg 32 t/m 34	Voornaam dubbel herenhuis in neoclassicistische trant uit 1883, gelegen aan de westzijde van de Kleine Houtweg en aan de zuidoostelijke rand van het Frederikspark (1832 en 1862). Het blok is aan de linker zijde vrijstaand en grenst aan de rechter zijde aan een ouder herenhuisje met markante afgeschuinde hoeken. Het pand omvat twee bouwlagen onder twee met rode pannen gedekte schilddaken. In beide voordakschilden is een forse dakkapel met fronton, pilasters en klauwstukken opgenomen. De in totaal zes traveeën brede voorgevel is opgetrokken in baksteen boven een gepleisterde of hardstenen plint. De twee middelste traveeën zijn gepleisterd en voorzien van schijnvoegen. Verder is de voorgevel voorzien van geblokte gepleisterde pilasters (spiegelvelden ter hoogte van de tweede bouwlaag) en een cordonlijst. De getoogde vensters bevatten H-schuiframes in de eerste bouwlaag en T-schuiframes in de tweede bouwlaag. Beide entrees zijn opgenomen in de twee middelste traveeën en bevatten dubbele houten paneeldeuren onder een enkelruits bovenlicht. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, fries met spiegelvelden en een kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met dubbele kap en opvallende dakkapel in beide voordakvlakken, en de voorname voorgevel in neoclassicistische trant. Tevens van belang vanwege de situering aan de zuidoostelijke rand van het Frederikspark. Samen met het belendende pand Kleine Houtweg 30 vormt het object een waardevol historisch ensemble. Het dubbele herenhuis is bovendien een goed voorbeeld van voorname woonhuisbebouwing voor gegoede burgers uit het laatste kwart van de 19de eeuw.
Kleverparkweg 11, Kleverparkweg 11 RD	Kleverparkweg 11, 11RD	Winkelwoonhuis uit omstreeks 1900, gelegen aan de oostzijde van de Kleverparkweg op de zuidelijke hoek met de Tetterodestraat in het Ter Kleefkwartier. Het in neorenaissance trant gebouwde hoekpand met afgeschuinde hoek en door de goot stekend dakhuis vormt een beeldbepalend element aan de kruising en een markant stedenbouwkundig ensemble met de overige aan deze kruising gelegen hoekpanden. Het winkelwoonhuis omvat twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak waarvan de schuine dakvlakken zijn gedekt met gesmoorde kruispannen. De aan de Tetterodestraat gelegen gevel van het achterhuis is iets lager uitgevoerd, net als het hierop geplaatste mansardedak (eveneens gedekt met gesmoorde kruispannen). De gevels zijn opgetrokken in baksteen (kruisverband) en het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de gemetselde segmentbogen en stekken boven de vensters. De indeling en detaillering van de gevels is ter plaatse van de eerste bouwlaag nagenoeg geheel gewijzigd en/of vernieuwd. De afgeschuinde hoek is voorzien van een door de goot stekend dakhuis. De invullingen van de gevelopeningen zijn veelal op punten gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel aan de Kleverparkweg wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf, een fries met siermetselwerk en een houten bakgoot met gootlijst op geprofileerde consoles. Het siermetselwerk komt terug in het boogveld boven het venster in het dakhuis op de afgeschuinde hoek. Aan weerskanten van dit venster zit geen gepleisterde geprofileerde console. De geveldelen aan de Tetterodestraat hebben een eenvoudige afsluiting met gepleisterde architraaf, gemetseld fries en een geprofileerde bakgoot. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm met afgeschuinde hoek en door de goot stekend dakhuis als hoekaccent. Tevens van belang vanwege de vormgeving en detaillering van de gevels in een karakteristieke neorenaissance trant. Het hoekpand uit omstreeks 1900 is een sterk beeldbepalend element aan de kruising met de

		Tetterodestraat en vormt samen met de overige hoekpanden aan deze kruising uit dezelfde periode een waardevol ensemble.
Kleverparkweg 13, Kleverparkweg 13 RD	Kleverparkweg 13, 13RD, Tetterodestraat 19A-RD, 19A-ZW	Blok met boven-benedenwoning en winkel-woonhuis met bovenwoning uit 1908, gebouwd op de hoek van de Tetterodestraat en de Kleverparkweg. Hier vormt het in een overgangsarchitectuur gebouwde hoekensemble een beeldbepalend element aan de kruising. Het blok omvat twee bouwlagen onder een samengestelde afgeplatte kap met schuine pannengedekte dakvlakken aan de straatzijde. In dit dakvlak aan de Tetterodestraat zijn tevens twee steekkapjes aanwezig ter plaatse van de topgevelbeëindigingen en enkele op punten gewijzigde dakkapellen. De gevels van het blok zijn opgetrokken in baksteen (kruisverband) en ter plaatse van het hoekpand Kleverparkweg 13-13 RD geheel geschilderd. De afgeschuinde hoek is verbijzonderd met een hoger opgetrokken torenachtig element dat aan de rechterzijde (aan de Tetterodestraat) overgaat in een topgeveltje en aan de linkerzijde getrapd is. In de afgeschuinde hoek is de winkeltoegang opgenomen. Het geveldeel van de boven-benedenwoning aan de Tetterodestraat (19A RD – 19A ZW) is voorzien van een topgeveltje met 'vakwerk'. De twee entrees zijn gekoppeld uitgevoerd. De gevelopeningen van het ensemble bevatten overwegend houten invullingen die veelal op punten zijn gewijzigd of vernieuwd. De bovenlichten van het hoekpand bevatten nog meerruits bovenlichten. De recht gesloten geveldelen worden afgesloten door een fors uitstekende houten bakgoot op klossen. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm met afgeschuinde hoek, toren-achtige hoekafsluiting en twee door de goot stekende topgevel-beëindigingen. Tevens van belang vanwege de vormgeving en detaillering van de gevels in een karakteristieke overgangsarchitectuur. Het blok is een sterk beeldbepalend element aan de kruising met de Tetterodestraat en vormt samen met de overige hoekpanden aan deze kruising uit dezelfde periode een waardevol ensemble.
Kleverparkweg 3, Kleverparkweg 3 A		Herenhuis uit omstreeks 1900 in neorenaissance trant, gelegen aan de oostzijde van de Kleverparkweg in het Ter Kleefkwartier. Hier maakt het deel uit van de gevelwand tussen de Tetterodestraat en de Schotersingel, die overwegend bestaat uit panden uit dezelfde periode met later aangebrachte winkelpuien. In de jaren 1930 is ook de begane grond van dit pand verbouwd tot winkel en werd er een winkelpui aangebracht. Het pand omvat twee bouwlagen onder een schilddak met geknikte dakschilden, gedekt met gesmoorde kruispannen. In het voordakvlak bevindt zich een dakkapel met fronton. De drie traveeën brede voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) en het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de hanenkammen boven de vensters. De linker travee risaleert. De indeling en detaillering is ter plaatse van de eerste bouwlaag nagenoeg geheel gewijzigd. De drie vensters in de tweede bouwlaag bevatten houten invullingen met schuifraam en bovenlicht met glas-in-lood. De voorgevel wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf, een fries met siermetselwerk en een houten bakgoot met gootlijst op geprofileerde consoles. Het siermetselwerk komt terug in het boogveld boven het venster in het dakhuis op de afgeschuinde hoek. Aan weerskanten van dit venster zit geen gepleisterde geprofileerde console. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm met zadeldak met geknikte dakschilden, gesmoorde pannendekking en dakkapel met fronton. Tevens van belang vanwege de vormgeving en de relatief rijke detaillering van de gevel in een karakteristieke neorenaissance trant. Het pand uit omstreeks 1900 is een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Kleverparkweg en vormt samen met de overige bebouwing uit deze periode een waardevol ensemble.

Kloosterstraat 34-001 t/m 34-0026	Generaal De la Reijstraat 4, 6A-01 t/m 6A-23, Kloosterstraat 34-001 t/m 34-0026	Voormalige St. Lucaschool, vanaf 1906 in verschillende fases (1906, 1912 en 1920) tot stand gekomen, gebouwd door de R.K. parochie van de H.H. Elisabeth en Barbara. Het ontwerp in overgangsarchitectuur met subtiële expressionistische en Jugendstil details werd geleverd door architect A. Bruning die ook verantwoordelijk was voor het ontwerp van de nabijgelegen St. Elisabeth en Barbara kerk met pastorie en kosterwoning. De oorspronkelijke hoofdgevel aan de Kloosterstraat is ter plaatse van het middendeel ter hoogte van de tweede bouwlaag sterk gewijzigd en vernieuwd. De vleugel links van dit middendeel heeft inmiddels plaats gemaakt voor een nieuw appartementencomplex. De rechter vleugel is nog wel in zijn geheel aanwezig en heeft een lange gevel aan de Generaal de la Reijstraat. Het nog resterende schoolgebouw heeft een L-vormige plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een plat dak. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband, en zijn met name aan de bovenzijde voorzien van subtiel expressief siermetselwerk. De oorspronkelijke hoofdentree in de gevel aan de Kloosterstraat is opgenomen in een getrapt gemetselde omlijsting met parabool- en rondboog. De overige entrees zijn gevat in een segmentboog-omlijsting, waarvan die rond de entree rechts in de gevel aan de Gen. de la Reijstraat is uitgevoerd in hardsteen. Het geveldeel ter plaatse van deze entree wordt afgesloten door een gepleisterd veld met daarin de tekst 'opgericht – 1906', waarmee wordt verwezen naar het oprichtingsjaar van de school. Ter plaatse van de eerste bouwlaag zijn de vensters van de school voorzien van een segmentboog en een boogveld met subtiel siermetselwerk. De vensters in de tweede bouwlaag worden afgesloten door een strek. Uitzondering hierop vormen de brede vensters in het uiterst rechter deel van de school aan de Gen. de la Reijstraat, welke zijn afgewerkt met een hoge strek. Alle vensters zijn voorzien van een hardstenen lekdorpel, en de meeste gevelopeningen bevatten op punten gewijzigde of vernieuwde invullingen. In alle geveldelen zijn smeedijzeren gevelankers met Jugendstil vormgeving zichtbaar. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met plat dak en detaillering van de gevels in subtiële overgangsarchitectuur met Jugendstil en expressionistische elementen. Het schoolgebouw uit 1906 vormt een onlosmakelijk onderdeel van het door de R.K. parochie van de H.H. Elisabeth en Barbara gebouwde complex met kerk, pastorie en school met zusterhuis uit 1906, en speelt een zeer beeldbepalende rol aan de Generaal de la Reijstraat en de Kloosterstraat.
Kloppersingel 3		Pandje dat in eerste opzet vermoedelijk dateert uit het laatste kwart van de 19de eeuw en dat gedurende de eerste drie decennia van de 20ste eeuw in verschillende fases zijn huidige verschijningsvorm kreeg. Het gebouw ligt aan de oostzijde van de Kloppersingel, nabij de aansluiting met de Schoterweg. Hier vormt het samen met de belendende bebouwing een historisch ensemble tussen veelal gewijzigde of jongere bebouwing. Het pandje omvat twee bouwlagen (aan de achterzijde drie) onder een plat dak met schuin en met rode Tuiles du Nord gedekt dakschild aan de voorzijde. Het rechter deel van de voorgevel is voorzien van een door de goot stekende puntgevel met steekkap. Links van de steekkap is het schuine dakvlak voorzien van een plat gedekte dakkapel. De voorgevel is geheel wit gepleisterd boven een zwarte gepleisterde plint. De woningentree bevindt zich links in de voorgevel en is voorzien van zijlichten en bovenlichten, met een houten luifeltje ter hoogte van het vaste kalf boven de deur. Op de 3-zijdige erker rechts van de entree is een balkon uitgevoerd. De gevelopeningen in de voorgevel bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Onder het venster in de door de goot stekende topgevel is een houten plantenbak uitgevoerd. De voorgevel wordt afgesloten door een bescheiden dakoverstek met houten bakgoot. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags (drielaags aan de achterzijde) hoofdvorm onder plat dak met schuin dakvlak met steekkapje ter plaatse van een door de goot stekend topgeveltje, en de voorgevel met erker en toegang met luifel. Het in verschillende fases tot stand gekomen pandje vormt een beeldbepalend en historisch element aan dit deel van de Kloppersingel, bij de aansluiting op de Schoterweg, met name in samenhang met de belendende historische bebouwing.

Kolkstraat 31	Westerstraat 93, 93A en Kolkstraat 31	Het pand werd in 1905 opgericht als stoomzeepfabriek 'De Ster' van de firma G.J. van der Aa en Zoon. Het oorspronkelijk tweelaags pand werd in 1911 voorzien van een derde bouwlaag. Het voormalige fabrieksgebouw is gelegen aan de oostzijde van de Westerstraat, langs het spoor, op de noordelijke hoek met de Kolkstraat. De Westerstraat vormt de westelijke afsluiting van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Architect W.F. Doeglas staat als architect vermeld op de verbouwingstekeningen uit 1911, mogelijk was hij ook verantwoordelijk voor het ontwerp van de fabriek in 1905. Tegenwoordig is het gehele object in gebruik als woonruimte. Het pand omvat drie bouwlagen onder een plat dak en heeft een afgeschuinde hoek. De gevels zijn opgetrokken in baksteen en in de huidige situatie geheel wit geschilderd. Er zijn evenwel nog gepleisterde speklagen zichtbaar. In de gemetselde segmentboog boven de gevelopeningen is een gepleisterde sluitsteen aangebracht. Deze is ter hoogte van de verdiepingen voorzien van een stermotief. De naar de Westerstraat gerichte gevel omvat vijf traveeën. In de middelste travee bevindt zich de hoofdentree met gewijzigde invulling. De twee hijsluiken boven deze entree zijn dichtgemetseld. De twee rechter en linker traveeën bevatten in elke bouwlaag twee vensters met gewijzigde invulling. De afgeschuinde hoek bestaat uit één travee met in elke bouw laag een venster met gewijzigde invulling. De naar de Kolkstraat gerichte gevel is vier traveeën breed, met in de tweede travee van links een ingang met houten deur onder een 6-ruits bovenlicht. In de twee bouwlagen hierboven bevat deze entree een blind venster. De overige drie traveeën bevatten in elke bouwlaag een venster met gewijzigde invulling. Beide gevels worden afgesloten door het houten dakoverstek op klossen. Waardering: Van belang als markant en nog goed als zodanig herkenbaar voormalig fabrieksgebouw (Stoomzeepfabriek 'De Ster' van G.J. van der Aa en Zoon) uit het eerste kwart van de twintigste eeuw. Het pand speelt met zijn opvallende drielaags hoofdvorm met plat dak, afgeschuinde hoek en repeterende gevelindeling een zeer prominente rol aan dit deel van de Westerstraat en op de hoek met de Kolkstraat.
Korte Annastraat 16 t/m 18	Korte Annastraat 16 t/m 18	Blokje met twee geschakelde eenlaags arbeiderswoningen uit omstreeks 1890, uitgevoerd in een eenvoudige traditionele trant. De twee pandjes vormen de zuidelijke afsluiting van de westelijke gevelwand aan de Korte Annastraat in de zuidrand van de oude binnenstad. De bebouwing aan dit smalle straatje bestaat voornamelijk uit bescheiden eenlaags en tweelaags woonhuizen uit de late 19de eeuw en een enkele invulling uit de eerste helft van de 20ste eeuw. Het blok met twee woningen omvat één bouwlaag onder een gedeeld zadeldak (nok evenwijdig aan de straat) gedekt met rode Oud Hollandse pannen. In het voordakvlak zitten twee niet oorspronkelijke dakkapellen onder plat dak. De symmetrisch ingedeelde voorgevel is opgetrokken in baksteen en bevat per woning een entree met paneeldeur en bovenlicht en een venster met schuifraam. De houten invullingen van deze gevelopeningen zijn soms op punten gewijzigd en/of vernieuwd. De voorgevel wordt afgesloten door een geprofileerde houten kroonlijst en een houten bakgoot op klossen. Waardering: Van belang vanwege de eenlaags hoofdvorm met evenwijdig aan de straat gesitueerd zadeldak (aan de achterzijde op punten gewijzigd). Teven van belang vanwege het eenvoudige maar karakteristieke gevelbeeld uit omstreeks 1890 in traditionele vormgeving met lijstgevel. Het blokje is een aardig voorbeeld van twee geschakelde arbeiderswoningen, gebouwd aan het einde van de 19de eeuw. De woningen vormen bovendien een belangrijk onderdeel van het historische gevelbeeld aan de Korte Annastraat.

Korte Poellaan 2, Korte Poellaan 2 A	Korte Poellaan 2, 2A	In eerste opzet uit omstreeks 1890 daterende en in de jaren 1930 op punten gewijzigde werkplaats (gevelindeling straatzijde). Het pandje is vrijstaand gesitueerd aan de zuidzijde van de Korte Poellaan. Deze straat ligt in het westelijke deel van de grotendeels in het laatste kwart van de 19de en het eerste kwart van de 20ste eeuw tot stand gekomen wijk Rozenprieel. Het pand omvat één bouwlaag onder een met rode pannen gedekt zadeldak. In het naar de straat gekeerde dakvlak bevinden zich twee niet oorspronkelijke dakkapellen. Tegen de rechter kopgevel (west) staat een niet oorspronkelijke aanbouw met balkon, ten behoeve van de in 1995 gerealiseerde woonruimte in de kap. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband. In de naar het westen gekeerde kopgevel zijn rond de gevelopeningen accenten in gele verblendsteen aanwezig. De naar de straat gekeerde gevel heeft een symmetrische indeling. De gevelopeningen bevatten hier houten invullingen met roedenramen. Ter hoogte van de zoldervloer zijn staafankers zichtbaar. De gevel wordt afgesloten door een houten bakgoot op houten consoles. Waardering: Van belang vanwege de eenlaags hoofdvorm onder zadeldak, de gevels met detaillering uit de 19de eeuw (kopgevels) en de gevelindeling uit de jaren 1930 (naar de Korte Poellaan gekeerde gevel). Het pand is nog goed herkenbaar als een bedrijfsgebouwtje/werkplaats en vormt een beeldbepalend historisch element in dit deel van de Korte Poellaan.
Korte Zijlweg 31 t/m 33	Korte Zijlweg 31 t/m 33	Dubbel woonhuis uit 1916, gelegen aan de zuidzijde van de Korte Zijlweg en aan de noordrand van het Ramplaankwartier. Het pand werd in particuliere opdracht ontworpen door J.A. Prinsenbergh en kijkt uit op het aan de noordzijde van de wijk gelegen Brouwerskolkpark. Het Ramplaankwartier is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. Het dubbele woonhuis omvat één bouwlaag onder een samengestelde kap, gedekt met rode Tuiles du Nord. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in halfsteens verband. De naar de Korte Zijlweg gerichte voorgevel heeft links een topgevel met pleisterwerk in de geveltop. De vensters bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd zijn. De linker woningtoegang is opgenomen onder een gemetselde rondboog en boven de vensters is een strek uitgevoerd. De rechter woning heeft een recht gesloten voorgevel. De ingang van deze woning is opgenomen in een rondboogportiek. Links hiervan is een driesijdige erker uitgevoerd. De huidige in het voordakvlak aanwezige dakkapel is vernieuwd. Het perceel wordt aan de voorzijde (noord) begrensd door een sloot waarover twee bruggetjes zijn aangelegd. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld in rationalistische trant en als onderdeel van de historische vrijstaande woonhuisbebouwing aan de noordrand van het Ramplaankwartier.
Korte Zijlweg 35 t/m 37	Korte Zijlweg 35 t/m 37	Dubbele villa uit 1910, gelegen aan de zuidzijde van de Korte Zijlweg en aan de noordrand van het Ramplaankwartier. Het pand werd in particuliere opdracht ontworpen door architect C.L.M. Robbers uit Haarlem en kijkt uit op het aan de noordzijde van de wijk gelegen Brouwerskolkpark. Het Ramplaankwartier is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. De dubbele villa werd ontworpen in een nieuw-historiserende trant. Het pand heeft een samengestelde plattegrond en omvat één bouwlaag onder een samengestelde kap met verspringende goot- en nokhoogtes, gedekt met rode tuiles du nord. De gevels zijn opgetrokken in baksteen en worden afgesloten door een houten bakgoot op klossen. De voorgevel is voorzien van een fors door de goot stekend topgevelrisaliet met erker tegen de eerste bouwlaag. De veelal gekoppelde vensters bevatten bovenlichten met roedenverdeling. Ook de twee in het voordakvlak aanwezige dakkapellen en de gevelopening in de topgevel van het risaliet bevatten roedenramen. De entree van de linker woning is opgenomen in een terugliggend geveldeel, in een halfopen portiek, en de toegang van de rechter woning bevindt zich in de rechter zijgevel in een topgevelrisaliet. In het voordakvlak zijn twee forse bakstenen schoorstenen zichtbaar en op de hoeken van de nok zijn pironen uitgevoerd. Het perceel wordt aan de voorzijde begrensd door een sloot, waarover een toegangsbruggetje is aangelegd. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld in nieuw-historiserende

		trant en als onderdeel van de historische vrijstaande woonhuisbebouwing aan de noordrand van het Ramplaankwartier.
Korte Zijlweg 39		Villa uit 1904 in eclectische trant, gelegen aan de zuidzijde van de Korte Zijlweg, op de hoek met de Ramplaan en aan de noordrand van het Ramplaankwartier. Het pand werd in particuliere opdracht ontworpen door architect C.L.M. Robbers uit Haarlem en kijkt uit op het aan de noordzijde van de wijk gelegen Brouwerskolkpark. Het Ramplaankwartier is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. De onderhavige villa is onderdeel van deze pre-stedelijke bebouwing. Op de bouwtekening is te zien dat de villa de naam 'Zaadlust' droeg, wat zeer waarschijnlijk verwijst naar het beroep van de eigenaar, tuinbouwer. Het pand werd in de jaren 1930 voorzien van een tweelaags uitbreiding in bijpassende detaillering tegen de linker zijgevel. De villa draagt dan al de naam 'Hyacintha'. De villa heeft een samengestelde plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een met leiden gedekt schilddak. Links in de voorgevel is een door de goot stekend en risalerend torenvormig element uitgevoerd, dat gedekt wordt door een tentdak (eveneens gedekt met leiden). De gevels zijn opgetrokken in baksteen en worden afgesloten door een houten bakgoot met kroonlijst, gedragen door houten korbeeltjes. Het metselwerk van de voorgevel is verlevendigd met gepleisterde speklagen en een cordonlijst. De vensters bevatten houten invullingen, veelal T-schuifraam met bovenlicht met roedenverdeling, en zijn aan de bovenzijde voorzien van een markante hanenkam. De formele entree is opgenomen in het torenvormige element. Ter hoogte van de derde bouwlaag van dit element is een gepleisterd veld met de naam 'Hyacintha' uitgevoerd. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm met leien dakbedekking en torenvormig element. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld in eclectische trant met materialisering en detaillering uit 1904, en als onderdeel van de historische woonhuis- en villabebouwing aan de Korte Zijlweg en de Ramplaan. Op de hoek met de Ramplaan vormt de villa een zeer beeldbepalend element.
Kruisochtstraat 68, Kruisochtstraat 68 RD, Kruisochtstraat 70 RD, Kruisochtstraat 70 ZW, Kruisochtstraat 72, Kruisochtstraat 74 RD, Kruisochtstraat 74 ZW, Kruisochtstraat 76 RD, Kruisochtstraat 76 ZW Kruisochtstraat 78, Kruisochtstraat 80 RD, Kruisochtstraat 80 ZW,	Godfried van Bouillonstraat 1ZW t/m 51ZW, 1RD t/m 51RD, Kruisochtstraat 68, 68RD, 70ZW, 70RD, 72, 74RD-76RD, 74ZW-76ZW, 78, 80ZW, 80RD en Slachthuisstraat 75ZW t/m 99ZW, 75RD t/m 99RD, 103	Onderdeel van een omvangrijk en in twee fases tot stand gekomen (1924 en 1926) woningbouwcomplex uit 1926 in expressionistische trant met diverse typen woningen, gebouwd in opdracht van woningbouwvereniging 'Ons Belang'. Het ontwerp werd geleverd door architecten Oostenbroek en Welsenaar. De drie onderhavige bouwblokken met geschakelde boven-benedenwoningen liggen aan de noordzijde van de Godfried van Bouillonstraat, aan de westzijde van de Kruisochtstraat (beide uitkijkend over het Oosterpark) en aan de noordzijde van de Slachthuisstraat, in de grotendeels tijdens het interbellum tot stand gekomen Slachthuisbuurt. De eveneens tot dit woningproject behorende tweelaags bouwblokken aan de Nijlstraat zijn reeds gemeentelijk monument. De bouwblokken omvatten drie bouwlagen onder een plat dak. De blokken hebben een in hoogte verspringende gootlijn en zijn voorzien van risalerende geveldelen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (halfsteens verband). De woningtoegangen zijn veelal opgenomen in een ondiep portiek (in het blok aan de Kruisochtstraat overwegend niet) met een betonnen latei en luifel. Boven deze luifel is opgaand en uitgemetseld expressief metselwerk aangebracht onder betonnen sluitstenen. De gevelopeningen bevatten overwegend geheel gewijzigde en vernieuwde invullingen. Boven de vensters is een steens rollaag uitgevoerd en de gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een band met verticaal metselwerk. Waardering: Van belang vanwege de gave drielaags hoofdvorm met plat dak en de expressieve vormgeving van de gevels uit 1926. De blokken vormen een sterk beeldbepalend element in de buurt en in het bijzonder aan het Oosterpark. Het ensemble is tevens van belang als onderdeel van een omvangrijker woningbouwproject uit 1924-1926 met verschillende typen woningen, gebouwd door woningstichting 'Ons Belang', waarvan een deel reeds beschermd is als gemeentelijk monument (Nijlstraat e.o.). De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme, kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen).

Kruisweg 48, Kruisweg 48 A	Kruisweg 48, 48A	Herenhuis uit omstreeks 1890, gebouwd in neorenaissance trant. Het pand ligt aan de westzijde van de Kruisweg, even ten zuiden van het Centraal Station Haarlem en maakt hier deel uit van de gesloten gevelwand tussen de Kenaustraart en de Korte Herenstraat. Vermoedelijk is de begane grond van het pand in de interbellum periode verbouwd tot winkel. De huidige afwerking van de pui met natuurstenen platen dateert uit 1969. Het pand omvat twee bouwlagen onder een met rode pannen gedekt afgeknot schilddak. In het voordakvlak is een dakkapel met gebroken fronton opgenomen. Boven de in de tweede helft van de 20ste eeuw geheel gewijzigde winkelpui is de gevel opgetrokken in baksteen (wit geschilderd) met gepleisterde (zwart geschilderde) details. De drie vensters in de tweede bouwlaag bevatten op punten gewijzigde of vernieuwde T-schuiframen en zijn aan de bovenzijde voorzien van een segmentboog met gebeeldhouwde kop. In het hieronder gelegen boogveld is eenvoudig siermetselwerk uitgevoerd. De voorgevel heeft een rijk geornamenteerde afsluiting, met een geprofileerde architraaf, een fries met guirlandes en een bakgoot met geprofileerde gootlijst op gesneden consoles. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met afgeknot schilddak en dakkapel met gebroken fronton. Tevens vanwege de relatief rijk geornamenteerde lijstgevel in neorenaissance trant uit omstreeks 1890. Het pand is in de interbellumperiode voorzien van een winkelpui, welke in 1969 ingrijpend werd vernieuwd. De bovenliggende rijk geornamenteerde voorgevel herinnert echter nog aan het oorspronkelijke voorname karakter van het gebouw.
Lambrecht van Dalelaan 1 t/m 9, 9A, 9B, 15 t/m 19 Lambrecht van Dalelaan 4 t/m 34	Hospeslaan 1 t/m 9, 9A, 9B, 15, 2 t/m 12, Denys van Hullelaan 2, Lambrecht van Dalelaan 4 t/m 34, 1 t/m 9, 9A, 9B, 15 t/m 19	Het woningbouwcomplex met 41 eengezinswoningen werd gebouwd in 1924 door de Coöperatieve Bouwvereniging "Ons Huis" in Overveen naar ontwerp in Amsterdamse Schooltrant van de in Den Haag gevestigde architect J. Scholtens. De woningen liggen aan de Hospeslaan, Denys van Hullelaan en Lambrecht van Dalelaan in het Ramplaankwartier. Het Ramplaankwartier is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. De woningen dateren uit de periode waarin de verstedelijking van het gebied al goed op gang is. Het ensemble bestaat uit eenlaags woningen: één enkele woning, negen blokken met vier woningen en twee blokjes met twee woningen. De blokken met woningen hebben een symmetrische opzet onder een met rode of gesmoorde pannen gedekt mansardedak. De in het voordakvlak aanwezige platgedekte dakkapellen behoren tot de oorspronkelijke opzet en zijn veelal op detailniveau gewijzigd of vernieuwd. Dit geldt ook voor de houten invullingen van de gevelopeningen in de in baksteen (kruisverband) opgetrokken voorgevels. Bij enkele woningen zijn de gevels wit geschilderd (niet oorspronkelijk). De vensters zijn voorzien van bakstenen lekdorpels en boven de gevelopeningen is een doorlopende band met expressief verticaal metselwerk aangebracht. Bij de blokken met vier woningen zijn de hoekwoningen uitgevoerd met een naar voren springende rooilijn. Deze verspringing is ook zichtbaar in de kap. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm van de in 1924 binnen één bouwproject gebouwde woningen. Tevens vanwege het karakteristieke gevelbeeld in Amsterdamse Schooltrant met subtiele expressieve details. Het ensemble is bovendien een goed voorbeeld van complexmatige bebouwing in een periode dat de verstedelijking van het Ramplaankwartier volop in gang was.
Lange Lakenstraat 10		Bescheiden eenlaags en half vrijstaand woonhuis, in eerste opzet daterend uit het begin van de 19de eeuw. Het pand ligt aan de westzijde van de Lange Lakenstraat in de oude binnenstad van Haarlem. Aan de rechter zijde van de woning loopt een steeg. Het pand maakt deel uit van een gesloten historische gevelwand met voornamelijk woon-werkbebouwing. Het pandje omvat één bouwlaag onder een evenwijdig aan de straat gepositioneerd zadeldak met rode pannen. De in baksteen (kruisverband) opgetrokken voorgevel met gepleisterde plint bevat rechts twee vensters met schuifraam en links daarvan een in 1909 hier geplaatste toegang met paneeldeur met ruitjes onder een bovenlicht en een eveneens in dat jaar geplaatst venster met schuifraam. Boven alle vier de gevelopeningen is een rollaag uitgevoerd. De voorgevel wordt afgesloten door een houten lijst en een houten bakgoot op klossen. In het voordakvlak is een forse niet oorspronkelijke dakkapel aanwezig. Waardering: Van belang vanwege de eenlaags hoofdvorm met evenwijdig aan de straat gesitueerd zadeldak. Tevens van belang

		vanwege het sobere maar karakteristieke historische gevelbeeld uit het begin van de 19de eeuw, in een traditionele vormgeving met lijstgevel. De bescheiden woning is in hoofdvorm nog een redelijk gaaf voorbeeld van een eenvoudige woning uit de vroege 19de eeuw. Het pand vormt bovendien een beeldbepalend onderdeel van het historische gevelbeeld aan de Lange Lakenstraat.
Lange Margarethastraat 44 t/m 46	Lange Margarethastraat 44 t/m 46	Bescheiden eenlaags bedrijfspandje uit de eerste helft van de 19de eeuw, mogelijk met een oudere kern. Het gebouwtje ligt aan de westzijde van de Lange Margarethastraat in de binnenstad van Haarlem, waar het deel uit maakt van een historische gevelwand. Het pand sluit aan de linkerkant aan op het als rijksmonument beschermde hoekpand Lange Margarethastraat 48 uit de 18de eeuw, en aan de rechterzijde op 19de-eeuwse woonhuisbebouwing. Het gebouwtje omvat één bouwlaag onder een met rode Oud Hollandse pannen gedekt zadeldak (nok evenwijdig aan de straat). Links in het voordakvlak is een bescheiden (niet oorspronkelijke) dakkapel onder zadeldakje opgenomen. De bakstenen voorgevel met gepleisterde plint bevat twee bedrijfsingangen met dubbele garagedeuren. De linker ingang is gekoppeld aan een toegang met enkele deur. De gevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een houten lijst en bakgoot met geprofileerde gootlijst op houten klossen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm met evenwijdig aan de straat gesitueerd zadeldak. Tevens van belang als voorbeeld van een uit de eerste helft van de 19de eeuw daterend bedrijfspandje met eenvoudige lijstgevel, mogelijk met een oudere kern. Het bedrijfsgebouwtje vormt een markant en historisch element in de westelijke gevelwand van de Lange Margarethastraat.
Langendijkstraat 14		Werkplaats met bovenwoning uit 1908, tegelijk gebouwd met de naastgelegen woningen op nr. 16-30 in een sobere overgangsarchitectuur. Het pand ligt aan de zuidzijde van de Langendijkstraat in het Garenkokerskwartier, waar het deel uit maakt van de gesloten gevelwand. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het pand omvat drie bouwlagen onder een met rode pannen gedekt schilddak. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband). Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen, gepleisterde lateien en gepleisterde hoekblokjes en aanzetstenen bij de segmentbogen boven de vensters in de tweede bouwlaag. De boogvelden boven deze vensters zijn voorzien van subtiel siermetselwerk. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd. In de eerste bouwlaag was naast de toegang tot de bovenwoning oorspronkelijk een werkplaatstoegang en een venster van het kantoortje. De halfsteens segmentbogen boven de latei herinneren nog aan deze oorspronkelijke indeling. De voorgevel wordt afgesloten door een houten dakoverstek met bakgoot en kroonlijst, gedragen door houten klossen. Waardering: Van belang vanwege de markante drielaags hoofdvorm met schilddak en het karakteristieke gevelbeeld in overgangsarchitectuur uit 1908. Het pand vormt met zijn drielaags hoofdvorm een sterk beeldbepalend element in het verder overwegend tweelaags gevelbeeld van de straat. Dit wordt nog verder versterkt door de herkenbaarheid als bedrijfspand met bovenwoning. Het vormt bovendien een goed ensemble met de in dezelfde periode tot stand gekomen woningen op nr. 16-30.

Langendijkstraat 2A,	Bilderdijkstraat 1ZW t/m 19ZW, 1RD t/m 19RD, Langendijkstraat 2A	Blok met tien geschakelde panden, bestaand uit acht boven-benedenwoningen en twee winkel-woonhuizen (de twee hoekpanden), gebouwd voor de lagere middenstand omstreeks 1895 in een eenvoudige maar verzorgde eclectische trant. Het ensemble vormt de gesloten gevelwand aan de oostzijde van de Bilderdijkstraat in het Garenkokerskwartier, tussen de Schermerstraat en de Langendijkstraat . De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. De geschakelde woningen omvatten twee bouwlagen, onder een plat dak met een met pannen gedekt schuin dakschild aan de voorzijde. Beide hoeken zijn afgeschuind uitgevoerd. De voorgevel is voorzien van enkele door de goot stekende en iets risalerende topgevels onder steekkap. De tussen deze steekappen uitgevoerde kleine dakkapellen met zadeldakje en sierspantje behoren tot de oorspronkelijke opzet. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een hardstenen plint. Het metselwerk is verlevendigd met speklagen en cordonlijst. In de gemetselde segmentbogen boven de gevelopeningen zijn aanzet- en sluitstenen opgenomen en in de boogvelden is subtiel siermetselwerk uitgevoerd. De voorgevel wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf, een fries met siermetselwerk en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm en het karakteristieke gevelbeeld in eclectische trant uit omstreeks 1895. Het ensemble vormt een beeldbepalend onderdeel van het historische straatbeeld van de Bilderdijkstraat. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer projectmatig gebouwd blok geschakelde boven-benedenwoningen uit de periode rond 1900.
Langendijkstraat 32 t/m 34	Langendijkstraat 32 t/m 34	Blok met twee geschakelde woningen voor de lagere middenstand, gebouwd omstreeks 1895 in eclectische trant. Het ensemble vormt de oostelijke afsluiting van de gesloten gevelwand aan de zuidzijde van de Langendijkstraat in het Garenkokerskwartier. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. De geschakelde woningen omvatten twee bouwlagen onder een afgeplat dak met schuin met gesmoorde pannen gedekt dakschild aan de voorzijde. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en een cordonlijst, en in de gemetselde segmentbogen boven de gevelopeningen zijn gepleisterde aanzet- en sluitstenen opgenomen. In de boogvelden is siermetselwerk uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd of vernieuwd zijn. De woningtoegang van nr. 32 is gevat in een houten omlijsting met pilasters. De voorgevel wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf, fries onder een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm en het karakteristieke gevelbeeld in eclectische trant uit omstreeks 1895. Het ensemble vormt een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand en het historische straatbeeld aan dit deel van de Langendijkstraat. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer projectmatig gebouwd blok geschakelde woningen uit de periode rond 1900.

Leidseplein 8-ZW Leidseplein 8-RD Leidseplein 10	Leidseplein 8ZW, 8RD, 10	De twee boven-benedenwoningen zijn rond 1900 samen in één worp uitgevoerd, in een sobere neorenaissance trant. Ze maken deel uit van de gesloten gevelwand met vergelijkbare woningen aan de oostzijde van het Leidseplein. Het Leidseplein ligt in het oostelijke deel van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Rond het Leidseplein verrezen in de periode 1890-1910 vooral bouwblokken met voorname woningen, bedoeld voor de (hogere) middenstand. De rechter woning op nr. 10 is tegenwoordig in gebruik als één woning. Het blok van twee panden omvat twee bouwlagen onder een mansardedak en werd uitgevoerd in een sobere neorenaissance trant. De voorgevel werd opgetrokken in baksteen in kruisverband. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterd speklagen, cordonlijst en aanzet- en sluitstenen in de hanenkammen en segmentbogen boven de gevelopeningen. De vensters bevatten gewijzigde enkelruits ramen onder enkelruits bovenlicht. Ter plaatse van nr. 8 ZW en 8 RD zijn nog twee afzonderlijke woningtoegangen aanwezig met een gewijzigde deur onder een enkelruits bovenlicht. Bij de woning op nr. 10 zijn de twee oorspronkelijke toegangen gewijzigd in één toegang. De gevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een architraaf met fries en kroonlijst. In het voordakvlak is bij beide woningen een nieuwe dakkapel uitgevoerd. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met voorgevel in sobere neorenaissance trant. Het blok van twee panden vormt een onlosmakelijk onderdeel van de oostelijke gevelwand van het Leidseplein, die bestaat uit vergelijkbare woningen uit dezelfde periode. Het vormt bovendien een markant ensemble met de overige historische woonbebouwing rond het Leidseplein en is een goed voorbeeld van bescheiden projectmatige woningbouw voor de (hogere) middenstand.
Leidseplein 7, Leidseplein 9 RD, Leidseplein 9 ZW, Leidseplein 11 RD, Leidseplein 11 ZW, Leidseplein 13 RD, Leidseplein 13 ZW,	Leidseplein 7, 9ZW t/m 13ZW en 9RD t/m 13RD	Het blok van vier geschakelde voorname boven-benedenwoningen werd rond 1900 gebouwd aan de oostzijde van het Leidseplein, in sobere neorenaissance trant. Het plein ligt in het oostelijke deel van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Rond het Leidseplein verrezen in de periode 1890-1910 vooral bouwblokken met voorname woningen, bedoeld voor (hogere) middenstand. De woning op nr. 7 is tegenwoordig in gebruik als één woning. Het blok heeft twee bouwlagen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen en het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en cordonlijst. In de gemetselde segmentbogen boven de gevelopeningen zijn gepleisterde aanzet- en sluitstenen opgenomen en in de boogvelden is decoratief tegelwerk uitgevoerd. De gevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een gepleisterd fries en een houten bakgoot met kroonlijst. Deze is ter plaatse van nr. 7 onderbroken door het (niet oorspronkelijke) naar beneden getrokken venster van de dakkapel. Ter plaatse van elke boven-benedenwoning bevat de gevel in de eerste bouwlaag twee vensters en een gekoppelde entree, in de tweede bouwlaag drie vensters. De invullingen van de vensters (veelal enkelruits raam onder enkelruits bovenlicht) zijn op detailniveau gewijzigd. Dit geldt ook voor de invullingen van de toegangen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met mansarde dak en de markante detaillering in sobere neorenaissance trant uit omstreeks 1900. Het blok is een goed voorbeeld van (bescheiden) projectmatige bouw van woningen voor de hogere middenstand uit het laatste kwart van de negentiende eeuw en vormt een markant ensemble met de overige vergelijkbare historische woonbebouwing rond het Leidseplein.

Leidseplein 12 t/m 14	Leidseplein 12 t/m 14	De twee boven-benedenwoningen zijn gebouwd in 1902 in een sobere neorenaissance trant en zijn onderdeel van een bouwplan voor twee boven-benedenwoningen en één enkele woning aan het Leidseplein. Ook het nabijgelegen eenlaags pand op nr. 16 behoorde tot dit bouwplan. Het Leidseplein ligt in het oostelijke deel van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Rond het Leidseplein verrezen in de periode 1890-1910 vooral bouwblokken met voorname woningen, bedoeld voor (hogere) middenstand. De twee woningen functioneren tegenwoordig als enkele woning. De oorspronkelijke opzet met boven- en benedenwoning is echter nog wel afleesbaar in de voorgevel, waar nog steeds een dubbele entree herkenbaar is. Het blok van twee (boven-beneden)woningen telt twee bouwlagen onder een mansardedak. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband en het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de segmentbogen boven de gevelopeningen. In de boogvensters boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag van nr. 12 is nog subtiel siermetselwerk zichtbaar. De gevelopeningen bevatten gewijzigde invullingen. De voorgevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een architraaf, fries en kroonlijst. In het voordakvlak zijn vernieuwde dakkapellen opgenomen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met voorgevel in sobere neorenaissance trant. Het blok van twee panden vormt een onlosmakelijk onderdeel van de oostelijke gevelwand van het Leidseplein, die bestaat uit vergelijkbare woningen uit dezelfde periode. Het vormt bovendien een markant ensemble met de overige historische woonbebouwing rond het Leidseplein en is een goed voorbeeld van bescheiden projectmatige woningbouw voor de (hogere) middenstand.
Leidseplein 15 RD, Leidseplein 15 ZW	Leidseplein 15ZW, 15RD	De dubbele woning werd gebouwd omstreeks 1900 in een sobere neorenaissance trant en vormt de stedenbouwkundige afsluiting van de bebouwing aan de noordoostelijke zijde van het Leidseplein. Het Leidseplein ligt in het oostelijke deel van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Rond het Leidseplein verrezen in de periode 1890-1910 vooral bouwblokken met voorname woningen, bedoeld voor (hogere) middenstand. Het pand omvat twee bouwlagen onder een mansardekap met gesmoorde Oud Hollandse pannen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de segmentbogen boven de gevelopeningen. De voorgevel heeft een symmetrisch opzet en bevat in de eerste bouwlaag twee gekoppelde woningtoegangen. Links hiervan twee vensters en rechts een (niet oorspronkelijke) inrijdeur. Ter hoogte van de tweede bouwlaag zijn vijf vensters opgenomen. De invullingen van de gevelopeningen zijn veelal gewijzigd. Centraal in het voordakvlak is een dakkapel met kroonlijst en fronton opgenomen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met mansardedak en de voorgevel in sobere neorenaissance trant. Het pandje vormt de noordoostelijke afsluiting van dit deel van het Leidseplein en is een onlosmakelijk onderdeel van de historische woonbebouwing uit de periode 1890-1910 aan dit plein.

Leidseplein 16, Leidseplein 16A	Leidseplein 16, 16A	Het eenlaags woonhuis werd gebouwd in 1902 in een sobere neorenaissance trant en is onderdeel van een bouwplan voor twee boven-benedenwoningen en één enkele woning aan het Leidseplein. Ook de twee nabijgelegen boven-benedenwoningen op nr. 12 en 14 behoorden tot dit bouwplan. Het eenlaags pand vormt de stedenbouwkundige afsluiting van de bebouwing aan de zuidoostelijke zijde van het Leidseplein. Het Leidseplein ligt in het oostelijke deel van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Rond het Leidseplein verrezen in de periode 1890-1910 vooral bouwblokken met voorname woningen, bedoeld voor (hogere) middenstand. De eenlaags woning met mansardekap is in de loop der tijd aan de linker zijde voorzien van een bescheiden uitbreiding. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. Het metselwerk van de gevel is verlevendigd met gepleisterde speklagen en gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de segmentbogen boven de gevelopeningen. In de boogvelden boven deze gevelopeningen is decoratief mozaïek werk zichtbaar. De voorgevel heeft een symmetrische indeling met centraal in de gevel de entree met paneeldeur met ruiten en sierroosters onder een enkelruits bovenlicht. De twee vensters aan weerszijden van deze entree bevatten een H-schuifraam. De entree geheel links in de gevel bevindt zich in de jongere uitbreiding van het pand. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf met fries en kroonlijst. In het voordakvlak zijn nieuwe dakkapellen opgenomen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm met mansardedak en de voorgevel in sobere neorenaissance trant. Het pandje vormt de zuidelijke afsluiting van dit deel van het Leidseplein en is een onlosmakelijk onderdeel van de historische woonbebouwing aan dit plein. Als eenlaags pand onderscheidt de woning zich van de rest van de overwegend tweelaags woonbebouwing uit dezelfde periode. Daardoor heeft het pandje aan dit deel van het Leidseplein een sterk beeldbepalende werking.
Leidseplein 18 RD, Leidseplein 18 ZW, Leidseplein 20, Leidseplein 22, Leidseplein 24 RD, Leidseplein 24 ZW, Leidseplein 26 RD, Leidseplein 26 ZW Leidseplein 28 RD, Leidseplein 28 ZW, Leidseplein 30 RD, Leidseplein 30 ZW, Leidseplein 32, Leidseplein 34	Leidseplein 18RD, 18ZW, 20 t/m 22, 24RD, 24ZW, 26RD, 26ZW, 28RD, 28ZW, 30RD, 30ZW, 32 t/m 34	Het blok met acht boven-benedenwoningen en één winkel-woonhuis werd als één project gebouwd omstreeks 1900 in sobere neorenaissance trant. Het vormt de zuidelijke gevelwand van het Leidseplein, oostelijk van de Jan Nieuwenhuijzenstraat. Het Leidseplein ligt in het oostelijke deel van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Rond het Leidseplein verrezen in de periode 1890-1910 vooral bouwblokken met voorname woningen, bedoeld voor (hogere) middenstand. Het gehele blok omvat twee bouwlagen onder mansardekap. Een aantal woningen is gewijzigd naar enkel woonhuis. De entree met dubbele toegang bleef echter wel herkenbaar in het gevelbeeld. De twee panden op de hoeken zijn voorzien van een afgeschuinde hoek, bekroond met een dakhuis. De naar het plein gerichte voorgevel van het blok is opgetrokken in baksteen in kruisverband. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen, cordonlijst en gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de gemetselde segmentbogen boven de gevelopeningen. In de meeste boogvelden boven de gevelopeningen is nog decoratief mozaïek werk of siermetselwerk zichtbaar. De vensters bevatten soms nog de oorspronkelijke schuiframen. De invullingen van diverse vensters zijn echter op detailniveau gewijzigd. Dit geldt ook voor de invullingen van de dubbele woningtoegangen. Het hoekpand met nr. 34 heeft in de eerste bouwlaag etalagevensters onder een stalenpuibalk met rozetten. De winkeltoegang bevindt zich in de afgeschuinde hoek. Dit hoekpand heeft als enige een eigen kap. De naar het plein gerichte voorgevel van het gehele blok wordt afgesloten door een architraaf, fries en kroonlijst. Van de in het voordakvlak aanwezige dakkapellen is alleen die ter plaatse van nr. 24 nog oorspronkelijk gedetailleerd. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met mansardedak en de voorgevel in sobere neorenaissance trant. Het blok van in totaal negen boven- benedenwoningen (waarvan één werd uitgevoerd als winkel-woonhuis) vormt samen met het aan de andere zijde van de Jan Nieuwenhuijzenstraat gelegen voormalige schoolgebouw de zuidelijke gevelwand van het Leidseplein. Het vormt bovendien een markant ensemble met de overige historische woonbebouwing rond het Leidseplein en is een goed voorbeeld van projectmatige woningbouw voor de (hogere) middenstand.

Leidseplein 19, Leidseplein 21, Leidseplein 23, Leidseplein 25 RD, Leidseplein 25 ZW, Leidseplein 27 RD, Leidseplein 27 ZW, Leidseplein 29 RD, Leidseplein 29 ZW	Leidseplein 19 t/m 23, 25RD, 25ZW, 27RD, 27ZW, 29RD, 29ZW	Zes geschakelde panden in neorenaissance trant, gebouwd in één project omstreeks 1900 als reeks boven- benedenwoningen. De panden vormen samen de helft van de noordelijke gevelwand aan het Leidseplein. Het Leidseplein ligt in het oostelijke deel van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Rond het Leidseplein verrezen in de periode 1890-1910 vooral bouwblokken met voorname woningen, bedoeld voor (hogere) middenstand. Het blok van zes boven- benedenwoningen (enkele panden bevatten nu nog één woning) omvat twee bouwlagen onder een met gesmoorde pannen gedekt mansardedak. In het voordakvlak is per pand een plat gedekte dakkapel opgenomen, die soms is gewijzigd / vergroot. De voorgevel is ter plaatse van het meest oostelijke pand voorzien van een afgeschuinde hoek met een in de goot geplaatst dakhuis met topgeveltje. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. Het metselwerk is verlevendigd met een cordonlijst, gepleisterde speklagen en gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de segmentbogen en strekken boven de gevelopeningen. In de boogvelden is oranje en geel siermetselwerk opgenomen. Per pand zijn een gekoppelde entree en twee vensters uitgevoerd in de eerste bouwlaag en drie vensters in de tweede bouwlaag. De vensters bevatten veelal vernieuwde invullingen met een enkelruits raam onder een enkelruits bovenlicht en de entrees een houten paneeldeur onder enkelruits bovenlicht. De voorgevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een gepleisterde architraaf onder een gemetseld fries en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met mansardedak en de voorgevel in sobere neorenaissance trant. Het blok van zes boven-benedenwoningen vormt de rechter helft van de noordelijke gevelwand aan het Leidseplein en is een onlosmakelijk onderdeel van de historische woonbebouwing uit de periode 1890-1910 aan dit plein.
Leidseplein 2		Het hoekpand Leidseplein 2 werd gebouwd in 1909 in een eclectische trant, met elementen uit de neorenaissance en de chaletstijl. Samen met het pand aan de overzijde van de straat op nr. 2 vormt het de stedenbouwkundige toegang tot het Leidseplein vanaf de Leidsevaart. Het Leidseplein ligt in het oostelijke deel van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Rond het Leidseplein verrezen in de periode 1890-1910 vooral bouwblokken met voorname woningen, bedoeld voor (hogere) middenstand. Het hoekpand heeft een rechthoekige plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak. Het in de zijgevel door de goot stekend dakhuis met trapgevel vormt een opvallend element. In de eerste bouwlaag is hier een driezijdige erker met balkon uitgevoerd. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband en voorzien van gepleisterde speklagen. Boven de gevelopeningen is een strek met gepleisterde sluitsteen uitgevoerd. De gevels zijn tegenwoordig geheel geschilderd. De woningtoegang bevindt zich in de naar het plein gekeerde voorgevel. De vensters bevatten deels gewijzigde invullingen. De bovenlichten van de vensters in de eerste bouwlaag zijn nog voorzien van glas-in-lood. In de zijgevel zijn twee blindvensters opgenomen. De gevels worden afgesloten door een gepleisterde architraaf onder een gemetseld fries en een houten bakgoot met geprofileerde kroonlijst op geprofileerde houten klossen. In het naar het plein gekeerde dakvlak is een dakkapel met zadeldakje en sierspantje opgenomen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met afgeplat schilddak, door de goot stekend dakhuis met trapgevel en dakkapel in chaletstijl en de subtiële detaillering van de gevels in neorenaissance trant. Het hoekpand vormt samen met het tegenovergelegen pand nr. 5 de toegang tot het Leidseplein en speelt een sterk beeldbepalende rol aan de oostzijde van het plein. Het vormt bovendien een markant ensemble met de overige historische woonbebouwing rond het Leidseplein.

Leidseplein 31 t/m 33	Leidseplein 31 en 33	Schoolgebouw met bijgebouw en woning uit omstreeks 1889 in neoclassicistische trant. Het gebouw werd in 1928 verbouwd en ingericht tot school voor voorbereidend lager onderwijs, in opdracht van de dienst Openbare Werken van de gemeente Haarlem. De huidige dubbele entree in de voorgevel werd aangebracht tijdens deze verbouwing. Het schoolgebouw ligt aan de noordzijde van het Leidseplein, dat gesitueerd is in het oostelijke deel van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Rond het Leidseplein verrezen behalve het onderhavige schoolgebouw in de periode 1890-1910 vooral bouwblokken met voorname woningen, bedoeld voor (hogere) middenstand. Het tweelaags pand met plat dak heeft een sterk terugliggende rooilijn en wordt aan weerszijden begeleid door een bescheiden eenlaags gebouwtje met bakstenen gevels onder afgeplat schilddak gedekt met gesmoorde pannen. Het rechter pandje, nr. 31 hoort tegenwoordig niet meer bij de school. De voorgevel van de school is opgetrokken in baksteen boven een hardstenen plint en heeft een symmetrische opzet met breed middenrisaliet. Ter plaatse van dit risaliet is de gevel in de eerste bouwlaag gepleisterd en in de tweede bouwlaag is het metselwerk voorzien van gepleisterde speklagen. Op de hoeken van de voorgevel zijn gepleisterde geblokte hoekpilasters uitgevoerd. In het middenrisaliet zijn twee toegangen opgenomen met dubbele houten deuren met roedenramen onder een 15-ruits bovenlicht. Ter hoogte van de tweede bouwlaag bevat het middenrisaliet een fors 3-delig venster met roedenramen. In de vensteras aan weerszijden van het risaliet is zowel in de eerste als in de tweede bouwlaag een venster met 4-ruits raam onder enkelruits bovenlicht opgenomen. Deze vensters zijn net als het grote venster in het risaliet gevat in een omlijsting met kroonlijst. De voorgevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een architraaf, fries en houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang als een nog goed als zodanig herkenbaar schoolgebouw uit het laatste kwart van de 19de eeuw in neoclassicistische trant. Het schoolgebouw met bijgebouw en (oorspronkelijk) bijbehorende woning is met zijn forse hoofdvorm en opvallende ligging met terugspringende rooilijn een zeer beeldbepalend element aan de noordzijde van het Leidseplein. Het ensemble is ook van belang vanwege het markante gevelbeeld met detaillering en materialisering uit de periode omstreeks 1890.
Leidseplein 33 A RD, Leidseplein 33 A ZW, Leidseplein 33 B, Leidseplein 33 C, Leidseplein 33 D RD, Leidseplein 33 D ZW	Leidseplein 33A-RD, 33A-ZW, 33B-RD, 33B-ZW, 33C, 33D-RD, 33D-ZW	Het blok met vier boven- benedenwoningen is gelegen aan de noordzijde van het Leidseplein. De vier woningen werden in dezelfde periode gebouwd, maar hebben subtiele verschillen in de detaillering van de voorgevel, wat mogelijk wijst op verschillende opdrachtgevers. De vier vormen samen de linker helft van de noordelijke gevelwand aan het plein. Het Leidseplein ligt in het oostelijke deel van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Rond het Leidseplein verrezen in de periode 1890-1910 vooral bouwblokken met voorname woningen, bedoeld voor (hogere) middenstand. Het blok omvat twee bouwlagen onder een met pannen gedekt mansardedak. Ter plaatse van de meest westelijke woning is de voorgevel voorzien van een afgeschuinde hoek met in en de goot geplaatst dakhuis met fronton. In het naar het plein gekeerde dakvlak is boven nr. 33C een dakkapel met klauwstukken en fronton uitgevoerd. In het dakvlak van het rechter pand is een bescheiden dakkapel aanwezig. De overige ingrepen in het dak zijn van jongere datum. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. Het metselwerk is verlevendigd met cordonlijst, gepleisterde speklagen en aanzet- en sluitstenen in de segmentbogen en hanenkammen boven de gevelopeningen. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, fries en houten bakgoot met kroonlijst. Deze is ter plaatse van de twee rechter panden iets lager uitgevoerd dan bij de twee linker panden, net als de speklagen en cordonlijst. Per pand is er in de voorgevel een gekoppelde entree opgenomen met daarnaast twee vensters. In de tweede bouwlaag steeds drie vensters per pand. De invullingen zijn soms op detailniveau gewijzigd. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met mansardedak en de voorgevel in sobere neorenaissance trant. Het blok van vier boven-benedenwoningen vormt de linker helft van de noordelijke gevelwand aan het Leidseplein en is een onlosmakelijk onderdeel van de historische woonbebouwing uit de periode 1890-1910 aan dit plein.

Leidseplein 35 RD, Leidseplein 35 ZW, Leidseplein 37ZW, Leidseplein 37RD, Leidseplein 39, Leidseplein 41ZW, Leidseplein 41RD, Leidseplein 43ZW, Leidseplein 43RD, Leidseplein 45ZW, Leidseplein 45RD, Leidseplein 47RD	Leidseplein 35RD, 35ZW, 37ZW, 37RD, 39, 41ZW, 41RD, 43ZW, 43RD, 45ZW, 45RD, 47ZW, 47RD	Blok van zes boven- benedenwoningen, waarvan de woning op nr. 47RD was uitgevoerd als winkel-woonhuis, en een dubbel woonhuis. Het ensemble is gelegen aan de westelijke zijde van het Leidseplein ten noorden van de De Clercqstraat en werd omstreeks 1900 gebouwd als één project. Het blok met dubbele woning staat haaks op het blok met zes boven- benedenwoningen en vormt hier de noordwestelijke afsluiting van het plein. Het Leidseplein ligt in het oostelijke deel van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Rond het Leidseplein verrezen in de periode 1890-1910 vooral bouwblokken met voorname woningen, bedoeld voor (hogere) middenstand. Beide blokken omvatten twee bouwlagen onder een met pannen gedekt mansardedak. Het voormalige winkel-woonhuis op nr. 47RD is voorzien van een afgeschuinde hoek met in de goot geplaatst dakhuis met topgeveltje. De in de voordakvlakken aanwezige dakkapellen zijn veelal op detailniveau gewijzigd. De voorgevels van het ensemble zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband. Het metselwerk is verlevendigd met cordonlijst, gepleisterde speklagen en aanzet- en sluitstenen in de segmentbogen en hanenkammen boven de gevelopeningen. In de boogvelden is decoratief siermetselwerk aanwezig. Er zijn in de eerste bouwlaag gekoppelde entrees uitgevoerd en vensters met enkelruits raam onder enkelruits bovenlicht. Deze vensters worden in de tweede bouwlaag herhaald. De invullingen van de gevelopeningen zijn veelal op detailniveau gewijzigd. Het hoekpand met afgeschuinde hoek is voorzien van etalagevensters onder een puibalk met rozetten. Het meest noordelijke pand van de reeks van zes heeft een niet oorspronkelijke (voormalige) inrijdeur. De voorgevels van beide blokken worden afgesloten door een gepleisterde architraaf, fries en houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met mansardedak en de voorgevels in sobere neorenaissance trant. Het blok van vijf boven- benedenwoningen en één winkelwoonhuis en het blok met dubbele woning vormen samen de noordelijke helft van de westelijke gevelwand aan het Leidseplein en is een onlosmakelijk onderdeel van de historische woonbebouwing uit de periode 1890-1910 aan dit plein.
Leidseplein 46, Leidseplein 46 A, Leidseplein 46 B, Leidseplein 48 ZW, Leidseplein 48 RD	Leidseplein 46, 46A, 46B en 48ZW en 48RD, De Clercqstraat 74 t/m 76	Het blok met drie geschakelde panden werd omstreeks 1900 gebouwd aan de westzijde van het Leidseplein, als onderdeel van de melkinrichting 'De Toekomst'. Het deel links van nr. 46 is inmiddels gesloopt. In het hoekpand was als winkelwoonhuis opgezet met kantoor en de panden Leidseplein 46 en 48 waren opgericht als bedrijfsruimte met bovenwoning. Het Leidseplein ligt in het oostelijke deel van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Rond het Leidseplein verrezen in de periode 1890-1910 vooral bouwblokken met voorname woningen, bedoeld voor (hogere) middenstand. Het blok omvat twee bouwlagen onder een met gesmoorde kruispannen gedekt mansardedak. Het hoekpand is voorzien van een afgeschuinde hoek met een in de goot geplaatst dakhuis met topgeveltje. De huidige in het voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn niet oorspronkelijk. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. Het metselwerk is verlevendigd met een cordonlijst, gepleisterde speklagen en aanzet- en sluitstenen in de segmentbogen boven de gevelopeningen. Decoratief tegelwerk in de boogvelden. De voormalige bedrijfstoegangen zijn nog herkenbaar in de naar het Leidseplein gekeerde voorgevel en ook de etalagevensters in het hoekpand verwijzen nog naar de oorspronkelijke functie van de tegenwoordig geheel als woningen ingerichte panden. De invullingen van de gevelopeningen zijn veelal gewijzigd of op detailniveau vernieuwd. Zowel boven de etalagevensters als in het geveldeel met de voormalige bedrijfstoegangen is een breed gepleisterd veld zichtbaar, waarin vermoedelijk de bedrijfsnaam was opgenomen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met mansardedak en afgeschuinde hoek. Tevens van belang als voormalige en nog goed als zodanig herkenbare bedrijfsruimte en winkel met bovenwoningen, opgericht door de Melkinrichting 'de Toekomst', en vanwege de vormgeving in sobere neorenaissance trant. Het ensemble vormt een onlosmakelijk onderdeel van de historische bebouwing uit de periode 1890-1910 rond het Leidseplein.

Leidseplein 5		Het hoekpand Leidseplein 5 werd gebouwd in 1910 als een voorname woning (waarschijnlijk met winkelruimte in de eerste bouwlaag) in een eenvoudige overgangsarchitectuur met elementen uit de jugendstil. Samen met het pand aan de overzijde van de straat op nr. 2 vormt het de stedenbouwkundige toegang tot het Leidseplein vanaf de Leidsevaart. Het Leidseplein ligt in het oostelijke deel van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Rond het Leidseplein verrezen in de periode 1890-1910 vooral bouwblokken met voorname woningen, bedoeld voor (hogere) middenstand. Het hoekpand heeft een rechthoekige plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak. Opvallend in de achter- en zijgevel is de over de verdieping doorgetrokken driezijdige erker. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband en boven de gevelopeningen is een strek of segmentboog uitgevoerd in een donkere baksteen. De gevelopeningen in de eerste bouwlaag worden afgesloten door een kroonlijstje, in de strek boven de vensters in de tweede bouwlaag zijn gepleisterde aanzet- en sluitstenen opgenomen. De invullingen van de gevelopeningen zijn soms op detailniveau gewijzigd. De woningentree bevindt zich in de voorgevel aan het Leidseplein, naast een driedelig etalagevenster onder een puibalk met rozetten. Hier is in de tweede bouwlaag een opvallend driedelig venster aanwezig. In de zijgevel zijn in de tweede bouwlaag twee blindvensters opgenomen. De gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een gepleisterde architraaf onder een gemetseld fries en een houten bakgoot met kroonlijst op geprofileerde klossen. De plat gedekte dakkapellen in het voordakvlak (één stuks) en zijdakvlak (twee stuks) zijn voorzien van subtiele jugendstil detaillering. In de voorgevel zijn in jugendstil uitgevoerd smeedijzeren gevelankers opgenomen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met afgeplat schilddak en de markante detaillering in overgangsarchitectuur met jugendstil elementen uit 1910. Het hoekpand vormt samen met het tegenovergelegen pand nr. 2 de toegang tot het Leidseplein en speelt een sterk beeldbepalende rol aan de oostzijde van het plein. Het vormt bovendien een markant ensemble met de overige historische woonbebouwing rond het Leidseplein.
Leidseplein 7, Leidseplein 9 ZW t/m 13 ZW, Leidseplein 9 RD t/m 13 RD	Leidseplein 7, 9ZW t/m 13ZW en 9RD t/m 13RD	Het blok van vier geschakelde voorname boven-benedenwoningen werd rond 1900 gebouwd aan de oostzijde van het Leidseplein, in sobere neorenaissance trant. Het plein ligt in het oostelijke deel van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Rond het Leidseplein verrezen in de periode 1890-1910 vooral bouwblokken met voorname woningen, bedoeld voor (hogere) middenstand. De woning op nr. 7 is tegenwoordig in gebruik als één woning. Het blok heeft twee bouwlagen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen en het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en cordonlijst. In de gemetselde segmentbogen boven de gevelopeningen zijn gepleisterde aanzet- en sluitstenen opgenomen en in de boogvelden is decoratief tegelwerk uitgevoerd. De gevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een gepleisterd fries en een houten bakgoot met kroonlijst. Deze is ter plaatse van nr. 7 onderbroken door het (niet oorspronkelijke) naar beneden getrokken venster van de dakkapel. Ter plaatse van elke boven-benedenwoning bevat de gevel in de eerste bouwlaag twee vensters en een gekoppelde entree, in de tweede bouwlaag drie vensters. De invullingen van de vensters (veelal enkelruits raam onder enkelruits bovenlicht) zijn op detailniveau gewijzigd. Dit geldt ook voor de invullingen van de toegangen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met mansarde dak en de markante detaillering in sobere neorenaissance trant uit omstreeks 1900. Het blok is een goed voorbeeld van (bescheiden) projectmatige bouw van woningen voor de hogere middenstand uit het laatste kwart van de negentiende eeuw en vormt een markant ensemble met de overige vergelijkbare historische woonbebouwing rond het Leidseplein.

Leidseplein 8 RD, Leidseplein 8 ZW Leidseplein 10	Leidseplein 8ZW, 8RD, 10	De twee boven-benedenwoningen zijn rond 1900 samen in één worp uitgevoerd, in een sobere neorenaissance trant. Ze maken deel uit van de gesloten gevelwand met vergelijkbare woningen aan de oostzijde van het Leidseplein. Het Leidseplein ligt in het oostelijke deel van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Rond het Leidseplein verrezen in de periode 1890-1910 vooral bouwblokken met voorname woningen, bedoeld voor de (hogere) middenstand. De rechter woning op nr. 10 is tegenwoordig in gebruik als één woning. Het blok van twee panden omvat twee bouwlagen onder een mansardedak en werd uitgevoerd in een sobere neorenaissance trant. De voorgevel werd opgetrokken in baksteen in kruisverband. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterd speklagen, cordonlijst en aanzet- en sluitstenen in de hanenkammen en segmentbogen boven de gevelopeningen. De vensters bevatten gewijzigde enkelruits ramen onder enkelruits bovenlicht. Ter plaatse van nr. 8 ZW en 8 RD zijn nog twee afzonderlijke woningtoegangen aanwezig met een gewijzigde deur onder een enkelruits bovenlicht. Bij de woning op nr. 10 zijn de twee oorspronkelijke toegangen gewijzigd in één toegang. De gevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een architraaf met fries en kroonlijst. In het voordakvlak is bij beide woningen een nieuwe dakkapel uitgevoerd. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met voorgevel in sobere neorenaissance trant. Het blok van twee panden vormt een onlosmakelijk onderdeel van de oostelijke gevelwand van het Leidseplein, die bestaat uit vergelijkbare woningen uit dezelfde periode. Het vormt bovendien een markant ensemble met de overige historische woonbebouwing rond het Leidseplein en is een goed voorbeeld van bescheiden projectmatige woningbouw voor de (hogere) middenstand.
Leidsestraat 1 A, Leidsestraat 1 B, Leidsestraat 1 C,	Leidsevaart 112 t/m 130, 116A, 130A, 130B, 130C, Leidsestraat 1A, 1B, 1C	Blok van tien geschakelde herenhuizen, gebouwd in 1880 binnen één project. Het ensemble vormt de gevelwand aan de westelijke zijde van de Leidsevaart, tussen de Brouwersstraat en de Leidsestraat. Het blok bepaalt dan ook in sterke mate het straatbeeld in dit deel van de Leidsevaart. De Leidsevaart vormt de oostelijke begrenzing van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. De bebouwing hier bestaat voornamelijk uit voorname (tweelaags) woonbebouwing uit de periode 1890-1910 voor de hogere middenklasse. Het blok heeft in zijn geheel een symmetrische opzet met licht risalerende geveldelen ter plaatse van de twee woningen geheel links en geheel rechts en risalerende geveldelen ter plaatse van de twee middelste woningen. Boven het middelste risaliet is bovendien een fronton uitgevoerd dat wordt doorbroken door een forse dakkapel onder aankappend zadeldak met klauwstukken en fronton. De woningen tellen twee bouwlagen onder een (gezamenlijk) zadeldak. De in het voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn (met uitzondering van de dakkapel boven het middenrisaliet) latere toevoegingen. De gezamenlijke voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen, een cordonlijst en een gepleisterde geornamenteerde sluitsteen in de segmentbogen boven de gevelopeningen. In de boogvelden subtiel siermetselwerk. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd. Enkele toegangen bevatten nog de oorspronkelijke dubbele houten paneeldeuren. De voorgevel wordt afgesloten door een gepleisterd fries en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang als markant projectmatig gebouwd blok van tien geschakelde tweelaags herenhuizen uit 1880. Het ensemble heeft een sterk symmetrische opzet met risalieten en door doorbroken fronton met dakkapel geaccentueerde middenpartij en vormt een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Leidsevaart. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld en materialisering uit 1880.
Leidsestraat 18 A, Leidsestraat 20, Leidsestraat 20 RD	Leidsestraat 18A, 20, 20RD en Jan van Nieuwenhuijzenstraat 25B	Complex uit 1922, gebouwd als wijklokaal met conciërgewoning in opdracht van de Nederlandse Hervormde Wijkvereniging "Wijk II". Het aan de Leidsestraat gelegen bouwdeel fungeerde als kliniek, spreekkamer en leerkamer met een conciërgewoning op de verdieping. Dit tweelaags bouwdeel is middels een gang verbonden met het achterliggende eenlaags wijkgebouw met plat dak. Het ensemble ligt aan de zuidzijde van de Leidsestraat. Het op het binnenterrein gelegen wijkgebouw is geadresseerd aan de Jan Nieuwenhuijzenstraat (nr. 25B). Het aan de straat gelegen half vrijstaande pand telt twee bouwlagen onder een met rode kruispannen gedekt mansardedak. De gevels zijn

		opgetrokken in baksteen in kruisverband en boven de gevelopeningen is een rollaag uitgevoerd. Bakstenen lekdorpels. De gevelopeningen hebben houten invullingen, veelal nog gevuld met roedenramen en soms op detailniveau gewijzigd. De naar de straat gerichte topgevel wordt afgesloten door een houten overstek op klossen en een windveer. Boven in de topgevel is een expressief vormgegeven metselwerk detail aanwezig. De entree van het pand bevindt zich in de linker zijgevel en bevat een paneeldeur met zij- en bovenlichten. Deze gevel wordt afgesloten door een houten bakgoot met gootlijst. Het op het archterterrein gelegen wijkgebouw is eenlaags onder plat dak en heeft een meer uitgesproken expressionistische detaillering. Waardering: Van belang als relatief gaaf behouden gebleven complex uit 1922 in expressieve trant, dat werd gebouwd wijklokaal en conciërgewoning in opdracht van de Nederlandse Hervormde Wijkvereniging "Wijk II". De overige bebouwing in de Leidsestraat bestaat vooral uit woonbebouwing uit de periode 1880-1910. Het geheel vormt dan ook een opvallend en markant ensemble aan dit deel van de Leidsestraat.
Leidsestraat 25 RD, Leidsestraat 25 ZW	Jan Nieuwenhuijzenstraat 19 B, Leidsestraat 25 RD, 25 ZW	Het hoekpand werd in 1910 gebouwd als bakkerij met bovenwoning. Het voormalige winkelwoonhuis ligt op de noordoostelijke hoek van de kruising van de Leidsestraat met de Jan Nieuwenhuijzenstraat en heeft een afgeschuinde hoek. Deze wordt geaccentueerd door een door de goot stekend dakhuis met trapgeveltje. Tegenwoordig is het pand geheel in gebruik als woonhuis. De Leidsestraat en de Jan Nieuwenhuijzenstraat maken deel uit van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het pand omvat twee bouwlagen onder een afgeplat dak met omlopende schilden, gedekt met gesmoorde kruispannen. In beide naar de straat gerichte gevels is een oorspronkelijke dakkapel onder lessenaarsdakje aanwezig. De gevels zijn opgetrokken in baksteen en ter plaatse van de eerste bouwlaag in de huidige opzet gepleisterd. Ter hoogte van de tweede bouwlaag zijn gepleisterde speklagen zichtbaar. De voormalige winkeltoegang in de afgeschuinde hoek is gewijzigd in een venster, en ook de tweede gevelopening van links in de naar de Jan Nieuwenhuijzenstraat gerichte gevel is gewijzigd van toegang naar venster. De toegang rechts hiervan was oorspronkelijk een venster. Ook in de naar de Leidsestraat gerichte gevel het venster naast het etalagevenster gewijzigd in een toegang. De invullingen van de gevelopeningen in deze eerste bouwlaag zijn verder grotendeels vernieuwd, met uitzondering van het etalagevenster in de naar de Leidsestraat gerichte gevel. Deze bevat een enkelruits raam onder een 7-ruits bovenlicht met gekleurd glas. Boven beide etalagevensters, aan weerszijden van de afgeschuinde hoek is nog een puibalk met rozetten zichtbaar. De vensters in de tweede bouwlaag bevatten nog de oorspronkelijke T-schuiframes onder meerruits bovenlichten (deels nog met groen glas). Het linker geveldeel aan de Jan Nieuwenhuijzenstraat is geheel gepleisterd en lager uitgevoerd (met plat dak). In dit geveldeel zit nog een voormalig hijsluik met meerruits bovenlicht, herkenbaar aan de nog aanwezige hijsbalk. Waardering: Van belang als markant tweelaags hoekpand met afgeschuinde hoek, voorzien van dakhuis met trapgeveltje. Ondanks diverse wijzigingen is het pand ook van belang als nog goed als zodanig herkenbaar winkelwoonhuis uit 1910, met etalagevensters onder puibalk. De gevelopeningen in de tweede bouwlaag bevatten bovendien grotendeels nog de oorspronkelijke invullingen uit 1910. Samen met het aan de overzijde van de kruising gelegen winkelwoonhuis Leidsestraat 20 vormt het pand een waardevol ensemble.

Leidsestraat 56, Leidsestraat 58ZW Leidsestraat 58RD	Leidsestraat 56, 58ZW, 58RD	Voormalige timmermanswerkplaats met twee bovenwoningen uit omstreeks 1900, gelegen aan de zuidzijde van de Leidsestraat. De Leidsestraat maakt deel uit van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het in overgangsarchitectuur uitgevoerde bedrijfspand met woningen valt hier, tussen voornamelijk tweelaags boven-benedenwoningen uit dezelfde periode, op door zijn forse drielaags hoofdvorm onder een met rode pannen gedekt zadeldak. Inmiddels is het pand intern gesplitst in twee woningen. De oorspronkelijke bedrijfsfunctie van de eerste bouwlaag is ondanks enkele wijzigingen echter nog duidelijk herkenbaar. Het pand omvat drie bouwlagen onder een fors zadeldak. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband, boven een bakstenen plint. Deze plint wordt afgesloten door een hardstenen waterlijst. Het metselwerk van de voorgevel is verlevendigd met speklagen in gele verblendsteen en boven de gevelopeningen zijn gemetselde segmentbogen uitgevoerd. In de boogvelden ter hoogte van de tweede en derde bouwlaag is geel-rood siermetselwerk aanwezig. De gevel wordt visueel in twee gedeeld door een uitgemetselde pilaster die in de geveltop overgaat in uitgemetselde segmentbogen in gele verblendsteen. Ter hoogte van de tweede en derde bouwlaag wordt de gevel rechts en links afgesloten door een uitgemetselde pilaster met accenten in gele verblendsteen. De topgevel wordt afgesloten door het houten dakoverstek met lijstwerk op klossen en houten consoles (op de hoeken). Centraal in de topgevel is een iets uitspringend sierspantje aanwezig. Van de twee oorspronkelijke brede bedrijfstoegangen in de eerste bouwlaag is de linker gewijzigd in een venster. De invulling van de rechter is gewijzigd. Ook de invullingen van de twee woningtoegangen en van de vensters in de tweede en derde bouwlaag zijn gewijzigd. Centraal in de plint is een hardstenen gevelsteen aanwezig. Waardering: Van belang vanwege de opvallende forse drielaags hoofdvorm onder zadeldak, en de het markante levendige gevelbeeld uit omstreeks 1900 met accenten in gele verblendsteen en houten sierspantje. Hierdoor vormt het pand een sterk beeldbepalend element in dit deel van de Leidsestraat. Tevens van belang als nog goed als zodanig herkenbaar bedrijfspand met bovenwoningen uit deze periode.
Leidsestraat 61	Relatie met bebouwing van de voormalige Nassauschool uit 1926 die op het achtergelegen binnenterrein lag. Het gaat hier zeer waarschijnlijk om een directeurs- of hoofdonderwijzerswoning. Het achtergelegen terrein is tegenwoordig in gebruik als moestuincomplex.	Het vrijstaande woonhuis ligt aan de noordzijde van de Leidsestraat. Het behoort vermoedelijke tot de bebouwing van de voormalige Nassauschool uit 1926 die op het achtergelegen binnenterrein lag. Het gaat hier zeer waarschijnlijk om een directeurs- of hoofdonderwijzerswoning. Het achtergelegen terrein is tegenwoordig in gebruik als moestuincomplex. De Leidsestraat maakt deel uit van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het woonhuis is uitgevoerd in een zakelijk-expressionistische trant en heeft een sterk asymmetrische opzet onder een samengestelde kap. De voorgevel is opgetrokken in gele baksteen in Vlaams verband boven een donker trasraam. Het linker deel van de voorgevel is tweelaags met tuitgevel en het rechter deel is verspringend anderhalf laags uitgevoerd en wordt afgesloten door twee boven elkaar geplaatste bakgoten. De 3-delige vensters in het linker deel van de gevel bevatten deels nog ladderramen. Deze komen ook terug in het 3-delige venster rechts in de gevel. Geheel rechts in de gevel, in een plat gedekt uitgebouwd bouwdeel is de formele entree opgenomen. Rechts van het pand is een doorgang (met een poort afgesloten) naar het achterliggende terrein. Waardering: Van belang vanwege de markante, grotendeels vrijstaande hoofdvorm en de vormgeving in zakelijk-expressionistische trant uit 1926. Hierdoor speelt het woonhuis een zeer opvallende en beeldbepalende rol aan dit deel van de Leidsestraat. De omliggende bebouwing bestaat vooral uit woonbebouwing uit de periode 1880-1910. Tevens van belang als restant van de bebouwing behorend bij de inmiddels gesloopte Nassauschool op het achtergelegen binnenterrein.
Leidsevaart 104 Leidsevaart 106 RD, Leidsevaart 106 ZW, Leidsevaart 108 RD, Leidsevaart 108 ZW Leidsevaart 110	Leidsevaart 104, 106-ZW, 106-RD, 108-ZW, 108-RD, 110	Blok van vier geschakelde herenhuizen, gebouwd omstreeks 1890 binnen één project. Het ensemble vormt een belangrijk deel van de gevelwand aan de westelijke zijde van de Leidsevaart tussen de Brouwersstraat en het Leidseplein. De Leidsevaart vormt de oostelijke begrenzing van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. De bebouwing hier bestaat voornamelijk uit voorname (tweelaags) woonbebouwing uit de periode 1890-1910 voor de hogere middenklasse. Het blok met woningen omvat twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak. Boven de twee risalieten in de voorgevel is in het voordakvlak een fors bakstenen dakhuis uitgevoerd

		met fronton en klauwstukken. De overige dakvensters en dakkapellen in het voordakvlak zijn jongere toevoegingen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband met snijvoeg boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en een cordonlijst. Boven de gevelopeningen zijn gemetselde segmentbogen (eerste bouwlaag boven getoogde vensters) en gemetselde rondbogen (tweede bouwlaag) uitgevoerd met een gepleisterde sluitsteen. Ter plaatse van de vensters in de tweede bouwlaag sluiten deze sluitstenen aan op de gevelsluitende bakgoot met kroonlijst. Per twee woningen is er een middenrisaliet uitgevoerd, waarin twee portieken met woningentree zijn opgenomen. In de boogvelden boven de vensters in de tweede bouwlaag is subtiel siermetselwerk opgenomen. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Het linker hoekpand is voorzien van een afgeschuinde hoek. Waardering: Van belang als markant projectmatig gebouwd blok van vier geschakelde tweelaags herenhuizen uit omstreeks 1890. Het ensemble heeft een sterk symmetrische opzet met risalieten die zijn geaccentueerd met een fors dakhuis met fronton en klauwstukken. Het ensemble vormt een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Leidsevaart. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld en materialisering uit omstreeks 1890.
Leidsevaart 112 t/m 130 Leidsevaart 116A, 130A, 130B, 130C	Leidsevaart 112 t/m 130, 116A, 130A, 130B, 130C, Leidsestraat 1A, 1B, 1C	Blok van tien geschakelde herenhuizen, gebouwd in 1880 binnen één project. Het ensemble vormt de gevelwand aan de westelijke zijde van de Leidsevaart, tussen de Brouwersstraat en de Leidsestraat. Het blok bepaalt dan ook in sterke mate het straatbeeld in dit deel van de Leidsevaart. De Leidsevaart vormt de oostelijke begrenzing van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. De bebouwing hier bestaat voornamelijk uit voorname (tweelaags) woonbebouwing uit de periode 1890-1910 voor de hogere middenklasse. Het blok heeft in zijn geheel een symmetrische opzet met licht risalerende geveldelen ter plaatse van de twee woningen geheel links en geheel rechts en risalerende geveldelen ter plaatse van de twee middelste woningen. Boven het middelste risaliet is bovendien een fronton uitgevoerd dat wordt doorbroken door een forse dakkapel onder aankappend zadeldak met klauwstukken en fronton. De woningen tellen twee bouwlagen onder een (gezamenlijk) zadeldak. De in het voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn (met uitzondering van de dakkapel boven het middenrisaliet) latere toevoegingen. De gezamenlijke voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen, een cordonlijst en een gepleisterde geornamenteerde sluitsteen in de segmentbogen boven de gevelopeningen. In de boogvelden subtiel siermetselwerk. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd. Enkele toegangen bevatten nog de oorspronkelijke dubbele houten paneeldeuren. De voorgevel wordt afgesloten door een gepleisterd fries en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang als markant projectmatig gebouwd blok van tien geschakelde tweelaags herenhuizen uit 1880. Het ensemble heeft een sterk symmetrische opzet met risalieten en door doorbroken fronton met dakkapel geaccentueerde middenpartij en vormt een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Leidsevaart. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld en materialisering uit 1880.
Leidsevaart 132, Leidsevaart 132 A, Leidsevaart 134 A, Leidsevaart 134 C, Leidsevaart 134 D	Leidsevaart 132, 132A, 134A, 134C, 134D	Blok van twee herenhuizen met souterrain en bel-etage uit omstreeks 1890 in eclectische trant, gelegen aan de westelijke zijde van de Leidsevaart, op de zuidelijke hoek met de Leidsestraat en nabij de Leidsebrug. Van het linker pand (hoekpand) werd in 1937 een deel van het souterrain en bel-etage verbouwd tot winkel naar ontwerp van architect Fred M. Kramer. De Leidsevaart vormt de oostelijke begrenzing van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. De bebouwing hier bestaat voornamelijk uit voorname (tweelaags) woonbebouwing uit de periode 1890-1910 voor de hogere middenklasse. Het blok omvat twee bouwlagen boven een souterrain en wordt gedekt door een mansardedak. In het naar de Leidsevaart gerichte dakvlak zijn twee uit de bouwtijd daterende dakkapellen aanwezig met klauwstukken en fronton. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde waterlijsten, speklagen en cordonlijsten. Boven de gevelopeningen met gemetselde korfbogen aanwezig met geornamenteerde sluitsteen. In de boogvelden subtiel siermetselwerk.

		De twee formele woningtoegangen met houten paneeldeur zijn opgenomen in een portiek met hardstenen trap. De vensters in de bel-etage en de daarboven gelegen bouwlaag bevatten nog deels T- en H-schuiframes. De gevelindeling ter hoogte van het souterrain en de bel-etage is ter plaatse van nr. 132 (zowel in de voor- als zijgevel) gewijzigd in een winkelpui met afgeschuinde hoek en gekoppelde enkelruits etalagevensters, onder een omhoekende houten luifel. De (voormalige) winkelentree bevindt zich in de afgeschuinde hoek. Boven de luifel een reeks staande vensters met glas-in-lood. De voorgevel wordt afgesloten door een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met souterrain en bel-etage, de zeer beeldbepalende ligging aan de Leidsevaart op de hoek met de Leidsestraat, het karakteristiek gevelbeeld en materialisering uit ca. 1890. Ook de in 1937 aangebrachte winkelpui verkeert nog in goede oorspronkelijke staat.
Leidsevaart 136 t/m 140	Leidsevaart 136 t/m 140	Blok van drie herenhuizen uit omstreeks 1890 in eclectische trant, gelegen aan de westelijke zijde van de Leidsevaart. De Leidsevaart vormt de oostelijke begrenzing van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. De bebouwing hier bestaat voornamelijk uit voorname (tweelaags) woonbebouwing uit de periode 1890-1910 voor de hogere middenklasse. Het ensemble heeft een symmetrische opzet met een drielaags pand met lijstgevel tussen twee tweelaags panden met topgevelrisaliet. Aan weerszijden van het hoger opgetrokken middelste pand is in het voordakvlak een dakkapelletje onder tentdak aanwezig. De voorgevel van het ensemble is opgetrokken in baksteen in kruisverband en elk pand is drie vensterassen breed. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde hoekblokken, gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de strekken en rondbogen, gepleisterde waterlijst en cordonlijst, en gepleisterd lijstwerk met diamantkoppen rond de toegangsportieken. In de eerste bouwlaag van elke woning is een toegang in een portiek opgenomen naast twee vensters. In de tweede bouwlaag steeds drie vensters. Het drielaags pand heeft daarboven nog een reeks van drie vensters en wordt afgesloten door een architraaf met fries met siermetselwerk en gepleisterde knoppen en houten bakgoot met kroonlijst op een tandlijst. De tweelaags panden aan weerszijden hebben een topgevelrisaliet met een venster in de topgevel. De topgevel wordt afgesloten door een gepleisterde geprofileerde lijst, met daarnaast een bakgoot met kroonlijst en gepleisterd fries. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die met name ter plaatse van de vensters op detailniveau zijn gewijzigd. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm van het blok drie geschakelde panden met topgevelrisalieten en drielaags middendeel, de zeer beeldbepalende ligging aan de Leidsevaart, het karakteristieke en afwisselende gevelbeeld en materialisering uit ca. 1890. Het blok van drie herenhuizen vormt een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Leidsevaart.
Leidsevaart 142 RD, Leidsevaart 142 ZW		Herenhuis uit de tweede helft van de 19de eeuw in eclectische trant, gelegen aan de westelijke zijde van de Leidsevaart. De Leidsevaart vormt de oostelijke begrenzing van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. De bebouwing hier bestaat voornamelijk uit voorname (tweelaags) woonbebouwing uit de periode 1890-1910 voor de hogere middenklasse. Leidsevaart 142 werd in 1891 verbouwd door Roog en Van de Ban, die toen ook het ensemble van drie herenhuizen (nr. 136-140) bouwden op het kavel ernaast. Het pand is tweelaags met lijstgevel onder afgeplat schilddak. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband en is drie vensterassen breed. In het naar de Leidsevaart gerichte dakvlak is een uit de bouwtijd daterende dakkapel aanwezig met klauwstukken en fronton. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde hoekblokken, gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de strekken en rondbogen, gepleisterde waterlijst en cordonlijst, en gepleisterd lijstwerk met diamantkoppen rond de toegangsportieken. In de eerste bouwlaag is zijn twee toegangen in een portiek, ernaast twee vensters. Het linkerdeel is licht risalerend ter plaatse van de twee vensters. In de tweede bouwlaag drie vensters met daarboven een architraaf met fries met siermetselwerk en gepleisterde knoppen en houten bakgoot met kroonlijst. De gevelopeningen zijn nog origineel en bevatten glas-in-lood ramen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm, de zeer beeldbepalende ligging aan de Leidsevaart, het karakteristieke en afwisselende gevelbeeld en materialisering uit ca. 1890. Het

		herenhuis vormt een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Leidsevaart.
Leidsevaart 144		Half vrijstaand woonhuis uit 1919 naar ontwerp van architect Willem Robbers (zoon van C.L.M. Robbers, architect van het naastgelegen schoolgebouw) in nieuw-historiserende trant. Het pand ligt aan de westelijke zijde van de Leidsevaart, waar het met zijn bescheiden eenlaags hoofdvorm tussen verder tweelaags bebouwing een in het oog springend element vormt. De Leidsevaart is feitelijk de oostelijke begrenzing van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. De bebouwing bestaat voornamelijk uit voorname (tweelaags) woonbebouwing uit de periode 1890-1910 voor de hogere middenklasse. Het pandje omvat één bouwlaag onder een afgeplat schilddak gedekt met rode Tuiles du Nord. In de voorgevel is een door de goot stekend dakhuis met topgevel uitgevoerd onder een aankappend zadekdakje. De keramische nokvorsten op het dak hebben een opvallende vorstkam. De aanwezige dakkapellen zijn latere toevoegingen. De symmetrisch opgezette voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een trasraam en is drie traveeën breed. De traveeën worden begeleid door uitgemetselde pilasters. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die op detailniveau zijn gewijzigd. De linker hoek van het pand is afgeschuind. Boven de gevelopeningen is een rollaag uitgevoerd en de als tuitgevel uitgevoerde topgevel eindigt met getrapt uitgemetselde rollagen. Centraal in de middelste travee is de entree opgenomen met houten paneel deur onder een 8-ruits bovenlicht. Aan weerszijden hiervan een venster met enkelruits raam en gedeeld bovenlicht met twee 9-ruits ramen. In de afgeschuinde hoek zit een venster met enkelruits raam onder 9-ruits bovenlicht. In de geveltop is een venster met enkelruits raam opgenomen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm, de beeldbepalende ligging aan de Leidsevaart te midden van tweelaags panden, het karakteristiek nieuw-historiserend gevelbeeld en materialisering uit 1919.
Leidsevaart 212 t/m 216	Emmaplein 2 t/m 6 en Leidsevaart 212 t/m 216	Markant blok met zes eengezinswoningen uit 1921, zeer beeldbepalend gesitueerd op de zuidelijke hoek van het Emmaplein en de Leidsevaart, uitkijkend op de St. Bavo basiliek. Het ensemble werd gebouwd in opdracht van de firma Anderson, Henneman en M. Jansen uit Amsterdam in een opvallende zakelijk-expressionistische trant. Het Emmaplein ligt in het noordelijke deel van de Leidsevaartbuurt, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. Het deels aan het Emmaplein en deels aan de Leidsevaart gelegen blok heeft een zeer afwisselend gevelbeeld met verspringende gootlijn (deels eenlaags en deels tweelaags), balkons en luifels en een samengestelde kap gedekt met rode Tuiles du Nord. De voorgevel van het blok is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een donker trasraam. De gezamenlijke voorgevel heeft een levendige uitstraling door de toepassing van meanderend siermetselwerk in een donkere baksteen, opvallende gemetselde rondbogen rond de entrees en uitgemetselde balkons met bakstenen balustrade en houten luifel. Dit afwisselende karakter wordt versterkt door verspringende geveldelen en in hoogte verschillende gootlijn. Ter plaatse van de woningen op nr. 4 en 6 zijn in de tweede bouwlaag twee 3-zijdige erkers uitgevoerd, in plaats van een balkon. De gevelopeningen van het blok bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd. De invullingen van de gevelopeningen ter plaatse van nr. 4 en 6 zijn nog grotendeels oorspronkelijk, met roedenramen. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm van het blok met zes woningen met omhoekende gevel. Tevens vanwege het karakteristieke en levendige gevelbeeld in opvallende zakelijk-expressionistische trant uit 1921. Het ensemble vormt een zeer beeldbepalend element aan dit deel van het Emmaplein en de Leidsevaart.

Leidsevaart 226 t/m 250	Leidsevaart 226-250 Ensemble met Gemeentelijk monument 59-0185 en 59-0203	Twee blokken van zeven en zes geschakelde herenhuizen uit 1893 (getuige gevelsteen), gebouwd binnen één project. Het ensemble ligt aan de westelijke zijde van de Leidsevaart en vormt een belangrijk deel van de gevelwand tussen de Schreveliusstraat en de Adriaan de Jongestraat. De Leidsevaart vormt hier de oostelijke begrenzing van de Leidsevaartbuurt, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De bebouwing aan dit deel van de Leidsevaart is wat ouder dan die in de achterliggende wijk en bestaat voornamelijk uit voorname (tweelaags) woonbebouwing uit de periode 1890-1910 voor de hogere middenklasse. Een blok van zes en een blok van zeven geschakelde herenhuizen, met twee bouwlagen onder een afgeplatte kap met schuin dakvlak aan de voorzijde, gedekt met gesmoorde kruispannen. Het geheel heeft een symmetrische opzet met iets risalerende eindwoningen met een door de goot stekend dakhuis met trapgeveltje, en een risalerende middenpartij met topgevel (de linker hoekwoning bij het blok nr. 240-250 ontbreekt). De overige woningen hebben een dakkapel met zadeldak en schijnsantje in het voordakvlak. De naar de Leidsevaart gekeerde voorgevel van het blok is opgetrokken in baksteen in kruisverband met snijvoeg boven een hardstenen plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen. De vensters bevatten houten invullingen (oorspronkelijk H- en T-schuiframes) die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De woningtoegangen zijn voorzien van opvallende geprofileerde houten pilasters en bevatten overwegend een houten paneel deur met ruiten onder een enkelruits bovenlicht. Boven diverse gevelopeningen is een in rode baksteen uitgevoerde segmentboog aanwezig, met gepleisterde aanzet- en sluitstenen. In het boogveld subtiel siermetselwerk. In de gevels van de hoekpanden en het middelste pand zijn bovendien decoratieve ronde metselwerk accenten uitgevoerd en een veld met decoratief siermetselwerk in de tweede bouwlaag. In de topgevel van de middelste woning zijn twee gevelstenen opgenomen met de tekst 'Anno' en '1893'. Waardering: Van belang als twee markante projectmatig gebouwd blokken van zeven en zes geschakelde tweelaags herenhuizen uit 1893. Het ensemble heeft een overwegend symmetrische opzet met risalerende hoekwoningen met dakhuis en een middenwoning met topgevel. Het ensemble vormt een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Leidsevaart. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld en materialisering uit 1893.
Leidsevaart 286 t/m 294	Leidsevaart 286 t/m 294	Blok van vijf geschakelde middenstandswoningen in Amsterdamse School stijl, gebouwd in 1926 als één bouwproject, door architect G. Hellenberg. Het ensemble ligt aan de westelijke zijde van de Leidsevaart en maakt hier deel uit van de gesloten gevelwand met voornamelijk tweelaags middenstandswoningen uit dezelfde periode. Dit deel van de Leidsevaart vormt de oostelijke begrenzing van de Leidsevaartbuurt, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. Het ensemble van vijf woningen omvat twee bouwlagen met bakstenen gevels (staand verband), onder een met rode pannen gedekt zadeldak. Elke woning heeft in het voordakvlak een plat gedekte dakkapel met drie (oorspronkelijk 4-ruits) ramen. Boven de toegangen van de twee linker woningen en boven de toegangen van de twee rechter woningen is een topgevelrisaliet met vlechtingen uitgevoerd, met een door de goot stekende topgevel onder een steil zadeldak dat aankapt op de hoofdkap. De twee entrees met zijlicht ter plaatse van dit topgevelrisaliet zijn gevat tussen twee uitgemetselde ronde bakstenen pilasters en onder een afgeronde houten luifel. Boven deze luifel zijn kleine bovenlichten met glas-in-lood uitgevoerd. De entree van de middelste woning is voorzien van een houten luifel aan beugels, waarboven een 3-delig bovenlicht met glas-in-lood is uitgevoerd. Elke woning is voorzien van een 3-zijdige erker in de eerste bouwlaag en onder de vensters in de tweede bouwlaag zit een houten bloembak op klossen. De invullingen van de vensters zijn deels op detailniveau gewijzigd. In enkele vensters is de oorspronkelijke laddervormige roedenverdeling nog aanwezig. De voortuinen worden van de straat gescheiden door een lage bakstenen muurtje met ezelsrug tussen bakstenen pilasters met kunststenen afdekking. Waardering: Van belang als karakteristiek projectmatig gebouwd en in hoofdvorm gaaf blok van vijf geschakelde middenstandswoningen uit 1926 in Amsterdamse School stijl. Het ensemble vormt met zijn markante tweelaags hoofdvorm met door de goot stekende en hoog opgaande topgevel accenten, verbijzonderde

		entreepartijen en 3-zijdige erkers een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Leidsevaart.
Leidsevaart 334, Leidsevaart 336 RD	Leidsevaart 334, 336 RD, Pijlsaan 1 RD	Fors tweelaags pand gelegen op de zuidelijke hoek van de Leidsevaart met de Pijlsaan, nabij de Schouwtjesbrug. Het pand heeft sinds jaar en dag een horeca functie en werd rond 1782 opgericht als herberg. De Leidsevaart vormt hier de oostelijke begrenzing van de Leidsevaartbuurt, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De Pijlsaan doorkruist de buurt van oost naar west. Het pand omvat twee bouwlagen onder een met gesmoorde pannen gedekt zadeldak dat met de nok evenwijdig aan de Leidsevaart ligt. Aan deze zijde heeft het pand een lange recht gesloten gevel. Aan de Pijlsaan is een kopgevel met tuit uitgevoerd. De gevels zijn in de huidige situatie geheel bekleed met niet oorspronkelijk plaatmateriaal. De invullingen van de gevelopeningen zijn met name ter plaatse van de eerste bouwlaag op punten gewijzigd. De vensters in de tweede bouwlaag (7 stuks) bevatten een T-schuifraam met enkelruits bovenlicht. In de geveltop van de topgevel zijn nog twee kleine vensters met draairaam opgenomen. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm met lange gevel aan de Leidsevaart en tuitgevel aan de Pijlsaan. Het pand neemt bovendien een zeer beeldbepalende positie in op de zuidelijke hoek van de Leidsevaart met de Pijlsaan, nabij de Schouwtjesbrug. Het pand is tevens van belang als relict van de oude pre-bebouwing aan dit deel van de Leidsevaart; het werd in 1782 opgericht als herberg.
Leidsevaart 338 RD, Leidsevaart 338 ZW	Leidsevaart 338ZW, 338RD	Blokje van twee pandjes gelegen aan de westzijde van de Leidsevaart, even ten zuiden van de Pijlsaan en de Schouwtjesbrug. Het ensemble heeft een opvallende naar voren springende rooilijn en voor de voorgevels is het oorspronkelijke maaiveld (nu verdiept gelegen en bereikbaar via trapjes aan weerszijden) gehandhaafd. De twee panden maken hier deel uit van de gesloten gevelwand aan de Leidsevaart, tussen de Pijlsaan en de Kogelstraat, met overwegend tweelaags woningen uit de periode rond 1900. Rechts van het ensemble staat de voormalige herberg 't Schouwtje. Een pand met een historie die terug gaat tot de 18de eeuw. De Leidsevaart vormt hier de oostelijke begrenzing van de Leidsevaartbuurt, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. Het ensemble bestaat uit een eenlaags pand onder haaks op de voorgevel geplaatst mansardedak (links) en een tweelaags pand met lijstgevel onder een haaks op de voorgevel geplaatst schilddak. Het linker pandje dateert uit het einde van de 19de eeuw, terwijl het rechter vermoedelijk in het derde kwart van de 19de eeuw werd opgericht. Het linker pand heeft een bakstenen voorgevel (kruisverband) met subtiele accenten in gele verblendsteen. De gele verblendsteen komt ook terug in het boogveld boven het venster in de topgevel. De gevelopeningen in de eerste bouwlaag zijn voorzien van vernieuwde/gewijzigde invullingen. Het venster in de topgevel bevat een 4-ruits stolpraam. De gevel wordt afgesloten door een eenvoudig sierspantje met makelaar en een dakoverstek met windveren. De als lijstgevel uitgevoerde voorgevel van het rechter pand is opgetrokken in baksteen (kruisverband) en is voorzien van subtiele gepleisterde details. Boven de gevelopeningen zijn strekken uitgevoerd met diamantkop in de sluitsteen. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd zijn. De bovenlichten bevatten expressief glas-in-lood. Deze gevel wordt boven een bakstenen fries afgesloten door een houten bakgoot met kroonlijst. In het voordakvlak is een plat gedekte dakkapel met stolpraam opgenomen. Waardering: Van belang vanwege de markante eenlaags en tweelaags hoofdvorm met topgevel en lijstgevel en haaks op de voorgevel geplaatste kappen. De in hoofdvorm gave panden behoren tot de vroege bebouwing aan dit deel van de Leidsevaart en vormen door de naar voren springende rooilijn en het nog herkenbare oude maaiveld een beeldbepalend element aan dit deel van de Leidsevaart.

Leidsevaart 352 t/m 354	Leidsevaart 352 t/m 354	Blokje van twee geschakelde eenlaags woningen voor de lagere middenstandklasse uit omstreeks 1900, gebouwd als één project. Het ensemble is gelegen aan de westelijke zijde van de Leidsevaart, in de gevelwand tussen de Pijlslaan en de Kogelstraat, tussen veelal tweelaags woonbebouwing uit dezelfde periode en iets jonger. De Leidsevaart vormt hier de oostelijke begrenzing van de Leidsevaartbuurt, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De twee panden behoren dan ook tot de oudste woonbebouwing van deze buurt. De twee pandjes omvatten één bouwlaag onder een afgeplat dak met schuin dakvlak aan de voorzijde. Ter plaatse van nr. 352 is het dak (recent) opgehoogd. De voorgevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een gepleisterde plint. De linker woning is voorzien van een topgevelrisaliet met rondboog balkontoegang en houten balkon. Dit risaliet is voorzien van een aankappend zadeldak met wolfeind. De rechter woning is voorzien van een door de goot stekend bakstenen dakhuis onder aankappend zadeldakje en sierspantje en bevat ook een balkon met balkontoegang. Het metselwerk is verlevendigd met banden in gele en grijze verblendsteen. Deze verblendsteen komt ook terug in de 'aanzet- en sluitstenen' van de segmentbogen boven de gevelopeningen. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd of vernieuwd zijn. Tussen het dakhuis en het topgevel risaliet zijn in het schuine dakvlak twee kleine houten dakkapellen opgenomen met zadeldakje en sierspantje. Waardering: Van belang vanwege de eenlaags hoofdvorm met dakhuis en topgevelrisaliet en vanwege het markante levendige gevelbeeld met detaillering en materialisering uit omstreeks 1900. De twee eenlaags pandjes vormen (ondanks de ophoging van het dak van het rechter pand) omringd door voornamelijk tweelaags bebouwing een opvallend en beeldbepalend element aan dit deel van de Leidsevaart.
Leidsevaart 358 ZW, Leidsevaart 358 A, Leidsevaart 358 B, Leidsevaart 358 C, Leidsevaart 360 ZW, Leidsevaart 360 RD	Leidsevaart 358A t/m 358C, 358ZW, 360ZW, 360RD	Blok met twee boven-benedenwoningen, gebouwd als één project omstreeks 1900. Het ensemble is gelegen aan de westelijke zijde van de Leidsevaart en maakt hier deel uit van de gevelwand tussen de Pijlslaan en de Kogelstraat met overwegend tweelaags woonbebouwing uit dezelfde periode. De Leidsevaart vormt hier de oostelijke begrenzing van de Leidsevaartbuurt, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De twee panden behoren dan ook tot de oudste woonbebouwing van deze buurt. De woningen hebben twee bouwlagen onder een gezamenlijke mansardekap gedekt met gesmoorde pannen. In het voordakvlak zijn twee houten dakkapellen aanwezig met stolpraam. De naar de Leidsevaart gekeerde voorgevel van het ensemble is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een gepleisterde plint. De gevel is voorzien van gepleisterde speklagen, een doorlopende gepleisterde latei boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag, gepleisterde sluitstenen met diamantkop in de segmentbogen (eerste bouwlaag), gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de gebogen hanenkammen (tweede bouwlaag) en een gepleisterde architraaf en fries. De gevel wordt afgesloten door een houten bakgoot met kroonlijst. Beide panden hebben een gekoppelde entree waarin de toegangen tot de bovenwoning en de benedenwoning van elkaar gescheiden worden door een stijl met subtiel snijwerk. De invullingen van de gevelopeningen zijn soms (met name ter plaatse van nr. 358) gewijzigd of vernieuwd. Enkele vensters bevatten nog H-schuifraam met glas-in-lood in het bovenlicht. Waardering: Van belang vanwege de gave tweelaags hoofd- en kapvorm en gevelindeling en als voorbeeld van een dubbele (binnen één project gebouwd) boven-benedenwoning uit 1900, bedoeld voor de lagere middenstand. Tevens van belang vanwege het gevelbeeld met detaillering en materialisering uit omstreeks 1900.

Leidsevaart 366 370, Leidsevaart 366 RD, Leidsevaart 368 RD, Leidsevaart 370 RD, Leidsevaart 372, Leidsevaart 372 RD, Leidsevaart 374 RD, Leidsevaart 374 ZW,	Leidsevaart 366RD t/m 374RD, Leidsevaart 366 370, 372, 374ZW	Blok met vijf geschakelde boven- benedenwoningen, gebouwd binnen één project in 1903. Het ensemble ligt aan de westelijke zijde van de Leidsevaart en vormt hier met zijn drielaags hoofdvorm een in het oog springend onderdeel van de gevelwand tussen de Pijlslaan en de Kogelstraat. De overige woonbebouwing bestaat vooral uit tweelaags woonbebouwing uit de periode rond 1900. De Leidsevaart vormt hier de oostelijke begrenzing van de Leidsevaartbuurt, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. Het blok telt drie bouwlagen onder een plat dak. De naar de Leidsevaart gekeerde voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de strekken boven de vensters. De gevelindeling is in de eerste bouwlaag sterk gewijzigd ten behoeve van later ingebrachte winkelfuncties. De ritmiek van de gevelindeling in de tweede en derde bouwlaag is echter nog oorspronkelijk. De invullingen van deze vensters is op diverse plaatsen gewijzigd. Hier en daar zijn echter op punten gewijzigde schuiframen nog aanwezig. De gezamenlijke voorgevel wordt afgesloten door een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang als sterk in het oog springend drielaags bouwblok uit 1903 te midden van overwegend tweelaags woonbebouwing uit dezelfde periode. Ondanks de wijzigingen in de gevelindeling in de eerste bouwlaag vormt dit blok met (oorspronkelijk) vijf boven- benedenwoningen door zijn drielaags hoofdvorm met plat dak, ritmische gevelindeling (verdiepingen) en karakteristieke detaillering een zeer markant en beeldbepalend onderdeel van de gevelwand aan de Leidsevaart tussen de Pijlslaan en de Kogelstraat.
Leidsevaart 402, Leidsevaart 404, Leidsevaart 404A	Leidsevaart 402, 404, 404A	De twee objecten vormen het laatste tastbare overblijfsel van een pompstation (gemaal) met machinistenwoning (1895-1907). Dit gemaal nam de bemaling van het (toen nog) weidegebied over van de ten behoeve van de bouw van de Nieuwe St. Bavokerk gesloopte molen. Het ensemble ligt aan de westelijke zijde van de Leidsevaart en bestaat uit een eenlaags woonhuis (Leidsevaart 402 uit 1907) op een L-vormige plattegrond en een vrijstaand eenlaags pompstation met een vierkante plattegrond. De gevels van het woonhuis zijn opgetrokken in baksteen in halfsteens verband. Het zadeldak is voorzien van wolfeinden en is gedekt met rode en gesmoorde kruispannen. De gevels worden afgesloten door het houten dakoverstek op gesneden klossen. Deze zijn in de naar de straat gekeerde kopgevel geplaatst op uitgemetselde consoles. De dakrand is hier afgewerkt met een subtiel geornamenteerde windveer. De linker gevel (zuid) springt links naar voren. Het schuine dakvlak is hierover en boven de rechts hiervan in de gevel opgenomen entree doorgetrokken. In dit linker dakvlak zijn twee platgedekte dakkapellen opgenomen. In het rechter dakvlak bevinden zich twee bakstenen schoorstenen. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd. Het eenlaags vierkante pompstation heeft eveneens bakstenen gevels en wordt gedekt door een tentdak met rode en gesmoorde kruispannen. In het achterdakvlak is een bakstenen schoorsteen opgenomen. De gevels van het gebouw hebben een vrij gesloten karakter. De in de naar de Leidsevaart gekeerde gevel bevat links in een iets terugliggend deel van de gevel een toegang met (ijzeren?) deur met gehengen. Rechts hiervan bevat deze gevel een hoog venster met meerruits roedenraam. De gevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een houten bakgoot met kroonlijst op houten klossen. Waardering: Van belang als tastbaar relict van een gemaalcomplex met dienstwoning uit de periode 1895-1907, gebouwd voor de bemaling van het destijds hier gelegen weidegebied ten westen van de Leidsevaart. Het ensemble herinnert aan de pre-stedelijke fase van dit gebied. Tevens van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm, het gevelbeeld met detaillering en materialisering uit omstreeks 1900.

Leidsevaart 408 t/m 416	Edisonstraat 2-32 en Leidsevaart 408-416	Woningbouwproject uit omstreeks 1907 van in totaal 21 woningen, met een langgerekt bouwblok aan de noordzijde van de Edisonstraat en een bescheiden bouwblok aan de westelijke zijde van de Leidsevaart. De eenlaags woningen werden uitgevoerd in overgangsarchitectuur met aan de neorenaissance ontleende elementen en topgevelaccenten waartussen dakkapellen met sierspant en zadeldakje in het dakvlak zijn opgenomen. De Edisonstraat en dit deel van de Leidsevaart maken deel uit van de Leidsevaartbuurt, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De bouwblokken omvatten één bouwlaag onder een gezamenlijk met rode pannen gedekt mansardedak met aankappende zadeldakjes ter plaatse van de topgevelrisalieten en dakkapellen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een uitgemetselde plint met afsluitende rollaag. Het metselwerk is verder verlevendigd met gepleisterde speklagen, gepleisterde sluitsteen met diamantkop in de in rode verblendsteen uitgevoerde segmentbogen en een geprofileerde gepleisterde architraaf. De invullingen van de gevelopeningen zijn veelal op detailniveau gewijzigd of vernieuwd. In enkele boogvelden is nog subtiel siermetselwerk zichtbaar. In de twee buitenste topgevels van het bouwblok aan de Leidsevaart is een gevelsteen met het jaartal 1905 opgenomen (in het rechter pand leesbaar, in het linker niet). Waardering: Van belang als bescheiden woningbouwcomplex uit het begin van de twintigste eeuw, uitgevoerd in levendige overgangsarchitectuur. Opvallend zijn de eenlaags hoofdvorm met mansardedak, en de ritmiek van de gevels met diverse aankappende topgevelrisalieten met verschillende beëindigingen, de dakkapellen met sierspantje en aankappend zadeldakje en de repeterende gevelindeling. Het complex vormt een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Leidsevaart en aan de Edisonstraat.
Leidsevaart 418 t/m 430	Edisonstraat 1-21 en Leidsevaart 418-430	Twee blokken met arbeiderswoningen, in totaal 18 in eenvoudige maar karakteristieke overgangsarchitectuur. Eén blok van zeven geschakelde woningen aan de Leidsevaart en één blok met 11 geschakelde woningen aan de zuidzijde van de Edisonstraat. De Edisonstraat en dit deel van de Leidsevaart maken deel uit van de Leidsevaartbuurt, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. Beide blokken werden binnen één bouwproject gebouwd (1907) in opdracht van de Coöperatieve Bouwvereniging "Nooit Gedacht", naar ontwerp van J. van Helden. De twee blokken met woningen omvatten twee bouwlagen onder een plat dak. Op enkele plaatsen is een dakopbouw gerealiseerd. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een uitgemetselde bakstenen plint, afgewerkt met een afgeschuinde rollaag. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en tussen de eerste en tweede bouwlaag is een geprofileerde cordonlijst uitgevoerd. Boven de gevelopeningen is in een afwijkende rode baksteen een segmentboog, ontlastingsboog (beide met gepleisterde sluitsteen met diamantkop) of strek uitgevoerd. Door de toepassing van een iets hoger opgetrokken gevelafsluiting op de hoeken (aan Leidsevaart en Edisonstraat) en in het midden van de blokken (aan de Edisonstraat) én de toepassing van iets hoger uitgevoerde topgevelaccenten in het middendeel van de blokken (aan de Leidsevaart en Edisonstraat) hebben de betrekkelijk eenvoudig uitgevoerde bouwblokken toch een voorname uitstraling. De gevelafsluitingen zijn zorgvuldig vormgegeven en voorzien van subtiel siermetselwerk. De recht gesloten delen zijn afgewerkt met gevelpannen en op de hoeken van de verhoogde gevelafsluitingen zijn accenten met een decoratieve witte bol geplaatst. In het centrale topgevelaccent van het blok aan de Leidsevaart is het jaartal 1907 opgenomen. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd. In de boogvelden boven de gevelopeningen is subtiel siermetselwerk uitgevoerd. Waardering: Van belang als bescheiden maar karakteristiek woningbouwcomplex uit het begin van de twintigste eeuw, uitgevoerd in overgangsarchitectuur in opdracht van de Coöperatieve Bouwvereniging "Nooit Gedacht", naar ontwerp van J. van Helden. Opvallend in beide blokken zijn de tweelaags hoofdvorm met plat dak en de markant vormgegeven en ritmisch verspringende gevelafsluitingen. Het complexje vormt een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Leidsevaart en aan de Edisonstraat.

Leidsevaart 512		Half vrijstaand woonhuis, gebouwd in een traditioneel-expressionistische trant in 1910 in opdracht van de heer A.H. Blansert. Het pand staat aan de westzijde van de Leidsevaart op de zuidelijke hoek met de Munterslaan. Hier maakt het deel uit van de historische lintbebouwing aan het zuidelijke deel van de Leidsevaart. Het pand omvat twee bouwlagen onder een plat dak. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. De gevels zijn in de huidige situatie geheel wit geschilderd, boven een zwart geschilderde plint. Het metselwerk van de voorgevel is voorzien van gepleisterde speklagen (antraciet/zwart geschilderd) en in de gemetselde strekken boven de gevelopeningen zitten gepleisterde (antraciet/zwart geschilderde) aanzet- en sluitstenen. De voorgevel is rechts in de eerste bouwlaag voorzien van een driezijdige erker. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd. De voorgevel heeft aan de bovenzijde een markante gevelafsluiting met expressief metselwerk en een strook gevelpannen, gevat tussen twee uitgemetselde pilasters met bekroning. De naar de Munterslaan gekeerde rechter zijgevel is geheel blind uitgevoerd. Waardering: Van belang als markant onderdeel van de (vroeg-stedelijke) historische lintbebouwing aan het zuidelijke deel van de Leidsevaart. Tevens van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm met plat dak en het karakteristieke gevelbeeld met detaillering uit 1910.
Leidsevaart 514 t/m 516	Leidsvaart 514 t/m 516	Dubbel woonhuis uit omstreeks 1905, gebouwd in overgangsarchitectuur. Het dubbele pand ligt aan de westzijde van de Leidsevaart en maakt hier deel uit van de historische lintbebouwing aan het zuidelijke deel van de vaart. De dubbele woning omvat één bouwlaag (aan de achterzijde twee) onder een plat dak met schuin dakvlak aan de voorzijde. De voorgevel is opgetrokken in baksteen, boven een hardstenen lint. In het metselwerk is overwegend een roodbruine baksteen toegepast, met accenten (in de strekken, boogvelden en 'speklagen'), waardoor een levendig geheel is ontstaan. In de voorgevel zijn bovendien twee topgevels uitgevoerd met aankappend zadeldak. Beide topgeveltjes zijn in de top voorzien van een decoratieve verticale houten betimmering en bevatten een driedelig vensters. De gevelopeningen van de twee woningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel wordt afgesloten door het dakoverstek op klossen en korbeeltjes. Dit overstek is afgewerkt met een windveer met druiplijst. De in 1924 geplaatste dakkapel bij de linker woning is inmiddels op detailniveau gewijzigd. Waardering: Van belang als markant onderdeel van de (vroeg-stedelijke) historische lintbebouwing aan het zuidelijke deel van de Leidsevaart. Tevens van belang vanwege de eenlaags (in het gevelaanzicht) hoofdvorm met schuin dakvlak aan de voorzijde en twee hierop aankappende topgeveltjes. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld met detaillering uit 1905.
Leidsevaart 520		Het vrijstaande landhuis werd gebouwd in 1909 voor mevrouw J.H. van Niel, in een nieuw-historiserende trant met elementen uit de Cottagestijl. Uitvoerder (en tevens ontwerp?) was de firma Meijer. Het pand ligt aan de westzijde van de Leidsevaart, waar het deel uit maakt van de (vroeg-stedelijke) historische lintbebouwing aan het zuidelijke deel van de vaart. Het landhuis heeft een samengestelde plattegrond en omvat anderhalve bouwlaag onder een zadeldak met ongelijke dakschilden gedekt met rode pannen. In het linker dakvlak zijn twee dakkapellen onder aankappend lessenaarsdak opgenomen en in het rechter dakvlak is een door de goot stekend dakhuis (trappenhuis) met aankappend schilddak uitgevoerd. Tegen de linker zijgevel staat een vijfzijdige erker en in de voorgevel is een driezijdige erker aanwezig. Boven deze laatste erker is ter hoogte van de verdieping een inpandig balkon/loggia uitgevoerd. De bakstenen gevels zijn deels gepleisterd en deels geschilderd. De gevelopeningen bevatten houten invullingen met enkelruits ramen en bovenlichten met roedenverdeling. De vensters zijn veelal voorzien van houten luiken. De entree bevindt zich links in een inpandig en aan de rechter zijde open inpandig portiek. In de geveltop is vakwerk uitgevoerd. De voortuin wordt van de weg gescheiden door een erfafscheiding met bakstenen hekposten waartussen stalen buizen zijn opgenomen, op een bakstenen voetmuur. Waardering: Van belang als markant onderdeel van de (vroeg-stedelijke) historische lintbebouwing aan het zuidelijke deel van de Leidsevaart. Tevens van belang vanwege als karakteristiek en gaaf vrijstaand landhuis uit 1909 in nieuw-historiserende trant met elementen uit de Cottagestijl.

Leidsevaart 54 t/m 62, Leidsevaart 56A, Leidsevaart 62A, Leidsevaart 62B,	Leidsevaart 54 t/m 62, 56A, 62A, 62B en Oranjestraat 1 en 3	Blok van zes herenhuizen uit omstreeks 1885, gelegen aan de westzijde van de Leidsevaart, even ten zuiden van het terrein (op nr. 50) waar van 1879 tot 1930 de N.V. Margarinefabriek gesitueerd was. Mogelijk is het bouwblok in opdracht van de directie gebouwd. Huisnummer 56 was in 1926 in ieder geval in bezit van de directie van de fabriek, die het pand gebruikte als winkel/magazijn. Het bouwblok is uitgevoerd in neorenaissance stijl en omvat twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak met omlopende schilden (in de huidige toestand met verschillende soorten dakbedekking per woning). Het blok bestaat feitelijk uit twee in de voorgevel iets risalerende hoekblokken met twee woningen, waartussen een in de voorgevel iets terugliggend middenblok is opgenomen met twee woningen. De hoekblokken zijn in het voordakvlak verbijzonderd met een dakhuis met fronton. Beide hoekblokken zijn in de voorgevel rijker gedetailleerd dan het middendeel. De voorgevel van het totale blok is opgetrokken in baksteen in kruisverband en wordt afgesloten door een architraaf, fries en kroonlijst. Het metselwerk van de gehele voorgevel is verlevendigd met gepleisterde speklagen, waterlijsten, gemetselde ontlastingsbogen met geboorte- en sluitstenen. Subtiel siermetselwerk in de boogvelden. De invullingen van de gevelopeningen zijn veelal gewijzigd of vernieuwd. De twee woningtoegangen in de hoekblokken zijn in een ondiep portiek geplaatst. De begane grond van nr. 62 A-B/Oranjestraat 1 is in de jaren 1930 verbouwd tot winkel. De gevelindeling met etalagevensters dateert uit deze periode. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met afgeplat schilddak met omlopende schilden en twee dakhuisen en de beeldbepalende ligging aan de Leidsevaart, waar het deel uitmaakt van de voorname, maar projectmatige historische woonbebouwing aan de vaart. Tevens van belang vanwege het markante gevelbeeld in neorenaissance stijl met materialisering en detaillering uit omstreeks 1885.
Leidsevaart 556		Vrijstaand woonhuis, gebouwd in 1914 naar ontwerp van architect J.W. Sevenhuijsen, waarschijnlijk voor eigen bewoning. Het pand werd uitgevoerd in een traditioneel-expressionistische trant en ligt aan de westzijde van de Leidsevaart, waar het deel uit maakt van de historische lintbebouwing aan het zuidelijke deel van de vaart. De vrijstaande woning omvat twee bouwlagen onder een met rode tuiles du nord gedekte samengestelde kap. De asymmetrisch uitgevoerde voorgevel heeft links een topgevel onder een aankappend zadeldak. Ter plaatse van deze topgevel is de voorgevel voorzien van een vijfzijdige bakstenen erker met vijfzijdig schilddakje. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in halfsteens verband. Het metselwerk is verlevendigd met plint/trasraam afsluitende rollaag en een tussen twee uitgemetselde banden gevatte rollaag tussen de eerste en tweede bouwlaag. In borstweringen onder de vensters in de erker is decoratief metselwerk uitgevoerd. Verder zijn als gevelafsluiting uitgemetselde banden en een rollaag aangebracht. De woning toegang bevindt zich rechts in de voorgevel in een rondboog portiek. Hierboven is de naam 'Espero' opgenomen. De gevelopeningen bevatten grotendeels vernieuwde invullingen. Waardering: Van belang als markant onderdeel van de (vroeg-stedelijke) historische lintbebouwing aan het zuidelijke deel van de Leidsevaart. Tevens van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met aankappende topgevel, erker over twee bouwlagen met schilddakje, rondboogportiek en de vormgeving en detaillering uit 1914 met subtiel gedetailleerd expressief metselwerk.

Leidsevaart 566, Leidsevaart 568 ZW, Leidsevaart 568 RD, Leidsevaart 570, Leidsevaart 572, Leidsevaart 572 RD	Leidsevaart 566, 568ZW, 568RD, 570, 572, 572RD	Blok met drie boven- benedenwoningen en één bovenwoning boven een onderdoorgang, gebouwd in nieuw-historiserende trant in 1914 in opdracht van de heer P. Rosenhart. Via de onderdoorgang links in het blok bereikte men het achterterrein waar nog een paardenstal met pakhuis en bergplaatsen stond. De onderdoorgang is inmiddels in gebruik als garagebedrijf en de paardenstal met pakhuis en bergplaatsen op het achterterrein is niet meer aanwezig. Het blok is gelegen aan de westzijde van de Leidsevaart, waar het deel uit maakt van de historische lintbebouwing aan het zuidelijke deel van de vaart. Het blok omvat twee bouwlagen en heeft een symmetrisch opgezette voorgevel met geheel rechts en geheel links een licht risalerend geveldeel met trapgeveltje. Het hier tussen gelegen geveldeel van het blok wordt afgesloten door een houten bakgoot met kroonlijst op klossen. Het geheel wordt gedekt door een plat dak met schuin dakvlak aan de voorkant en zijkanen, met rode pannendeckking. De gehele voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. In de gemetselde strekken boven de gevelopeningen zijn gepleisterde aanzet- en sluitstenen opgenomen. De hoeken van de twee licht risalerende geveldelen zijn voorzien van gepleisterde blokken. De gevelopeningen bevatten houten invullingen, veelal enkelruits schuifraam onder een gedeeld bovenlicht met roedenraam. De toegangen zijn steeds twee aan twee gekoppeld en bevatten overwegend een houten paneeldeur onder een bovenlicht met roedenraam. Met name de invullingen van de gevelopeningen in het linker pand zijn op detailniveau gewijzigd. Dit geldt ook voor de twee in het voordakvlak aanwezige dakkapellen. De dakvensters zijn niet oorspronkelijk. Waardering: Van belang als een in hoofdvorm gaaf en in detail redelijk gaaf en nog goed als zondanig herkenbaar blok met drie boven-benedenwoningen en een onderdoorgang (nu bedrijfsruimte) met bovenwoning uit 1914. Tevens van belang vanwege de markante symmetrische hoofdvorm met hoekrisalieten met trapgevel en de vormgeving, materialisering en detaillering in nieuw-historiserende trant uit 1914. Met deze hoofdvorm en detaillering vormt het object een sterk beeldbepalend element binnen de historische lintbebouwing aan dit deel van de Leidsevaart.
Leidsevaart 64 RD, Leidsevaart 64 ZW, Leidsevaart 66 t/m 80, Leidsevaart 74A Leidsevaart 74B	Leidsevaart 64-ZW, 64-RD, 66 t/m 80, 74A, 74B	Blok van negen geschakelde voorname huizen, gebouwd als één project omstreeks 1885 voor de hogere middenstand. Het blok vormt een belangrijk deel van de westelijke gevelwand van de Leidsevaart, tussen de Oranjestraat en de toegang tot het Leidseplein. De Leidsevaart is de oostelijke grens van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Aan dit deel van de Leidsevaart verrezen vooral bouwblokken met voorname woningen, bedoeld voor hogere middenstand. Van de negen woningen is alleen de hoekwoning nr. 64RD en ZW opgezet als boven-benedenwoning. Deze grenst aan de Oranjestraat en heeft een afgeschuinde hoek. Het blok werd uitgevoerd in neorenaissance stijl en omvat drie bouwlagen onder een plat dak. De voorgevel van het totale blok werd symmetrisch opgezet met risalerende hoekblokken en een risalerend blok in het midden. De gevel werd opgetrokken in baksteen in kruisverband en is voorzien van doorlopende cordonlijsten en kroonlijst. Verder is het metselwerk verlevendigd met gepleisterde speklagen, blokken en aanzet- en sluitstenen (t.p.v. strekken, segmentbogen of rondbogen). Over de gehele gevel zijn rijk gedetailleerde gevelankers zichtbaar. De vensters bevatten veelal vernieuwde enkelruits ramen onder een enkelruits bovenlicht. De woningtoegangen bevatten een houten paneeldeur (soms vernieuwd) onder een enkelruits bovenlicht. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke en beeldbepalende drielaags hoofdvorm met plat dak en voorgevel met risalerende geveldelen. Tevens vanwege de markante detaillering uit omstreeks 1885 in neorenaissance stijl met speklagen, hoekblokken, strekken, segmentbogen en rondbogen met gepleisterde aanzet- en sluitstenen, en doorlopende cordonlijsten en kroonlijst. Hoewel het hier om seriematige bouw gaat, heeft het geheel door de subtiele afwisseling in de detaillering van de verschillende geveldelen toch een divers en levendig gevelbeeld. Het blok is een goed voorbeeld van projectmatige bouw van woningen voor de hogere middenstand uit het laatste kwart van de negentiende eeuw en vormt een markant ensemble met de overige vergelijkbare historische woonbebouwing aan dit deel van de Leidsevaart.

Leidsevaart 82 RD, Leidsevaart 82 ZW, Leidsevaart 84, Leidsevaart 84A, Leidsevaart 86	Leidsevaart 82ZW, 82RD, 84, 84A, 86	Blok van drie geschakelde voornamen woningen, gebouwd als één project omstreeks 1893 voor de hogere middenstand. De drie woningen maken deel uit van de westelijke gevelwand van de Leidsevaart, tussen de Oranjestraat en de toegang tot het Leidseplein. De Leidsevaart vormt de oostelijke grens van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Aan dit deel van de Leidsevaart verzezen vooral bouwblokken met voornamen woningen, bedoeld voor hogere middenstand. De drie woningen werden uitgevoerd in een sobere neorenaissance trant. De rechter woning is in 1935 verbouwd tot boven- benedenwoning. In de bestaande woningtoegang werd een ondiep portiek met twee woningtoegangen gerealiseerd. Het blok van drie woningen omvat twee bouwlagen onder een afgeplat dak met schuin dakschild aan de voorzijde. In dit schuine dakvlak zijn niet oorspronkelijke dakvensters en een dakkapel opgenomen. De voorgevel van het geheel is opgetrokken in rode baksteen in kruisverband met snijvoeg, boven een plint in zwarte baksteen. Deze plint wordt afgesloten door een hardstenen band. In de gevel zijn diverse natuurstenen details opgenomen (sluitsteen en geboortesteen bij de gevelopeningen, cordonlijst en architraaf). In de boogvelden boven de gevelopeningen is subtiel siermetselwerk uitgevoerd. De gevel wordt afgesloten door een houten bakgoot met kroonlijst op houten klossen. Deze wordt op twee plaatsen doorbroken door een dakhuis met trapgevel en aankappend zadeldakje. De vensters zijn voorzien van nieuwe invullingen. De woningtoegangen van nr. 84 en 86 bevatten een forse houten paneeldeur in neorenaissance stijl met twee ruiten en sierroosters, onder een enkelruits bovenlicht. De gewijzigde entree van nr. 82 heeft nu een portiek met twee toegangen met houten deur uit 1935. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met afgeplat dak, schuin voordakvlak en door de goot en kroonlijst stekende dakhuisen met trapgevel. Tevens vanwege de markante detaillering uit omstreeks 1893 in sobere neorenaissance stijl met natuurstenen details. Hoewel het hier om (bescheiden) seriematige bouw gaat, heeft het geheel door de toepassing van de dakhuisen met trapgevel toch een afwisselend gevelbeeld. Het blok is een goed voorbeeld van projectmatige bouw van woningen voor de hogere middenstand uit het laatste kwart van de negentiende eeuw en vormt een markant ensemble met de overige vergelijkbare historische woonbebouwing aan dit deel van de Leidsevaart.
Leidsevaart 88 t/m 90	Leidsevaart 88 t/m 90	Blok van twee herenhuizen uit 1892. Hoewel de panden tegelijk zijn gebouwd, is er een subtiel verschil in de detaillering van de voorgevel ter plaatse van elk pand. Het blok ligt aan de westzijde van de Leidsevaart, waar de twee panden samen de noordelijke hoek vormen met de toegangsweg tot het achterliggende Leidseplein. De Leidsevaart vormt de oostelijke begrenzing van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. De bebouwing hier bestaat voornamelijk uit voornamen (tweelaags) woonbebouwing uit de periode 1890-1910 voor de hogere middenklasse. Het blok van twee woningen omvat twee bouwlagen onder een samengestelde kap. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een gezamenlijke hardstenen plint. In de borstwering onder de vensters in de eerste bouwlaag van beide woningen zijn gepleisterde decoratieve spiegelvelden aangebracht en diamantkoppen. Deze borstwering wordt afgesloten door een gepleisterde lijst. De gevelopeningen van beide woningen zijn voorzien van gepleisterde hoekblokken en hebben een hardstenen lekdorpel. De detaillering boven de gevelopeningen is bij beide panden anders uitgevoerd. De gevel van het linker pand (nr. 90) sluit bovendien af met een tuit, naast een lager recht gesloten gedeelte, terwijl het rechter pand (nr. 88) wordt afgesloten door een eenvoudige bakgoot. In de naar de toegangsweg naar het Leidseplein gekeerde gevel van nr. 90 is nog een topgevel met tuit uitgevoerd, met tegen de eerste bouwlaag een serre. Door de verschillende gevelafsluitingen, maar ook door de subtiel verschillende in de detaillering van de gevel ontstaat een afwisselend gevelbeeld. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd. Waardering: Van belang als markant blok van twee geschakelde tweelaags herenhuizen uit 1892, prominent en beeldbepalend gelegen op de noordelijke hoek met het Leidseplein. Het ensemble heeft een sterk asymmetrische opzet met tuitgevels ter plaatse van het hoekpand op nr. 90. Het afwisselende gevelbeeld wordt versterkt door de subtiel verschillende in detaillering van de gevel tussen nr. 88 en nr. 90.

Leidseijstraat 11 RD, Leidseijstraat 11 ZW	Leidseijstraat 11ZW, 11RD	De boven-benedenwoning is gelegen aan de oostzijde van de Leidseijstraat en werd gebouwd omstreeks 1890, mogelijk tegelijk met het naastgelegen (voormalige) pakhuis met paardenstal op nr. 9. Samen met dit buurpand en de panden op nr. 10-14 en 16-18 aan de overzijde van de straat vormt het pand een belangrijk restant van de oorspronkelijke historische bebouwing aan de Leidseijstraat. Deze straat maakt deel uit van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het pand omvat twee bouwlagen onder een mansardedak gedekt met rode pannen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en de gemetselde segmentbogen boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag zijn voorzien van een gepleisterde sluitsteen met diamantkop. Deze wordt herhaald in de gemetselde strekken boven de vensters in de tweede bouwlaag, met gepleisterde aanzetstenen. In de boogvelden in de eerste bouwlaag is subtiel siermetselwerk uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die op detailniveau zijn gewijzigd. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf met gepleisterd fries en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm, de beeldbepalende ligging aan de Leidseijstraat, karakteristiek gevelbeeld en materialisering uit ca. 1890. Het pand is een belangrijk restant van de oorspronkelijke historische bebouwing in de Leidseijstraat en vormt samen met de tegenovergelegen panden nr. 10-14 en 16-18 en het naastgelegen pand nr. 9 een markant historisch ensemble.
Leidseijstraat 16, Leidseijstraat 16 RD, Leidseijstraat 18 ZW, Leidseijstraat 18 RD	Leidseijstraat 16, 16RD, 18ZW, 18RD	Het vrijstaande pand werd in 1922 gebouwd als pakhuis twee bovenwoningen aan de westzijde van de Leidseijstraat. Het object heeft hier een iets terugliggende rooilijn ten opzichte van de rest van de bebouwing aan deze zijde van de straat. De Leidseijstraat maakt deel uit van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het pand omvat twee bouwlagen onder een afgeplat dak met schuin dakvlak aan de voorzijde. Dit schuine dakvlak is gedekt met gesmoorde kruispannen. In het voordakvlak zijn twee dakkapellen onder lessenaarsdak uitgevoerd. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband en is sporadisch voorzien van subtiel expressief siermetselwerk. In de eerste bouwlaag zijn twee inrij-toegangen onder een lateibalk met gewijzigde invullingen. Aan weerszijden hiervan de toegang tot de bovenwoning, eveneens met gewijzigde of vernieuwde invulling. Opvallende elementen in de gevel zijn de twee forse hangende erkers in de tweede bouwlaag met subtiel expressieve detaillering. Deze erkers zijn deels op detailniveau gewijzigd en of voorzien van nieuwe vensterinvullingen. De gevel wordt afgesloten door een bakgoot op klossen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm, de beeldbepalende ligging aan de Leidseijstraat, karakteristiek gevelbeeld met hangende erkers en subtiel expressieve detaillering en materialisering van 1922. Tevens van belang als nog goed als zodanig herkenbaar pakhuis met bovenwoningen uit 1922.
Leidseijstraat 9		Het pand is gelegen aan de oostzijde van de Leidseijstraat en werd omstreeks 1890 gebouwd als paardenstal met hooizolder, mogelijk tegelijk met de naastgelegen boven-benedenwoning nr. 11 ZW -RD. Samen met dit buurpand en de panden op nr. 10-14 en 16-18 aan de overzijde van de straat vormt het object een belangrijk restant van de oorspronkelijke historische bebouwing aan de Leidseijstraat. Deze straat maakt deel uit van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. De stalruimte in de eerste bouwlaag werd later gebruikt als werkplaats. Het pand omvat twee bouwlagen onder een haaks op de voorgevel gesitueerd zadeldak. De voorgevel is uitgevoerd als topgevel en is opgetrokken in baksteen boven een gepleisterde plint. Centraal in de eerste bouwlaag is een brede inrij-opening aanwezig met dubbele houten deuren met ruiten onder een gemetselde segmentboog met gepleisterde aanzetstenen. Links van deze toegang is een woningtoegang (oorspronkelijk een venster) met paneeldeur en gedeeld bovenlicht onder segmentboog met gepleisterde aanzetstenen. Rechts in de eerste bouwlaag is een venster met gedeeld boven- en onderraam, eveneens onder een segmentboog met gepleisterde aanzetstenen. Centraal in de tweede bouwlaag is een hooiluik met dubbele deuren met roedenramen en 3-ruits bovenlicht en zijlichten met 3-ruits raam, bevat onder een segmentboog met gepleisterde aanzetstenen. Het venstertje aan weerszijden hiervan is later aangebracht. Geheel boven in de geveltop is nog een bescheiden venster met 2-ruits raam en strek aanwezig, onder een ijzeren hijsbalk.

		De topgevel wordt afgesloten door een houten overstek op geprofileerde klossen en is afgewerkt met een windveer. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm, de beeldbepalende ligging aan de Leidse Zijstraat, karakteristiek gevelbeeld en materialisering uit ca. 1890. Het pand is een belangrijk restant van de oorspronkelijke historische bebouwing in de Leidse Zijstraat en vormt samen met de tegenovergelegen panden nr. 10-14 en 16-18 en het naastgelegen pand nr. 11 een markant historisch ensemble. De oorspronkelijke functie van paardenstal met hooizolder is bovendien nog goed afleesbaar.
Liewegje 16		Vrijstaande boerderij (genaamd Meer en Hove), in eerste opzet uit omstreeks 1880, gebouwd in een eclectische trant. Het pand ligt aan de westzijde van het Liewegje in het veenweidegebied oostelijk van de stad, ten zuiden van de Amsterdamsevaart en de spoorlijn Haarlem-Amsterdam. De (voormalige) boerderij maakt hier deel uit van de historische lintbebouwing aan het Liewegje op de oostelijke oever van de Buiten Liede en herinnert het aan de oorspronkelijke agrarische karakter van dit gebied. Het pand heeft een rechthoekige plattegrond en omvat één bouwlaag onder een met rode pannen gedekt zadeldak. De naar het Liewegje gekeerde voorgevel van het pand is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Beide zijgevels zijn gepleisterd. De voorgevel heeft een symmetrische indeling met in de eerste bouwlaag drie vensters met (vernieuwde) T-schuiframes. Boven deze vensters zit een tweekleurige strek. Ter hoogte van de zolder is een keperboogvormig venster uitgevoerd met stolpraam met roedenverdeling met aan weerszijden een zijlicht met 2-ruits raam. Deze vensterpartij is voorzien van een strek en tweekleurige rollaag. Boven in de geveltop drie gepleisterde cartouches met de tekst "Meer en Hove". Op beide hoeken van de voorgevel is een gepleisterde hoekpilaster met spiegelvelden uitgevoerd en de gevel wordt afgesloten door een houten windveer en makelaar. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofd- en kapvorm (rechthoekige eenlaags hoofdvorm onder zadeldak) van het pand, en de vormgeving en detaillering van de voorgevel in eclectische trant. Ondanks wijzigingen en vernieuwingen is het object een inmiddels zeldzaam relict van het oorspronkelijke agrarische karakter van dit veenweidegebied ten oosten van de stad. Het pand vormt een beeldbepalend en historisch onderdeel van de lintbebouwing aan het Liewegje.
Liewegje 7, Liewegje 8	Liewegje 7 t/m 8	Dubbele middenstandswoning uit 1925, gebouwd in een expressionistische trant. Het object ligt aan de westzijde van het Liewegje in het veenweidegebied oostelijk van de stad, even ten zuiden van de Amsterdamsevaart en de spoorlijn Haarlem-Amsterdam. Het dubbele pand maakt hier deel uit van de historische lintbebouwing aan het Liewegje op de oostelijke oever van de Buiten Liede. Het pand heeft een rechthoekige plattegrond en omvat één bouwlaag onder een afgeplat dak met schuine dakschilden boven de voorgevel en zijgevels. Deze dakschilden zijn gedekt met rode kruispannen. Beide woningen zijn in de voorgevel voorzien van een gemetselde 3-zijdige erker met expressief gedetailleerde hoeken en balkon met gemetselde balustrade (met decoratieve uitsparing) ter hoogte van de kap. Centraal in het voordakvlak is een gedeelde dakkapel onder lessenaarsdak uitgevoerd, met aan weerszijden een dakkapel met balkontoegang. Tussen de erkers zijn centraal in de gevel de twee woningtoegangen opgenomen onder een gedeelde houten luifel met ijzeren beugels. Beide toegangen zijn voorzien van zijlichten. De gevelopeningen in de voorgevel bevatten ter plaatse van de linker woning nog houten invullingen die op punten gewijzigd of vernieuwd zijn. De gevelopeningen van de rechter woning bevatten grotendeels gewijzigde of vernieuwde invullingen. Waardering: Van belang vanwege de gave eenlaags hoofdvorm met afgeplat dak met schuine dakschilden boven de voorgevel en zijgevels, met erkers met balkon en dakkapel onder lessenaarsdak en het eenvoudige maar subtiel expressionistisch gedetailleerde gevelbeeld uit 1925. Het pand vormt een beeldbepalend en historisch onderdeel van de lintbebouwing aan het Liewegje.

Lyceumlaan 1		School voor voortgezet onderwijs, opgebouwd uit meerdere vleugels, vrijwel haaks geschakeld, rond binnenhof en open tuin en plein, met diverse bouwfases. Gemetselde hoofdvolumes, met regelmatige reeksen vensters voor de verschillende functies. De hoofdentree, in een vleugel dwars op de openbare weg -de Overloop- wordt geflankeerd door twee lagere zijvleugels. De portico entree is verbijzonderd, waarbij de portalen afgezet zijn met lichte travertin in reliëf met daarvoor de naam van de school, vlaggenmast in symmetrische indeling. Een tweede entree aan de Lyceumlaan is eveneens afgewerkt met een natuurstenen portaal, met figuratieve reliëfs. Oorspronkelijk bevatte de oostelijke vleugel vaklokalen en de westelijke vleugel reguliere theorielokalen. Zeldzaam in nationaal opzicht is dat deze theorielokalen waren opgezet als semi openluchtlokalen met wegneembare glazen puien, en tevens plafondverwarming hadden, zodat met geopende geveldelen les kon worden gegeven, in zomer en winter. Achterliggend idee was dat daardoor de gezondheid en onderwijsprestaties werden bevorderd. Oorspronkelijk is de noordoostelijke vleugel ingericht voor onder meer directie en aula. Gebouwd in een shake-hands stijl, een combinatie van modern en meer klassieke stijlkenmerken. In het interieur beeldende kunst uit 1961, een muurschildering in het trappenhuis, van kunstenaar Levinus Tollenaar. Het gebouw is in vier fasen gebouwd en heeft nog oorspronkelijke delen, maar is inmiddels al diverse malen uitgebreid en aangepast. Onder andere met een uitbreiding in 2000-2004 door Dok architecten. Door boomaanplant niet zo zichtbaar vanaf de Westelijke Randweg. De klassieke hoofdentree en de vleugel aan de Lyceumlaan, de twee vroegste bouwfases van Breuning (1947, 1956) zijn van hoge waarde, waarbij wijzigingen in oa. kozijnen afbreuk doen aan de monumentale waarden, andere vleugels zijn van indifferente waarde. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de ligging aan de rand van een woonbuurt, en de ruimtelijke opzet met verschillende orthogonaal geplaatste vleugels en beschutte binnenruimtes. Heeft architectuurhistorische waarde vanwege de kenmerkende shake hands stijl, en waardevol vanwege de voormalige semi-openluchtclassen (nationaal zeldzaam) en vaste beeldende kunst; als voorbeeld van een school voor voortgezet onderwijs in het oeuvre van architect Breuning in dienst van Openbare Werken Haarlem. Heeft cultuurhistorische waarde als uitdrukking van de zorg voor een goed opgeleide en gezonde bevolking.
Marcelisvaartpad 1		Vrijstaand woonhuis, gelegen op een erf aan het zuidelijke uiteinde van een doodlopend deel van het Marcelisvaartpad, even ten zuiden van het Ramplaankwartier. De voorgevel van het pand is gericht naar het noorden. Het erf maakt deel uit van het open buitengebied ten westen van de bebouwde kom van Haarlem. De woning werd in eerste opzet mogelijk in de 18de eeuw gebouwd op een terrein dat behoorde tot het in de 17de eeuw door Carel Molijn gestichte landgoed Elswout. Molijn was een rijke lakenhandelaar uit Amsterdam, die besloot duinzand te winnen dat via verschillende vaarten zoals de Marcelisvaart verscheept kon worden naar Haarlem en Amsterdam. Na Molijn kwam het landgoed in handen van Garbriel Marselis (1609-1673), die het verder uitbouwde. In het gebied resteren verschillende gebouwen die oorspronkelijk tot het landgoed hebben behoord. Ook zijn hier en daar nog restanten van oude arbeiderswoningen te zien. Het onderhavige pand is daar een voorbeeld van. De woning kreeg vermoedelijk rond 1910 zijn huidige hoofdvorm. Het heeft een rechthoekige plattegrond en omvat één bouwlaag onder een mansardekap gedekt met rode oud Hollandse pannen en zinken roefen. In het naar het noorden gekeerde dakvlak zijn enkele niet oorspronkelijke dakkapellen opgenomen. De gevels zijn opgetrokken in een handvormsteen boven een gepleisterde plint en in de westelijke kopgevel zijn diverse bouwsporen zichtbaar. Ter hoogte van de zoldervloer zijn staafankers aangebracht. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De naar het noorden gekeerde voorgevel wordt afgesloten door een houten boeiboord. Waardering: Van belang als karakteristiek en in hoofdvorm vrij gaaf voorbeeld van een (arbeiders)woning, waarvan de oorsprong mogelijk teruggaat tot in de 18e eeuw. Het pand behoort tot de oude gebouwde relictten van het historische landgoed Elswout. Het verwijst naar de vroege periode in het functioneren van het landgoed en de omliggende terreinen.

Marcelisvaartpad 3 Marcelisvaartpad 7 9	Marcelisvaartpad 3 en -7-9	Dubbel woonhuis (landarbeiderswoningen), gelegen op een erf aan het zuidelijke uiteinde van een doodlopend deel van het Marcelisvaartpad, even ten zuiden van het Ramplaankwartier. De voorgevel van het pand is gericht naar het zuiden. Het erf maakt deel uit van het open buitengebied ten westen van de bebouwde kom van Haarlem. De dubbele woning werd in eerste opzet vermoedelijk rond 1700 gebouwd op een terrein dat behoorde tot het in de 17de eeuw door Carel Molijn gestichte landgoed Elswout. Molijn was een rijke lakenhandelaar uit Amsterdam, die besloot duinzand te winnen dat via verschillende vaarten zoals de Marcelisvaart verscheept kon worden naar Haarlem en Amsterdam. Na Molijn kwam het landgoed in handen van Garbriel Marselis (1609-1673), die het verder uitbouwde. In het gebied resteren verschillende gebouwen die oorspronkelijk tot het landgoed hebben behoord. Ook zijn hier en daar nog restanten van oude arbeiderswoningen te zien. Het onderhavige pand is daar een voorbeeld van. De dubbele woning heeft een rechthoekige plattegrond en bestaat uit twee gekoppelde, naast elkaar gelegen eenlaags woningen onder één doorlopend schilddak met een diepe afsteek aan de achterzijde. Het dak is deels nog gedekt met rode oud Hollandse pannen en voorzien van moderne dakkapellen. De gevels zijn opgetrokken in een oude, klein formaat handvormsteen uit omstreeks 1700 in kruisverband met platvolle voeg. De voorgevel van de dubbele woning is (inclusief een jongere uitbreiding aan de westzijde) zes vensterassen breed. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal vernieuwd of gewijzigd zijn. Waardering: Van belang als karakteristiek en in hoofdvorm, metselwerk, geveldetails en constructieve elementen vrij gaaf voorbeeld van een dubbele arbeiderswoning, waarvan de oorsprong teruggaat tot de periode rond 1700. Het pand behoort tot de oudste gebouwde relictten van het historische landgoed Elswout. Het verwijst naar de vroege periode in het functioneren van het landgoed en de omliggende terreinen.
Marsmanplein 3 t/m 57	Rijksstraatweg 503-541, Marsmanplein 3-57	Winkels en woningen, 1958, architect E.F. Groosman. In eigendom van commerciële verhuurder. Dit complex van winkels en woningen is ontworpen als een complex van winkels in de doorlopende plint, en daarboven een blok van zes bouwlagen woningen, maar daarachter een blok van twee lagen bovenop de plint. Daarbij zijn steeds twee bouwlagen in de gevelindeling gegroepeerd door een breed en smal balkon. Aan de achterzijde een vrijstaand portiek (trappenhuis), verbonden met een korte loopbrug en drie galerijen die steeds twee woonlagen ontsluiten (maisonnettewoningen). Architectuur wordt gekenmerkt door de naoorlogs modernistische stijl. Zeer regelmatige gevelindeling met beukbrede identieke reeksen puien, waarbij de individuele woning is verbijzonderd door de gevelindeling. Kopse gevels grotendeels blind die de (dubbele hoogte van) eenheden aan de buitengevel zichtbaar maken door een betonnen lijst. Bij de winkels aan voorzijde een collectieve luifel met een bovenlicht. Met de voorzijde van winkels en woningplattegrond georiënteerd op de historische Rijksstraatweg. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de winkelpromenade op maaiveld en het hoge bouwvolume waardoor het als hoge schijf het buurtwinkelcentrum markeert, langs de historische uitvalsweg Rijksstraatweg. Heeft architectuurhistorische waarde, vanwege de naoorlogse modernistische stijl, die tot uitdrukking komt in gebruikte materialen en gevelindeling. Toepassing van niet-gebruikelijke typologie van maisonnettewoningen. Heeft cultuurhistorische waarde als buurtwinkelcentrum.

Meesterjoostenlaan 1 t/m 3	Meesterjoostenlaan 1 t/m 3	Blokje met 2 geschakelde arbeiderswoningen uit 1893, gebouwd in een eenvoudige eclectische trant. De woningen liggen aan de noordzijde van de Meesterjoostenlaan, waar ze deel uitmaken van een gevelwand met vergelijkbare bescheiden arbeiderswoningen uit dezelfde periode. De Meesterjoostenlaan is geheel bebouwd met kleine geschakelde arbeiderswoningen en sluit aan de westzijde aan op de Kleine Houtweg, waar rond 1900 statige herenhuizen verzezen, gericht op het Frederikspark. Het blokje omvat één bouwlaag onder een met rode Oud Hollandse pannen gedekt mansardedak. In het voordakvlak bevinden zich twee bescheiden dakkapellen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een gemetselde plint. Ter plaatse van elke woning bevat de voorgevel een entree en twee vensters, afgesloten door een anderhalf steens strek. De gevelopeningen bevatten houten kozijnen en bovenlichten met glas-in-lood. De gehele voorgevel wordt afgesloten door een houten architraaf, fries en bakgoot met gootlijst, die ondersteund wordt door houten klossen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm onder mansardedak en de sobere maar markante vormgeving met lijstgevel. De woningen zijn een in het exterieur relatief gaaf voorbeeld van een reeks arbeiderswoningen uit de periode rond 1900 en vormen een karakteristiek en historisch ensemble met de overige aan dit straatje gelegen arbeiderswoningen uit dezelfde periode.
Meesterjoostenlaan 10 t/m 20	Meesterjoostenlaan 10 t/m 20	Blokje met zes geschakelde arbeiderswoningen uit 1887, gebouwd in een eenvoudige neoclassicistische trant. De woningen liggen aan de zuidzijde van de Meesterjoostenlaan, waar ze deel uitmaken van een gevelwand met vergelijkbare bescheiden arbeiderswoningen uit dezelfde periode. De Meesterjoostenlaan is geheel bebouwd met kleine geschakelde arbeiderswoningen en sluit aan de westzijde aan op de Kleine Houtweg, waar rond 1900 statige herenhuizen verzezen, gericht op het Frederikspark. Het blokje omvat één bouwlaag onder een met pannen gedekt zadeldak. In het voordakvlak bevinden zich diverse sterk vergrote en gewijzigde dakkapellen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een gepleisterde plint. Ter plaatse van elke woning bevat de voorgevel een entree en een venster, met uitzondering van nr. 20. Deze woning is breder en heeft twee vensters naast de entree. Boven de gevelopeningen is een twee steens strek uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Het oorspronkelijke beeld met vensters met schuifraam is echter behouden gebleven. De gehele voorgevel wordt afgesloten door een houten architraaf, fries met tandlijst en bakgoot met gootlijst. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm onder zadeldak en de sobere maar markante vormgeving met lijstgevel in neoclassicistische trant. De woningen zijn een in het exterieur relatief gaaf voorbeeld van een reeks arbeiderswoningen uit de periode rond 1885 en vormen een karakteristiek en historisch ensemble met de overige aan dit straatje gelegen arbeiderswoningen uit dezelfde periode.

Meesterjoostenlaan 5 t/m 11	Meesterjoostenlaan 5 t/m 11	Blokje met vier geschakelde arbeiderswoningen uit omstreeks 1900, gebouwd in een eenvoudige eclectische trant. De woningen liggen aan de noordzijde van de Meesterjoostenlaan, waar ze deel uitmaken van een gevelwand met vergelijkbare bescheiden arbeiderswoningen uit dezelfde periode. De Meesterjoostenlaan is geheel bebouwd met kleine geschakelde arbeiderswoningen en sluit aan de westzijde aan op de Kleine Houtweg, waar rond 1900 statige herenhuizen verrezen, gericht op het Frederikspark. Het blokje omvat één bouwlaag onder een met rode Oud Hollandse pannen gedekt mansardedak. In het voordakvlak bevinden zich vier oude dakkapellen onder lessenaarsdakje met overstek op korbeltjes. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met rollagen met accenten in gele verblendsteen. Deze gele verblendsteen komt ook terug in de segmentbogen boven de gevelopeningen. De vier woningtoegangen zijn per twee opgenomen in een ondiep getoogd portiek met tegelvloertje en een decoratieve tegellambrisering. De gevelopeningen bevatten houten kozijnen met vellingkantje en op punten gewijzigde of vernieuwde ramen en deuren. Het oorspronkelijke beeld met vensters met schuifraam is echter behouden gebleven. De gehele voorgevel wordt afgesloten door een houten architraaf, fries en bakgoot met gootlijst. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm onder mansardedak met dakkapellen onder lessenaarsdakje, en de eenvoudige maar markante vormgeving met lijstgevel in eclectische trant met ondiepe portieken. De woningen zijn een in het exterieur relatief gaaf voorbeeld van een reeks arbeiderswoningen uit de periode rond 1900 en vormen een karakteristiek en historisch ensemble met de overige aan dit straatje gelegen arbeiderswoningen uit dezelfde periode.
Meesterjoostenlaan 15		Bescheiden arbeiderswoning uit 1895, uitgevoerd in een eenvoudige eclectische trant vergelijkbaar met de woningen nrs. 5-11. De woning ligt half vrijstaand aan de noordzijde van de Meesterjoostenlaan. Deze straat is nagenoeg geheel bebouwd met kleine geschakelde arbeiderswoningen en sluit aan de westzijde aan op de Kleine Houtweg, waar rond 1900 statige herenhuizen verrezen, gericht op het Frederikspark. Het pandje omvat één bouwlaag onder een afgeplat schilddak. In het voordakvlak is een niet oorspronkelijke dakkapel opgenomen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met rollagen met accenten in gele verblendsteen. Deze gele verblendsteen komt ook terug in de segmentbogen boven de gevelopeningen. De twee vensters in de voorgevel bevatten op passende wijze gewijzigde houten invullingen met 9-ruits schuifraam. De entree bevat een vernieuwde invulling. De voorgevel wordt afgesloten door een houten fries met tandlijst en een houten bakgoot met gootlijst. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke half vrijstaande eenlaags hoofdvorm onder afgeplat schilddak, en de eenvoudige maar markante vormgeving met lijstgevel in eclectische trant. De woning is een in het exterieur relatief gaaf voorbeeld van een bescheiden arbeiderswoning uit de periode rond 1900 en vormt een karakteristiek en historisch ensemble met de overige aan dit straatje gelegen arbeiderswoningen uit dezelfde periode.
Meesterjoostenlaan 17 t/m 19	Meesterjoostenlaan 17 t/m 19	Blokje met twee geschakelde arbeiderswoningen uit omstreeks 1900, uitgevoerd in een eenvoudige eclectische trant vergelijkbaar met de woningen nrs. 5-11 en 15. De twee woningen liggen aan de noordzijde van de Meesterjoostenlaan. Deze straat is nagenoeg geheel bebouwd met kleine geschakelde arbeiderswoningen en sluit aan de westzijde aan op de Kleine Houtweg, waar rond 1900 statige herenhuizen verrezen, gericht op het Frederikspark. Het blokje omvat één bouwlaag onder een met rode pannen gedekt zadeldak. In het voordakvlak is een brede niet oorspronkelijke dakkapel opgenomen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met rollagen met accenten in gele verblendsteen. Deze gele verblendsteen komt ook terug in de segmentbogen boven de gevelopeningen. De voorgevel bevat ter plaatse van beide woningen een entree en een venster waarvan de houten invullingen op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel wordt afgesloten door een houten fries met tandlijst en een houten bakgoot met gootlijst. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm onder een met pannen gedekt zadeldak, en de eenvoudige maar markante vormgeving met lijstgevel in eclectische trant. De woning is een in het exterieur relatief gaaf voorbeeld van een bescheiden arbeiderswoning uit de periode rond 1900 en vormt een karakteristiek

		en historisch ensemble met de overige aan dit straatje gelegen arbeiderswoningen uit dezelfde periode.
Meesterjoostenlaan 2 t/m 8		Blokje met vier geschakelde arbeiderswoningen uit omstreeks 1880, gebouwd in een eenvoudige neoclassicistische trant. De woningen liggen aan de zuidzijde van de Meesterjoostenlaan, waar ze de westelijke afsluiting vormen van een gevelwand met vergelijkbare bescheiden arbeiderswoningen uit dezelfde periode. De Meesterjoostenlaan is geheel bebouwd met kleine geschakelde arbeiderswoningen en sluit aan de westzijde aan op de Kleine Houtweg, waar rond 1900 statige herenhuizen verzezen, gericht op het Frederikspark. Het blokje omvat één bouwlaag onder een met gesmoorde pannen gedekt zadeldak. In het voordakvlak bevinden zich diverse sterk vergrote en gewijzigde dakkapellen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een gepleisterde plint. Ter plaatse van elke woning bevat de voorgevel een entree en een venster, afgesloten door een anderhalf steens strek. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De gehele voorgevel wordt afgesloten door een houten fries en bakgoot met gootlijst, die bij nrs. 4, 6 en 8 ondersteund wordt door houten klossen of consoles. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm onder zadeldak en de sobere maar markante vormgeving met lijstgevel. De woningen zijn een in het exterieur relatief gaaf voorbeeld van een reeks arbeiderswoningen uit omstreeks 1880 en vormen een karakteristiek en historisch ensemble met de overige aan dit straatje gelegen arbeiderswoningen uit dezelfde periode.
Meesterjoostenlaan 21		Half vrijstaande en bescheiden arbeiderswoning uit 1883, gebouwd in een eenvoudige neoclassicistische trant. De woning ligt aan de noordzijde van de Meesterjoostenlaan. Deze straat is nagenoeg geheel bebouwd met kleine geschakelde arbeiderswoningen en sluit aan de westzijde aan op de Kleine Houtweg, waar rond 1900 statige herenhuizen verzezen, gericht op het Frederikspark. Het pandje omvat één bouwlaag onder een met gesmoorde pannen gedekt zadeldak. In het voordakvlak is een niet oorspronkelijke dakkapel opgenomen. De voorgevel en rechter zijgevel zijn geheel gepleisterd en voorzien van schijnvoegen. De voorgevel bevat twee getoogde vensters en een getoogde entree waarvan de houten invullingen op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De gevelopeningen zijn voorzien van bovenlichten met glas-in-lood. De voorgevel wordt afgesloten door een houten fries met tandlijst en een houten bakgoot met gootlijst. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm onder een met pannen gedekt zadeldak, en de eenvoudige maar markante vormgeving met lijstgevel in neoclassicistische trant. De woning is een in het exterieur relatief gaaf voorbeeld van een bescheiden arbeiderswoning uit de periode rond 1880 en vormt een karakteristiek en historisch ensemble met de overige aan dit straatje gelegen arbeiderswoningen uit dezelfde periode.
Meesterjoostenlaan 22 t/m 32		Een blokje met vier en een blokje met twee geschakelde arbeiderswoningen uit 1934, gebouwd in een zakelijk-traditionele trant naar een ontwerp van architect J. Tuninga. De woningen werden gebouwd in opdracht van de N.V. Maatschappij tot Exploitatie van Onroerende Goederen "Door Eendracht Sterk". Het ensemble ligt aan de zuidzijde van de Meesterjoostenlaan, waar deze een haakse bocht maakt naar de Twijnderslaan. De Meesterjoostenlaan is nagenoeg geheel bebouwd met kleine geschakelde arbeiderswoningen en sluit aan de westzijde aan op de Kleine Houtweg, waar rond 1900 statige herenhuizen verzezen, gericht op het Frederikspark. De woningen omvatten één bouwlaag. Beide blokken zijn voorzien van een met rode pannen gedekt zadeldak. De oorspronkelijk drie vensters brede plat gedekte dakkapellen in het voordakvlak zijn soms op punten gewijzigd of vergroot. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in halfsteens verband. De voorgevel van de blokken bevat per woning een driedelig venster enkelruits ramen en bovenlichten met 6-ruits ramen en een entree met houten paneeldeur met ruitjes onder een ondiepe houten luifel en bovenlicht met 4-ruits raam. De voorgevel van beide blokken wordt afgesloten door een diepe houten bakgoot op houten klossen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm onder een met pannen gedekt zadeldak met plat gedekte dakkapellen, en de eenvoudige maar markante vormgeving in zakelijk-traditionele trant naar ontwerp van Tuninga. De woningen zijn een in het exterieur relatief gaaf voorbeeld van bescheiden arbeiderswoningen uit de periode van het interbellum vormen een karakteristiek en

		historisch ensemble met de overige aan dit straatje gelegen arbeiderswoningen de periode rond 1900.
Meesterjoostenlaan 23		Voormalige bergplaats uit omstreeks 1880, mogelijk gebouwd als bollenschuur. Het pand ligt aan de noordzijde van de Meesterjoostenlaan, met aan de voorzijde deels zicht op de Twijnderslaan. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen grotendeels uit proeftuinen van verschillende tuinders. Het terrein werd gemeenschappelijk beheerd en had één ingang. Er werden bollen en bloemen geteeld, waaronder rozen. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voorname herenhuizen. Het pand omvat één bouwlaag onder een met gesmoorde pannen gedekt mansardedak. De voorgevel is geheel gepleisterd en bevat in de eerste bouwlaag rechts een getoogde bedrijfstoegang met dubbele houten paneeldeuren met ruit. Links hiervan een getoogd venster met 9-ruits raam. Ter hoogte van de zolder bevat de voorgevel twee rondboogvensters met vernieuwde houten invullingen. Geheel boven in de geveltop is een rond venster met roedenraam opgenomen. In de gevel zijn gietijzeren gevelankers zichtbaar. Het pand is tegenwoordig geheel in gebruik als woning. Waardering: Van belang vanwege de markante eenlaags hoofdvorm met mansardekap en het karakteristieke gevelbeeld met bedrijfstoegang. Tevens van belang als nog goed als zodanig herkenbaar bedrijfspand (mogelijk gebouwd als bollenschuur) uit de tweede helft van de 19de eeuw. Het pand vormt een beeldbepalend en historisch element aan dit deel van de Meesterjoostenlaan.
Meesterlottelaan 2	Relict van voormalige buitenplaats 'Westerhout'	Voormalige oranjerie in eclectische trant, uit 1893 behorend bij buitenplaats Westerhout waarvan het hoofdhuis aan de Wagenweg stond (niet meer aanwezig). De oranjerie ligt in het meest noordelijke deel van het (voormalige) landgoed en aan de zuidzijde van de Meester Lottelaan. Het gebouw is in 2003 voorzien van een uitbreiding aan de oostzijde. De voormalige oranjerie heeft een rechthoekige plattegrond en omvat één bouwlaag onder een met nieuwe kruispannen gedekt schilddak. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband met snijvoeg. De naar de Meesterlottelaan gekeerde noordgevel is geheel blind uitgevoerd. De zuidgevel bevat drie hoge rondboog openingen (onder gemetselde rondboog met natuurstenen sluitsteen) met dubbele deuren met meerruits raam en een 4-ruits bovenlicht. Centraal in het zuidelijke dakvlak is een dakkapel met fronton opgenomen. In de oostelijke zijgevel zit een bescheiden venster met gedeeld raam onder een gemetselde segmentboog met natuurstenen sluitsteen. In de westgevel zijn een brede toegang met dubbele deuren met ruit onder een gemetselde segmentboog met natuurstenen sluitsteen, en een toegang met enkele deur aanwezig onder strek met natuurstenen sluitsteen. De zuid-, west- en oostgevel worden afgesloten door een geprofileerde natuurstenen architraaf, een gemetseld fries onder een houten dakoverstek met bakgoot en geprofileerde gootlijst. Dit overstek wordt gedragen door geprofileerde consoles. Waardering: Van belang vanwege de markante eenlaags hoofdvorm op rechthoekige plattegrond en detaillering in eclectische trant. De oorspronkelijke functie van oranjerie is nog afleesbaar aan de 'open' gevelindeling aan de zuidzijde en de gesloten gevel aan de noordzijde. Het gebouw uit 1893 is dan ook van belang als tastbaar en nog goed als zodanig herkenbaar relict van de voormalige buitenplaats Westerhout.

Meesterlottelaan 4	Relict behorende bij landhuis 'Groen en Hout'	Bescheiden pandje, daterend uit het eerste kwart van de 19de eeuw en vermoedelijk gebouwd als bijgebouw van het als rijksmonument beschermde landhuis 'Groen en Hout' aan de Koningin Wilhelminalaan 14. Het gebouwtje ligt aan de zuidzijde van de Meesterlottelaan en aan de noordgrens van de voormalige tuin van dit landhuis. Het gebouw omvat één bouwlaag onder een met (vernieuwde) gesmoorde opnieuw verbeterde Hollandse pannen gedekt schilddak. De voorgevel is geheel gepleisterd en voorzien van schijnvoegen. Links in deze gevel is een liggend venster met 6-ruits raam opgenomen en rechts hiervan zit een brede toegang met dubbele houten deuren met paneelwerk en ruit met kruisvormige roedenverdeling. De gevel wordt afgesloten door een houten bakgoot op beugels. Waardering: Van belang vanwege de bescheiden eenlaags hoofdvorm onder schilddak en de eenvoudige detaillering (pleisterwerk met schijnvoegen en subtiel gedetailleerde houten deuren). Tevens van belang als nog goed als zodanig herkenbaar bijgebouw uit het eerste kwart van de 19de eeuw, oorspronkelijk behorend bij het als rijksmonument beschermde landhuis 'Groen en Hout' aan de Wilhelminalaan 14.
Midden Tuindorpslaan 1 t/m 25, 2 t/m 22, 9A, 9B	Tuindorpslaan 1, 4 t/m 8, Van Twiskplein 1 t/m 9, 2 t/m 10, 10A en 12, Zuider Tuindorpslaan 2 t/m 40, 1 t/m 9, 9A, 9B, 15 t/m 29, Noorder Tuindorpslaan 2 t/m 16, 1 t/m 9, 9A, 9B en 15, Midden Tuindorpslaan 2 t/m 22, en 1 t/m 25, Ooster Tuindorpslaan 1 t/m 9	Woningbouwcomplex uit 1917-1918, gebouwd in opdracht van Woningbouwvereniging "Bloemendaal" volgens het tuindorp-principe, naar ontwerp van architectenbureau Mulder en Van Asdonk. Het plan omvatte de bouw van 106 eengezinswoningen, enkele winkel-woonhuizen en een kantoortje, gelegen aan de Tuindorpslaan, Van Twiskplein, Zuider Tuindorpslaan, Noorder Tuindorpslaan, Midden Tuindorpslaan en Ooster Tuindorpslaan. Het buurtje is gelegen in het zuidwestelijke deel van het Ramplaankwartier en werd gebouwd voor huisvesting van arbeiders en middenstand. Het complex heeft een opzet met stratenverkaveling, met ondiepe voortuinen (soms met haagjes of muurtjes), en veelal verspringend ten opzichte van elkaar geplaatste bouwblokken. Hierdoor is een levendig en afwisselend straatbeeld ontstaan. De panden zijn opgetrokken in een zakelijk-traditionalistische bouwtrant en omvatten één bouwlaag onder samengestelde schilddaken of zadeldaken gedekt met rode pannen. In de diverse blokken zijn (veelal licht risalerende) topgevelaccenten uitgevoerd. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (wildverband) met een platvolle voeg. De blokken die zijn gelegen aan een splitsing/kruising zijn soms verbijzonderd met afgeschuinde hoeken met zandstenen accenten. De gevelopeningen van de woningen worden aan de bovenzijde afgesloten door een rollaag en bevatten veelal gewijzigde of vernieuwde invullingen. Ook de dakkapellen zijn veelal vernieuwd. Het oorspronkelijke karakter van het tuindorp-wijkje is echter goed behouden gebleven. Waardering: Van belang vanwege de sterke complexmatige opzet en karakter van de bebouwing, in een stratenverkaveling met ten opzichte van elkaar verspringende bouwblokken met topgevelaccenten, en vanwege de samenhang van de architectuur in zakelijk-traditionalistische trant. Het ensemble is goed herkenbaar als een buurtje met tuindorp-opzet uit 1917-1918 en neemt een bijzondere positie in binnen het Ramplaankwartier. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (schuurtjes, ritme, kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).

Molijnstraat 22 t/m 24	Molijnstraat 22 t/m 24	Dubbel woonhuis uit 1924, gebouwd in opdracht van de heren Kloos en Van Strien in een zakelijk-traditionele trant. Het pand ligt aan de westzijde van de Molijnstraat, nabij de aansluiting op de Hedastraat, en sluit aan de rechter zijde aan op geschakelde woonhuisbebouwing uit dezelfde periode. De dubbele middenstandswoning omvat deels één en deels twee bouwlagen onder een samengestelde kap, gedekt met gesmoorde Tuiles du Nord. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (halfsteens verband) en is ter plaatse van beide woningen voorzien van een topgevel met siermetselwerk in de top. De entree van de linker woning is opgenomen in een terugliggend geveldeel in de linker zijgevel onder een luifel, terwijl de entree van de rechter woning zich in de voorgevel bevindt. Beide woningen hebben in de voorgevel een erker met bovenlichten met glas-in-lood, onder een balkon met een gewijzigd hekwerk. Boven de entree (met zijlichten) van de rechter woning is een gevelsteen met de naam 'Martien' aanwezig. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De vensters in de topgevels en het venster boven de entree van nr. 24 bevatten nog ramen met ladderroeden. Boven de gevelopeningen is overwegend een steens rollaag uitgevoerd en onder de vensters zit een bakstenen lekdorpel. De recht gesloten geveldelen worden afgesloten door een houten bakgoot. Waardering: Van belang vanwege de markante samengestelde hoofdvorm met topgevels, erkers en samengestelde kap met in hoogte verspringende goot. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld in zakelijk-traditionele trant. De dubbele woning met topgevels is een beeldbepalend element aan dit deel van de Molijnstraat en vormt een goed ensemble met de overige uit het interbellum daterende woonhuisbebouwing in deze straat.
Muiderslotweg 164 ZW t/m 168 ZW, 164 RD t/m 168 RD, 170 t/m 178, 180 ZW t/m 182 ZW, 180 RD t/m 182 RD, 184 t/m 192, 194 ZW t/m 196 ZW, 194 RD t/m 196 RD, 198 t/m 206, 208 ZW t/m 210 ZW, 208 RD t/m 210 RD, 212 t/m 220, 222 ZW t/m 224 ZW, 222 RD t/m 224 RD, 226 t/m 234, 236 ZW, 236 RD, Muiderslotweg 165 RD, 165 ZW, 167 I, 169 t/m 175, 177 ZW t/m 179 ZW, 177 RD t/m 179 RD, 181 t/m 189, 191 ZW t/m 193 ZW, 191 RD t/m 193 RD, 195 t/m 215 t/m 229	Muiderslotweg 165-229, 164-236, Jephthaplein 93, 95, 97, 99, Badelochstraat 25-45, 58-64, Dullaertstraat 1 RD, 1 ZW, 2 RD, 2 ZW, Roskamstraat 42 RD, 42 ZW, 63 RD, 63 ZW, Roemer Visscherstraat 180 RD, 180 ZW	Grootschalig ensemble van woningen, bouwjaar 1947-1948, architect G.H.M. Holt. In eigendom van Ymere. Ensemble van drielaagse en eenlaagse woningen. Relatief vroeg naoorlogs, toen er nog materiaalschaarste was en er weinig arbeidskrachten waren. De zeer sobere architectuur lijkt dat te weerspiegelen. Het ensemble, in opdracht van de katholieke woningbouwvereniging St. Bavo ontworpen door de nationaal vermaarde (eveneens katholieke) architect Holt, bestaat uit twee delen. Langs de Muiderslotweg een sterke eenheid door stedenbouwkundige groepering, met een groot deel van de stroken aan weerszijden van een hoofdas in gestaffelde bouw; in een zaagtandverkaveling, met diagonale plaatsing van de stroken ten opzichte van de hoofdas van de straat. Door deze oriëntatie met de woonkamers op het zuidwesten en de relatief grote vensters, een toonbeeld van licht, lucht en ruimte. De zaagtand wordt expressief gemaakt door opeenvolging van driehoekige plantsoenen voor de stroken. Het complex heeft aan begin en eind stedenbouwkundige motieven: aan noordwestzijde korte stroken als introductie, en aan zuidoostzijde een strook die naar buiten wijkt, als een trechter. In stedenbouwkundig opzicht met die hoofdas ook onderdeel van een lange doorgaande hoofdweg centraal door de buurt, het Vondelkwartier. Op het achterterrein een speeltuin, mogelijk oorspronkelijk onderdeel van het complex. In nationaal opzicht afwijkend zijn de opvallende erkers, die bij enkele stroken op de begane grond zijn gesitueerd. De oorspronkelijk stalen kozijnen zijn vervangen. Het complex vormt een eenheid met de rij woningen aan het Jephthaplein en Badelochstraat, dat heel anders is gerealiseerd en traditioneler oogt door de eenlaagse bouwwijze opgemetseld uit baksteen, afgedekt door een zadeldak met rode pannen. De geschakelde ouderenwoningen langs de Badelochtstraat vormen een gebogen wand. Langs het Jephthaplein een kort strookje als pleinwand. De regelmatige plaatsing van vensters en deuren geeft een grote samenhang aan het geheel. Wekt de indruk van tuindorpbouw, door de woningtypologie, en de eenvoudige, traditionele architectuur. Tevens door de stedenbouwkundige groepering, waarbij door middel van plaatsing van woonstroken samenhangende buurten worden gecreëerd. Het rode pannendak en de regelmatig geplaatste rij gemetselde schoorstenen zijn onderdeel van de compositie en gevelbeeld. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de gevarieerde planopzet met grondgebonden en portiekwoningen, binnen een zorgvuldig ontworpen ruimtelijk plan. Verschillende ontsluitingen van woningen en de combinatie van gemeenschappelijke en privé-buitenruimtes geven de buurt ondanks de eenvoudige uitwerking een goede basiskwaliteit; vanwege de opvallende ligging aan de hoofdas

		door een buurt, het Vondelkwartier; en vanwege de markante gestaffelde verkaveling. Heeft architectuurhistorische waarde als onderdeel van het oeuvre van de nationaal bekende architect G.H.M. Holt. Heeft cultuurhistorische waarde als uitdrukking van eenvoudige architectuur van de vroege, naoorlogse jaren in een periode van schaarste, met aandacht voor gezondheid en hygiëne in woningbouw; vanwege het opdrachtgeverschap waarbij een katholieke woningbouwvereniging samenwerkte met een katholieke architect.
Nagtzaamstraat 88		Schoolgebouw uit 1924, gebouwd als R.K. Jongensschool St Franciscus Xaverius in opdracht van het R.K. kerkbestuur St. Johannes de Doper. Architect Jan Stuyt leverde het ontwerp voor de school met gymnastieklokaal. Het gebouw ligt aan de westzijde van de Nagtzaamstraat, met het voormalige gymnastieklokaal aan het Teylerplein. De naastgelegen kerk Johannes de Doper uit 1904 met uitbreidingen uit 1924-1925 naar ontwerp van Stuyt is inmiddels gesloopt. Alleen de toren, gelegen aan de Amsterdamsestraat resteert nog. Het schoolgebouw werd uitgevoerd in een rationalistische trant en bestaat feitelijk uit twee overhoeks ten opzichte van elkaar geplaatste rechthoekige bouwdelen. Het twee bouwlagen tellende bouwdeel onder schilddak aan de Nagtzaamstraat is het oorspronkelijke schoolgebouw (type gangschool) en het aan het Teylerplein gelegen bouwdeel onder schilddak was het gymlokaal. Ook dit bouwdeel is nu in gebruik als schoolgebouw, zowel op de begane grond als op de later ingebrachte verdieping. De vensters in de eerste bouwlaag dateren uit deze jongere verbouwing. Op de hoek tussen beide bouwdelen is een eenlaags plat gedekt bouwdeel. Ook aan de linkerzijde van het hoofdvolume staat nog een eenlaags bouwdeel, met zadeldak. De gevels van het ensemble zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband (halfsteens verband ter plaatse van het eenlaags plat gedekte bouwdeel). Ter hoogte van de plint zijn banden in een donkere baksteen aangebracht. De daken hebben een fors overstek, zijn gedekt met rode pannen en hebben rode keramische pironen op de nok. De vensters bevatten houten invullingen die op detailniveau zijn gewijzigd. Onder de vensters een hardstenen dorpel, erboven een rollaag of strek. De hoofdingang is opgenomen in de gevel van het schoolgebouw aan de Nagtzaamstraat in een portiek en is verbijzonderd met een kunststenen omlijsting met een natuurstenen gebogen fronton met tegeltableau ('A.D. MCMXXIV'). Verder naar links in deze voorgevel is een fors tegeltableau opgenomen met de naam 'St. Franciscus Xaverius-school'. Waardering: Van belang vanwege de markante gave hoofdvorm met verschillende op elkaar aansluitende bouwdelen met eigen kap, het gevelbeeld in karakteristieke rationalistische trant uit 1924 naar ontwerp van de bekende architect Jan Stuyt. Het gebouw neemt een bijzondere en beeldbepalende positie in aan de westzijde van de Nagtzaamstraat en aan het Teylerplein.
Nico van Suchtelenstraat 2 t/m 18, 4-I t/m 18-I, 4-II t/m 18-II, 8-III t/m 18-III Nico van Suchtelenstraat 1 t/m 19, 1-I t/m 19-I, 1-II t/m 19-II, 5-III t/m 19-III,	Van Moerkerkenstraat 1-19, 4-48, Nico van Suchtelenstraat 1-19, 2-18, P.C. Boutensstraat 2-22, Jan Gijzenkade 409-415	Complex met zes stroken portieketagewoningen, 1955, architect H. Tuninga. In eigendom van Pré Wonen. Het complex portieketagewoningen is opgebouwd als een aantal stempels, bestaande uit twee evenwijdige woonblokken aan weerszijden van een collectieve groene hof, gecombineerd met een eenlaagse randbebouwing. De stroken zijn opgebouwd uit een plint (met bergingen), drie woonlagen en een kleinere vierde woonlaag daarboven, met een (verspringende) daklijst op twee niveaus. Duidelijke entreezone met luifel en transparant trappenhuis daarboven, geheel gevat in een betonkader. Balkons met name geclusterd in seriematige groepen en op de bovenste bouwlaag als terugliggend dakterras. Aan de kopse kant zijn de stroken een bouwlaag lager en is eveneens een portiekentree. Aan de Jan Gijzenkade een eenlaagse bebouwing (kantoor en dokterspraktijk). Tussen de woningen een groene hof met een semi-openbare verzorgde tuin. Het complex heeft een sterke samenhang door die bebouwing rond hoven, en de herhaling van eenheden. Door de plasticiteit van de gevels en ruimtelijke opbouw van de wooneenheid heeft het ensemble een levendige expressie. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege het ensemble van drie herhaalbare eenheden, van steeds twee stroken op een veld met hof. De stedenbouwkundige samenhang, massaopbouw en plasticiteit van de bebouwing is van belang. Heeft architectuurhistorische waarde, vanwege de stijlkenmerken in een naoorlogs modernistische stijl, die tot uitdrukking komt in de gevelindeling. Ook van waarde vanwege de architectonische kwaliteit van de afwisselende bouwhoogte en ruimtelijke gevelindeling. Oogt nog samenhangend en gaaf. Heeft

		cultuurhistorische waarde als voorbeeld van een woonbuurt met een collectieve hoven.
Nicolaas van der Laanstraat 1		Bescheiden eenlaags woonhuis uit omstreeks 1895 in neorenaissance trant. Het pand vormt de noordelijke afsluiting van de oostelijke gevelwand aan de Nicolaas van der Laanstraat in het Garenkokerskwartier. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het pand omvat één bouwlaag onder een samengestelde afgeplatte kap. Het naar de weg gekeerde voordakvlak is gedekt met gesmoorde kruispannen. Rechts in het dakvlak is een dakkapel onder zadeldakje uitgevoerd. De voorgevel heeft een asymmetrische opzet met links een topgevelrisaliet en is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen. In de gemetselde segmentbogen in het rechter deel van de gevel zijn gepleisterde aanzet- en sluitstenen opgenomen. Dit geveldeel wordt afgesloten door een architraaf, fries en houten bakgoot met kroonlijst. In het topgevelrisaliet is in de eerste bouwlaag een tweedelig venster opgenomen. Daarboven is een (op punten gewijzigd) balkon op consoles uitgevoerd en een rondboog balkontoegang met zijlichten. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Waardering: Van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van een bescheiden particuliere woning uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld in dit deel van de Nicolaas van der Laanstraat..
Nicolaas van der Laanstraat 11 t/m 15	Nicolaas van der Laanstraat 11 t/m 15	Blokje met drie geschakelde eenlaags woningen, gebouwd omstreeks 1895 in een neorenaissance trant. Het ensemble maakt deel uit van de gesloten gevelwand aan de (noord)oostelijke zijde van de Nicolaas van der Laanstraat in het Garenkokerskwartier. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. De eenlaags woningen (nr. 11 is in 1926 uitgebreid met een extra verdieping) hebben een afgeplat dak met schuin dakschild (gedekt met gesmoorde kruispannen) aan de voorzijde. In het voordakvlak van nr. 13 is een oorspronkelijke kleine dakkapel opgenomen. Deze is ter plaatse van nr. 15 gewijzigd. Elke woning is voorzien van een risaliet met een door de goot stekend dakhuis met tuitgeveltje en een balkon op consoles. De gehele voorgevel van het ensemble is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een hardstenen plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de hanenkammen en segmentbogen boven de gevelopeningen. Deze gevelopeningen bevatten op punten gewijzigde of vernieuwde houten invullingen. Naast de risalieten wordt de voorgevel afgesloten (ter plaatse van nr. 13 en 15) door een uitgemetselde architraaf, een bakstenen fries en een houten bakgoot met kroonlijst op houten consoles. Waardering: Van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van de hoofdvorm en detaillering, de stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van eenlaags geschakelde woningbouw uit de tijd rond 1900 en in relatie tot de reeks als gemeentelijk monument beschermde (eveneens eenlaags) panden aan de overzijde van de straat.
Nicolaas van der Laanstraat 17 RD t/m 19 RD, 17 ZW t/m 19 ZW	Nicolaas van der Laanstraat 17ZW t/m 19ZW, 17RD t/m 19RD	Blok met twee geschakelde boven-benedenwoningen uit omstreeks 1895, gebouwd in een neorenaissance trant. Het ensemble maakt deel uit van de (noord)oostelijke gesloten gevelwand van de Nicolaas van der Laanstraat in het Garenkokerskwartier. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het blok omvat twee bouwlagen onder een met gesmoorde kruispannen gedekt schilddak met geknikte dakschilden. In het voordakvlak zijn twee dakkapellen opgenomen (de linker is nog voorzien van fronton en

		gecanneleerde pilasters) waarvan de rechter sterk gewijzigd is. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint en heeft twee risalerende geveldelen. Het metselwerk is verlevendigd met waterlijsten en gepleisterde speklagen. In de gebogen strekken en segmentbogen boven de gevelopeningen zijn gepleisterde aanzet- en sluitstenen opgenomen en in de boogvelden is subtiel siermetselwerk uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf, een fries met eenvoudig siermetselwerk en een houten bakgoot met kroonlijst op gesneden consoles. Waardering: Van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van de hoofdvorm en detaillering, de stijkenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde woningbouw uit de tijd rond 1900 en in relatie tot de reeks als gemeentelijk monument beschermde eenlaags panden aan de overzijde van de straat.
Nicolaas van der Laanstraat 3, 3A, 5 ZW t/m 9 ZW, 5 RD t/m 9 RD	Nicolaas van der Laanstraat 3, 3A, 5ZW t/m 9ZW, 5RD t/m 9 RD	Blok van vier geschakelde boven-benedenwoningen uit omstreeks 1895, gebouwd in een eclectische trant. Het ensemble vormt een belangrijk deel van de gesloten gevelwand aan de (noord)oostelijke zijde van de Nicolaas van der Laanstraat in het Garenkokerskwartier. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het blok omvat twee bouwlagen onder een met gesmoorde Tuiles du Nord gedekt mansardedak. In het voordakvlak is ter plaatse van nr. 3 en nr. 7 nog een oude dakkapel aanwezig. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met banden in gele verblendsteen en accenten in gele verblendsteen in de segmentbogen en strekken boven de gevelopeningen. De gevelopeningen bevatten overwegend houten invullingen die op punten gewijzigd of vernieuwd zijn. In de boogvelden in subtiel siermetselwerk opgenomen. De voorgevel wordt afgesloten door een band met uitgemetseld siermetselwerk met accenten in gele verblendsteen en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de redelijke mate van gaafheid van de hoofdvorm en detaillering, de stijkenmerken, als typisch voorbeeld van geschakelde woningbouw uit de tijd rond 1900 en in relatie tot de reeks als gemeentelijk monument beschermde eenlaags panden aan de overzijde van de straat.
Nobelstraat 4, Nobelstraat 6		Eenlaags voormalig bedrijfsgebouw in traditionele trant, gebouwd als werkplaats en bergplaats omstreeks 1880. Het pand werd in 1919 in opdracht van D. Rodrigues grotendeels verbouwd en uitgebreid. Het voormalige bedrijfsgebouw ligt deels vrijstaand aan de westelijke zijde van de Nobelstraat in de binnenstad van Haarlem en neemt hier door zijn brede gevel een beeldbepalende positie in. Het pand omvat één bouwlaag op een L-vormige plattegrond. Het bouwdeel aan de Nobelstraat heeft een met rode pannen gedekt mansardedak. De naar de Nobelstraat gekeerde voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband). Het metselwerk is verlevendigd met rollagen. Boven de vensters met meerruits schuiframen is een strek uitgevoerd. De plint van de gevel is zwart geschilderd en de rest van de voorgevel is geheel wit geschilderd. Links uit het midden van de gevel bevindt zich een brede voormalige bedrijfstoegang met gewijzigde invulling. Geheel rechts in de gevel, waar deze overgaat in een muur, is een tweede brede (niet oorspronkelijke) doorgang met dubbele houten garagedeuren. De naar de Nobelstraat gekeerde gevel wordt afgesloten door een overhoekse muizentandlijst onder een eenvoudig gemetseld fries en een houten bakgoot. Onder de genoemde tandlijst zijn gietijzeren schotelankers zichtbaar. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm met evenwijdig aan de voorgevel en straat gesitueerd pannengedekt mansardedak. Tevens van belang vanwege het markante gevelbeeld uit omstreeks 1880 in subtiel traditionele baksteen architectuur. Het rond 1880 gebouwde en in 1919 op punten gewijzigde pand is een in hoofdvorm nog goed herkenbaar bedrijfsgebouw uit het laatste kwart van de 19de eeuw. Het vormt een markant historisch element aan de Nobelstraat en herinnert aan de oorspronkelijke bedrijvigheid in de binnenstad van Haarlem.

Noorder Tuindorpslaan 1 t/m 9, 9A, 9B, 15, 2 t/m 16	Tuindorpslaan 1, 4 t/m 8, Van Twiskplein 1 t/m 9, 2 t/m 10, 10A en 12, Zuider Tuindorpslaan 2 t/m 40, 1 t/m 9, 9A, 9B, 15 t/m 29, Noorder Tuindorpslaan 2 t/m 16, 1 t/m 9, 9A, 9B en 15, Midden Tuindorpslaan 2 t/m 22, en 1 t/m 25, Ooster Tuindorpslaan 1 t/m 9	Woningbouwcomplex uit 1917-1918, gebouwd in opdracht van Woningbouwvereniging "Bloemendaal" volgens het tuindorp-principe, naar ontwerp van architectenbureau Mulder en Van Asdonk. Het plan omvatte de bouw van 106 eengezinswoningen, enkele winkelwoningen en een kantoortje, gelegen aan de Tuindorpslaan, Van Twiskplein, Zuider Tuindorpslaan, Noorder Tuindorpslaan, Midden Tuindorpslaan en Ooster Tuindorpslaan. Het buurtje is gelegen in het zuidwestelijke deel van het Ramplaankwartier en werd gebouwd voor huisvesting van arbeiders en middenstand. Het complex heeft een opzet met stratenverkaveling, met ondiepe voortuinen (soms met haagjes of muurtjes), en veelal verspringend ten opzichte van elkaar geplaatste bouwblokken. Hierdoor is een levendig en afwisselend straatbeeld ontstaan. De panden zijn opgetrokken in een zakelijk-traditionalistische bouwtrant en omvatten één bouwlaag onder samengestelde schilddaken of zadeldaken gedekt met rode pannen. In de diverse blokken zijn (veelal licht risalerende) topgevelaccenten uitgevoerd. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (wildverband) met een platvolle voeg. De blokken die zijn gelegen aan een splitsing/kruising zijn soms verbijzonderd met afgeschuinde hoeken met zandstenen accenten. De gevelopeningen van de woningen worden aan de bovenzijde afgesloten door een rollaag en bevatten veelal gewijzigde of vernieuwde invullingen. Ook de dakkapellen zijn veelal vernieuwd. Het oorspronkelijke karakter van het tuindorp-wijkje is echter goed behouden gebleven. Waardering: Van belang vanwege de sterke complexmatige opzet en karakter van de bebouwing, in een stratenverkaveling met ten opzichte van elkaar verspringende bouwblokken met topgevelaccenten, en vanwege de samenhang van de architectuur in zakelijk-traditionalistische trant. Het ensemble is goed herkenbaar als een buurtje met tuindorp-opzet uit 1917-1918 en neemt een bijzondere positie in binnen het Ramplaankwartier. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (schuurtjes, ritme, kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Noorder Tuindorpslaan 19 t/m 23	Noorder Tuindorpslaan 19 t/m 23	Blok met drie geschakelde woningen, gebouwd in een sobere zakelijk-expressionistische trant in 1927 in opdracht van Tj. de Hoop. Deze bouwde ook diverse andere woningen in het Ramplaankwartier, onder andere aan de Ramplaan, Bloemveldlaan en verderop aan de Noorder Tuindorpslaan. Het blok met woningen ligt aan de westzijde van Noorder Tuindorpslaan en heeft een opmerkelijke verspringende voorgevel. Dit zuidwestelijke deel van het Ramplaankwartier kwam grotendeels in het eerste kwart van de 20ste eeuw tot stand en werd opgezet als tuindorp, bedoeld voor arbeiders en de middenstand. Het blok met woningen omvat één bouwlaag onder een met de nok evenwijdig aan de straat gesitueerd zadeldak gedekt met rode pannen. De in het voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn op diverse punten gewijzigd. De voorgevel met verspringende rooilijn is opgetrokken in baksteen in halfsteens verband en wordt aan de bovenzijde afgesloten door het dakoverstek met bakgoot. Elke woning is voorzien van een zeer ondiepe 2-zijdige erker met 4-delige vensters met bovenlicht. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd of vernieuwd zijn. De entrees van de twee linker woningen zijn opgenomen in de voorgevel, terwijl de toegang van de rechter woning zich in de rechter zijgevel bevindt. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld in sobere zakelijk-expressionistische trant. Met zijn in rooilijn verspringende voorgevel en zeer ondiepe 2-zijdige erkers is het blok een beeldbepalend element aan dit deel van de Noorder Tuindorpslaan. Het vormt bovendien een goed ensemble met de overige uit dezelfde periode daterende woonbebouwing aan deze straat.

Noorder Tuindorpslaan 25 t/m 27	Noorder Tuindorpslaan 25 en 27	Twee vrijstaande woningen, gebouwd in zakelijk-expressionistische trant in 1928 naar ontwerp van architect Corn. Ven Gelder, in opdracht van Tj. de Hoop. Deze opdrachtgever bouwde ook diverse andere woningen in het Ramplaankwartier, onder andere aan de Ramplaan en de Bloemveldlaan. De twee woningen liggen aan de westzijde van Noorder Tuindorpslaan en hebben een opmerkelijke schuine en iets van elkaar verspringende positionering ten opzichte van de straat. Dit zuidwestelijke deel van het Ramplaankwartier kwam grotendeels in het eerste kwart van de 20ste eeuw tot stand en werd opgezet als tuindorp, bedoeld voor arbeiders en de middenstand. De twee onderhavige panden dateren uit de laatste fase van deze bouwontwikkeling. De twee woningen omvatten twee bouwlagen en hebben een asymmetrische opzet onder een zadeldak gedekt met rode tuiles du Nord. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in halfsteens verband boven een trasraam. Het rechter deel van de voorgevel van elke woning bestaat uit een risalerende tweelaags topgevel. In de eerste bouwlaag van dit risaliet is een 3-delig venster opgenomen met bovenlichten. In de tweede bouwlaag een 2-delig venster met draairamen met ladderroeden. Het rechter geveldeel is eenlaags uitgevoerd en bevat een raam met glas-in-lood. De woningtoegangen bevinden zich in de rechter zijgevel, in een fors plat gedekt tweelaags geveldeel. Ook hier is in de tweede bouwlaag een venster opgenomen met raam met ladderroeden. Waardering: Van belang vanwege de markante samengestelde hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld in sobere zakelijk-expressionistische trant. Door hun vrijstaande ligging en opvallende positionering in de straat zijn de twee panden samen een sterk beeldbepalend element aan de Noorder Tuindorpslaan. De twee woningen vormen bovendien een goed ensemble met de overige uit dezelfde periode daterende woonbebouwing aan deze straat.
Noorder Tuindorpslaan 26 t/m 28	Noorder Tuindorpslaan 26 t/m 28	Dubbele woning, gebouwd in 1928 in Amsterdamse School trant naar ontwerp van architect C. van Gelder, in opdracht van Tj. de Hoop. Het pand ligt aan de oostelijke zijde van de Noorder Tuindorpslaan. Dit zuidwestelijke deel van het Ramplaankwartier kwam grotendeels in het eerste kwart van de 20ste eeuw tot stand en werd opgezet als tuindorp, bedoeld voor arbeiders en de middenstand. De dubbele woning omvat één bouwlaag onder een met rode tuiles du Nord gedekte samengestelde kap. De zijdakvlakken zwenken licht uit. De in diverse dakvlakken aanwezige dakkapellen zijn niet oorspronkelijk. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in halfsteens verband. De voorgevel is symmetrisch in opzet met een spiegelende indeling per woning. Opvallende elementen zijn de twee topgevels en de gedeelde houten luifel boven de twee naast elkaar (en gespiegeld ten opzichte van elkaar) gelegen entrees met zijlicht. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Onder de vensters is een bakstenen lekdoorpel uitgevoerd en erboven een rollaag. De twee topgevels wordt aan de dakrand afgesloten door een decoratieve uitgemetselde band. De zijgevels worden afgesloten door het houten dakoverstek met bakgoot, gedragen door houten klossen. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld uit 1928 in Amsterdamse School trant. De dubbele woning vormt door de opvallende hoofdvorm met samengestelde kap en dubbele topgevel een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Noorder Tuindorpslaan. Het vormt bovendien samen met de overige woonbebouwing uit dezelfde periode een waardevol ensemble.

Noorder Tuindorpslaan 30 t/m 34	Noorder Tuindorpslaan 30 t/m 34	Blokje met drie woonhuizen, gebouwd in 1926 in zakelijk-expressionistische trant in opdracht van S. Duin. De woningen liggen aan de oostzijde van de Noorder Tuindorpslaan. Dit zuidwestelijke deel van het Ramplaankwartier kwam grotendeels in het eerste kwart van de 20ste eeuw tot stand en werd opgezet als tuindorp, bedoeld voor arbeiders en de middenstand. De twee onderhavige panden dateren uit de laatste fase van deze bouwontwikkeling. Het blok met drie woningen omvat één bouwlaag onder een met rode tuiles du Nord gedekt mansardedak. De achtergevel van het blok is hoger opgetrokken, over twee bouwlagen. De in het voordakvlak en in de zijdakvlakken opgenomen dakkapellen behoren tot de oorspronkelijke opzet en zijn op detailniveau gewijzigd. De in het bovenste dakvlak boven de rechter zijgevel aanwezige dakkapel is een jongere toevoeging. De gevels van het blok zijn opgetrokken in baksteen in halfsteens verband en worden aan de bovenzijde afgesloten door het houten dakoverstek met baggoot. Alleen de woningtoegang van de middelste woning is opgenomen in de voorgevel. Die van de twee hoekwoningen bevinden zich in de zijgevel. De gevelopeningen worden aan de bovenzijde afgesloten door een steens rollaag en bevatten houten invullingen, die grotendeels gewijzigd of vernieuwd zijn. De ondiepe voortuintjes worden ter plaatse van de middelste en linker woning van de openbare weg gescheiden door een lage bakstenen voetmuur met houten plant tussen bakstenen pilasters. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld in sobere zakelijk-expressionistische trant. Met name door de sterk overheersende mansardekap is het blok met drie bescheiden woningen een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Noorder Tuindorpslaan. Het vormt bovendien een goed ensemble met de overige uit dezelfde periode daterende woonbebouwing aan deze straat.
Olycanstraat 1 t/m 19	Olycanstraat 1 t/m 19	Het bouwblok met tien geschakelde woningen uit 1920 vormt de noordelijke gevelwand aan de Olycanstraat tussen de Oranjeboomstraat en Voorzorgstraat, in de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het blok is onderdeel van een groter bouwplan van in totaal 74 woningen aan het Brouwersplein, de Rollandstraat, de Gasthuislaan, de Olycanstraat, de Van Loostraat en de Westerstraat, naar ontwerp van architecten Tjeerd Kuipers en Arnold Ingwersen in opdracht van woningstichting Patrimonium. Dezelfde architecten waren in opdracht van Patrimonium ook verantwoordelijk voor het ontwerp voor de woningen in de Patrimoniumbuurt in de Transvaalwijk. Het onderhavige blok aan de Olycanstraat werd uitgevoerd in een karakteristieke traditioneel-zakelijke bouwstijl met elementen uit de Amsterdamse School. Opvallend is de ritmiek in de gevels met ondiepe portieken met kunststenen latei waarin steeds twee woningtoegangen zijn opgenomen. De entreepartijen worden geaccentueerd door een door de goot stekend houten dakhuis met fronton, subtiele expressieve detaillering en twee vensters. Boven de middelste portiek is een bakstenen topgeveltje uitgevoerd met gekoppeld venster. Opvallend zijn verder het forse mansardedak met rode pannendekking en overhoeks geplaatste bakstenen schoorstenen, en de expressieve detaillering in het metselwerk van de gevels. In de oorspronkelijke opzet waren de vensters (ook in de dakkapellen) voorzien van roedenramen. Deze zijn tegenwoordig vervangen door enkelruits ramen. De woningen zijn steeds gespiegeld ten opzichte van elkaar. Boven de middelste portiek is een gevelsteen met de afbeelding van een huis en een kat. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm met forse kap en door de goot stekende dakhuisen en repeterende gevelindeling. Het blok werd tegelijk gebouwd met het aan de overzijde van de straat gelegen bouwblok nr. 2 t/m 14 en vormt hiermee een waardevol ensemble. Tevens van belang vanwege het karakteristieke traditioneel-zakelijke ontwerp met expressieve Amsterdamse School elementen uit 1920 van architecten Kuipers en Ingwersen. Het blok vormt een wezenlijk onderdeel van een groter bouwplan van in totaal 74 woningen in de Leidsebuurt voor woningstichting Patrimonium.
Olycanstraat 2 t/m 20	Olycanstraat 2 t/m 20	Het bouwblok met zeven geschakelde woningen uit 1920 vormt de zuidelijke gevelwand aan de Olycanstraat tussen de Oranjeboomstraat en Voorzorgstraat, in de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het blok is onderdeel van een groter bouwplan van in totaal 74 woningen aan het Brouwersplein, de Rollandstraat, de Gasthuislaan, de Olycanstraat, de Van Loostraat en de Westerstraat, naar ontwerp van architecten Tjeerd Kuipers en Arnold

		Ingwersen in opdracht van woningstichting Patrimonium. Dezelfde architecten waren in opdracht van Patrimonium ook verantwoordelijk voor het ontwerp voor de woningen in de Patrimoniumbuurt in de Transvaalwijk. Het onderhavige blok aan de Olycanstraat werd uitgevoerd in een karakteristieke traditioneel-zakelijke bouwstijl met elementen uit de Amsterdamse School. Opvallend is de ritmiek in de gevels met twee rondboog portieken waarin steeds een granito vloertje en twee woningtoegangen met een venster zijn opgenomen. De twee gekoppelde entrees van de twee linker woningen (nrs. 2-4) zijn niet in een portiek opgenomen. In het metselwerk rond deze entrees is een subtiel bakstenen omlijsting aangebracht. Boven deze entrees en ook boven de in de rondboog portieken opgenomen entrees is een door de goot stekend bakstenen topgeveltje uitgevoerd, voorzien van subtiel siermetselwerk en twee vensters. De entree van de uiterst rechter woning is niet voorzien van bijzondere accentuering. Opvallend zijn verder het forse mansardedak met rode pannendekking en overhoeks geplaatste bakstenen schoorstenen, en de expressieve detaillering in het metselwerk van de gevels. In de oorspronkelijke opzet waren de vensters (ook in de dakkapellen) voorzien van roedenramen. Deze zijn tegenwoordig vervangen door enkelruits ramen. De woningen zijn steeds gespiegeld ten opzichte van elkaar uitgevoerd. Boven het linker rondboog portiek is een gevelsteen aanwezig met de tekst 'Woningstichting Patrimonium'. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm met forse kap en door de goot stekende dakhuizen en repeterende gevelindeling. Het blok werd tegelijk gebouwd met het aan de overzijde van de straat gelegen bouwblok nr. 11 t/m 19 en vormt hiermee een waardevol ensemble. Tevens van belang vanwege het karakteristieke traditioneel-zakelijke ontwerp met expressieve Amsterdamse School elementen uit 1920 van architecten Kuipers en Ingwersen. Het blok vormt een wezenlijk onderdeel van een groter bouwplan van in totaal 74 woningen in de Leidsebuurt voor woningstichting Patrimonium.
Olycanstraat 30 t/m 54	Olycanstraat 30 t/m 54	Het bouwblok met dertien geschakelde woningen uit 1920 vormt de zuidelijke gevelwand aan de Olycanstraat tussen de Gasthuislaan en de Westerstraat, in de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het blok is onderdeel van een groter bouwplan van in totaal 74 woningen aan het Brouwersplein, de Rollandstraat, de Gasthuislaan, de Olycanstraat, de Van Loostraat en de Westerstraat, naar ontwerp van architecten Tjeerd Kuipers en Arnold Ingwersen in opdracht van woningstichting Patrimonium. Dezelfde architecten waren in opdracht van Patrimonium ook verantwoordelijk voor het ontwerp voor de woningen in de Patrimoniumbuurt in de Transvaalwijk. Het onderhavige blok aan de Olycanstraat werd uitgevoerd in een karakteristieke traditioneel-zakelijke bouwstijl met elementen uit de Amsterdamse School. Opvallend is de ritmiek en symmetrie in de gevels met twee rondboog portieken waarin steeds een granito vloertje en twee woningtoegangen met een venster zijn opgenomen, en drie in een gemetselde omlijsting gevatte dubbele entrees. Boven de rondboog portieken is een door de goot stekend bakstenen topgeveltje uitgevoerd, voorzien van subtiel siermetselwerk en twee vensters. Alleen de entree van de uiterst linker woning op nr. 30 is niet van bijzondere accenten voorzien. Deze woning vormt door de hoger opgetrokken voorgevel en hoger uitgevoerde kap nadrukkelijk de oostelijke afsluiting van dit bouwblok. Ook het centrale deel van de gevel van dit bouwblok is iets hoger opgetrokken. In dit geveldeel is een gevelsteen aangebracht met de tekst 'Woningstichting Patrimonium'. Opvallende elementen zijn verder het forse mansardedak met rode pannendekking en overhoeks geplaatste bakstenen schoorstenen, en de expressieve detaillering in het metselwerk van de gevels. In de oorspronkelijke opzet waren de vensters (ook in de dakkapellen) voorzien van roedenramen. Deze zijn tegenwoordig vervangen door enkelruits ramen. De woningen zijn steeds gespiegeld ten opzichte van elkaar uitgevoerd. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm met forse kap en door de goot stekende topgeveltjes en hoger opgemetselde geveldelen, en repeterende gevelindeling. Het blok werd tegelijk gebouwd met het blok aan de oostzijde van de op de Olycanstraat aansluitende Van Loostraat en vormt hiermee een waardevol ensemble. Tevens van belang vanwege het karakteristieke traditioneel-zakelijke ontwerp met expressieve Amsterdamse School elementen uit 1920 van architecten Kuipers en Ingwersen. Het blok vormt een wezenlijk onderdeel van een groter

		bouwplan van in totaal 74 woningen in de Leidsebuurt voor woningstichting Patrimonium.
Ooster Tuindorpslaan 1 t/m 9	Tuindorpslaan 1, 4 t/m 8, Van Twiskplein 1 t/m 9, 2 t/m 10, 10A en 12, Zuider Tuindorpslaan 2 t/m 40, 1 t/m 9, 9A, 9B, 15 t/m 29, Noorder Tuindorpslaan 2 t/m 16, 1 t/m 9, 9A, 9B en 15, Midden Tuindorpslaan 2 t/m 22, en 1 t/m 25, Ooster Tuindorpslaan 1 t/m 9	Woningbouwcomplex uit 1917-1918, gebouwd in opdracht van Woningbouwvereniging "Bloemendaal" volgens het tuindorp-principe, naar ontwerp van architectenbureau Mulder en Van Asdonk. Het plan omvatte de bouw van 106 eengezinswoningen, enkele winkel-woonhuizen en een kantoortje, gelegen aan de Tuindorpslaan, Van Twiskplein, Zuider Tuindorpslaan, Noorder Tuindorpslaan, Midden Tuindorpslaan en Ooster Tuindorpslaan. Het buurtje is gelegen in het zuidwestelijke deel van het Ramplaankwartier en werd gebouwd voor huisvesting van arbeiders en middenstand. Het complex heeft een opzet met stratenverkaveling, met ondiepe voortuinen (soms met haagjes of muurtjes), en veelal verspringend ten opzichte van elkaar geplaatste bouwblokken. Hierdoor is een levendig en afwisselend straatbeeld ontstaan. De panden zijn opgetrokken in een zakelijk-traditionalistische bouwtrant en omvatten één bouwlaag onder samengestelde schilddaken of zadeldaken gedekt met rode pannen. In de diverse blokken zijn (veelal licht risalerende) topgevelaccenten uitgevoerd. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (wildverband) met een platvolle voeg. De blokken die zijn gelegen aan een splitsing/kruising zijn soms verbijzonderd met afgeschuinde hoeken met zandstenen accenten. De gevelopeningen van de woningen worden aan de bovenzijde afgesloten door een rollaag en bevatten veelal gewijzigde of vernieuwde invullingen. Ook de dakkapellen zijn veelal vernieuwd. Het oorspronkelijke karakter van het tuindorp-wijkje is echter goed behouden gebleven. Waardering: Van belang vanwege de sterke complexmatige opzet en karakter van de bebouwing, in een stratenverkaveling met ten opzichte van elkaar verspringende bouwblokken met topgevelaccenten, en vanwege de samenhang van de architectuur in zakelijk-traditionalistische trant. Het ensemble is goed herkenbaar als een buurtje met tuindorp-opzet uit 1917-1918 en neemt een bijzondere positie in binnen het Ramplaankwartier. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (schuurtjes, ritme, kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).

Ooster Tuindorpslaan 14 t/m 16	Ooster Tuindorpslaan 14 t/m 16	Dubbele woning, gebouwd in 1925 in Amsterdamse School trant in opdracht van J. Henneman. Het pand ligt aan de noordzijde van de Ooster Tuindorpslaan en kijkt aan de voorzijde op de Elswoutslaan en het landgoed Elswout. Dit zuidwestelijke deel van het Ramplaankwartier kwam grotendeels in het eerste kwart van de 20ste eeuw tot stand en werd opgezet als tuindorp, bedoeld voor arbeiders en de middenstand. De dubbele woning omvat één bouwlaag onder een met rode tuiles du Nord gedekt mansardedak. Op de nok is een bakstenen schoorsteen uitgevoerd en in beide zijdevlakken is een bescheiden plat gedekte dakkapel opgenomen. De voorgevel is hoger opgetrokken, over twee bouwlagen. Het metselwerk van de gevels is uitgevoerd in baksteen in halfsteens verband. De voorgevel heeft een gespiegelde symmetrische indeling met in de eerste bouwlaag een 3-zijdige erker. Op deze erkers is in de tweede bouwlaag een gedeeld balkon uitgevoerd met gepotdekselde balustrade. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd of vernieuwd zijn. De entrees van beide woningen zijn opgenomen in de zijgevels. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld uit 1925 in Amsterdamse School trant. De dubbele woning vormt door de opvallende hoofdvorm met fors mansardedak en hoger opgetrokken voorgevel een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Ooster Tuindorpslaan en aan de uiterst westelijke rand van het tuindorp. Het vormt bovendien samen met de overige woonbebouwing uit dezelfde periode een waardevol ensemble.
Ooster Tuindorpslaan 2 t/m 4	Oostertuindorpslaan 2 t/m 4	Markant gelegen hoekpand in traditioneel-expressionistische trant, gebouwd als winkel-woonhuis in 1924. Het pand ligt aan de noordzijde van de Ooster Tuindorpslaan, prominent op de noordwestelijke hoek met de Noorder Tuindorpslaan. Dit zuidwestelijke deel van het Ramplaankwartier kwam in het eerste kwart van de 20ste eeuw tot stand en werd opgezet als tuindorp, bedoeld voor arbeiders en de middenstand. Het dubbele hoekpand omvat één bouwlaag onder een samengestelde en sterk gedrukte mansardekap gedekt met rode tuiles du Nord. In de onderste dakvlakken zijn in totaal 3 ondiepe dakkapellen opgenomen. Met name de linker is op detailniveau gewijzigd. De woning is ondergebracht in het linker (nr. 4), naar de Oostertuindorpslaan gerichte helft van het pand en de voormalige winkel (nr. 2) was ondergebracht in het rechter deel. Tegenwoordig zijn beide panden geheel in gebruik als woning. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een donkerder trasraam. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die vooral op detailniveau gewijzigd zijn. Deze voorgevel volgt de kromming in de weg en wordt aan de bovenzijde afgesloten door het houten dakoverstek met bakgoot. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld uit 1924 in traditioneel-expressionistische trant. Het hoekpand vormt een sterk beeldbepalend element op de splitsing van de Ooster Tuindorpslaan en de Noorder Tuindorpslaan. Tevens van belang als nog herkenbaar winkel-woonhuis uit de periode van het interbellum.
Oosterhoutlaan 5		Ruime villa uit omstreeks 1900, gebouwd in overgangsarchitectuur met elementen uit de chaletstijl. Het pand ligt vrijstaand aan de noordzijde van de Oosterhoutlaan ten oosten van het Haarlemmerhout, in het Villagebied-Zuid. Aan deze laan maakt het deel uit van een ensemble van voornamelijk forse villa's uit de periode 1890-1920. De villa heeft een samengestelde plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een samengestelde kap, gedekt met rode kruispannen, met een in hoogte verspringende goot- en noklijn. De gevels zijn gepleisterd met uitzondering van de in schoon metselwerk gelaten segmentbogen, rollagen, 'speklagen' en lekdorpels. De gevelopeningen bevatten houten invullingen met veelruits bovenlichten en zijn soms op detailniveau gewijzigd of vernieuwd. Het linker deel van de naar de Oosterhoutlaan gekeerde gevel ligt wat terug en is ter plaatse van de eerste bouwlaag voorzien van een eenlaags serre met balkon. De gevels worden rondom afgesloten door het dakoverstek met bakgoot op houten korbelen. Waardering: Van belang vanwege de vrijstaande samengestelde tweelaags hoofd- en kapvorm en het markante gevelbeeld in overgangsarchitectuur met elementen uit de chaletstijl. De villa uit omstreeks 1900 vormt samen met de overige villabebouwing in de straat uit dezelfde periode een sterk ensemble.

Oranjestraat 1 en 3	Leidsevaart 54 t/m 62, 56A, 62A, 62B en Oranjestraat 1 en 3	Blok van zes herenhuizen uit omstreeks 1885, gelegen aan de westzijde van de Leidsevaart, even ten zuiden van het terrein (op nr. 50) waar van 1879 tot 1930 de N.V. Margarinefabriek gesitueerd was. Mogelijk is het bouwblok in opdracht van de directie gebouwd. Huisnummer 56 was in 1926 in ieder geval in bezit van de directie van de fabriek, die het pand gebruikte als winkel/magazijn. Het bouwblok is uitgevoerd in neorenaissance stijl en omvat twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak met omlopende schilden (in de huidige toestand met verschillende soorten dakbedekking per woning). Het blok bestaat feitelijk uit twee in de voorgevel iets risalerende hoekblokken met twee woningen, waartussen een in de voorgevel iets terugliggend middenblok is opgenomen met twee woningen. De hoekblokken zijn in het voordakvlak verbijzonderd met een dakhuis met fronton. Beide hoekblokken zijn in de voorgevel rijker gedetailleerd dan het middendeel. De voorgevel van het totale blok is opgetrokken in baksteen in kruisverband en wordt afgesloten door een architraaf, fries en kroonlijst. Het metselwerk van de gehele voorgevel is verlevendigd met gepleisterde speklagen, waterlijsten, gemetselde ontlastingsbogen met geboorte- en sluitstenen. Subtiel siermetselwerk in de boogvelden. De invullingen van de gevelopeningen zijn veelal gewijzigd of vernieuwd. De twee woningtoegangen in de hoekblokken zijn in een ondiep portiek geplaatst. De begane grond van nr. 62 A-B/Oranjestraat 1 is in de jaren 1930 verbouwd tot winkel. De gevelindeling met etalagevensters dateert uit deze periode. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met afgeplat schilddak met omlopende schilden en twee dakhuisen en de beeldbepalende ligging aan de Leidsevaart, waar het deel uitmaakt van de voorname, maar projectmatige historische woonbebouwing aan de vaart. Tevens van belang vanwege het markante gevelbeeld in neorenaissance stijl met materialisering en detaillering uit omstreeks 1885.
Oranjestraat 127		Het voormalige winkel-woonhuisje Oranjestraat 127 maakte in eerste opzet deel uit van een woningbouwproject uit omstreeks 1890 en is gebouwd als eenlaags arbeidershuisje in de noordelijke gevelwand van de straat, met aan weerszijden (oorspronkelijk) eenlaags arbeiderswoningen uit dezelfde periode. De Oranjestraat maakt deel uit van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. De voorkamer van de woning was in 1921 al in gebruik als winkel. In 1924 wordt het pandje voorzien van een tweede bouwlaag en wordt de huidige voorgevel in sobere expressionistische trant uitgevoerd. De gevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. De gevelbeëindiging is voorzien van opgaande hoekpilasters waartussen een band met expressief siermetselwerk is opgenomen. De eerste bouwlaag bevat links een etalagevenster met drie gekoppelde enkelruits ramen onder een reeks van zes bovenlichten met glas-in-lood. Rechts van het etalagevenster is een toegang met houten paneeldeur met ruiten en een bovenlicht met glas-in-lood. De twee vensters in de tweede bouwlaag bevatten vernieuwde invullingen met glas-in-lood in de bovenlichten. Een vergelijkbaar winkel-woonhuisje werd eveneens in 1924 gerealiseerd op Oranjestraat 152. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met plat dak en vanwege het karakteristiek gevelbeeld met winkelpui en detaillering en materialisering uit 1924 in sober expressionistische trant. Tevens van belang als een nog goed als zodanig herkenbaar en markant winkel-woonhuisje uit de interbellumperiode.

Oranjestraat 152		Het voormalige winkel-woonhuisje Oranjestraat 152 maakte in eerste opzet deel uit van een woningbouwproject uit omstreeks 1890 en is gebouwd als eenlaags arbeidershuisje in de zuidelijke gevelwand van de straat. De Oranjestraat maakt deel uit van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. De voorkamer van de woning is in 1924 al in gebruik als scheersalon. In dat jaar wordt het pand voorzien van een tweede bouwlaag en wordt de huidige voorgevel in sobere expressionistische trant uitgevoerd, naar ontwerp van H.G. Scholten. De gevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. De gevelbeëindiging bestaat uit een band met verticaal metselwerk, licht aflopend naar de zijkanten. De eerste bouwlaag bevat een winkelpui met aan weerszijden van een in een portiek opgenomen entree een etalagevenster, onder een reeks bovenlichten met glas-in-lood. De twee vensters in de tweede bouwlaag bevatten een enkelruits schuifraam en een bovenlicht met glas-in-lood. Een vergelijkbaar winkel-woonhuisje werd eveneens in 1924 gerealiseerd op Oranjestraat 127. Waardering: Van belang vanwege het karakteristiek gevelbeeld met winkelpui naar ontwerp van H.G. Scholten (net als Oranjestraat 48) en detaillering en materialisering uit 1924 in sober expressionistische trant. Tevens van belang als een nog goed als zodanig herkenbaar en markant winkel-woonhuisje uit de interbellumperiode.
Oranjestraat 4, Oranjestraat 4 RD, Oranjestraat 6, Oranjestraat 5A, 5 RD, 5 ZW, Oranjestraat 7, Oranjestraat 9	Oranjestraat 4, 4RD, 6 en 5A, 5RD, 5ZW, 7, 9	De reeks van drie woningen aan de noordzijde van de Oranjestraat en een op dezelfde wijze vormgegeven (sobere eclectische trant) reeks van twee woningen, waarvan één met bedrijfsruimte op de begane grond aan de zuidzijde van de Oranjestraat werden gebouwd omstreeks 1890. Aangezien de nabijgelegen N.V. Margarinefabriek in 1921 in bezit is van nr. 7, is het niet ondenkbaar dat beide bouwblokken in opdracht van deze fabriek werden gebouwd. De N.V. Margarinefabriek was van 1879 tot 1930 gehuisvest op Leidsevaart 50, op een terrein even ten noorden van de Oranjestraat. Beide bouwblokken omvatten twee bouwlagen onder een evenwijdig aan de voorgevel geplaatst en met rode pannen gedekt zadeldak met geknikt dakvlak aan de straatzijde. Elke woning heeft in dit dakvlak een dakkapel met zadeldakje, fronton en klauwstukken. De voorgevel van beide blokken is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een gepleisterde plint. De eerste bouwlaag wordt door een cordonlijst van de tweede bouwlaag gescheiden. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, fries en kroonlijst. Ter hoogte van de verdiepingsvloer en zoldervloer zijn gietijzeren gevelankers aanwezig. De voorgevel bevat ter plaatse van elke woning in de eerste bouwlaag twee vensters met enkelruits schuifraam en bovenlicht en een woningtoegang met houten paneeldeur onder een bovenlicht. Bij nr. 4 is echter sprake van een brede (voormalige) bedrijfstoegang met drie houten paneeldeuren met ruiten onder een driedelig bovenlicht, met daarnaast de woningtoegang. Ter plaatse van de tweede bouwlaag zijn per woning drie vensters uitgevoerd met enkelruits schuifraam en bovenlicht (nr. 5, 7 en 9) of T-schuifraam en een bovenlicht (nr. 4 en 6). De invullingen van de gevelopeningen zijn soms op detailniveau gewijzigd of vernieuwd. Boven alle gevelopeningen is een anderhalf steens strek uitgevoerd en boven de (voormalige) bedrijfstoegang een rollaag. Waardering: Van belang als markant en beeldbepalend ensemble aan de noord- en zuidzijde van het oostelijke deel van de Oranjestraat. De twee tegenover elkaar gelegen bouwblokken hebben dezelfde hoofdvorm en zijn op dezelfde wijze vormgegeven in een sobere eclectische trant. Het ensemble vormt een goed voorbeeld van een bescheiden projectmatig woningbouwproject uit omstreeks 1890, vermoedelijk op initiatief van de directie van de nabijgelegen N.V. Margarinefabriek.

Oranjestraat 48		Het voormalige winkel-woonhuisje Oranjestraat 48 maakte in eerste opzet deel uit van een woningbouwproject uit omstreeks 1890 en is gebouwd als eenlaags arbeidershuisje in de zuidelijke gevelwand van de straat, met aan weerszijden (oorspronkelijk) eenlaags arbeiderswoningen uit dezelfde periode. De Oranjestraat maakt deel uit van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. In 1921 wordt het pandje verbouwd tot winkelwoonhuis en krijgt het zijn huidige tweelaags voorgevel in markante expressionistische trant, naar ontwerp van H.G. Scholten. De voorkamer op de begane grond wordt in gebruik genomen als kapsalon. De voorgevel is opgetrokken in baksteen en heeft een afgeplatte tuitvormige afsluiting. Ter plaatse van de eerste bouwlaag is een houten pui met expressionistische detaillering uitgevoerd boven een plint in zwart graniet. Deze pui bevat links de entree en rechts een etalagevenster. Boven zowel het etalagevenster als de entree is een bovenlicht met liggende roedenverdeling uitgevoerd. De puibalk boven de pui volgt de vorm van de driezijdige gemetselde erker in de tweede bouwlaag. Deze erker bevat drie enkelruits ramen onder een bovenlicht met glas-in-lood. Het venster links van de erker heeft eveneens een invulling met enkelruits raam onder een bovenlicht met glas-in-lood. Een vergelijkbaar winkel-woonhuisje werd eveneens in 1924 gerealiseerd op Oranjestraat 152, eveneens naar ontwerp van Scholten. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm en vanwege het karakteristiek gevelbeeld met winkelpui en detaillering en materialisering uit 1921 in expressionistische trant. Tevens van belang als een nog goed als zodanig herkenbaar en markant winkel-woonhuisje uit de interbellumperiode.
Oranjestraat 52		Het voormalige winkelwoonhuis Oranjestraat 52 maakte in eerste opzet deel uit van een woningbouwproject uit omstreeks 1890 en is gebouwd als eenlaags arbeidershuisje in de zuidelijke gevelwand van de straat, met aan weerszijden (oorspronkelijk) eenlaags arbeiderswoningen uit dezelfde periode. De Oranjestraat maakt deel uit van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. In 1911 is de woning verbouwd tot winkelwoonhuis door de Coöperatieve Broodbakkerij "Vooruitgang". Het pand kreeg een nieuwe tweelaags voorgevel in baksteen in kruisverband. Rond de winkelpui werd een blauwgrijze steen toegepast met sierbanden in bricorasteen. Deze sierbanden werden ook uitgevoerd in de topgevel. De pui bevat links van de entree een breed etalagevenster onder een laag 9-ruits bovenlicht. De twee vensters in de tweede bouwlaag bevatten een enkelruits raam en bovenlicht met glas-in-lood. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met topgevel en vanwege het karakteristiek gevelbeeld met winkelpui, detaillering en materialisering uit 1911 met bricorna-steen. Tevens van belang als een nog goed als zodanig herkenbaar en markant winkel-woonhuisje uit 1911, gebouwd in opdracht van de Coöperatieve Broodbakkerij "Vooruitgang".
Oudeweg 91-95		Complex van de Gemeentelijke Reiniging, bestaand uit een garage uit 1933, twee werkplaatsen met sheddaken uit 1934, twee kantoorgebouwen uit 1935 en twee woningen uit 1938 in traditioneel-zakelijke trant. Het ensemble ligt aan de noordzijde van de Oudeweg in het Industriegebied Noorder Buiten Spaarne aan de oostzijde van de binnenstad van Haarlem. Hier vormen de werkplaatsen met sheddaken en platgedekt tussenlid aan de oost- en westzijde van het terrein samen met de kantoorgebouwen met woning aan de zuidzijde een carré rond een binnenplaats. Aan de noordzijde van deze binnenplaats staat het forse garagegebouw onder zadeldak met opgetilde lichtstraat. Tegen de westgevel van dit gebouw staat een rechthoekige bakstenen schoorsteen. De gevels van alle bouwdelen zijn opgetrokken in een gele baksteen. Met uitzondering van de tweelaags woonhuizen omvatten alle bouwdelen één bouwlaag. De zadeldaken van de naar de Oudeweg gerichte kantoorgebouwen met woning zijn gedekt met gesmoorde pannen. De overige daken zijn gedekt met bitumen. De voormalige werkplaatsen bevatten aan de binnenhofzijde nog deels de oude meerruits schuifdeuren. De geveltoppen van de kopgevels van het garagegebouw zijn voorzien van een (niet beschermenswaardige) moderne beplating. De toegang tot het terrein bevindt zich tussen de twee aan de Oudeweg gelegen kantoorgebouwen. Het terrein voor de kantoorgebouwen met woning wordt van de straat gescheiden door een op punten gewijzigd of vernieuwd spijlenhekwerk. Langs de zijgevels van de twee woningen staat nog het oude oorspronkelijke hekwerk.

		De verschillende kantoren, woningen en werkplaatsen uit de periode 1932 – 1937 alsook de garage uit 1933 zijn gerealiseerd in een traditionele architectuur met gevels van gele machinale baksteen in kruisverband. Hoewel sober en doelmatig zijn de gebouwen zowel in bouwwijze als architectuur op elkaar afgestemd, met terugkerende en verbindende elementen zoals uitkragende bakgoten als horizontaal verbindend architectonisch element, eenduidige materialisering, toepassing van stalen vensters. Deze karakteristieke meerruits stalen ramen zijn op meerdere plekken gewijzigd of vernieuwd, waarmee het oorspronkelijke beeld is verarmd. Waardering: Van belang als nog goed als zodanig herkenbaar voormalig complex van de Gemeentereiniging uit de jaren 1930 in een karakteristieke traditioneel-zakelijke trant. Het ensemble vormt een markant beeldbepalend element aan dit deel van de Oudeweg, op de hoek met de Ingenieur Lelyweg. Hoewel de diverse gebouwen hier en daar op detailniveau zijn gewijzigd bleef het oorspronkelijke karakter goed behouden en vormt het, gelegen tussen veel jongere bedrijfsbebouwing, een opvallend historisch element. Eveneens hoge ensemblewaarden vanwege het samenhangende ontwerp dat gepland is als stedenbouwkundig en architectonisch samenhangend geheel.
Overtonstraat 42 t/m 92	Overtonstraat 42 t/m 92	Schoolgebouw in zakelijk-expressieve trant, in eerste opzet daterend uit 1920 en gebouwd als openbare lagere school. Het nieuwe schoolgebouw moest de bestaande openbare lagere school aan de Rijksstraatweg vervangen. Door de forse bevolkingsgroei van Schoten werd de school in 1924 al uitgebreid met 6 lokalen en een handenarbeidlokaal. Ook in de periode daarna groeide de school nog. In de jaren 1990 werd het gebouw gewijzigd tot wooncomplex voor ouderen. Het voormalige schoolgebouw heeft een samengestelde plattegrond en omvat deels één en deels twee bouwlagen onder een samengesteld kap gedekt met rode pannen. In het naar de Overtonstraat gekeerde dakvlak zijn boven de eenlaags bouwdelen (uiterst links en uiterst rechts) niet oorspronkelijke en door de goot stekende dakkapellen aanwezig. In het dakschild boven de centrale ingangspartij is een kleine dakkapel onder schilddak opgenomen. De gevels zijn uitgevoerd in baksteen met subtiel expressionistisch siermetselwerk. De naar de Overtonstraat gerichte voorgevel heeft een symmetrische opzet met een centrale en iets hoger uitgevoerde middenpartij met entree in een rondboogportiek. De aan weerszijden hierop aansluitende vleugels bevatten vensters met gewijzigde invullingen. De gevels zijn verlevendigd met uitgemetselde pilasters en tandlijsten. Boven de vensters zit een strek en aan de onderzijde een forse bakstenen lekdopel. De gevels worden afgesloten door een houten bakgoot met gootlijst op houten klossen. Het ondiepe terrein voor de voorgevel en linker zijgevel wordt van de straat gescheiden door een lage bakstenen muur met bakstenen pilasters en subtiel expressief siermetselwerk in de afgeronde hoeken. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke symmetrische hoofd- en kapvorm met in hoogte verspringende bouw- en geveldelen, en het markante gevelbeeld in zakelijk-expressionistische trant. Ondanks functiewijziging is de oorspronkelijke school-functie goed herkenbaar gebleven. Het gebouw speelt een sterk beeldbepalende rol aan de Overtonstraat en is illustratief voor de ontwikkeling van het onderwijs en de scholenbouw in Haarlem (en Schoten).
P.C. Boutensstraat 2, 2A, 4 t/m 22, P.C. Boutensstraat 4-I t/m 22-I, P.C. Boutensstraat 4-II t/m 22-II, P.C. Boutensstraat 8-III t/m 18-III	Van Moerkerkenstraat 1-19, 4-48, Nico van Suchtelenstraat 1-19, 2-18, P.C. Boutensstraat 2-22, Jan Gijzenkade 409-415	Complex met zes stroken portieketagewoningen, 1955, architect H. Tuninga. In eigendom van Pré Wonen. Het complex portieketagewoningen is opgebouwd als een aantal stempels, bestaande uit twee evenwijdige woonblokken aan weerszijden van een collectieve groene hof, gecombineerd met een eenlaagse randbebouwing. De stroken zijn opgebouwd uit een plint (met bergingen), drie woonlagen en een kleinere vierde woonlaag daarboven, met een (verspringende) daklijst op twee niveaus. Duidelijke entreezone met luifel en transparant trappenhuis daarboven, geheel gevat in een betonkader. Balkons met name geclusterd in seriematige groepen en op de bovenste bouwlaag als terugliggend dakterras. Aan de kopse kant zijn de stroken een bouwlaag lager en is eveneens een portiekentree. Aan de Jan Gijzenkade een eenlaagse bebouwing (kantoor en dokterspraktijk). Tussen de woningen een groene hof met een semi-openbare verzorgde tuin. Het complex heeft een sterke samenhang door die bebouwing rond hoven, en de herhaling van eenheden. Door de plasticiteit van de gevels en ruimtelijke opbouw van de wooneenheid heeft het ensemble een levendige expressie. Waardering: Stedenbouwkundig van belang

		vanwege het ensemble van drie herhaalbare eenheden, van steeds twee stroken op een veld met hof. De stedenbouwkundige samenhang, massaopbouw en plasticiteit van de bebouwing is van belang. Heeft architectuurhistorische waarde, vanwege de stijkenmerken in een naoorlogs modernistische stijl, die tot uitdrukking komt in de gevelindeling. Ook van waarde vanwege de architectonische kwaliteit van de afwisselende bouwhoogte en ruimtelijke gevelindeling. Oogt nog samenhangend en gaaf. Heeft cultuurhistorische waarde als voorbeeld van een woonbuurt met een collectieve hoven.
Palamedesstraat 1 t/m 49, 2 t/m 68	Gijsbrecht van Aemstelstraat 174 t/m 182, 199 t/m 237, Palamedesstraat 1 t/m 49, 2 t/m 68, Van Baerlestraat 1 t/m 49, 2 t/m 52	Woningcomplex uit 1948 met in totaal 101 geschakelde woningen in diverse bouwblokken, en gebouwd in Delftse School in een tuindorp-opzet. De onderhavige woningen aan de Gijsbrecht van Aemstelstraat, Palamedesstraat en Van Baerlestraat zijn gebouwd door de Coöperatieve Woningbouwvereniging voor Gemeente Personeel naar een ontwerp van architect H. Tuninga. Het complex ligt in het Vondelkwartier, in het noordelijke deel van de in de periode 1925-1955 tot stand gekomen Woonbuurten Noord. De woningen (van verschillende types) hebben allemaal een vergelijkbare eenlaags opzet onder zadeldak, met haaks in de reeksen geplaatste topgevelaccenten met steekkap in het midden van de straten, en een vergelijkbare vormgeving, detaillering en materialisering. Zo zijn de gevels opgetrokken in baksteen in halfsteens verband met subtiel siermetselwerk boven de entrees en als afsluiting van de voorgevels, en vlechtingen en uitkragende schouders ter plaatse van de met een tuit uitgevoerde topgevels. De daken zijn gedekt met rode pannen en voorzien van brede bakstenen schoorstenen op de nok. De woningen aan de Gijsbrecht van Aemstelstraat zijn uitgevoerd met een door de goot stekend dakhuis in de voorgevel onder een aankappen zadeldak. De bij de overige woningen aanwezige dakkapellen in het voordakvlak zijn veelal vernieuwd. Dit geldt ook voor de invullingen van de gevelopeningen van de woningen. De recht gesloten geveldelen worden afgesloten door een bakgoot. Waardering: Van belang vanwege de opzet volgens tuindorp-principe, de karakteristieke eenlaags hoofd- en kapvorm en het eenvoudige maar met zorg vormgegeven gevelbeeld in Delftse School trant. Ondanks vernieuwingen op detailniveau vormt het ensemble, dat gebouwd werd door de Coöperatieve Woningbouwvereniging voor Gemeentepersoneel een karakteristiek voorbeeld van vroeg naoorlogse woningbouw. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (schuurtjes, ritme, kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Papaverstraat 1 t/m 13, 2 t/m 22	Dahliastraat 1 t/m 27 en 2 t/m 44, Anjelijsstraat 7 t/m 31 en 6 t/m 36, Resedastraat 1 t/m 41, Seringenstraat 1 t/m 23 en 2 t/m 20, Pijlsaan 2 t/m 32, Papaverstraat 1 t/m 13 en 2 t/m 22, Van Oosten de Bruijnstraat 179 t/m 195 en 174 t/m 224, Karel van Manderstraat 99 t/m 109, Zonnebloemstraat 58, 60	Complex (Bloemenbuurt) van 182 woningen uit 1924, gebouwd door het Gemeentelijk Woningbedrijf en opgezet als tuindorp inclusief schuurtjes en heggen. Het complex ligt aan de noordzijde van de Pijlsaan in de Leidsevaartbuurt en bestaat uit geknikte straten en semigesloten bouwblokken. Het werd is ontworpen als één architectuureenheid waarbij ook groen een grote rol speelde. De Leidsevaartbuurt is een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De blokken met geschakelde bescheiden eengezinswoningen zijn eenlaags en zijn uitgevoerd in een eenvoudige traditionele baksteenarchitectuur met subtiel expressionistische accenten (zoals verticaal metselwerk), en hebben een met rode pannen gedekt zadeldak. Op de hoeken en in het midden van de bouwblokken zijn stedenbouwkundige accenten uitgevoerd, in de vorm van topgevels met haakse zadeldaken. Vrijwel alle voortuintjes zijn voorzien van een lage ligusterhaag. Het groene karakter van het buurtje wordt versterkt door de aanwezigheid van openbaar groen (bomen, plantsoenen). De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd zijn. De in de voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn vernieuwd. Waardering: Van belang als karakteristiek en in hoofdvorm en opzet gaaf woningbouwcomplex (de zgn. Bloemenbuurt) uit 1924, gebouwd volgens het tuindorp-principe met semi-gesloten eenlaags bouwblokken

		in geknikte straten met schuurtjes en veel privé-groen (haagjes) en openbaar groen. Het buurtje heeft een hoge stedenbouwkundige waarde. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (schuurtjes, erfafscheidingen) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Naast Paul Krugerkade 47, Kadasternummer 14049	Onderdeel van de naastgelegen voormalige Van Dijk Koek- en Beschuitfabriek op Paul Krugerkade 47 (gemeentelijk monument 59-0254). Geen eigen BAG adres.	Pakhuis uit 1924 naar ontwerp in expressionistische trant van architect J.C. Dop. Het pand werd gebouwd als uitbreiding bij de naastgelegen en als gemeentelijk monument beschermde Koek- en Beschuitfabriek Van Dijk. Het gebouw ligt aan de noordzijde van de Paul Krugerkade en sluit links aan op het oorspronkelijke fabrieksgebouw. Het maakt hier deel uit van de bebouwing van het Industriegebied Noorder Buiten Spaarne. Het pandje heeft een rechthoekige plattegrond en bestond in eerste opzet uit een plat gedekte tweelaags voorbouw met een eenlaags aanbouw met sheddaken. In de loop der tijd is de tweelaags aanbouw aan de achterzijde net zo hoog opgetrokken als de tweelaags voorbouw. De naar de Paul Krugerkade gekeerde voorgevel is opgetrokken in baksteen in Vlaams verband en wordt verticaal geleed door uitgemetselde pilasters. Deze sluiten aan de bovenzijde aan op een brede band met verticaal metselwerk. In de centrale middenpartij is zowel in de eerste als in de tweede bouwlaag een brede (dichtgezette) opening aanwezig. Tussen beide openingen zit een band met verticaal metselwerk. De travee aan weerszijden van deze middenpartij bevat zowel in de eerste als in de tweede bouwlaag twee (dichtgezette) vensters boven een bakstenen lekdorpel en onder een rollaag. Boven in de gevel is boven de middenpartij een stalen hijsbalk (I-profiel) aanwezig. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm met plat dak van de oorspronkelijke voorbouw van het pakhuis uit 1924, en de karakteristieke vormgeving van de voorgevel in expressionistische trant. Tevens van belang als uitbreiding en onderdeel van de naastgelegen voormalige Van Dijk Koek- en Beschuitfabriek (gemeentelijk monument).
Paul Krugerstraat 41, Paul Krugerstraat 41 A t/m Z	Paul Krugerstraat 41A t/m 41Z, Generaal De la Reijstraat 2	St. Elisabeth en Barbara kerk, een driebeukige kruisbasiliek uit 1906, gebouwd overgangsarchitectuur met neogotische en expressionistische elementen, naar ontwerp van architect A. Bruning voor de R.K. parochie van de H.H. Elisabeth en Barbara. De parochie werd gesticht door de Zusters Franciscanessen van het St. Lucia gesticht te Bennebroek. Bij de kerk werden ook een kosterswoning, een pastorie en school met zusterhuis gebouwd, waarmee het nog steeds een markant ensemble vormt. De kerk is in 2001 verbouwd tot appartementencomplex. De gevels van de kerk zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband. De kap van de hoofd- en dwarsbeuk is gedekt met grijze leien in maasdekking. De diverse aanwezige dakvensters en inpandige balkons zijn jongere toevoegingen. De zijbeuken zijn plat gedekt. Hierop is tegenwoordig een dakterras aanwezig. Beide zijbeuken worden aan de zuidzijde afgesloten door een 5-zijdig torenvormig element met een 8-zijdige spits (eveneens met leien gedekt). De hoeken van beide torens zijn uitgevoerd in een rode verblendsteen. De zuidgevel van de middenbeuk, waarin ook de hoofdingang is opgenomen, wordt geflankeerd door overhoeks geplaatste en boven de goot uit stekende gemetselde steunberen. De gevelopeningen zijn overwegend spitsboogvormig en bevatten veelal op punten gewijzigde of vernieuwde invullingen (met uitzondering van de oorspronkelijke houten deuren en glas-in-lood invullingen in de bovenlichten in de zuidgevel). De zijgevels van de zijbeuken zijn voorzien van uitgemetselde en door de goot stekende pilasters. De westelijke kopgevel van de dwarsbeuk is in de hoge plint voorzien van twee niet

		oorspronkelijke openingen. De diverse geveldelen van de kerk wordt aan de bovenzijde afgesloten door een band met expressief siermetselwerk. Waardering: Van belang vanwege de markante en zeer herkenbare hoofd- en kapvorm en vanwege het karakteristieke gevelbeeld in overgangsarchitectuur met elementen uit de neogotiek en het expressionisme. De kerk vormt een belangrijk en zeer beeldbepalend onderdeel van het in 1906 door de R.K. parochie van de H.H. Elisabeth en Barbara gebouwde complex met kerk, pastorie en school met zusterhuis.
Paul Krugerstraat 43	Parochie van H.H. Elisabeth en Barbara	Voormalige pastorie van de naastgelegen st. Elisabeth en Barbara kerk, gebouwd omstreeks 1906 in een overgangsarchitectuur met expressionistische en Berlagiaanse elementen, vermoedelijk naar ontwerp van architect A. Bruning. Deze was ook verantwoordelijk voor het ontwerp van de naastgelegen kerk en bijbehorende kosterswoning, school en zusterhuis. Het pand is markant gelegen op de hoek met de Tugelastraat en heeft een sterk naar voren springende rooilijn ten opzichte van het aan de westzijde gelegen kerkgebouw. De voormalige pastorie werd middels een meerzijdig eenlaags tussenlid met de oostelijke zijbeuk met de kerk verbonden. Dit eenlaags bouwdeeltje is inmiddels aan de noordzijde voorzien van een moderne uitbreiding. Het gebouw heeft een samengestelde plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een samengesteld afgeplatte kap, gedekt met grijze leien in maasdekking. De in het westelijke dakvlak aanwezige dakopbouw is een jonge toevoeging. De in het zuidelijke dakvlak aanwezige dakkapel behoort tot de oorspronkelijke opzet. De goot boven de westgevel wordt doorbroken door een plat gedekt trappenhuis, met aan weerszijden een bescheiden dakkapel. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een hardstenen plint. De voorgevel heeft een asymmetrische opzet met rechts een afgeschuinde hoek en links een afgeknot topgevelrisaliet met boogfries in de geveltop en een erker met hardstenen details in de tweede bouwlaag. Rechts in het risaliet is in een rondboog portiek met natuurstenen details de formele entree opgenomen. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De houten kozijnen zijn veelal voorzien van subtiel decoratief snijwerk en de bovenlichten bevatten overwegend meerruits ramen. Ter hoogte van de verdiepings- en zoldervloer zijn gietijzeren Y-vormige gevelankers aanwezig. De recht gesloten geveldelen van de voormalige pastorie worden afgesloten door een brede band met expressief siermetselwerk en een gootlijst. Zowel het topgevelrisaliet in de voorgevel als die in de achtergevel wordt afgesloten door een natuurstenen dekljst. Waardering: Van belang vanwege de gave hoofd- en kapvorm en vanwege het karakteristieke gave gevelbeeld in overgangsarchitectuur met Berlagiaanse en expressionistische elementen. De voormalige vormt een belangrijk en zeer beeldbepalend onderdeel van het in 1906 door de R.K. parochie van de H.H. Elisabeth en Barbara gebouwde complex met kerk, pastorie en school met zusterhuis.

Paul Krugerstraat 43	Parochie van H.H. Elisabeth en Barbara	Voormalige pastorie van de naastgelegen st. Elisabeth en Barbara kerk, gebouwd omstreeks 1906 in een overgangsarchitectuur met expressionistische en Berlagiaanse elementen, vermoedelijk naar ontwerp van architect A. Bruning. Deze was ook verantwoordelijk voor het ontwerp van de naastgelegen kerk en bijbehorende kosterswoning, school en zusterhuis. Het pand is markant gelegen op de hoek met de Tugelastraat en heeft een sterk naar voren springende rooilijn ten opzichte van het aan de westzijde gelegen kerkgebouw. De voormalige pastorie werd middels een meerzijdig eenlaags tussenlid met de oostelijke zijbeuk met de kerk verbonden. Dit eenlaags bouwdeeltje is inmiddels aan de noordzijde voorzien van een moderne uitbreiding. Het gebouw heeft een samengestelde plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een samengesteld afgeplatte kap, gedekt met grijze leien in maasdekking. De in het westelijke dakvlak aanwezige dakopbouw is een jonge toevoeging. De in het zuidelijke dakvlak aanwezige dakkapel behoort tot de oorspronkelijke opzet. De goot boven de westgevel wordt doorbroken door een plat gedekt trappenhuis, met aan weerszijden een bescheiden dakkapel. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een hardstenen plint. De voorgevel heeft een asymmetrische opzet met rechts een afgeschuinde hoek en links een afgeknot topgevelrisaliet met boogfries in de geveltop en een erker met hardstenen details in de tweede bouwlaag. Rechts in het risaliet is in een rondboog portiek met natuurstenen details de formele entree opgenomen. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De houten kozijnen zijn veelal voorzien van subtiel decoratief snijwerk en de bovenlichten bevatten overwegend meerruits ramen. Ter hoogte van de verdiepings- en zoldervloer zijn gietijzeren Y-vormige gevelankers aanwezig. De recht gesloten geveldelen van de voormalige pastorie worden afgesloten door een brede band met expressief siermetselwerk en een gootlijst. Zowel het topgevelrisaliet in de voorgevel als die in de achtergevel wordt afgesloten door een natuurstenen deklíjst. Waardering: Van belang vanwege de gave hoofd- en kapvorm en vanwege het karakteristieke gave gevelbeeld in overgangsarchitectuur met Berlagiaanse en expressionistische elementen. De voormalige vormt een belangrijk en zeer beeldbepalend onderdeel van het in 1906 door de R.K. parochie van de H.H. Elisabeth en Barbara gebouwde complex met kerk, pastorie en school met zusterhuis.
Paus Leostraat 1 t/m 41, 2 t/m 18	Graafschapstraat 19 t/m 45, Hofmeijerstraat 1 t/m 35, 4 t/m 36, Karolingenstraat 6 t/m 14, Keizer Karelstraat 3 t/m 31, Paus Leostraat 1 t/m 41, 2 t/m 18, Pepijnstraat 2 t/m 42	Acht blokken met in totaal 119 geschakelde woningen uit 1924, naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van A.M.J. Sevenhuijsen. Het bouwblok is onderdeel van een woningbouwproject in opdracht van de Haarlemse woningstichting Vooruitgang. De blokken verschillen subtiel van elkaar in architectuur, maar hebben een sterke stedenbouwkundige samenhang en eenheid in kleur en ritme (dakkapellen, deuren en schoorstenen). Het ensemble maakt hier deel uit van de grotendeels in de periode van het interbellum tot stand gekomen woonhuisbebouwing van de Slachthuisbuurt. De woningen omvatten een bouwlaag onder een mansardedak met rode pannen en twee bouwlagen onder een plat dak. De woningen met twee bouwlagen vormen de stedenbouwkundige accenten in de straten. De voorgevels zijn opgetrokken in verschillende kleuren baksteen in halfsteens verband. In de jaren 70 zijn er kozijnindelingen en dakkapellen gewijzigd in een aantal staten. Waardering: Van belang vanwege de markante eenlaags hoofdvorm onder mansardedak met rode pannen en tweelaags hoofdvorm onder plat dak met opvallende topgevelaccenten en risalerende schoorstenen, en het gevelbeeld in karakteristieke zakelijk-expressionistische trant naar ontwerp van A.M.J. Sevenhuijsen. Tevens als markant voorbeeld projectmatige woningbouw uit de periode van het interbellum, gebouwd in opdracht van woningstichting Vooruitgang. De blokken vormen een sterk beeldbepalend element in dit deel van de Slachthuisbuurt. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme en kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Paus Leostraat 26 t/m 32	Graafschapstraat 47 t/m 59, Karolingenstraat 16 t/m 76, Paus Leostraat 26 t/m 32, Pepijnstraat 1 t/m 49, 13A	Ensemble met in totaal 77 geschakelde woningen en 1 kantoor uit 1921, naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van A.M.J. Sevenhuijsen. Het bouwblok is onderdeel van een woningbouwproject in opdracht van de Haarlemse woningstichting Onze Woning. De blokken

		hebben een sterke stedenbouwkundige samenhang en eenheid in kleur en ritme (dakkapellen, deuren en schoorstenen). Het ensemble maakt hier deel uit van de grotendeels in de periode van het interbellum tot stand gekomen woonhuisbebouwing van de Slachthuisbuurt. De woningen omvatten een bouwlaag onder een mansardedak met rode pannen afgewisseld met twee bouwlagen onder een plat dak. De woningen met twee bouwlagen vormen de stedenbouwkundige accenten in de straten. De voorgevels zijn opgetrokken in verschillende kleuren baksteen in halfsteens verband. In de jaren 80 zijn er kozijnindelingen en dakkapellen gewijzigd in een aantal staten. Waardering: Van belang vanwege de markante eenlaangs hoofdvorm onder mansardedak met rode pannen afgewisseld met tweelaags hoofdvorm onder plat dak met opvallende topgevelaccenten en risalerende schoorstenen, en het gevelbeeld in karakteristieke zakelijk-expressionistische trant naar ontwerp van A.M.J. Sevenhuijsen. Tevens als markant voorbeeld projectmatige woningbouw uit de periode van het interbellum, gebouwd in opdracht van woningstichting Onze Woning. De blokken vormen een sterk beeldbepalend element in dit deel van de Slachthuisbuurt. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme en kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Pepijnstraat 1 t/m 49, Pepijnstraat 13 A	Graafschapstraat 47 t/m 59, Karolingenstraat 16 t/m 76, Paus Leostraat 26 t/m 32, Pepijnstraat 1 t/m 49, 13A	Ensemble met in totaal 77 geschakelde woningen en 1 kantoor uit 1921, naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van A.M.J. Sevenhuijsen. Het bouwblok is onderdeel van een woningbouwproject in opdracht van de Haarlemse woningstichting Onze Woning. De blokken hebben een sterke stedenbouwkundige samenhang en eenheid in kleur en ritme (dakkapellen, deuren en schoorstenen). Het ensemble maakt hier deel uit van de grotendeels in de periode van het interbellum tot stand gekomen woonhuisbebouwing van de Slachthuisbuurt. De woningen omvatten een bouwlaag onder een mansardedak met rode pannen afgewisseld met twee bouwlagen onder een plat dak. De woningen met twee bouwlagen vormen de stedenbouwkundige accenten in de straten. De voorgevels zijn opgetrokken in verschillende kleuren baksteen in halfsteens verband. In de jaren 80 zijn er kozijnindelingen en dakkapellen gewijzigd in een aantal staten. Waardering: Van belang vanwege de markante eenlaangs hoofdvorm onder mansardedak met rode pannen afgewisseld met tweelaags hoofdvorm onder plat dak met opvallende topgevelaccenten en risalerende schoorstenen, en het gevelbeeld in karakteristieke zakelijk-expressionistische trant naar ontwerp van A.M.J. Sevenhuijsen. Tevens als markant voorbeeld projectmatige woningbouw uit de periode van het interbellum, gebouwd in opdracht van woningstichting Onze Woning. De blokken vormen een sterk beeldbepalend element in dit deel van de Slachthuisbuurt. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme en kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Pepijnstraat 2 t/m 42	Graafschapstraat 19 t/m 45, Hofmeijerstraat 1 t/m 35, 4 t/m 36, Karolingenstraat 6 t/m 14, Keizer Karelstraat 3 t/m 31, Paus Leostraat 1 t/m 41, 2 t/m 18, Pepijnstraat 2 t/m 42	Acht blokken met in totaal 119 geschakelde woningen uit 1924, naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van A.M.J. Sevenhuijsen. Het bouwblok is onderdeel van een woningbouwproject in opdracht van de Haarlemse woningstichting Vooruitgang. De blokken verschillen subtiel van elkaar in architectuur, maar hebben een sterke stedenbouwkundige samenhang en eenheid in kleur en ritme (dakkapellen, deuren en schoorstenen). Het ensemble maakt hier deel uit van de grotendeels in de periode van het interbellum tot stand gekomen woonhuisbebouwing van de Slachthuisbuurt. De woningen omvatten een bouwlaag onder een mansardedak met rode pannen en twee bouwlagen onder een plat dak. De woningen met twee bouwlagen vormen de stedenbouwkundige accenten in de straten. De voorgevels zijn opgetrokken in verschillende kleuren baksteen in halfsteens verband. In de jaren 70 zijn er kozijnindelingen en dakkapellen gewijzigd in een aantal staten. Waardering: Van belang vanwege de markante eenlaangs hoofdvorm onder mansardedak met rode pannen en tweelaags hoofdvorm onder plat dak met opvallende topgevelaccenten en risalerende schoorstenen, en het gevelbeeld in karakteristieke zakelijk-expressionistische trant naar ontwerp van A.M.J. Sevenhuijsen. Tevens als markant voorbeeld projectmatige woningbouw uit de periode van het interbellum, gebouwd

		in opdracht van woningstichting Vooruitgang. De blokken vormen een sterk beeldbepalend element in dit deel van de Slachthuisbuurt. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme en kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Pieter Kiesstraat 10 ZW, Pieter Kiesstraat 10 A, Pieter Kiesstraat 10 B, Pieter Kiesstraat 12	Pieter Kiesstraat 10ZW, 10B, 12	Ensemble van twee geschakelde winkel-woonhuizen uit omstreeks 1895 in eclectische trant. De twee panden vormen de zuidelijke afsluiting van de gesloten gevelwand aan de westzijde van de Pieter Kiesstraat in het deel tussen de Gaelstraat en de Roosveldstraat in het Garenkokerskwartier. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. De twee panden zijn tweelaags, waarbij het rechter pand (nr. 12) iets hoger is uitgevoerd dan het linker op de hoek gelegen pand, en zijn beide voorzien van een afgeplatte kap. De in hoogte verspringende voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een hardstenen of gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met banden in gele verblendsteen en een gepleisterde cordonlijst. Boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag zijn segmentbogen in kleurrijke verblendsteen aangebracht, met gepleisterde aanzet- en sluitstenen en siermetselwerk in de boogvelden. De vensters in de tweede bouwlaag zijn voorzien van een strek met gepleisterde aanzet- en sluitstenen. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. In de voor- en zijgevel van nr. 10 is een bescheiden etalagevenster opgenomen, terwijl er in de voorgevel van nr. 12 naast de woningtoegang een winkelpui met etalageraam en winkeltoegang is opgenomen. Beide geveldelen worden afgesloten door een gepleisterde architraaf met fries en een houten bakgoot met kroonlijst op consoles. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm met verspringende gootlijn en het karakteristieke gevelbeeld in eclectische trant uit omstreeks 1895. Het ensemble vormt een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand en het historische straatbeeld aan dit deel van de Pieter Kiesstraat. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer gebouwde geschakelde winkel-woonhuizen uit de periode rond 1900.
Pieter Kiesstraat 14 ZW, Pieter Kiesstraat 14 A, Pieter Kiesstraat 14 B	Pieter Kiesstraat 14ZW, 14RD	Boven- benedenwoning uit omstreeks 1895 in neorenaissance trant, gelegen aan de westelijke zijde van de Pieter Kiesstraat. Hier maakt het pand deel uit van de gesloten gevelwand met panden uit dezelfde periode, tussen de Roosveldstraat en de Gaelstraat, in het Garenkokerskwartier. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Het pand omvat twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak met rode pannen. In het voordakvlak is een dakkapel met fronton opgenomen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een hardstenen plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen, cordonlijst en aanzet- en sluitstenen in de strekken boven de gevelopeningen. Deze gevelopeningen bevatten grotendeels gewijzigde of vernieuwde invullingen. In de bovenlichten van de openingen in de eerste bouwlaag is nog glas-in-lood aanwezig uit de periode van het interbellum. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf en een fries met decoratieve spiegelvelden en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: De boven-benedenwoning is van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en de detaillering van de voorgevel, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van de Pieter Kiesstraat.

Pieter Kiesstraat 21		Middenstandswoning uit omstreeks 1895, gebouwd in een eclectische trant. Het pand is gelegen aan de oostzijde van de Pieter Kiesstraat in het Garenkokerskwartier, waar het deel uit maakt van een gesloten gevelwand. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het pand omvat twee bouwlagen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen. De in rode verblendsteen uitgevoerde segmentbogen boven de gevelopeningen zijn voorzien van geornamenteerde aanzet- en sluitstenen en in de boogvelden is subtiel siermetselwerk uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die, met uitzondering van de voordeur, op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, een fries met verdiepte velden en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm en het karakteristieke gevelbeeld in eclectische trant uit omstreeks 1895. Het pand vormt een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand en het historische straatbeeld aan dit deel van de Pieter Kiesstraat. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer gebouwde middenstandswoning uit de periode rond 1900.
Pieter Kiesstraat 23 RD, Pieter Kiesstraat 23 ZW, Pieter Kiesstraat 25 Pieter Kiesstraat 27 RD, Pieter Kiesstraat 27 ZW	Pieter Kiesstraat 23ZW, 23RD, 25, 27ZW, 27RD	Blokje met drie geschakelde panden uit omstreeks 1895, bestaand uit een tweelaags boven-benedenwoning, een eenlaags woonhuis en een drielaags boven-benedenwoning. Het ensemble werd gebouwd in een eclectische trant en maakt deel uit van de gesloten gevelwand aan de oostzijde van de Pieter Kiesstraat in het Garenkokerskwartier. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het ensemble omvat (van links naar rechts) twee, één en twee bouwlagen en elk pand heeft een eigen met pannen gedekte kap. In het voordakvlak van de middelste en van de rechter woning is een forse houten dakkapel met fronton aanwezig. De voorgevels zijn opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en gepleisterde blokken en aanzet- en sluitstenen in de hanenkammen boven de gevelopeningen. Ter plaatse van de linker woning is de voorgevel voorzien van een cordonlijst die over de middelste woning doorloopt als architraaf. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Ter plaatse van elk pand wordt de voorgevel afgesloten door een architraaf, een bakstenen fries en een houten bakgoot met kroonlijst die gedragen wordt door gesneden consoles. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofdvorm met in hoogte verspringende goot- en nokhoogtes en het karakteristieke gevelbeeld in eclectische trant uit omstreeks 1895. De drie panden vormen een beeldbepalend onderdeel van de historische gesloten gevelwand aan dit deel van de Pieter Kiesstraat. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer projectmatig gebouwd blok geschakelde woningen voor de lagere middenstand uit de periode rond 1900.

Pieter Kiesstraat 29, Pieter Kiesstraat 29 RD Pieter Kiesstraat 31 ZW Pieter Kiesstraat 31 RD	Pieter Kiesstraat 29 en 29RD, 31ZW en 31RD	Blokje met twee geschakelde boven-benedenwoningen in eclectische trant uit omstreeks 1895, waarvan de rechter (nr. 29) is voorzien van een winkelpui met expressionistische details. Het linker pand (nr. 31) grenst links aan een steeg. Het ensemble maakt deel uit van de verder gesloten gevelwand aan de oostzijde van de Pieter Kiesstraat in het Garenkokerskwartier. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het blok omvat twee bouwlagen onder twee afgeplatte schilddaken met een dakkapel in het voordakvlak. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Boven de gevelopeningen is een segmentboog uitgevoerd in rode verblendsteen, voorzien van gepleisterde aanzet- en sluitstenen. In de boogvelden is subtiel siermetselwerk opgenomen. De woningtoegangen van nr. 31 RD en ZW zijn opgenomen in een ondiep portiek. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd of vernieuwd zijn. Ter plaatse van de eerste bouwlaag van nr. 29 en 29 RD is een expressief gedetailleerde winkelpui uit 1923 aanwezig met glas-in-lood bovenlichten en rechts in de pui twee toegangen. De voorgevel van het ensemble wordt aan de bovenzijde afgesloten door een architraaf, fris en tandlijst onder een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm en het karakteristieke gevelbeeld in eclectische trant uit omstreeks 1895, met winkelpui uit 1923. Het ensemble vormt een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand en het historische straatbeeld aan dit deel van de Pieter Kiesstraat. Tevens van belang als voorbeeld van twee in particulier beheer gebouwde geschakelde boven-benedenwoningen uit de periode rond 1900, waarvan de rechter in 1923 is voorzien van een winkelpui.
Pieter Kiesstraat 32 t/m 36	Pieter Kiesstraat 32 t/m 36	Ensemble van drie geschakelde panden in neorenaissance trant uit omstreeks 1895, bestaand uit een werkplaats met bovenwoning, een middenstandswoning en een winkel-woonhuis. Het blok vormt de noordelijke afsluiting van de gesloten gevelwand aan de westzijde van de Pieter Kiesstraat, tussen de Garenkokerskade en de Roosveldstraat. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het blok omvat twee bouwlagen onder een samengestelde kap met schuin met gesmoorde pannen gedekt dakvlak aan de voorzijde. In dit dakvlak zijn drie forse dakkapellen met fronton en klauwstukken opgenomen. Het hoekpand (nr. 36) is voorzien van een afgeschuinde hoek. De gevels van het blok zijn opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint, en zijn ter plaatse van nrs. 34 en 36 geschilderd. Het metselwerk van de voorgevels is verlevendigd met gepleisterde speklagen. De gemetselde strekken en segmentbogen boven de gevelopeningen zijn voorzien van gepleisterde aanzet- en sluitstenen. De winkelpui in het hoekpand (nr. 36) uit 1936 vervangt de oorspronkelijke etalagevensters. Ter plaatse van nr. 32 bevat de voorgevel een bedrijfstoegang met houten garagedeuren onder een meerruits bovenlicht. De overige gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau gewijzigd of vernieuwd zijn. De voorgevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een architraaf, een fries met spiegelvelden en een houten bakgoot met kroonlijst die wordt gedragen door gesneden consoles. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm met schuine hoekoplossing en opvallende dakkapellen, en vanwege het karakteristieke gevelbeeld in neorenaissance trant uit omstreeks 1895. Het pand vormt een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand en het historische straatbeeld aan dit deel van de Pieter Kiesstraat, op de hoek met de Garenkokerskade. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer gebouwd project uit de periode rond 1900.

Pieter Kiesstraat 41		Pandje uit omstreeks 1895 dat in de jaren 1930 verbouwd is tot winkel-woonhuis en ook eerder in de 20ste eeuw al op punten is gewijzigd. Het pand is prominent gelegen aan de oostzijde van de Pieter Kiesstraat op de hoek met de Garenkokerskade. Hier loopt de Garenkokersvaart van oost naar west door het Garenkokerskwartier. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Het pandje omvat één bouwlaag en een zolder onder een grotendeels als mansardekap uitgevoerd en met pannen gedekt dak. In het voordakvlak is een dakhuis met klauwstukken, kroonlijst en gebroken fronton opgenomen. Daarboven is een niet oorspronkelijke dakkapel aanwezig. Ook in het achterdakvlak zit een niet oorspronkelijke dakopbouw. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband. De linker zijgevel heeft een sober expressionistisch karakter, terwijl de voorgevel boven de uit de jaren 1930 daterende pui nog elementen uit de neorenaissance bezit (hoofdgestel en detaillering van het dakhuis). De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Waardering Het pand is van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken uit zowel de late 19de eeuw als uit de periode van het interbellum, en als nog goed als zodanig herkenbaar winkel-woonhuis uit de periode van het interbellum. Het pand is zeer beeldbepalend gelegen op de hoek met de Garenkokerskade en is een opvallend onderdeel van het straatbeeld.
Pieter Kiesstraat 47 A, Pieter Kiesstraat 47 B, Pieter Kiesstraat 47 C, Pieter Kiesstraat 47 D, Pieter Kiesstraat 47 E	Pieter Kiesstraat 47A t/m 47E	Fors pand, zeer prominent gelegen aan de oostzijde van de Pieter Kiesstraat op de hoek met de Garenkokerskade, aan de noordzijde van de Garenkokersvaart in het Garenkokerskwartier. Hoewel de huidige vormgeving en detaillering grotendeels uit het laatste kwart van de 19de eeuw dateert heeft het pand waarschijnlijk een oudere kern. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Het hoekpand omvat twee bouwlagen onder een met niet oorspronkelijke pannen gedekt mansardedak. In het zuidelijke dakvlak twee jonge dakkapellen. De naar de Pieter Kiesstraat gekeerde voorgevel is uitgevoerd als lijstgevel met in het voordakvlak een dakkapel met fronton. Deze in baksteen (kruisverband) uitgevoerde voorgevel is drie vensterassen breed en in de huidige situatie geheel geschilderd. Boven de vensters zijn anderhalf steens segmentbogen zichtbaar en in de boogvelden van de vensters in de tweede bouwlaag is siermetselwerk uitgevoerd. De twee vensters in de eerste bouwlaag bevatten gewijzigde invullingen. De entree rechts in de gevel bevat een gewijzigde paneeldeur met roedenraam onder een enkelruits bovenlicht met gietijzeren levensboom. De drie vensters in de tweede bouwlaag bevatten een 6-ruits schuifraam. De naar de Garenkokerskade gerichte zijgevel is geheel gepleisterd en de indeling van deze gevel is in de tweede helft van de 20ste eeuw op punten gewijzigd. Waardering: Van belang vanwege de markante forse tweelaags hoofdvorm met mansardekap, de lijstgevel met oorspronkelijke gevelopeningen en detaillering uit de late 19de eeuw. Tevens van belang vanwege de waarschijnlijk nog aanwezige oudere kern. Het pand vormt bovendien een sterk beeldbepalend element aan de Garenkokerskade en dit deel van de Pieter Kiesstraat.

Pieter Kiesstraat 55		Bescheiden woonhuis uit omstreeks 1895 in een neorenaissance trant. Het pand is gelegen aan de oostzijde van de Pieter Kiesstraat, in het deel noordelijk van de Garenkokersvaart. Het maakt het deel uit van de historische gevelwand met voornamelijk tweelaags panden uit dezelfde periode. Rechts van het pand is een smalle steeg. Het Garenkokerskwartier dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Het pand telt één bouwlaag onder een afgeplat schilddak met gesmoorde pannen. In het voordakvlak, boven het middenrisaliet in de voorgevel, is een forse dakkapel met pilasters en fronton opgenomen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband, boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en aanzet- en sluitstenen in de gebogen hanenkammen boven de gevelopeningen. De gevelopeningen bevatten veelal gewijzigde of vernieuwde invullingen. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, een fries met siermetselwerk (ter plaatse van het risaliet onderbroken door lijstwerk en consoles) onder een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Het pand is van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm met middenrisaliet en dakkapel, de kapvorm en de bijzondere stijlkenmerken. Verder als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend onderdeel van het historische straatbeeld van de Pieter Kiesstraat.
Pieter Kiesstraat 69		Middenstandswoning uit omstreeks 1895, gebouwd in een neorenaissance trant. Het pand is gelegen aan de oostzijde van de Pieter Kiesstraat in het Garenkokerskwartier, waar het deel uit maakt van een gesloten gevelwand. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. Het pand omvat twee bouwlagen en is inmiddels voorzien van een nieuwe kap, waarbij de voorgevel een stuk is opgehoogd. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen. De segmentbogen boven de gevelopeningen zijn voorzien van gepleisterde aanzet- en sluitstenen en in de boogvelden is subtiel siermetselwerk uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die, met uitzondering van de voordeur, zijn gewijzigd of vernieuwd. De iets opgehoogde voorgevel wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf en fries en een houten bakgoot met kroonlijst op gesneden consoles. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm en het gevelbeeld in neorenaissance trant uit omstreeks 1895. Het pand vormt een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand en het historische straatbeeld aan dit deel van de Pieter Kiesstraat. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer gebouwde middenstandswoning uit de periode rond 1900.

Pieter Wantelaan 2 t/m 16, 18 t/m 34	Pieter Wantelaan 2-16, 18-34, Gilles Schoolmeesterlaan 2-16, 18-34, Jan de Mijterlaan 1-17, 2-32, Jan Bontelaan 1-27, 2-16, Willem Buyslaan 2-20	Complex drive-in-woningen en eengezinswoningen, 1955-58, architect Brakel en Buma. Het complex eengezinswoningen en drive-in-woningen geeft uitdrukking aan toenemend autobezit in de naoorlogse jaren. Bij drive-in-woningen is de individuele stalling van de auto onderdeel van het woningontwerp, waarbij de stalling van de particuliere auto inpandig plaatsvindt. Op de begane grond waren oorspronkelijk slaapkamers, op de verdieping keuken, slaapkamer en woonkamer. Daarmee een kenmerkende drive-in-woning typologie. Daarnaast is geëxperimenteerd met woonblokken waarbij de woningen om en om toegankelijk zijn, zodat voortuin naast achtertuin ligt en gepoogd werd levendigheid te combineren met privacy. Onderdeel van het complex is een openbaar speelpad, waar juist het kindveilig spelen de ruimte krijgt. Dit alles is gevat in een heldere modernistische architectuur en materialisering, waardoor een samenhangend complex wordt gevormd. Kenmerkend zijn hierbij de rechthoekige bouwblokken van twee en drie lagen met doorlopende dakranden, die onderbroken worden door schijfvormige schoorstenen die voor ritmering en herkenbaarheid van de individuele woning zorgen. Daarnaast is de gevelindeling met een grote pui over twee lagen met een houten borstwering op de verdieping en de smalle bandvensters tbv de badkamers en ook de portiekentrees en patiobalkons karakteristiek. Door gegroeide individualisering van de woningen is de architectonische eenheid van het ensemble niet meer intact. Wijzigingen zoals alternatief kleurgebruik, alternatieve gevelindelingen t.p.v. voordeuren, garages en puilen en het gebruik van moderne materialen voor kozijnen en overheaddeuren, hebben de samenhang van het ensemble als architectonische eenheid gedeeltelijk verstoord. Typologisch en stedenbouwkundig is deze buurt van belang in de ontwikkeling van de woningbouw. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de opzet van de woonblokken en de inrichting van de openbare ruimte in afstemming op woningtypologie, waarbij autobezit en spelen zijn geïntegreerd in het ensemble. Heeft positieve architectuurhistorische waarde vanwege de typologie van de drive-in-woningen en de kwaliteit van het architectonisch ontwerp in naoorlogs modernistische stijl. Heeft positieve cultuurhistorische waarde als uitdrukking van naoorlogse seriematige woningbouw voor de hogere inkomens in Haarlem, en toegenomen belang van particulier autobezit in de woonwijken.
Pijlsaan 1 RD	Leidsevaart 334, 336 RD, Pijlsaan 1 RD	Fors tweelaags pand gelegen op de zuidelijke hoek van de Leidsevaart met de Pijlsaan, nabij de Schouwtesbrug. Het pand heeft sinds jaar en dag een horeca functie en werd rond 1782 opgericht als herberg. De Leidsevaart vormt hier de oostelijke begrenzing van de Leidsevaartbuurt, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De Pijlsaan doorkruist de buurt van oost naar west. Het pand omvat twee bouwlagen onder een met gesmoorde pannen gedekt zadeldak dat met de nok evenwijdig aan de Leidsevaart ligt. Aan deze zijde heeft het pand een lange recht gesloten gevel. Aan de Pijlsaan is een kopgevel met tuit uitgevoerd. De gevels zijn in de huidige situatie geheel bekleed met niet oorspronkelijk plaatmateriaal. De invullingen van de gevelopeningen zijn met name ter plaatse van de eerste bouwlaag op punten gewijzigd. De vensters in de tweede bouwlaag (7 stuks) bevatten een T-schuifraam met enkelruits bovenlicht. In de geveltop van de topgevel zijn nog twee kleine vensters met draairaam opgenomen. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm met lange gevel aan de Leidsevaart en tuitgevel aan de Pijlsaan. Het pand neemt bovendien een zeer beeldbepalende positie in op de zuidelijke hoek van de Leidsevaart met de Pijlsaan, nabij de Schouwtesbrug. Het pand is tevens van belang als relict van de oude pre-bebouwing aan dit deel van de Leidsevaart; het werd in 1782 opgericht als herberg.
Pijlsaan 2 t/m 32	Dahliastraat 1 t/m 27 en 2 t/m 44, Anjelijsstraat 7 t/m 31 en 6 t/m 36, Resedastraat 1 t/m 41, Seringenstraat 1 t/m 23 en 2 t/m 20, Pijlsaan 2 t/m 32, Papaverstraat 1 t/m 13 en 2 t/m 22, Van Oosten de Bruijnstraat 179 t/m 195 en 174 t/m 224, Karel van Manderstraat 99 t/m 109, Zonnebloemstraat 58, 60	Complex (Bloemenbuurt) van 182 woningen uit 1924, gebouwd door het Gemeentelijk Woningbedrijf en opgezet als tuindorp inclusief schuurtjes en heggen. Het complex ligt aan de noordzijde van de Pijlsaan in de Leidsevaartbuurt en bestaat uit geknikte straten en semigesloten bouwblokken. Het werd is ontworpen als één architectuureenheid waarbij ook groen een grote rol speelde. De Leidsevaartbuurt is een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De blokken met geschakelde bescheiden eengezinswoningen zijn eenlaags en zijn uitgevoerd in een eenvoudige traditionele baksteenarchitectuur met subtiel expressionistische accenten (zoals verticaal metselwerk), en hebben een met rode pannen gedekt zadeldak. Op de hoeken en in het

		midden van de bouwblokken zijn stedenbouwkundige accenten uitgevoerd, in de vorm van topgevels met haakse zadeldaken. Vrijwel alle voortuintjes zijn voorzien van een lage ligusterhaag. Het groene karakter van het buurtje wordt versterkt door de aanwezigheid van openbaar groen (bomen, plantsoenen). De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd zijn. De in de voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn vernieuwd. Waardering: Van belang als karakteristiek en in hoofdvorm en opzet gaaf woningbouwcomplex (de zgn. Bloemenbuurt) uit 1924, gebouwd volgens het tuindorp-principe met semi-gesloten eenlaags bouwblokken in geknikte straten met schuurtjes en veel privé-groen (haagjes) en openbaar groen. Het buurtje heeft een hoge stedenbouwkundige waarde. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (schuurtjes, erfafscheidingen) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Pijlsaan 32 A		Het spuihuis werd gebouwd in 1933 door de dienst Openbare Werken van de gemeente Haarlem en was bedoeld voor de opslag van materialen van de brandweer. Het eenvoudige vrijstaande gebouwtje ligt aan de noordzijde van de Pijlsaan, op een terrein ten westen van de Dahliastraat en aan de rand van de Pijlsaan-rotonde. Deze locatie is vrijwel in het midden van de Leidsevaartbuurt gelegen, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. Het spuihuis omvat één bouwlaag op een rechthoekige plattegrond en wordt gedekt door een steil zadeldak met geglazuurde gesmoorde verbeterde Hollandse pannen. De gevels zijn uitgevoerd in baksteen in kruisverband. In de als topgevel uitgevoerde kopgevels zit boven in de geveltop een rond venster met roedenraam, opgenomen in een betonnen omlijsting. In de naar het zuiden gerichte kopgevel is bovendien een toegang uitgevoerd onder een betonnen latei. Deze toegang heeft een gewijzigde invulling. De zijgevels worden afgesloten door een forse bakgoot, die kort omhoog naar de voor- en achtergevel. Waardering: Van belang als nog goed als zodanig herkenbaar brandspuihuisje uit 1933. Het illustreert bovendien het historische ontwikkelingsproces van de brandweer in Haarlem, met name in de periode rond 1930. Dergelijke brandspuihuisjes speelden een belangrijke rol in het opbergen van het materieel van de brandweer. Het object speelt bovendien een sterk beeldbepalende rol aan dit deel van de Pijlsaan, aan de rand van een woonbuurtje (Bloemenbuurt) uit het interbellum.
Planetenlaan 13		Voormalige ULO-school, 1958, architect H.M.J.H. Kraaijvanger, in opdracht van Stichting van Weldadigheid St. Lucia gesticht. Dit schoolgebouw is stedenbouwkundig prominent gerealiseerd langs de doorgaande weg Planetenlaan. Onderdeel van een scholenstrook langs deze laan, met aan de zuidwestelijke zijde andere scholen. Licht met het hoofdvolume dicht langs de Planetenlaan, en met het plein georiënteerd op de woonbuurt aan de zijde van de Johan de Meesterstraat. Aan beide zijden zijn ingangen, aan de Planetenlaan markeert een sprong in de gevel de asymmetrisch geplaatste entree waarbij een decoratief reliëf is aangebracht, naar ontwerp van kunstenaar T. Mulder. Het reliëf verbeeldt een episode uit het leven van St. Lucia, en verwijst daarmee naar de opdrachtgever. Hoofdzakelijk tweelaags volume, vensters zijn hoofdzakelijk opgezet als sober vormgegeven stroken beukbrede gestandaardiseerde gevelpuien. Gemetselde muurdammen markeren de lokaalbreedte. Aan de pleinzijde een zeer ruim beglaasde aula, over twee verdiepingen. Lage verwachtingswaarde voor het interieur, waar in de hoofdhal/aula met de verhoogde vloer wel een schoorsteen mozaïek is aangebracht van kunstenaar Levinus Tollenaar. Aan de pleinzijde twee latere uitbouwen, eveneens naar ontwerp van bureau Kraaijvanger: in 1960-1961 uitbreiding met 4 leslokalen, in 1965 met een gymnastieklokaal. Ten opzichte van de naastgelegen Marnixschool, die een kleine 7 jaar ouder is, is hier het principe van de functionele bouw met geschakelde lichte lokalen met vrije gevels en open puien verder uitgewerkt en maakt daarmee een grote stap in moderniteit. Heeft herinneringswaarde voor de mensen die verbonden zijn geweest met het onderwijs op deze school. Het transformatorstation op het terrein is eveneens ontworpen door Kraaijvanger. De puien zijn recent vervangen door nieuwe aluminium puien. Deze hebben dezelfde indeling als de oorspronkelijke, maar tonen zich wel duidelijk anders in de plastiek van de gevel. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de ligging

		langs de Planetenlaan, een monumentale as in de wijk. Meer open en eveneens zichtbaar vanwege het open plein aan de buurtzijde. Onderdeel van een scholenstrook. Heeft architectuurhistorische waarde, als onderdeel in het oeuvre van het destijds nationaal bekende architectenbureau Kraaijvanger; vanwege de stijl die kenmerken heeft van naoorlogs modernistische stijl. Dit komt onder meer goed tot uitdrukking in de seriematige toepassing van gevelelementen. Is cultuurhistorisch van waarde als schoolgebouw met een grote herinneringswaarde voor een deel van de bevolking uit Haarlem en omstreken dat aan de school verbonden is geweest.
Plesmanlaan 9		Gebouwd ten behoeve van de Evangelisch Lutherse gemeente, momenteel in gebruik bij genootschap NieuwApostolische kerk, gerealiseerd op de hoek van de Plesmanlaan en de Mr. Jan Gerritszlaan. De kerk is met de klokkentoren georiënteerd naar het oosten, de Mr. Jan Gerritszlaan, een weg langs de woonbuurt en op de scheiding met een park. Het hoofdvolume van de kerk is opgemetseld uit gele baksteen, en afgedekt door een zadeldak. Aan de westzijde is een aangebouwd lager volume, met de hoofdentree in een portiek met eigen dak en trap aan de zuidelijke gevel aan de Plesmanlaan. De gevelindeling met twee stroken vensters in de zijgevel en de verhoogd liggende entree maken zichtbaar dat het oorspronkelijk typologisch als een bijzondere kerk is ontworpen: een zogeheten 'verdiepingskerk', waarbij de grote kerkzaal op de eerste verdieping ligt. Eronder liggen de nevenfuncties. Die bouwwijze voor kerken kwam na de Tweede Wereldoorlog in zwang. De architectuurstijl heeft kenmerken van een shake-hands stijl, door de combinatie van moderne klokkentoren en stalen vensters en de gemetselde gevels. Grote, verticale kerkzaalvensters. Naam in letters en symbolisch logo tegen de gevel maken duidelijk functie afleesbaar. Door vrije ligging en de betonnen klokkentoren met luidklok is het kerkgebouw een markering van de religieuze functie in de buurt. Ondanks het geringe volume door zorgvuldige volumeopbouw een landmark. Rond de kerk is een aangelegde tuin met laag gehouden groen, zodat kerk zichtbaar is. De kerk staat ook bekend als Vaste Burchtkerk. De kerk is ontworpen door de destijds als katholiek bekend staande architect H.T. Zwiers, tevens hoogleraar bouwkunde aan de technische hogeschool in Delft. Zwiers was lid van een studietoelichting kerkelijke bouwkunde na de Tweede Wereldoorlog. Destijds deed de studietoelichting kerkelijke bouwkunde na de Tweede Wereldoorlog onderzoek naar de vernieuwing van kerkgebouwen. Mogelijk is de kerk een demonstratie of test van de bevindingen van de commissie. In 1980 is de kerk verbouwd naar ontwerp van Van Asperen en Hallema, toen de Nieuw-Apostolische gemeente het gebouw in gebruik nam. Gewijzigd zijn gevelopeningen en kozijnen, boeiiboord, entree en het interieur waardoor de oorspronkelijke zuiverheid van het ontwerp is verzwakt. Door het grote bouwvolume van het verzorgingstehuis naast de kerk wordt de kerk overheerst (verdwerpt, wordt weggedrukt), wat eveneens afbreuk doet. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de zichtbare ligging langs de buurtweg Mr. Jan Gerritszlaan. Heeft architectuurhistorische waarde, als kerkgebouw in het oeuvre van de als katholiek bekend staande architect H.T. Zwiers, tevens lid van een studietoelichting kerkelijke bouwkunde; en vanwege de architectuurstijl als een terughoudend vormgegeven gebouw met religieuze functie, met kenmerken van shake-hands uit de naoorlogse periode, en vanwege de niet-gebruikelijke typologie als verdiepingskerk. Heeft cultuurhistorische waarde vanwege de herinneringswaarde voor een deel van de bevolking uit Haarlem die van de kerk gebruik heeft gemaakt en maakt voor bijeenkomsten en vieringen.

Poortstraat 6		Bescheiden pandje, gebouwd als bergplaats in 1923 in overgangsassarchitectuur. Het gebouwtje ligt aan de westzijde van de Poortstraat, aan de noordelijke rand van de Amsterdamsebuurt. Het gebied dat de Amsterdamsebuurt buurt zou worden was eeuwenlang als weiland in gebruik met boerderijen lagen langs de Zomervaart. In 1839 was door de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij (HIJSM) de spoorlijn naar Amsterdam aangelegd, en werkplaatsen verzezen direct noordelijk daarvan. Voor de werknemers werd vanaf eind 19de eeuw de Amsterdamsebuurt aangelegd. De HIJSM leende hiervoor geld aan de woningbouwverenigingen. De buurt werd dicht bebouwd, met arbeiderswoningen aan smalle straten, met weinig ruimte voor tuintjes of openbaar groen. Het pandje omvat één bouwlaag en een zolder onder een met golfplaten gedekt mansardedak. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (halfsteens verband en ter hoogte van de zolder deels in klezoorverband) en voorzien van houten vakwerk. Het metselwerk is verlevendigd met rollagen waarin gele verblendsteen is opgenomen als accent. De gevel heeft een symmetrische indeling met centraal in de gevel een brede toegang die in de huidige situatie is voorzien van dubbele houten deuren met ruiten en een modern rolluik. Aan weerszijden een zijlicht met meerruits raam. Ter hoogte van de zolder is een toegang (hijsluik) met houten paneeldeur en zijlichten met meerruits raam opgenomen. De geveltop is afgewerkt met een verticale houten betimmering met een gegolfde druiplijst. De gevel wordt afgesloten door een houten windveer. Tegen de linker zijgevel van het pand staat een jongere aanbouw. Waardering: Van belang vanwege de gaafheid van hoofdvorm en detaillering, als karakteristiek en nog goed als zodanig herkenbaar voorbeeld van een bedrijfspandje uit 1923 in markante overgangsassarchitectuur en als beeldbepalend historisch element in het straatbeeld van de Poortstraat.
Prins Bernhardlaan 2, 2A t/m W	Dr. Schaepmanstraat 284, Prins Bernhardlaan 2, 2A t/m W	Kantoorgebouw Handelspoort, op de hoek Prins Bernhardlaan en de Amsterdamsevaart, 1969-1970, architect Niesten. Gebouw staat ook bekend als 'Bougiegebouw' en als 'Bosch-gebouw', vanwege de bougiereclame op het dak. Op de luifel naam 'Handelspoort'. Opvallend gelegen kantoorgebouw, uit twee delen met een breed horizontaal volume als plintbebouwing, en erboven in min of meer een zelfstandig tweede volume een kantooortoren. De grote portalen op het dak, die doorlopen door de gevels, zorgen voor een hangend (zwevend) volume en creëren lichtheid in de massaopbouw. In de huidige plint een entree met een collectieve functie. In de zes lagen hoge kantooortoren rondom bandvensters bekroond op het dak met een metalen 'kroon'. De architectuurstijl is naoorlogs modernisme, uitstralend de eigentijdse zakelijkheid van het moderne bedrijf dat er destijds in gevestigd was. Vooral in het lage plintvolume zorgvuldige detaillering met slanke kozijnen, bandvensters en grote glasvlakken (vliesgevel), die een zekere luxe en klasse uitstralen. Bij de entree een bordes verbijzonderd met vaste beeldende kunst (abstracte bronzen vorm). Cultuurhistorisch zeldzaam is de oude reclame van de vonkende bougie als bekroning op het dak, een 'Bosch-bougie'. Later is de gevel gerenoveerd. Het hoogbouwdeel is aangepast en is in gebruik als woonruimtes. In de plint is een restaurant gevestigd. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de markering van de hoek van een buurt, als landmark bij de stadsentree. Heeft architectuurhistorische waarde vanwege de typologie met collectieve plint en standaardeenheden in toren; en de uitgesproken naoorlogs modernistische stijl, met vliesgevel en vaste beeldende kunst; de reclame van de vonkende bougie die mogelijk nog uit de bouwtijd is. Heeft cultuurhistorische waarde als uitdrukking van de eigentijdse moderne zakelijkheid van het bedrijf.

Professor Van der Waalsstraat 1	Kamerlingh Onnesstraat 2A, 2B, Christiaan Huygensplein 10 t/m 15, Professor van der Waalstraat 1	Blok met tien middenstandswoningen, gelegen aan de zuidzijde van het Christiaan Huygensplein, gebouwd in 1929 naar ontwerp van architect J. de Boer in Amsterdamse Schoolstijl. Opdrachtgever was de N.V. De Eerste Bouwmaatschappij "Veerstraat" en de N.V. Nederlandse Trust tot Exploitatie van Onroerende Goederen. Eerder ontwierp De Boer voor de laatste N.V. ook een blok woningen aan de oostzijde van het Christiaan Huygensplein. Net als dat blok maakte ook het onderhavige blok woningen deel uit van het uitbreidingsplan Haarlem Zuidwest. Het geheel bestaat uit twee in rooilijn verspringende hoekwoningen met verspringende nokhoogte, waartussen twee gespiegelde woningen zijn opgenomen aan weerszijden van een centrale weer in rooilijn verspringende middenpartij met twee boven-benedenwoningen. De twee bovenwoningen in het centrale bouwdeel zijn toegankelijk via een paraboolvormig portiek in het midden van de gevel. Hierboven is een balkon uitgevoerd. De twee woningtoegangen van nr. 9 en 11 en die van 14 en 15 zijn opgenomen in een rondboogvormige uitsparing, gevuld met verticaal metselwerk. Opvallende elementen in het bouwblok zijn verder de forse dakoverstekken en behalve de verspringende rooilijn en nokhoogtes, ook de verspringende gootlijn. De in baksteen (kruisverband) opgetrokken gevels hebben een iets uitgemetselde plint die wordt afgesloten door een tegellijst. Het metselwerk is verder verlevendigd met slanke banden in gesinterde steen of uitgemetselde baksteen. Het dakoverstek met bakgoot wordt op diverse plaatsen onderbroken door een op punten gewijzigde plat gedekte dakkapel. Voor de nrs. 10 en 11 en voor de nrs. 14 en 15 is een laag bakstenen muurtje met ezelsrug uitgevoerd, die weer aansluit op de naar voren gelegen rooilijn van de hoekwoningen en het centrale geveldeel. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die nagenoeg overal gewijzigd zijn. De twee hoekwoningen zijn boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag voorzien van een geprofileerde en omhoekende houten luifel. Waardering: Van belang als opvallend stedenbouwkundig element in Amsterdamse Schoolstijl aan het Christiaan Huygensplein; het blok uit 1929 vormt de zuidelijke gevelwand van dit plein. Door de opvallende eenlaags hoofdvorm met in rooilijn verspringende geveldelen, de verspringende kapvorm, nokhoogte en gootlijn, alsmede door de markante vormgeving met dakoverstekken, luifels, paraboolvormig portiek en subtiel expressief metselwerk vormt het blok een zeer beeldbepalend element aan dit plein en in het buurtje.
Ramplaan 6 t/m 20	Ramplaan 6 t/m 20	Reeks van vier dubbele middenstandswoningen uit 1921 in zakelijk-expressionistische trant, gelegen aan de westzijde van de Ramplaan in het noordelijke deel van het Ramplaankwartier. Het Ramplaankwartier is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. De vier dubbele woningen omvatten één bouwlaag en een zolderverdieping onder een samengestelde kap gedekt met rode pannen. Centraal op de nok is een forse bakstenen schoorsteen uitgevoerd. De voorgevel is hoger opgetrokken, waardoor de panden aan de voorzijde tweelaags lijken. De markante brede voorgevels zijn voorzien van afgeschuinde hoeken met expressief uitkragend metselwerk en een 3-zijdige bakstenen erker met expressief gedetailleerd bakstenen balkonbalustrade. De gevels van het blok nr. 6-8 zijn wit geschilderd. De woningtoegangen bevinden zich in de zijgevel. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd. De voortuinen worden van de Ramplaan gescheiden door een lage bakstenen voetmuur met ijzeren buizen tussen bakstenen pilasters met ezelsrug. Elke woning is in de voorgevel voorzien van een spaarveld met een naam. Waardering: Van belang vanwege de markante kap- en hoofdvorm van de vier blokken met steeds twee middenstandswoningen uit 1921. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld in zorgvuldig gedetailleerde zakelijk-expressionistische trant. De vier dubbele woonhuizen met bijbehorende erfafscheidingen vormen een zeer beeldbepalende element aan dit deel van de Ramplaan.

Ramplaan 9A, 9B, 15, 17	Ramplaan 9A, 9B, 15, 17	Blok van vier geschakelde woningen in Amsterdamse Schoolstijl, gebouwd in 1926 in opdracht van de firma S. Veldkamp en G. Mettes. De reeks woningen ligt aan de oostzijde van de noord-zuid lopende en uit de 18de eeuw daterende Ramplaan. Het Ramplaankwartier is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. Het blok met vier woningen omvat één bouwlaag onder een met gesmoorde pannen gedekt mansardedak met omlopende schilden. In de voorgevel zijn drie door de goot stekende en licht risalerende topgevels uitgevoerd, waarvan de middelste de grootste is en over twee woningen doorloopt. Tussen de topgevels is een dakkapel aangebracht. Op de nok staan drie bakstenen schoorstenen. De voorgevel van het blok is opgetrokken in baksteen boven een trasraam. Boven de diverse gevelopeningen, maar ook als afsluiting van de topgevels is een rollaag in donkere baksteen uitgevoerd. In de geveltop van de middelste topgevel is bovendien expressief vormgegeven siermetselwerk aanwezig. De entrees tot de twee middelste woningen zijn opgenomen rechts en links van de middelste topgevel, onder een bescheiden luifel en bovenlicht. De entree van de buitenste woningen zijn in de zijgevel ondergebracht. Elke woning heeft in de voorgevel een 3-zijdige erker. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd. Aan de straatzijde resteren nog enkele bakstenen hekposten en voetmuren van de oude erfafscheidingen. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm met fors mansardedak met omlopende schilden, door de goot stekende topgevels en erkers. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld in Amsterdamse Schoolstijl uit 1926. Het blok speelt door deze hoofdvorm en detaillering een beeldbepalende rol aan dit deel van de Ramplaan.
Ramplaan 2		Vrijstaande villa uit 1901 in nieuw-historiserende trant, gelegen aan de westelijke zijde van de Ramplaan en aan de noordrand van het Ramplaankwartier. Het pand werd in particuliere opdracht ontworpen door een tot nu toe onbekende architect, waarschijnlijk tegelijk met de naastgelegen villa Elswoutlaan 1. De villa kijkt uit op het aan de noordzijde van de wijk gelegen Brouwerskolkpark. Het Ramplaankwartier is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. De villa heeft een samengestelde plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een met gesmoorde kruispannen gedekte samengestelde kap met verspringende goothoogte en pironen op de nok. De gevels zijn opgetrokken in baksteen boven een iets uitgemetselde bakstenen plint met deklijst. Het metselwerk van de gevels is verlevendigd met 'speklagen' in rode baksteen. Boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag in de naar de Duinlustweg gekeerde (noord) voorgevel is in dezelfde rode baksteen een segmentboog uitgevoerd. In de hieronder gelegen boogvelden is decoratief mozaïekwerk opgenomen. De entree is opgenomen in een iets terugliggend en plat gedekt portaal, rechts in de noordgevel. De gevelopeningen bevatten houten invullingen met eenvoudig glas-in-lood in de bovenlichten. Het perceel wordt aan de noordzijde begrensd door een sloot. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld in nieuw-historiserende trant en als onderdeel van de historische vrijstaande woonhuis- en villabebouwing aan de noordrand van het Ramplaankwartier uit het begin van de twintigste eeuw. Samen met de naastgelegen villa Elswoutlaan 1 uit dezelfde periode (en vermoedelijk van dezelfde architect) vormt het pand een zeer beeldbepalend element.
Ramplaan 27 t/m 33	Ramplaan 27 t/m 33	Twee dubbele middenstandwoningen uit 1923, gebouwd in traditionele baksteenarchitectuur met expressionistische elementen. De twee blokken liggen aan de oostzijde van de noord-zuid lopende en uit de 18de eeuw daterende Ramplaan. Het Ramplaankwartier is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. De twee blokken omvatten twee bouwlagen onder een schilddak gedekt met rode Tuiles du Nord. Elke woning heeft in het voordakvlak een bescheiden plat gedekte dakkapel (de dakkapel ter plaatse van nr. 31 is vergroot). Op de hoeken op de nok een piron en

		midden op de nok is een bakstenen schoorsteen uitgevoerd. De voorgevels zijn uitgevoerd in baksteen in halfsteens verband boven een donker trasraam. In de voorgevel is in de eerste bouwlaag een brede 3-zijdige erker uitgevoerd, die door twee woningen gedeeld wordt. Aan weerszijden van deze erker zijn de woningtoegangen opgenomen, onder een bescheiden luifel. Op de erker is een gedeeld balkon met een expressief vormgegeven houten balkonbalustrade. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd zijn. Boven de woningtoegangen is een veld met naam opgenomen. De voorgevels worden afgesloten door een forse, iets schuin uitgevoerde houten bakgoot. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm met fors schilddak, luifeltje bij de entree en gedeelde erker met balkon. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld in traditionele baksteenarchitectuur met expressionistische elementen uit 1923. De twee forse dubbele woningen spelen (samen met het naastgelegen blok geschakelde woningen nrs. 19-25 uit dezelfde periode) een beeldbepalende rol aan dit deel van de Ramplaan.
Ramplaan 37, 37A, 39 t/m 51, 51A	Ramplaan 37, 37A, 39 t/m 51, 51A	Markant blok met 8 woningen en een winkel-woonhuis uit 1934, gebouwd naar ontwerp van architect A. Vogel in opdracht van J. Roosens Bouwbedrijf N.V. Het blok maakt deel uit van een omvangrijker bouwproject van in totaal 34 woningen en één winkel-woonhuis. De overige bouwblokken uit dit project liggen aan de Rollandslaan en aan de Denys van Hullelaan. De uit de 18de eeuw daterende Ramplaan doorkruist het Ramplaankwartier van noord naar zuid. Deze wijk is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. Het bouwblok met geschakelde woningen heeft links een opvallende getrapte verspringende rooilijn n ligt aan de oostelijke zijde van de Ramplaan, op de noordelijke hoek met de Rollandslaan. Het blok kijkt aan de voorzijde uit over een plantsoen dat ingeklemd ligt tussen het bouwblok en de Ramplaan. Het blok met geschakelde woningen en één winkel-woonhuis (nr. 51, het winkelgedeelte is geheel gewijzigd en vernieuwd) omvat twee bouwlagen onder zadeldaken gedekt met gesmoorde pannen. Op de nok zijn brede bakstenen schoorstenen uitgevoerd. De in het voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn latere toevoegingen. De voorgevel van het blok is opgetrokken in baksteen in Noors verband en wordt aan de bovenzijde afgesloten door het brede dakoverstek. Elke woning is in de eerste bouwlaag voorzien van een ondiepe erker. Het dakoverstek van deze erker loopt door als luifel boven de naastgelegen entree met zijlichten, ondersteund door een bakstenen pilaar. Boven de erker een reeks bovenlichten met glas-in-lood. In de tweede bouwlaag is per woning een reeks van drie vensters met stolpraam met roedeverdeling opgenomen. De invullingen van de diverse gevelopeningen zijn soms op detailniveau gewijzigd. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm, met opvallende getrapte verspringing in de rooilijn. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld uit 1934 en de repeterende gevelindeling. Door het dakoverstek en het overstek met luifel in de eerste bouwlaag is er een sterke horizontale geleiding in het blok. Het blok met geschakelde eengezinswoningen is een markant en stedenbouwkundig belangrijk element binnen een groter bouwproject uit 1934. Door de iets wijkende ligging aan de Ramplaan met plantsoen speelt het een sterk beeldbepalende rol aan dit deel van de laan.

Ramplaan 53		Forse villa, gelegen aan de oostzijde van de Ramplaan op de zuidelijke hoek met de Rollandslaan. De villa werd gebouwd omstreeks 1895 in een eclectische trant, vermoedelijk in opdracht van een bollenteler die ook de bollenschuur op nr. 57 in bezit had. De Ramplaan is een noord-zuid lopende en uit de 18de eeuw daterende verbindingsweg. Het Ramplaankwartier is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. De onderhavige villa dateert uit de vroege fase van de verstedelijking van het gebied. Het pand heeft een min of meer rechthoekige plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak gedekt met leien. In het naar de Ramplaan gekeerde dakvlak, boven het linker risalerende geveldeel, zit een dakkapel met gebogen fronton en klauwstukken. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (geheel wit geschilderd) boven een gepleisterde plint en het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen, cordonlijst en waterlijsten. De naar de Ramplaan gekeerde voorgevel heeft een asymmetrische opzet met links een licht risalerend geveldeel met 3-zijdige erker met balkon. De vensters in deze erker bevatten enkelruits schuiframen met bovenlicht met glas-in-lood. Het balkon op de erker is toegankelijk via een toegang met dubbele houten deuren met ruit en bovenlicht met glas-in-lood. Aan weerszijden hiervan een zijlicht met bovenlicht met glas-in-lood. In het rechter deel van de voorgevel bevindt zich de formele entree met houten paneeldeur onder een rondboog bovenlicht. Hierboven is een gepleisterde wenkbrauw uitgevoerd. Hierboven is in de tweede bouwlaag een venster met enkelruits schuifraam en bovenlicht met glas-in-lood aanwezig. De voorgevel wordt afgesloten door een houten bakgoot met kroonlijst, die ter plaatse van de hoeken van het risaliet gedragen wordt door geornamenteerde consoles. Waardering: Van belang vanwege de vrijstaande ligging, de markante en forse hoofdvorm en de kapvorm. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld uit omstreeks 1895 in eclectische trant. Het pand dateert uit de vroege fase van de verstedelijking van het gebied en is vermoedelijk opgericht door een bollenteler. De villa vormt een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Ramplaan.
Ramplaan 57		Voormalige bollenschuur, daterend uit het begin van de 20ste eeuw en vermoedelijk gebouwd ter vervanging van een ouder exemplaar (het perceel is in het laatste kwart van de 19de eeuw al bebouwd). Het pand ligt aan de oostzijde van de Ramplaan, een belangrijke noord-zuid lopende verbindingsweg (vroeger met vaart) en hoorde vermoedelijk oorspronkelijk bij de naastgelegen villa op nr. 53. Het Ramplaankwartier is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. De onderhavige bollenschuur is wat betreft de functie een relict uit de pre-stedelijke fase van het gebied en dateert uit de vroegste beginfase van de verstedelijking van het gebied. Het pand heeft een rechthoekige plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een met pannen gedekt zadeldak (nok evenwijdig aan de Ramplaan). De naar de Ramplaan gekeerde voorgevel is zes vensterassen breed en is opgetrokken in baksteen (halfsteens verband). Boven de vensters is een anderhalf steens strek uitgevoerd. De entree is opgenomen in de tweede vensteras van links en bevat dubbele houten paneeldeuren. De overige gevelopeningen in de voorgevel zijn voorzien van stolpramen (of stolpdeuren) met roedenverdeling. De voorgevel wordt afgesloten door het dakoverstek en een houten bakgoot met kroonlijst op klossen. Onder de dakrand zijn diverse staafankers zichtbaar. Waardering: Van belang als nog goed als zodanig herkenbare voormalige bollenschuur uit het begin van de 20ste eeuw met markante hoofd- en kapvorm en de bijbehorende gevelindeling, vermoedelijk behorend bij de villa op nr. 53. Het pand is een tastbaar relict van het oorspronkelijke tuinbouwgebied.

Ramplaan 68 A, Ramplaan 70	Ramplaan 68A en 70	Dubbel woonhuis uit 1924 in Amsterdamse Schooltrant, gebouwd naar ontwerp van architect J. Martijnse. Het pand ligt aan de westzijde van de Ramplaan, een belangrijk en historische noord-zuid lopende verbindingsweg (vroeger met vaart). Het Ramplaankwartier is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. Het dubbele woonhuis dateert uit de periode dat de verstedelijking van het gebied goed op gang komt. Het pand heeft een geheel symmetrische opzet (waarbij de linker woning gespiegeld is ten opzichte van de rechter) met een samengestelde plattegrond. Het omvat één bouwlaag onder een markant samengesteld tentdak met lager doorgetrokken geknikte zijdakvlakken die omhoeken over de voorgevel. De dakvlakken zijn gedekt met gesmoorde pannen en centraal op het dak is een bakstenen schoorsteen uitgevoerd. Beide woningen hebben in de zijgevel een plat gedekt en door de goot stekend risalerend geveldeel waarin de woningtoegang en het trappenhuis zijn opgenomen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in halfsteens verband. De naar de Ramplaan gekeerde voorgevel heeft een hoger opgetrokken geveldeel, ingeklemd tussen de omhoekende dakschilden. De vensters in de voorgevel bevatten houten invullingen, die veelal op detailniveau gewijzigd of vernieuwd zijn. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld in Amsterdamse Schooltrant uit 1924 met verspringende goothoogtes, opvallend hoger opgetrokken geveldeel in de voorgevel en omhoekende dakschilden. Het pand is een beeldbepalend element aan dit deel van de Ramplaan en vormt bovendien een goed ensemble met de overige uit deze periode daterende woonbebouwing aan deze straat.
Ramplaan 73 A, 75, 75 A	Ramplaan 73 A, 75, 75A	Blok van drie geschakelde middenstandswoningen, gebouwd in 1926 in Amsterdamse Schoolstijl naar ontwerp van architect J. Martijnse in opdracht van de heer Tj. De Hoop uit Overveen. Het pand is gelegen aan de oostzijde van de noord-zuid lopende Ramplaan, een belangrijke verbindingsweg (vroeger met vaart). Het Ramplaankwartier is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. Het onderhavige blok met woningen dateert uit de periode dat de verstedelijking van het gebied goed op gang komt. Het blok met drie woningen heeft een samengestelde plattegrond en omvat één bouwlaag onder een schilddak met lager doorgetrokken en over de voorgevel omhoekende geknikte zijdakschilden. Het dak is gedekt met rode tuiles du nord. Centraal in de tweelaags opgetrokken voorgevel (baksteen in Vlaams verband) is een middenrisaliet met door de goot stekende topgevel uitgevoerd. Deze is in de geveltop voorzien van een expressief gedetailleerde verticale houten betimmering. De entree van de twee eindwoningen zijn opgenomen in de zijgevels, en de entree van de middenwoning bevindt zich links in het risaliet. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld in Amsterdamse Schooltrant uit 1926 met verspringende goothoogtes, opvallend door de goot stekend middenrisaliet en omhoekende dakschilden. Het pand vormt een beeldbepalend element aan dit deel van de Ramplaan en vormt bovendien een goed ensemble met de overige uit deze periode daterende woonbebouwing aan deze straat.

Ramplaan 76 t/m 80	Ramplaan 76 t/m 80	Blok van drie geschakelde middenstandswoningen, gebouwd in 1926 in Amsterdamse Schoolstijl naar ontwerp van architect J. Martijnse in opdracht van de heer Tj. De Hoop uit Overveen. Het pand is gelegen aan de oostzijde van de noord-zuid lopende Ramplaan, een belangrijke verbindingsweg (vroeger met vaart). Het Ramplaankwartier is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. Het onderhavige blok met woningen dateert uit de periode dat de verstedelijking van het gebied goed op gang komt. Het blok met drie woningen heeft een samengestelde plattegrond en omvat één bouwlaag onder een schilddak met lager doorgetrokken en over de voorgevel omhoekende geknikte zijdakschilden. Het dak is gedekt met rode tuiles du nord. Centraal in de tweelaags opgetrokken voorgevel (baksteen in Vlaams verband) is een middenrisaliet met door de goot stekende topgevel uitgevoerd. Deze is in de geveltop voorzien van een expressief gedetailleerde verticale houten betimmering. De entree van de twee eindwoningen zijn opgenomen in de zijgevels, en de entree van de middenwoning bevindt zich links in het risaliet. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld in Amsterdamse Schooltrant uit 1926 met verspringende goothoogtes, opvallend door de goot stekend middenrisaliet en omhoekende dakschilden. Het pand vormt een beeldbepalend element aan dit deel van de Ramplaan en vormt bovendien een goed ensemble met de overige uit deze periode daterende woonbebouwing aan deze straat.
Ramplaan 82		Vrijstaand landhuisje, gebouwd 1923 in zakelijk-expressionistische trant door J.G. van de Bel. Het pand is gelegen aan de westzijde van de Ramplaan, een belangrijk en historische noord-zuid lopende verbindingsweg (vroeger met vaart). Het Ramplaankwartier is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. Het dubbele woonhuis dateert uit de periode dat de verstedelijking van het gebied goed op gang komt. Het pand heeft een rechthoekige plattegrond en omvat één bouwlaag onder een met rode pannen gedekt mansardedak (nok haaks op de Ramplaan). De naar de Ramplaan gerichte voorgevel is opgetrokken in baksteen (Vlaams verband) en is ter plaatse van de begane grond uitgebouwd met een erker en loggia, afgesloten door een houten overstek dat omhoeft over de zijgevels. Hierboven is een gevelbreed balkon uitgevoerd, dat is voorzien van een hekwerk met ruitvormig motief. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die op detailniveau gewijzigd of vernieuwd zijn. De woningtoegang is opgenomen in de linker zijgevel onder een houten luifel. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld in zakelijk-expressionistische trant uit 1923 met naar voren springende uitbouw in de voorgevel met loggia en erker, waarop een balkon is uitgevoerd. Het pand vormt een beeldbepalend element aan dit deel van de Ramplaan en vormt bovendien een goed ensemble met de overige uit deze periode daterende woonbebouwing aan deze straat.

Rechthuisstraat 9		In opdracht van de Kerkraad van de Gereformeerde Kerk te Haarlem in 1934 gebouwde Goede Herderkerk. Het ontwerp in zakelijk-expressionistische trant voor de bescheiden zaalkerk werd geleverd door architect B.T. Boeyinga. Het kerkgebouw werd in 1964 aan de noordzijde uitgebreid met een wijkcentrum in Bossche School trant naar ontwerp van architect D. Dondorp uit Haarlem. Het ensemble ligt aan de westzijde van de Rechthuisstraat, op de hoek met de Spaarnrijkstraat in de het deel van de Woonbuurten Noord dat grotendeels in de periode 1925-1950 tot stand kwam. De kerk heeft een samengestelde plattegrond en wordt middels een tussenlid onder zadeldak aan de noordzijde met wijkcentrum verbonden. De kerk wordt gedekt door een hoog zadeldak met gesmoorde pannen, wolfeinden en net onder de nok gebroken dakschilden. Deze sluiten in de zijgevels aan op het lessenaarsdak van de lagere (gewijzigde) portalen en uitbouwen. In beide dakschilden zijn niet oorspronkelijke driehoekige dakkapellen opgenomen en op de nok staat een overhoeks geplaatste en met koperen shingles beklede vierkante dakruiter met vierkante torenspits en windvaan. Het tussenlid tussen kerk en wijkcentrum is voorzien van een moderne aanbouw. Het wijkcentrum heeft een rechthoekige plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een zadeldak met gesmoorde pannen. De gevels van het complex zijn opgetrokken in gele baksteen in halfsteens verband. De naar de kruising gekeerde kopgevel van de kerk is voorzien van afgeschuinde hoeken en bevat centraal in de gevel een hoog opgaande vensterpartij. De invullingen van de gevelopeningen zijn veelal op punten gewijzigd of vernieuwd. De vensters van het wijkcentrum bevatten 4-ruits ramen. Het perceel waarop het ensemble ligt wordt van de straat gescheiden door een laag bakstenen muurtje met rollaag en afgeronde hoeken. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm van het kerkgebouw uit 1934 en de in 1964 gerealiseerde uitbreiding (wijkcentrum met tussenlid). Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld van de kerk in zakelijk-expressionistische trant naar ontwerp van de architect B.T. Boeyinga, wiens oeuvre vooral bestaat uit gereformeerde kerkgebouwen. De uitbreiding met een wijkcentrum (in Bossche School trant) is illustratief voor de groei en ontwikkeling van de Gereformeerde Kerk in Haarlem.
Regentesselaan 5		Markante woning uit 1916, vrijstaand gelegen aan de zuidzijde van de Regentesselaan in Zijlweg-West. Het pand werd ontworpen door architect C. van Unnik in een nieuw-historiserende trant. De overige woonbebouwing aan dit deel van de Regentesselaan bestaat veelal uit projectmatig gebouwde reeksen geschakelde middenstandswoningen uit de periode van het interbellum. De woning omvat twee bouwlagen onder een met rode pannen gedekt zadeldak. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in halfsteens verband en heeft in de eerste bouwlaag een asymmetrische indeling. Geheel links bevindt zich de rondboog ingang in een geblokte natuurstenen omlijsting. Deze bevat een houten deur met rondboog raam. Rechts hiervan is een ondiepe driezijdige erker uitgevoerd met drie enkelruits ramen onder bovenlichten met roedenverdeling. Boven deze erker zit een 2-steens strek. Centraal in de tweede bouwlaag is een driedelig venster opgenomen met drie enkelruits ramen. Deze bouwlaag wordt afgesloten door een gepleisterde lijst met klosjes. In de geveltop is een venster met stolpraam met roedenverdeling opgenomen. Het metselwerk van de geveltop is afgewerkt met vlechtingen. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm met zadeldak en de karakteristieke vormgeving en detaillering van de voorgevel in nieuw-historiserende trant. De met zorg vormgegeven en gedetailleerde vrijstaande woning uit 1916 vormt een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Regentesselaan, waar verder projectmatig uitgevoerde reeksen met geschakelde middenstandswoningen uit het interbellum zijn uitgevoerd.

Reggestraat 1 t/m 15	Flevoplein 15 t/m 18, Ijsselstraat 8 t/m 14, Reggestraat 1 t/m 15	Complex uit 1948 met drie blokken met in totaal 16 geschakelde woningen, gebouwd in een eenvoudige traditionalistische Delftse School trant door het Gemeentelijk Woningbedrijf en naar ontwerp van architect H. Korringa. De bescheiden woningen liggen op een terrein aan de oostzijde van de Reggestraat in het westelijke deel van de Woonbuurten Noord waarvan de bebouwing grotendeels in de periode 1925-1955 tot stand kwam. De blokken met geschakelde bescheiden woningen omvatten één bouwlaag onder een met rode pannen gedekt zadeldak met bakstenen schoorstenen op de nok. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in halfsteens verband. De oostelijke woning van zowel het blok aan het Flevoplein als van het blok aan de Ijsselstraat is voorzien van een sobere klokgevel en heeft een dwars geplaatste kap. De in het voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn veelal op punten gewijzigd of vernieuwd, net als de invullingen van de gevelopeningen. De woningtoegangen zijn opgenomen in een omlijsting. De rooilijn van het blok aan de Reggestraat volgt de knik in de straat. De voorgevels van de blokken worden afgesloten door een goot op klossen. De twee klokgevels binnen het complexje worden afgesloten door een rollaag met kunststenen aanzetstenen en dekplaten. De ondiepe voortuintjes van het blok aan de Reggestraat worden aan de straatzijde afgesloten door een lage ligusterhaag. Ook de tuinmuren van Ijsselstraat 14 en Flevoplein 18 zijn zorgvuldig meeontworpen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofd- en kapvorm en het eenvoudige maar met zorg vormgegeven gevelbeeld in traditionalistische Delftse School trant met twee opvallende klokgevelaccenten. Ondanks vernieuwingen op detailniveau vormt het ensemble, dat gebouwd werd door het Gemeentelijk Woningbedrijf een karakteristiek voorbeeld van vroeg naoorlogse woningbouw. Het complex vormt bovendien een beeldbepalend onderdeel van een buurtje met een tuindorp-achtige opzet. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme en kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen).
Reitzstraat 34		Bescheiden middenstandswoning uit omstreeks 1910, gebouwd in een neorenaissance trant. De woning ligt aan de zuidzijde van de Reitzstraat in de Transvaalbuurt. Het pand omvat één bouwlaag onder een plat dak met schuin dakvlak (met nieuwe pannen gedekt) aan de voorzijde. Op dit dakvlak sluit het steekkapje van het in de voorgevel uitgevoerde risaliet met trapgevel aan. Links van de steekkap bevindt zich een niet oorspronkelijke dakkapel. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) en het metselwerk is verlevendigd met zandstenen speklagen. Ook in de boven de gevelopeningen uitgevoerde segmentbogen in de eerste bouwlaag zijn zandstenen accenten opgenomen. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Het recht gesloten geveldeel boven de entree wordt afgesloten door een houten overstek met bakgoot en gootlijst op geornamenteerde houten consoles. De trapgevel van het topgevelrisaliet is voorzien van zandstenen dekstenen. Waardering: Van belang vanwege de eenlaags hoofdvorm onder plat dak met schuin dakvlak en steekkap en het markante gevelbeeld in neorenaissance trant. Opvallende elementen zijn het risaliet met trapgevel, het forse dakoverstek met bakgoot links van het risaliet en de details in zandsteen. Het pand vormt een beeldbepalend element aan dit deel van de Reitzstraat.

Reitzstraat 36		Hoekpand uit 1909, gelegen aan de westelijke zijde van de kruising van de Reitzstraat met de Kritzingerstraat en de President Steijnstraat in de Transvaalbuurt. Het werd gebouwd als winkel-woonhuis en is tegenwoordig geheel in gebruik als woonhuis. Het pand heeft een samengestelde plattegrond met een afgeschuinde hoek en omvat twee bouwlagen onder een plat dak met een met pannen gedekt schuin dakschild aan de westzijde. Dit dakschild sluit aan de onderzijde aan op een bescheiden eenlaags aanbouw onder plat dak. De afgeschuinde hoek is in de tweede bouwlaag voorzien van een hangende erker onder een met zink gedekt torenspitsje. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met 'speklagen' in gele verblendsteen. Deze verblendsteen komt ook terug als geel accent in de strekken boven de gevelopeningen. De winkelentree in de schuine hoek is gewijzigd in een venster. De formele entree van de woning is opgenomen in de eenlaags aanbouw rechts in de gevel aan de Reitzstraat. De gevelopeningen bevatten houten invullingen. Deze zijn in de eerste bouwlaag voorzien van bovenlichten met glas-in lood en ter hoogte van de tweede bouwlaag van bovenlichten met roedenraam met groen glas. De twee etalagevensters in de eerste bouwlaag hebben ter hoogte van de bovenlichten geornamenteerde stijlen en zijn uitgevoerd onder een subtiel geornamenteerde lateibalk. De gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een fors houten dakoverstek op geprofileerde klossen en een tandlijst. Waardering: Van belang vanwege de gave tweelaags hoofdvorm met afgeschuinde hoek, onder plat dak met overstek en schuin dakschild aan de westzijde, en bescheiden eenlaags aanbouw aan de westzijde onder plat dak. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld met subtiel accenten in gele verblendsteen, hangende erker met torenspitsje en de detaillering van de gevelopeningen. Door de nog aanwezige etalagevensters is de oorspronkelijke winkelfunctie nog helder afleesbaar. Het hoekpand vormt dan ook een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Reitzstraat.
Resedastraat 1 t/m 41	Dahliastraat 1 t/m 27 en 2 t/m 44, Anjelijsstraat 7 t/m 31 en 6 t/m 36, Resedastraat 1 t/m 41, Seringenstraat 1 t/m 23 en 2 t/m 20, Pijlsaan 2 t/m 32, Papaverstraat 1 t/m 13 en 2 t/m 22, Van Oosten de Bruijnstraat 179 t/m 195 en 174 t/m 224, Karel van Manderstraat 99 t/m 109, Zonnebloemstraat 58, 60	Complex (Bloemenbuurt) van 182 woningen uit 1924, gebouwd door het Gemeentelijk Woningbedrijf en opgezet als tuindorp inclusief schuurtjes en heggen. Het complex ligt aan de noordzijde van de Pijlsaan in de Leidsevaartbuurt en bestaat uit geknikte straten en semigesloten bouwblokken. Het werd is ontworpen als één architectuureenheid waarbij ook groen een grote rol speelde. De Leidsevaartbuurt is een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De blokken met geschakelde bescheiden eengezinswoningen zijn eenlaags en zijn uitgevoerd in een eenvoudige traditionele baksteenarchitectuur met subtiel expressionistische accenten (zoals verticaal metselwerk), en hebben een met rode pannen gedekt zadeldak. Op de hoeken en in het midden van de bouwblokken zijn stedenbouwkundige accenten uitgevoerd, in de vorm van topgevels met haakse zadeldaken. Vrijwel alle voortuintjes zijn voorzien van een lage ligusterhaag. Het groene karakter van het buurtje wordt versterkt door de aanwezigheid van openbaar groen (bomen, plantsoenen). De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd zijn. De in de voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn vernieuwd. Waardering: Van belang als karakteristiek en in hoofdvorm en opzet gaaf woningbouwcomplex (de zgn. Bloemenbuurt) uit 1924, gebouwd volgens het tuindorp-principe met semi-gesloten eenlaags bouwblokken in geknikte straten met schuurtjes en veel privé-groen (haagjes) en openbaar groen. Het buurtje heeft een hoge stedenbouwkundige waarde. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (schuurtjes, erfafscheidingen) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).

Resedastraat 43	Anjelierstraat 1 en 2, Jasmijnstraat 2 t/m 8, 10 t/m 16, Van Oosten de Bruijnstraat 172, Resedastraat 43	Twee blokken van in totaal 12 woningen uit 1931, gebouwd als aanvulling op het tuindorp-complex Bloemenbuurt uit 1924. De woningen begrenzen het tuindorp aan de noordzijde. Het complex Bloemenbuurt ligt aan de noordzijde van de Pijlslaan in de Leidsevaartbuurt en bestaat uit geknikte straten en semigesloten bouwblokken. Het werd is ontworpen als één architectuureenheid waarbij ook groen een grote rol speelde. De Leidsevaartbuurt is een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De blokken met geschakelde bescheiden eengezinswoningen zijn eenlaags en zijn uitgevoerd in een eenvoudige traditionele baksteenarchitectuur met erkers en subtiel expressionistische accenten, en hebben een met donkere pannen gedekt zadeldak. Het groene karakter van het buurtje wordt versterkt door de aanwezigheid van openbaar groen (bomen, plantsoenen) en private voortuintjes. De gevelopeningen bevatten houten invullingen met glas-in-lood die vaak nog oorspronkelijk zijn. De in de voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn vernieuwd. Waardering: Van belang als aanvulling uit 1931 op de karakteristiek en in hoofdvorm en opzet gaaf woningbouwcomplex (de zgn. Bloemenbuurt) uit 1924, gebouwd volgens het tuindorp-principe met semi-gesloten eenlaags bouwblokken in geknikte straten met schuurtjes en veel privé-groen (haagjes) en openbaar groen. Het buurtje heeft een hoge stedenbouwkundige waarde. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (schuurtjes, erfafscheidingen) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Rijksstraatweg 16, Rijksstraatweg 16 A, Rijksstraatweg 16 B, Rijksstraatweg 18, Rijksstraatweg 20 A	Rijksstraatweg 16, 16a, 16b, 18, 20a	Blok met drie geschakelde middenstandswoning, gebouwd in rationalistische trant in 1916 naar ontwerp van J. Turkenburg. Het ensemble ligt aan de oostzijde van de Rijksstraatweg waar het deel uit maakt van de gesloten gevelwand tussen de Raadhuistraat en de Floresstraat, aan de noordwestelijke rand van de Transvaalbuurt. Het blok omvat twee bouwlagen onder een met rode Tuiles du Nord gedekt zadeldak met steekkappen ter plaatse van de drie topgevels in de voorgevel. Tussen de steekkappen zijn in het voordakvlak in totaal drie dakkapellen met zadeldakje opgenomen. De voorgevel van de drie panden is opgetrokken in baksteen in kruisverband. Elke woning is in de voorgevel voorzien van een door de goot stekende tuitgevel, die in de oorspronkelijke opzet voorzien waren van een 3-zijdige erker in de eerste bouwlaag met balkon ter hoogte van de tweede bouwlaag. In de huidige situatie zijn de twee buitenste erkers doorgetrokken over de tweede bouwlaag en is de middelste erker in de periode van het interbellum vervangen door een lagere erker die samen met de woningentree links is gevat onder een houten luifel. De gevelopeningen bevatten veelal gewijzigde of vernieuwde invullingen. De tuitgevels worden afgesloten door een natuurstenen dekluijst en de tussenliggende recht gesloten geveldelen worden afgesloten door een houten baggoot op klossen. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met zadeldak en aankappende tuitgevel, en het karakteristieke gevelbeeld in sobere rationalistische trant. Het ensemble uit 1916 vormt met zijn tuitgevels en erkers een markant en beeldbepalend onderdeel aan dit deel van de Rijksstraatweg.
Rijksstraatweg 20		Hoekpand, gebouwd in 1937 als kantoor met bovenwoning, in opdracht van de Nuts-spaarbank die het pand als bijkantoor in gebruik nam. Het pand werd gebouwd in een rationalistische trant met historiserende elementen naar een ontwerp van J.J. van Noppen. Het pand vormt de noordelijke afsluiting van de gesloten gevelwand aan de oostelijke zijde van de doorgaande weg Rijksstraatweg (vroeger Schoterweg), tussen de Raadhuistraat en Floresstraat. Het hoekpand omvat twee bouwlagen onder een samengestelde kap met een sprong in de nok en gedekt met gemeleerde gesmoorde pannen. In zowel het naar de Rijksstraatweg als naar de Raadhuistraat gekeerde dakvlak is een plat gedekte dakkapel opgenomen. De eenlaags uitbreiding onder zadeldak aan de Raadhuistraat is een toevoeging uit de tweede helft van de 20ste eeuw. De gevels van het hoekpand zijn opgetrokken in baksteen boven een geblokt gepleisterde of stenen plint. Het metselwerk is in de eerste bouwlaag verlevendigd met banden, hoekblokken en lateien in kunst- of natuursteen. Onder de gevelopeningen in de tweede bouwlaag zit een kunst- of natuurstenen lekdorpel en erboven is een anderhalf steens strek uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op punten zijn gewijzigd of vernieuwd. De entree van de

		kantoorruimte bevindt zich in de afgeschuinde hoek en heeft een geheel gewijzigde invulling onder drie bovenlichten. De gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een houten bakgoot op houten klossen. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met afgeschuinde hoek en samengestelde kap met verspringing in de nok en het opvallende gevelbeeld in rationalistische trant met historiserende elementen. Tevens van belang als nog goed als zodanig herkenbaar kantoorgebouw/bankgebouw uit 1937, opgericht door de Nuts-spaarbank.
Rijksstraatweg 250 RD, Rijksstraatweg 250 ZW Rijksstraatweg 250 A	Rijksstraatweg 250A, 250 RD en 250 ZW, Jan Gijzenkade 244 t/m 258	Bouwproject uit 1939 met diverse geschakelde woonhuizen en winkelwoonhuizen aan de Rijksstraatweg en omhoekend naar de Jan Gijzenkade, waarvan de panden Jan Gijzenkade 244 t/m 258 en Rijksstraatweg 250A, 250 RD en 250 ZW nog zeer karakteristiek zijn. Het ontwerp in zakelijk-traditionele trant werd geleverd door architect Fred. M. Kramer. Het ensemble vormt feitelijk de noordelijke afsluiting van de bebouwing aan de oostelijke zijde van de Rijksstraatweg grenzend aan de Jan Gijzenvaart. Het blok bestaat uit verschillende bouwdelen, waarvan het bouwdeel op de hoek met de Jan Gijzenkade drie bouwlagen omvat en de aan weerszijden hierop aansluitende bouwdelen twee bouwlagen tellen. De voorgevels van de verschillende bouwdelen verspringen licht ten opzichte van elkaar. Door deze wisselende rooilijn en verspringende goot- en nokhoogtes is een levendig gevelbeeld ontstaan. Alle bouwdelen hebben een met rode pannen gedekt zadeldak, veelal voorzien van enkele plat gedekte dakkapellen en met bakstenen schoorstenen op de nok. De voorgevels zijn opgetrokken in baksteen (halfsteens verband) en de gevelopeningen bevatten overwegend nog houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De woningtoegangen in de gevels aan de Jan Gijzenkade zijn opgenomen in een bescheiden omlijsting net als de woonkamerventers in de eerste bouwlaag van de woningen op nr. 244 t/m 252. Het hoekpand is voorzien van karakteristieke etalagevensters en het pand Rijksstraatweg 250 ZW-250 RD bevat nog een grotendeels authentieke winkelpui met luifel. De twee kopgevels van het 3-laags bouwdeel op de hoek zijn voorzien van een tuitvormige afsluiting. Alle recht gesloten geveldelen worden afgesloten door een houten bakgoot. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofdvorm met twee en drie bouwlagen, verspringende rooilijn, goothoogtes en nokhoogtes, hoge zadeldaken met bakstenen schoorstenen en overwegend plat gedekte dakkapellen. Tevens vanwege het karakteristieke en op subtiële wijze gedetailleerde gevelbeeld in zakelijk-traditionele trant. Het blok met woonhuizen en winkelwoonhuizen vormt een beeldbepalend element aan dit deel van de Jan Gijzenkade en de Rijksstraatweg en een belangrijke stedenbouwkundige afsluiting van de bebouwing aan beide straten.

Rijksstraatweg 317 t/m 329	Jan Gijzenkade 179, 179A, 181, 181A, 181B, 183 t/m 185, Rijksstraatweg 317 t/m 329	Blok met winkelwoonhuizen en middenstandswoningen uit 1935, gebouwd naar ontwerp van architect H. Tuninga in zakelijk-traditionele trant met elementen uit de Delftse School. Het ensemble ligt in de Woonbuurten Noord en vormt de zuidelijke stedenbouwkundige afsluiting van de bebouwing aan de westzijde van de Rijksstraatweg en de oostzijde van de Jan Gijzenkade, waar deze grenzen aan de Jan Gijzenvaart. Het complex bestaat uit een fors tweelaags bouwdeel met een gebogen naar de kruising gerichte voorgevel en een gebogen kap. Op de achterzijde van dit markante hoekpand sluit rechts en links een rij geschakelde tweelaags middenstandswoningen aan. Het hoekpand wordt gedekt door een zadeldak met niet oorspronkelijke grijze bitumen shingles. In het gebogen voordakvlak zijn zes plat gedekte dakkapellen opgenomen. De aan de achterzijde op het hoekpand aansluitende bouwdelen zijn eveneens tweelaags met zadeldak, maar lager uitgevoerd. Bovendien is er nog een verspringing in de nok van de twee bouwdelen die de aansluiting vormen tussen het hoekpand en de geschakelde middenstandswoningen. De zadeldaken van de woningen zijn gedekt met pannen (overwegend gesmoord en met name aan de zijde Jan Gijzenkade gewijzigd of vernieuwd), en op de nok zijn bakstenen schoorstenen uitgevoerd. In het voordakvlak van enkele woningen is nog de oorspronkelijke bescheiden dakkapel met twee draairamen aanwezig. De gevels van het complex zijn uitgevoerd in baksteen in Noors verband. Het gebogen hoekpand bevat in de eerste bouwlaag twee op punten gewijzigde winkelpuien onder een over de zijgevels omhoekende betonnen luifel. Boven de luifel zitten lage bovenlichten. De gevelopeningen van zowel het hoekpand als de aan de Jan Gijzenkade hierop aansluitende woningen bevatten veelal op punten gewijzigde invullingen. De entrees van deze woningen zijn gevat in een omlijsting waarboven een bovenlicht is uitgevoerd. De entrees van de woningen aan de Rijksstraatweg zijn voorzien van een subtiële gemetselde omlijsting met kroonlijst, met daarboven een rond bovenlicht met gietijzeren ornament. Deze woningen zijn bovendien uitgevoerd met een 3-zijdige erker. De gevelopeningen bevatten veelal nog houten invullingen met roedenverdeling in de bovenlichten en zijn enkele op detailniveau gewijzigd of vernieuwd. De voortuinen worden hier van de Rijksstraatweg gescheiden door een lage bakstenen muurtje en stalen buis tussen hoger opgemetselde hekposten. De gevels van het ensemble worden afgesloten door het dakoverstek met baggoot op klossen. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm, met opvallend gepositioneerd en gebogen hoekpand en aan de achterzijde hierop aansluitende iets lager uitgevoerde geschakelde woningen, en vanwege de karakteristieke vormgeving en detaillering in zakelijk-traditionele trant met elementen uit de Delftse School. Het complex speelt een sterk beeldbepalende rol aan dit deel van de Rijksstraatweg en Jan Gijzenkade, nabij de kruising met de Jan Gijzenvaart.
Rijksstraatweg 503 t/m 541, 503-1 t/m 541-1, 503-2 t/m 541-2, 503-3 t/m 541-3, 505A, 505B	Rijksstraatweg 503-541, Marsmanplein 3-57	Winkels en woningen, 1958, architect E.F. Groosman. In eigendom van commerciële verhuurder. Dit complex van winkels en woningen is ontworpen als een complex van winkels in de doorlopende plint, en daarboven een blok van zes bouwlagen woningen, maar daarachter een blok van twee lagen bovenop de plint. Daarbij zijn steeds twee bouwlagen in de gevelindeling gegroepeerd door een breed en smal balkon. Aan de achterzijde een vrijstaand portiek (trappenhuis), verbonden met een korte loopbrug en drie galerijen die steeds twee woonlagen ontsluiten (maisonnetwoningen). Architectuur wordt gekenmerkt door de naoorlogs modernistische stijl. Zeer regelmatige gevelindeling met beukbrede identieke reeksen puien, waarbij de individuele woning is verbijzonderd door de gevelindeling. Kopse gevels grotendeels blind die de (dubbele hoogte van) eenheden aan de buitengevel zichtbaar maken door een betonnen lijst. Bij de winkels aan voorzijde een collectieve luifel met een bovenlicht. Met de voorzijde van winkels en woningplattegrond georiënteerd op de historische Rijksstraatweg. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de winkelpromenade op maaiveld en het hoge bouwvolume waardoor het als hoge schijf het buurtwinkelcentrum markeert, langs de historische uitvalsweg Rijksstraatweg. Heeft architectuurhistorische waarde, vanwege de naoorlogse modernistische stijl, die tot uitdrukking komt in gebruikte materialen en gevelindeling. Toepassing van niet-gebruikelijke typologie van maisonnetwoningen. Heeft cultuurhistorische waarde als buurtwinkelcentrum.

Roemer Visscherstraat 180 RD, Roemer Visscherstraat 180 ZW	Muiderslotweg 165-229, 164-236, Jephthaplein 93, 95, 97, 99, Badelochstraat 25-45, 58-64, Dullaertstraat 1 RD, 1 ZW, 2 RD, 2 ZW, Roskamstraat 42 RD, 42 ZW, 63 RD, 63 ZW, Roemer Visscherstraat 180 RD, 180 ZW	Grootschalig ensemble van woningen, bouwjaar 1947-1948, architect G.H.M. Holt. In eigendom van Ymere. Ensemble van drielaagse en eenlaagse woningen. Relatief vroeg naoorlogs, toen er nog materiaalschaarste was en er weinig arbeidskrachten waren. De zeer sobere architectuur lijkt dat te weerspiegelen. Het ensemble, in opdracht van de katholieke woningbouwvereniging St. Bavo ontworpen door de nationaal vermaarde (eveneens katholieke) architect Holt, bestaat uit twee delen. Langs de Muiderslotweg een sterke eenheid door stedenbouwkundige groepering, met een groot deel van de stroken aan weerszijden van een hoofdas in gestaffelde bouw; in een zaagtandverkaveling, met diagonale plaatsing van de stroken ten opzichte van de hoofdas van de straat. Door deze oriëntatie met de woonkamers op het zuidwesten en de relatief grote vensters, een toonbeeld van licht, lucht en ruimte. De zaagtand wordt expressief gemaakt door opeenvolging van driehoekige plantsoenen voor de stroken. Het complex heeft aan begin en eind stedenbouwkundige motieven: aan noordwestzijde korte stroken als introductie, en aan zuidoostzijde een strook die naar buiten wijkt, als een trechter. In stedenbouwkundig opzicht met die hoofdas ook onderdeel van een lange doorgaande hoofdweg centraal door de buurt, het Vondelkwartier. Op het achterterrein een speeltuin, mogelijk oorspronkelijk onderdeel van het complex. In nationaal opzicht afwijkend zijn de opvallende erkers, die bij enkele stroken op de begane grond zijn gesitueerd. De oorspronkelijk stalen kozijnen zijn vervangen. Het complex vormt een eenheid met de rij woningen aan het Jephthaplein en Badelochstraat, dat heel anders is gerealiseerd en traditioneler oogt door de eenlaagse bouwwijze opgemetseld uit baksteen, afgedekt door een zadeldak met rode pannen. De geschakelde ouderenwoningen langs de Badelochstraat vormen een gebogen wand. Langs het Jephthaplein een kort strookje als pleinwand. De regelmatige plaatsing van vensters en deuren geeft een grote samenhang aan het geheel. Wekt de indruk van tuindorpsbebouwing, door de woningtypologie, en de eenvoudige, traditionele architectuur. Tevens door de stedenbouwkundige groepering, waarbij door middel van plaatsing van woonstroken samenhangende buurten worden gecreëerd. Het rode pannendak en de regelmatig geplaatste rij gemetselde schoorstenen zijn onderdeel van de compositie en gevelbeeld. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de gevarieerde planopzet met grondgebonden en portiekwoningen, binnen een zorgvuldig ontworpen ruimtelijk plan. Verschillende ontsluitingen van woningen en de combinatie van gemeenschappelijke en privé-buitenruimtes geven de buurt ondanks de eenvoudige uitwerking een goede basiskwaliteit; vanwege de opvallende ligging aan de hoofdas door een buurt, het Vondelkwartier; en vanwege de markante gestaffelde verkaveling. Heeft architectuurhistorische waarde als onderdeel van het oeuvre van de nationaal bekende architect G.H.M. Holt. Heeft cultuurhistorische waarde als uitdrukking van eenvoudige architectuur van de vroege, naoorlogse jaren in een periode van schaarste, met aandacht voor gezondheid en hygiëne in woningbouw; vanwege het opdrachtgeverschap waarbij een katholieke woningbouwvereniging samenwerkte met een katholieke architect.
---	---	---

Rollandslaan 47 t/m 49, 51 t/m 53	Rollandslaan 47 t/m 49, 51 t/m 53	Twee dubbele landhuizen, gebouwd in 1925 in Amsterdamse Schoolstijl in opdracht van S. Rinkema. Deze opdrachtgever was in 1939 ook verantwoordelijk voor de bouw van in totaal 37 woningen van verschillende typen aan de Croesenstraat, Dickmanstraat, en Leendert Meeszstraat. De twee onderhavige dubbele woningen liggen vrijstaand naast elkaar aan de noordzijde van de Rollandslaan in het Ramplaankwartier. Het Ramplaankwartier is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. De twee dubbele woningen dateren uit de periode waarin de verstedelijking van het gebied al goed op gang is. De dubbele woningen hebben een symmetrische opzet, waarbij de indeling van de voorgevel per woning gespiegeld is uitgevoerd. Ze omvatten twee bouwlagen (aan de achterzijde één bouwlaag) onder een met gesmoorde (nr. 53-51) of rode (nr. 47-49) pannen gedekte samengestelde kap. Beide voorgevels zijn uitgevoerd in baksteen in halfsteens verband, met expressief metselwerk in de door de goot stekende topgevel en op de hoeken van de twee 3-zijdige erkers. Aan weerszijden van deze topgevel is in de tweede bouwlaag een verticale houten betimmering aangebracht met subtiele expressionistische details. Deze betimmering hoekt om naar de zijgevel, waar de rest van de zijgevel eenlaags is uitgevoerd. De woningtoegangen zijn opgenomen in dit eenlaags geveldeel. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. In de geveltop bevinden zich twee expressief vormgegeven zoldervensters. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm van de twee dubbele woningen en vanwege het karakteristieke gevelbeeld uit 1925 in Amsterdamse Schoolstijl. Door de door de goot stekende topgevel, de met houten delen betimmerde geveldelen en expressieve details vormen de twee dubbele woningen een beeldbepalend element aan dit deel van de straat. Ze vormen bovendien een goed ensemble met de overige uit deze periode daterende woonbebouwing aan de Rollandslaan.
Rollandslaan 52 t/m 54	Rollandslaan 52 t/m 54	Dubbele woning, gebouwd in 1922 in Amsterdamse Schoolstijl. De markante dubbele woning is gelegen aan de zuidzijde van de Rollandslaan in het Ramplaankwartier en vormt hier de rechter helft van de gevelwand tussen de Croesenstraat en Hendrik Roosenlaan. Het Ramplaankwartier is een woonbuurt voor arbeiders en middenstand uit de eerste helft van de 20ste eeuw, gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. De dubbele woning Rollandslaan 52-54 dateert uit de periode waarin de verstedelijking van het gebied al goed in gang is. Het pand heeft een rechthoekige plattegrond en omvat één bouwlaag onder een mansardekap gedekt met rode tuiles du Nord met vlakke wel. Per woning is in het voordakvlak een dakkapel onder lessenaarsdak opgenomen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in halfsteens verband. De naar de Rollandslaan gekeerde voorgevel heeft een symmetrische indeling, waarbij de indeling van de linker woning gespiegeld is uitgevoerd ten opzichte van de rechter woning. Centraal in de voorgevel is een brede door de goot stekende topgevel uitgevoerd met steekkapje. Deze topgevel bevat op de begane grond per woning een 2-zijdige erker met enkelruits ramen en bovenlichten, waarboven een balkon is uitgevoerd met gepotdekselde balustrade. Via een ingang opgenomen in een trapeze-vormige gevelopening is het balkon toegankelijk. Uiterst rechts en links in de gevel bevinden zich de woningtoegangen, met zijlichten en onder een houten luifel. Zowel de balkontoegangen als deze woningtoegangen bevatten de oorspronkelijke houten deur met expressieve detaillering. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke expressieve gevelbeeld in Amsterdamse Schoolstijl. Het pand is een opvallend en zeer beeldbepalend element aan dit deel van de Rollandsstraat en vormt een goed ensemble met de overige uit dezelfde periode daterende woonbebouwing.

Rollandspad 4		Vrijstaand (kwekers)woning, gelegen aan de westzijde van het Rollandspad en de daarnaast gelegen waterloop. Het pand dateert tenminste uit de 18de eeuw en heeft mogelijk een nog oudere kern. De woning vormt dan ook een tastbaar relict uit de pre-stedelijke fase van het Ramplaankwartier. Het Ramplaankwartier ontwikkelde zich in de eerste helft van de 20ste eeuw vooral als woonbuurt voor arbeiders en middenstand en is gelegen in het westelijk tuinbouwgebied. In de wijk is op plekken nog vergelijkbare pre-stedelijke bebouwing behouden gebleven, behorende bij het tuinbouwgebied. Het pand heeft een samengestelde plattegrond met een rechthoekig en evenwijdig aan het Rollandspad gesitueerd eenlaags hoofdvolume onder hoog met pannen gedekt schilddak. De naar het oosten gerichte voorgevel is opgetrokken in baksteen. Deze bevat in de huidige toestand twee vensters met T-schuifraam en bovenlicht met roede en een klein venster met 4-ruits draairaam. Boven deze gevelopeningen is een rollaag uitgevoerd. Links boven in de gevel is nog een bescheiden liggend ovaal venster aanwezig met 4-ruits raam. Ongeveer op de hoogte van dit venster is de gevel voorzien van staafankers. De voorgevel wordt afgesloten door een houten lijst en een houten bakgoot met gootlijst op klossen. Een entree bevindt zich in de rechter zijgevel, die verder geheel gepleisterd en blind is uitgevoerd. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm, de vrijstaande ligging en het karakteristieke gevelbeeld uit de 18de eeuw. Teven van belang vanwege de mogelijk nog aanwezige oudere kern. Het pand vormt bovendien een tastbaar relict uit de pre-stedelijke fase van het gebied.
Rollandstraat 73 t/m 93	Rollandstraat 73 t/m 93	Het bouwblok met elf geschakelde woningen uit 1920 vormt een belangrijk deel van de noordelijke gevelwand aan de Rollandstraat tussen de Oranjeboomstraat en Voorzorgstraat, in de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het blok is onderdeel van een groter bouwplan van in totaal 74 woningen aan het Brouwersplein, de Rollandstraat, de Gasthuislaan, de Olycanstraat, de Van Loostraat en de Westerstraat, naar ontwerp van architecten Tjeerd Kuipers en Arnold Ingwersen in opdracht van woningstichting Patrimonium. Dezelfde architecten waren in opdracht van Patrimonium ook verantwoordelijk voor het ontwerp voor de woningen in de Patrimoniumbuurt in de Transvaalwijk. Het onderhavige blok aan de Rollandstraat werd uitgevoerd in een karakteristieke traditioneel-zakelijke bouwstijl met elementen uit de Amsterdamse School. Opvallend is de ritmiek in de gevels met ondiepe portieken met kunststenen latei waarin steeds twee woningtoegangen zijn opgenomen. De entreepartijen worden geaccentueerd door een door de goot stekend houten dakhuis met fronton, subtiele expressieve detaillering en twee vensters. Opvallend zijn verder het forse mansardedak met rode pannendekking en overhoeks geplaatste bakstenen schoorstenen, en de expressieve detaillering in het metselwerk van de gevels. In de oorspronkelijke opzet waren de vensters (ook in de dakkapellen) voorzien van roedenramen. Deze zijn tegenwoordig vervangen door enkelruits ramen. De woningen zijn steeds gespiegeld ten opzichte van elkaar. Alleen ter plaatse van de uiterst linker woning (nr. 93) is gekozen voor een naar voren springende en hogere hoekoplossing, die weer aansluit op de naar voren liggende bebouwing van het naastgelegen blok. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm met forse kap en door de goot stekende dakhuisen en repeterende gevelindeling. Het blok Rollandstraat 73 t/m 93 werd tegelijk gebouwd met het aan de overzijde van de straat gelegen bouwblok 74 t/m 86 en vormt hiermee een waardevol ensemble. Tevens van belang vanwege het karakteristieke traditioneel-zakelijke ontwerp met expressieve Amsterdamse School elementen uit 1920 van architecten Kuipers en Ingwersen. Het blok vormt een wezenlijk onderdeel van een groter bouwplan van in totaal 74 woningen in de Leidsebuurt voor woningstichting Patrimonium.

Rollandstraat 74 t/m 90	Rolandstraat 74 t/m 90	Het bouwblok met zeven geschakelde woningen uit 1920 vormt een belangrijk deel van de zuidelijke gevelwand aan de Rollandstraat tussen de Oranjeboomstraat en Voorzorgstraat, in de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het blok is onderdeel van een groter bouwplan van in totaal 74 woningen aan het Brouwersplein, de Rollandstraat, de Gasthuislaan, de Olycanstraat, de Van Loostraat en de Westerstraat, naar ontwerp van architecten Tjeerd Kuipers en Arnold Ingwersen in opdracht van woningstichting Patrimonium. Dezelfde architecten waren in opdracht van Patrimonium ook verantwoordelijk voor het ontwerp voor de woningen in de Patrimoniumbuurt in de Transvaalwijk. Het onderhavige blok aan de Rollandstraat werd uitgevoerd in een karakteristieke traditioneel-zakelijke bouwstijl met elementen uit de Amsterdamse School. Opvallend is de ritmiek in de gevels met drie rondboog portieken waarin steeds een granito vloertje en twee woningtoegangen met een venster zijn opgenomen. Alleen de woningtoegang van de rechter woning op nr. 84 is niet in een portiek opgenomen. De entreepartijen worden steeds geaccentueerd door een door de goot stekend bakstenen topgeveltje met fronton, subtiele expressieve detaillering en twee vensters. Opvallend zijn verder het forse mansardedak met rode pannendecking en overhoeks geplaatste bakstenen schoorstenen, en de expressieve detaillering in het metselwerk van de gevels. In de oorspronkelijke opzet waren de vensters (ook in de dakkapellen) voorzien van roedenramen. Deze zijn tegenwoordig vervangen door enkelruits ramen. De woningen zijn steeds gespiegeld ten opzichte van elkaar uitgevoerd. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm met forse kap en door de goot stekende topgeveltjes en repeterende gevelindeling. Het blok Rollandstraat 74t/m 86 werd tegelijk gebouwd met het aan de overzijde van de straat gelegen bouwblok 73 t/m 93 en vormt hiermee een waardevol ensemble. Tevens van belang vanwege het karakteristieke traditioneel-zakelijke ontwerp met expressieve Amsterdamse School elementen uit 1920 van architecten Kuipers en Ingwersen. Het blok vormt een wezenlijk onderdeel van een groter bouwplan van in totaal 74 woningen in de Leidsebuurt voor woningstichting Patrimonium.
Romeinenstraat 1	Romeinenstraat 1, Jan Gijzenkade 149 t/m 161	Blok met acht geschakelde middenstandswoningen uit 1935 naar een ontwerp in zakelijk-traditionele trant van architect H. Tuninga. Het ensemble ligt aan de oostzijde van de Jan Gijzenkade en de Jan Gijzenvaart en heeft een markante verspringende rooilijn ter plaatse van de twee rechter woningen op de hoek met de Romeinenstraat. De geschakelde woningen vormen samen de gesloten gevelwand aan deze zijde van de straat, tussen de Romeinenstraat in het zuiden en de Roerdompstraat in het noorden. De bebouwing in deze Woonbuurten Noord kwam overwegend in de periode 1925-1955. De woningen omvatten twee bouwlagen onder een met gesmoorde pannen gedekt zadeldak met een dakkapel onder zadeldak (per woning) in het voordakvlak en bakstenen schoorstenen op de nok. De kap verspringt ter plaatse van de twee rechter woningen. Deze woningen zijn in de voorgevel voorzien van een rechthoekige bakstenen erker met balkon. De overige woningen hebben een houten erker op bakstenen borstwering. De twee hoekwoningen zijn in de zijgevel voorzien van een eenlaags uitbouw onder zadeldak. De gevelopeningen bevatten overwegend houten invullingen (ter plaatse van nr. 157 geheel vervangen door kunststof) die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Enkele vensters bevatten nog de uit de bouwtijd daterende roedenramen en diverse woningtoegangen nog de oorspronkelijke houten voordeur. De voortuinen worden van de straat gescheiden door een lage bakstenen voetsmuur tussen brede bakstenen hekposten, waartussen een stalen buis is opgenomen (op enkele plaatsen niet meer aanwezig). Het perceel van beide hoekwoningen is aan de achterzijde afgesloten door een afgeronde bakstenen tuinmuur, die aansluit op een bakstenen garage onder zadeldak. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofdvorm met twee bouwlagen, aan de rechter zijde verspringende rooilijn en kap en hoge zadeldaken met bakstenen schoorstenen en dakkapellen onder zadeldak. Tevens vanwege het karakteristieke en op subtiele wijze gedetailleerde gevelbeeld in zakelijk-traditionele trant. Het blok met geschakelde middenstandswoningen, twee garages en bakstenen tuinmuurtjes vormt een beeldbepalend element aan dit deel van de Jan Gijzenkade.

Romolenstraat 6 RD t/m 10 RD, Romolenstraat 6 ZW t/m 10 ZW	Romolenstraat 6ZW t/m 10ZW, 6RD t/m 10RD, Herensingel 157ZW t/m 163ZW, 157RD t/m 163RD	Twee blokken met in totaal zeven boven-benedenwoningen uit 1935-1939 naar ontwerp van B. Ooms in zakelijk-traditionele trant. Een blok van drie geschakelde boven-benedenwoningen ligt aan de zuidwestelijke zijde van de Romolenstraat en een blok van vier geschakelde boven-benedenwoningen (hoekpand als winkel-woonhuis) ligt aan de zuidoostelijke zijde van de Herensingel, in de meest westelijke hoek van de Amsterdamsebuurt. Het gebied dat de Amsterdamsebuurt buurt zou worden was eeuwenlang als weiland in gebruik met boerderijen lagen langs de Zomervaart. In 1839 was door de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij (HIJSM) de spoorlijn naar Amsterdam aangelegd, en werkplaatsen verzezen direct noordelijk daarvan. Voor de werknemers werd vanaf eind 19de eeuw de Amsterdamsebuurt aangelegd. De HIJSM leende hiervoor geld aan de woningbouwverenigingen. De buurt werd dicht bebouwd, met arbeiderswoningen aan smalle straten, met weinig ruimte voor tuintjes of openbaar groen. De onderhavige woningen werden vermoedelijk gebouwd ter vervanging van oudere arbeiderswoningen op deze locatie. Beide blokken tellen twee bouwlagen onder een zadeldak met gesmoorde pannen. In het voordakvlak plat gedekte dakkapellen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (halfsteens verband) boven een donker trasraam. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De entrees met houten luifel en houten deur onder een reeks kleine bovenlichten zijn opgenomen in een stenen of gepleisterde omlijsting. De twee etalagevensters in het hoekpand zijn gevat in een travertin omlijsting. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met zadeldak met plat gedekte dakkapellen en het markante gevelbeeld in zakelijk-traditionele trant uit de periode 1935-1939. Het ensemble geschakelde boven-benedenwoningen (met voormalige winkel op de hoek) vormt een beeldbepalend element aan dit deel van de Herensingel en de Romolenstraat.
Romolenstraat 35 t/m 37	Romolenstraat 35 t/m 37	Twee geschakelde arbeiderswoningen uit 1906 in overgangsarchitectuur. De twee woningen liggen aan de noordzijde van de Romolenstraat en vormen hier twee (in het gevelbeeld) redelijk gave woningen binnen een blok van oorspronkelijk vier eenlaags woningen. De Romolenstraat ligt in de uiterst westelijke hoek van de Amsterdamsebuurt. Het gebied dat de Amsterdamsebuurt buurt zou worden was eeuwenlang als weiland in gebruik met boerderijen lagen langs de Zomervaart. In 1839 was door de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij (HIJSM) de spoorlijn naar Amsterdam aangelegd, en werkplaatsen verzezen direct noordelijk daarvan. Voor de werknemers werd vanaf eind 19de eeuw de Amsterdamsebuurt aangelegd. De HIJSM leende hiervoor geld aan de woningbouwverenigingen. De buurt werd dicht bebouwd, met arbeiderswoningen aan smalle straten, met weinig ruimte voor tuintjes of openbaar groen. De woningen omvatten één bouwlaag onder een met gesmoorde kruispannen gedekt mansardedak. In het voordakvlak is bij beide woningen een plat gedekte dakkapel uitgevoerd met overstek. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) en het metselwerk is verlevendigd met banden in gele en grijze verblendsteen. Deze gele en grijze accenten komen ook terug in de strek boven de gevelopeningen en in het gemetselde fries onder de houten bakgoot op geprofileerde consoles. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal gewijzigd of vernieuwd zijn. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm met mansardedak en plat gedekte dakkapellen en vanwege het markante gevelbeeld in overgangsarchitectuur uit 1906. De twee woningen zijn nog een redelijk gaaf voorbeeld van projectmatig gebouwde geschakelde arbeiderswoningen uit het begin van de 20ste eeuw en vormen een beeldbepalend element aan de Romolenstraat.

Roskamstraat 42 RD, Roskamstraat 42 ZW, Roskamstraat 63 RD, Roskamstraat 63 ZW,	Muiderslotweg 165-229, 164-236, Jephthaplein 93, 95, 97, 99, Badelochstraat 25-45, 58-64, Dullaertstraat 1 RD, 1 ZW, 2 RD, 2 ZW, Roskamstraat 42 RD, 42 ZW, 63 RD, 63 ZW, Roemer Visscherstraat 180 RD, 180 ZW	Grootschalig ensemble van woningen, bouwjaar 1947-1948, architect G.H.M. Holt. In eigendom van Ymere. Ensemble van drielaagse en eenlaagse woningen. Relatief vroeg naoorlogs, toen er nog materiaalschaarste was en er weinig arbeidskrachten waren. De zeer sobere architectuur lijkt dat te weerspiegelen. Het ensemble, in opdracht van de katholieke woningbouwvereniging St. Bavo ontworpen door de nationaal vermaarde (eveneens katholieke) architect Holt, bestaat uit twee delen. Langs de Muiderslotweg een sterke eenheid door stedenbouwkundige groepering, met een groot deel van de stroken aan weerszijden van een hoofdas in gestaffelde bouw; in een zaagtandverkaveling, met diagonale plaatsing van de stroken ten opzichte van de hoofdas van de straat. Door deze oriëntatie met de woonkamers op het zuidwesten en de relatief grote vensters, een toonbeeld van licht, lucht en ruimte. De zaagtand wordt expressief gemaakt door opeenvolging van driehoekige plantsoenen voor de stroken. Het complex heeft aan begin en eind stedenbouwkundige motieven: aan noordwestzijde korte stroken als introductie, en aan zuidoostzijde een strook die naar buiten wijkt, als een trechter. In stedenbouwkundig opzicht met die hoofdas ook onderdeel van een lange doorgaande hoofdweg centraal door de buurt, het Vondelkwartier. Op het achterterrein een speeltuin, mogelijk oorspronkelijk onderdeel van het complex. In nationaal opzicht afwijkend zijn de opvallende erkers, die bij enkele stroken op de begane grond zijn gesitueerd. De oorspronkelijk stalen kozijnen zijn vervangen. Het complex vormt een eenheid met de rij woningen aan het Jephthaplein en Badelochstraat, dat heel anders is gerealiseerd en traditioneler oogt door de eenlaagse bouwwijze opgemetseld uit baksteen, afgedekt door een zadeldak met rode pannen. De geschakelde ouderenwoningen langs de Badelochstraat vormen een gebogen wand. Langs het Jephthaplein een kort strookje als pleinwand. De regelmatige plaatsing van vensters en deuren geeft een grote samenhang aan het geheel. Wekt de indruk van tuindorpsbebouwing, door de woningtypologie, en de eenvoudige, traditionele architectuur. Tevens door de stedenbouwkundige groepering, waarbij door middel van plaatsing van woonstroken samenhangende buurten worden gecreëerd. Het rode pannendak en de regelmatig geplaatste rij gemetselde schoorstenen zijn onderdeel van de compositie en gevelbeeld. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de gevarieerde planopzet met grondgebonden en portiekwoningen, binnen een zorgvuldig ontworpen ruimtelijk plan. Verschillende ontsluitingen van woningen en de combinatie van gemeenschappelijke en privé-buitenruimtes geven de buurt ondanks de eenvoudige uitwerking een goede basiskwaliteit; vanwege de opvallende ligging aan de hoofdas door een buurt, het Vondelkwartier; en vanwege de markante gestaffelde verkaveling. Heeft architectuurhistorische waarde als onderdeel van het oeuvre van de nationaal bekende architect G.H.M. Holt. Heeft cultuurhistorische waarde als uitdrukking van eenvoudige architectuur van de vroege, naoorlogse jaren in een periode van schaarste, met aandacht voor gezondheid en hygiëne in woningbouw; vanwege het opdrachtgeverschap waarbij een katholieke woningbouwvereniging samenwerkte met een katholieke architect.
Rustenburgerlaan 47		Eenlaags woonhuisje uit omstreeks 1905, gelegen aan de noordzijde van de Rustenburgerlaan in de gevelwand tussen de Esschilderstraat en de Weverstraat in het Rozenprieel. Het pandje wordt aan de westzijde begrensd door een steeg. Het werd gebouwd in een traditionele trant en heeft een bescheiden uitstraling. Het pandje omvat één bouwlaag onder een met de nok evenwijdig aan de voorgevel geplaatst zadeldak (afgeplat dakvlak aan de achterzijde). Het dak is gedekt met gesmoorde verbeterde Hollandse pannen en in het voordakvlak is een bescheiden plat gedekte dakkapel met stolpraam opgenomen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (halfsteens verband) boven een gepleisterde plint. De gevel heeft een symmetrische indeling met een venster met 9-ruits raam aan weerszijden van een entree met houten deur en 2-ruits bovenlicht. Boven de gevelopeningen is een rollaag uitgevoerd. De voorgevel wordt afgesloten door een houten bakgoot op klossen, voorzien van een geprofileerde gootlijst. Op de rechter zijde van het pandje sluit een bescheiden aanbouw met poort aan (mogelijk oorspronkelijk een toegangspoort tot een achter terrein). Op deze platgedekte aanbouw is een niet oorspronkelijke opbouw gerealiseerd. Waardering: Van belang vanwege de markante halfvrijstaande eenlaags hoofdvorm met zadeldak met uitbouw met poort aan de rechterzijde, de

		oorspronkelijke indeling van de voorgevel en de eenvoudige traditionele opzet en detaillering uit omstreeks 1905. Het pandje behoort tot de historische lintbebouwing aan de Rustenburgerlaan en vormt een beeldbepalend element aan dit deel van de Rustenburgerlaan.
Rustenburgerlaan 60	Rustenburgerlaan 60 en Buitenrustlaan 2	Prominent op de hoek van de Rustenburgerlaan met de Buitenrustlaan gelegen dubbele middenstandswoning uit 1928, naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van architect J. Verhagen jr. Het dubbele pand maakt hier deel uit van de grotendeels in de periode van het interbellum tot stand gekomen woonhuisbebouwing van de Buitenlustlaan. Het pand heeft een samengestelde plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een hoge samengestelde kap met overstek en forse bakgoot, gedekt met geglazuurde gesmoorde pannen. Het dubbele woonhuis heeft bakstenen gevels (staand verband) en een geheel symmetrisch uitgevoerde opzet en gevelindeling met erkers, verspringende geveldelen en in hoogte verspringende gootlijn. Op de nok van het dak een bakstenen schoorsteen en in zowel het noordelijke als het zuidelijke dakvlak is een platgedekte dakkapel opgenomen. De entrees bevinden zich in de zijgevels onder een houten luifel. De voorgevel is uitgevoerd als topgevel met boven de twee erkers een balkon. De gevelopeningen bevatten houten invullingen met soms op detailniveau gewijzigde invullingen. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm, met geheel symmetrische opzet en gevelindeling, erkers, topgevel, overstek met forse bakgoot, en detaillering in zakelijk-expressionistische trant. Het pand neemt met zijn prominente hoekligging een zeer beeldbepalende positie in. Het is bovendien een goed voorbeeld van een dubbele middenstandswoning uit de periode van het interbellum.
Rustenburgerlaan 67		Eenlaags woonhuis uit omstreeks 1880, gebouwd in een neoclassicistische trant. Het pandje is gelegen aan de noordzijde van de Rustenburgerlaan in het Rozenprieel. Hier maakt het deel uit van de gesloten gevelwand tussen Weverstraat en de Casteleynstraat, waar deze in sterke mate een terugliggende rooilijn heeft. Het woonhuis omvat één bouwlaag. Rechts tegen dit bouwvolume met afgeplat dak met schuin dakschild aan de voorzijde staat een iets jonger tweelaags bouwvolume (een overbouwde doorgang) met tentdakje. Beide daken zijn gedekt met rode pannen. De voorgevel van het woonhuis is opgetrokken in baksteen boven een gepleisterde plint met spiegelvelden. Centraal in de gevel is een door de goot stekend dakhuisje uitgevoerd onder aankappend zadeldak. De getoogde gevelopeningen bevatten houten invullingen en zijn voorzien van zware geprofileerde omlijstingen. De voorgevel van het woonhuis wordt afgesloten door een geprofileerde architraaf, een in schoon metselwerk uitgevoerd fries en een houten bakgoot met geprofileerde gootlijst. Deze bakgoot wordt gedragen door forse gesneden consoles. Ter plaatse van het tweelaags bouwdeeltje bevat de voorgevel een toegang met dubbele houten inrijdeuren met roedenraam. In de tweede bouwlaag is een op punten gewijzigd getoogd venster opgenomen. Dit geveldeel wordt afgesloten door een geprofileerde architraaf, een gepleisterd fries en een houten bakgoot met geprofileerde gootlijst. In de gootlijst van beide bouw delen kleine rondboog timpaantjes opgenomen met decoratief schelfmotief. Waardering: Van belang vanwege de eenlaags hoofdvorm met tweelaags overbouwde doorgang aan de rechterzijde, de oorspronkelijke indeling van de voorgevel en de markante detaillering in neoclassicistische trant met zware deur- en vensteromlijstingen, gesneden consoles, door de goot stekend dakhuis en timpaantjes met schelfmotief. Het pandje behoort tot de historische lintbebouwing aan de Rustenburgerlaan en vormt een beeldbepalend element aan dit deel van de straat.

Ruychaverstraat 9, 11, 11A t/m 11C	Ruychaverstraat 9, 11, 11A t/m 11C	Blok met twee geschakelde woningen voor de lagere middenstand, gebouwd omstreeks 1890 in sobere neoclassicistische trant. Het ensemble ligt aan de oostelijke zijde van de Ruycchaverstraat in het Garenkokerskwartier, waar het deel uit maakt van de verder jongere gesloten gevelwand. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. De twee geschakelde woningen omvatten twee bouwlagen onder een met pannen gedekt zadeldak. Centraal in het voordakvlak is een dakkapel met fronton opgenomen. De symmetrisch ingedeelde voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint, en heeft opvallende terugliggende hoeken. De getoogde gevelopeningen bevatten houten invullingen met T-schuiframes die op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De twee centraal in de voorgevel uitgevoerde woningtoegangen zijn opgenomen in een portiek. Boven alle gevelopeningen is een opvallend vormgegeven hanenkam uitgevoerd. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, een fries met verdiepte velden en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm en het karakteristieke gevelbeeld in sobere neoclassicistische trant uit omstreeks 1890. De twee woningen vormen een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand met overwegend jongere panden. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer projectmatig gebouwd blok geschakelde woningen uit de periode rond 1890.
Ruychaverstraat 12 t/m 16, Ruycchaverstraat 16 RD	Ruychaverstraat 12 t/m 16, 16 RD	Blok met drie, in twee bouwfases tot stand gekomen, geschakelde panden in een sobere eclectische trant. De linker boven-benedenwoning werd gebouwd in 1889 en de twee woningen rechts daarvan een jaar later. Het ensemble ligt aan de westelijke zijde van de Ruycchaverstraat in het Garenkokerskwartier waar het deel uit maakt van de gesloten gevelwand. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. De drie panden omvatten twee bouwlagen met elk een eigen mansarde dak gedekt met rode pannen. In het voordakvlak is een houten dakkapel met kroonlijstje opgenomen. De voorgevel van het ensemble is uitgevoerd in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. De gevelopeningen van het linker pand zijn voorzien van een segmentboog met gepleisterde aanzet- en sluitstenen, terwijl de gevelopeningen van de twee linker panden worden afgesloten door een strek met aanzet- en sluitstenen. De twee entrees van de boven-benedenwoning in het linker pand zijn opgenomen in een portiek. Alle gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf en fries onder een houten bakgoot met kroonlijst. Deze afsluiting is ter plaatse van de twee linker panden voorzien van een tandlijst. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm met drie afzonderlijke kappen en het karakteristieke gevelbeeld in eclectische trant uit 1889 en 1890. Het ensemble vormt een beeldbepalend onderdeel van de gesloten gevelwand en het historische straatbeeld aan dit deel van de Ruycchaverstraat. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer projectmatig gebouwd blok geschakelde woningen uit de periode rond 1900.

Schalkwijkerstraat 1 ZW, Schalkwijkerstraat 1 A t/m 1 C	Schalkwijkerstraat 1A t/m 1C, 1ZW	Herenhuis uit omstreeks 1880, gebouwd in een sobere neoclassicistische trant. Het pand ligt aan de Schalkwijkerstraat waar het de westelijke beëindiging vormt van de gevelwand tussen de Herensingel en de Zomerkade, in de westelijke hoek van de Amsterdamsebuurt. Het herenhuis vormt samen met het op de andere hoek gelegen herenhuis een laatste relict van de voornamelijk historische bebouwing in deze naar de Zuider Buiten Spaarne gerichte gevelwand. Het gebied dat de Amsterdamsebuurt buurt zou worden was eeuwenlang als weiland in gebruik met boerderijen lagen langs de Zomervlaart. In 1839 was door de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij (HIJSM) de spoorlijn naar Amsterdam aangelegd, en werkplaatsen verzeiden direct noordelijk daarvan. Voor de werknemers werd vanaf eind 19de eeuw de Amsterdamsebuurt aangelegd. De HIJSM leende hiervoor geld aan de woningbouwverenigingen. De achter het onderhavige pand gelegen Amsterdamsebuurt werd vooral dicht bebouwd, met arbeiderswoningen aan smalle straten, met weinig ruimte voor tuintjes of openbaar groen. Het hoekpand telt twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak. De voorgevel is uitgevoerd als lijstgevel en is opgetrokken in baksteen in kruisverband. Centraal in de gevel is de formele entree opgenomen, gevat in een geprofileerde omlijsting met kroonlijst. Rechts van deze entree is een tweede entree en geheel rechts in de eerste bouwlaag is een bedrijfstoegang opgenomen. De twee vensters links van de formele entree en de vijf vensters in de tweede bouwlaag bevatten grotendeels gewijzigde invullingen. Boven de gevelopeningen is een anderhalf steens strek uitgevoerd. De voorgevel wordt afgesloten door een fries en kroonlijst. De naar de Herensingel gekeerde zijgevel is geheel gepleisterd (met schijnvoegen) en heeft met slechts drie vensters (met gewijzigde invullingen) een vrij gesloten karakter. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met lijstgevel, gevelindeling en uitvoering in sobere neoclassicistische trant. Tevens van belang als voorbeeld van voornamelijk woonhuisarchitectuur uit de periode omstreeks 1880. Het pand vormt bovendien samen met het hoekpand nr. 9 een waardevol en historisch ensemble en een relict van de oorspronkelijk voornamelijk bebouwing in deze naar de Zuider Buiten Spaarne gekeerde gevelwand.
Schalkwijkerstraat 117 t/m 145	Schalkwijkerstraat 117 t/m 145, Graafschapstraat 2, Graafschapstraat 2 A	Blok met geschakelde boven-benedenwoningen, gebouwd in 1931 naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van A.M.J. Sevenhuijsen. Het bouwblok is onderdeel van een omvangrijker woningbouwproject (in totaal 109 woningen) in opdracht van woningbouwvereniging Onze Woning. Het object ligt aan de oostzijde van de Schalkwijkerstraat die aan de oostzijde van het Zuider Buiten Spaarne loopt, in de grotendeels tijdens de periode van het interbellum tot stand gekomen Slachthuisbuurt. Het blok omvat twee bouwlagen onder een samengestelde kap met geknikte dakvlakken, gedekt met rode pannen. In de naar de Schalkwijkerweg gekeerde gevel wordt de forse bakgoot op diverse plaatsen onderbroken door een door de goot stekend dakhuis aan weerszijden van een uitgemetselde schoorsteen. Het linker deel van de voorgevel is uitgevoerd als topgevelrisaliet. De winkelpui in de eerste bouwlaag is vervangen door een venster. De detaillering van de door de goot stekende dakhuisen is sterk vernieuwd. De toegangen van de woningen zijn geclusterd uitgevoerd, in reeksen van vijf, onder een gezamenlijke luifel met bovenlichten. Ook de hierboven uitgevoerde vensters vormen samen een reeks van vijf vensters, gevat in een houten omlijsting. De invullingen van de gevelopeningen zijn veelal gewijzigd. Het hoekpand aan de Graafschapstraat (oorspronkelijke een winkel met bovenwoning) heeft in de zijgevel een in hoogte verspringende gootlijn. Ook aan deze zijde is het oorspronkelijke etalagevensters vervangen door een kleinere venster. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofdvorm met door de goot stekende en risalerende schoorstenen met aan weerszijden een dakhuis en een haaks op de hoofdmassa geplaatst hoekpand (winkelwoonhuis), en het gevelbeeld in karakteristieke zakelijk-expressionistische trant naar ontwerp van A.M.J. Sevenhuijsen. Tevens als markant voorbeeld van een blok geschakelde boven-benedenwoningen met winkelwoonhuis, gebouwd in opdracht van woningstichting 'Onze Woning'. Het blok neemt een beeldbepalende positie in aan dit deel van de Schalkwijkerweg.

Schalkwijkerstraat 57 t/m 59	Schalkwijkerstraat 57 t/m 59	Markant ensemble van twee vrijstaande middenstandswoningen uit 1928, gelegen aan de oostzijde van de Schalkwijkerstraat. Deze straat vormt de westelijke begrenzing van de grotendeels in de periode van het interbellum tot stand gekomen Slachthuisbuurt. De woningen werden gebouwd in een zakelijk-expressionistische trant. De twee woningen werden gespiegeld ten opzichte van elkaar gebouwd en omvatten één bouwlaag onder een hoog zadeldak gedekt met rode pannen, met een hoger opgetrokken en inspringende hoek. De voorgevels zijn opgetrokken in baksteen (halfsteens verband) boven een donkerder uitgevoerd trasraam. Boven in de geveltop is een expressief vormgegeven siermetselwerk element opgenomen. Beide voorgevels zijn voorzien van een rechthoekige plat gedekte erker. In de terugliggende hoek is de formele entree uitgevoerd, onder een houten luifel. De gevelopeningen bevatten overwegend gewijzigde invullingen. De vensters op de verdieping (voorgevel) van de rechter woning bevatten nog de oorspronkelijke houten invullingen met roedenramen. De zijgevels worden afgesloten door een flinke bakgoot die omhoogt over de voorgevel. Waardering: Van belang vanwege de markante asymmetrische hoofdvorm met hoog zadeldak en inspringende hoek en vanwege het karakteristieke gevelbeeld in zakelijk-expressionistische trant uit 1928. Het ensemble vormt een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Schalkwijkerstraat.
Schalkwijkerstraat 59 A	Schalkwijkerstraat 59A, Slachthuisstraat 1A-RD, 1B-RD, 3RD	In Amsterdamse Schoolstijl gebouwd hoekpand, in eerste opzet in 1925 opgericht als bakkerij met twee bovenwoningen. Het pand werd in 1928 in dezelfde stijl uitgebreid aan de rechter zijde met een bergplaats met bovenwoning. Het object vormt een beeldbepalend element aan de noordzijde van de Slachthuisstraat op de hoek met de Schalkwijkerstraat in de grotendeels tijdens de periode van het interbellum tot stand gekomen Slachthuisbuurt. Het hoekpand omvat drie bouwlagen onder een plat dak, met een plat gedekte eenlaags aanbouw aan de achterzijde (met een gevel aan de Schalkwijkerstraat). De gevels zijn opgetrokken in gele baksteen (Noors verband) met accenten (eerste bouwlaag, in de hoek en in de gevelafsluiting) in rode baksteen. Het pand heeft in de eerste bouwlaag een afgeschuinde hoek waar zich oorspronkelijk de winkeltoegang bevond. De hoek is verder verbijzonderd met een iets hoger opgemetselde gevelafsluiting. De gevels zijn voorzien van expressief siermetselwerk en de gevelopeningen bevatten overwegend houten invullingen die die veelal op punten gewijzigd of vernieuwd zijn. Aan de bovenzijde worden de gevels afgesloten door een band met expressief metselwerk en rode gevelpannen. Waardering: Van belang vanwege de markante drielaags hoofdvorm met plat dak en het karakteristieke expressionistische gevelbeeld uit 1925 en 1928 met opvallend siermetselwerk en in het oog springende hoekoplossing. Het pand vormt een sterk beeldbepalend element op de noordelijke hoek van de Slachthuisstraat en de Schalkwijkerstraat en is een redelijk gaaf voorbeeld van een winkelpand met bovenwoningen uit het interbellum.

Schalkwijkerstraat 9, 9 A t/m 9 C	Schalkwijkerstraat 9, 9A t/m 9C	Herenhuis uit omstreeks 1850, gebouwd in een sobere neoclassicistische trant. Het pand ligt aan de Schalkwijkerstraat waar het de oostelijke beëindiging vormt van de gevelwand tussen de Herensingel en de Zomerkade, in de westelijke hoek van de Amsterdamsebuurt. Het herenhuis vormt samen met het op de andere hoek gelegen herenhuis een laatste relict van de voornamelijk historische bebouwing in deze naar de Zuider Buiten Spaarne gerichte gevelwand. Het gebied dat de Amsterdamsebuurt buurt zou worden was eeuwenlang als weiland in gebruik met boerderijen lagen langs de Zomervlaart. In 1839 was door de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij (HIJSM) de spoorlijn naar Amsterdam aangelegd, en werkplaatsen verzezen direct noordelijk daarvan. Voor de werknemers werd vanaf eind 19de eeuw de Amsterdamsebuurt aangelegd. De HIJSM leende hiervoor geld aan de woningbouwverenigingen. De achter het onderhavige pand gelegen Amsterdamsebuurt werd vooral dicht bebouwd, met arbeiderswoningen aan smalle straten, met weinig ruimte voor tuintjes of openbaar groen. Het hoekpand telt twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak gedekt met leien. In het voordakvlak is een ondiepe houten dakkapel met pilasters opgenomen. De voorgevel is uitgevoerd als vijf traveeën brede symmetrische lijstgevel en is opgetrokken in baksteen in kruisverband. De middelste travee is uitgevoerd als risaliet. De getoogde gevelopeningen bevatten houten invullingen die op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Aan de bovenzijde zijn ze afgewerkt met een anderhalf steens segmentboog en boven de eerste bouwlaag is een bakstenen cordonlijst met overhoekse muizentand uitgevoerd. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, fries en bagoot met kroonlijst. Ter hoogte van de verdiepingsvloer en zoldervloer zijn gietijzeren muurankers zichtbaar. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met afgeplat schilddak en lijstgevel, symmetrische gevelindeling en uitvoering in sobere neoclassicistische trant. Tevens van belang als voorbeeld van voornamelijk woonhuisarchitectuur uit de periode omstreeks 1850. Het pand vormt bovendien samen met het hoekpand nr. 9 een waardevol en historisch ensemble en een relict van de oorspronkelijk voornamelijk bebouwing in deze naar de Zuider Buiten Spaarne gekeerde gevelwand.
Scheepmakersdijk 31 RD, Scheepmakersdijk 31 ZW	Scheepmakersdijk 31ZW, 31RD	Een rond 1890 oorspronkelijk als winkel-woonhuis gebouwd pand in sobere neorenaissance trant. In 1935 werd het gewijzigd naar de huidige boven-benedenwoning situatie. Het object is onderdeel van de gesloten gevelwand aan de noordzijde van de Scheepmakersdijk. Deze straat ligt in het uiterst oostelijke deel van de binnenstad, aan de oostzijde van de Binnen Spaarne, en gaat aan de oostzijde over in de Glasblazersstraat. De historische bebouwing aan deze straten bestaat voornamelijk uit bescheiden middenstandswoningen en arbeiderswoningen (soms met bedrijfsruimte) uit de periode 1880-1900. In dit gebied oostelijk van de Binnen Spaarne verzezen op de naar het water gekeerde kades vanaf de tweede helft van de 19de eeuw de meer representatieve herenhuisen. Het pand omvat twee bouwlagen onder een met rode pannen gedekt schilddak. De in het voordakvlak aanwezige dakkapel is in 1935 aangebracht. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en in de strek boven de vensters in de tweede bouwlaag zitten gepleisterde aanzet- en sluitstenen. De gevelopeningen zijn gevat onder een gepleisterde latei en dateren uit 1935. Deze openingen bevatten deels gewijzigde of vernieuwde invullingen. Ook de twee vensters in de tweede bouwlaag bevatten op punten gewijzigde of vernieuwde invullingen. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, fries en houten bagoot met geprofileerde kroonlijst op gesneden consoles. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met lijstgevel en schilddak. Tevens vanwege de karakteristieke vormgeving in sobere maar verzorgde neorenaissance trant. Ondanks wijzigingen in 1935 is het oorspronkelijke karakter van het pand behouden gebleven. Verder van belang als typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1890 en als beeldbepalend onderdeel van het historische straatbeeld van de Scheepmakersdijk.

Scheepmakersdijk 46 t/m 50	Scheepmakersdijk 46 t/m 50	Reeks van drie eenlaags arbeiderswoningen uit omstreeks 1890, gelegen aan de zuidzijde van de Scheepmakersdijk op de hoek met de Blekerstraat. De Scheepmakersdijk ligt in het uiterst oostelijke deel van de binnenstad, aan de oostzijde van de Binnen Spaarne, en gaat aan de oostzijde over in de Glasblazersstraat. De historische bebouwing aan deze twee straten bestaat voornamelijk uit bescheiden middenstandswoningen en arbeiderswoningen (soms met bedrijfsruimte) uit de periode 1880-1900. In dit gebied oostelijk van de Binnen Spaarne verzezen op de naar het water gekeerde kades vanaf de tweede helft van de 19de eeuw de meer representatieve herenhuizen. De reeks woningen telt één bouwlaag onder een met gesmoorde pannen gedekt zadeldak. In het achterdakvlak is over de volle breedte van de drie woningen een niet oorspronkelijke dakopbouw aanwezig, met daarboven drie forse dakkapellen. In het voordakvlak zijn drie plat gedekte dakkapellen uitgevoerd. De naar de Scheepmakersdijk gerichte voorgevel van het blokje is uitgevoerd als traditionele lijstgevel en is opgetrokken in baksteen (kruisverband). Per woning is een entree en twee vensters uitgevoerd in deze gevel. Deze gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal gewijzigd of vernieuwd zijn, en worden aan de bovenzijde afgesloten door een anderhalf steens strek. Tussen de strekken zijn gietijzeren schotelankers zichtbaar. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, fries en houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm met zadeldak en de oorspronkelijke opzet en indeling van de voorgevel. Verder van belang als een in hoofdvorm gaaf voorbeeld van een reeks arbeiderswoningen uit de tijd rond 1890. Het ensemble vormt een sterk beeldbepalend onderdeel van het historische straatbeeld van de Scheepmakersdijk.
Scheepmakersdijk 55		Woonhuis uit omstreeks 1890, gebouwd met de toepassing van sobere neorenaissance elementen. Het object is onderdeel van de gesloten gevelwand aan de noordzijde van de Scheepmakersdijk en werd samen gebouwd met een achter het pand gelegen wasserij. Deze straat ligt in het uiterst oostelijke deel van de binnenstad, aan de oostzijde van de Binnen Spaarne, en gaat aan de oostzijde over in de Glasblazersstraat. De historische bebouwing aan deze twee straten bestaat voornamelijk uit bescheiden middenstandswoningen en arbeiderswoningen (soms met bedrijfsruimte) uit de periode 1880-1900. In dit gebied oostelijk van de Binnen Spaarne verzezen op de naar het water gekeerde kades vanaf de tweede helft van de 19de eeuw de meer representatieve herenhuizen. Het pand omvat twee bouwlagen onder een met rode pannen gedekt mansardedak. De voorgevel is uitgevoerd als een geknikte tuitgevel en opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint of natuurstenen plint. Boven de gevelopeningen, drie in de eerste bouwlaag, twee in de tweede en één ter hoogte van de zolderverdieping, is gemetselde segmentboog uitgevoerd met natuurstenen aanzet- en sluitstenen. In de boogvelden is subtiel siermetselwerk uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De gevel wordt afgesloten door een gepleisterde of natuurstenen dekljst met centraal in de geveltop een uitgemetselde pilaster. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met geknikte tuitgevel en mansardedak, vanwege de subtiële neorenaissance detaillering en de accenten in natuursteen. Verder van belang als voorbeeld van woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1890 en als voormalige bedrijfswoning (bij een wasserij). Het pand vormt een beeldbepalend onderdeel van het historische straatbeeld van de Scheepmakersdijk.
Scheltemakade 12		Vrijstaand woonhuis, hoofdzakelijk tweelaags volume, met asymmetrisch flauw zadeldak. Het hoofdvolume is haaks op de openbare weg georiënteerd. Witgeschilderde gevels, waarschijnlijk opgemetseld uit baksteen. De gevels zijn ingedeeld met een gevarieerde, asymmetrische indeling met vensters van verschillende grootte. Aan rechter gevel onder meer een entree en groot venster. Rondom het huis een particuliere tuin. Ligt aan Scheltemakade, met zicht op kanaal. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de ligging in een buurt met vrijstaande woningen, op een eigen kavel, langs de Scheltemakade met waterloop. Heeft architectuurhistorische waarde vanwege de stijlkenmerken van naoorlogs modernisme, zoals tot uitdrukking komt in de gevelcompositie. Heeft cultuurhistorische waarde als uitdrukking van een vrijstaande woning voor de hogere inkomensgroepen in Haarlem.

Schermerstraat 14, 16ZW t/m 22ZW, 16RD t/m 22RD	Schermerstraat 14, 16ZW t/m 22ZW, 16RD t/m 22RD	Blok met vijf geschakelde boven-benedenwoningen voor de lagere middenstand, gebouwd omstreeks 1895 in een eenvoudige maar verzorgde eclectische trant. Nummer 22 ZW-RD was oorspronkelijk een winkel met bovenwoning. Het ensemble is onderdeel van de gesloten gevelwand aan de zuidzijde van de Schermerstraat in het Garenkokerskwartier. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de inmiddels aangelegde gebogen spoorlijn naar Leiden. De buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19de eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Tot circa 1910 werden er voornamelijk particuliere woningbouwprojecten gerealiseerd in gesloten bouwblokken. Tussen 1919 en 1940 kwamen vooral woningbouwcomplexen tot stand in opdracht van particulieren en enkele woningbouwverenigingen. De geschakelde woningen omvatten twee bouwlagen, onder een plat dak met een met gesmoorde kruispannen gedekt schuin dakschild aan de voorzijde. In dit dakschild is bij elke bovenwoning een houten dakkapel met fronton en klauwstukken uitgevoerd. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en in de gemetselde segmentbogen en strekken boven de gevelopeningen zijn gepleisterde aanzet- en sluitstenen opgenomen. In de boogvelden is kleurrijk siermetselwerk uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten overwegend houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Ter plaatse van nr. 22 ZW is nog een etalagevenster aanwezig. De voorgevel wordt afgesloten door een uitgemetselde tandlijst met overhoekse muizentand onder een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm en het karakteristieke gevelbeeld in eclectische trant uit omstreeks 1895. Het ensemble vormt een beeldbepalend onderdeel van het historische straatbeeld van de Schermerstraat. Tevens van belang als voorbeeld van een in particulier beheer projectmatig gebouwd blok geschakelde boven-benedenwoningen uit de periode rond 1900.
Schneevooftstraat 1 A RD, Schneevooftstraat 1 A ZW	Schneevooftstraat 1A-ZW, 1A-RD	Boven-benedenwoning uit omstreeks 1900, gebouwd in neoclassicistische trant. Het pand ligt aan de noordzijde van de Schneevooftstraat en vormt de westelijke afsluiting van de gesloten gevelwand aan deze zijde van de straat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen vooral uit proeftuinen van verschillende tuinders. Er werden onder ander rozen geteeld. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het pand omvat twee bouwlagen onder een plat dak met schuin dakschild (gedekt met rode pannen) aan de voorzijde. De voorgevel is geheel gepleisterd en links uit het midden voorzien van een door de goot stekend en iets risaliërend dakhuis onder zadeldak. Rechts hiervan bevindt zich een niet oorspronkelijke dakkapel. Het pleisterwerk van de gevel is verlevendigd met geprofileerde banden en lijstwerk rond de bovenlichten van de gevelopeningen. Deze openingen bevatten houten invullingen die op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met door de goot stekend dakhuis, de oorspronkelijke gevelindeling en de detaillering van de gevel in neoclassicistische trant. Het pand vormt een beeldbepalend historisch element in dit deel van de Schneevooftstraat en is een redelijk gaaf voorbeeld van een boven-benedenwoning bedoeld voor de (lagere) middenstand in het Rozenprieel uit omstreeks 1900. Het vormt een goed ensemble met de overige woonhuisbebouwing uit dezelfde periode in deze straat.

Schneevoogtstraat 1ZW, 1RD, 3	Schneevoogtstraat 1ZW, 1 RD, 3	Blok van twee geschakelde boven-benedenwoningen uit omstreeks 1900, gebouwd in een sobere neorenaissance trant. Het blok ligt aan de noordzijde van de Schneevoogtstraat, waar het deel uit maakt van de gesloten gevelwand aan deze zijde van de straat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen vooral uit proeftuinen van verschillende tuinders. Er werden onder ander rozen geteeld. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het blok omvat twee bouwlagen onder twee zadeldaken met dakschild aan de voorzijde. In dit voordakvlak boven nr. 3 zit een niet oorspronkelijke dakkapel. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en in de gemetselde segmentbogen en strekken boven de gevelopeningen zitten gepleisterde aanzet- en sluitstenen. De entrees van nrs. 1ZW en 1RD zijn opgenomen in een portiek. De gevelopeningen bevatten houten invullingen (vensters met grotendeels schuiframen) die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De gevel wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf, fries en een houten bakgoot met geprofileerde lijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met dubbele kap, de oorspronkelijke gevelindeling en de detaillering van de gevel in sobere neorenaissance trant. Het blok vormt een beeldbepalend historisch element in dit deel van de Schneevoogtstraat en is een redelijk gaaf voorbeeld van geschakelde woonhuisbebouwing (boven-benedenwoningen) bedoeld voor de lagere middenstand in het Rozenprieel uit het begin van de 20ste eeuw. Het vormt een goed ensemble met de overige woonhuisbebouwing uit dezelfde periode in deze straat.
Schneevoogtstraat 9ZW t/m 11ZW, 9RD, 11A en 11B	Schneevoogtstraat 9ZW t/m 11ZW, 9RD, 11A en 11B	Blok van twee geschakelde boven-benedenwoningen uit omstreeks 1900, gebouwd in een eclectische stijl met elementen uit de neorenaissance en chaletstijl. Het blok ligt aan de noordzijde van de Schneevoogtstraat, waar het deel uit maakt van de gesloten gevelwand aan deze zijde van de straat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen vooral uit proeftuinen van verschillende tuinders. Er werden onder ander rozen geteeld. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het blok omvat twee bouwlagen onder twee mansardedaken. De voorgevel is een dubbele topgevel, opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en in de gemetselde segmentbogen en strekken boven de gevelopeningen zitten gepleisterde aanzet- en sluitstenen. De vier woningentrees zijn opgenomen in een portiek met gepleisterde omlijsting, waarboven een gepleisterd cartouche is uitgevoerd. Op enkele oorspronkelijke houten schuiframen na bevatten de gevelopeningen op punten gewijzigde of vernieuwde invullingen. De topgevels worden afgesloten door verticale houten gevelbetimmering onder een overstek op klossen. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met dubbele kap en dubbele topgevel, de oorspronkelijke gevelindeling en de detaillering van de gevel in sobere neorenaissance trant en chaletstijl. Het blok vormt een beeldbepalend historisch element in dit deel van de Schneevoogtstraat en is een redelijk gaaf voorbeeld van geschakelde woonhuisbebouwing (boven-benedenwoningen) bedoeld voor de lagere middenstand in het

		Rozenprieel uit omstreeks 1900. Het vormt een goed ensemble met de overige woonhuisbebouwing uit dezelfde periode in deze straat.
Schneevoogtstraat 13ZW t/m 15ZW, 13RD t/m 15RD	Schneevoogtstraat 13ZW t/m 15ZW, 13RD t/m 15RD en Kamperstraat 62ZW en 62RD	Blok van drie geschakelde boven-benedenwoningen met café ruimte op de hoek uit omstreeks 1900, gebouwd in een sobere neorenaissance trant en gelegen aan de noordzijde van de Schneevoogtstraat. Hier vormt het de oostelijke afsluiting van de gesloten gevelwand aan deze zijde van de straat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen vooral uit proeftuinen van verschillende tuinders. Er werden onder ander rozen geteeld. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het blok omvat twee bouwlagen onder drie mansardedaken en heeft rechts een afgeschuinde hoekoplossing. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en in de gemetselde segmentbogen en strekken boven de gevelopeningen zitten gepleisterde aanzet- en sluitstenen. De entrees aan de Sneevoogtstraat zijn per twee opgenomen in een portiek met tegellambrisering. De gevelopeningen bevatten houten invullingen (vensters met veelal enkelruits of T-schuiframes, soms met glas-in-lood bovenlicht) die hier en daar op punten gewijzigd of vernieuwd zijn. De gevels worden afgesloten door een gepleisterde architraaf, fries en houten bakgoot met geprofileerde lijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met mansarde kappen, de oorspronkelijke gevelindeling en de detaillering van de gevel in sobere neorenaissance trant. Het blok vormt een beeldbepalend historisch element in dit deel van de Schneevoogtstraat en is een redelijk gaaf voorbeeld van geschakelde woonhuisbebouwing (boven-benedenwoningen) bedoeld voor de lagere middenstand in het Rozenprieel uit omstreeks 1900. Het vormt een goed ensemble met de overige woonhuisbebouwing uit dezelfde periode in deze straat.

Schneevoogtstraat 5 t/m 7	Schneevoogtstraat 5 t/m 7	Blok met twee geschakelde herenhuizen uit omstreeks 1900, gebouwd in een sobere neorenaissance trant. Het blok ligt aan de noordzijde van de Schneevoogtstraat, waar het deel uit maakt van de gesloten gevelwand aan deze zijde van de straat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen vooral uit proeftuinen van verschillende tuinders. Er werden onder ander rozen geteeld. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het blok omvat twee bouwlagen onder twee zadeldaken met dakschild en dakkapel met fronton aan de voorzijde. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en in de gemetselde segmentbogen en strekken boven de gevelopeningen zitten gepleisterde aanzet- en sluitstenen. De entrees zijn opgenomen in een portiek. De gevelopeningen bevatten houten invullingen (vensters met T-schuiframes) die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De gevel wordt afgesloten door een fors overstekende houten bakgoot met geprofileerde lijst op houten klossen. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm, de oorspronkelijke gevelindeling en de detaillering van de gevel in sobere neorenaissance trant. Het blok vormt een beeldbepalend historisch element in dit deel van de Schneevoogtstraat en is een redelijk gaaf voorbeeld van twee geschakelde woonhuizen bedoeld voor de (lagere) middenstand in het Rozenprieel uit omstreeks 1900. Het vormt een goed ensemble met de overige woonhuisbebouwing uit dezelfde periode in deze straat.
Schotersingel 131, Schotersingel 131 A, Schotersingel 131 B, Schotersingel 131 C	Schotersingel 131, 131A, 131B, 131C	Tweelaags pand, gebouwd als winkel-woonhuis omstreeks 1900 in een neorenaissance trant. Het pand is gesitueerd aan de westzijde van de Schotersingel en op de zuidelijke hoek met de Jan Steenstraat. Het winkelpand met woonruimte op de verdieping heeft een sterk naar voren springende rooilijn ten opzichte van de belendende bebouwing aan de zuidzijde en ligt in de zichtas van de aan de noordzijde van de Bolwerken lopende Schotersingel. Het hoekpand omvat twee bouwlagen onder een samengesteld afgeplat schilddak gedekt met bitumen shingles. In het naar de Schotersingel gekeerde dakvlak zijn nog twee oude dakkapellen met fronton aanwezig. De hoek is afgeschuind en bevat de winkeltoegang. De gevels zijn ter plaatse van de eerste bouwlaag geheel gewijzigd en vernieuwd. Ter hoogte van de tweede bouwlaag zijn de gevels echter nog oorspronkelijk en opgetrokken in baksteen in kruisverband. Hier is het metselwerk verlevendigd met gepleisterde speklagen en gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de bakstenen strekken boven de vensters. De gevel aan de Schotersingel bestaat uit drie licht ten opzichte van elkaar verspringende geveldelen. De oorspronkelijke vensters bevatten houten kozijnen met vellingkantje en op detailniveau gewijzigde of vernieuwde raaminvullingen. Het eerste venster links in de tweede bouwlaag in de gevel aan de Jan Steenstraat is een jongere toevoeging. De gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een architraaf, fries en houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm en kapvorm, met afgeschuinde hoek en twee dakkapellen met fronton in het dakvlak aan de Schotersingel. Tevens van belang vanwege de karakteristieke vormgeving van de gevels (tweede bouwlaag) in neorenaissance trant en als nog goed als zodanig herkenbaar winkelwoonhuis uit omstreeks 1900. Het pand vormt met zijn sterk verspringende rooilijn een beeldbepalend element en in samenhang met de overige historische bebouwing aan dit deel van de Schotersingel en Van Ostadestraat is er sprake van ensemblewaarde.

Schotersingel 21, 21A, 23-ZW t/m 29-ZW, 23-RD t/m 29-RD, 29A, 29B	Schotersingel 21, 21A, 23-ZW t/m 29-ZW, 23-RD t/m 29-RD, 29A, 29B en Kennemerstraat 1A	Blok met vijf geschakelde boven-benedenwoningen uit 1900, waarvan het pand op de hoek is uitgevoerd als winkel met bovenwoning. Het ensemble ligt aan de noordzijde van de Schotersingel met het winkelwoonhuis op de westelijke hoek met de Kennemerstraat in de Frans Halsbuurt. De panden omvatten twee bouwlagen onder een gezamenlijke mansardekap gedekt met gesmoorde kruispannen. De in het voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn sterk vernieuwd. De voorgevel in eclectische trant is opgetrokken in baksteen in kruisverband en het metselwerk is verlevendigd met speklagen in grijze en gele verblendsteen. Deze kleurige accenten worden herhaald in een sluitsteen boven de entrees en in de gevelafsluitende band met uitgemetselde tandlijsten. Met uitzondering van het hoekpand met winkel zijn de woningtoegangen per twee in de gevel uitgevoerd. Het hoekpand is voorzien van een in de jaren '30 gewijzigde pui met de entree op de afgeschuinde hoek onder een bakstenen hangende erker. De gevelopeningen bevatten op punten gewijzigde of vernieuwde invullingen. Boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag is een gemetselde segmentboog uitgevoerd met een boogveld met mozaïekwerk. Boven de vensters in de tweede bouwlaag zit een anderhalf steens strek. De gevel wordt afgesloten door een houten bakgoot met gootlijst op geprofileerde klossen. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met mansardekap, met afgeschuinde hoek, hangende erker en winkelpui. Tevens van belang vanwege het gevelbeeld in eclectische trant met kleurrijke accenten in gele en grijze verblendsteen. Het blok geschakelde boven-benedenwoningen is een redelijk gaaf voorbeeld van een in particulier beheer tot stand gekomen woningbouwproject uit omstreeks 1900 in de Frans Halsbuurt en vormt een beeldbepalend element aan dit deel van de Schotersingel.
Schoterweg 2 A RD, Schoterweg 2 A ZW	Schoterweg 2A-ZW, 2A-RD	Boven- benedenwoning uit 1907, gebouwd in subtiele overgangsarchitectuur. Het pand ligt aan de oostzijde van de Schoterweg waar het door zijn drielaags hoofdvorm en subtiel gedetailleerde voorgevel een sterk beeldbepalend element vormt. Het pand ligt hier in de rond 1880-1905 bebouwde Frans Halsbuurt. De onderhavige boven-benedenwoning werd gebouwd in opdracht van de weduwe W. Wiethoff bij een op het achterterrein gelegen werkplaats. Het pand omvat drie bouwlagen onder een plat dak. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. De twee woningtoegangen zijn naast elkaar uitgevoerd, onder een gedeelde latei met vellingkantje. Deze latei komt terug boven het naastgelegen 3-delige venster en boven de twee vensters in de tweede bouwlaag. Boven de lateien zijn bovendien decoratieve ontlastingsbogen uitgevoerd met mozaïekwerk in de boogvelden. In de derde bouwlaag zijn twee vensters onder een steens strek aanwezig. De vensters (3-delig en enkel) bevatten enkelruits ramen onder overwegend meerruits bovenlichten. De voorgevel wordt afgesloten door een gemetselde architraaf, een fries met subtiel siermetselwerk en een kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de markante drielaags hoofdvorm onder plat dak en de voorgevel in sobere overgangsarchitectuur. De in particulier beheer gebouwde boven- benedenwoning uit 1907 vormt een beeldbepalend en historisch element in dit zuidelijke deel van de Schoterweg.
Schoterweg 214 t/m 216	Schoterweg 214 t/m 216	Dubbel woonhuis, gebouwd in 1907 in een eclectische trant in opdracht van de heer J.P. Janssen. De woningen voor gegoede burgers maken deel uit van de gesloten gevelwand (met vergelijkbare bebouwing uit dezelfde periode) aan de oostzijde van de Schoterweg, tussen de Spaansevaartstraat en de Dr. Leijdsstraat. De Schoterweg vormt de westelijke grens van de grotendeels in de periode 1895-1910 bebouwde Transvaalbuurt. De twee woningen omvatten twee bouwlagen onder een plat dak. De naar de Schoterweg gekeerde voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband en heeft een geheel symmetrische opzet en indeling. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de anderhalf steens (eerste bouwlaag) en steens (tweede bouwlaag) strekken boven de gevelopeningen. De woningtoegangen zijn opgenomen in de iets risalerende middenpartij. De gevelopeningen bevatten op punten gewijzigde of vernieuwde houten invullingen. De voorgevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een gepleisterde architraaf, een fries in schoon metselwerk (ter plaatse van het risaliet gepleisterd en voorzien van de namen 'Catharina' en 'Johanna') en een geprofileerde kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met plat dak en een lijstgevel in eclectische trant. De dubbele woning vormt een beeldbepalend element in de oostelijke gesloten gevelwand aan de

		Schoterweg, tussen de Spaansevaartstraat en de Dr. Leijdsstraat en is een redelijk gaaf voorbeeld van een in particulier beheer gebouwde dubbele burgerwoning uit het begin van de 20ste eeuw.
Schoterweg 218		Woonhuis, gebouwd omstreeks 1907 in een eclectische trant. De woning voor gegoede burgers maakt deel uit van de gesloten gevelwand (met vergelijkbare bebouwing uit dezelfde periode) aan de oostzijde van de Schoterweg, tussen de Spaansevaartstraat en de Dr. Leijdsstraat. De Schoterweg vormt de westelijke grens van de grotendeels in de periode 1895-1910 bebouwde Transvaalbuurt. Het pand omvat twee bouwlagen onder een plat dak. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met speklagen in kalkzandsteen. Dit materiaal komt ook terug in de met een kraalprofiel afgewerkte dagkanten van de gevelopeningen, en in de segmentbogen boven de gevelopeningen. De boogvelden zijn voorzien van subtiel siermetselwerk. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op punten zijn gewijzigd of vernieuwd. De tweede vensteras van links, waarin ook de entree is opgenomen, is in de tweede bouwlaag verbijzonderd met twee uitgemetselde pilastertjes. Onder het venster tussen deze pilasters is een cartouche opgenomen met de naam 'Hubertina'. De voorgevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een getrapt uitgemetselde rollaag op bakstenen kraagstenen. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met plat dak en een voorgevel in eclectische trant. De woning vormt een beeldbepalend element in de oostelijke gesloten gevelwand aan de Schoterweg, tussen de Spaansevaartstraat en de Dr. Leijdsstraat en is een redelijk gaaf voorbeeld van een in particulier beheer gebouwde burgerwoning uit het begin van de 20ste eeuw.
Schoterweg 28 t/m 32, Schoterweg 28 A, 30 A	Schoterweg 28 t/m 32, 28A, 30A	Fors dubbel pand, gelegen aan de oostzijde van de Schoterweg, waar het deel uit maakt van de gesloten gevelwand. Het pand is reeds ingetekend op de kadastrale hulpkaart uit 1873 en dateert vermoedelijk uit omstreeks 1860. Als restant van de historische lintbebouwing aan de Schoterweg (onderdeel van de oude verbindingroute van Alkmaar naar Den Haag) is het pand een relict van de pre-stedelijke fase van het gebied noordelijk van de binnenstad. Het pand omvat twee bouwlagen onder een zadeldak gedekt met niet oorspronkelijke bitumen shingles. De voorgevel is geheel gepleisterd boven de grotendeels gewijzigde en vernieuwde indeling in de eerste bouwlaag. De gevelopeningen in de tweede bouwlaag en in de geveltop bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Boven het gekoppelde venster in de tweede bouwlaag zit een gepleisterde wenkbrauw en ook boven het gekoppelde getoogde venster in de geveltop zit een gepleisterd decoratief element. De voorgevel wordt afgesloten door het houten dakoverstek dat is voorzien van een gedecoreerde druiplijst. Boven de geheel vernieuwde winkelpui in het linker deel van de voorgevel zijn drie geornamenteerde smeedijzeren gevelankers zichtbaar. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met zadeldak, en de indeling en nog aanwezige detaillering van de gevel boven de gewijzigde puin in de eerste bouwlaag. Het pand vormt een beeldbepalend historisch element in dit deel van de Schoterweg. Tevens van belang als onderdeel van de historische lintbebouwing aan de Schoterweg, daterend uit de pre-stedelijke fase van het gebied.
Schoterweg 49 RD, 49 ZW, 51 ZW, 51A, 51B, 53 RD, 53 ZW	Schoterweg 49ZW, 49RD, 51ZW, 51A, 51B, 53ZW, 53RD	Blok met drie geschakelde boven-benedenwoningen voor de lagere middenstand uit omstreeks 1890-1900, in particulier beheer gebouwd in een eclectische trant. Het ensemble ligt aan de westzijde van de Schoterweg, waar het deel uit maakt van de gesloten gevelwand. De linker boven-benedenwoning is voorzien van een afgeschuinde hoek, waardoor er een markante verspringing in de rooilijn van de gevelwand is ontstaan. De Schoterweg is onderdeel van een oude verbindingroute van Alkmaar naar Den Haag. In de late 19de en in de 20ste eeuw werd Haarlem ten zuiden en ten noorden van de binnenstad langs deze weg uitgebreid. De Schoterweg (verder naar het noorden heet de weg Rijkstraatweg) vormt daarbij de grens tussen verschillende buurten. Het blok met drie boven-benedenwoningen omvat twee bouwlagen onder een afgeplat dak met schuin dakschild aan de straatzijde. In het dakvlak boven de afgeschuinde hoek zit nog een oude dakkapel onder zadeldakje met sierspantje. De overige aanwezige dakkapellen zijn sterk gewijzigd. De voorgevel van het blok is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met speklagen in gele verblendsteen en boven de gevelopeningen zit een gemetselde segmentboog met hardstenen

		sluitsteen. De gele verblendsteen komt ook terug in een uitgemetselde lijst in de tweede bouwlaag, die doorloopt rond de bovenlichten van de vensters. De gevelopeningen bevatten overwegend gewijzigde invullingen. De voorgevel wordt afgesloten door een in rode verblendsteen uitgevoerd architraaf, een fries met subtiel siermetselwerk (accenten in gele verblendsteen) en een houten bakgoot met gootlijst. De twee vensters in de eerste bouwlaag van nr. 51 en de linker woningtoegang zijn in 1937 aangebracht conform de bestaande gevelopeningen en ter vervanging van een winkelpui. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met afgeplat dak en afgeschuinde hoek, en het gevelbeeld in eclectische trant met kleurrijke accenten in gele en oranje verblendsteen. De boven-benedenwoningen vormen een historisch en beeldbepalend element binnen deze grotendeels rond 1900 tot stand gekomen gevelwand aan de Schoterweg.
Schreveliusstraat 2 RD t/m 10 RD, 2 ZW t/m 10 ZW	Schreveliusstraat 2ZW t/m 10ZW, 2RD t/m 10RD	Blok van vijf geschakelde boven-benedenwoningen uit 1905 in eenvoudige overgangsarchitectuur, gelegen aan de zuidzijde van de Schreveliusstraat. De straat maakt deel uit van de Leidsevaartbuurt, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De woningen behoren tot de vroege woonbebouwing in de buurt. Het blok omvat twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak met omlopende schilden. Aan de achterzijde is de gevel drielaags opgetrokken. De dakschilden zijn gedekt met geglazuurde Tuiles du Nord. In het voordakvlak zijn de woningen voorzien van houten dakkapellen onder zadeldak met schijnsphantje. De overige dakkapellen en dakvensters zijn niet oorspronkelijk. Het hoekpand aan de Ampzingstraat is voorzien van een afgeschuinde hoek. De voorgevel van het blok heeft verder twee licht risalerende geveldelen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een in grijze baksteen uitgemetselde plint. Het metselwerk van de voorgevel is verlevendigd met gepleisterde speklagen en een bakstenen waterlijst. Boven de in de risalieten opgenomen entrees is een gepleisterde latei aanwezig, net als boven de in de risalieten opgenomen vensters. De overige gevelopeningen zijn voorzien van een bakstenen segmentboog met gepleisterde aanzet- en sluitstenen en decoratief metselwerk in de boogvelden, of gebogen hanenkammen met gepleisterde sluitsteen (t.p.v. de hoekpanden). Tussen de gekoppelde entrees is een houten pilaster met cannelures en decoratieve velden aanwezig. De diverse vensters bevatten houten invullingen (veelal H-schuifraam) die soms op detailniveau zijn gewijzigd. De toegangen bevatten houten paneeldeuren onder een enkelruits bovenlicht. De voorgevel wordt afgesloten door een uitgemetselde architraaf, een bakstenen fries en een houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang als karakteristiek projectmatig gebouwd en in hoofdvorm gaaf blok van vijf geschakelde tweelaags boven-benedenwoningen uit 1905 in sobere overgangsarchitectuur. Het ensemble behoort tot de vroege woonbebouwing in de Leidsevaartbuurt. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld en materialisering uit 1905.
Seringenstraat 1 t/m 23, 2 t/m 20	Dahliastraat 1 t/m 27 en 2 t/m 44, Anjelijsstraat 7 t/m 31 en 6 t/m 36, Resedastraat 1 t/m 41, Seringenstraat 1 t/m 23 en 2 t/m 20, Pijlsaan 2 t/m 32, Papaverstraat 1 t/m 13 en 2 t/m 22, Van Oosten de Bruijnstraat 179 t/m 195 en 174 t/m 224, Karel van Manderstraat 99 t/m 109, Zonnebloemstraat 58, 60	Complex (Bloemenbuurt) van 182 woningen uit 1924, gebouwd door het Gemeentelijk Woningbedrijf en opgezet als tuindorp inclusief schuurtjes en heggen. Het complex ligt aan de noordzijde van de Pijlsaan in de Leidsevaartbuurt en bestaat uit geknikte straten en semigesloten bouwblokken. Het werd is ontworpen als één architectuureenheid waarbij ook groen een grote rol speelde. De Leidsevaartbuurt is een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De blokken met geschakelde bescheiden eengezinswoningen zijn eenlaags en zijn uitgevoerd in een eenvoudige traditionele baksteenarchitectuur met subtiel expressionistische accenten (zoals verticaal metselwerk), en hebben een met rode pannen gedekt zadeldak. Op de hoeken en in het midden van de bouwblokken zijn stedenbouwkundige accenten uitgevoerd, in de vorm van topgevels met haakse zadeldaken. Vrijwel alle voortuintjes zijn voorzien van een lage ligusterhaag. Het groene karakter van het buurtje wordt versterkt door de aanwezigheid van openbaar groen (bomen, plantsoenen). De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd zijn. De in de voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn vernieuwd. Waardering: Van belang als karakteristiek en in hoofdvorm en opzet gaaf woningbouwcomplex (de zgn. Bloemenbuurt) uit 1924, gebouwd volgens het tuindorp-principe met semi-gesloten eenlaags bouwblokken

		in geknikte straten met schuurtjes en veel privé-groen (haagjes) en openbaar groen. Het buurtje heeft een hoge stedenbouwkundige waarde. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (schuurtjes, erfafscheidingen) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Slachthuisstraat 1 A RD, Slachthuisstraat 1 B RD, Slachthuisstraat 3 RD	Schalkwijkerstraat 59A, Slachthuisstraat 1A-RD, 1B-RD, 3RD	In Amsterdamse Schoolstijl gebouwd hoekpand, in eerste opzet in 1925 opgericht als bakkerij met twee bovenwoningen. Het pand werd in 1928 in dezelfde stijl uitgebreid aan de rechter zijde met een bergplaats met bovenwoning. Het object vormt een beeldbepalend element aan de noordzijde van de Slachthuisstraat op de hoek met de Schalkwijkerstraat in de grotendeels tijdens de periode van het interbellum tot stand gekomen Slachthuisbuurt. Het hoekpand omvat drie bouwlagen onder een plat dak, met een plat gedekte eenlaags aanbouw aan de achterzijde (met een gevel aan de Schalkwijkerstraat). De gevels zijn opgetrokken in gele baksteen (Noors verband) met accenten (eerste bouwlaag, in de hoek en in de gevelafsluiting) in rode baksteen. Het pand heeft in de eerste bouwlaag een afgeschuinde hoek waar zich oorspronkelijk de winkeltoegang bevond. De hoek is verder verbijzonderd met een iets hoger opgemetselde gevelafsluiting. De gevels zijn voorzien van expressief siermetselwerk en de gevelopeningen bevatten overwegend houten invullingen die die veelal op punten gewijzigd of vernieuwd zijn. Aan de bovenzijde worden de gevels afgesloten door een band met expressief metselwerk en rode gevelpannen. Waardering: Van belang vanwege de markante drielaags hoofdvorm met plat dak en het karakteristieke expressionistische gevelbeeld uit 1925 en 1928 met opvallend siermetselwerk en in het oog springende hoekoplossing. Het pand vormt een sterk beeldbepalend element op de noordelijke hoek van de Slachthuisstraat en de Schalkwijkerstraat en is een redelijk gaaf voorbeeld van een winkelpand met bovenwoningen uit het interbellum.
Slachthuisstraat 22 RD t/m 56 RD, Slachthuisstraat 22 ZW t/m 56 ZW, Slachthuisstraat 58	Slachthuisstraat 22ZW t/m 56ZW, 22RD t/m 56RD, 58, Karolingenstraat 2	Blok met 31 geschakelde boven-benedenwoningen (12 benedenwoningen, 18 bovenwoningen en een winkel met magazijn en bovenwoning) uit 1926, gebouwd in Amsterdamse School trant. Het blok werd gebouwd door de Haarlemsche Woningstichting 'Vooruitgang' naar ontwerp van architect A.M.J. Sevenhuijsen. Het ensemble ligt aan de zuidzijde van de Slachthuisstraat in de grotendeels tijdens het interbellum tot stand gekomen Slachthuisbuurt. Het ensemble vormt hier voor een groot deel de gesloten gevelwand tussen de Karolingenstraat en de Keizer Karelstraat. Het hoekpand aan de Karolingenstraat is uitgevoerd als winkel met bovenwoning. Het blok omvat twee bouwlagen onder een fors zadeldak met gebroken dakschild aan de voorzijde. De gootlijn wordt steeds repeterend onderbroken door een plat gedekt dakhuis aan weerszijden van een forse uitgemetselde en hoog opgaande schoorsteen. Het hoekpand aan de Karolingenstraat heeft een haaks op deze hoofdkap aansluitende kap (marsarde) met rechts in de naar de Slachthuisstraat gekeerde voorgevel eveneens een forse hoog opgaande schoorsteen. De gevels zijn opgetrokken in gele baksteen (halfsteens verband) met accenten in bruine baksteen (plint en schoorstenen). Het winkelwoonhuis op de hoek is grotendeels in bruine baksteen opgetrokken, met de gele baksteen als accentkleur. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die deels zijn gewijzigd of vernieuwd. De woningtoegangen van de boven-benedenwoningen zijn steeds gekoppeld uitgevoerd, onder een gedeelde luifel en bovenlichten. Het winkelwoonhuis op de hoek is in de eerste bouwlaag voorzien van een luifel boven het etalagevenster en de entree (in beide gevels). In de zijgevel is nog een markant parabool-vormige gevelopening opgenomen, vermoedelijk de toegang tot het (voormalige) magazijn van de winkel. De gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een houten bakgoot. Waardering: Van belang vanwege de redelijk gave en markante hoofdvorm met door de goot stekende en risalerende schoorstenen met aan weerszijden een dakhuis en een haaks op de hoofdmassa geplaatst hoekpand (winkelwoonhuis), en het gevelbeeld in karakteristieke Amsterdamse Schoolstijl uit 1926 naar ontwerp van A.M.J. Sevenhuijsen. Tevens als markant voorbeeld van een blok geschakelde boven-benedenwoningen met winkelwoonhuis, gebouwd in opdracht van woningstichting 'Vooruitgang'. Het 'blok neemt een beeldbepalende positie in aan de Slachthuisstraat.

Slachthuisstraat 55 Byzantiumstraat 74	Byzantiumstraat 74, Slachthuisstraat 55	Schoolgebouw (Juliana van Stolbergschool) uit 1929, gelegen op een ruim perceel aan de noordzijde van de Slachthuisstraat, tussen de Saracenenstraat en de Byzantiumstraat. Het pand werd gebouwd in een zakelijk-expressionistische trant en ligt midden in de grotendeels tijdens het interbellum tot stand gekomen Slachthuisbuurt. Het schoolgebouw omvat diverse eenlaags en tweelaags bouwdelen met een in hoogte verspringende goot- en nokhoogte, onder met rode pannen gedekt schilddak of zadeldak. Deze bouwdelen met kap worden soms afgewisseld met kleine en wat hoger uitgevoerde platgedekte bouwdelen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in Noors verband met hier en daar subtiel sober expressief siermetselwerk accenten. De gevelopeningen bevatten houten invullingen (soms nog met ladder roedenverdeling) die deels gewijzigd of vernieuwd zijn. De gevels worden afgesloten door een fors dakoverstek met bakgoot en gootlijst. Het aan de Slachthuisstraat en de Byzantiumstraat gelegen schoolplein wordt van de openbare weg gescheiden door een lage bakstenen muur met hoger opgemetselde hekposten waartussen spijlenhekwerken zijn geplaatst. Waardering: Van belang vanwege de gave hoofdvorm met verschillende op elkaar aansluitende bouwdelen met eigen kap, het gevelbeeld in karakteristieke zakelijk-expressionistische trant uit 1929, en als typisch voorbeeld van een schoolgebouw uit de periode van het interbellum. Het gebouw neemt een bijzondere en beeldbepalende positie in aan de Slachthuisstraat, de Byzantiumstraat en de Saracenenstraat.
Slachthuisstraat 75 RD t/m 99 RD, Slachthuisstraat 75 ZW t/m 99 ZW, Slachthuisstraat 103	Godfried van Bouillonstraat 1ZW t/m 51ZW, 1RD t/m 51RD, Kruisochtstraat 68, 68RD, 70ZW, 70RD, 72, 74RD-76RD, 74ZW-76ZW, 78, 80ZW, 80RD en Slachthuisstraat 75ZW t/m 99ZW, 75RD t/m 99RD, 103	Onderdeel van een omvangrijk en in twee fases tot stand gekomen (1924 en 1926) woningbouwcomplex uit 1926 in expressionistische trant met diverse typen woningen, gebouwd in opdracht van woningbouwvereniging 'Ons Belang'. Het ontwerp werd geleverd door architecten Oostenbroek en Welsenaar. De drie onderhavige bouwblokken met geschakelde boven-benedenwoningen liggen aan de noordzijde van de Godfried van Bouillonstraat, aan de westzijde van de Kruisochtstraat (beide uitkijkend over het Oosterpark) en aan de noordzijde van de Slachthuisstraat, in de grotendeels tijdens het interbellum tot stand gekomen Slachthuisbuurt. De eveneens tot dit woningproject behorende tweelaags bouwblokken aan de Nijlstraat zijn reeds gemeentelijk monument. De bouwblokken omvatten drie bouwlagen onder een plat dak. De blokken hebben een in hoogte verspringende gootlijn en zijn voorzien van risalerende geveldelen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (halfsteens verband). De woningtoegangen zijn veelal opgenomen in een ondiep portiek (in het blok aan de Kruisochtstraat overwegend niet) met een betonnen latei en luifel. Boven deze luifel is opgaand en uitgemetseld expressief metselwerk aangebracht onder betonnen sluitstenen. De gevelopeningen bevatten overwegend geheel gewijzigde en vernieuwde invullingen. Boven de vensters is een steens rollaag uitgevoerd en de gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een band met verticaal metselwerk. Waardering: Van belang vanwege de gave drielaags hoofdvorm met plat dak en de expressieve vormgeving van de gevels uit 1926. De blokken vormen een sterk beeldbepalend element in de buurt en in het bijzonder aan het Oosterpark. Het ensemble is tevens van belang als onderdeel van een omvangrijker woningbouwproject uit 1924-1926 met verschillende typen woningen, gebouwd door woningstichting 'Ons Belang', waarvan een deel reeds beschermd is als gemeentelijk monument (Nijlstraat e.o.). De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (ritme, kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen).
Slaperdijkweg 56 t/m 66, 90 t/m 100	Slaperdijk 56 t/m 66, 90 t/m 100	Twee blokken met elk zes geschakelde woningen, gelegen aan de zuidzijde van de Slaperdijkweg. De woningen werden gebouwd omstreeks 1914 in een eclectische trant en waren bedoeld voor de lagere middenstand/hogere arbeidersklasse (zgn. 'burgerwoningen'). De Slaperdijkweg ligt aan de zuidzijde van de Slaperdijk en in de noordelijkste rand van de stadsrand. Hier markeert de bebouwing de overgang naar het Velsbroek. De bebouwing aan deze Slaperdijkweg wordt aan de zuidzijde van de bebouwing in het Vondelkwartier gescheiden door sportvelden. De woningen omvatten één bouwlaag onder een plat dak met schuin dakschild aan de voor- en achterzijde (overwegend gedekt met rode Tuiles du Nord). In beide blokken van zes zijn steeds twee woningen gespiegeld ten opzichte van elkaar uitgevoerd. De voorgevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband

		en zijn boven twee naast elkaar uitgevoerde entrees steeds voorzien van een door de goot stekend dakhuis met trapgevel en uitgemetselde toppilaster. Boven de gevelopeningen in de voorgevel is een gemetselde strek met gepleisterde (of natuurstenen) aanzet- en sluitstenen aanwezig. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die overwegend op punten zijn gewijzigd of vernieuwd. Dit geldt ook voor de in het voordakvlak aanwezige dakkapellen. De voorgevel wordt afgesloten door een houten bakgoot op geprofileerde houten klossen. Waardering: Van belang vanwege de geschakelde eenlaags hoofdvorm onder plat dak met schuine dakschilden aan de voor- en achterzijde, dakkapellen aan de voorzijde en de voorgevel in eclectische trant met markante door de goot stekende dakhuizen met trapgevel. De twee rond 1914 in particulier beheer gebouwde blokken met woningen voor de lagere middenstand/hogere arbeidersklasse zijn een beeldbepalend en historisch element aan dit deel van de Slaperdijkweg en vormen een goed ensemble met de overige aanwezige geschakelde woonhuisbebouwing.
Slaperdijkweg 40 t/m 50, 106 t/m 116	Slaperdijkweg 40 t/m 50, 106 t/m 116	Twee blokken met elk zes geschakelde woningen, gelegen aan de zuidzijde van de Slaperdijkweg. De woningen werden gebouwd omstreeks 1914 in een eenvoudige eclectische trant en waren bedoeld voor de lagere middenstand/hogere arbeidersklasse (zgn. 'burgerwoningen'). De Slaperdijkweg ligt aan de zuidzijde van de Slaperdijk en in de noordelijkste rand van de stadsrand. Hier markeert de bebouwing de overgang naar het Velsbroek. De bebouwing aan deze Slaperdijkweg wordt aan de zuidzijde van de bebouwing in het Vondelkwartier gescheiden door sportvelden. De woningen omvatten één bouwlaag onder een plat dak met schuin dakschild aan de voorzijde. In beide blokken van zes zijn steeds twee woningen gespiegeld ten opzichte van elkaar uitgevoerd. De voorgevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband en zijn boven een gedeeld toegangsportiek voorzien van twee gekoppelde en door de goot stekende dakhuizen met topgeveltje. Boven de gevelopeningen in de begane grond is een gemetselde segmentboog met gepleisterde (of natuurstenen) aanzet- en sluitstenen aanwezig. De twee getoogde vensters van nrs. 44 en 46 zijn vervangen door één venster. In de dakhuizen is een rondboog venster aanwezig onder een gemetselde ontlastingsboog. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die overwegend op punten zijn gewijzigd of vernieuwd. De in het voordakvlak aanwezige (en uit de bouwtijd daterende) dakkapellen zijn over het algemeen eveneens vernieuwd. De voorgevel van de woningen wordt afgesloten door een houten bakgoot op gemetselde consoles. Waardering: Van belang vanwege de geschakelde eenlaags hoofdvorm onder plat dak met schuin dakschild met dakkapellen aan de voorzijde en de voorgevel in sobere eclectische trant met markante door de goot stekende dakhuizen. De twee rond 1914 in particulier beheer gebouwde blokken met woningen voor de lagere middenstand/hogere arbeidersklasse zijn een beeldbepalend en historisch element aan dit deel van de Slaperdijkweg en vormen een goed ensemble met de overige aanwezige geschakelde woonhuisbebouwing.
Slaperdijkweg 52 t/m 54	Slaperdijkweg 52 t/m 54	Dubbel woonhuis, gelegen aan de zuidzijde van de Slaperdijkweg. Het blokje werd gebouwd omstreeks in 1910 in een eenvoudige eclectische trant en was bedoeld voor de lagere middenstand/hogere arbeidersklasse. De Slaperdijkweg ligt aan de zuidzijde van de Slaperdijk en in de noordelijkste rand van de stadsrand. Hier markeert de bebouwing de overgang naar het Velsbroek. De bebouwing aan deze Slaperdijkweg wordt aan de zuidzijde van de bebouwing in het Vondelkwartier gescheiden door sportvelden. Het blokje met twee woningen omvat één bouwlaag onder een met rode kruispannen gedekt mansardedak. De in het voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn een latere toevoeging. De voorgevels zijn opgetrokken in baksteen in halfsteens verband en het metselwerk is verlevendigd met een in gele verblendsteen geaccentueerde rollaag onder in de gevel en segmentbogen boven de vensters. Aan weerszijden van de vensters zijn gietijzeren gevelankers zichtbaar. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op punten zijn gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel wordt afgesloten door een houten lijst en bakgoot. De tegen de linker zijgevel van het blok gerealiseerde platte aanbouw is een jongere toevoeging. Waardering: Van belang vanwege de eenlaags hoofdvorm onder mansardedak en de voorgevel in sobere eclectische trant met details in gele verblendsteen. De rond 1910 in particulier beheer gebouwde dubbele voor de lagere middenstand/hogere

		arbeidersklasse is een beeldbepalend en historisch element aan dit deel van de Slaperdijkweg en vormt een goed ensemble met de overige aanwezige geschakelde woonhuisbebouwing.
Slaperdijkweg 68 t/m 78	Slaperdijkweg 68 t/m 78	Blok met zes geschakelde woningen, gelegen aan de zuidzijde van de Slaperdijkweg. De woningen werden gebouwd omstreeks 1914 in een sobere eclectische trant/overgangsarchitectuur en waren bedoeld voor de lagere middenstand/hogere arbeidersklasse (zgn. 'burgerwoningen'). De Slaperdijkweg ligt aan de zuidzijde van de Slaperdijk en in de noordelijkste rand van de stadsrand. Hier markeert de bebouwing de overgang naar het Velsbroek. De bebouwing aan deze Slaperdijkweg wordt aan de zuidzijde van de bebouwing in het Vondelkwartier gescheiden door sportvelden. De woningen omvatten één bouwlaag onder een plat dak met een met pannen gedekt schuin dakschild aan de voor- en achterzijde. In het blok van zes zijn steeds twee woningen gespiegeld ten opzichte van elkaar uitgevoerd. De voorgevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband en zijn boven twee naast elkaar uitgevoerde entrees steeds voorzien van een door de goot stekend dakhuis. Deze dakhuisen zijn tegenwoordig recht gesloten, terwijl er oorspronkelijk sprake was van een getoogde afsluiting. Boven de gevelopeningen in de voorgevel (begane grond) is een gepleisterde (of natuurstenen) latei aanwezig. De gevelopeningen bevatten overwegend gewijzigde of vernieuwde invullingen. Dit geldt ook voor de in het voordakvlak aanwezige dakkapellen. De voorgevel wordt afgesloten door een bakgoot op forse klossen. De uiterst linker woning is in het recente verleden voorzien van een tweede bouwlaag. Waardering: Van belang vanwege de geschakelde eenlaags hoofdvorm onder plat dak met schuine dakschilden aan de voor- en achterzijde, dakkapellen aan de voorzijde en de voorgevel in eclectische trant met markante door de goot stekende dakhuisen. Het rond 1914 in particulier beheer gebouwde blok met zes woningen voor de lagere middenstand/hogere arbeidersklasse is een beeldbepalend en historisch element aan dit deel van de Slaperdijkweg en vormt een goed ensemble met de overige aanwezige geschakelde woonhuisbebouwing.
Spaarndammerdijk 82, 82B, 82C	Spaarndammerdijk 82, 82B, 82C	In 1248 werd in het Spaarne een dam aangelegd. Aan de zuidkant van de dam ontstond het naar de dam vernoemde dorpje Spaarndam. De bevolking leefde vooral van tolheffing, visserij en het schutten van schepen. Aansluitend op de oudste schutsluis werd de Kolk ingericht als veilige ligplaats voor de wachtende schepen op de vaarroute van Haarlem naar het IJ en verder. Hier omheen concentreerde zich de bebouwing. Spaarndam bleef in de loop der tijd langzaam groeien, zowel door kleinschalige uitbreiding als door verdichting. Na de openstelling van het Noordzeekanaal in 1876 en de inpoldering van het IJ was het overstromingsgevaar geweken. Daardoor werd het ook mogelijk buitendijks te bouwen. Binnendijks loopt nu naast de Spaarndammerdijk over grote lengte een anderhalve meter lager gelegen onderstraatje; hoogstwaarschijnlijk is dit de oorspronkelijke dijk. Aan dit straatje ligt het pand Spaarndammerdijk 82, 82b, 82c. Dit blok met drie woningen werd gebouwd in 1931 in traditionalistische trant en verving oudere bebouwing met schuur op deze locatie. Het pand heeft een rechthoekige plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een met rode pannen gedekt schilddak (nok evenwijdig aan de voorgevel). De gevels zijn opgetrokken in baksteen in halfsteens verband en worden aan de bovenzijde rondom afgesloten door een houten bakgoot. De voorgevel bevat ter plaatse van elke woning in de eerste bouwlaag een entree en venster en in de tweede bouwlaag steeds twee vensters. De genoemde gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De vensters in de tweede bouwlaag bevatten overwegend nog de oorspronkelijke 3-ruits draairamen met ladderroede-verdeling. Onder de vensters zit een bakstenen lekdorpel en boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag is een steens rollaag uitgevoerd. Waardering: Van belang vanwege de markante ligging aan het lager gelegen onderstraatje, vermoedelijk de oorspronkelijke dijk. Tevens vanwege de markante tweelaags hoofdvorm met schilddak en vormgeving in traditionalistische trant. Met deze opzet en vormgeving uit 1931 sluit het pand in schaal en sfeer aan op de oudere dorpsbebouwing aan de Spaarndammerdijk.

Spaarndamseweg 258, Spaarndamseweg 258 A, Spaarndamseweg 258 B	Spaarndamseweg 258, 258A, 258B	Het pand dateert in eerste opzet uit 1911 en werd gebouwd als pakhuis voor bouwmaterialenhandel Filippo. In 1941 werd het gebouw grotendeels voorzien van nieuwe gevels in een eenvoudige zakelijk-traditionele trant. Het pakhuis ligt aan de westzijde van de Spaarndamseweg en het Noorder Buiten Spaarne, waar op beide oevers sinds jaar en dag diverse bedrijven zijn gevestigd. Opvallend is de naar voren springende rooilijn ten opzichte van de belendende bebouwing aan de rechter zijde van het pand. Het gebouw heeft een L-vormige plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een plat dak. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband en de rechter zijgevel is in de huidige situatie gepleisterd en sluit aan op de belendende woonhuisbebouwing. De naar de Spaarndamseweg gekeerde voorgevel heeft een symmetrische indeling met centraal in de eerste bouwlaag een brede toegang met dubbele houten strobendeuren. Deze worden in de tweede bouwlaag herhaald als hijsluik, gevat onder een betonnen latei met stalen hijsbalk. Aan weerszijden van deze middenpartij bevat de voorgevel zowel in de eerste als in de tweede bouwlaag twee vierkante betonnen vensters, oorspronkelijk gevuld met glazen bouwstenen in een betonnen raster. Een deel van deze vensters is in de huidige situatie dichtgezet. Deze vensters worden in de linker zijgevel ter hoogte van de tweede bouwlaag driemaal herhaald. De gevels worden afgesloten door een houten bakgoot met geprofileerde lijst op geprofileerde houten klossen. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm met plat dak en het sobere maar met zorg vormgegeven gevelbeeld in zakelijk-traditionele trant uit 1941. Het gebouw vormt een karakteristiek en beeldbepalend industrieel element aan het verder inmiddels vooral met woonhuizen en appartements- en kantoorgebouwen bebouwde gedeelte van de Spaarndamseweg. Het pakhuis is een tastbaar relict van de oorspronkelijke bedrijvigheid langs het Noorder Buiten Spaarne.
Spaarndamseweg 424 t/m 428	Spaarndamseweg 424 t/m 428	Blok met drie geschakelde middenstandswoningen uit 1927, gebouwd in een sobere zakelijk-expressionistische trant in opdracht van H. Eeltink en H. Groenewegen. De drie woningen hebben een opvallende zaagtand-rooilijn, een voortzetting van de vergelijkbare rooilijn van de bebouwing links van het ensemble. Het blok vormt met deze bebouwing, die een paar jaar eerder tot stand kwam, een markant en beeldbepalend ensemble aan de westzijde van de Spaarndamseweg en het Noorder Buiten Spaarne, op de hoek met de Floresstraat. Het blok met drie woningen omvat twee bouwlagen onder een plat dak met overstek. Door de zaagtand-verspringing in de voorgevel heeft elke woning een afgeschuinde hoek in de voorgevel. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in halfsteens verband. Boven de gevelopeningen is een steens rollaag uitgevoerd. De indeling van de voorgevel is bij elke woning hetzelfde: links in de eerste bouwlaag de entree die boven de rollaag verbijzonderd is met een uitgemetselde wenkbrauw. Rechts van de entree zijn steeds twee vensters uitgevoerd en in de tweede bouwlaag drie. De vensters van nr. 424 en 428 bevatten nog overwegend de oorspronkelijke invullingen met enkelruits of 2-ruits schuifraam en 2-ruits of 3-ruits bovenlicht. Deze vensters zijn ook aanwezig in de zijgevel aan de Floresstraat. De voor- en zijgevel worden afgesloten door het forse houten overstek op klossen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met plat dak en op zaagtandwijze verspringende voorgevel. Tevens vanwege het relatief gave karakter van de in eenvoudige zakelijk-expressionistische trant vormgegeven gevelbeeld. Het blok met drie woningen uit 1927 vormt bovendien een beeldbepalend ensemble met de aan de zuidzijde gelegen aangrenzende bebouwing.

Sportweg 9		Het Lorentz Lyceum, oorspronkelijk ontworpen als 'Het Schoter' Lyceum bij het Schoterbos, is gebouwd in wat genoemd wordt een 'groene wig', een groenstrook die naoorlogse buurten van elkaar scheidt. Het schoolgebouw is in de voorzieningenzone van die groenstrook gerealiseerd, langs de rand, de doorgaande weg Planetenlaan. Samen met andere voorzieningen in het park, zoals een scouting, kinderboerderij en zwembad, is het onderdeel van de sociale voorzieningen van de naastgelegen buurten. De school is ontworpen door de nationaal bekende architect Rudi Bleeker. Het ontwerpproces startte mogelijk in 1961, maar het gebouw werd pas tien jaar later gebouwd en in 23 februari 1971 officieel geopend. Architect Bleeker gaf het gebouw een modern zakelijk uiterlijk, alsof het een kantoorgebouw is. Het hoofdvolume bestaat uit een compositie van meerdere horizontale volumes, met egale doorgaande borstweringen die de verdiepingen aanduiden, en lange stroken bandvensters, voor onder meer de lokalen. Door middel van kolommen zijn de volumes over elkaar heen geplaatst. Rond de school is een ruim schoolterrein. Tegen de gevel is een aangelegde tuin met waterpartij, waarvan onderdelen later zijn aangepast. De materiaaltoepassing is oorspronkelijk een zorgvuldige combinatie van gewapend beton, baksteen, schrotenplafond en ondermeer natuursteen. Volgens een monografie (Ibelings, Rudi Bleeker, p. 42-43) paste Bleeker in deze school voor het eerst de grove textuur van beton toe in combinatie met baksteen. Dat beton zou een kenmerk in de architectuur worden van wat wel Brutalisme wordt genoemd, de expressieve toepassing van gewapend beton. Als schoolgebouw heeft het een herinneringswaarde voor grote groepen mensen uit de omgeving. De school is op onderdelen aangepast, onder meer de entreepartij met hal, de tuin bij de entree en de bandvensters op de verdieping evenals de kleurstelling. Hierdoor is het oorspronkelijke ontwerp verzwakt. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de ligging als sociale voorziening in een groenstrook, als scheiding van naoorlogse buurten; vanwege de resten van de terreininrichting met tuinaanleg en schoolplein. Heeft architectuurhistorische waarde als modern schoolgebouw en voorloper van Brutalistische kenmerken, in het oeuvre van de nationaal bekende architect Rudi Bleeker, die bekend stond om zijn schoolgebouwen. Is cultuurhistorisch van waarde als schoolgebouw met een grote herinneringswaarde voor een deel van de bevolking uit Haarlem en omstreken dat van de onderwijsfunctie van het gebouw gebruik heeft gemaakt.
Stationsplein 1		Voormalig VVV-kantoor, 1958, architect H. Tuninga (Openbare Werken). 'Haarlems Bloei' in twee bouwlagen, waarbij de bovenste bouwlaag als overstek is ontworpen op een stalen kolom en de onderbouw een terugliggende wand heeft. Het gebouw is voor het treinstation van Haarlem gebouwd, op een hoek van het stationsplein (het staat enkele meters van het station af), en geeft door asymmetrie en volume dynamiek aan de pleinruimte. Het heeft de hoofdentree diagonaal op het plein gericht. Oorspronkelijk behoorde een kleine trapeziumvormige kiosk met een luifel voor de ingang onder de overstek ook tot de compositie. Kleinschalig maar zorgvuldig ontworpen. Door vorm, kleine volume (contrasterend met grotere station) en vrij liggende positie is het een blikvanger op het plein. Het is daarmee wel van invloed op het beeld van de heldere symmetrie van het monumentale stationsgebouw. De oorspronkelijke compositie van het samenspel met de verschillende volumes is niet meer intact, aangezien de kiosk onder de luifel rond 1977 is verwijderd. Afwisselende compositie van volumes en materialen, zoals hout, oudroze mozaïeksteentjes aan buitengevel, baksteen en glas, met stijlkenmerken van naoorlogs modernisme. Ondanks de beperkte maat van het paviljoen een prominent wandkunstwerk in de vide van de hal, naar ontwerp van Levinus Tollenaar. Het mozaïek heeft een kenmerkend naoorlogse stijl, is zeer plastisch en uit kleine scherven samengesteld. De kleurstelling is inmiddels aangepast; o.a. de blankhouten schroten van de bovenbouw zijn wit geleverd (of zelfs vervangen door plaatmateriaal) en de houten brede pui donkergrijs, waardoor het gebouwtje een strakkere uitstraling krijgt dan bedoeld. In 2019 in gebruik door Connexxion als kantine voor chauffeurs. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de ligging als paviljoen op het stationsplein van Haarlem, met de rug tegen het station en de open gevels richting de stad. Heeft architectuurhistorische positieve waarde, vanwege de stijlkenmerken van terughoudend naoorlogs modernisme die nog gedeeltelijk aanwezig zijn; en vanwege de wandkunst in de hal. Heeft

		cultuurhistorische positieve waarde als voormalig VVV kantoor in de stad Haarlem, geeft uitdrukking aan Haarlem als verblijfsstad.
Tempeliersstraat 97, Tempeliersstraat 99, Tempeliersstraat 103, Tempeliersstraat 105, Tempeliersstraat 107	Tempeliersstraat 97 t/m 99, 103 t/m 107, Houtplein 10ZW t/m 10RD, 12	Twee geschakelde herenhuizen uit omstreeks 1885, gebouwd in een neorenaissance trant. Het ensemble werd samen met buurpand nr. 8 in één worp tot stand en maakt deel uit van een gesloten gevelwand aan de westzijde van het Houtplein, tussen de Tempelierstraat en de Raamsingel even ten noorden van het Frederikspark. Deze gevelwand bestaat voornamelijk uit herenhuizen uit de periode 1880-1900 waarvan de eerste bouwlaag veelal gewijzigd is tot winkel. Ook de twee onderhavige panden werden in het licht van deze ontwikkeling in de eerste bouwlaag gewijzigd. Nummer 8 kreeg in de periode van het interbellum een nieuwe pui en nummer 10 werd recenter nog gewijzigd. Beide panden omvatten twee bouwlagen onder een afgeplat dak met schuin dakschild aan de voorzijde. Op dit dakschild kapt het steekkapje van de links in de voorgevel van nr. 12 uitgevoerde topgevelrisaliet aan. Rechts van deze topgevel zit een kleine gewijzigde dakkapel. Centraal in het voordakvlak van nr. 10 is een door de goot stekend dakhuis uitgevoerd met topgevel en lijstwerk. De voorgevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband en het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen, cordonlijst, spiegelvelden in borstweringen onder vensters en aanzet- en sluitstenen in de strekken boven de gevelopeningen. Door nieuw pleisterwerk is deze detaillering bij de voorgevel van nr. 10 niet meer zichtbaar. De expressionistisch vormgegeven pui van nr. 12 heeft een afgeschuinde hoek en brede etalagevensters onder een strook met bovenlichten. Hierboven bevat de voorgevel in de tweede bouwlaag en in het topgevelrisaliet gevelopeningen met op punten gewijzigde houten invullingen. De veelal gewijzigde gevelopeningen in de voorgevel van nr. 10 bevatten vernieuwde invullingen. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met afgeplat dak met schuin dakvlak aan de voorzijde, met topgevelrisaliet met steekkap en dakhuis. Tevens van belang vanwege het karakteristieke gevelbeeld in neorenaissance trant en als nog goed als zodanig herkenbare herenhuizen uit omstreeks 1885. Samen met het buurpand nr. 8 dat in dezelfde periode tot stand kwam vormen beide panden een sterk beeldbepalend en historisch element aan dit deel van het Houtplein. De interbellum pui ter plaatse van nr. 12 is een tastbare herinnering aan een ontwikkeling die deze herenhuisbebouwing in de eerste decennia van de 20ste eeuw doormaakte, namelijk de transformatie naar een (gedeeltelijke) winkel- of horecafunctie.
Ternatestraat 16		Voormalige gemeentelijke openbare school voor voorbereidend lager onderwijs, in 1929-1930 gebouwd naar ontwerp van ir. P.F. de Bordes, adjunct-directeur van Openbare Werken en tevens gemeentearchitect. De school is enkele meters achter de rooilijn gesitueerd op een terrein tussen de huizen aan de Ternatestraat, Ceramstraat, Atjehstraat en Floresstraat. De hoofdingang ligt aan de Ternatestraat; aan de Ceramstraat bevindt zich een toegangshek van het speelplein. Het eenlaagse gebouw is opgetrokken uit metselwerk met houten raam- en deurkozijnen. De architectuur kenmerkt zich door een blokvormige hoofdopzet en strakke contouren met uitbouwen, verspringingen, kapoverstekken en lineaire accenten. Over het geheel genomen is de architectuur typerend voor het werk van De Bordes, die zich graag liet inspireren door het werk van Frank Lloyd Wright en W.M. Dudok. Behalve de kubische stijl zijn ook de speciale lage ramen van de lokalen, waardoor de kinderen gemakkelijk naar buiten kunnen kijken, kenmerkend voor zijn scholenbouw. De hoofdaken van het exterieur zijn nog aanwezig of herkenbaar, ondanks kleine verbouwingen en wijzigingen. De voornaamste verbouwing geschiedde in 1993, toen de bestemming van school veranderde in kinderdagverblijf. De plattegrond is opgebouwd uit een volume met de entree aan de Ternatestraat en twee haaks op elkaar geplaatste vleugels daarachter. Een achthoekige hal vormt de verbindende schakel tussen deze bouwdelen. De symmetrie van de voorgevel werd oorspronkelijk geaccentueerd door een aan de gevel bevestigde vlaggenmast; deze is intussen verwijderd. Vanwege de ligging enkele meters achter de rooilijn aan de Ternatestraat bestaat er ruimte voor een kleine tuin, die van het trottoir is afgeschermd door een lage muur. Aan de achterzijde van het gebouw ligt de speelplaats. Deze bestaat uit een gedeelte in de hoek van de beide vleugels en een (oorspronkelijk lager gelegen) deel aan de zijde van de Ceramstraat. De grens tussen beide delen werd oorspronkelijk

		gemarkeerd door twee gemetselde treden en een tweetal gemetselde plantenbakken. Tegenwoordig liggen beide gedeelten van het speelplein op hetzelfde niveau en is van de traptreden alleen nog de bovenste gemetselde lag zichtbaar. De twee plantenbakken zijn dichtgezet. De zandbak met gemetselde omranding op de eerstgenoemde speelplaats is nog aanwezig en wordt als zodanig gebruikt. Zowel de muurkolommen op het speelplein als die aan de Ternatestraat werden oorspronkelijk bekroond door eigentijdse, strakke verlichtingsarmaturen, maar ook deze zijn niet meer aanwezig. Waardering: van belang als een nog goed herkenbaar schoolgebouw uit de jaren dertig in zakelijk-expressionistische stijl. Het schoolgebouw is met zijn eenlaags hoofdvorm een beeldbepalend element in de Ternatestraat. Het gebouw is met name van belang binnen het oeuvre van P.F. de Bordes en heeft een aanzienlijke cultuurhistorische waarde.
Tesselschadeplein 1, Tesselschadeplein 2 I, Tesselschadeplein 2 II, Tesselschadeplein 3, Tesselschadeplein 4 I, Tesselschadeplein 4 II, Tesselschadeplein 5 I, Tesselschadeplein 5 II, Tesselschadeplein 6	Tesselschadeplein 1 t/m 6	Complex winkels en woningen, 1955, architect C. Brakel. Relatief kleinschalig complex aan plein met winkels in de plint en woningen in twee bouwlagen daarboven. Langs de Rijksweg een afzonderlijke rij met drie woningen. Shake-hands architectuurstijl met verwijzingen naar de Bossche School, tot uitdrukking komend in de gevelcompositie en combinatie van baksteen, gewapend beton en sierbeton. Met opvallende, niet gebruikelijke gevelindeling. Een reeks kleine portiekvensters boven de woningentree. Plastische gevelindeling met vooruitspringende balkonplaat en terugliggende pui. Heeft enerzijds een collectieve identiteit van blok van woningen en winkels, en anderzijds afdekking door drie individuele dakkappen, afgedekt door grijze pannen, waardoor de individuele onderdelen tot uitdrukking gebracht worden. Vrij zeldzame architectuurexpressie voor de naoorlogse periode door die afdekking. Vormt pleinwand met aan beide zijanten een lager volume met identieke pannendeckering en metselwerk dat overgang maakt naar de zijstraten. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de positionering en expressie van het blok, waardoor het een accent is aan het plein. Het pand heeft een positieve architectuurhistorische waarde vanwege de architectuurstijl in de vorm van shake hands, en de architectonische kwaliteit van gevelindeling vrij zeldzame individualisering van de eenheden. Heeft cultuurhistorische waarde als kleinschalige winkelvoorziening voor de buurt.
Tetterodestraat 19 A RD, Tetterodestraat 19 A ZW	Kleverparkweg 13, 13RD, Tetterodestraat 19A-RD, 19A-ZW	Blok met boven-benedenwoning en winkel-woonhuis met bovenwoning uit 1908, gebouwd op de hoek van de Tetterodestraat en de Kleverparkweg. Hier vormt het in een overgangsarchitectuur gebouwde hoekensemble een beeldbepalend element aan de kruising. Het blok omvat twee bouwlagen onder een samengestelde afgeplatte kap met schuine pannengedekte dakvlakken aan de straatzijde. In dit dakvlak aan de Tetterodestraat zijn tevens twee steekkapjes aanwezig ter plaatse van de topgevelbeëindigingen en enkele op punten gewijzigde dakkapellen. De gevels van het blok zijn opgetrokken in baksteen (kruisverband) en ter plaatse van het hoekpand Kleverparkweg 13-13 RD geheel geschilderd. De afgeschuinde hoek is verbijzonderd met een hoger opgetrokken torenachtig element dat aan de rechterzijde (aan de Tetterodestraat) overgaat in een topgeveltje en aan de linkerzijde getrapd is. In de afgeschuinde hoek is de winkeltoegang opgenomen. Het geveldeel van de boven-benedenwoning aan de Tetterodestraat (19A RD – 19A ZW) is voorzien van een topgeveltje met 'vakwerk'. De twee entrees zijn gekoppeld uitgevoerd. De gevelopeningen van het ensemble bevatten overwegend houten invullingen die veelal op punten zijn gewijzigd of vernieuwd. De bovenlichten van het hoekpand bevatten nog meerruits bovenlichten. De recht gesloten geveldelen worden afgesloten door een fors uitstekende houten bakgoot op klossen. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm met afgeschuinde hoek, toren-achtige hoekafsluiting en twee door de goot stekende topgevel-beëindigingen. Tevens van belang vanwege de vormgeving en detaillering van de gevels in een karakteristieke overgangsarchitectuur. Het blok is een sterk beeldbepalend element aan de kruising met de Tetterodestraat en vormt samen met de overige hoekpanden aan deze kruising uit dezelfde periode een waardevol ensemble.

Theemsplein 13A t/m 13C	Trompstraat 98, 100, Theemsplein 13A t/m 13C	Markant drielaags hoekpand, gebouwd als stedenbouwkundig accent aan de noordzijde van het Theemsplein, en onderdeel van een bouwplan uit 1939. Dit plan omvatte de bouw van 22 woningen, twee woningen met winkel en één woning met winkel en bakkerij, in opdracht van W. Thunnissen. Het ontwerp in Delftse Schooltrant werd geleverd door architect G.A. Loogman. Het hoekpand vormt de westelijke afsluiting van de noordelijke gevelwand aan het plein (uit hetzelfde bouwproject). Het Theemsplein is gelegen in het Houtvaartkwartier, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. Het hoekpand omvat drie bouwlagen onder een met de nok evenwijdig aan de Trompstraat gelegen zadeldak. De naar het Theemplein gerichte voorgevel is een tuitgevel met uitgemetselde schouderstukken en toppilaster. In de geveltop zijn twee rijk geornamenteerde gevelankers opgenomen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in Noors verband boven een donker trasraam. De naar de Trompstraat gerichte zijgevel heeft twee driezijdige erkers waartussen de (voormalige) winkeltoegang is opgenomen. In de naar het plein gerichte gevel is een eenvoudige etalagevenster opgenomen. Boven zowel dit etalagevenster als boven de twee erkers zijn twee kleine bovenlichten uitgevoerd. Tegen de achtergevel van het pand met een gevel aan de Trompstraat, staat een eenlaags bouwdeel onder zadeldak. De gevelopeningen van het ensemble bevatten grotendeels vernieuwde invullingen. De geveldelen aan de Trompstraat worden afgesloten door een houten bakgoot op klossen. Waardering: Van belang vanwege de markante drielaags hoofdvorm en de kapvorm. Tevens van belang vanwege het opvallende gevelbeeld in karakteristieke Delftse Schoolstijl en de herkenbare winkelfunctie van de eerste bouwlaag. Het drie bouwlagen tellende pand vormt een sterk beeldbepalend element in deze straat en is een belangrijk stedenbouwkundig accent binnen een groter woningbouwproject uit 1939.
Theemsplein 44 t/m 46	Theemsplein 44, 45 en 46	Blok met winkel-woonhuis (hoekpand) en twee eengezinswoningen, gelegen aan de zuidzijde van het Theemsplein. Het blok is onderdeel van een woningbouwproject uit 1939 voor de bouw van 62 woningen. Het project werd uitgevoerd in opdracht van W. Thunnissen, naar ontwerp een Delftse Schoolstijl van architect G.A. Loogman. Door de terugliggende rooilijn ten opzichte van het aan de westzijde aansluitende bouwblok en door het levendige gevelbeeld met risalerend bouwdeel en in hoogte verspringende gootlijn en nokhoogte, vormt het bouwblok een sterk beeldbepalend element aan het Theemsplein. Het blok omvat twee bouwlagen onder een samengesteld zadeldak met gesmoorde romaanse pannen. De kopgevels zijn uitgevoerd als tuitgevel en de voorgevel heeft links een risalerend en hoger geveldeel (winkel met bovenwoning) met door de goot stekend dakhuis. De gevels zijn uitgevoerd in baksteen (Noors verband) boven een donker trasraam. De (voormalige) winkel in het linker hoekpand is in de eerste bouwlaag voorzien van een omhoekende winkelpui die in de voorgevel naar voren komt. De woningtoegangen zijn opgenomen in een geprofileerde omlijsting. Deze is ter plaatse van de bovenwoning voorzien van een luifeltje. De twee linker woningen hebben een driezijdige erker. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd. De vensters zijn voorzien van een afgeronde lekdorpel. De voorgevel wordt afgesloten door een houten bakgoot op klossen. De in het voordakvlak aanwezige dakvensters zijn niet oorspronkelijk. Het winkel-woonhuis heeft aan de achterzijde (Terheidenstraat) een eenlaags aanbouw met garage. Waardering: Van belang vanwege de markante samengestelde hoofdvorm met in hoogte verspringende geveldelen, verspringende rooilijn, verschillende goot- en nokhoogtes, samengesteld zadeldak en winkelpui. Tevens van belang vanwege het opvallende levendige gevelbeeld in karakteristieke Delftse Schoolstijl. De panden vormen samen een zeer opvallend en beeldbepalend element in deze straat en binnen een groter woningbouwproject uit 1939.

Theemsstraat 60 t/m 78	Theemsstraat 60 t/m 78, Duinsstraat 1 t/m 5, Duinsstraat 2 t/m 6	Het bouwblok met geschakelde woningen vormt een significant deel van een woningbouwproject uit 1939 met in totaal 16 woningen in Delftse Schoolstijl door G.A. Loogman, in opdracht van W. Thunnissen. Het vormt de gesloten gevelwand, waarvan de rooilijn halverwege sterk verspringt, aan de oostzijde van de Theemsstraat. (De woningen Theemsstraat 88 t/m 94 zijn afzonderlijk beschreven en Theemsstraat 80 t/m 86 zijn i.v.m. wijzigingen niet opgenomen in deze selectie). Het hoekpand (winkel-woonhuis) Theemsstraat 60-Duinsstraat 2-6 behoort tot hetzelfde bouwproject. De Theemsstraat en Duinsstraat zijn gelegen in het Houtvaartkwartier, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De woningen omvatten twee bouwlagen onder zadeldaken en hebben een verspringende gootlijn en nokhoogte. Het levendige gevelbeeld wordt verder versterkt door de toepassing van risalerende topgevels ter plaatse van de verspringing in de rooilijn en op de noordelijke hoek van het blok. Beide hoekpanden zijn bovendien voorzien van in hoogte verspringende geveldelen. Aan de Duinsstraat (beide zijden) gaat het hoekpand over in eenlaags aanbouwen/bedrijfsruimte/garages en een afsluitend tweelaags pakhuisje met tuitgevel. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in Noors verband boven een donker trasraam. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd. De vensters zijn voorzien van een afgeronde houten lekdorpel en de woningtoegangen met bovenlicht zijn opgenomen in een omlijsting met bescheiden luifel-element op klossen. Ter plaatse van de tweelaags tussenwoningen is de voorgevel voorzien van een driezijdige erker. Deze recht gesloten geveldelen sluiten af met een houten bakgoot op klossen. De topgevels zijn voorzien van een uitgemetselde pilaster als tuit. Waardering: Van belang vanwege de markante samengestelde hoofdvorm met in hoogte verspringende geveldelen, verspringende rooilijn, verschillende goot- en nokhoogtes en samengesteld zadeldak. Tevens van belang vanwege het opvallende levendige gevelbeeld in karakteristieke Delftse Schoolstijl. De panden vormen samen een zeer opvallend en beeldbepalend element in deze straat en binnen een groter woningbouwproject uit 1939.
Theemsstraat 88 t/m 94	Theemsstraat 88 t/m 94	Het blok van vier woningen maakt deel uit van een woningbouwproject uit 1939 met in totaal 16 woningen in Delftse Schoolstijl door G.A. Loogman, in opdracht van W. Thunnissen. Het is gelegen aan de oostzijde van de Theemsstraat, waar net na de knik in de straat met zijn levendige gevelbeeld een markant stedenbouwkundig element vormt. De Theemsstraat is gelegen in het Houtvaartkwartier, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De vier woningen hebben deels één en deels twee bouwlagen onder een samengesteld zadeldak met verspringende goot- en nokhoogte, en gedekt met gesmoorde pannen. Daar waar de woningen één bouwlaag hebben, is een door de goot stekend dakhuis onder aankappend zadeldak uitgevoerd. De zuidoostelijke eindwoning heeft een zijgevel die is uitgevoerd als topgevel. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in Noors verband boven een donkerder trasraam. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die overwegend op detailniveau zijn gewijzigd. De woningtoegangen (met oorspronkelijke houten deuren) zijn opgenomen in een eenvoudige omlijsting met bescheiden luifeltje. Hier boven is een klein smal bovenlicht uitgevoerd. Elke woning heeft een driezijdige erker met plat dak. Rond de overige vensters in de eerste bouwlaag is decoratief metselwerk toegepast. De rechtgesloten geveldelen eindigen in een houten bakgoot op klossen. De topgevels van de door de gootstekende dakhuisen en de als topgevel uitgevoerde zijgevel, zijn voorzien van een rollaag en eindigen in een tuit. Waardering: Van belang vanwege de markante deels eenlaags en deels tweelaags hoofdvorm met zadeldak met verspringende goot- en nokhoogte. Tevens van belang vanwege het opvallende levendige gevelbeeld in karakteristieke Delftse Schoolstijl, met door de goot stekende dakhuisen, erkers en verzorgd metselwerk. Het bouwblok is een zeer opvallend en beeldbepalend element binnen een groter woningbouwproject uit 1939.

Timorstraat 17	Alle gebouwen op kadastraal perceelnummer 16047. Parochie van H. Liduina. Naastgelegen gymzaal en uitbreiding op zelfde adres.	Gebouwen van de katholieke Liduinaschool aan de Timorstraat in de noordwestelijke hoek van de Transvaalbuurt, gebouwd in zakelijk-traditionele trant in opdracht van het parochiaal kerkbestuur van de H. Liduina. In dezelfde periode werd ook de naastgelegen kerk (GM) gebouwd. Het noordelijke langgerekte bouwdeel met twee haaks daarop aansluitende bouwdelen (oorspronkelijk gebouwd als Petrus Canisiusschool voor jongens) kwam als eerste tot stand in 1925, naar ontwerp van Jozef en Pierre Cuypers. Het zuidelijke langgerekte bouwdeel met tussenliggende poort werd vervolgens begin jaren 1950 gebouwd naar een ontwerp uit 1952 van architect A.E.J. van Driel. Oorspronkelijk was dit bouwdeel een dependance voor de Liduina meisjesschool aan de overzijde van de Timorstraat. Uiteindelijk fuseerden beide scholen waarbij de naam Luduinaschool gehandhaafd bleef. Alle bouwdelen zijn eenlaags en zijn voorzien van een met rode pannen gedekt zadeldak, waarbij de kopgevels iets hoger zijn opgemetseld dan de kap. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (noordelijke bouwdeel in kruisverband, het zuidelijke bouwdeel in Noors verband) en worden afgesloten door een forse houten bakgoot. In de oostgevel van het zuidelijke bouwdeel wordt deze onderbroken door een door de goot stekend dakhuis met fronton. Aan weerszijden van dit dakhuis zitten uit de bouwtijd daterende plat gedekte dakkapellen. De dakkapel in het voordakvlak van het noordelijke bouwdeel is een latere toevoeging. De voorgevels (Timorstraat) van beide bouwdelen bevatten forse vensterpartijen met houten invullingen die net even anders gedetailleerd zijn. De oorspronkelijke toegang van het noordelijke bouwdeel is niet meer in gebruik en op punten gewijzigd. Het noordelijke en zuidelijke bouwdeel aan de Timorstraat worden middels een plat gedekt eenlaags tussenlid (oorspronkelijk een muur met poort) met elkaar verbonden. Waardering: Van belang vanwege de gave hoofd- en kapvorm en detaillering in zakelijk-traditionele trant van beide in verschillende periodes tot stand gekomen bouwdelen. De gebouwen vormen samen maar ook in samenhang met de overige aan de parochie gerelateerde bebouwing (naastgelegen kerk en tegenovergelegen school- en kloostergebouw) een waardevol ensemble. De twee in het verlengde van elkaar gelegen schoolgebouwen vormen een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Timorstraat en zijn illustratief voor de groei van de parochie in de 20ste eeuw.
Timorstraat 38	Parochie van H. Liduina.	Sint Liduinaschool voor meisjes, gebouwd in 1929 in opdracht van het parochiaal kerkbestuur van de H. Liduina. Deze had in 1925 ook de Petrus Canisiusschool voor jongens gebouwd aan de overzijde van de straat. De meisjesschool werd gebouwd in een zakelijk-traditionele trant met expressionistische elementen naar een ontwerp van architect A.E.J. van Driel. Aansluitend op de noordzijde van de school zou de Congregatie van Zusters Franciscanessen (die het onderwijs op de school zou gaan verzorgen) kort daarna een klooster bouwen. Het schoolgebouw heeft een rechthoekige plattegrond en bestaat uit een tweelaags hoofdvolume onder fors zadeldak (met twee bakstenen schoorstenen op de nok en drie plat gedekte dakkapellen in het voordakvlak), dat aan de linker zijde aansluit op een hoger opgetrokken smal rechthoekig volume onder plat dak en met uitgemetselde muurdam. Dit hogere volume oogt in de voorgevel als een torenachtig element. De gevels van het pand zijn opgetrokken in baksteen in Noors verband boven een donkerder en met een rollaag afgesloten trasraam. De entree is opgenomen in het hoger opgetrokken smalle bouwdeel en bevat de oorspronkelijke dubbele houten deuren met ruitjes onder een houten luifel en bovenlicht. De voorgevel van het hoofdvolume bevat zowel in de eerste als in de tweede bouwlaag reeksen met smalle vensters met op detailniveau gewijzigde en vernieuwde invullingen. Ook de invullingen van de vensters in het smalle hoge bouwdeel zijn op detailniveau gewijzigd of vernieuwd. Rollagen en uitstekende stenen blokken/elementen vormen subtiel expressieve details in de gevel. De voorgevel van het hoofdvolume wordt aan de bovenzijde afgesloten door een houten overstek met bakgoot. Voor de voorgevel is een ondiep voorterrein dat wordt afgesloten door een bakstenen muur met bakstenen hekposten en een ijzeren hekwerk. Waardering: Van belang vanwege de gave hoofd- en kapvorm en vormgeving en detaillering in zakelijk-traditionele trant met expressionistische elementen. Het gebouw vormt samen het aan de linker zijde aansluitende kloostergebouw, maar ook met de aan de overzijde van de straat gelegen schoolgebouwen en kerk een waardevol ensemble. Het ensemble is een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de

		Timorstraat en is illustratief voor de groei van de parochie van de H. Liduina in de 20ste eeuw.
Timorstraat 40 0001, Timorstraat 40 0101, Timorstraat 40 0102, Timorstraat 40 0201, Timorstraat 40 0202, Timorstraat 40 0301	Parochie van H. Liduina. R.K. Meisjesschool op Timorstraat nr. 38.	Kloostergebouw uit 1929, gebouwd als zusterhuis door en voor de zusters Franciscanessen die het onderwijs zouden gaan verzorgen op de naastgelegen Liduina meisjesschool. Net als dit schoolgebouw werd het zusterhuis ontworpen door architect A.E.J. van Driel in een zakelijk-traditionele trant met expressieve elementen. Het gebouw sluit aan de rechter zijde aan op het genoemde schoolgebouw en ligt op de zuidelijke hoek met de Obistraat. Het pand heeft een L-vormige plattegrond en bestaat uit een tweelaags rechthoekig hoofdvolume onder zadeldak met voorgevel aan de Timorstraat. Hierop sluit haaks aan de achterzijde een tweelaags rechthoekig volume aan, eveneens onder zadeldak. Beide daken zijn gedekt met rode pannen en voorzien van plat gedekte dakkapellen. Op de nok van de hoofdkap een bakstenen schoorsteen. De gevels zijn uitgevoerd in baksteen in Noors verband, boven een donkerder trasraam dat wordt afgesloten door een rollaag. Deze rollagen komen ook terug in de hierboven gelegen geveldelen. De naar de Timorstraat gekeerde voorgevel bevat de formele entree met zijlichten onder een luifel en daarboven bovenlichten. Verder bevat de voorgevel diverse vensters met roedenramen, veelal voorzien van een uitstekend kalf. Onder het 3-delige venster boven de entree is een houten bloembak op klossen uitgevoerd. De vensters met roedenramen komen ook terug in de naar de Obistraat gekeerde zijgevel, al dan niet voorzien van een uitstekend kalf. In het verlengde van deze zijgevel is een tuinmuur uitgevoerd, die voorzien is van een expressief smeedijzeren ornament. De noordelijke kopgevel van het zusterhuis wordt afgesloten door vlechtingen en een expressief detail in de geveltop. De recht gesloten gevels van het pand worden afgesloten door een fors houten overstek met bakgoot. Het ondiepe voorterrein aan de Timorstraat wordt van de straat gescheiden door een afgeronde bakstenen muur met rollaag. Waardering: Van belang vanwege de gave hoofd- en kapvorm en vormgeving en detaillering in zakelijk-traditionele trant met expressionistische elementen. Het gebouw vormt samen het aan de rechterzijde aansluitende schoolgebouw (eveneens ontworpen door A.E.J. van Driel), maar ook met de aan de overzijde van de straat gelegen schoolgebouwen en kerk een waardevol ensemble. Het ensemble is een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Timorstraat en is illustratief voor de groei van de parochie van de H. Liduina in de 20ste eeuw.
Trompstraat 98, Trompstraat 100	Trompstraat 98, 100, Theemsplein 13A t/m 13C	Markant drielaags hoekpand, gebouwd als stedenbouwkundig accent aan de noordzijde van het Theemsplein, en onderdeel van een bouwplan uit 1939. Dit plan omvatte de bouw van 22 woningen, twee woningen met winkel en één woning met winkel en bakkerij, in opdracht van W. Thunnissen. Het ontwerp in Delftse Schooltrant werd geleverd door architect G.A. Loogman. Het hoekpand vormt de westelijke afsluiting van de noordelijke gevelwand aan het plein (uit hetzelfde bouwproject). Het Theemsplein is gelegen in het Houtvaartkwartier, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. Het hoekpand omvat drie bouwlagen onder een met de nok evenwijdig aan de Trompstraat gelegen zadeldak. De naar het Theemplein gerichte voorgevel is een tuitgevel met uitgemetselde schouderstukken en toppilaster. In de geveltop zijn twee rijk geornamenteerde gevelankers opgenomen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in Noors verband boven een donker trasraam. De naar de Trompstraat gerichte zijgevel heeft twee driezijdige erkers waartussen de (voormalige) winkeltoegang is opgenomen. In de naar het plein gerichte gevel is een eenvoudige etalagevenster opgenomen. Boven zowel dit etalagevenster als boven de twee erkers zijn twee kleine bovenlichten uitgevoerd. Tegen de achtergevel van het pand met een gevel aan de Trompstraat, staat een eenlaags bouwdeel onder zadeldak. De gevelopeningen van het ensemble bevatten grotendeels vernieuwde invullingen. De geveldelen aan de Trompstraat worden afgesloten door een houten bakgoot op klossen. Waardering: Van belang vanwege de markante drielaags hoofdvorm en de kapvorm. Tevens van belang vanwege het opvallende gevelbeeld in karakteristieke Delftse Schoolstijl en de herkenbare winkelfunctie van de eerste bouwlaag. Het drie bouwlagen tellende pand vormt een sterk beeldbepalend element in deze straat en is een belangrijk stedenbouwkundig accent binnen een groter woningbouwproject uit 1939.

Tuindorpslaan 1, 4 t/m 8	Tuindorpslaan 1, 4 t/m 8, Van Twiskplein 1 t/m 9, 2 t/m 10, 10A en 12, Zuider Tuindorpslaan 2 t/m 40, 1 t/m 9, 9A, 9B, 15 t/m 29, Noorder Tuindorpslaan 2 t/m 16, 1 t/m 9, 9A, 9B en 15, Midden Tuindorpslaan 2 t/m 22, en 1 t/m 25, Ooster Tuindorpslaan 1 t/m 9	Woningbouwcomplex uit 1917-1918, gebouwd in opdracht van Woningbouwvereniging "Bloemendaal" volgens het tuindorp-principe, naar ontwerp van architectenbureau Mulder en Van Asdonk. Het plan omvatte de bouw van 106 eengezinswoningen, enkele winkel- woonhuizen en een kantoortje, gelegen aan de Tuindorpslaan, Van Twiskplein, Zuider Tuindorpslaan, Noorder Tuindorpslaan, Midden Tuindorpslaan en Ooster Tuindorpslaan. Het buurtje is gelegen in het zuidwestelijke deel van het Ramplaankwartier en werd gebouwd voor huisvesting van arbeiders en middenstand. Het complex heeft een opzet met stratenverkaveling, met ondiepe voortuinen (soms met haagjes of muurtjes), en veelal verspringend ten opzichte van elkaar geplaatste bouwblokken. Hierdoor is een levendig en afwisselend straatbeeld ontstaan. De panden zijn opgetrokken in een zakelijk-traditionalistische bouwtrant en omvatten één bouwlaag onder samengestelde schilddaken of zadeldaken gedekt met rode pannen. In de diverse blokken zijn (veelal licht risalerende) topgevelaccenten uitgevoerd. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (wildverband) met een platvolle voeg. De blokken die zijn gelegen aan een splitsing/kruising zijn soms verbijzonderd met afgeschuinde hoeken met zandstenen accenten. De gevelopeningen van de woningen worden aan de bovenzijde afgesloten door een rollaag en bevatten veelal gewijzigde of vernieuwde invullingen. Ook de dakkapellen zijn veelal vernieuwd. Het oorspronkelijke karakter van het tuindorp-wijkje is echter goed behouden gebleven. Waardering: Van belang vanwege de sterke complexmatige opzet en karakter van de bebouwing, in een stratenverkaveling met ten opzichte van elkaar verspringende bouwblokken met topgevelaccenten, en vanwege de samenhang van de architectuur in zakelijk-traditionalistische trant. Het ensemble is goed herkenbaar als een buurtje met tuindorp-opzet uit 1917-1918 en neemt een bijzondere positie in binnen het Ramplaankwartier. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (schuurtjes, ritme, kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Twijnderslaan 25 RD, Twijnderslaan 25 ZW	Twijnderslaan 25ZW, 25RD	Bedrijfspannd met bovenwoning, in eerste opzet waarschijnlijk daterend uit het midden van de 19de eeuw. Mogelijk is er een relatie met de bollen- en bloemeteelt die oorspronkelijk in dit gebied plaatsvond. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen grotendeels uit proeftuinen van verschillende tuinders. Het terrein werd gemeenschappelijk beheerd en had één ingang. Er werden bollen en bloemen geteeld, waaronder rozen. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voorname herenhuizen. Het pand ligt aan de noordzijde van de Twijnderslaan, op de oostelijke hoek met de Meesterjoostenlaan. Het behoort tot de late pre-stedelijke fase van het gebied, en had mogelijk een relatie met de bollen- en bloemeteelt. Het pand omvat twee bouwlagen onder een plat dak. De gevels zijn geheel gepleisterd en de voorgevel is voorzien van gepleisterde banden en lijstwerk rond de vensters. In de eerste bouwlaag zijn twee bedrijfstoegangen met dubbele deuren met roedenramen opgenomen onder een geprofileerd kroonlijstje. Geheel rechts in de gevel is een gepleisterde omlijsting een rondboog entree uitgevoerd met houten paneeldeur en een bovenlicht met roedenraam. In de tweede bouwlaag zijn vensters met stolpramen en een glas-in-lood bovenlicht aanwezig en een driezijdige hangende erker. De voorgevel wordt afgesloten door een houten bakgoot met kroonlijst op houtenklossen. De gevel beëindiging is ter plaatse van de erker opgetild en uitgevoerd als fronton. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm, het karakteristieke gevelbeeld met bedrijfstoegangen, hangende erker en de detaillering van de gevel. Tevens van belang als nog goed als zodanig herkenbaar bedrijfspannd (mogelijk is er een relatie met de bollen- en bloemeteelt in het Rozenprieel) met bovenwoning, in eerste opzet uit het midden van de 19de eeuw. Het pand vormt een beeldbepalend en historisch element aan dit deel van de Twijnderslaan.

Twijnderslaan 27		Middenstandswoning uit omstreeks 1910, gebouwd in overgangsarchitectuur. Het pand ligt aan de noordzijde van de Twijnderlaan in het Rozenprieel, waar het deel uitmaakt van een gesloten gevelwand. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen grotendeels uit proeftuinen van verschillende tuinders. Het terrein werd gemeenschappelijk beheerd en had één ingang. Er werden bollen en bloemen geteeld, waaronder rozen. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het pand omvat één bouwlaag onder een hoge zolderverdieping en wordt gedekt door een mansardedak met rode pannen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband boven een gepleisterde plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen. Boven de entree rechts in de gevel is een strek met gepleisterde aanzet- en sluitstenen uitgevoerd en boven de twee vensters in de zolderverdieping zit een gemetselde rondboog met gepleisterde aanzet- en sluitstenen. De gevelopeningen bevatten overwegend vernieuwde invullingen. Opvallend is het driedelige brede venster in de eerste bouwlaag, opgenomen onder een gepleisterde latei. De voorgevel wordt afgesloten door een rollaag en een vernieuwde deklust en heeft in de geveltop een uitgemetselde pilaster. Waardering: Van belang vanwege de markante hoofdvorm onder mansardedak. Het pand vormt met zijn geknikte topgevel in overgangsarchitectuur een beeldbepalend element aan dit deel van de Twijnderslaan. Het is in het Rozenprieel een goed en in hoofdvorm gaaf voorbeeld van woonhuisbebouwing voor de middenstand uit de periode rond 1910.
Twijnderslaan 3		De werkplaats met bovenwoning werd in 1930 gebouwd, ter vervanging en uitbreiding van een bestaande eenlaags werkplaats met woning. Het pand werd gebouwd in opdracht van A.M. Prent (firma A.M. Prent, lood- en zinkwerken) naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van architect K. Jonkheid. De werkplaats met bovenwoning ligt aan de noordzijde van de Twijnderslaan en maakt hier deel uit van een gesloten gevelwand met diverse bedrijfspanden met bovenwoning en bescheiden middenstandswoningen. Het pand omvat twee bouwlagen onder een met rode pannen gedekt zadeldak. In het linker dakvlak is een forse bakstenen schoorsteen opgenomen, naast een plat gedekte dakkapel. De symmetrisch ingedeelde voorgevel is opgetrokken in baksteen in halfsteens verband (roodbruin in de eerste bouwlaag en rood daarboven). In de eerste bouwlaag is een forse rondboog bedrijfstoegang opgenomen, met rechts daarvan de toegang tot de bovenwoning en links een venster van de (voormalige) kantoorruimte. Centraal in de tweede bouwlaag is een driezijdige erker uitgevoerd met daarboven een balkon met bakstenen borstwering. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel wordt afgesloten door bakstenen vlechtingen en een tuit. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met zadeldak en het karakteristieke gevelbeeld in zakelijk-expressionistische trant uit 1930. Tevens van belang als nog goed als zodanig herkenbaar bedrijfspand met bovenwoning uit 1930. Het pand vormt een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Twijnderslaan.

Twijnderslaan 37	Twijnderslaan 37, Voorhelmstraat 64, 66	De boven-benedenwoning met garage werd gebouwd in 1926 naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van architecten- en ingenieursbureau Schuitemaker. Het pand ligt op de noordwestelijke hoek van de Twijnderslaan en de Voorhelmstraat, met een garage aan de Voorhelmstraat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen grotendeels uit proeftuinen van verschillende tuinders. Het terrein werd gemeenschappelijk beheerd en had één ingang. Er werden bollen en bloemen geteeld, waaronder rozen. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het hoekpand omvat twee bouwlagen onder een samengestelde kap met fors overstek, gedekt met rode pannen. Het pand is voorzien van een afgeschuinde hoek die in de tweede bouwlaag is verbijzonderd met een 5-zijdige erker. Ter plaatse van de kap is er op de hoek een omhoekende dakkapel aangebracht. In het naar de Twijnderslaan gekeerde dakvlak is een forse bakstenen schoorsteen uitgevoerd, die ook zichtbaar is in de gevel aan deze zijde. Een tweede omhoekende dakkapel bevindt zich op de hoek van het achterdakvlak met het zijdakvlak aan de Voorhelmstraat. Achter op het perceel staat nog een bakstenen garage onder schilddak (gedekt met niet oorspronkelijk bitumen). De gevels van zowel de woning als de garage zijn opgetrokken in baksteen in kettingverband, boven een in hoogte verspringend donkerder trasraam. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Ter plaatse van risalerende geveldelen en onder de erker zijn accenten in sierbeton uitgevoerd. Waardering: Van belang vanwege de markante expressieve hoofdvorm met afgeschuinde hoek, risalerende geveldelen, 5-zijdige erker en opvallende dakkapellen. Het pand vormt samen met de achtergelegen garage een karakteristiek en in het oog springend element op deze hoek van de Voorhelmstraat en de Twijnderslaan. Het is in het Rozenprieel een goed voorbeeld van woonhuisbebouwing voor de middenstand uit de periode van het interbellum.
Twijnderslaan 43		Half vrijstaande middenstandswoning uit 1902, gebouwd in overgangsarchitectuur. Het pand ligt aan de noordzijde van de Twijnderslaan, waar het de oostelijke afsluiting vormt van de korte gesloten gevelwand tussen de Esschilderstraat en de Voorhelmstraat. De woning omvat twee bouwlagen onder een zadeldak met dakschild en aankappend steekkapje aan de voorzijde. Het dak is gedekt met rode kruispannen. Het rechter dakvlak wordt onderbroken door een bakstenen en door de goot stekende dakopbouw. Uiterst rechts in dit dakvlak is een bakstenen schoorsteen opgenomen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (kruisverband) en het metselwerk van de voorgevel is verlevendigd met speklagen en segmentbogen in oranje verblendsteen. In de boogvelden boven de vensters is subtiel siermetselwerk uitgevoerd, eveneens in oranje verblendsteen. De voorgevel heeft een asymmetrische opzet met links in de gevel een breed topgevelrisaliet. De formele toegang tot de woning is opgenomen in het rechter deel van de voorgevel en bestaat uit een entree met bovenlichten en zijlichten met glas-in-lood. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De topgevel wordt afgesloten door het houten dakoverstek op klossen en een houten windveer. Het recht gesloten geveldeel rechts hiervan wordt afgesloten door een houten bakgoot met kroonlijst op houten klossen. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met topgevelrisaliet en samengestelde kap en het markante gevelbeeld in overgangsarchitectuur uit 1902. Tevens van belang als redelijk gaaf voorbeeld van een karakteristieke middenstandswoning uit het begin van de 20ste eeuw. Het pand vormt een beeldbepalend en historisch element aan dit deel van de Twijnderslaan.

Van Baerlestraat 1 t/m 49, 2 t/m 52	Gijsbrecht van Aemstelstraat 174 t/m 182, 199 t/m 237, Palamedesstraat 1 t/m 49, 2 t/m 68, Van Baerlestraat 1 t/m 49, 2 t/m 52	Woningcomplex uit 1948 met in totaal 101 geschakelde woningen in diverse bouwblokken, en gebouwd in Delftse School in een tuindorp-opzet. De onderhavige woningen aan de Gijsbrecht van Aemstelstraat, Palamedesstraat en Van Baerlestraat zijn gebouwd door de Coöperatieve Woningbouwvereniging voor Gemeente Personeel naar een ontwerp van architect H. Tuninga. Het complex ligt in het Vondelkwartier, in het noordelijke deel van de in de periode 1925-1955 tot stand gekomen Woonbuurten Noord. De woningen (van verschillende types) hebben allemaal een vergelijkbare eenlaags opzet onder zadeldak, met haaks in de reeksen geplaatste topgevelaccenten met steekkap in het midden van de straten, en een vergelijkbare vormgeving, detaillering en materialisering. Zo zijn de gevels opgetrokken in baksteen in halfsteens verband met subtiel siermetselwerk boven de entrees en als afsluiting van de voorgevels, en vlechtingen en uitkragende schouders ter plaatse van de met een tuit uitgevoerde topgevels. De daken zijn gedekt met rode pannen en voorzien van brede bakstenen schoorstenen op de nok. De woningen aan de Gijsbrecht van Aemstelstraat zijn uitgevoerd met een door de goot stekend dakhuis in de voorgevel onder een aankappen zadeldak. De bij de overige woningen aanwezige dakkapellen in het voordakvlak zijn veelal vernieuwd. Dit geldt ook voor de invullingen van de gevelopeningen van de woningen. De recht gesloten geveldelen worden afgesloten door een bakgoot. Waardering: Van belang vanwege de opzet volgens tuindorp-principe, de karakteristieke eenlaags hoofd- en kapvorm en het eenvoudige maar met zorg vormgegeven gevelbeeld in Delftse School trant. Ondanks vernieuwingen op detailniveau vormt het ensemble, dat gebouwd werd door de Coöperatieve Woningbouwvereniging voor Gemeentepersoneel een karakteristiek voorbeeld van vroeg naoorlogse woningbouw. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (schuurtjes, ritme, kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Van Collemstraat 16 t/m 30, 13 t/m 31, Van Collemstraat 18 I t/m 20 I, 18 II t/m 20 II, 26 I t/m 28 I, 26 II t/m 28 II, 13 I, 15 I, 21 I t/m 31 I, Van Collemstraat 32 t/m 42, 32 I t/m 42 I, 32 II t/m 42 II, 32 G t/m 42 G, 32 G G t/m 42 G G	Jacques Perklaan 2-24, 26-48, 50-60, Willem Klooslaan 11-21, Van Collemstraat 16-30, 13-31, 32-42	Dit zorgvuldig gedetailleerde wooncomplex heeft veel elementen die van cultuurhistorische waarde zijn. Ensemble van velden met meerdere bebouwingsstroken die samen een woonbuurt vormen, rond een plantsoen (de paarse stroken op bovenstaande afbeelding). De woonstroken zijn in hoofdzaak vier bouwlagen hoog met een plat dak. Seriematige bouw met zorgvuldige details. De gevels zijn opgemetseld met een donkere baksteen voor de plint en een lichtere baksteen voor de drie bouwlagen erboven en een daklijst. De betonnen vloer boven de plint is zichtbaar in de gevel en vormt een lijst die het geheel samenbindt, zelfs om de hoek buigend naar de zijgevel en de pergola en garages. In de plint inpandige garages, en naast de stroken geschakelde garageboxen, zodat het autogebruik integraal onderdeel is van het wonen. De gevel is een zorgvuldige en levendige compositie van kleine en grote balkons, open gedeeltes en meer gesloten delen, inspringen en uitspringen, grote glasvlakken en zeer kleine vensters, hijsbalk en balkonstut als lijn, balkonvloer als plaat en metselwerk als wand. De entrees zijn verbijzonderd door een betonnen uitbouw met cirkelvormige openingen en schuine contour. Gebouwd in opdracht van woningbouwvereniging De Kleine Middenstander. Ondanks enkele individuele wijzigingen nog een goede samenhang vertonend. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de ensemblewerking als groep van meerdere stroken met woningen, pergola's en garageboxen rond een groene hof, met herkenbare en identieke vormgeving die gezamenlijk een woonbuurt vormt. Heeft architectuurhistorische waarde vanwege de kenmerken van de architectuur in een naoorlogse modernistische stijl, die tot uitdrukking komt in onder meer de gevelindeling en detaillering. Ook van waarde vanwege de architectonische kwaliteit van de afwisselende compositie van ensemble en gevelindeling. Oogt nog samenhangend en gaaf. Heeft cultuurhistorische waarde als uitdrukking van de naoorlogse seriematige bouw met een zorgvuldige vormgeving en relatief kleinschalige toepassing waardoor een samenhangende buurt is ontstaan.

Van der Vinnestraat 31	Goltziusstraat 11 t/m 13, Van der Vinnestraat 31	Blokje met drie geschakelde bescheiden middenstandswoningen uit 1921 in een sobere neorenaissance trant, gebouwd in particulier beheer (G. Swart). Het ensemble vormt de oostelijke gevelwand tussen de Verspronckweg in het zuiden en de Van der Vinnenstraat in het noorden. Samen met de overige projectmatig tot stand gekomen woonbebouwing aan deze straat uit het eerste kwart van de 19de eeuw vormen de woningen een markant ensemble. Het blok telt aan de straatzijde twee bouwlagen en aan de achterzijde één. Het geheel is gevat onder een kap met geknikt en lager doorgetrokken dakschild aan de achterzijde. Beide dakvlakken zijn gedekt met rode pannen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband en het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen. Boven de gevelopeningen is een strek uitgevoerd en de vensters zijn voorzien van een bakstenen lekdorpel. De entree van de linker woning is opgenomen in de zijgevel aan de Van der Vinnestraat. Deze hoekwoning is in 1922 voorzien van een winkeltoegang in de afgeschuinde hoek in de eerste bouwlaag. De flankerende vensters zijn destijds gewijzigd in twee etalagevensters. De gevelopeningen bevatten overwegend houten invullingen die in de loop der tijd enkel op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Enkele bovenlichten van vensters bevatten nog glas-in-lood, net als enkele boven- en zijlichten van woningtoegangen (nr. 11 en 13). De naar de Goltziusstraat gekeerde voorgevel wordt afgesloten door een houten bakgoot op geprofileerde klossen. Deze bakgoot wordt aan de rechter zijde begeleid en in het midden onderbroken door uitgemetselde pilastertjes. Waardering: Van belang vanwege de deels tweelaags en deels eenlaags hoofdvorm onder een kap met ongelijke dakschilden, met afgeschuinde noordelijke hoek, en het eenvoudige maar met zorg vormgegeven gevelbeeld in sobere neorenaissance trant. Het blok met drie geschakelde woningen voor de lagere middenstand is een goed voorbeeld van een bescheiden en in particulier beheer gerealiseerd bouwproject uit het eerste kwart van de 19de eeuw in de Woonbuurten Noord 1880-1950.
Van Kinsbergenplein 17 t/m 23	Van Kinsbergenplein 17 t/m 23	Blok met vier woningen, gebouwd in 1941 als onderdeel van een omvangrijker bouwproject met in totaal 31 woningen. De overige woningen werden gerealiseerd aan de Lorentzkade, Terheidenstraat en Doverstraat. Opdrachtgever van het project was W. Thunnissen. Het ontwerp in Delftse Schoolstijl werd geleverd door G.A. Loogman. Door de opvallende tweelaags hoofdvorm en de prominente situering met naar voren springende rooilijn aan het Van Kinsbergenplein neemt het blok binnen dit omvangrijkere project een bijzondere positie in. Het Van Kinsbergenplein is gelegen in het Houtvaartkwartier, een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. Het blok omvat twee bouwlagen onder een met rode pannen gedekt zadeldak. De dakkapellen in het voordakvlak zijn nieuw. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (Noors verband) boven een trasraam met rollaag. De gevelopeningen bevatten houten invullingen (veelal nog met roedenramen) die soms op detailniveau zijn vernieuwd. De woningtoegangen zijn opgenomen in een kunststenen omlijsting en zijn voorzien van kunststenen hoekblokken. Boven deze omlijsting is een getoogd bovenlicht opgenomen. De vensters zijn voorzien van een afgeronde lekdorpel en boven de entree is in de tweede bouwlaag steeds een klein erkervormig venster opgenomen. De voorgevel wordt afgesloten door een houten bakgoot op klossen, die geheel rechts en geheel links gedragen wordt door de uitgemetselde schouderstukken van de zijgevels. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm met zadeldak en het opvallende gevelbeeld in karakteristieke Delftse Schoolstijl. Het bouwblok is door de prominente situering aan het plein met naar voren springende rooilijn een zeer beeldbepalend element binnen een omvangrijker woningbouwproject uit 1941. Het blok heeft dan ook een belangrijke stedenbouwkundige waarde.

Van Leeuwenhoekstraat 0001 t/m 0165	Van Leeuwenhoekstraat 1 t/m 165	Flatgebouw met woningen Haarlem Hoog, 1959-1961, architect P.R. Bloemsma. Particuliere eigenaar. Flat in veertien lagen met woningen. Na de bouw in 1959-1961 was het destijds het hoogste woongebouw van Nederland, volgens de architectuurgids van Haarlem (W. de Wagt, 2005, pag 133). Het bevat verschillende woningtypes: 136 tweekamerflats, 14 driekamerflats en 14 vierkamerflats. De woningen liggen langs de gevel en worden ontsloten via een centrale middengang, waardoor er geen galerijflat ontstaat. De meeste woningen zijn georiënteerd op het westen of op het oosten. krachtige modernistische architectuur door de sterke ritmering en regelmaat, zorgvuldige vormgeving met oa de cirkelvormige vensters van de balkonkasten. Aan een zijde van de flat een min of meer losstaand donkergekleurd volume van de liftkoker. Gevelindeling is plastisch, met in pandige en uitgebouwde balkons. Doorgaande verticale lijnen die de hoogte benadrukken. De hoofdconstructie is van gewapend beton en betonnen platen. Gesitueerd aan de Westelijke Randweg. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de bouwhoogte, een markering van de buurt langs de rand van de woonbuurt en de Westelijke Randweg. Heeft architectuurhistorische waarde vanwege de naoorlogs modernistische stijl die tot uitdrukking komt in sterke gevelcompositie en materiaaltoepassing. Heeft cultuurhistorische waarde omdat het mogelijk destijds korte tijd het hoogste woongebouw van Nederland was.
Van Loostraat 9 t/m 31	Van Loostraat 9 t/m 31	Het bouwblok met twaalf geschakelde woningen uit 1920 vormt de oostelijke gevelwand aan de Van Loostraat die in het zuiden aansluit op de Olycanstraat, in de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het blok is onderdeel van een groter bouwplan van in totaal 74 woningen aan het Brouwersplein, de Rollandstraat, de Gasthuislaan, de Olycanstraat, de Van Loostraat en de Westerstraat, naar ontwerp van architecten Tjeerd Kuipers en Arnold Ingwersen in opdracht van woningstichting Patrimonium. Dezelfde architecten waren in opdracht van Patrimonium ook verantwoordelijk voor het ontwerp voor de woningen in de Patrimoniumbuurt in de Transvaalwijk. Het onderhavige blok aan de Van Loostraat werd uitgevoerd in een karakteristieke traditioneel-zakelijke bouwstijl met elementen uit de Amsterdamse School. Opvallend is de ritmiek en symmetrie in de gevelwand met vier rondboog portieken waarin steeds een granito vloertje en twee woningtoegangen met een venster zijn opgenomen, en twee in een gemetselde omlijsting gevatte dubbele entrees. Boven de twee buitenste rondboog portieken is een door de goot stekend bakstenen topgeveltje uitgevoerd, voorzien van subtiel siermetselwerk en twee vensters. De twee middelste portieken zijn opgenomen in het centrale geveldeel, dat hoger is opgetrokken dan de rest van de gevelwand. In dit geveldeel bevindt zich een gevelsteen met de tekst 'Woningstichting Patrimonium'. Opvallende elementen zijn verder het forse mansardedak met rode pannendeckering en overhoeks geplaatste bakstenen schoorstenen, en de expressieve detaillering in het metselwerk van de gevels. In de oorspronkelijke opzet waren de vensters (ook in de dakkapellen) voorzien van roedenramen. Deze zijn tegenwoordig vervangen door enkelruits ramen. De woningen zijn steeds gespiegeld ten opzichte van elkaar uitgevoerd. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm met forse kap en door de goot stekende topgeveltjes en hoger opgemetselde geveldelen, en repeterende gevelindeling. Het blok werd tegelijk gebouwd met het blok aan de zuidzijde van de nabijgelegen Olycanstraat en vormt hiermee een waardevol ensemble. Tevens van belang vanwege het karakteristieke traditioneel-zakelijke ontwerp met expressieve Amsterdamse School elementen uit 1920 van architecten Kuipers en Ingwersen. Het blok vormt een wezenlijk onderdeel van een groter bouwplan van in totaal 74 woningen in de Leidsebuurt voor woningstichting Patrimonium.
Van Marumstraat 6ZW t/m 8ZW, 6RD t/m 8RD, 6A, 10 t/m 16, 18ZW t/m 18RD	Van Marumstraat 6ZW t/m 8ZW, 6RD t/m 8RD, 6A, 10 t/m 16, 18ZW t/m 18RD	Blok van zeven geschakelde winkel-woonhuizen uit omstreeks 1900, gebouwd in een sobere neoclassicistische trant. Het blok vormt de gesloten gevelwand tussen de Klaverstraat en de Asterstraat aan de zuidzijde van de Van Marumstraat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied zuidelijk van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen vooral uit proeftuinen van verschillende tuinders. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd

		op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het blok met winkel-woonhuizen omvat twee bouwlagen onder een met grotendeels gesmoorde pannen gedekt zadeldak. De in het voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn grotendeels nieuw of vernieuwd. De voorgevel van het blok is opgetrokken in baksteen (kruisverband). Bij nr. 16 en 10 is tussen de eerste en tweede bouwlaag nog de oorspronkelijke band met decoratief metselwerk zichtbaar. De meeste panden zijn begin 20ste eeuw voorzien van een winkelpui, waardoor het blok een sterk beeldbepalende rol speelt aan dit deel van de Van Marumstraat. De vensters in de tweede bouwlaag zijn getoogd en voorzien van een anderhalf steens strek. Deze vensters bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, fries en houten bakgoot met gootlijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met redelijk gave geschakelde lijstgevels uit omstreeks 1900 in sobere neoclassicistische trant en diverse winkelpuien uit het begin van de 20ste eeuw. Het blok met geschakelde winkel-woonhuizen vormt een historisch en beeldbepalend onderdeel in dit deel van de Van Marumstraat. Het blok is bovendien illustratief voor de toenemende bewikeling aan dit deel van de straat in het begin van de 20ste eeuw.
Van Moerkerkenstraat 1 t/m 19, 4 t/m 48	Van Moerkerkenstraat 1-19, 4-48, Nico van Suchtelenstraat 1-19, 2-18, P.C. Boutensstraat 2-22, Jan Gijzenkade 409-415	Complex met zes stroken portieketagewoningen, 1955, architect H. Tuninga. In eigendom van Pré Wonen. Het complex portieketagewoningen is opgebouwd als een aantal stempels, bestaande uit twee evenwijdige woonblokken aan weerszijden van een collectieve groene hof, gecombineerd met een eenlaagse randbebouwing. De stroken zijn opgebouwd uit een plint (met bergingen), drie woonlagen en een kleinere vierde woonlaag daarboven, met een (verspringende) daklijst op twee niveaus. Duidelijke entreezone met luifel en transparant trappenhuis daarboven, geheel gevat in een betonkader. Balkons met name geclusterd in seriematige groepen en op de bovenste bouwlaag als terugliggend dakterras. Aan de kopse kant zijn de stroken een bouwlaag lager en is eveneens een portiekentree. Aan de Jan Gijzenkade een eenlaagse bebouwing (kantoor en dokterspraktijk). Tussen de woningen een groene hof met een semi-openbare verzorgde tuin. Het complex heeft een sterke samenhang door die bebouwing rond hoven, en de herhaling van eenheden. Door de plasticiteit van de gevels en ruimtelijke opbouw van de wooneenheid heeft het ensemble een levendige expressie. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege het ensemble van drie herhaalbare eenheden, van steeds twee stroken op een veld met hof. De stedenbouwkundige samenhang, massaopbouw en plasticiteit van de bebouwing is van belang. Heeft architectuurhistorische waarde, vanwege de stijkenmerken in een naoorlogs modernistische stijl, die tot uitdrukking komt in de gevelindeling. Ook van waarde vanwege de architectonische kwaliteit van de afwisselende bouwhoogte en ruimtelijke gevelindeling. Oogt nog samenhangend en gaaf. Heeft cultuurhistorische waarde als voorbeeld van een woonbuurt met een collectieve hoven.
Van Oosten de Bruijnstraat 172	Anjelierstraat 1 en 2, Jasmijnstraat 2 t/m 8, 10 t/m 16, Van Oosten de Bruijnstraat 172, Resedastraat 43	Twee blokken van in totaal 12 woningen uit 1931, gebouwd als aanvulling op het tuindorp-complex Bloemenbuurt uit 1924. De woningen begrenzen het tuindorp aan de noordzijde. Het complex Bloemenbuurt ligt aan de noordzijde van de Pijlslaan in de Leidsevaartbuurt en bestaat uit geknikte straten en semigesloten bouwblokken. Het werd is ontworpen als één architectuureenheid waarbij ook groen een grote rol speelde. De Leidsevaartbuurt is een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De blokken met geschakelde bescheiden eengezinswoningen zijn eenlaags en zijn uitgevoerd in een eenvoudige traditionele baksteenarchitectuur met erkers en subtiel expressionistische accenten, en hebben een met donkere pannen gedekt zadeldak. Het groene karakter van het buurtje wordt versterkt door de aanwezigheid van openbaar groen (bomen, plantsoenen) en private voortuintjes. De gevelopeningen bevatten houten invullingen met glas-in-lood die vaak nog oorspronkelijk zijn. De in de voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn vernieuwd. Waardering: Van belang als aanvulling uit 1931 op de karakteristiek en in hoofdvorm en opzet gaaf woningbouwcomplex (de zgn. Bloemenbuurt) uit 1924, gebouwd volgens het tuindorp-principe met semi-gesloten eenlaags

		bouwblokken in geknikte straten met schuurtjes en veel privé-groen (haagjes) en openbaar groen. Het buurtje heeft een hoge stedenbouwkundige waarde. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (schuurtjes, erfafscheidingen) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Van Oosten de Bruijnstraat 174 t/m 224, 179 t/m 195	Dahliastraat 1 t/m 27 en 2 t/m 44, Anjelijsstraat 7 t/m 31 en 6 t/m 36, Resedastraat 1 t/m 41, Seringenstraat 1 t/m 23 en 2 t/m 20, Pijlsaan 2 t/m 32, Papaverstraat 1 t/m 13 en 2 t/m 22, Van Oosten de Bruijnstraat 179 t/m 195 en 174 t/m 224, Karel van Manderstraat 99 t/m 109, Zonnebloemstraat 58, 60	Complex (Bloemenbuurt) van 182 woningen uit 1924, gebouwd door het Gemeentelijk Woningbedrijf en opgezet als tuindorp inclusief schuurtjes en heggen. Het complex ligt aan de noordzijde van de Pijlsaan in de Leidsevaartbuurt en bestaat uit geknikte straten en semigesloten bouwblokken. Het werd is ontworpen als één architectuureenheid waarbij ook groen een grote rol speelde. De Leidsevaartbuurt is een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De blokken met geschakelde bescheiden eengezinswoningen zijn eenlaags en zijn uitgevoerd in een eenvoudige traditionele baksteenarchitectuur met subtiel expressionistische accenten (zoals verticaal metselwerk), en hebben een met rode pannen gedekt zadeldak. Op de hoeken en in het midden van de bouwblokken zijn stedenbouwkundige accenten uitgevoerd, in de vorm van topgevels met haakse zadeldaken. Vrijwel alle voortuintjes zijn voorzien van een lage ligusterhaag. Het groene karakter van het buurtje wordt versterkt door de aanwezigheid van openbaar groen (bomen, plantsoenen). De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd zijn. De in de voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn vernieuwd. Waardering: Van belang als karakteristiek en in hoofdvorm en opzet gaaf woningbouwcomplex (de zgn. Bloemenbuurt) uit 1924, gebouwd volgens het tuindorp-principe met semi-gesloten eenlaags bouwblokken in geknikte straten met schuurtjes en veel privé-groen (haagjes) en openbaar groen. Het buurtje heeft een hoge stedenbouwkundige waarde. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (schuurtjes, erfafscheidingen) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Van Twiskplein 1 t/m 9, 2 t/m 10, 10A, 12	Tuindorpslaan 1, 4 t/m 8, Van Twiskplein 1 t/m 9, 2 t/m 10, 10A en 12, Zuider Tuindorpslaan 2 t/m 40, 1 t/m 9, 9A, 9B, 15 t/m 29, Noorder Tuindorpslaan 2 t/m 16, 1 t/m 9, 9A, 9B en 15, Midden Tuindorpslaan 2 t/m 22, en 1 t/m 25, Ooster Tuindorpslaan 1 t/m 9	Woningbouwcomplex uit 1917-1918, gebouwd in opdracht van Woningbouwvereniging "Bloemendaal" volgens het tuindorp-principe, naar ontwerp van architectenbureau Mulder en Van Asdonk. Het plan omvatte de bouw van 106 eengezinswoningen, enkele winkelwoningen en een kantoortje, gelegen aan de Tuindorpslaan, Van Twiskplein, Zuider Tuindorpslaan, Noorder Tuindorpslaan, Midden Tuindorpslaan en Ooster Tuindorpslaan. Het buurtje is gelegen in het zuidwestelijke deel van het Ramplaankwartier en werd gebouwd voor huisvesting van arbeiders en middenstand. Het complex heeft een opzet met stratenverkaveling, met ondiepe voortuinen (soms met haagjes of muurtjes), en veelal verspringend ten opzichte van elkaar geplaatste bouwblokken. Hierdoor is een levendig en afwisselend straatbeeld ontstaan. De panden zijn opgetrokken in een zakelijk-traditionalistische bouwtrant en omvatten één bouwlaag onder samengestelde schilddaken of zadeldaken gedekt met rode pannen. In de diverse blokken zijn (veelal licht risalerende) topgevelaccenten uitgevoerd. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (wildverband) met een platvolle voeg. De blokken die zijn gelegen aan een splitsing/kruising zijn soms verbijzonderd met afgeschuinde hoeken met zandstenen accenten. De gevelopeningen van de woningen worden aan de bovenzijde afgesloten door een rollaag en bevatten veelal gewijzigde of vernieuwde invullingen. Ook de dakkapellen zijn veelal vernieuwd. Het oorspronkelijke karakter van het tuindorp-wijkje is echter goed behouden gebleven. Waardering: Van belang vanwege de sterke complexmatige opzet en karakter van de bebouwing, in een stratenverkaveling met ten opzichte van elkaar verspringende bouwblokken met topgevelaccenten, en vanwege de samenhang van de architectuur in zakelijk-traditionalistische trant. Het ensemble is goed herkenbaar als een buurtje met tuindorp-opzet uit 1917-1918 en neemt een bijzondere positie in binnen het Ramplaankwartier. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (schuurtjes, ritme, kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).

Veenpolderstraat 31 RD, Veenpolderstraat 31 ZW	Veenpolderstraat 31ZW, 31RD	Het aan de zuidzijde van de Veenpolderstraat en grotendeels in de zichtlijn van de Eendrachtstraat gelegen pand werd in 1920 gebouwd als werkplaats voor en door de firma C. den Hollander en H. de Lugt. De firma Den Hollander en De Lugt realiseerde in de periode van het interbellum diverse woningbouwprojecten in de als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt, zoals in de Oost-Indiëstraat in het deel tussen de Voorzorgstraat en de Oranjeboomstraat. Het oorspronkelijke karakter van het pand is ondanks enkele wijzigingen goed behouden gebleven. De voorgevel van het platgedekte tweelaags pand is opgetrokken in baksteen in koppenverband en wordt aan de bovenzijde afgesloten door het houten overstek van het plat dak. In het metselwerk wordt de eerste bouwlaag van de tweede bouwlaag gescheiden door een uitgemetselde koppelaar. Boven de gevelopeningen is een rollaag uitgevoerd. De voorgevel bevat vensters met 6-ruits ramen onder 3-ruits bovenlichten. In de eerste bouwlaag zijn twee brede bedrijfsingangen met dubbele houten deuren met 6-ruits raam onder een 7-ruits bovenlicht opgenomen. Daartussen is een oorspronkelijk venster in de loop der tijd gedeeltelijk gewijzigd tot een derde bedrijfsingang, eveneens met dubbele deuren met 6-ruits raam, onder een 6-ruits bovenlicht. Van de twee hijsluiken in de tweede bouwlaag is het linker gewijzigd tot balkontoegang (voor een niet oorspronkelijk balkon). Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met plat dak, de beeldbepalende ligging aan de Veenpolderstraat in de zichtlijn van de Eendrachtstraat, het karakteristieke gevelbeeld met roedenramen, bedrijfstoegangen en hijsluiken en de materialisering uit 1920. Ondanks de functiewijziging van de tweede bouwlaag (nu wonen) is het oorspronkelijke bedrijfskarakter goed behouden gebleven.
Veerpolder 36		Vrijstaande stolpboerderij uit omstreeks 1895, mogelijk ontstaan na verbouwing van bestaande bebouwing waarvan het woonhuis nog resteert. Het pand ligt in het westelijke veenweidegebied tussen de Binnen Liede in het oosten en de Veerplas in het westen, en even ten noorden van de spoorlijn Haarlem-Amsterdam. Hier vormt het object ondanks wijzigingen in het verleden een sterk beeldbepalend element in een verder nagenoeg onbebouwde omgeving en herinnert het aan de oorspronkelijke agrarische karakter van dit gebied. Het pand heeft een samengestelde L-vormige plattegrond waarbij de forse stolpschuur met schilddak aan de noordzijde aansluit op een eenlaags woonhuis met zadeldak. De dakvlakken zijn gedekt met rode keramische pannen en de gevels zijn opgetrokken in baksteen en het metselwerk van de naar het oosten gerichte kopgevel van het woonhuis is verlevendigd met speklagen. De gevelopeningen van zowel het woonhuis als de stolpschuur zijn op punten gewijzigd of vernieuwd. In zowel het oostelijke als het zuidelijke dakvlak van de stolp is een houten dakhuis onder aankappend zadeldakje opgenomen. Zowel de gevels van de stolpschuur als de recht gesloten gevels van het woonhuis worden afgesloten door een houten bakgoot. De naar het oosten gerichte kopgevel van het woonhuis wordt afgesloten door een houten windveer met decoratieve schulprand en een makelaar. Waardering: Van belang vanwege de zeer karakteristieke hoofd- en kapvorm (stolpschuur met woonhuis onder zadeldak) van het pand, en de vormgeving en detaillering uit de 19de eeuw. Ondanks wijzigingen en vernieuwingen is het object een inmiddels zeldzaam relict van het oorspronkelijke agrarische karakter van dit veenweidegebied ten oosten van de stad. Het pand vormt een historisch en beeldbepalend element voor zijn directe omgeving.

Vergierdeweg 110	Eksterlaan 97 t/m 205, Vergierdeweg 110	Fors blok met portiekwoningen en een winkel-woonhuis met pakhuis, gebouwd in de periode 1948-1950 door bouwondernemer W. Thunnissen en naar ontwerp in traditionalistische trant met Delftse School elementen van architect G.A.M. Looman. Het blok maakt deel uit van een omvangrijker bouwplan dat ook de bouw van de aan de achterzijde gelegen eengezinswoningen (Palamedesstraat) omvatte. Het onderhavige blok met portiekwoningen en winkelwoonhuis met pakhuis vormt een in het oog springende gevelwand aan de noordzijde van de Eksterlaan, een doorgaande weg binnen het Vondelkwartier in de Woonbuurten Noord uit de periode 1925-1955. Het blok heeft een drielaags middendeel dat wordt geflankeerd door een risaliërend rechthoekig torenvormig element met een aan twee zijden open portiek in de eerste bouwlaag, en vervolgens een tweelaags bouwdeel. De rooilijn van dit tweelaags bouwdeel springt iets naar voren ten opzichte van die van het drielaags middendeel. Het geheel wordt gedekt door een zadeldak met rode pannen en forse bakstenen schoorstenen op de nok. De in het voordakvlak van de tweelaags bouwdeelen aanwezige dakkapellen zijn op punten gewijzigd of vernieuwd. De beëindiging van het westelijke deel van het blok wordt gevormd door een haaks op de portiekwoningen aansluitend en sterk risaliërend drielaags winkelwoonhuis onder zadeldak (eveneens haaks) met een tweelaags pakhuis aan de Vergierdeweg. De gevels van het complex zijn opgetrokken in baksteen in Noors verband en de woningtoegangen zijn opgenomen in een getoogd portiek met een kunststenen omlijsting. Hierboven is een balkon uitgevoerd. De kunststenen accent komt ook terug in het portiek en op de hoeken van de twee torenvormige elementen. De gevelopeningen bevatten oorspronkelijk houten invullingen met roedenramen. Deze zijn nu veelal gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door het houten overstek met bakgoot op klossen. De indeling van de winkelpui met luifel aan beugels op de oostelijke hoek van het blok is nog intact. De invullingen van de gevelopeningen zijn ook hier op punten gewijzigd. De voorgevel van het blok wordt voorafgegaan door voortuinen die voorzien zijn van lage bakstenen muurtjes met ezelsrug. Waardering: Van belang vanwege de deels tweelaags en deels drielaags hoofdvorm onder met rode pannen gedekt zadeldak, waarbij het centrale drielaags bouwdeel wordt geflankeerd door een sterk risaliërend torenvormig element en de linker hoek wordt geaccentueerd door een risaliërende topgevel met winkelpui en luifel. Tevens van belang vanwege het traditionalistische gevelbeeld met elementen uit de Delftse School. Het langgerekte blok met lage tuinmuurtjes aan de straatzijde vormt een sterk beeldbepalend element en een belangrijke gevelwand aan dit deel van de Eksterlaan.
Vergierdeweg 310 t/m 312	Vergierdeweg 310 t/m 312	Vrijstaande dubbele woning uit 1927, gebouwd in zakelijk-traditionele trant. Het pand ligt in het noordelijke deel van het veenweidegebied en had oorspronkelijk (getuige de aanwezigheid van een voormalige koestal en een hooiberg op het terrein achter het pand) een agrarische functie (dubbele boerenwoning). Het pand heeft een samengestelde plattegrond en omvat één bouwlaag onder een samengestelde mansardekap met twee steekapjes ter plaatse van de twee topgevels in de voorgevel. De kap is gedekt met rode kruispannen. In het voordakvlak, tussen de twee topgevels, is een plat gedekte dakkapel opgenomen. De symmetrisch vormgegeven voorgevel van het twee woningen is opgetrokken in baksteen in halfsteens verband. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De twee centraal in de gevel opgenomen woningtoegangen zijn gevat onder een gedeelde houten luifel. Boven de diverse gevelopeningen is een strek uitgevoerd. Beide topgevels worden afgesloten door een bescheiden dakoverstek met windveren en het hiertussen gelegen recht gesloten geveldeel is voorzien van een houten bakgoot. De voortuin wordt door een bakstenen muurtje met hoger opgemetselde pilasters (waartussen een stalen buis is opgenomen) gescheiden van de openbare weg. Waardering: Van belang vanwege de markante eenlaags hoofdvorm met samengesteld mansardedak en voorgevel met topgevels. Tevens van belang vanwege het sobere maar met zorg vormgegeven gevelbeeld in zakelijk-traditionele trant. De dubbele boerenwoning vormt een inmiddels zeldzaam relict van het oorspronkelijke agrarische karakter van het gebied (Schoten) ten noorden van Haarlem.

Vergierdeweg 456		Kapel uit 1964, gelegen op de R.K. begraafplaats St. Jozef (Noorderbegraafplaats) aan de oostzijde van de Vergierdeweg en de zuidzijde van de Slaperdijkweg. De begraafplaats werd aangelegd in 1958 omdat de begraafplaats St. Barbara aan de Rijksstraatweg niet kon worden uitgebreid. De kapel op de begraafplaats werd uitgevoerd in Bossche Schoolstijl naar ontwerp (1955-1956) van architect G.M. Leeuwenberg en werd in 1964 in gebruik genomen. De kapel heeft een rechthoekige plattegrond onder een schilddak met licht inzwenkende dakschilden en overstek, gedekt met gesmoorde. In het zuidelijke dakvlak is een bakstenen klokkenstoel uitgevoerd. De entree is opgenomen in een loggia aan de westzijde. Tegen de noord- en zijgevel bevindt zich een lagere aan bouw onder schilddak, waarin de sacristie, barenbergplaats, toiletruimtes (zuidelijke aanbouw) en een receptieruimte (noordelijke aanbouw) waren ondergebracht. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (wildverband). De loggia aan de westzijde is toegankelijk via drie gemetselde rondbogen, waarvan de middelste wordt ondersteund door twee stenen pilaren. In de loggia zijn drie toegangen tot de kapel met dubbele deuren met roedenraam. Deze toegangen worden herhaald in de gevels van de noordelijke aanbouw. Boven de loggia bevat de westgevel drie overhoeks geplaatste vierkante vensters. Boven in de zijgevels van de kapel zijn zes getoogde vensters opgenomen. Voorts nog enkele kleine venters met roedenraam in de gevels van de aanbouwen. De gevels worden rondom afgesloten door een mastgoot. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm onder schilddak met klokkenstoel en twee lagere aanbouwen onder schilddak, en de markante vormgeving in Bossche Schoolstijl naar ontwerp van G.M. Leeuwenberg. Het object verkeert in het exterieur in goede oorspronkelijke staat en is onlosmakelijk verbonden met de in 1958 gerealiseerde begraafplaats.
Verspronckweg 223 t/m 229	Verspronckweg 223 t/m 229	Blok met vier geschakelde middenstandswoningen uit 1907, gebouwd in opdracht van mejuffrouw Catharina Benjamins in een subtiële overgangsarchitectuur met elementen uit de Chaletstijl. De woningen liggen aan de westzijde van de Verspronckweg, waar ze onderdeel zijn van een gesloten gevelwand met overwegend woningen uit dezelfde periode. De woningen omvatten twee bouwlagen onder een plat dak met aan de voorzijde een schuin dakvlak. Dit dakvlak en de goot worden per woning onderbroken door afwisselend een plat dakhuis met hoekpilasters en een dakhuis onder zadeldak met sierspantje en verticale betimmering in de top. Tussen deze dakhuisen is een dakkapel onder lessenaarsdak opgenomen. De voorgevel van het blok is opgetrokken in baksteen (kruisverband) en het metselwerk is verlevendigd met accenten in zwarte (geglazuurde?) baksteen en boven de gevelopeningen is een anderhalf steens strek aanwezig. Ter plaatse van de door de goot stekende dakhuisen risaleert de gevel licht. De gevelopeningen bevatten overwegend (met name ter plaatse van de vensters) gewijzigde of vernieuwde invullingen. De woningen nr. 223, 225 en 229 zijn in de tweede bouwlaag nog voorzien van het oorspronkelijke balkon met gietijzeren hekwerk, op uitgemetselde consoles. Het balkon van nr. 227 is vernieuwd. Deze woning is in de eerste bouwlaag ook voorzien van een niet oorspronkelijke erker. Tussen de dakhuisen wordt de voorgevel afgesloten door een houten bakgoot op klossen. De voortuin wordt van de straat gescheiden door een smeedijzeren spijlenhekwerk uit de bouwtijd. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met door de goot stekende dakhuisen en daartussen geplaatste dakkapellen en het karakteristieke gevelbeeld in eenvoudige maar met zorg vormgegeven overgangsarchitectuur met elementen uit de Chaletstijl. De vier woningen aan de Verspronckweg vormen een beeldbepalend onderdeel van de vrijwel aaneengesloten gevelwanden van deze belangrijke wijkweg, waarin in de eerste decennia van de 20ste eeuw grote woningen in diverse kleine projecten werden gerealiseerd.

Verspronckweg 249 t/m 251	Verspronckweg 249 t/m 251	Blok van twee geschakelde middenstandwoningen uit omstreeks 1913, gebouwd in een neorenaissancetrant. De woningen liggen aan de westzijde van de Verspronckweg, waar ze onderdeel zijn van een gesloten gevelwand met overwegend vergelijkbare woningen uit dezelfde periode. De twee woningen omvatten twee bouwlagen onder een met pannen gedekt zadeldak dat aan de achterzijde overgaat in een plat dak. Centraal in de voorgevel is een door de goot stekend dakhuis met trapgevel en steekkap. Aan de rechterzijde van dit dakhuis zit een plat gedekte dakkapel met overstek op klossen, aan de linkerzijde een vernieuwde dakkapel. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) en is symmetrisch ingedeeld. Beide woningen zijn in de eerste bouwlaag voorzien van een 3-zijdige erker met balkon. Hiertussen bevinden zich de twee entrees. Boven de gevelopeningen is een gemetselde korfboog met gepleisterde accenten uitgevoerd. Tevens gepleisterde hoekblokken in de negge ter hoogte van het bovenlicht. De gevelopeningen bevatten overwegend houten invullingen die op punten zijn gewijzigd of vernieuwd. De trapgevel wordt afgesloten door stenen dekplaten en een eenvoudig fronton op de centrale top. De recht gesloten geveldelen aan weersijden van de trapgevel worden afgesloten door een houten bakgoot op geprofileerde klossen. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met centraal in de gevel geplaatste trapgevel met steekkap en het karakteristieke gevelbeeld in neorenaissance trant. De twee geschakelde woningen aan de Verspronckweg vormen een beeldbepalend onderdeel van de vrijwel aaneengesloten gevelwanden van deze belangrijke wijkweg, waarin in de eerste decennia van de 20ste eeuw grote woningen in diverse kleine projecten werden gerealiseerd.
Verspronckweg 44 t/m 50	Verspronckweg 44 t/m 50, Goltziusstraat 26	Bouwproject uit 1922-1923 dat een blok van vier geschakelde middenstandswoningen aan de noordzijde van de Verspronckweg omvat en één woning aan de westzijde van de Goltziusstraat. De woningen werden gebouwd in opdracht van de heer W. Swart in een zakelijk-traditionele trant, waarbij de woning aan de Goltziusstraat werd voorzien van expressionistische details. Het ensemble ligt in de zuidrand van de grotendeels in de periode 1880-1950 tot stand gekomen woonbuurten Noord (Kleverpark). De vier geschakelde woningen aan de Verspronckweg omvatten twee bouwlagen, elk onder een eigen met rode pannen gedekt schilddak (zadeldak beëindiging boven achtergevel), en steekkapje ter plaatse van de topgevel beëindiging in de voorgevel. De voorgevels zijn opgetrokken in baksteen (kruisverband) en hebben een asymmetrische opzet met links een topgevel met in de eerste bouwlaag een 3-zijdige erker met balkon. De woningtoegangen rechts van de erker zijn voorzien van bovenlicht en zijlichten (deels nog met glas-in-lood) en een luifel. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De voorgevels worden afgesloten door het overstek met houten bakgoot op klossen. De woning aan de Goltziusstraat is eveneens tweelaags, echter onder plat dak. Ook de voorgevel van deze woning, die de zuidelijke afsluiting vormt van de westelijke gevelwand in deze straat, heeft een asymmetrische opzet met links een topgevel-beëindiging. De asymmetrie wordt verder versterkt door een markante verspringing in de rooilijn. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband). Hierbinnen zijn subtiele expressionistische metselwerk details aangebracht. De boven- en zijlichten in de eerste bouwlaag bevatten glas-in-lood. De gevelopeningen bevatten verder houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met kap aan de Verspronckstraat en met plat dak aan de Goltziusstraat en het karakteristieke gevelbeeld in eenvoudige maar met zorg vormgegeven zakelijk-traditionele trant met topgevel accenten en erkers. De vier woningen aan de Verspronckweg vormen een beeldbepalend onderdeel van de vrijwel aaneengesloten gevelwanden van deze belangrijke wijkweg, waarin in de eerste decennia van de 20ste eeuw grote woningen in diverse kleine projecten werden gerealiseerd. Ook de woning Goltziusstraat 26 uit hetzelfde project verkeert in hoofdvorm in een gave staat en is met zijn subtiel expressief gedetailleerde gevel met verspringing in de rooilijn een beeldbepalend element in de straat.

Vijfhuizen 2		Voormalige spoorwachtpost (wachtpost 12 bij ophaalbrug) van de HESM (Hollandsche Electriche Spoorweg Maatschappij). De spoorlijn begon in Haarlem bij het station en buigt aan de oostzijde van de stad af naar het zuiden, en loopt via Vijfhuizen naar Hoofddorp. De lijn werd in gebruik genomen in 1912 (en gesloten voor personenvervoer in 1935) en was onderdeel van de Haarlemmermeerspoorlijnen. Het voormalige spoorhuis dateert vermoedelijk uit omstreeks 1910 en vormt nog een tastbare herinnering aan dit voormalige tracé van de Haarlemmermeerspoorlijn. Het pand heeft een rechthoekige plattegrond en omvat hoofdzakelijk twee bouwlagen onder een schilddak met ongelijke dakschilden. Het zuidelijke dakschild is lager doorgetrokken boven het eenlaags deel van het pand. Het dak is gedekt met rode geglazuurde kruispannen en op de nok is een bakstenen schoorsteen uitgevoerd. De gevels zijn geheel wit gepleisterd boven een zwart geschilderde plint. Ter hoogte van de verdiepingsvloer zijn staafankers zichtbaar. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op punten zijn gewijzigd of vernieuwd. De gevels worden rondom afgesloten door het dakoverstek met bakgoot op houten klossen. Waardering: Van belang vanwege de markante deels tweelaags en deels eenlaags hoofdvorm met schilddak met één lager doorgetrokken dakschild en bakstenen schoorsteen op de nok, de gepleisterde gevels en het dakoverstek met bakgoot op klossen. De voormalige spoorwachterswoning uit omstreeks 1910 is tevens van belang als tastbaar relict van het in 1912 in gebruik genomen spoortracé tussen Hoofddorp en Haarlem, onderdeel van de Haarlemmermeerspoorlijn. Het vrijstaande pand vormt een beeldbepalend en historisch element aan dit deel van de Vijfhuizen.
Vijfhuizen 5		Vrijstaande stolpboerderij uit omstreeks 1880, gelegen in het zuidelijke deel van het veenweidegebied oostelijk van Haarlem, en gelegen aan de westzijde van de weg Vijfhuizen. Deze weg verbindt de wijk Meerwijk met het aan de zuidoostelijke zijde van de Ringvaart gelegen dorp Vijfhuizen. De stolpboerderij ligt op een ruim perceel met bermsloot aan de voorzijde en maakt hier deel uit van de oude agrarische lintbebouwing langs de weg Vijfhuizen. Het pand heeft een L-vormige plattegrond en omvat één bouwlaag onder een hoofdzakelijk met riet gedekt stolpdak. De onderste rand van de dakschilden zijn gedekt met rode Oud Hollandse pannen. In het oostelijke, zuidelijke en westelijke dakvlak zijn moderne dakkapellen aanwezig. De gevels zijn in de huidige situatie geheel wit gepleisterd boven een zwarte plint. De gevelopeningen bevatten veelal gewijzigde of vernieuwde invullingen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofd- en kapvorm (eenlaags met stolpdak) en de vrijstaande ligging op een ruim perceel met bermsloot. Het pand vormt een tastbaar relict van het oorspronkelijke agrarische karakter van het gebied en heeft als nog goed als zodanig herkenbare stolpboerderij uit omstreeks 1880 een zeldzaamheidswaarde binnen de gemeente Haarlem.

Vlaamseweg 8 A	Bollenschuur aan de Vlaamseweg 8A (perceel 3479) en de schuren op de percelen 2301 en 2305). Geen eigen BAG adres.	Ensemble van drie bollenschuren, gelegen aan de westelijke zijde van de Westelijke Randweg en de Houtvaart. Deze vaart en weg vormen de oostelijke begrenzing van het Tuinbouwgebouw aan de westzijde van Haarlem. De schuren liggen hier aan het einde van de bollenvelden, en zijn haaks gesitueerd op de Houtvaart en de Westelijke Randweg. In de middeleeuwen werd dit venige gebied van de strandvlakte, tussen de Haarlemse strandwal en die van Bloemendaal, ontgonnen en drooggemaakt ten behoeve van landbouw. Haaks op de duinen en parallel aan de Brouwersvaart werden sloten gegraven, die uitkwamen in de Houtvaart. In het gebied vestigden zich tuinders die vooral werkten ten behoeve van de Haarlemse bevolking. Vanaf de 18de eeuw kwamen er steeds meer bollenvelden door het verder cultiveren van de strandvlakten en het steeds verder afgraven van de aangrenzende strandwallen. De bodem bleek namelijk geschikt voor de bollen- en bloementeel. De tuinbouwproducten werden via de Brouwersvaart naar de stad gebracht. Toen het gebied in 1927 overging van Bloemendaal naar Haarlem breidde de bebouwing van het Ramplaankwartier zich steeds verder in het tuinbouwgebied uit. De voorheen fijnmazige verkaveling van de tuinderijen werd grootschaliger. Nog altijd is het gebied in gebruik voor tuinbouw en bollenteelt met enkele kassen. De drie bollenschuren werden gebouwd in de naoorlogse periode in een sobere Delftse Schooltrant. Ze zijn eenvoudig in opzet en tellen één bouwlaag onder een met rode pannen gedekt zadeldak. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in halfsteens verband. De kopgevels zijn voorzien van uitkragende schouderstukken. De panden hebben een rechthoekige plattegrond en zijn aan de noordzijde voorzien van een uitbouw waarboven het noordelijke dakvlak van het zadeldak is doorgetrokken. Hoewel de schuren op detailniveau zijn gewijzigd vormen ze nog steeds een karakteristiek en markant element in het landschap. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm en kapvorm en vanwege de vormgeving in sobere Delftse Schooltrant uit de naoorlogse periode. De panden zijn tevens van belang als goed herkenbare bollenschuur en als markant voorbeeld van bebouwing ten behoeve van de bollenteelt die zo karakteristiek is voor dit gebied. De schuren vormen geheel vrijstaand aan de rand van het Tuinbouwgebied een zeer beeldbepalend element.
Voorhelmstraat 9 RD t/m 11 RD, Voorhelmstraat 9 ZW t/m 11 ZW	Voorhelmstraat 9ZW t/m 11ZW, 9RD t/m 11RD	Blok met twee geschakelde boven- benedenwoningen uit 1903, gebouwd in neorenaissance trant. Het blok ligt aan de oostzijde van de Voorhelmstraat, en is onderdeel van de gesloten gevelwand tussen de Schneevoogtstraat en de Bloemhofstraat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen grotendeels uit proeftuinen van verschillende tuinders. Er werden bollen en bloemen geteeld, waaronder rozen. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het blok omvat twee bouwlagen onder een afgeplat dak met aan de straatzijde een met gesmoorde pannen gedekt schuin dakschild. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) en het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen. In de gemetselde hanenkammen boven de gevelopeningen zitten gepleisterde aanzet- en sluitstenen. In het voordakvlak bevinden zich twee forse dakkapellen met fronton. De gevelopeningen bevatten houten invullingen (vensters met enkelruits schuifraam) die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf en fries onder een houten bakgoot op geprofileerde consoles. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met twee in de goot geplaatste bakstenen dakkapellen met fronton, de oorspronkelijke gevelindeling en de detaillering van de gevel in neorenaissance trant. Het blok vormt een beeldbepalend historisch element in dit deel van de Voorhelmstraat en is een redelijk gaaf voorbeeld van geschakelde woonhuisbebouwing (boven- benedenwoningen) bedoeld voor de lagere middenstand in het Rozenprieel uit het begin van de 20ste eeuw.

Voorhelmstraat 12		Bescheiden herenhuis uit 1904, gebouwd in overgangsarchitectuur met neorenaissance elementen. Het pand ligt aan de westzijde van de Voorhelmstraat, en is onderdeel van de gesloten gevelwand tussen de Krelagestraat en de Bloemhofstraat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen grotendeels uit proeftuinen van verschillende tuinders. Er werden bollen en bloemen geteeld, waaronder rozen. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voorname middenstandswoningen en herenhuizen. Het pand omvat twee bouwlagen onder een zadeldak gedekt met gesmoorde pannen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een hardstenen plint. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen. In de gemetselde segmentboog, hanenkammen en strekken boven de gevelopeningen is een gepleisterde sluitsteen opgenomen. De houten kozijnen zijn voorzien van een decoratief vellingkantje en bevatten houten invullingen (enkelruits of T-schuifraam met 8-ruits bovenlicht). De houten voordeur met paneelwerk en ruiten met sierrooster is gevat tussen twee gesneden pilasters. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf en fries met subtiel siermetselwerk, onder een houten bakgoot met gootlijst op gesneden consoles. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm, de oorspronkelijke gevelindeling en de detaillering van de gevels in overgangsarchitectuur. Het pand vormt een beeldbepalend historisch element in dit deel van de Voorhelmstraat en is een redelijk gaaf voorbeeld van een bescheiden herenhuis bedoeld voor de (lagere) middenstand in het Rozenprieel uit het begin van de 20ste eeuw.
Voorhelmstraat 13 RD, Voorhelmstraat 13 ZW	Voorhelmstraat 13ZW t/m 13RD	Boven-benedenwoning uit 1903, gebouwd in levendige overgangsarchitectuur. Het pand ligt aan de oostzijde van de Voorhelmstraat, en is onderdeel van de gesloten gevelwand tussen de Schreevoogtstraat en de Bloemhofstraat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen grotendeels uit proeftuinen van verschillende tuinders. Er werden bollen en bloemen geteeld, waaronder rozen. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voorname middenstandswoningen en herenhuizen. Het pand omvat twee bouwlagen onder een afgeplat dak met aan de straatzijde een met gesmoorde kruispannen gedekt schuin dakvlak. In dit dakvlak is een bakstenen dakhuis onder zadeldakje opgenomen. De dakkapellen aan weersijden hiervan zijn niet oorspronkelijk. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband). De gevelopeningen bevatten houten invullingen (vensters met enkelruits schuifraam en 8-ruits of met glas-in-lood gevuld bovenlicht) en worden aan de bovenzijde afgesloten door een segmentboog in oranje verblendsteen en een boogveld met subtiel siermetselwerk. De voorgevel wordt afgesloten door een gemetselde architraaf, fries in oranje verblendsteen met gepleisterde velden onder een bakgoot met gootlijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm, de oorspronkelijke gevelindeling en de detaillering van de gevel in overgangsarchitectuur. Het pand vormt een beeldbepalend historisch element in dit deel van de Voorhelmstraat en is een redelijk gaaf voorbeeld van een bescheiden woonhuis bedoeld voor de (lagere) middenstand in het Rozenprieel uit het begin van de 20ste eeuw.

Voorhelmstraat 14 RD t/m 16 RD, Voorhelmstraat 14 ZW t/m 16 ZW	Voorhelmstraat 14ZW t/m 16ZW, 14RD t/m 16RD	Blok met twee geschakelde boven- benedenwoningen uit 1904, gebouwd in overgangsarchitectuur. Het blok ligt aan de westzijde van de Voorhelmstraat, en is onderdeel van de gesloten gevelwand tussen de Krelagestraat en de Bloemhofstraat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen grotendeels uit proeftuinen van verschillende tuinders. Er werden bollen en bloemen geteeld, waaronder rozen. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het blok omvat twee bouwlagen onder een afgeplat dak met aan de straatzijde een met gesmoorde kruispannen gedekt schuin dakschild. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband). In het voordakvlak bevinden zich twee bakstenen dakhuisen onder zadeldak. De gevelopeningen bevatten houten invullingen (vensters met enkelruits schuifraam en 8-ruits bovenlicht) die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Boven de gevelopeningen is een segmentboog en boogveld net subtiel siermetselwerk (eerste bouwlaag) of anderhalf steens strek (tweede bouwlaag) uitgevoerd. De voorgevel wordt afgesloten door een gemetselde architraaf en fries met siermetselwerk onder een forse houten bakgoot. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met twee in de goot geplaatste bakstenen dakhuisen onder zadeldak, de oorspronkelijke gevelindeling en de detaillering van de gevels in overgangsarchitectuur. Het blok vormt een beeldbepalend historisch element in dit deel van de Voorhelmstraat en is een redelijk gaaf voorbeeld van geschakelde woonhuisbebouwing (boven-benedenwoningen) bedoeld voor de lagere middenstand in het Rozenprieel uit het begin van de 20ste eeuw.
Voorhelmstraat 15 RD, Voorhelmstraat 15 ZW	Voorhelmstraat 15ZW, 15RD	Boven-benedenwoning uit 1903, gebouwd in levendige overgangsarchitectuur. Het hoekpand ligt aan de oostzijde van de Voorhelmstraat op de noordelijke hoek met de Sneeuvoogtstraat. Hier vormt het de zuidelijke afsluiting van de gevelwand tussen de Sneeuvoogtstraat en de Bloemhofstraat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied zuidelijk van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen vooral uit proeftuinen van verschillende tuinders. Er werden onder andere rozen geteeld. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het pand omvat twee bouwlagen onder een plat dak met aan de straatzijdes met kruispannen gedekt schuine dakvlakken. Boven de afgeschuinde hoek is een bakstenen dakhuis met uitgemetselde en overhoeks geplaatste pilasters uitgevoerd. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband). De gevelopeningen bevatten houten invullingen (vensters met schuiframen) die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De openingen worden aan de bovenzijde afgesloten door een segmentboog in oranje verblendsteen of in zandsteen en een boogveld met subtiel siermetselwerk. De voorgevel wordt afgesloten door een fries in oranje verblendsteen met gepleisterde velden onder een bakgoot met gootlijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met afgeschuinde hoek en dakhuis, de oorspronkelijke gevelindeling en de detaillering van de gevel in overgangsarchitectuur. Het hoekpand vormt een beeldbepalend historisch element in dit deel van de Voorhelmstraat en is een redelijk gaaf voorbeeld van een boven-benedenwoning bedoeld voor de (lagere) middenstand in het Rozenprieel uit het begin van de 20ste eeuw.

Voorhelmstraat 18 RD t/m 22 RD, Voorhelmstraat 18 ZW t/m 22 ZW	Voorhelmstraat 18ZW t/m 22ZW, 18RD t/m 22RD	Blok met drie geschakelde boven- benedenwoningen uit 1904, gebouwd in overgangsarchitectuur. Het blok ligt aan de westzijde van de Voorhelmstraat, en is onderdeel van de gesloten gevelwand tussen de Krelagestraat en de Bloemhofstraat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen grotendeels uit proeftuinen van verschillende tuinders. Er werden bollen en bloemen geteeld, waaronder rozen. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het blok omvat twee bouwlagen onder een afgeplat dak met aan de straatzijde een met gesmoorde Tuiles du Nord gedekt schuin dakschild. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) en is op twee plaatsen voorzien van een door de goot stekend dakhuis onder zadeldakje. De hiertussen geplaatste dakkapel is niet oorspronkelijk. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op punten zijn gewijzigd of vernieuwd. Boven de gevelopeningen is een anderhalf steens strek uitgevoerd. De voorgevel wordt afgesloten door een gemetselde architraaf en fries (met oranje verblendsteen accenten) onder en forse bakgoot op klossen. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met door de goot stekende dakhuisen, de oorspronkelijke gevelindeling en de detaillering van de gevels in overgangsarchitectuur. Het blok vormt een beeldbepalend historisch element in dit deel van de Voorhelmstraat en is een redelijk gaaf voorbeeld van geschakelde woonhuisbebouwing (boven-benedenwoningen) bedoeld voor de lagere middenstand in het Rozenprieel uit het begin van de 20ste eeuw.
Voorhelmstraat 24 RD, Voorhelmstraat 24 ZW, Voorhelmstraat 26, Voorhelmstraat 26A	Voorhelmstraat 24ZW, 24RD, 26, 26A	Blok met twee geschakelde boven- benedenwoningen uit 1904, gebouwd in overgangsarchitectuur met neorenaissance elementen. Het blok ligt aan de westzijde van de Voorhelmstraat, op de noordelijke hoek met de Krelagestraat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen grotendeels uit proeftuinen van verschillende tuinders. Er werden bollen en bloemen geteeld, waaronder rozen. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het blok omvat twee bouwlagen onder een afgeplat dak met aan de straatzijde een met rode pannen gedekt schuin dakschild. Het op de hoek gelegen pand heeft een afgeschuinde hoek met balkon en boven de goot een bakstenen dakhuis met zadeldakje. Een tweede dakhuis bevindt zich in het dakvlak aan de Voorhelmstraat. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (kruisverband) en aan de zijde van de Voorhelmstraat voorzien van licht risalerende geveldelen. Het metselwerk is verlevendigd met decoratieve banden in gele verblendsteen. Deze gele steen komt ook terug in de segmentbogen boven de gevelopeningen en in het gevelafsluitende gemetselde hoofdgstel. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die ter plaatse van de vensters soms zijn gewijzigd of vernieuwd. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met afgeschuinde hoek, dakhuisen, de oorspronkelijke gevelindeling en de detaillering van de gevels in overgangsarchitectuur met neorenaissance elementen. Het blok vormt een beeldbepalend historisch element in dit deel van de Voorhelmstraat en is een redelijk gaaf voorbeeld van geschakelde woonhuisbebouwing (boven-benedenwoningen) bedoeld voor de lagere middenstand in het Rozenprieel uit het begin van de 20ste eeuw.

Voorhelmstraat 28ZW, 28RD, 30ZW, 30A, 30B, 32ZW t/m 34ZW, 32RD t/m 38RD, 36, 38ZW	Voorhelmstraat 28ZW, 28RD, 30ZW, 30A, 30B, 32ZW t/m 34ZW, 32RD t/m 38RD, 36, 38ZW	Blokje van zes geschakelde boven-benedenwoningen uit 1904, gebouwd in een sobere overgangsarchitectuur met elementen uit de Chaletstijl. De panden vormen samen de gevelwand aan de westzijde van de Voorhelmstraat, en liggen deels in de zichtas van de Bakkerstraat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen grotendeels uit proeftuinen van verschillende tuinders. Het terrein werd gemeenschappelijk beheerd en had één ingang. Er werden bollen en bloemen geteeld, waaronder rozen. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het blok woningen telt twee bouwlagen onder per woning haaks op de voorgevel geplaatst zadeldak met gesmoorde Oud Hollandse pannen. De bakstenen voorgevels zijn per pand iets verschillend gedetailleerd (gepleisterde velden, speklagen, traplijsten, wenkbrauwen, gemetselde strekken of segmentbogen, verticale houten betimmering), maar eindigen allen in een topgevel met dakoverstek. De gevelopeningen bevatten veelal gewijzigde of vernieuwde invullingen. Het blok met woningen heeft geen voortuin en grenst deels aan een openbaar pleintje. Waardering: Van belang vanwege de geschakelde tweelaags hoofdvorm met topgevels en individuele zadeldaken, de vormgeving in overgangsarchitectuur uit 1904 met per pand wisselende subtiele detaillering. Ondanks wijzigingen op detailniveau vormt het blok een zeer markant en beeldbepalend element aan dit deel van de Voorhelmstraat. Tevens als voorbeeld van geschakelde boven-benedenwoningen uit het begin van de 20ste eeuw.
Voorhelmstraat 35ZW t/m 41ZW, 35RD t/m 41RD, 43ZW, 43A, 43B, 45ZW t/m 51ZW, 45RD t/m 51RD	Voorhelmstraat 35ZW t/m 41ZW, 35RD t/m 41RD, 43ZW, 43A, 43B, 45ZW t/m 51ZW, 45RD t/m 51RD	Blok met negen geschakelde boven-benedenwoningen uit 1913 (waarvan één werd uitgevoerd als winkel met bovenwoning), gebouwd naar een ontwerp in overgangsarchitectuur van W.J. Nelissen. Het blok werd gebouwd in particulier beheer en ligt aan de oostzijde van de Voorhelmstraat, op de hoek met de Bakkerstraat in het noorden en de Rustenburgerlaan in het zuiden, in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen grotendeels uit proeftuinen van verschillende tuinders. Het terrein werd gemeenschappelijk beheerd en had één ingang. Er werden bollen en bloemen geteeld, waaronder rozen. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het blok omvat twee bouwlagen met topgevelaccenten, onder een samengestelde kap met steekappen ter plaatse van de topgevels. Het dak is gedekt met rode Tuiles du Nord. De gevels zijn opgetrokken in baksteen en zijn voorzien van een wisselende subtiele detaillering. De oorspronkelijk houten invullingen van de gevelopeningen zijn in veel gevallen gewijzigd of vernieuwd. Het linker hoekpand is verbijzonderd met een afgeschuinde en hogere hoekoplossing. De gevel van het blok wordt afgesloten door een houten bakgoot op klossen. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met topgevel accenten en afgeschuinde hoek, de oorspronkelijke gevelindeling en de wisselende eenvoudige maar subtiele detaillering. Het blok vormt een beeldbepalend historisch element in dit deel van de Voorhelmstraat en is een redelijk gaaf voorbeeld van geschakelde woonhuisbebouwing (boven-benedenwoningen) bedoeld voor de lagere middenstand in het Rozenprieel uit het begin van de 20ste eeuw.

Voorhelmstraat 5		Woonhuis uit 1903, gebouwd in levendige overgangsarchitectuur. Het pand ligt aan de oostzijde van de Voorhelmstraat, en is onderdeel van de gesloten gevelwand tussen de Schneevooftstraat en de Bloemhofstraat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen grotendeels uit proeftuinen van verschillende tuinders. Er werden bollen en bloemen geteeld, waaronder rozen. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het onderhavige pand omvat twee bouwlagen onder een afgeplat dak met aan de straatzijde een met gesmoorde kruispannen gedekt schuin dakvlak. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband). De gevelopeningen bevatten houten invullingen (soms op detailniveau vernieuwd) en zijn aan de bovenzijde voorzien van een gepleisterde latei. Boven de gevelopeningen in de eerste bouwlaag zit een segmentboog in oranje verblendsteen. Ter hoogte van de tweede bouwlaag zijn decoratieve gepleisterde velden aanwezig. De gevel wordt afgesloten door een band met oranje verblendsteen onder een forse houten bakgoot op klossen. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm, de oorspronkelijke gevelindeling en de detaillering van de gevel in overgangsarchitectuur. Het pand vormt een beeldbepalend historisch element in dit deel van de Voorhelmstraat en is een redelijk gaaf voorbeeld van een woning bedoeld voor de (lagere) middenstand in het Rozenprieel uit het begin van de 20ste eeuw.
Voorhelmstraat 64, 66	Twijnderslaan 37, Voorhelmstraat 64, 66	De boven-benedenwoning met garage werd gebouwd in 1926 naar een ontwerp in zakelijk-expressionistische trant van architecten- en ingenieursbureau Schuitemaker. Het pand ligt op de noordwestelijke hoek van de Twijnderslaan en de Voorhelmstraat, met een garage aan de Voorhelmstraat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen grotendeels uit proeftuinen van verschillende tuinders. Het terrein werd gemeenschappelijk beheerd en had één ingang. Er werden bollen en bloemen geteeld, waaronder rozen. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het hoekpand omvat twee bouwlagen onder een samengestelde kap met fors overstek, gedekt met rode pannen. Het pand is voorzien van een afgeschuinde hoek die in de tweede bouwlaag is verbijzonderd met een 5-zijdige erker. Ter plaatse van de kap is er op de hoek een omhoekende dakkapel aangebracht. In het naar de Twijnderslaan gekeerde dakvlak is een forse bakstenen schoorsteen uitgevoerd, die ook zichtbaar is in de gevel aan deze zijde. Een tweede omhoekende dakkapel bevindt zich op de hoek van het achterdakvlak met het zijdakvlak aan de Voorhelmstraat. Achter op het perceel staat nog een bakstenen garage onder schilddak (gedekt met niet oorspronkelijk bitumen). De gevels van zowel de woning als de garage zijn opgetrokken in baksteen in kettingverband, boven een in hoogte verspringend donkerder trasraam. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Ter plaatse van risalerende geveldelen en onder de erker zijn accenten in sierbeton uitgevoerd. Waardering: Van belang vanwege de markante expressieve hoofdvorm met afgeschuinde hoek, risalerende geveldelen, 5-zijdige erker en opvallende dakkapellen. Het pand vormt samen met de achtergelegen garage een karakteristiek en in het oog springend element op deze hoek van de Voorhelmstraat en de Twijnderslaan. Het is in het Rozenprieel een goed voorbeeld van woonhuisbebouwing voor de middenstand uit de periode van het interbellum.

Voorhelmstraat 7 RD, Voorhelmstraat 7 ZW	Voorhelmstraat 7ZW, 7RD	Boven-benedenwoning uit 1903, gebouwd in levendige overgangsarchitectuur. Het pand ligt aan de oostzijde van de Voorhelmstraat, en is onderdeel van de gesloten gevelwand tussen de Schneevooftstraat en de Bloemhofstraat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen grotendeels uit proeftuinen van verschillende tuinders. Er werden bollen en bloemen geteeld, waaronder rozen. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het pand omvat twee bouwlagen onder een afgeplat dak met aan de straatzijde een met gesmoorde kruispannen gedekt schuin dakvlak. In dit dakvlak is een bakstenen dakhuis onder zadeldakje opgenomen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband). Boven de gemetselde segmentbogen eerste bouwlaag is ter plaatse van de vensters in de eerste bouwlaag een uitgemetselde wenkbrauw uitgevoerd. In de boogvelden subtiel siermetselwerk. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die op detailniveau zijn vernieuwd. Ter hoogte van de tweede bouwlaag decoratieve gepleisterde velden. De voorgevel wordt afgesloten door een gemetselde architraaf, fries met gepleisterde velden onder een tandlijst en bakgoot met gootlijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm, de oorspronkelijke gevelindeling en de detaillering van de gevel in overgangsarchitectuur. Het pand vormt een beeldbepalend historisch element in dit deel van de Voorhelmstraat en is een redelijk gaaf voorbeeld van een bescheiden herenhuis bedoeld voor de (lagere) middenstand in het Rozenprieel uit het begin van de 20ste eeuw.
Voorhelmstraat 9 RD t/m 11 RD, Voorhelmstraat 9 ZW t/m 11 ZW	Voorhelmstraat 9ZW t/m 11ZW, 9RD t/m 11RD	Blok met twee geschakelde boven- benedenwoningen uit 1903, gebouwd in neorenaissance trant. Het blok ligt aan de oostzijde van de Voorhelmstraat, en is onderdeel van de gesloten gevelwand tussen de Schneevooftstraat en de Bloemhofstraat in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen grotendeels uit proeftuinen van verschillende tuinders. Er werden bollen en bloemen geteeld, waaronder rozen. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het blok omvat twee bouwlagen onder een afgeplat dak met aan de straatzijde een met gesmoorde pannen gedekt schuin dakschild. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) en het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen. In de gemetselde hanenkammen boven de gevelopeningen zitten gepleisterde aanzet- en sluitstenen. In het voordakvlak bevinden zich twee forse dakkapellen met fronton. De gevelopeningen bevatten houten invullingen (vensters met enkelruits schuifraam) die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf en fries onder een houten bakgoot op geprofileerde consoles. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met twee in de goot geplaatste bakstenen dakkapellen met fronton, de oorspronkelijke gevelindeling en de detaillering van de gevel in neorenaissance trant. Het blok vormt een beeldbepalend historisch element in dit deel van de Voorhelmstraat en is een redelijk gaaf voorbeeld van geschakelde woonhuisbebouwing (boven-benedenwoningen) bedoeld voor de lagere middenstand in het Rozenprieel uit het begin van de 20ste eeuw.

Voorhoutstraat 4 t/m 12	Voorhoutstraat 4-12	Blok met vijf geschakelde middenstandswoningen uit 1925, gebouwd in opdracht van D. en H.J. Zonneveld in expressionistische trant. Het ensemble ligt aan de westzijde van de Voorhoutstraat in het zuiden van de buurt Rozenprieel. Het blok omvat twee bouwlagen onder een samengestelde kap met schuin dakvlak aan de voorzijde en een steekkap op beide hoeken. Deze dakvlakken zijn gedekt met rode Tuiles du Nord. Het naar de weg gekeerde voordakvlak wordt in het midden onderbroken door een breed tot een derde bouwlaag opgemetseld geveldeel. Beide hoekpanden van het blok zijn voorzien van een risaliërende topgevel. De voorgevel van het blok is opgetrokken in baksteen (halfsteens verband). Het metselwerk is in de geveltoppen en boven de tweede bouwlaag voorzien van expressief siermetselwerk. Elke woning is uitgevoerd met een driezijdige erker met balkon. De drie middelste balkons hebben nog een expressief vormgegeven houten balkonhekwerk. De woningtoegangen van de drie middelste woningen bevinden zich naast de erker en hebben een houten luifel onder een driedelig bovenlicht. Aan weerszijden van de entree een zijlicht. De entrees van de twee hoekwoningen zijn opgenomen in de zijgevels van het blok. De diverse gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau gewijzigd of vernieuwd zijn. Enkele gevelopeningen bevatten nog de ramen en deuren met ladder roedenverdeling. Waardering: Van belang vanwege de opvallende tweelaags hoofdvorm met samengestelde kap, topgevelrisalieten, hoger opgemetselde middenpartij en erkers met balkon. Tevens van belang vanwege het karakteristieke expressionistische gevelbeeld uit 1925 en als redelijk gaaf voorbeeld van geschakelde middenstandswoningen uit 1925, gebouwd in particulier beheer.
Voorhoutstraat 18-0001 Voorhoutstraat 18-0002, Voorhoutstraat 18 0003, Voorhoutstraat 18 0011, Voorhoutstraat 18 0021, Voorhoutstraat 20	Voorhoutstraat 18-1 t/m 18-3, 18-11, 18-21 en Voorhoutstraat 20	Het gebouw van het voormalig museum Van Looy werd gebouwd in 1933 naar een ontwerp in nieuw-historiserende trant van architectenbureau Gratama en Dinger uit Amsterdam. Het museum werd opgericht in opdracht van de echtgenote van de in 1930 overleden schrijver en schilder Jacobus van Looy, die in dit museum de herinnering aan het werk van haar man levend wilde houden. De nieuwe museumzaal werd opgericht achter het woonhuis van Van Looy aan de Kleine Houtweg 103 (rijksmonument) en is met de voorgevel gericht op de Voorhoutstraat. De zuidgevel grenst aan de Kamperlaan. Het museum werd in 1967 gesloten. Het pand heeft een samengestelde plattegrond met een tweelaags bouwdeel onder met roden pannen gedekt zadeldak aan de Voorhoutstraat. In het voordakvlak zijn twee bescheiden dakkapellen met klauwstukken onder plat dak opgenomen, en in het achterdakvlak een niet oorspronkelijke dakopbouw. Op de achtergevel van dit bouwdeel sluit haaks een eenlaags bouwdeel onder een met rode pannen gedekt zadeldak aan. De gevels van beide bouwdelen zijn opgetrokken in baksteen (halfsteens verband). De naar de Voorhoutstraat gekeerde voorgevel bevat links in de eerste bouwlaag de formele entree met houten voordeur onder een luifel met daarboven een bovenlicht met roedenverdeling. De twee vensters rechts hiervan bevatten meerruits schuiframen. Ook in de tweede bouwlaag zijn vier vensters met meerruits schuifraam opgenomen. Geheel rechts in de eerste bouwlaag is nog een rondboog vormige doorgang uitgevoerd, met links hiervan een smal erkertje onder tentdakje, met roedenramen. De voorgevel wordt afgesloten door een houten bakgoot met geprofileerde gootlijst, op houten klossen. In de naar het zuiden gekeerde gevel van het eenlaags bouwdeel zijn niet oorspronkelijke vensters opgenomen. Waardering: Van belang van wege de markante tweelaags en eenlaags hoofdvorm en de vormgeving in nieuw-historiserende trant. Het object vormt een markant beeldbepalend element aan de Voorhoutstraat, op de hoek met de Kamperlaan. In samenhang met het aan de achterzijde gelegen voormalige en als rijksmonument beschermde woonhuis van Van Looy is er bovendien sprake van een ensemblewaarde. Als een in 1933 door de echtgenote van Jacobus van Looy opgericht museum voor diens werk, heeft het pand tevens cultuurhistorische waarde.

Voorzorgstraat 3, 3A	Voorzorgstraat 3, 3A	Het aan de oostzijde van de Voorzorgstraat gelegen bedrijfscomplexje met woonhuis is tot stand gekomen in 1923-1924. Het woonhuis op nr. 3 werd gebouwd in opdracht van de firma Den Hollander en De Lugt, als een met een erker verbijzonderd onderdeel van het uit dezelfde periode daterende woningbouwproject aan de nabijgelegen Oost-Indiëstraat (tussen de Voorzorgstraat en de Oranjeboomstraat). Het naastgelegen pakhuis op nr. 3A kwam een jaar eerder tot stand, in 1923, eveneens voor en door Den Hollander en De Lugt. Het pand werd mogelijk opgericht als als berging t.b.v. het woningbouwproject. Het pakhuisje op 3A vormt samen met de woning in sobere zakelijk-expressionistische trant met opvallende hangende erker een markant ensemble aan dit deel van de Voorzorgstraat. De woning en het pakhuis zijn opgetrokken in baksteen en omvatten twee bouwlagen onder plat dak. De voorgevel van de woning is voorzien van subtiel expressief metselwerk (uitgemetselde en terugliggende banden en verticaal gemetselde plint). Andere opvallende elementen zijn de tweezijdige hangende erker in de tweede bouwlaag, het liggende ovale venster met omlijsting, het dakoverstek en de luifel boven de voordeur. Het pakhuisje is eenvoudig in vormgeving met in de eerste bouwlaag een bedrijfstoegang met dubbele houten deuren met ruit en in de tweede bouwlaag een hijsluik met dubbele houten deuren met ruit. Boven in de gevel van het pakhuis is een hijsbalk aanwezig. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke plat gedekte tweelaags hoofdvorm, de markante sober expressieve vormgeving van het woonhuis met subtiel siermetselwerk, hangende erker, dakoverstek en luifel boven de entree, in combinatie met het nog goed als zodanig herkenbare pakhuisje (dat nog steeds een bedrijfsfunctie vervult). Het ensemble speelt een sterk beeldbepalende rol in dit deel van de straat.
Voorzorgstraat 5ZW, 5RD, 5A-ZW, 5A-RD, 5B-ZW, 5B-RD	Voorzorgstraat 5ZW, 5RD, 5A-ZW, 5A-RD, 5B-ZW, 5B-RD	Het tweelaags bouwblok in overgangsarchitectuur ligt op de zuidoostelijke hoek van de kruising Voorzorgstraat-Olycanstraat-Brouwersplein, in de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het geheel omvat een winkel-woonhuis en twee boven- en benedenwoningen. De voorgevel is gericht naar de Voorzorgstraat en het op de hoek van het ensemble gelegen winkel-woonhuis is voorzien van een afgeschuinde hoek. Deze kijkt uit over het Brouwersplein. Het geheel dateert uit 1914-1915 en werd in particulier beheer gebouwd. Het pand heeft een rechthoekige plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een met pannen gedekt schilddak en aankappende steekkap ter plaatse van de twee in de voorgevel uitgevoerde topgevelaccenten. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband en het metselwerk is verlevendigd met siermetselwerk accenten in gele verblendsteen. In het voordakvlak en het linker zijdakvlak enkele dakkapellen onder lessenaarsdak. De twee boven- en benedenwoningen hebben beide een gekoppelde entree met de toegang tot de bovenwoning en de toegang tot de benedenwoning. Voorts in zowel de voorgevel als in de linker zijgevel vensters met overwegend enkelruits (schuif)raam en bovenlicht. Ter plaatse van het winkel-woonhuis bevat de voorgevel de entree met toegang tot de bovenwoning en een etalagevenster. Dit etalagevenster wordt ook aan de zijde van de Olycanstraat herhaald. In de afgeschuinde hoek bevindt zich de (voormalige) winkeltoegang. Alle toegangen en de twee etalagevensters zijn voorzien van een latei met subtiële decoratie. In de voorgevel zijn twee topgevels uitgevoerd. Beide geveltoppen bevatten een venster met enkelruits raam. Waardering: Van belang als markant en in hoofdvorm gaaf voorbeeld van een in particulier beheer gerealiseerd hoekblok met woningen en een winkel uit 1914-1915 in de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Door de prominente hoekligging met afgeschuinde hoek met winkeltoegang speelt het pand een belangrijke beeldbepalende rol aan de kruising. Het pand is tevens van belang vanwege de karakteristieke vormgeving in overgangsarchitectuur met topgevels en opvallende gele verblendsteen details.

Vroomstraat 6ZW t/m 12ZW, 6RD t/m 12RD	Vroomstraat 6ZW t/m 12ZW, 6RD t/m 12RD	Blok met vier geschakelde boven-benedenwoningen uit omstreeks 1900 in sobere overgangsarchitectuur/eclectische trant. Het blok ligt vrijstaand aan de zuidzijde van de Vroomstraat in de Frans Halsbuurt, en heeft op de hoek met de Holsteijnstraat een afgeschuinde hoek. In de eerste bouwlaag van dit hoekpand was oorspronkelijk een winkeltje gevestigd. Het blok omvat twee bouwlagen onder een met gesmoorde pannen gedekt mansardedak. In het naar de Vroomstraat gekeerde dakvlak bevinden zich op punten gewijzigde of vernieuwde dakkapellen. De dakkapel van nr. 6 is voorzien van een fronton. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. Het metselwerk van de voorgevel is verlevendigd met een gepleisterde speklag en gepleisterde architraaf die overgaan in de gepleisterde lateien boven de gevelopeningen. De gevelopeningen in de eerste bouwlaag zijn boven de latei voorzien van een gemetselde segmentboog met gepleisterde aanzetstenen, en in de tweede bouwlaag van een strek met gepleisterde aanzetstenen. De vensters bevatten overwegend houten invullingen (H- of T-schuiframen) die soms op punten gewijzigd of vernieuwd zijn. De woningtoegangen bevatten veelal een houten paneeldeur (soms gewijzigd of vernieuwd) onder een enkelruits bovenlicht. De winkelpui in nr. 8 dateert uit de periode van het interbellum en de invullingen van de winkelvensters in het hoekpand op nr. 6 zijn gewijzigd. De gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een houten bakgoot met geprofileerde gootlijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met mansardedak en afgeschuinde hoek, en het gevelbeeld in eenvoudige overgangsarchitectuur/eclectische trant uit omstreeks 1900. De boven-benedenwoningen voor de lagere middenstand vormen een historisch en beeldbepalend element aan de Vroomstraat.
Waldeck Pyrmontstraat 39 t/m 43	Waldeck Pyrmontstraat 39 t/m 43 Ensemble met Gemeentelijk monument 59-0209 en 59-0211	Reeks van drie eenlaags arbeiderswoningen, gelegen aan de oostzijde van de Waldeck Pyrmontstraat, tussen de Oost-Indiëstraat en de Rollandstraat. De woningen zijn onderdeel van een woningbouwcomplex dat omstreeks 1895 is gerealiseerd onder regie van de Coöperatieve Bouwvereniging 'De Eendracht'. De Waldeck Pyrmontstraat maakt deel uit van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. De drie pandjes vormen een relatief gave reeks eenlaags arbeiderswoningen. De woningen werden uitgevoerd in een eclectische trant en zijn voorzien van een doorlopend en met rode pannen gedekt mansardedak. In het naar de straat gekeerde dakvlak is elke woning voorzien van plat gedekte dakkapel met overstekje op korbeeltjes. De voorgevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband en het metselwerk is verlevendigd met accenten in gele verblendsteen (rollaag boven de plint en in strekken boven de gevelopeningen). Ter plaatse van elke woning is een toegang en twee vensters opgenomen. De vensters bevatten overwegend een enkelruits (schuif)raam met bovenlicht. De toegangen bevatten overwegend een houten paneeldeur. Zowel de invullingen van de vensters als die van de toegangen zijn soms op detailniveau gewijzigd of vernieuwd. Samen met de aan de overzijde van de straat gelegen reeks van drie woningen (nr. 42, 44 en 46, gemeentelijke monumenten) uit dezelfde periode, vormen de drie woningen een goed en waardevol ensemble. Waardering: Van belang als een waardevol en karakteristiek ensemble van drie eenlaags arbeiderswoningen. De reeks woningen is illustratief voor de oorspronkelijke opzet van het woningbouwcomplex uit omstreeks 1895. Dit wordt versterkt door de ensemblewerking met de monumentale (GM) reeks van drie woningen uit hetzelfde woningbouwproject aan de overzijde van de straat. Het geheel is tevens van belang vanwege de detaillering en materialisering uit omstreeks 1895.
Nabij Westelijke Randweg	Bollenschuur aan de Vlaamseweg 8A (perceel 3479) en de schuren op de percelen 2301 en 2305). Geen eigen BAG adres.	Ensemble van drie bollenschuren, gelegen aan de westelijke zijde van de Westelijke Randweg en de Houtvaart. Deze vaart en weg vormen de oostelijke begrenzing van het Tuinbouwgebouw aan de westzijde van Haarlem. De schuren liggen hier aan het einde van de bollenvelden, en zijn haaks gesitueerd op de Houtvaart en de Westelijke Randweg. In de middeleeuwen werd dit venige gebied van de strandvlakte, tussen de Haarlemse strandwal en die van Bloemendaal, ontgonnen en drooggemaakt ten behoeve van landbouw. Haaks op de duinen en parallel aan de Brouwersvaart werden sloten gegraven, die uitkwamen in de Houtvaart. In het gebied vestigden zich tuinders die vooral werkten ten behoeve van de Haarlemse bevolking. Vanaf de 18de eeuw kwamen er steeds meer bollenvelden door het verder cultiveren van de strandvlakten en het steeds verder afgraven van de aangrenzende strandwallen. De bodem bleek namelijk geschikt voor de bollen- en

		bloementeelt. De tuinbouwproducten werden via de Brouwersvaart naar de stad gebracht. Toen het gebied in 1927 overging van Bloemendaal naar Haarlem breidde de bebouwing van het Ramplaankwartier zich steeds verder in het tuinbouwgebied uit. De voorheen fijnmazige verkaveling van de tuinderijen werd grootschaliger. Nog altijd is het gebied in gebruik voor tuinbouw en bollenteelt met enkele kassen. De drie bollenschuren werden gebouwd in de naoorlogse periode in een sobere Delftse Schooltrant. Ze zijn eenvoudig in opzet en tellen één bouwlaag onder een met rode pannen gedekt zadeldak. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in halfsteens verband. De kopgevels zijn voorzien van uitkragende schouderstukken. De panden hebben een rechthoekige plattegrond en zijn aan de noordzijde voorzien van een uitbouw waarboven het noordelijke dakvlak van het zadeldak is doorgetrokken. Hoewel de schuren op detailniveau zijn gewijzigd vormen ze nog steeds een karakteristiek en markant element in het landschap. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm en kapvorm en vanwege de vormgeving in sobere Delftse Schooltrant uit de naoorlogse periode. De panden zijn tevens van belang als goed herkenbare bollenschuur en als markant voorbeeld van bebouwing ten behoeve van de bollenteelt die zo karakteristiek is voor dit gebied. De schuren vormen geheel vrijstaand aan de rand van het Tuinbouwgebied een zeer beeldbepalend element.
Westergracht 1 0001 t/m 1 0018	Westergracht 1 0001 t/m 1 0018	Belangrijk restant van de in 1910 gebouwde R.K. Jongensschool voor de parochie van St. Bavo, gelegen op de hoek van de Westergracht met de Leidsevaart, naar ontwerp van C.L.M. Robbers in nieuw-historiserende trant. In de jaren 1980 werd het deel gelegen aan de Westergracht gesloopt en vervangen door nieuwbouw. Het onderhavige bouwdeel aan de Leidsevaart op de hoek met de Westergracht bleef behouden. De Westergracht en de Leidsevaart vormen respectievelijk de zuidelijke en de oostelijke begrenzing van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het bouwdeel omvat twee bouwlagen onder een schilddak met rode Tuiles du Nord. Boven de risalerende geveldelen zijn op de hoofdkap aankappende schilddakjes uitgevoerd. De in het naar de Leidsevaart gerichte dakvlak aanwezige plat gedekte dakkapellen zijn niet oorspronkelijk. Het bouwdeel heeft een afgeschuinde hoek. De entree bevindt zich tegenwoordig in het risalerende geveldeel aan de zijde van de Westergracht (vernieuwde invulling). Het brede risaliet in de gevel aan de Leidsevaart is voorzien van een topgevel. De toegang in dit risaliet is gewijzigd in een venster. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband met snijvoeg. Het metselwerk is sober verlevendigd met natuurstenen banden en accenten (aanzetstenen en hoekblokken) rond de vensters. De smalle hoge vensters met boven- en benedenraam met roedenverdeling zijn steeds per twee uitgevoerd (in het topgevelrisaliet aan de Leidsevaart per drie), en vormen zo per bouwlaag repeterende reeksen. De gevels worden afgesloten door het houten dakoverstek met bakgoot op houten klossen. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm, de beeldbepalende hoekligging aan de Westergracht-Leidsevaart, karakteristiek nieuw-historiserend gevelbeeld en materialisering uit 1910. Het pand is een zeer beeldbepalend en nog goed als zodanig herkenbaar restant van de oorspronkelijke R.K. Jongensschool voor de parochie van St. Bavo.
Westergracht 29 RD t/m 45 RD, Westergracht 29 ZW t/m 45 ZW	Westergracht 29ZW t/m 45ZW, 29RD t/m 45RD	Blok van negen boven-benedenwoningen uit 1905. Het ensemble is gelegen aan de noordzijde van de Westergracht en vormt in zijn totaal de gesloten gevelwand tussen de Oranjeboomstraat en de Jan Nieuwenhuijzenstraat. Opvallend is dat de drie middelste panden een terugliggende rooilijn hebben en dat de gevel hier een andere detaillering heeft dan bij de flankerende panden. De Westergracht vormt de zuidelijke afsluiting van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het blok omvat twee bouwlagen onder een afgeknotte kap met schuin dakvlak aan de straatzijde. Zowel de rechter als de linker hoek van het totale blok is afgeschuind. De goot wordt op de hoeken en ter plaatse van de overgang naar de terugliggende rooilijn doorbroken door een bescheiden risaliet met dakhuis met topgevel onder aankappend zadeldakje. In het voordakvlak zijn diverse dakkapellen zichtbaar, waarvan deze met een lessenaarsdakje mogelijk de oudste zijn. De naar de Westergracht gerichte voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een trasraam. Ter plaatse van de vier dakhuisen is het metselwerk gepleisterd en voorzien van blokwerk of quasi vakwerk. Het gevelwerk is verder subtiel gedetailleerd met hardstenen

		aanzetstenen bij de segmentbogen en strekken boven de gevelopeningen in de twee naar voren springende flankerende geveldelen en accenten in gele verblendsteen in het iets terugliggende middendeel. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd of vernieuwd zijn. Ter plaatse van het terugliggende middendeel wordt de gevel afgesloten door een overstek met bakgoot op houten klossen. De flankerende geveldelen wordt afgesloten door een zinken mastgoot. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofdvorm met door de goot stekende risalieten met dakhuis en topgevel, het terugliggende middendeel en de afgeschuinde hoeken. Hierdoor vormt het blok een opvallend en zeer beeldbepalend element aan dit deel van de Westergracht. Dit wordt versterkt door de subtiele detaillering van de gevel met hardstenen elementen en accenten in gele verblendsteen. Het ensemble is dan ook tevens van belang vanwege het karakteristiek gevelbeeld met detaillering en materialisering uit de periode rond 1905.
Westergracht 61	Parochie van St. Bavo	Huidige pand, een voormalig zusterhuis, is het resultaat van een verbouwing in 1909 van de (inmiddels verder gesloopte) St. Bavoschool van de Zusters Franciscanessen aan de Klarenbeekstraat. Het zusterhuis werd gebouwd in nieuw-historiserende trant voor de vereniging van vrouwen tot bevordering van huiselijk geluk van de Congregatie van de zusters Franciscanessen te Heythuizen. Het nieuwe zusterhuis kreeg een voorgevel aan de Westergracht. Naar ontwerp van architect (slecht leesbaar) Jac. Stromans. Het pand ligt aan de noordzijde van de Westergracht, waar het een belangrijk deel vormt van de gevelwand tussen de Voorzorgstraat en de Oranjeboomstraat. De Westergracht vormt de zuidelijke begrenzing van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het half vrijstaande pand omvat twee bouwlagen boven een souterrain, onder een samengestelde kap gedekt met geglazuurde gesmoorde Tuiles du Nord. Rechts in het voordakvlak een forse dakkapel met gebogen fronton, links twee kleinere met fronton. Door de toepassing van risalieten heeft het pand een verspringende rooilijn. De acht vensterassen brede voorgevel is opgetrokken in een oranje verblendsteen in kruisverband met geblokte hoekpilasters. Boven het souterrain is een waterlijst in afgeschuinde grijze steen uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten houten invullingen. Ter hoogte van het souterrain zijn gedeelde vensters met enkelruits ramen uitgevoerd. De vensters in de eerste en tweede bouwlaag zijn uitgevoerd als kruisvensters met enkelruits ramen. Onder de vensters zit een hardtenen lekdorpel en erboven een gemetselde anderhalf steens strek. In de vierde vensteras van links is de entree opgenomen, met houten paneeldeur onder een luifeltje en een fors bovenlicht met glas-in-lood. Deze vensteras sluit aan de bovenzijde af met een getoogd fronton met rond venster. Op het fronton een hardstenen kruis. Het geveldeel rechts hiervan sluit af met een uitgemetseld boogfries, architraaf en fries met rood-wit-grijs metselwerk in verblendsteen onder een kroonlijst. Deze afsluiting wordt zonder het boogfries herhaald in het linker geveldeel. Waardering: Van belang vanwege de markante forse hoofd- en kapvorm en vormgeving in nieuw-historiserende trant uit 1909. Het pand vormt een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Westergracht. Tevens van belang als in hoofdvorm nog gaaf en goed als zodanig herkenbaar zusterhuis uit 1909, gebouwd voor de vereniging van vrouwen tot bevordering van huiselijk geluk van de Congregatie van de zusters Franciscanessen te Heythuizen, bij de inmiddels verder gesloopte St. Bavoschool.
Westergracht 63, 65ZW t/m 67ZW, 65RD t/m 67RD	Westergracht 63, 65ZW t/m 67ZW, 65RD t/m 67RD	Blokje van drie in hoofdvorm gave boven-benedenwoningen in overgangsarchitectuur uit de periode 1905 aan de noordzijde van de Westergracht. De woningen werden mogelijk gebouwd in opdracht van de firma Perquin, een handel in brandstoffen, die ook een forse opslagplaats had op het achtergelegen binnenterrein. Dit terrein was toegankelijk via een onderdoorgang in het pand Westergracht 69 (eveneens uit 1905). Ook de drie panden links van deze onderdoorgang werden in dezelfde periode gebouwd, waarschijnlijk binnen hetzelfde project. De Westergracht vormt de zuidelijke begrenzing van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het blokje bestaat uit drie geschakelde tweelaags panden onder een gezamenlijke kap met een met pannen gedekt dakschild aan de voorzijde. De eveneens gezamenlijke voorgevel is opgetrokken in baksteen boven een in donkere steen uitgevoerd trasraam. Het metselwerk is verlevendigd met 'speklagen' in een donkere baksteen. Deze donkere baksteen komt ook terug in de strekken boven de

		gevelopeningen. Ter hoogte van de verdiepingsvloer van de woningen zijn gevelankers in Jugendstil trant zichtbaar. De voorgevel wordt afgesloten door een gemetselde tandlijst, bakstenen fries en een houten bakgoot met kroonlijst op geprofileerde klossen. Deze goot wordt boven elke woning onderbroken door een door de goot stekend dakhuis onder plat dak. In de eerste bouwlaag bevat de gevel per woning steeds twee vensters en twee naast elkaar geplaatste woningentrees. Bij nr. 63 is de dubbele entree gewijzigd in een enkele entree. In de tweede en derde bouwlaag is steeds per woning drie vensters uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten grotendeels gewijzigde invullingen. Waardering: Van belang als markant blok van drie boven-benedenwoningen, gebouwd omstreeks 1905 als in hoofdvorm gaaf onderdeel van een bescheiden bouwproject. Dit project bestaat uit drie enkele woningen, de drie onderhavige boven-benedenwoningen en een bovenwoning met onderdoorgang. Het project kwam vermoedelijk tot stand in opdracht van de in Haarlem bekende brandstoffenhandel, de firma Perquin, die ook een grote opslag had op het achterterrein. Het blok met drie woningen is ook van belang vanwege het karakteristiek gevelbeeld met detaillering en materialisering uit omstreeks 1905.
Westergracht 69, Westergracht 69 RD	Westergracht 69, 69RD	Drielaags pand met onderdoorgang, gebouwd rond 1905 in sobere overgangsarchitectuur aan de noordzijde van de Westergracht. Het pand werd waarschijnlijk gebouwd in opdracht van de firma Perquin, een handel in brandstoffen, die ook een forse opslagplaats had op het achtergelegen binnenterrein. Dit terrein was toegankelijk de genoemde onderdoorgang in het pand Westergracht 69. In de oorspronkelijke opzet had het pand twee bouwlagen en was het voorzien van een trapgevel. In 1915 laat G.F. Perquin het pand uitbreiden met nog een bouwlaag en krijgt het zijn huidige gevelafsluiting. Ook de drie panden rechts en links van deze onderdoorgang werden in rond 1905 gebouwd, waarschijnlijk binnen hetzelfde project. De Westergracht vormt de zuidelijke begrenzing van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het pand omvat drie bouwlagen onder een plat dak. De gevel is opgetrokken in baksteen en wordt afgesloten door het houten dakoverstek met kroonlijst, geplaatst op geprofileerde klossen. In de eerste bouwlaag is een forse onderdoorgang onder een korfboog opgenomen, met daarnaast de toegang tot de bovenwoning met houten paneeldeur met ruitjes onder een gepleisterde latei. Hierboven zit nog een klein rond venster met glas-inlood. In de twee bouwlagen hierboven zijn steeds drie vensters onder een strek opgenomen, met vernieuwde invullingen. Ter hoogte van de eerste verdiepingsvloer zijn twee in Jugendstil trant uitgevoerde gevelankers zichtbaar. Waardering: Van belang als goed herkenbaar bedrijfspand met bovenwoning uit het begin van de twintigste eeuw. Het is een in hoofdvorm gaaf en zeer markant onderdeel van een bescheiden bouwproject, bestaande uit drie enkele woningen, drie boven-benedenwoningen en de onderhavige bovenwoning met onderdoorgang uit omstreeks 1905. Het project kwam vermoedelijk tot stand in opdracht van de in Haarlem bekende brandstoffenhandel, de firma Perquin, die ook een grote opslag had op het achterterrein. Vooral door de drielaags hoofdvorm en de opvallende onderdoorgang vormt het object een zeer beeldbepalend element in dit deel van de Westergracht.
Westergracht 71 t/m 75	Westergracht 71 t/m 75	Blokje van drie in hoofdvorm gave woningen in overgangsarchitectuur uit de periode 1905 aan de noordzijde van de Westergracht. De woningen werden mogelijk gebouwd in opdracht van de firma Perquin, een handel in brandstoffen, die ook een forse opslagplaats had op het achtergelegen binnenterrein. Dit terrein was toegankelijk via een onderdoorgang in het pand Westergracht 69 (eveneens uit 1905). Ook de drie panden rechts van deze onderdoorgang werden in dezelfde periode gebouwd, waarschijnlijk binnen hetzelfde project. De Westergracht vormt de zuidelijke begrenzing van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het blokje bestaat uit een eenlaags woning met trapgevel aan weerszijden van een tweelaags woning met lijstgevel, onder een samengestelde kap. De voorgevels zijn opgetrokken in baksteen boven een in donkere steen uitgevoerd trasraam. Het metselwerk van de trapgevels is verlevendigd met gepleisterde speklagen en hanenkammen boven de gevelopeningen met gepleisterde accenten. Het metselwerk van de lijstgevel is voorzien van 'speklagen' in een donkere baksteen. Deze donkere baksteen komt ook terug in de strekken boven de gevelopeningen. De gevelopeningen bevatten houten invullingen, die op detailniveau zijn gewijzigd. Zo zijn er

		in de eerste bouwlaag van de woningen steeds twee vensters met enkelruits raam en een bovenlicht opgenomen, naast een entree met houten paneeldeur en bovenlicht. Deze vensters in nr. 75 bevatten nog schuiframen met meerruits bovenlichten. In de geveltop van de trapgevels is een breder venster onder een korfboog uitgevoerd. In het linker topgeveltje met twee schuiframen, in het rechter met een stolpraam. De tweede bouwlaag van de lijstgevel bevat twee 2-delige vensters met twee enkelruits ramen en bovenlichten. Ter hoogte van de verdiepingsvloer/zoldervloer van de woningen zijn gevelankers in Jugendstil trant zichtbaar. Waardering: Van belang als markant blok van drie bescheiden woningen, gebouwd omstreeks 1905 als in hoofdvorm gaaf onderdeel van een bescheiden bouwproject, bestaande uit drie enkele woningen, drie boven-benedenwoningen en bovenwoning met onderdoorgang. Het project kwam vermoedelijk tot stand in opdracht van de in Haarlem bekende brandstoffenhandel, de firma Perquin, die ook een grote opslag had op het achterterrein. Het blok met drie woningen is ook van belang vanwege het karakteristiek gevelbeeld met detaillering en materialisering uit omstreeks 1905.
Westerstraat 59 t/m 63	Westerstraat 59 t/m 63	Bescheiden bouwblok van drie geschakelde woningen, gelegen aan de oostelijke zijde van de Westerstraat. De Westerstraat vormt de westelijke afsluiting van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Het blok is onderdeel van een groter bouwplan van in totaal 74 woningen aan het Brouwersplein, de Rollandstraat, de Gasthuislaan, de Olycanstraat, de Van Loostraat en dus Westerstraat, waar het feitelijk de beëindiging vormt van de tot hetzelfde bouwplan behorende bebouwing aan de zuidzijde van de Olycanstraat. Het ontwerp werd geleverd door architecten Tjeerd Kuipers en Arnold Ingwersen, in opdracht van woningstichting Patrimonium. Dezelfde architecten waren in opdracht van Patrimonium ook verantwoordelijk voor het ontwerp voor de woningen in de Patrimoniumbuurt in de Transvaalwijk. Het onderhavige blokje aan de Westerstraat werd uitgevoerd in een karakteristieke traditioneel-zakelijke bouwstijl met elementen uit de Amsterdamse School. De naar de Westerstraat gekeerde voorgevel heeft een asymmetrische indeling met links uit het midden een door de goot stekend topgeveltje met subtiel expressief siermetselwerk en twee gekoppelde vensters. Deze topgevel accentueert de twee gekoppelde woningtoegangen in de eerste bouwlaag, die ook nog gevat zijn in een gemetselde omlijsting. De enkele toegang tot de rechter woning heeft geen bijzondere accentuering. Opvallende elementen zijn verder het forse mansardedak met rode pannendekking en de expressieve detaillering in het metselwerk van de gevels. In de oorspronkelijke opzet waren de vensters (ook in de dakkapellen) voorzien van roedenramen. Deze zijn tegenwoordig vervangen door enkelruits ramen. De woningen zijn steeds gespiegeld ten opzichte van elkaar uitgevoerd. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke hoofdvorm met forse kap en door de goot stekend topgeveltje. Het blok werd tegelijk gebouwd met het blok aan de zuidzijde van de nabijgelegen Olycanstraat en vormt hiermee een waardevol ensemble. Tevens van belang vanwege het karakteristieke traditioneel-zakelijke ontwerp met expressieve Amsterdamse School elementen uit 1920 van architecten Kuipers en Ingwersen. Het blok vormt een wezenlijk onderdeel van een groter bouwplan van in totaal 74 woningen in de Leidsebuurt voor woningstichting Patrimonium.

Westerstraat 93, Westerstraat 93 A	Westerstraat 93, 93A en Kolkstraat 31	Het pand werd in 1905 opgericht als stoomzeepfabriek 'De Ster' van de firma G.J. van der Aa en Zoon. Het oorspronkelijk tweelaags pand werd in 1911 voorzien van een derde bouwlaag. Het voormalige fabrieksgebouw is gelegen aan de oostzijde van de Westerstraat, langs het spoor, op de noordelijke hoek met de Kolkstraat. De Westerstraat vormt de westelijke afsluiting van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. Architect W.F. Doeglas staat als architect vermeld op de verbouwingtekeningen uit 1911, mogelijk was hij ook verantwoordelijk voor het ontwerp van de fabriek in 1905. Tegenwoordig is het gehele object in gebruik als woonruimte. Het pand omvat drie bouwlagen onder een plat dak en heeft een afgeschuinde hoek. De gevels zijn opgetrokken in baksteen en in de huidige situatie geheel wit geschilderd. Er zijn evenwel nog gepleisterde speklagen zichtbaar. In de gemetselde segmentboog boven de gevelopeningen is een gepleisterde sluitsteen aangebracht. Deze is ter hoogte van de verdiepingen voorzien van een stermotief. De naar de Westerstraat gerichte gevel omvat vijf traveeën. In de middelste travee bevindt zich de hoofdentree met gewijzigde invulling. De twee hijsluiken boven deze entree zijn dichtgemetseld. De twee rechter en linker traveeën bevatten in elke bouwlaag twee vensters met gewijzigde invulling. De afgeschuinde hoek bestaat uit één travee met in elke bouw laag een venster met gewijzigde invulling. De naar de Kolkstraat gerichte gevel is vier traveeën breed, met in de tweede travee van links een ingang met houten deur onder een 6-ruits bovenlicht. In de twee bouwlagen hierboven bevat deze entree een blind venster. De overige drie traveeën bevatten in elke bouwlaag een venster met gewijzigde invulling. Beide gevels worden afgesloten door het houten dakoverstek op klossen. Waardering: Van belang als markant en nog goed als zodanig herkenbaar voormalig fabrieksgebouw (Stoomzeepfabriek 'De Ster' van G.J. van der Aa en Zoon) uit het eerste kwart van de twintigste eeuw. Het pand speelt met zijn opvallende drielaags hoofdvorm met plat dak, afgeschuinde hoek en repeterende gevelindeling een zeer prominente rol aan dit deel van de Westerstraat en op de hoek met de Kolkstraat.
Westerstraat 97 ZW, Westerstraat 97 A, Westerstraat 97 B	Westerstraat 97ZW, 97A, 97B	Drielaags hoekpand uit omstreeks 1905 met markante drieszijdige hoekoplossing, gebouwd als café met bovenwoning. Met zijn opvallende hoofdvorm is het pand een markante afsluiting van zowel de gevelwand aan de Westerstraat als van de gevelwand aan de Westergracht. Beide straten vormen samen de westelijke en zuidelijke begrenzing van de vanaf het einde van de 19de eeuw als arbeiderswijk opgezette Leidsebuurt. De eerste bouwlaag van het pand is ook tegenwoordig nog in gebruik als café. De gevels van het drielaags hoekpand zijn geheel wit gepleisterd. De gevelopeningen in de eerste bouwlaag bevatten houten invullingen die op punten zijn gewijzigd of vernieuwd. Tevens zijn de uiterst linker gevelopening in de naar de Westerstraat gerichte gevel en de middelste gevelopening op de hoek gewijzigd van toegang naar venster. De vensters in de tweede en derde bouwlaag zijn voorzien van geheel nieuwe invullingen, en het oorspronkelijke balkon ter plaatse van het middelste venster in de tweede bouwlaag is niet meer aanwezig. Ter hoogte van de tweede en derde bouwlaag in de naar de Westerstraat gerichte gevel is nog een reclameveld zichtbaar. De gevels worden aan de bovenzijde afgesloten door een houten overstek op geprofileerde klossen. Hoewel het pand op detailniveau sterk is gewijzigd is de oorspronkelijke functie van horeca met bovenwoning uit het begin van de 20ste eeuw nog duidelijk afleesbaar. Het pand speelt bovendien door zijn markante drielaags hoofdvorm met drieszijdige (bijna rondlopende) hoekoplossing een belangrijke stedenbouwkundige rol op deze straathoek. Waardering: Van belang vanwege de markante drielaags hoofdvorm met plat dak en drieszijdige (bijna rond lopende) hoekoplossing. Tevens van belang als nog goed als zodanig herkenbaar bedrijfspand (café) met bovenwoning uit het begin van de twintigste eeuw. Ondanks de diverse wijzigingen op detailniveau vormt het gebouw een belangrijk en sterk stedenbouwkundig element op deze hoek van de Westerstraat met de Westergracht.

Wijde Geldelozepepad 11, 11A, 11B	Wijde Geldelozepepad 11, 11A, 11B	Blok van drie geschakelde arbeiderswoningen uit 1935 naar een ontwerp in zakelijk-traditionele trant van architect Corn. van Gelder. De drie woningen maken deel uit van de noordelijke gesloten gevelwand aan het Wijde Geldelozepepad. De bebouwing aan dit straatje bestaat hoofdzakelijk uit bescheiden arbeiderswoningen, enkele bescheiden woningen voor de lager middenstand en bedrijfspandjes met bovenwoning uit het eerste kwart van de 20ste eeuw. De drie geschakelde woningen zijn eenlaags (tweelaags aan de achterzijde) onder een gedeeld zadeldak gedekt met gesmoorde pannen. De voorgevel van het blok is opgetrokken in baksteen in halfsteens verband. Ter plaatse van elke woning bevat de voorgevel een 3-delig venster met enkelruits ramen en bovenlichten en een toegang. De invullingen van deze gevelopeningen zijn op detailniveau gewijzigd of vernieuwd. Boven alle gevelopeningen is een steens rollaag uitgevoerd. De voorgevel wordt afgesloten door een houten bakgoot op klossen. In het voordakvlak is ter plaatse van elke woning een brede plat gedekte dakkapel aanwezig. De detaillering van deze dakkapellen is op punten gewijzigd of vernieuwd. Waardering: Van belang vanwege de eenlaags hoofdvorm (tweelaags aan de achterzijde) met zadeldak en het eenvoudige gevelbeeld in zakelijk-traditionele trant uit 1935. Het ensemble vormt een karakteristiek element aan dit deel van het Wijde Geldelozepepad en is een aardig voorbeeld van een in particulier beheer tot stand gekomen bescheiden bouwproject voor de arbeidersklasse uit de periode van het interbellum.
Wijde Geldelozepepad 3 t/m 5	Wijde Geldelozepepad 3 t/m 5	Bescheiden woonhuis met pakhuis uit 1934 en gebouwd in een zakelijk-traditionele trant. Het pandje werd gebouwd ter vervanging van een bestaande woning en maakt deel uit van de gesloten gevelwand aan de noordzijde van het Wijde Geldelozepepad. De bebouwing aan dit straatje bestaat hoofdzakelijk uit bescheiden arbeiderswoningen, enkele bescheiden woningen voor de lager middenstand en bedrijfspandjes met bovenwoning uit het eerste kwart van de 20ste eeuw. Het pand omvat één bouwlaag (aan de achterzijde twee bouwlagen) onder een zadeldak gedekt met gesmoorde pannen. In het voordakvlak zijn twee op detailniveau gewijzigde of vernieuwde plat gedekte dakkapellen aanwezig. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in Vlaams verband. Ter plaatse van de woning links bevat de voorgevel een 2-delig venster met schuiframen met glas-in-lood (achter voorzetbeglazing) en een toegang met enkele deur en bovenlicht met glas-in-lood. Ter plaatse van het pakhuis rechts bevat de gevel een brede toegang met een 3-delige deur met 4-ruits raam. Boven alle gevelopeningen is een steens rollaag uitgevoerd en de gevel wordt afgesloten door een houten bakgoot op geprofileerde klossen. Waardering: Van belang vanwege de eenlaags hoofdvorm (tweelaags aan de achterzijde) met zadeldak en het eenvoudige gevelbeeld in zakelijk-traditionele trant uit 1934. Het woonhuisje met pakhuis vormt een karakteristiek element aan dit deel van het Wijde Geldelozepepad en is een aardig voorbeeld van een in particulier beheer tot stand gekomen bescheiden bouwproject voor de arbeidersklasse of lage middenstand uit de periode van het interbellum.

Willem Buyslaan 2 t/m 20	Pieter Wantelaan 2-16, 18-34, Gilles Schoolmeesterlaan 2-16, 18-34, Jan de Mijterlaan 1-17, 2-32, Jan Bontelaan 1-27, 2-16, Willem Buyslaan 2-20	Complex drive-in-woningen en eengezinswoningen, 1955-58, architect Brakel en Buma. Het complex eengezinswoningen en drive-in-woningen geeft uitdrukking aan toenemend autobezit in de naoorlogse jaren. Bij drive-in-woningen is de individuele stalling van de auto onderdeel van het woningontwerp, waarbij de stalling van de particuliere auto inpandig plaatsvindt. Op de begane grond waren oorspronkelijk slaapkamers, op de verdieping keukens, slaapkamer en woonkamer. Daarmee een kenmerkende drive-in-woning typologie. Daarnaast is geëxperimenteerd met woonblokken waarbij de woningen om en om toegankelijk zijn, zodat voortuin naast achtertuin ligt en gepoogd werd levendigheid te combineren met privacy. Onderdeel van het complex is een openbaar speelpad, waar juist het kindveilig spelen de ruimte krijgt. Dit alles is gevat in een heldere modernistische architectuur en materialisering, waardoor een samenhangend complex wordt gevormd. Kenmerkend zijn hierbij de rechthoekige bouwblokken van twee en drie lagen met doorlopende dakranden, die onderbroken worden door schijfvormige schoorstenen die voor ritmering en herkenbaarheid van de individuele woning zorgen. Daarnaast is de gevelindeling met een grote pui over twee lagen met een houten borstwering op de verdieping en de smalle bandvensters t.b.v. de badkamers en ook de portiekentrees en patibalkons karakteristiek. Door gegroeide individualisering van de woningen is de architectonische eenheid van het ensemble niet meer intact. Wijzigingen zoals alternatief kleurgebruik, alternatieve gevelindelingen t.p.v. voordeuren, garages en puien en het gebruik van moderne materialen voor kozijnen en overheaddeuren, hebben de samenhang van het ensemble als architectonische eenheid gedeeltelijk verstoord. Typologisch en stedenbouwkundig is deze buurt van belang in de ontwikkeling van de woningbouw. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de opzet van de woonblokken en de inrichting van de openbare ruimte in afstemming op woningtypologie, waarbij autobezit en spelen zijn geïntegreerd in het ensemble. Heeft positieve architectuurhistorische waarde vanwege de typologie van de drive-in-woningen en de kwaliteit van het architectonisch ontwerp in naoorlogse modernistische stijl. Heeft positieve cultuurhistorische waarde als uitdrukking van naoorlogse seriematige woningbouw voor de hogere inkomens in Haarlem, en toegenomen belang van particulier autobezit in de woonwijken.
Willem Klooslaan 11 t/m 21, Willem Klooslaan 11 I t/m 21 I, Willem Klooslaan 11 II t/m 21 II	Jacques Perklaan 2-24, 26-48, 50-60, Willem Klooslaan 11-21, Van Collemstraat 16-30, 13-31, 32-42	Dit zorgvuldig gedetailleerde wooncomplex heeft veel elementen die van cultuurhistorische waarde zijn. Ensemble van velden met meerdere bebouwingsstroken die samen een woonbuurt vormen, rond een plantsoen (de paarse stroken op bovenstaande afbeelding). De woonstroken zijn in hoofdzaak vier bouwlagen hoog met een plat dak. Seriematige bouw met zorgvuldige details. De gevels zijn opgemetseld met een donkere baksteen voor de plint en een lichtere baksteen voor de drie bouwlagen erboven en een daklijst. De betonnen vloer boven de plint is zichtbaar in de gevel en vormt een lijst die het geheel samenbindt, zelfs om de hoek buigend naar de zijgevel en de pergola en garages. In de plint inpandige garages, en naast de stroken geschakelde garageboxen, zodat het autogebruik integraal onderdeel is van het wonen. De gevel is een zorgvuldige en levendige compositie van kleine en grote balkons, open gedeeltes en meer gesloten delen, inspringen en uitspringen, grote glasvlakken en zeer kleine vensters, hijsbalk en balkonstut als lijn, balkonvloer als plaat en metselwerk als wand. De entrees zijn verbijzonderd door een betonnen uitbouw met cirkelvormige openingen en schuine contour. Gebouwd in opdracht van woningbouwvereniging De Kleine Middenstander. Ondanks enkele individuele wijzigingen nog een goede samenhang vertonend. Waardering: Stedenbouwkundig van belang vanwege de ensemblewerking als groep van meerdere stroken met woningen, pergola's en garageboxen rond een groene hof, met herkenbare en identieke vormgeving die gezamenlijk een woonbuurt vormt. Heeft architectuurhistorische waarde vanwege de kenmerken van de architectuur in een naoorlogse modernistische stijl, die tot uitdrukking komt in onder meer de gevelindeling en detaillering. Ook van waarde vanwege de architectonische kwaliteit van de afwisselende compositie van ensemble en gevelindeling. Oogt nog samenhangend en gaaf. Heeft cultuurhistorische waarde als uitdrukking van de naoorlogse seriematige bouw met een zorgvuldige vormgeving en relatief kleinschalige toepassing waardoor een samenhangende buurt is ontstaan.

Witte Herenstraat 41, 41B en 43	Witte Herenstraat 41, 41B en 43	Tweelaags bedrijfspand met bovenwoning (tegenwoordig twee woningen, nr. 41-41B) uit omstreeks 1920 met naastgelegen eenlaags werkplaats (nr. 43). Het ensemble ligt aan de oostzijde van de Witte Herenstraat in de oude binnenstad van Haarlem. De (voormalige) werkplaats komt in zijn huidige vorm in 1925 tot stand. In dat jaar laat de eigenaar van nr. 41 (op dat moment Timmerfabriek G. de Vries) de bestaande bebouwing wijzigen tot een platgedekte timmerwerkplaats met brede bedrijfstoegang in de voorgevel en twee zadeldakvormige daklichten. De voorgevel van nr. 41 is opgetrokken in baksteen en heeft een asymmetrische opzet met links een door de goot stekend geveldeel met venster. Rechts van de woningtoegang met vernieuwde voordeur) is een brede bedrijfstoegang met drie geschakelde houten deuren met roedenraam. De vensters in de tweede bouwlaag bevatten houten, op punten gewijzigde of vernieuwde invullingen. Het rechterdeel van deze voorgevel wordt afgesloten door een houten bakgoot op klossen. Rechts op deze voormalige timmerfabriek met bovenwoning sluit de in 1925 tot stand gekomen voormalige timmerwerkplaats aan. De voorgevel van dit eenlaags gebouwtje bevat een driedelige houten schuifdeur met ruiten en wordt afgesloten door een houten bakgoot op klossen. Waardering: Van belang als karakteristiek historisch ensemble waarvan de oorspronkelijke bedrijfsfunctie (met bovenwoning) nog helder afleesbaar is. De voormalige timmerfabriek met bovenwoning en eenlaags werkplaats uit het begin van de twintigste eeuw zijn illustratief voor de oorspronkelijke bedrijvigheid in de binnenstad van Haarlem en vormen samen met de overige historische (voormalige) bedrijfsgebouwtjes in deze straat een goed ensemble.
Zijlstraat 14 B	Bakkumstraat 2 t/m 4, Zijlstraat 14B	Voormalige bedrijfsbebouwing, in eerste opzet daterend uit omstreeks 1900 en behorend bij bakkerij Paul C. Kaiser met winkel aan de Zijlstraat. In 1956 is de bakkerij in eigendom van firma H.J. Carels en wordt de bedrijfsbebouwing aan de Bakkumstraat grotendeels vernieuwd tot het huidige volume in een zakelijk-traditionele trant. In 1986 is het gebouw nog in gebruik als koekmagazijn en banketbakkerij. Daarna wordt het gebruikt als winkel en magazijn van een kringloopwinkel. Ook tegenwoordig heeft het grotendeels nog deze functie. Aan de noordzijde van de onderhavige bebouwing staat de als gemeentelijk monument beschermde schoorsteen van de voormalige bakkerij. Het grotendeels tweelaags pand heeft een samengestelde plattegrond onder plat dak. De gevel aan de Bakkumstraat is opgetrokken in baksteen in Noors verband. Uiterst links (ter plaatse van de linker vier traveeën) was het pand oorspronkelijk eenlaags en is er tijdens een recente verbouwing in passende stijl een verdieping toegevoegd. De gevelopeningen bevatten overwegend de uit 1956 daterende invullingen met stalen roedenramen. De gevel volgt de loop van de Bakkumstraat waardoor er op enkele plaatsen een lichte knik in de gevel aanwezig is. De gevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een eenvoudige houten daklijst. Waardering: Van belang vanwege de hoofdzakelijk tweelaags hoofdvorm met plat dak en de vormgeving van de gevel in zakelijk-traditionele trant. Tevens van belang als nog goed als zodanig herkenbare bedrijfsbebouwing, behorend bij de in 1956 sterk gemoderniseerde broodfabriek van H.J. Carels, waarvan de naastgelegen schoorsteen en de winkelbebouwing aan de Zijlstraat beschermd zijn als gemeentelijk monument.
Zijlweg 21 ZW, 21 RD, Zijlweg 21 A t/m 21, Zijlweg 22B, 23, 25, 25A, 27, 29ZW, 29RD	Zijlweg 21RD, 21ZW, 22B, 23, 25, 25A, 27, 29ZW, 29RD	Blok van vijf geschakelde herenhuizen, gebouwd in één bouwproject in 1891. De twee buitenste woningen zijn uitgevoerd als boven-benedenwoning. Het blok werd gebouwd in eclectische trant met overwegend neorenaissance elementen. Het ensemble vormt een aanzienlijk deel van de historische gevelwand aan de noordzijde van de Zijlweg in het deel tussen de Prévinairestraat en de Kinderhuissingel in het Garenkokerskwartier. Deze buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Het blok omvat twee bouwlagen onder een gezamenlijk mansardedak gedekt met gesmoorde kruispannen. In het voordakvlak zijn in totaal vijf forse bakstenen dakkapellen opgenomen met fronton. Bij de meeste dakkapellen zijn de klauwstukken nog aanwezig. De gezamenlijke voorgevel, voorzien van licht risalerende geveldelen, is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een hardstenen plint. Het

		metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en de gemetselde segmentbogen boven de gevelopeningen zijn voorzien van gepleisterde aanzet- en sluitstenen. In de boogvelden een decoratief sgraffito. De gevelopeningen bevatten grotendeels gewijzigde of vernieuwde invullingen. De drie middelste woningen zijn in de tweede bouwlaag voorzien van een balkon, dat op diverse punten gewijzigd is. Waardering: Van belang vanwege de redelijke gaafheid van hoofdvorm en detaillering van het blok geschakelde herenhuizen, de bijzondere stijkenmerken, als typisch voorbeeld van projectmatige woonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.
Zijlweg 282 t/m 284	Zijlweg 282 t/m 284	Fors huis, getuige het jaartal op de voorgevel gebouwd in 1884, vermoedelijk ter vervanging van reeds bestaande bebouwing op deze plek. Het pand ligt aan de zuidzijde van de Zijlweg, een middeleeuwse weg die al vroeg de belangrijkste verbindingsweg werd tussen de westelijke strandwal (Bloemendaal en Overveen) en de oostelijke (Haarlem). In de 16e en 17e eeuw stonden er molens langs deze weg en waren er tuinderijen, blekerijen en weiland. Vanaf 1880 tot circa 1910 verzezen er steeds meer statige herenhuizen langs de Zijlweg, en in de 20e eeuw woningcomplexen en kantoren. Het onderhavige pand dateert uit de fase 1880-1910 en werd gebouwd in een sobere neoclassicistische trant. Ondanks wijzigingen bleef het oorspronkelijke karakter op hoofdlijnen behouden. Het pand telt twee bouwlagen onder een afgeplat dak met dakschild aan de voorzijde en dakschild aan de achterzijde, gedekt met rode pannen. De naar de Zijlweg gekeerde voorgevel is uitgevoerd als lijstgevel en is opgetrokken in baksteen in kruisverband, boven een gepleisterde plint en donker trasraam. Boven de getoogde gevelopeningen in de eerste bouwlaag is een rollaagje uitgevoerd. Rechts in de eerste bouwlaag zit een breed 3-delig venster, vermoedelijk daterend uit het interbellum. Boven de recht gesloten gevelopeningen in de tweede bouwlaag is een anderhalf steens strek uitgevoerd. Ook hier zit rechts in de gevel een jonger 3-delig venster. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Het pand wordt tegenwoordig dubbel bewoond. De entree van de linker woning bevindt zich in de voorgevel, en de entree van de rechter woning is opgenomen in de rechter zijgevel. De voorgevel wordt afgesloten door een architraaf, fries (met jaartal 1884) en houten bakgoot met kroonlijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm en de als lijstgevel uitgevoerde voorgevel in eenvoudige neoclassicistische trant. Tevens van belang als onderdeel van de historische lintbebouwing aan de Zijlweg uit de periode 1880-1910.
Zijlweg 297		Vrijstaande villa uit 1912, gelegen aan de noordzijde van de Zijlweg, een middeleeuwse weg die al vroeg de belangrijkste verbindingsweg werd tussen de westelijke strandwal (Bloemendaal en Overveen) en de oostelijke (Haarlem). In de 16e en 17e eeuw stonden er molens langs deze weg en waren er tuinderijen, blekerijen en weiland. Vanaf 1880 tot circa 1915 verzezen er steeds meer statige herenhuizen langs de Zijlweg, en in de 20e eeuw woningcomplexen en kantoren. Het onderhavige pand dateert uit de periode waarin de Zijlweg zich van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisebebouwing ontwikkelde. De villa werd gebouwd in een rationalistische trant en omvat twee bouwlagen onder een met rode pannen gedekt schilddak met zinken pironen op de nok. In het voordakvlak is een dakkapel met fronton en klauwstukken uitgevoerd. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in halfsteens verband. De voorgevel heeft een asymmetrische indeling met links van de entree in de eerste bouwlaag een kleine uitbouw onder lessenaarsdak en rechts van de entree een 3-zijdige erker met zinken dakbedekking. De entree is verbijzonderd met een houten luifel waarboven een ovaal bovenlicht is uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De voortuin wordt van de weg gescheiden door een eenvoudig smeedijzeren spijlenhekwerk. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofd- en kapvorm en vanwege het karakteristieke gevelbeeld in rationalistische trant. Tevens van belang als onderdeel van de historische lintbebouwing aan de Zijlweg uit de periode 1880-1915.

Zijlweg 299		Vrijstaande villa uit 1910, gesitueerd aan de noordzijde van de Zijlweg, een middeleeuwse weg die al vroeg de belangrijkste verbindingsweg werd tussen de westelijke strandwal (Bloemendaal en Overveen) en de oostelijke (Haarlem). In de 16e en 17e eeuw stonden er molens langs deze weg en waren er tuinderijen, blekerijen en weiland. Vanaf 1880 tot circa 1915 verrezen er steeds meer statige herenhuizen langs de Zijlweg, en in de 20e eeuw woningcomplexen en kantoren. Het onderhavige pand dateert uit de periode waarin de Zijlweg zich langzaam van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisbebouwing ontwikkelde. De villa is uitgevoerd in een rationalistische trant en telt twee bouwlagen onder een samengestelde kap gedekt met leien. De gevels zijn uitgevoerd in baksteen (kruisverband). De entree is opgenomen in een eenlaags toegangsportaal tegen de linker zijgevel. De asymmetrische voorgevel heeft links een topgevel met in de eerste bouwlaag een halfronde erker. De geveltop is afgewerkt met verticale houten betimmering en wordt afgesloten door het dakoverstek op klossen en een subtiel gedetailleerde windveer. Het rechter geveldeel springt iets naar voren en bevat in de eerste bouwlaag een markant breed venster met afgeschuinde bovenhoeken en glas-in-lood in de bovenlichten, onder een subtiel gedetailleerde latei op zandstenen hoekblokken. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die soms op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. In de linker zijgevel is een kleurrijk tegeltableau opgenomen. Waardering: Van belang vanwege de markante tweelaags hoofd- en kapvorm en vanwege het karakteristieke gevelbeeld in rationalistische trant. Tevens van belang als onderdeel van de historische lintbebouwing aan de Zijlweg uit de periode 1880-1915.
Zijlweg 46 RD, Zijlweg 46 ZW	Zijlweg 46ZW, 46RD	Fors winkel-woonhuis, gebouwd omstreeks 1900 in sobere eclectische trant met overwegend neorenaissance elementen. Het pand ligt aan de zuidzijde van de Zijlweg en vormt de oostelijke hoekafsluiting van de historische gesloten gevelwand tussen de Coornhertstraat en de Bilderdijkstraat in het Garenkokerskwartier. Deze buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Het pand telt deels twee en deels drie bouwlagen. Het aan de Zijlweg gelegen deel is drie bouwlagen hoog onder plat dak. Dit deel heeft een afgeschuinde hoek en is in de eerste bouwlaag voorzien van een gewijzigde winkelpui gevat tussen hardstenen pilasters. De gevels van het pand zijn opgetrokken in baksteen en het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen en gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de strekken en segmentbogen boven de vensters. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. In de naar de Coornhertstraat gerichte zijgevel zijn diverse blindvensters uitgevoerd. Waardering: Het winkel-woonpand is van belang vanwege de gaafheid van deels drielaags en deels tweelaags hoofdvorm en detaillering, de bijzondere stijlkenmerken, als typisch voorbeeld van winkelwoonhuisarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld aan de kruising van de Coornherstraat met de Zijlweg.

Zijlweg 48, Zijlweg 48 A t/m 48 C, Zijlweg 50	Zijlweg 48, 48A t/m 48C, 50	Dubbel herenhuis, gebouwd in 1905 in overgangsarchitectuur. Het pand maakt deel uit van de historische gevelwand aan de zuidzijde van de Zijlweg in het Garenkokerskwartier. Deze buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Het pand telt twee bouwlagen onder een afgeplat dak met schuin dakvlak (gedekt met rode kruispannen) aan de voorzijde. In dit voordakvlak zijn een door de goot stekende dakkapel, een forse dakkapel met gebogen fronton, een door de goot stekend bakstenen dakhuis en een bescheiden dakkapel met keperboogvormig venster opgenomen. De brede voorgevel heeft geheel rechts en geheel links een bescheiden risaliet waarin de woningtoegangen zijn opgenomen. Het metselwerk van de voorgevel (kruisverband) is verlevendigd met segmentbogen in rode verblendsteen boven enkele gevelopeningen en strekken met gepleisterde aanzet- en sluitstenen boven enkele gevelopeningen. Er zijn tevens twee kleine balkons uitgevoerd. In de eerste bouwlaag van de linker woning is al in 1923 een winkelpui aangebracht. De invullingen van de gevelopeningen zijn veelal gewijzigd of vernieuwd. Waardering: Het pand is van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld in overgangsarchitectuur. Het pand is ondanks wijzigingen een typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur in overgangsarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.
Zijlweg 54 RD, Zijlweg 54 ZW	Ensemble met Zijlweg 52 en 56	Herenhuis, gebouwd omstreeks 1900 in overgangsarchitectuur. Het pand maakt deel uit van de historische gevelwand aan de zuidzijde van de Zijlweg in het Garenkokerskwartier. Deze buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Zijlweg 54 vormt een beeldbepalend ensemble met nr. 52 en 56. Het pand telt twee bouwlagen met topgevel aan de voorzijde. Het voordakvlak is gedekt met rode pannen en heeft een bescheiden dakkapel. Het metselwerk van de voorgevel (kruisverband) is verlevendigd met segmentbogen en strekken met gepleisterde aanzet- en sluitstenen boven de gevelopeningen. In de eerste bouwlaag is in 1931 een winkelpui aangebracht. Het woonhuis werd toen veranderd naar winkel-woonhuis. In de jaren negentig is deze pui vernieuwd. De invullingen van de gevelopeningen zijn veelal gewijzigd of vernieuwd. Er is nog wel glas-in-lood aanwezig op de verdieping. De voorgevel is in een donkere kleur geschilderd. Waardering: Het pand is van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld in overgangsarchitectuur. Het pand is ondanks wijzigingen een typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur in overgangsarchitectuur uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.
Zijlweg 62, Zijlweg 62 A t/m 62 C	Zijlweg 62, 62A t/m 62C	Herenhuis uit omstreeks 1890, gebouwd in een eclectische trant met overwegend neorenaissance elementen. Het pand maakt deel uit van de historische gevelwand aan de zuidzijde van de Zijlweg in het Garenkokerskwartier. Deze buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Het pand omvat twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) en het metselwerk is verbijzonderd met gepleisterde speklagen en gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de segmentbogen boven de vensters. Centraal

		in de voorgevel is een fors aankappend dakhuis uitgevoerd met zandstenen deklijst en piron, ingeklemd tussen twee dakopbouwen met bakgoot op klossen. Geheel boven in het voordakvlak nog twee kleine dakkapellen onder aankappend zadeldakje. De voorgevel is ter plaatse van de eerste bouwlaag gewijzigd (1964). Hierboven heeft de gevel een geheel symmetrische opzet. De gevelopeningen bevatten veelal gewijzigde of vernieuwde invullingen. Waardering: Het pand is van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld in eclectische trant. Het pand is ondanks wijzigingen in de eerste bouwlaag een typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur in eclectische trant uit de tijd rond 1900 en als beeldbepalend en toonaangevend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.
Zijlweg 66, Zijlweg 66 A, Zijlweg 66 B, Zijlweg 66 C	Zijlweg 66 t/m 70, 66A t/m 70A, 66B, 66C	Herenhuis uit 1888 in eclectische trant, onderdeel van ensemble van drie herenhuizen (nr. 66-70). Het pand maakt deel uit van de historische gevelwand aan de zuidzijde van de Zijlweg in het Garenkokerskwartier. Deze buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Zijlweg 66 vormt een beeldbepalend ensemble met nr. 68 en 70. Het pand telt twee bouwlagen onder een afgeplat dak met gesmoorde pannen gedekt dakschild aan de voorzijde. Aan de voorzijde een origineel dakkapel. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband). Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen, en in de gemetselde segmentbogen boven de gevelopeningen zijn gepleisterde aanzet- en sluitstenen opgenomen. De gevelopeningen op de verdieping zijn bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau ongewijzigd zijn. De bovenlichten bevatten glas-in-lood. In de eerste bouwlaag is in 1930 een winkelpui aangebracht door Fred M. Kramer. Het woonhuis werd toen veranderd naar winkel-woonhuis. De opzet en indeling van deze pui is nog aanwezig. De voorgevel is in een witte kleur geschilderd. Waardering: Het pand is van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld. Het pand is ondanks wijzigingen een typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur in eclectische trant uit de tijd rond 1888 en als beeldbepalend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.
Zijlweg 68, Zijlweg 68 A	Zijlweg 66 t/m 70, 66A t/m 70A, 66B, 66C	Herenhuis uit 1888 in eclectische trant, onderdeel van ensemble van drie herenhuizen (nr. 66-70). Het pand maakt deel uit van de historische gevelwand aan de zuidzijde van de Zijlweg in het Garenkokerskwartier. Deze buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Zijlweg 68 vormt een beeldbepalend ensemble met nr. 66 en 70. Het pand telt twee bouwlagen onder een afgeplat dak met gesmoorde pannen gedekt dakschild aan de voorzijde. Aan de voorzijde een origineel dakkapel. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband). Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde speklagen, en in de gemetselde segmentbogen boven de gevelopeningen zijn gepleisterde aanzet- en sluitstenen opgenomen. De invullingen van de gevelopeningen zijn veelal gewijzigd of vernieuwd. In de eerste bouwlaag is in 1921 een winkelpui aangebracht. Deze is in de jaren 60 sterk gewijzigd. Waardering: Het pand is van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld. Het pand is ondanks wijzigingen een typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur in eclectische trant uit de tijd rond 1888 en als beeldbepalend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.

Zijlweg 80 RD, Zijlweg 80 ZW	Zijlweg 76, 76A, 76B, 78, 80 RD, 80 RD	Herenhuis uit 1890 in eclectische trant, onderdeel van ensemble van drie herenhuisen (nr. 76-80). Het pand maakt deel uit van de historische gevelwand aan de zuidzijde van de Zijlweg in het Garenkokerskwartier. Deze buurt dankt zijn naam aan de vele garenkokerijen die vanaf de 19e eeuw buiten de Zijlpoort werden gevestigd. Door dit weidegebied werd vanaf 1842 de spoorlijn naar Leiden aangelegd, met een ruime bocht naar het zuiden. De Vestingwet van 1874 maakte stadsuitbreiding buiten de stadswallen mogelijk. Daarop is het Garenkokerskwartier ontstaan langs de rechte straten die de al bestaande verkaveling volgden tussen de Zijlweg, de Garenkokersvaart, de Brouwersvaart en de gebogen spoorlijn naar Leiden. Zijlweg 80 vormt een beeldbepalend ensemble met nr. 76 en 78. Het pand telt twee bouwlagen onder een afgeplat dak met gesmoorde pannen gedekt dakschild aan de voorzijde. De voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband en is drie vensterassen breed. In het naar de Zijlweg gerichte dakvlak is een uit de bouwtijd daterende dakkapel aanwezig met klauwstukken en fronton. Het metselwerk is verlevendigd met gepleisterde hoekblokken, gepleisterde aanzet- en sluitstenen in de strekken en rondbogen, gepleisterde waterlijst en cordonlijst, en gepleisterd lijstwerk met diamantkoppen. Boven de gevelopeningen met gemetselde bogen aanwezig met sluitstenen. In de boogvelden subtiel siermetselwerk. De invullingen van de gevelopeningen zijn veelal gewijzigd of vernieuwd. In de eerste bouwlaag is in 1931 een winkelpui aangebracht. Het woonhuis werd toen veranderd naar winkel-woonhuis. De indeling van deze pui is nog aanwezig, de afwerking is volledig verdwenen. Waardering: Het pand is van belang vanwege de markante hoofd- en kapvorm en het karakteristieke gevelbeeld. Het pand is ondanks wijzigingen een typisch voorbeeld van woonhuisarchitectuur in eclectische trant uit de tijd rond 1890 en als beeldbepalend onderdeel van het straatbeeld van dit deel van de Zijlweg.
Zoetestraat 20 t/m 24	Zoetestraat 20 t/m 24	Reeks van drie geschakelde arbeiderswoningen, in eerste opzet mogelijk 17de-eeuws. Midden of derde kwart 20ste eeuw is het ensemble in historiserende trant deels vernieuwd. De woningen liggen aan de noordwest zijde van de Zoetestraat in de binnenstad van Haarlem. De drie geschakelde woningen maken hier deel uit van de gesloten gevelwand tussen de Slagerspoort en de Krocht/Ursulastraat. De drie panden omvatten één bouwlaag onder een gedeeld en met pannen gedekt mansardedak. In het voordakvlak zijn drie dakkapellen opgenomen met klauwstukken. De direct aan de Zoetestraat gelegen voorgevel van het ensemble is opgetrokken in baksteen in halfsteens verband, boven een met natuursteen beklede plint. De iets verdiept in de gevel gelegen gedeelde vensters bevatten een kozijn met vellingkantje en steeds twee schuiframen. Aan de bovenzijde van de vensters is een rollaag uitgevoerd. Twee van de drie toegangen bevatten een paneeldeur onder een enkelruits bovenlicht. De derde toegang is gevat in een eenvoudige brede omlijsting en bevat een vernieuwde deur met ruiten onder een tweedelig bovenlicht. De gevel wordt afgesloten door een houten kroonlijst met geprofileerde bakgoot op klossen. Ter hoogte van het fries zijn gietijzeren schotelankers zichtbaar. Waardering: Van belang vanwege de eenlaags hoofdvorm met mansardedak en dakkapellen en vanwege de in historiserende trant vormgegeven voorgevel. De drie geschakelde woningen dateren in eerste opzet mogelijk nog uit de 17de eeuw en vormen een aardig en historisch ensemble met de overige eenlaags (en eveneens grotendeels in historiserende trant deels vernieuwde) woningen aan deze zijde van de Zoetestraat (nrs. 10, 16 en 18).
Zomerkade 153 t/m 159, 169 t/m 183	Kinkerstraat 2 t/m 24, Hofdijkstraat 33 t/m 53, Zomerkade 153 t/m 159, Zomerkade 169 t/m 183	Woningbouwproject met in totaal 35 geschakelde woningen uit 1928 in bouwblokken gelegen aan de westzijde van de Kinkerstraat, de zuidzijde van de Hofdijkstraat en aan de Zomerkade, in de Amsterdamsebuurt. De woningen werden gebouwd voor 'ouden van dagen' in opdracht van het Gemeentelijk Woningbedrijf, naar ontwerp in sobere zakelijk-expressionistische trant. De Van Zeggelenbuurt ligt even ten zuidoosten van de Amsterdamsebuurt en werd vooral vanaf omstreeks 1925 bebouwd met arbeiders- en middenstandswoningen. De reeds bestaande pre-stedelijke bebouwing aan de Zomervaart bleef hier en daar behouden. De blokken met geschakelde woningen omvatten één bouwlaag onder een met (vernieuwde) rode pannen gedekt zadeldak. Centraal in het langgerekte blok aan de Kinkerstraat is een topgevel uitgevoerd. Deze topgevel wordt even uit het midden in het blok aan de Hofdijkstraat herhaald, met een onderdoorgang. De gevels zijn

		opgetrokken in baksteen (halfsteens verband) en de voorgevel grenst direct aan de openbare ruimte, zonder voortuin. Alleen de woningen aan de Zomerkade hebben een bescheiden voortuin. De entrees zijn uitgevoerd als rondboog en bevatten een houten voordeur met expressieve detaillering. Alle gevelopeningen bevatten houten invullingen die ter plaatse van de vensters veelal gewijzigd en vernieuwd zijn. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm met zadeldak en vanwege het markante gevelbeeld in sobere zakelijk-expressionistische trant uit 1928. De woningen zijn nog een redelijk gaaf voorbeeld van projectmatig gebouwde geschakelde woningen voor ouderen uit de periode van het interbellum en vormen een beeldbepalend ensemble in dit deel van de Van Zeggelenbuurt. De woningen hebben een sterke relatie met de Oosterkerk uit 1926.
Zomerkade 281		Bescheiden villa uit omstreeks 1895, mogelijk gebouwd voor een kweker, gelegen aan de Zomerkade en uitkijkend op de Zomervaat. Hier vormt het pand een relict van de historische lintbebouwing langs de vaart in de Van Zeggelenbuurt. Deze buurt ligt even ten zuidoosten van de Amsterdamsebuurt en werd vooral vanaf omstreeks 1925 bebouwd met arbeiders- en middenstandswoningen. De reeds bestaande pre-stedelijke bebouwing aan de Zomervaat bleef hier en daar behouden. Het pand werd gebouwd in een overgangsarchitectuur met kenmerken gerelateerd aan de chaletstijl en de neorenaissance. De woning omvat één bouwlaag onder een met gesmoorde kruispannen gedekt afgeplat schilddak met steekkap ter plaatse van het topgevelrisaliet rechts in de voorgevel. In het voordakvlak bevindt zich een dakkapel onder een zadeldakje met overstek en windveren. De gevels zijn opgetrokken in baksteen in kruisverband en het metselwerk van de voorgevel is verlevendigd met gepleisterde speklagen. Boven de gevelopeningen zijn segmentbogen of strekken uitgevoerd. De entree van de woning is opgenomen in een portiek. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel wordt links van het topgevelrisaliet afgesloten door een architraaf, bakstenen fries en een houten bakgoot op geprofileerde klossen. Boven in het topgevelrisaliet is een verticale houten betimmering aangebracht. Deze topgevel wordt afgesloten door een bescheiden overstek met windveren, dat op de hoeken gedragen wordt door geprofileerde houten korbeeltjes. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm en kapvorm met aankappend topgevelrisaliet en het gevelbeeld in overgangsarchitectuur uit omstreeks 1895. Tevens van belang als restant van de oorspronkelijke historische lintbebouwing aan de Zomervaat. Het villaatje vormt een beeldbepalend element aan dit deel van de Zomerkade en Zomervaat.
Zomerkade 293		Bescheiden vrijstaande villa in eerste opzet uit omstreeks 1880, waarschijnlijk gebouwd door een boer of kweker, gelegen aan de Zomerkade en uitkijkend op de Zomervaat. De kap dateert uit een jongere bouwphase, mogelijk jaren 1920-1930. Gelegen aan de noordzijde van de Zomervaat vormt het pand een relict van de historische lintbebouwing langs de vaart in de Van Zeggelenbuurt. Deze buurt ligt even ten zuidoosten van de Amsterdamsebuurt en werd vooral vanaf omstreeks 1925 bebouwd met arbeiders- en middenstandswoningen. De reeds bestaande pre-stedelijke bebouwing aan de Zomervaat bleef hier en daar behouden. Het pand telt één bouwlaag onder een geknikt schilddak met steekkapje aan de achterzijde. Het dak is gedekt met rode Oud Hollandse pannen en onder de knik in de kap is zowel in het voordakvlak als in beide zijdakvlakken een plat gedekte dakkapel opgenomen. De symmetrisch ingedeelde voorgevel is opgetrokken in baksteen in kruisverband. Centraal in de gevel is de formele entree opgenomen, met aan weerszijden twee vensters. Boven deze gevelopeningen is een anderhalf steens strek in rode baksteen en gele verblendsteen uitgevoerd. De houten invullingen van de gevelopeningen zijn deels gewijzigd of vernieuwd. De voorgevel wordt afgesloten door het dakoverstek met houten bakgoot. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm met gebroken schilddak uit de periode 1920-1930, en het symmetrische gevelbeeld in uit omstreeks 1880. Tevens van belang als restant van de oorspronkelijke historische lintbebouwing aan de Zomervaat. Het villaatje vormt een beeldbepalend element aan dit deel van de Zomerkade en Zomervaat.

Zomervaat 146 t/m 148, 150ZW, 150RD, 152	Zomervaat 146 t/m 148, 150ZW, 150RD, 152	Blok van drie geschakelde panden uit 1928. Het werd gebouwd als twee winkels met bovenwoning en een lunchroom met bovenwoning. Het ensemble ligt aan de zuidzijde van de Zomervaat in het noordelijke deel van de grotendeels in de periode van het interbellum tot stand gekomen Slachthuisbuurt. De rooilijn volgt hier de knik/bocht in de weg. Er is geen voortuin. Het blok werd gebouwd in een Amsterdamse School trant naar ontwerp van architect H.W. van Kempen uit Bloemendaal, in opdracht van N.V. Bouw- en aannemersbedrijf "Persevero". Het blok heeft een rechthoekige plattegrond met knik en omvat twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak gedekt met rode pannen. De in het voordakvlak aanwezige plat gedekte dakkapellen zijn op detailniveau gewijzigd of deels vernieuwd. Tegen de linker zijgevel staat nog een platgedekte tweelaags aanbouw. De voorgevel is opgetrokken in rode baksteen (Noors verband) boven een in bruine baksteen uitgevoerde plint. Deze bruine baksteen is ook toegepast rond de etalagevensters van de twee voormalige winkels links in de gevel. De rooilijn volgt de bocht in de weg en op de knik in de rooilijn is de voorgevel voorzien van een paraboolvormig portiek en een door de goot stekend bakstenen balkon met houten hekwerk. De twee winkelpuien in de twee linker panden zijn boven een boven een doorlopende luifel voorzien van een reeks bovenlichten met expressief vormgegeven glas-in-lood. Een dubbele reeks van deze bovenlichten is aanwezig boven de pui in het rechter pand. Boven elke pui is in de tweede bouwlaag een 3-zijdige erker uitgevoerd die aan de bovenzijde aansluit op de diepe bakgoot. De invullingen van de gevelopeningen zijn op punten gewijzigd. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke tweelaags hoofdvorm met geknikte rooilijn en afgeplat schilddak, het markante expressieve gevelbeeld uit 1928 met door de goot stekend balkon, paraboolvormig portiek en puiken met opvallende bovenlichten. Tevens van belang als nog goed als zodanig herkenbaar blok met (voormalige) winkelruimtes en bovenwoningen. Het blok speelt een beeldbepalende rol aan dit deel van de Zomervaat.
Zomervaat 189 t/m 219	Zomervaat 189 t/m 219	Ensemble van in totaal 16 bejaardenwoningen (vier blokken van drie geschakelde woningen en één blok met vier geschakelde woningen). Het complex werd gebouwd in 1938-1939 door het Gemeentelijk Woningbedrijf in een traditionalistische trant en is zeer markant gesitueerd aan de zuidzijde van de vaart (Zomervaat) in het noordelijke deel van de Slachthuisbuurt. De vijf bouwblokken werden haaks op de vaart geplaatst in een bocht van de waterloop. De blokken met geschakelde woningen omvatten één bouwlaag onder een met rode pannen gedekt zadeldak. Op de nok bakstenen schoorstenen, die ter plaatse van de kopgevels een tuitvormige beëindiging vormen. De dakkapellen behoren niet tot de oorspronkelijke opzet. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (wildverband). Boven de vensters in de eerste bouwlaag is een gemetselde segmentboog (halfsteens) uitgevoerd. De gevelopeningen bevatten houten invullingen, die grotendeels gewijzigd of vernieuwd zijn. De bouwblokken worden langs de straat in het zuiden en langs de Zomervaat in het noorden begrensd door een laag bakstenen muurtje met ezelsrug. De voor- en achtergevels worden afgesloten door een mastgoot. Waardering: Van belang vanwege de karakteristieke eenlaags hoofdvorm met zadeldak, de markante complexmatige opzet met haaks op de vaart gesitueerde bouwblokken en het eenvoudige maar met zorg uitgevoerde gevelbeeld in traditionalistische trant uit 1938-1939. De woningen werden gebouwd als huisvesting voor ouderen en zijn ook tegenwoordig nog als zodanig in gebruik. Het complex vormt een sterk beeldbepalend element aan dit deel van de Zomervaat.

Zonnebloemstraat 58, Zonnebloemstraat 60	Dahliastraat 1 t/m 27 en 2 t/m 44, Anjelijsstraat 7 t/m 31 en 6 t/m 36, Resedastraat 1 t/m 41, Seringenstraat 1 t/m 23 en 2 t/m 20, Pijlsaan 2 t/m 32, Papaverstraat 1 t/m 13 en 2 t/m 22, Van Oosten de Bruijnstraat 179 t/m 195 en 174 t/m 224, Karel van Manderstraat 99 t/m 109, Zonnebloemstraat 58, 60	Complex (Bloemenbuurt) van 182 woningen uit 1924, gebouwd door het Gemeentelijk Woningbedrijf en opgezet als tuindorp inclusief schuurtjes en heggen. Het complex ligt aan de noordzijde van de Pijlsaan in de Leidsevaartbuurt en bestaat uit geknikte straten en semigesloten bouwblokken. Het werd is ontworpen als één architectuureenheid waarbij ook groen een grote rol speelde. De Leidsevaartbuurt is een buurt met vooral arbeiders- en middenstandswoningen uit de eerste helft van de 20ste eeuw en bedrijvigheid langs het spoor. De blokken met geschakelde bescheiden eengezinswoningen zijn eenlaags en zijn uitgevoerd in een eenvoudige traditionele baksteenarchitectuur met subtiel expressionistische accenten (zoals verticaal metselwerk), en hebben een met rode pannen gedekt zadeldak. Op de hoeken en in het midden van de bouwblokken zijn stedenbouwkundige accenten uitgevoerd, in de vorm van topgevels met haakse zadeldaken. Vrijwel alle voortuintjes zijn voorzien van een lage ligusterhaag. Het groene karakter van het buurtje wordt versterkt door de aanwezigheid van openbaar groen (bomen, plantsoenen). De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau gewijzigd zijn. De in de voordakvlak aanwezige dakkapellen zijn vernieuwd. Waardering: Van belang als karakteristiek en in hoofdvorm en opzet gaaf woningbouwcomplex (de zgn. Bloemenbuurt) uit 1924, gebouwd volgens het tuindorp-principe met semi-gesloten eenlaags bouwblokken in geknikte straten met schuurtjes en veel privé-groen (haagjes) en openbaar groen. Het buurtje heeft een hoge stedenbouwkundige waarde. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (schuurtjes, erfafscheidingen) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).
Zuider Buiten Spaarne 110		Bescheiden eenlaags middenstandwoning uit 1883, gebouwd in een eclectische trant. Het pand ligt aan de westzijde van het Zuider Buiten Spaarne, waar deze een bocht vormt. Hierdoor is er een markante verspringing in de rooilijn op deze locatie. Door deze verspringing maar ook door de eenlaags hoofdvorm met topgevel vormt het pandje tussen de veelal tweelaags bebouwing een opvallend element aan dit deel van het Zuider Buiten Spaarne, aan de rand van het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen grotendeels uit proeftuinen van verschillende tuinders. Het terrein werd gemeenschappelijk beheerd en had één ingang. Er werden bollen en bloemen geteeld, waaronder rozen. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) en is verlevendigd met banden in anders gekleurde baksteen die boven de vensters overgaan in segmentbogen met gepleisterde sluisstenen. De invullingen van de gevelopeningen zijn veelal gewijzigd. De twee vensters rechts van de entree zijn gewijzigd in één groot venster. De tuitgevel wordt afgesloten door een uitgemetselde decoratieve rollaag. Het oorspronkelijke zadeldak is in 1963 gewijzigd. Waardering: Van belang vanwege de eenlaags hoofdvorm met markante tuitgevel in eclectische trant. Tevens als voorbeeld van een bescheiden middenstandwoning uit 1883, bedoeld voor de lagere middenklasse. Het object vormt een opvallend element aan dit deel van de Zuider Buiten Spaarne en is een tastbaar relict van de meer voorname woningbouw uit het laatste kwart van de 19de eeuw langs de randen en de historische wegen in het Rozenprieel.

Zuider Buiten Spaarne 152 RD, Zuider Buiten Spaarne 152 ZW, Zuider Buiten Spaarne 154	Zuider Buiten Spaarne 152ZW, 152RD, 154	Twee geschakelde tweelaags woningen uit omstreeks 1880, gebouw in een sobere neoclassicistische trant. De twee eenvoudige herenhuizen maken deel uit van de gesloten gevelwand aan de westzijde van het Zuider Buiten Spaarne, tussen de Bakkerstraat en de Rustenburgerlaan, in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen grotendeels uit proeftuinen van verschillende tuinders. Het terrein werd gemeenschappelijk beheerd en had één ingang. Er werden bollen en bloemen geteeld, waaronder rozen. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen, zoals de twee onderhavige woningen. De gezamenlijke voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. De gevel heeft een gespiegelde indeling. De twee woningtoegangen zijn gekoppeld en centraal in de gevel uitgevoerd. Aan weerszijden daarvan twee getoogde vensters. Beide woningen hebben verder in de tweede bouwlaag drie getoogde vensters. De vensters van nr. 154 bevatten nog houten schuiframen met bovenlicht met glas-in-lood. De invullingen van de gevelopeningen van nr. 152 zijn veelal gewijzigd of vernieuwd. Boven de gevelopeningen is een anderhalf steens strek uitgevoerd. De voorgevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een architraaf, fries en houten bakgoot met geprofileerde lijst. In het voordakvlak is ter plaatse van nr. 154 nog een oude dakkapel aanwezig. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met gezamenlijke lijstgevel in sobere neoclassicistische trant. Tevens als voorbeeld van een bescheiden woningbouwproject in particulier beheer uit omstreeks 1880, bedoeld voor de lagere middenklasse. Het ensemble vormt in deze gevelwand een tastbaar relict van de meer voorname woningbouw uit het laatste kwart van de 19de eeuw langs de randen en de historische wegen in het Rozenprieel.
Zuider Buiten Spaarne 156 t/m 160	Zuider Buiten Spaarne 156 t/m 160	Reeks van drie geschakelde woningen uit omstreeks 1880, gebouw in een sobere neoclassicistische trant. De drie woningen maken deel uit van de gesloten gevelwand aan de westzijde van het Zuider Buiten Spaarne, tussen de Bakkerstraat en de Rustenburgerlaan, in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen grotendeels uit proeftuinen van verschillende tuinders. Het terrein werd gemeenschappelijk beheerd en had één ingang. Er werden bollen en bloemen geteeld, waaronder rozen. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen, zoals de drie onderhavige pandjes. De woningen omvatten twee bouwlagen en waren in de oorspronkelijke opzet voorzien van een gezamenlijke kap. De kap is inmiddels ter plaatse van nr. 156 gewijzigd en in de voordakvlakken zijn gewijzigde dakkapellen aanwezig. De gezamenlijke voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband) boven een gepleisterde plint. De gevelopeningen bevatten houten invullingen die veelal op detailniveau zijn gewijzigd of vernieuwd. Boven de gevelopeningen is een anderhalf steens strek uitgevoerd. De voorgevel wordt aan de bovenzijde afgesloten door een architraaf, fries en een bakgoot met geprofileerde lijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met gezamenlijke lijstgevel in sobere neoclassicistische trant. Tevens als voorbeeld van een bescheiden woningbouwproject in particulier beheer uit omstreeks 1880, bedoeld voor de lagere middenklasse. Het ensemble vormt in deze gevelwand een tastbaar relict van de meer voorname woningbouw uit het laatste kwart van de 19de eeuw langs de randen en de historische wegen in het Rozenprieel.

Zuider Buiten Spaarne 62 RD t/m 64 RD, Zuider Buiten Spaarne 62 ZW t/m 64 ZW	Zuider Buiten Spaarne 62ZW t/m 64ZW, 62RD t/m 64RD	Rond 1900 gebouwd blok met boven-benedenwoning en (voormalige) winkel met bovenwoning aan de westzijde van het Zuider Buiten Spaarne in het Rozenprieel, waar het samen met het belendende pand (nr. 66) uit dezelfde periode een bescheiden bouwblokje vormt. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied zuidelijk van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen vooral uit proeftuinen van verschillende tuinders. Er werden onder andere rozen geteeld. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het blok omvat twee bouwlagen met een afgeschuinde hoek, onder een samengesteld plat dak met schuin dakvlak aan de straatzides (gedekt met gesmoorde kruispannen). Links in het voordakvlak zit een oude dakkapel. De overige dakkapellen zijn gewijzigd of jongere toevoegingen. De gevels zijn uitgevoerd in baksteen (kruisverband) en geheel geschilderd. In de bakstenen segmentbogen en strekken boven de gevelopeningen zitten gepleisterde aanzet- en sluitstenen. De gevelopeningen bevatten deels gewijzigde of vernieuwde invullingen en zijn in de eerste bouwlaag voorzien van een houten kroonlijstje. De gepleisterde puibalk op de hoek herinnert nog aan de oorspronkelijke winkelfunctie. In de gepleisterde boogvelden in de tweede bouwlaag is een subtiele decoratie aanwezig. De gevel wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf, een bakstenen fries en een houten bakgoot met geprofileerde lijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm, de oorspronkelijke gevelindeling en de detaillering van de lijstgevel. Het blok vormt een beeldbepalend historisch element in dit deel van het Zuider Buiten Spaarne, met name in samenhang met het belendende pand nr. 66 en is een voorbeeld van een boven-benedenwoning bedoeld voor de (lagere) middenstand in het Rozenprieel uit het begin van de 20ste eeuw.
Zuider Buiten Spaarne 66 RD, Zuider Buiten Spaarne 66 ZW	Zuider Buiten Spaarne 66ZW, 66RD	Rond 1900 gebouwde boven-benedenwoning aan de westzijde van het Zuider Buiten Spaarne in het Rozenprieel, waar het samen met twee belendende panden uit dezelfde periode een bescheiden bouwblokje vormt. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied zuidelijk van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen vooral uit proeftuinen van verschillende tuinders. Er werden onder andere rozen geteeld. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. Het pand omvat twee bouwlagen onder een gewijzigde kap met rode pannendekking en is uitgevoerd in een zeer eenvoudige neoclassicistische trant. In zowel het voordakvlak als achterdakvlak is een niet oorspronkelijke dakkapel opgenomen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (kruisverband). Boven de gevelopeningen is een anderhalf steens strek uitgevoerd. Een cordonlijst gaat over in de lekdorpels onder de vensters in de tweede bouwlaag. De gevelopeningen bevatten hoofdzakelijk op punten vernieuwde houten invullingen. De voorgevel wordt afgesloten door een gepleisterde architraaf, fries en houten bakgoot met geprofileerde lijst. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm, de oorspronkelijke gevelindeling en de detaillering van de lijstgevel in zeer eenvoudige neoclassicistische trant. Het pand vormt een beeldbepalend historisch element in dit deel van het Zuider Buiten Spaarne, met name in samenhang met de belendende panden nr. 62 en 64 en is een redelijk gaaf voorbeeld van een boven-benedenwoning bedoeld voor de (lagere) middenstand in het Rozenprieel uit het begin van de 20ste eeuw.

Zuider Buiten Spaarne 88		Tweelaags boven-benedenwoning met schilddak, gebouwd in 1885 in een neoclassicistische trant. Het pand maakt deel uit van de gesloten gevelwand aan de westzijde van het Zuider Buiten Spaarne, tussen de Van Marumstraat en de Klaprooshof in het Rozenprieel. In de 17de en 18de eeuw werd het gebied ten zuiden van de toenmalige stad voor tuinbouw verpacht. Het complex Rozenprieel bestond toen grotendeels uit proeftuinen van verschillende tuinders. Het terrein werd gemeenschappelijk beheerd en had één ingang. Er werden bollen en bloemen geteeld, waaronder rozen. Verder lagen hier vooral buitenplaatsen en herenhuizen langs het Spaarne en herbergen. Het Rozenprieel had vroeg in de 19de eeuw al een hoge bebouwingsdichtheid, vooral langs historische wegen. In het derde kwart van de 19de eeuw werden de eerste arbeiderswoningen gebouwd op het complex Rozenprieel, met als zuidgrens de Bakkersstraat. Kort daarop werd ook elders gebouwd, op basis van een stratenplan dat het patroon van gedempte sloten volgde. Het ging vooral om kleinschalige volkswoningbouw, met langs de voorname wegen voornamere middenstandswoningen en herenhuizen. De lijstgevel van het pand is opgetrokken in baksteen (getuige de twee verschillende soorten baksteen is het pand waarschijnlijk op een zeker moment voorzien van een verdieping) boven een hardstenen plint. De gevel heeft een symmetrische indeling met centraal in de eerste bouwlaag een 2-delig venster met T-schuiframen en bovenlichten met glas-in-lood. Aan weerszijden de woningtoegangen. Boven een gemetselde waterlijst bevat de voorgevel in de tweede bouwlaag drie vensters met T-schuifraam. De gevelopeningen in de eerste bouwlaag zijn voorzien van een strek, en boven de vensters in de tweede bouwlaag zit een gemetselde segmentboog en boogveld met subtiel siermetselwerk. De gevel wordt afgesloten door een architraaf, fries, tandlijst en houten baggoot met geprofileerde lijst. In het voordakvlak is een dakkapel met fronton opgenomen. Waardering: Van belang vanwege de tweelaags hoofdvorm met schilddak en een lijstgevel in neoclassicistische trant. Het object is een tastbaar relict van de meer voorname woningbouw uit het laatste kwart van de 19de eeuw langs de randen en de historische wegen in het Rozenprieel.
Zuider Tuindorpslaan 1 t/m 9, 9A, 9B, 15 t/m 29, 2 t/m 40	Tuindorpslaan 1, 4 t/m 8, Van Twiskplein 1 t/m 9, 2 t/m 10, 10A en 12, Zuider Tuindorpslaan 2 t/m 40, 1 t/m 9, 9A, 9B, 15 t/m 29, Noorder Tuindorpslaan 2 t/m 16, 1 t/m 9, 9A, 9B en 15, Midden Tuindorpslaan 2 t/m 22, en 1 t/m 25, Ooster Tuindorpslaan 1 t/m 9	Woningbouwcomplex uit 1917-1918, gebouwd in opdracht van Woningbouwvereniging "Bloemendaal" volgens het tuindorp-principe, naar ontwerp van architectenbureau Mulder en Van Asdonk. Het plan omvatte de bouw van 106 eengezinswoningen, enkele winkelwoningen en een kantoortje, gelegen aan de Tuindorpslaan, Van Twiskplein, Zuider Tuindorpslaan, Noorder Tuindorpslaan, Midden Tuindorpslaan en Ooster Tuindorpslaan. Het buurtje is gelegen in het zuidwestelijke deel van het Ramplaankwartier en werd gebouwd voor huisvesting van arbeiders en middenstand. Het complex heeft een opzet met stratenverkaveling, met ondiepe voortuinen (soms met haagjes of muurtjes), en veelal verspringend ten opzichte van elkaar geplaatste bouwblokken. Hierdoor is een levendig en afwisselend straatbeeld ontstaan. De panden zijn opgetrokken in een zakelijk-traditionalistische bouwtrant en omvatten één bouwlaag onder samengestelde schilddaken of zadeldaken gedekt met rode pannen. In de diverse blokken zijn (veelal licht risalerende) topgevelaccenten uitgevoerd. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (wildverband) met een platvolle voeg. De blokken die zijn gelegen aan een splitsing/kruising zijn soms verbijzonderd met afgeschuinde hoeken met zandstenen accenten. De gevelopeningen van de woningen worden aan de bovenzijde afgesloten door een rollaag en bevatten veelal gewijzigde of vernieuwde invullingen. Ook de dakkapellen zijn veelal vernieuwd. Het oorspronkelijke karakter van het tuindorp-wijkje is echter goed behouden gebleven. Waardering: Van belang vanwege de sterke complexmatige opzet en karakter van de bebouwing, in een stratenverkaveling met ten opzichte van elkaar verspringende bouwblokken met topgevelaccenten, en vanwege de samenhang van de architectuur in zakelijk-traditionalistische trant. Het ensemble is goed herkenbaar als een buurtje met tuindorp-opzet uit 1917-1918 en neemt een bijzondere positie in binnen het Ramplaankwartier. De bijzondere cultuurhistorische kwaliteit van het complex zit met name in de sterke samenhang en eenheid tussen stedenbouwkundige opzet, architectuur (schuurtjes, ritme, kleur) en inrichting van de openbare ruimte (voortuinen, collectief groen, bestrating).

